

శ్రీ కోదండరామ సేవక సమాజము గుంటూరు మాండలిక
సభ మార్చి నెల ౧౬ - ౧౭ - ౧౮ తేదీలయందు నరసారావు
పేట సమీపమున ౬ మైళ్లలోనుండు చాగంటివారిపాలెమున
బ్ర॥ శ్రీ॥ వావిలికొలను సుబ్బరావుగారి యాధిపత్యమున
జరుపఁబడును నరసారావుపేటలోనే ధూమశకటము దిగ
వలయును

శుభపత్రము.

పేజి

౧౧౭ ౧౦-వ పంక్తికిఁ దరువాత 'ఁగలదె యూరక' బ్రాహ్మణ
గౌరవంబు' అని చదువవలెను.

పేజి.	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
౧౨౦	౧౮	ద్యేక్షాచ	ద్యేషాచ
౧౨౧	౨౩	నంధమి	నధమ
౧౨౩	౩	దమి	దమ
„	౬	దిమో	విమో
„	౭	కునింకి	కునికి
౧౨౪	౭	చైకుండ	చైకుంర
౧౨౫	౧౫	స్లోకములకు	స్లోకమునకు
౧౨౬	౨	బిర్రు	బిర్రీ
„	౧౩	తజ్జా	తజ్జా
౧౨౭	౧౪	కృష్ణ	కృష్ణ
౧౨౮	౪	లనుమడించెను	లనుమడించెను
౧౩౦	౧౫	పోయితివాగదా	పోయితివిగదా

శ్రీరామసేవ.

భక్తిసంజీవనీ నియమములు.

౧ ఇది ప్రతి హూణమాసారంభమున వెలువడుచుండును.

౨ ముముక్షువులకు శ్రేయస్కరములైన సాంగభక్తి ప్రపత్తులమార్గ ప్రదర్శనము ముఖ్యోద్దేశ్యము

౩ చందాలు ముందు చెల్లించినవారికిమాత్రమే యిది బంపబడును

౪. పత్రికనుగుఱించిగాని, తన్నిర్వాహకాదులగుఱించి కాని వ్రాయఁబడు ముఖస్తోత్రాదు లిందుఁ బ్రకటింపఁబడవు.

౫ ఉపవిశేషకుల యభిప్రాయములకుఁ బత్రికానిర్వాహకు లుత్తరవాదులు గారు

౬ భిన్నాభిప్రాయములు ప్రకటింపఁబడునుగాని విద్వేషకారణమైన విషయములు-వ్యాసములు-వాక్యము లిందుఁ బ్రకటింపఁబడవు

౭. వ్యర్థచర్చలకు వితండావాదముల కిందు స్థలము లభింపదు.

౮. ఉపవిశేషకుల వ్యాసములు ప్రకటించుటకు నిరాకరించుటకు భాష సవరించుటకుఁ బత్రికా ప్రధానలేఖకులు స్వతంత్రులు నిరాకరణమునకుఁ గారణము తెలుపఁబడదు. పోట్టిజి పంపినయెడల మరల నవి పంపఁబడును.

౯ ఉత్తరములు వ్రాయువాగు ప్రత్యుత్తరమునకై ౦-౧-౦ బిళ్ల పంపిననే ప్రత్యుత్తరము పంపబడును.

౧౦ భక్తీసంజీవని యస్యచుతద్వేష మెఱుంగదు. భక్తి విషయ మెందుండినను గ్రహించును. మతత్రయ నామరస్య మునకై యత్నించును.

౧౧ ఉపవిలేఖకులు పత్రముల కొకవైపుననే విశేషములైన యక్షరములతో వ్రాయవలెను

౧౨ పత్రికావిషయ మెఱుంగఁగోరువారు, పత్రికా నిర్వాహకులపేర ౦-౧-౦ బిళ్లతోడ వ్రాయవలయును వ్యాసములు వీరిపేరనే పంపవలయును

౧౩ ఇందుఁ బ్రకటింపఁబడు వ్యాసములయుఁ బాస్తకములయు సర్వస్వాచ్యము పత్రికాధిపతులదే దీనికి నచ్చుతొంచినవారే వ్యాసములు గ్రంథములు పంపవలయును.

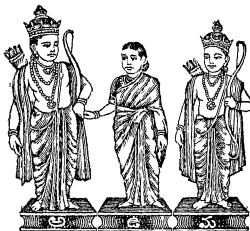
౧౪. ౧౯౨౯ సం॥ జనవరి ౧ తేది మొదలు సంవత్సర గణనము సంవత్సరపుఁ జందాకుఁ దక్కువఁ దీసికొనఁబడదు

౧౫ ఈ పత్రికవలన నచ్చులాభము ఒంటిమిట్ట కోరండరాములవారిదే కావున దీనిని బోపించువారు శ్రీరామ కైంకర్య లాభమును సంపాదించినవారగుదురు.

౧౬ వేపురైచను (౧౦౦౦) ఉదారులైన చందాదారులు చేరిరేని మందరము (ఆంధ్రవాల్మీకి గామాయణ వ్యాఖ్యానము) ప్రకటింప యత్నింపఁబడును

వాల్మీకీశ్రమము, }
ఒంటిమిట్ట }

వాసుదాసుఁడు,
కార్యనిర్వాహకుఁడు.

శ్రీరామాయనమః.

శ్రీ భక్తి సంజీవని.

ఇది భక్తి జ్ఞాన కర్త యోగములఁ జెలుపు
మాసపత్రిక.

ప్రతి హూణమాసారంభంబున వెలువడుచుండును.
విలేఖకుఁడు - ప్రకాశకుఁడు వావిలికొలను సుబ్బరావు,
(వాసుదానుఁడు) ఒంటిమిట్ట

సంపుటము ౧. { విభవనామసంవత్సరము } సంచిక ౩.
మార్చి ౧౯౨౯ సం॥

చం. “జనకుని సత్యవాక్యరతు, నల్పఁ ద్యజించి సుఖంబు రాజ్యముఁ జనె నెవి దండకాటవికి? జానకిశ్రీతికి మాయజంక వె. నొని పరువెత్తె వెవ్వి? పెనుగూర్తి గుహుండును గడ్డ నెవ్వి? యా! వనజభవాదిసేవ్య పదవారిజముల్ శిరసా వహించెదన్ ॥”

భక్తిసంజీవని యశావధమా? పత్రికయా?

ఒకరు భక్తిసంజీవని యశావధమా పత్రికయా యని ప్రశ్నించిరి. దీనికిఁ బ్రత్యుత్తరము భక్తిసంజీవని పత్రికాసూపక మైన దివ్యావధ మనియే. ఎట్లన —

లోకమునందు రోగములు మూడు విధములు 1. ఆధులు. 11. వ్యాధులు ఇవి రెండు దేహసంబంధమైనది. ఆధులు మన స్సును బీడించునవి. వ్యాధులు శరీరమును బాధించునవి. మనుష్యునకు దేహము గాక దేహియైన జీవాత్మ యొకటి గలదు దీనికి దేహసంబంధముచేఁ బుట్టుట గిట్టుట యను సంసార రూపకమై మృత్యుస్వరూపమైన బాధగలదు. ఇది మూఁడువది యైనను ప్రథమరోగ మిదియే. ఆధులకు వ్యాధులకు బీజ భూత మిదియే. ఈ రోగము నివర్తించిన నుతి యే రోగము వీడింపదు చెట్లు కొమ్మ లెన్నిమాద్లు కొట్టినను గాల్చినను వేరు బాగుండిన మరలమరలఁ జిగిరించుచునే యుండును. అట్లులే భవరోగము భద్రముగ నుండువఱకు నాధులకు వ్యాధులకు నెన్ని యశావధములు తీసికొన్నను దత్కాలమున కుపశాంతియే గాని వ్యాధి మొదలుముట్ట నివారణముగాదు. రోగనిదా నము తెలియక పై లక్షణము లుపశమింప నొషధమిచ్చు వైద్యుఁడు వృత్తిమాత్రోపజీవియే కాని సార్థకనామధేయుఁడు గాఁడు. వేరు నిర్మూలమైనచో నృక్షమంతయు నశించును.

ఇది తెలిసియుఁ దెలియనివారు తత్కాలోపశమనములైన
యశావధములఁ దీసికొందురు. మరలమరల రోగవీడితులగు
చుందురు. ఎఱుకగలవారు రోగము నిశ్చేషముగ నిర్మూలించఁ
బ్రయత్నింతురు.

ఆధులను, వ్యాధులను, భవబాధలను నిర్మూలించఁ గల
యశావధ మొకటియేకలదు అదితప్ప రెండవదిలేదు. ఆ
యశావధముపేరు భక్తి

మ “విను మంభోజభవుండు మున్ను మదిలో వేదంబు ము
ష్టాటు నె|వ్వున మందుం దలపోసి యెంతయుఁ బరా
మర్శించి మోక్షంబు ద|క్కిన మార్గంబున వెంట లేద
నుచు భక్తిం జింతచేసెన్ జనా|ర్దనునాత్మాకృతి నిర్వి
కారుఁడగుచుం దన్మార్గనిర్ణేతయై॥” భాగ.

శ్లో “చతుర్ముఖాదీనాం సర్వేషా మపి వినా|విష్ణుభక్త్యా కల్ప
కోటిభి ర్తోక్షో నవిద్యతే॥” మహానారాయణోపనిషత్తు.

కోటికల్పములు వ్రయత్నించినను బ్రహ్మాదుల కందఱి
కుచు విష్ణుభక్తిలేక మోక్షము లేదు.

“మోక్షసాధన సామగ్ర్యం భక్తిరేవ గరియసీ” శంక
రాచార్యులు మోక్షమును సాధించు సుపాయము లన్నిటిలో
భక్తియే శ్రేష్ఠమైనది

“అచులా భక్తిశ్చ తత్సాధనమ్.” మధ్వాచార్యులు. నిర్మల
మైనభక్తియే దానికి (మోక్షమునకు) సాధనము.

“భక్త్యా పరమయా వాపి, ప్రసత్త్యా వా మహానుజే | ప్రా
ప్యోహం నాన్యథాప్రాప్యో, మమకైంకర్య లిఘ్నుభిః ||”

పరమభక్తిచేగాని, ప్రసత్తిచేగాని నా కైంకర్యమందుఁ
గోరికగలవారికి నేను బ్రాప్యంఁడనేకాని మఱియొక విధమునఁ
బ్రాప్యంఁడను గాను

ఇట్టి ప్రమాణము లనేకములు గలవు

మోక్షప్రాప్తికి భక్తి యశాషధమైన నగును గాక దేహ
సంబంధరోగముల కది యెట్లుచయోగపడునందు రేమో
వినుండు వైద్యశిఖామణి యైన ధన్వంతరి

శ్లో “అచ్యుతానంత గోవింద, నామోచ్ఛారణ భేషణత్ |
సత్యంతి సకలారోగాః, సత్యం సత్యం బ్రవీమ్యహమ్ ||”

అని వచించెను

అచ్యుత అనంత గోవింద యను భగవత్సామముల
నుచ్చరించుటచే సమస్తరోగములు నశించును. సత్యముపైఁ
బ్రమాణముచేసి చెప్పుచున్నాను.

శ్లో. “భవత్యరోగో ద్యుతిమాన్, బలహపగుణాన్వితః |

స వాసుదేవభక్తానా, మశుభం విద్యతే క్వచిత్ |

జన్మమృత్యు జరావ్యాధి భయం వా ప్యుపహయతే ||”

విష్ణుసహస్రనామములు పఠించువాఁడు రోగవీడితుఁడు
గాఁడు. కాంతి బలము రూపముగలవాఁడగును. వాసుదేవ
భక్తులకు నశుభ యనునది తెలియరాదు జననము-మరణము-
ముసలితనము-రోగము. వీనివలని భయమైనను కలుగదు

ఇట్టి ప్రమాణము లనేకములు గలవు. కావున నాధులకు, వ్యాధులకు, జననమరణబాధలకు భక్తి యొక్కటియే యమోఘమైన యాషధము ఈ యాషధమును సేవించుమాన్యము-పథ్యము లోనైనవి భక్తిసంజీవని తెలుపును భగవంతుఁడెసరి ననుగ్రహింప సంకల్పించునో వా రీ యాషధమును సక్రమముగ పపథ్యముగ సేవించి బాగుపడుదురు రోగములు-నొప్పులు వచ్చినపుడు సంతానము కావలసినపుడు కష్టములు నివారణము కావలసినపుడు దేవతలకు మ్రొక్కుకొనుట యందఱకుఁ దెలిసిన విషయమే ఆపద మ్రొక్కులు సంపదమఱుపులు గాక కలకాలము చేయవలయు ననియే భక్తిసంజీవని లోకుల వేడుచున్నది. స్వరాజ్యమైనను, స్వారాజ్యమైనను, మోక్షసామ్రాజ్యమైనను భగవత్సాహాయ్యము లేక లభింపదు భగవత్సాహాయ్యము కలుగుటకు భక్తియే కాని వేరొండు సదుపాయము లేదు.

—ఇతి కోదంశరామసేవక సమాజనియమములు. ఇతి—

౪ నృత్తిహాని లేకుండ నేజీవికైనఁ బ్రతిఫలాపేక్ష లేక సమయము తటస్థించినప్పు డంతయు ధర్మమగు నుపకారము చేయుచుండువారియును సమయము తటస్థించినపుడు సాకులు చెప్పి తప్పించుకోరాదు.

నృత్తి యనఁగా జీవనోపాయము దీనికి హాని లేకుండు నట్లు లేహతివారికైనను బళుపయ్యోదులకైనను మఱుమేలుగోరక యధర్మచూర్ణమునఁ గాక ధర్మపద్ధతిని జేతనైవంతమాత్రము

సాహాయ్యము చేయవలయును ప్రధమమందే తన్ను మాలిన
ధర్మము తాఁజెడ్డ బేరము కారాదు. బలిచక్రవర్తుల-కన్యలు-
దధీచులు-జీమూతవాహనులు సమాజసభ్యులం దువయించి
రేని పరమసంతోషమే కాని యందఱు నట్లుండువలయునని
నియమించుట సరిగాదు. ఈ యుపకారము ధనరూపముగను
ధాన్యరూపముగను నుండవలయునను నిర్బంధములేదు వాక్కు
హోయమైనను జేయవచ్చును. దేహకష్టముచేనైనఁ జేయ
వచ్చును. శక్తికి మించి చేయవలసిన పనిలేదు. దాహముగొన్న
వారికి మంచినీళ్లు (ఉప్పనీళ్లుగావు) ఇచ్చుటయు నక్కఱి అవసర
ముల నెట్టివారికైన నాదుకొనుటయు నుపకారములే. హిత
బోధయు నుపకారమే.

ఒకరు బిచ్చమువేయుట యుపకారమో యని ప్రశ్నిం
చిరి. నిస్సందేహముగ నుపకారమే కాని బిచ్చమెత్తుటయే
సులభమైన జీవనోపాయముగా నెంచి వచ్చినబిచ్చమునో
ధాన్యమునో యిట్టి వడ్డివ్యాపారము చేయువారికి బ్రాహ్మణుల
కైనను బిచ్చము పెట్టరాదు. వచ్చిన దానిని సంచయముచేయక
యేనాఁటి దానాఁ డెవఁడు వెచ్చపెట్టునో యట్టివానికి బిచ్చము
పెట్టవచ్చును-పెట్టవలయును కష్టించి జీవింపఁగల శక్తిగల
వారికి సోమరులకు బిచ్చము పెట్టరాదు వికలాంగులకు బీద
లైన నృద్ధులకు, మాధుకరవృత్తి జీవించువారికి వానప్రస్థ
సన్న్యాసులకు బిచ్చముగాని యన్నముగాని పెట్టవచ్చును. కడ
పటి మువ్వర కన్నమే పెట్టవలయును అన్నదానమునకుఁ

బాత్రాపాత్రవిచార మక్కటలేదు ఏది చేసినను అహంకార లోభదూషితులుగాక భగవదర్పణబుద్ధి చేయవలయును కొందఱు వికలాంగులకు రోగులకుఁ గుంటికి గ్రుడ్డికి సాహాయ్యముచేసిన వారి కర్తానుభవమున కడ్డపడినవారమగుదుము కావున నట్టివారికి సాహాయ్యము చేయరా దందురు. దీనికి మౌఢ్యమో లౌభ్యమో కారణమై యుండును ఒకరి కర్తానుభవమునకు మఱియొక రిష్టపడఁ జాలరు. మనము భగవదర్పణబుద్ధి నొకరికి మేలుచేసినఁ బాపఫల మెన్నఁటికిని రాదు అట్టివారికి శక్తి యుండియు సాహాయ్యము చేయకపోయినయెడలఁ బాపము వచ్చును. మన కౌదార్యము కలిగించుటకు మన మనస్సులు పరీక్షించుటకు భగవంతుఁ డట్టివేషముతో వచ్చె నని యెంచవలయును

పరోపకారమే పుణ్యము-పరాపకారమే పాపము అట్లులకుపకారము చేసినపుడు మీ యంతరాత్మ యెంత సంతసించునో పరీక్షించుఁడు ప్రతిఫలము కోరిగాని, యిదివఱకే యుపకారము చేసినవారికిఁగాని, యిఁకమీఁద నెన్నఁడైనఁ జేయుదుంను తలంపుతోఁగాని చేయు నుపకార ముపకారము గాదు ఉపకారము నిర్వాజముగ నుండవలయును

కం “కారణము లేకయును నుప

కారవరత్వమున నొరుల కార్యంబులకుఁ

వారని యలజడి పడియెడు

వారల చూ యెడుగడయ వసుధకు నధిపా.” భార.

౫. స్త్రీలోలత్వము - జూదము - పానము - వేట - పగుష
వాక్కులాడుట - సొమ్ము నిష్ప్రయోజనముగ వెచ్చుచుట్ట - వండ
పారుష్యము ఇవి సప్తవ్యసనములు. వీనివలని కీడులు లోకు
లందఱు తెఱింగినవియే

౬. స్వామికి నివేదింపక యెప్పుడేని దేనినేని భుజింప
రాదు భగవంతునికి నివేదింపని పదార్థమేదియు భుజింప
రాదు ఇంటిలో దేవతారాధనమై మహానైవేద్యమై యున్న
యెడల మరల నివేదింపవలసిన పనిలేదు గాని యిటు గాని
యెడలఁ దన విస్తరిలో నుంచిన పదార్థమును దన మేడిలో
నుండు పతకమున నుండు శ్రీరామమూర్తికి నివేదన మొనర్చియే
గోవిందనామస్తరణము చేయుచు భుజింపవలయును స్వగృహ
ముననైనను, బరగృహముననైనను నిదియే పద్ధతి. ఈ పద్ధతి
పక్కాన్నవిషయమై మాత్రమే కాదు. ఇహరకాలములందైనను
నితరప్రదేశమందైనను పండ్తో కాయో భుజించినయెడల దానిని
గూడ నిట్లులే పతకమునకు నివేదింపవలయును ఈ పతకము
హృదయస్థానమునకు సరిగానుండునట్లు మేడిలో వ్రేలాడ వేసి
కొనవలయును “ఈశ్వర స్సర్వభూతానాం, హృద్దేశేష్టన
తిష్ఠతి ||” యని భగవంతుండు హృదయమందున్నవాండు గావునఁ
దచ్చిహ్నముగఁ దద్ద్యోతకముగఁ బతకమును గ్రహింపవలయును
ఇప్పుడు బాహ్యమునఁ జూచుమూర్తిని సమాజసభ్యులు శ్రద్ధా
భక్తులు గలవారైరేని కొంతకాలముమీఁద దైనకృపచే హృద
యాంతరమున నదే స్థానంబునఁ యథాస్వరూపమున జూడఁ

విధములఁ గులభ్రష్టులఁజేసి వారి దేశమున నుండుకుండఁ దలు
మఁగొట్టెను వారు ఇరాన్ దేశమునఁ జేరిరి ఇదియే యిప్పటి
పరిషియాదేశము. ఇరాన్ శబ్దము ఆర్యశబ్దభిన్నమే జాట్టుకత్తి
రింపులు భ్రష్టులక్షణముగఁ బూర్వులచే నెంచఁబడుచుండెను.

పూర్వము బానిసలకు నిట్లే కత్తిరించుచుండిరిని తెలియ
వచ్చెడిని అది యట్టులుండు గాక

మానసికస్థానమంత్రము లందు “తత్పూర్వస్వహం గం
గాం నిపంతంతీం స్వమూర్ధనిచింతయే బ్రహ్మరంధ్రేణ ప్రవి
శంతీం స్వకాంతసుంతయా సంక్షాళయే ద్వేహం బాహ్య
మభ్యంతరం మలమ్॥” అని యిత్యాది వాక్యములు గలవు.

మానసికస్థానము చేయునమయంబున విష్ణుబానుచా
దాంగుష్ఠమునుండి గంగ వెలువడి మన శిరస్సుపైఁ బడి యం
దలి బ్రహ్మరంధ్రమున మన దేహములోనికిఁ బోయి కొంత,
దేహముమీఁదఁ బ్రసరించి కొంత, లోపల వెలుపల దేహ
బాహ్యభ్యంతరమలమును గడగి వేయుచున్నట్లు ధ్యానింప
వలెను ఇట్లు మనము ధ్యానించితిమని ప్రాణశక్తి బ్రహ్మరంధ్ర
మునఁ బ్రవేశించి లోపలఁ బరిశుద్ధము చేయును. ఈ బ్రహ్మ
రంధ్రము స్త్రీలపాపట రెండుగాఁ జేలు ప్రదేశమునొద్ద నున్నది.
ఇది సూక్ష్మరంధ్రము సుషుమ్నవాడి మార్గమునఁ బోవు జీవుఁ
డీ ద్వారమున వెలువడియే పోవలయును యోగు లీ మార్గమును
బ్రాణాయామాభ్యాసముచే శుభ్రపఱచికొని యందును ఈ
ద్వారమునఁ బోయిన జీవునకు మరల జన్మము లేదు

విధములఁ గులభ్రష్టులఁజేసి వారీ దేశమున నుండుకుండఁ దలు
మఁగొట్టెను వారు ఇరాన్ దేశమునఁ జేరిరి ఇదియే యిప్పటి
పరిషియాదేశము. ఇరాన్ శబ్దము ఆర్యశబ్దభిన్నమే జాట్టుకత్తి
రింపులు భ్రష్టలక్షణముగఁ బూర్వులచే నెంచఁబడుచుండెను.

పూర్వము బానిసలకు నిట్లే కత్తిరించుచుండిరిని తెలియ
వచ్చెడిని అది యట్టులుండుఁ గాక

మానసికస్నానమంత్రము లందు “తత్పావ స్సర్వహం గం
గాం నిపంతంతీం స్వమూర్ధనిఽచింతయే ద్బ్రహ్మరంధ్రేణ ప్రవి
శంతీం స్వకాంతనుంఽతయా సంతోషయే ద్వేహం బాహ్య
మభ్యంతరం మలమ్॥” అని యిత్యాది వాక్యములు గలవు.

మానసికస్నానము చేయునమయంబున విష్ణువాచుచా
దాంగుష్ఠమునుండి గంగ వెలువడి మన శిరస్సుపైఁ బడి యం
దలి బ్రహ్మరంధ్రమున మన దేహములోనికిఁ బోయి కొంత,
దేహముమీఁదఁ బ్రసరించి కొంత, లోపలి వెలుపల దేహ
బాహ్యభ్యంతరమలమును గడగి వేయుచున్నట్లు ధ్యానింప
వలెను ఇట్లు మనము ధ్యానించితిమేని ప్రాణశక్తి బ్రహ్మరంధ్ర
మునఁ బ్రవేశించి లోపలఁ బరిశుద్ధము చేయును. ఈ బ్రహ్మ
రంధ్రము స్త్రీలపాపట రెండుగాఁ జేలు ప్రదేశముకొద్ద నున్నది.
ఇది సూక్ష్మరంధ్రము నుషున్నవాడి మార్గమునఁ బోవు జీవుఁ
డీ ద్వారమున వెలువడియే పోవలయును యోగు లీ మార్గమును
బ్రాణాయామాభ్యాసముచే శుభ్రపటిచికొని యుందురు ఈ
ద్వారమునఁ బోయిన జీవునకు మరల జన్మము లేదు

“ఇచ్చలేని యోగి యొక్క ముహూర్తార్థ

మింద్రియానుషంగ మింత లేక

ప్రాణములను వంచి బ్రహ్మరంధ్రముఁ జించి

బ్రహ్మమందుఁ గలయుఁ బార్థివేంద్ర ”

యని భాగవతమునఁ గలదు

కాఁబట్టి యీ రంధ్రమును స్త్రీలుగాని పురుషులుగాని కప్పివేయరాదు మన ప్రయత్నములేకున్నను సంకల్పముకూడ లేకున్నను గొంత ప్రాణశక్తి, మనము త్రాగునీళ్లనుండి, మనము భుజించు నాహారమునుండి, మనము శీర్ష్యగాలినుండి, దేహము లోనికిఁ బోయి దేహధారణమును జేయుచున్నది ఈ ప్రాణశక్తి మన దేహమందెంత యెక్కువగ నుండిన నంతబలము తేజము లోనగు శక్తులుండును అది యెంత క్షీణించునో యంత బల హీనత తేజోహీనత లోనైనవి కానవచ్చును ప్రాణము పోయిన దన నేమి యర్థము?

గాయత్రి మంత్రమందుఁ జెప్పఁబడిన ‘భర్గోదేవస్య’ యీ శక్తియే ప్రాణాయామముచే యోగులు గ్రహించునది యీ శక్తియే. సదాచారసంపత్తిచేతను, సాత్త్వికాహారాదులచేతను నైష్ఠికులు శీలసంపన్నులు సేకరించునది యీ శక్తియే. విద్యుచ్ఛక్తి యేవిధముగ నొక పాత్రమందు సేకరింపఁబడునో యట్లే యిదియు. తదేకధ్యాననిష్ఠాగరిష్ఠుడై గాయత్రి యెంత యెక్కువగ జపించునో యీ శక్తి యంత యెక్కువగ దేహములోనికి వచ్చును. ఈ శక్తిచేతనే విశ్వామిత్రుడు సృష్టిచేయ సమర్థుఁ

డా యెను ఔషధములు లేక రోగములు నివారించు శక్తి యిదియే

ఈ శక్తి యార్జించుటకు మార్గము లన్నియు సమములుటకు మార్గములు కలవు గేతస్థలము-అతిభాషణము-అతి దూరప్రయాణము వ్యర్థముగ నవచువచ్చునము. తాతరాని వానిని దాకుట, తినరాని రాజసతామసాహరిమును దిచుట, పసువెత్తుట, వ్యర్థాలోచనము, దుఃఖాచారము, కోపము, దురాలోచనము లోనగు వానివలన నీ శక్తి క్షీణించును కావుననే యోగు లిట్టి కార్యములు చేయరు. లోహములోనికి వేడిను వచ్చుట పోవుట యెట్లొ దీని నట్లులే యని గ్రహింపవలయును. పై మార్గములనుండియే గాక యీ శక్తి తలవెండ్రుకలకొనలు-కాలివ్రేళ్లు-చేతివ్రేళ్లు వీని కొనలనుండియు ధరించినవస్త్రముల కొనలనుండియు నిది వెలువలికి భూమిలోనికి బోవును కావున నేకదా పెద్దలు కొనలు తెలియనట్లు తలవెండ్రుకలు ముడి వేయవలదని చెప్పదురు. కావున నేకదా పూర్వాచారపరాయణులైన శిష్యులు కొనలు వెలికిఁ దెలియకుండునట్లు పంచ కచ్చలతోనో మూడుకచ్చలతోనో వస్త్రములు కట్టుకొందురు. సత్సంప్రదాయ మెఱిగిన శీలవతులు నేటికిని తమ పయ్యంట కొంగులను వ్రేలాడ విడువక నడుమునందు దోవుదురు. నేటిమగవారు తలవెండ్రుకలు కత్తిరించికొనిన స్త్రీల పాపటలో బట్టె (గేదె) కొమ్మలవలె రెండుచెవులమీఁదికిఁ బోవుచున్నవి. చక్కనిపదార్థమును బాపట తీసినట్టని పోల్చుట

కలదు ఇక్కడ గొన్నిదినములు పోయిన నీ యువమాన హర్షమే కాదు. మగవారి గోచరులు నేల జీరాడఁగా, వానిపై బోటికిఁ బోలె గొందఱు స్త్రీలపైఁటలు నేల కసపు చిమ్ముచుండును దీనికి రీవి యని పేరు తెలిసినవారు భ్రష్టతకు దీవి యందురు. ఈ జట్టు కత్తిరింపుల దురాచార మెంతవఱకుఁ బోయినదో వినుఁగు

వాసుదాసుఁడు కొన్నిసంవత్సరములకు మునుపు తన బంధువుల యింట నువనయనము జరగుచుండ నాహూతుఁడై యచటికిఁ బోయెను చాలము లోనగు కర్తము జరగెను శిఖలు విడువకయే వటువుక్రా పింగుతోడ వచ్చి కూర్చుండుట బ్రహ్మోపదేశము (పేరుచెడినది వాస్తవమునఁ గల్యుపదేశము) లోనైన కర్తములు జరగుచుండఁ జూచి యిదియేమి మధ్యస్థోపనయన మనుకొని యా వటువు సోదరిని జూచి “యిదియేమి శిఖలు విడువకయే కార్యములు జరపుచున్నా” రని యడిగెను. “పిల్లవాఁడు క్రాపింగు పోవునని యేడుచుచున్నాఁడు అందువలన శిఖలు విడువలే” దని యామె చెప్పెను. ఇక్కడికి వచ్చినదే బుద్ధి మాలినపని యనుకొనుచు వాసుదాసుఁ డచటనుండి యా ఘోరకర్తము చూడఁజాలక వెలివిపోయెను కంటిరిగదా దురాచార పిశాచ మెంతవఱకు వ్యాపించినదో వీడు బ్రాహ్మణుఁడంట అది యువనయన మంట పిడికెఁడు బొచ్చున కుండు గౌరవము బ్రాహ్మణత్వమునకు లేదాయె. ఇట్టివి యింతకుమించినవి యాంధ్రలోకములో నెన్ని జరగుచున్నవో యెవ్వఁ డెఱుఁగును.

శ్లో. “నిశితోఽనువవీతీచ యత్కరోతి స తత్కృతః.”

శిఖయును జండెమును లేక చేసిన కర్తము వ్యర్థము. అనఁగా జేసినను ఆ కర్తమువలనఁ గలుగు ఫలము లభించ దని యర్థము. ద్రవ్యనష్టమే ఫలము ఇక సిగ లేనివాగు చేయు సంధ్యావందనములు-తర్పణములు-శ్రాద్ధాదులు-వ్రతానుష్ఠానములు బూడిదలోఁ జేసిన హోమములే కదా.

శ్లో. “జన్తనా జాయతే శూద్రః, కర్తణా జాయతే ద్విజః.”

బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్య వర్ణములఁ బుట్టినవాఁడైనను బుగుషుఁ డుపనయన సంస్కారము జరగి శాస్త్రోక్త కర్తాధికారి యగువఱకు శూద్రుడే అనఁగా శూద్రునితో సమానుఁడని యర్థము. అనఁగా వీఁడు శూద్రుఁడు చేయు కర్తములు నిలువఁ బడి మూత్రము విడుచుట లోనగు కార్యములు చేసినను వీనికి నుపనయనసంస్కార మగువఱకు దోషావహములు కావు. ఉపనయన సంస్కారము జరగి కర్తాధికారము వచ్చి ద్విజుఁడైన పిమ్మట శాస్త్ర నిషిద్ధకార్యములు చేసెనేని పాపి యగును. కర్తములే చేయఁడేని శూద్రుఁడగును.

ఇట్లుండ నుపనయనసంస్కారమున ముఖ్యాంగమైన శిఖ విడుచుట యనునది లోపించినను దరువాత శిఖ లేకయుండి నను వాఁడు సంస్కారి యెట్లు కాఁగలఁడు? తత్పూర్వము బాలుఁడు వెండ్రుకలు పెంచుకొనియుండు పద్ధతి సరి గాదని కదా శిఖ విడుచుట అటు విడువక యథాపూర్వ ముండేనేని దీనికి శూద్రత్వ మెక్కడఁ బోయినట్లగును? శూద్రత్వము

పోనవుడు వాఁడు ద్విజుఁ డెట్లుగును? కర్మాధికారి యెట్లుగును? కావున శిఖితేనివాఁడు భ్రష్టుఁడనియే చెప్పవలసియుండును.

యోగులు ఋషీశ్వరులు జటాభారములు ధరించి యున్నారు గదా యను సందేహము కలుగవచ్చును.

యోగులు ఋషులు వనవాసులేగాని పురవాసులుగారు వీరి కిరువురకు యోగ మనివార్యమైన విధి. వీరు యోగా భ్యాసముచేఁ బ్రాణశక్తిని బ్రతిరోమకూపమునందుండి గ్రహింతురు. ప్రాణశక్తి నెంతైన నార్జింతురే కాని కొంచెమైన వెలువలఁ బోనీయరు. ఈ శక్తిని వెలువలఁ బోనీయక కాశాదు వాని లో దూదిన స్త్రము లధమములు. వానికంటె శ్రేష్ఠమైనవి వట్టు వస్త్రములు వానికంటె శ్రేష్ఠమైనవి మేఁకలు మొనలైనవాని రోమములతోఁ జేయఁబడిన దావళులు సాలువలు లోనైనవి. దూదివస్త్రము దినము మాఱిన మైలగుడ్డయే వట్టువస్త్రము పదిదినము లుండవచ్చును. సాలువలు సర్వదా శుచులేయని శాస్త్రము చెప్పుచున్నది యోగాభ్యాసమునకుఁ దలనిండ వెండ్రుకలుండట యెంతో సహాయము అభ్యాసకాలమునఁ దలవెండ్రుకలతోనే దేహమును గప్పుకొని కూర్చుండుట సాధన కెంతో తోడుపాటు. యోగులు ప్రాణాయామముచే తను నుడ్డియానాదిబంధములచేతను గుండలినలేపి సుఖమ్నా నాడి శుద్ధిచేసికొనుదురు కావున వారికిఁ దలనిండ వెండ్రుక లుండినను దోషములేదు.

తరిగొండ వెంకమ్మ మహాయోగిని విధవ యగుటచే మత సంప్రదాయప్రకారము వికేశినిగా నుండవలయును ఆమె యట్లుండినది గాదు. కొంద తామెయందలి యసూయచే శంకరాచార్యులవారితో వెంకమ్మ విధవయయ్య 'శాస్త్రోల్లంఘనముచేసి తలవెండ్రుక లుంచుకొని యున్నదని చెప్పి'. వా రామెను బిలిపించి నీవు వెంటనే తలవెండ్రుకలు తీసివేయించు కొనకపోయితివేని నిన్నుఁ గులమునుండి బహిష్కరించెన నని చెప్పిరి మరల మొలవకుండ మీరు చేయఁగలుగుదురేని తీయించుకొనెద నని యామె బదులు చెప్పెను. సరియే తీయించుకొమ్మని వారు చెప్పిరి. అప్పుడే మంగలవానిని బిలిపించి తలవెండ్రుకలు తీయించుకొని బోడితలను స్వామివారికిఁ గనఁబఱచెను వా రామోదించిరి. వెంటనే పోయి యామె స్వామి పుష్కరిణిలో మునిగి లేచెను. యథాప్రకారము తల నిండ బారెఁడుపొడుగున వెండ్రుకలు మొలచెను మరల వచ్చి స్వాములవారికి నమస్కరించెను. ఇట్టి యోగశక్తిగలవారికి మనకు నెక్కడి పోలిక యోగులు భూమిలోనో నీళ్లలోనో దినములకొలఁది నుందురు మన ముచ్చాసనిశ్వాసములు లేక ౨-౩ నిమిషము లుండఁగలమా.

శ్లో "నిస్త్రైగుణ్యేపథివిహరతాం కో విధిః కో నిషేధః "

శంకరాచార్యులు త్రిగుణాతీతమైన మార్గమం దుండు వారికి విధి యేమి నిషేధ. యేమి?

శ్లో “అత్యంతభక్తి యుక్తానాం సచ శాస్త్రం సచ క్రమః ”
అత్యంతభక్తిగలవారికి శాస్త్రములేదు క్రమములేదు.
వారి యిచ్చయే శాస్త్రము వారి నడవడియే యాచారము.
కావున నట్టివారిలో మనలను బోల్చుకొనుట సరిగాదు. తలు
పులు కిటికీలన్నియు మూసికొని మిద్దెమీది గవాక్షమైనను
దెఱుంగక యింటిలో నుండుట యెట్టిదో ప్రాణాయామపరాయ
ణత్వము లేక బ్రహ్మరంధ్రమును గప్పటయు నట్టివ

ఇక గోత్రవిషయమై విచారితము

బ్రాహ్మణులందఱు ఋషి వంశములవారే కావున
మహాతపస్సంపన్నులే. ఇట్టి ఋషీశ్వరులు తమపుత్రులను
వేఱొక ఋషీశ్వరునొద్దకు నధ్యయనమునకో బ్రహ్మవిద్యా
ర్థమో వంపుచుండిరి వంశపరంపరగఁ గొన్ని రోగము లెట్లు
వచ్చునో యట్లే మీఁదఁ జెప్పిన ప్రాణశక్తియు వంశపరంపరగ
వచ్చును కావున నాకాలపుబాబురకుఁ దల్లిదండ్రులవలన సహ
జముగ వచ్చిన శక్తికిఁ దాము స్వయముగ నార్జించిన దానిని
దోడుచేయుచుండిరి అంతియకాక యుపదేశరూపమునఁ
గొంత, గురువుల కృపావిశేషమునను, వారి సమీపమున వసిం
చుటచేతను, గొంత లభించుచుండెను. ఈ విధముగ వారి శక్తిని
బలపఱచుకొనుచుండిరి వారి శక్తి యపారమైనది గనుకనే వారి
వంశమునఁ బుట్టినవార మగుటచేమనయందు నష్టశేషము
కొంత కానవచ్చుచున్నది. మన మెన్నెన్ని విధముల నా తేజ
స్సును ధ్వంసము చేయవచ్చునో వంచనలేక యేమిటక సోమ

రులము గాక యన్నివిధముల ధ్వంసము చేయుచున్నారము. ఇంత చేసినను హతశేష మింకను నుండుట యాశ్చర్యము. ఆ కొంచెము పోవుకాలము సమీపించినది గురువులవలన వచ్చు తేజస్సా సున్న వారికే లేదు వాగుమన కేమి యుట్టుగు. ఇంక మన తల్లిదండ్రులవలననా సుఖసంతోషములు, క్షయరోగములు మూర్ఖులు కుష్టవ్యాధులు లోనైనవి రాకుండిన సున మెంతో పుణ్యము చేసిన వారమే. ఈ రోగములు మనవలన మన బిడ్డలకు రాదేని వారు పుణ్యము చేసినవారే.

ప్రాణశక్తి యొకటి యుండుటయు నది దేహమునం దెట్టి పనిచేయునదియు నీ సమాజసభ్యులలో లభ్యుప్రాణాయామమైన సభ్యసించువారికిని ననుభవ విధితమే. కావున దానికి నిరర్థకములు - సాక్ష్యములు - ప్రమాణములు తీసికొని రావలసిన పనిలేదు.

పెద్దలు కోట్లకొలది ధనముసంపాదించి యుంచి పోయినను వారి వంశమువారు స్వార్జితముచే దాని నూర్జితపఱుపక మితవ్యయమును జేయక యిష్టము వచ్చినట్లు కొల్లపెట్టుచుండిన నెంత కాల మా ధనశేష ముండఁగలదు? ఎంతకాల మావంశమువారు దాని ననుభవించఁగలరు? అది సర్వము వెచ్చపడిన పిమ్మట నా వెనుకటివారి గతియేమి? వీరిగతియే మనగతి. బాపట్లతాలూకాలో నొక గ్రామములోఁ గొందఱు బ్రాహ్మణులు స్త్రీలు పురుషులు శూద్రుని శిష్యులై యతనిచే మంత్రోపదేశము నొంది యతని పాదతీర్థము తీసికొని యతనికి

సాష్టాంగనమస్కారము చేయుచున్నారని యా గ్రామమునకుఁ బోయినపుడు తెలియవచ్చెను. మఱియొక గ్రామములోఁ గొందఱు బ్రాహ్మణులు కుమ్మరదాని శిష్యులై యున్నారట వీరింకను బ్రాహ్మణులట. హీనవర్ణములవారు చేయరు. భయపడు ఘోరకార్యములను బ్రాహ్మణులు చేయుచు దమ్మితరులు గౌరవింపలేదని విలపించిన నేమిప్రయోజనము. మన మర్యాదయందు మనఘండిన వారి మర్యాదయందు వారుండురు.

గీ. “క్రోధ మోహనామకులైన ఘోరశత్రు
లిరువు రెరియించుచుండుదు రెపుడు నరుని
యంతరంగమ య్యభయంబు నడఁపకున్నఁ
నారదీయే పరమరహస్య మంత్రోపనిషదధ్యాయే.”

శ్లో “నారీ వా వృషలో వాపి, గురుత్వం యది గచ్ఛతి |
జహ్వచ్ఛేదతదాకుర్యాత్తస్యదండం నరాధిపః |”
శూద్ర శిష్యం తథాచైవ, నారీ శిష్యంతదైవచ |
చండాల కర్తృణానిత్యం, యోజయేత్తు నరాధిపః ||”

స్త్రీగాని శూద్రుఁడుగాని గురుత్వము వహించెనేని రాజు వారి నాలుకకోసి శిక్షింపవలయును.

ఆ ప్రకారమే శూద్రునికి శిష్యుఁడైనవానిని, స్త్రీకి శిష్యుఁడైనవానిని బ్రభువు నిత్యముగఁ జండాలుఁడు చేయు కర్తమందు నియమింపవలెను శూద్రశిష్యులు-స్త్రీశిష్యులు చండాలురతో సమానులని భావము.

శ్లో. “స్త్రీ సూత్ర బ్రహ్మ బంధూనాం,

త్రయూన శ్రుతి గోచరా ” భారతము.

స్త్రీలు సూత్రులు భ్రష్టబ్రాహ్మణులు వేరము వినరాదు.

ఇట్లుండ వీరికి వేదమంత్రోపదేశాధికార ముందుండి వచ్చెనో. వీరైనను నాచార్యాభిమానము సంపాదించుకొని మంత్రోపదేశము పొందిరేని శబరీవిదురాదులవలె దాము జపించి తరింపవచ్చునే కాని యితరుల కుపదేశింపరాదు కావుననే కదా విదురుఁడు ధృతరాష్ట్రునితో నీ వడిగిన యధ్యాత్మ విషయము సూత్రయోనియందుఁ బుట్టిన నేను జెప్పరావ నెను మీఁదఁ జెప్పఁబడిన కారణముచేతనే జాతచండాలునైన గ్రహింపఁబడు నీ సమాజమునందుఁ మీఁదఁ జెప్పఁబడిన వర్ణచండాలురు నిషేధింపఁబడిరి ~~గలఁజెయ్యవలసిన బ్రాహ్మణగౌరవము~~ భారతము.

బ్రాహ్మణగౌరవము పోవుచునీ కాని పోవుచున్నచునీ కాని పోయెనే యని కాని విచారపడవలసిన పనిలేదు. స్వయంకృతా పరాధమునకుఁ దగినశిక్ష యనుభవింపవలసినదే. కాని బ్రాహ్మణులమనునా రనేకులు బ్రాహ్మణ్య సెంత కష్టత మార్జితమో యెఱుఁగఁజాలకున్నారు గదా యని విచారపడవలసియున్నది. ఆ గర్భశ్రీమంతుఁడై కోటిశ్వరున కుదయించిన కుమారునకుఁ గోటిశ్వరుఁ డగుట కెంత కష్టపడవలయునో యెట్లు తెలియును? పూర్వపూర్వజన్మంబుల నెంత శ్రమింపకుండినఁ దేరకు బ్రాహ్మణ జన్మము లభించెనా?

చం. పురుషభవంబు నొందుట యపూర్వము జన్మములందు
సందు భూ, సురకులమందుఁ బుట్టుట తిచ్చోద్యమము. భాగ.

శ్లో జంతూనాం నరజన్మ దుర్లభ మతః పుంస్త్యం తతోవి
ప్రతా. జంతువులకు మనుష్యజన్మమే దుర్లభము అంతకంటె
దుర్లభము పురుషత్వము. అంతకంటె దుర్లభము బ్రాహ్మణ
త్వము.

వివేకచూడామణి

శ్లో “దుర్లభం త్రయ మే వైత, దైవానుగ్రహహోతుకమ్ ।

మనుష్యత్వం ముముక్షుత్వం, మహాపురుషసంశ్రయమ్ ॥”

దుర్లభములైనవి మూఁడు గలవు. ఇవి లభించుటకు
దైవానుగ్రహమే కారణము. అవి యేవన మనుష్యస్త్రీగాఁ
గాని పురుషుఁడుగాఁగాని పుట్టుట మోక్షమునం దాశక్తికలిగి
యుండుట, మహాత్ముని యాశ్రయము (ఇచ్చట మహాత్ముఁడనఁగా
మోక్షమార్గమున నడపించెడివాఁడు) పాపాణముగనున్న జీవి
మనుష్యుఁ డగుట కెంతకాలము పట్టునో యెన్ని యోచల సంభ
వింపవలయునో యం దెంత శ్రమముగలదో యా పరిణామ
క్రమమంతయు పెంకాయచిప్పశతకవీరికయందు వివరింపఁబడి
యున్నది జీవి యంత శ్రమపడి తుట్టతుదకు నెన్నియో కల్ప
ములకు మనుష్యుఁ డగుచున్నాఁడు అక్కడనుండి వీని పరిణామ
క్రమ మెట్టిదో చూతము. ఈ విషయము మహాభారతమున
ననుశాసనపర్వంబున నిట్లు చెప్పఁబడియున్నది బ్రాహ్మణ్యము
జన్మముచేతనే కాని కర్మము తపస్సు లోనగువానిచే రాదని
చెప్పుచు భీష్ముఁడు ధర్మరాజున కిట్లు చెప్పుచున్నాఁడు

శ్లో..“తిర్యగ్గోనిగత స్సర్వో, మనుష్యం యది గచ్ఛతి
 సజాయతే పుల్కసోవా, చండాలో వా ప్యసంశయః.
 పుల్కసః పాపయోని ర్వా, యః కశ్చిదిహ లక్ష్మ్యతే
 స తస్యామేవ సుచిరం, మతంగ పరివర్తతే.
 తతో దశశతేకాలే, లభతే శూద్రతా మపి
 శూద్రయోనా వపి తతో, బహుశః పరివర్తతే.
 తతః స్త్రింశద్దశేకాలే, లభతే వైశ్యతా మపి
 వైశ్యతాయాం చిరం కాలం, తత్రైవ పరివర్తతే
 తతః షష్టిగుణే కాలే, రాజన్యో నామ జాయతే
 తతః షష్టిగుణే కాలే, లభతే బ్రహ్మబంధుతామ్
 బ్రహ్మబంధు శ్చిరం కాలం, తతస్తు పరివర్తతే
 తతస్తు ద్విశతే కాలే, లభతే కాండపుష్పతామ్
 కాండపుష్ప చిరం కాలం, తత్రైవ పరివర్తతే
 తతస్తు త్రిశతే కాలే, లభతే జపతా మపి.
 తం చ ప్రాప్య చిరం కాలం, తత్రైవ పరివర్తతే
 తత శ్చతుః శతే కాలే, శ్రోత్రియా నామజాయతే.
 శ్రోత్రియత్వే చిరం కాలం, తత్రైవ పరివర్తతే
 తదేవం శోకహర్షాదు, కామద్వేషాచ పుత్రక.
 అతిమానాతివాదాచ, ప్రవిశేతే ద్విభాధమమ్
 తాం శ్చే జ్ఞయతి శత్రుఞ్చ స, తదాప్రాప్నోతి సర్గతిమ్
 లభతే వైజయంత్యేనం, తాలం పక్ష్య మివాపతేత్.”

దీనికర్థము — పశువులు పక్షులు లోనగు తిర్యగ్జాతుల నుండి మనుష్యత్వము ప్రాప్తించుచున్నది. అందుఁ దొలుతఁ బుల్కనుఁడుగనో చండాలుఁడుగనో జన్మము లభించును. అట్లు పాపజాతి యగు పుల్కనుఁడుగాఁ బుట్టి యందే దీర్ఘకాలముం డును. వేయినవత్సరము లా జాతియందే యుండి యావల శూద్రుఁ డగుచున్నాఁడు. శూద్రుఁడుగా దీర్ఘకాలము ముప్పది వేలసంవత్సరము లుండి యావల వైశ్యజాతియందుఁ బుట్టు చున్నాఁడు ఆ జాతియందు దీర్ఘకాలముండి శూద్రుఁడుగానున్న కాలమునకు నఱువదంతలు నగు కాలమున కావల వైశ్యుఁడు క్షత్రియజాతియందుఁ బుట్టుచున్నాఁడు అంత కఱువదియంతల కాలమైన తరువాత బ్రహ్మబంధువుఁ (పతితబ్రాహ్మణుఁడు) అగుచున్నాఁడు. అంతకు ౨౦౦ అంతలకాలమున కావల నాయుధములచే జీవించు బ్రాహ్మణుఁడుగాఁ బుట్టుచున్నాఁడు దీర్ఘకాల మట్లుండి గాయత్రి మొదలగు మంత్రముల జపించు బ్రాహ్మణుఁ డగుచున్నాఁడు అంతకు ౪౦౦ అంతలు కాల మరిగినపిమ్మట వేదములను సార్థముగ సాంగముగ నేర్చిన బ్రాహ్మణుఁ డగుచున్నాఁడు ఇట్లు దీర్ఘకాలము గడచినపిమ్మట శోకసంతోషములు, కామద్వేషములు, అభిమానాతిశయము అతివాదిత్వము, దుర్భాషలాడువాడు (అతివాది) వాని హృదయమునఁ బ్రవేశించి వాని నధమదశకుఁ దీసికొని రా యత్నించును ఆ శత్రువులను వీఁడు జయించెనా యుత్తమదశ పొందును అవి వీనిని జయించెనా యెత్తైన తాటిచెట్టునుండి పడెడు తాటిపండువలె మరల సంధమిలోకములఁ బడును.

శ్లో “బ్రాహ్మణ్యం యది దుష్ప్రాపం, త్రిభిర్వైర్హై స్థరానదపః ।

సుదుర్లభం సదా వాప్య, నానుత్తిష్ఠంతి మానవాః ॥

యే పాపేభ్యః పాపతమా స్తేషా మధమ ఏవ సః ।

బ్రాహ్మణ్యం యోవజానతే, ధనం లభ్యైవ దుష్టభవే ॥”

తక్కిన మూఁడువర్ణములవారికి (ఆ జన్మమందే) పొంస రానిదియు దుర్లభమైనదియు నగు బ్రాహ్మణ్యమును బొంది దానిని దక్కించుకొన నేరని మానవులు పాపాస్థులకంటెఁ బాపాత్ములును మనుష్యులయం దధములు నగుదురు దుర్లభమైన ధనమును సంపాదించి దక్కించుకొననేరనివాఁడు పేదలలోఁ బేదయే కదా

ఇంత శ్రమించి సంపాదించిన బ్రాహ్మణ్యమును దెకతేరకుఁ గోలుపోయి యధమలోకముల పాలగువాగు నిండువులు గాక వంద్యు లెట్లగుదురు? ఇంశకంటె శోచనీయులు మఱి యెవ్వరు ఒక్కొక్కజాతియం దంతంత కాల మేల గడవసలసి ముండునా యని సందేహింపఁ బనిలేదు. వజ్రము బొగ్గేకాని మఱి యేగియుఁ గాదు బొగ్గు వజ్రమగుట కెంత కాలము పట్టునో యీలోచింపుఁడు. ఒక శూద్రజాతియందే తెలివి తేటలయందు జ్ఞానమందు భక్తిశ్రద్ధలయందు నెంతెంత భేదము గానవచ్చుచున్నదో చూడుఁడు. ఒక్కొక్కజాతిలో నధనూధముఁడు గానుండి యధముఁడయి కాలక్రమమున సుత్రమోత్రముఁ డగును అట్లు లుత్ర మోత్రమ శూద్రుఁడుగానుండి యావలిజన్మమున వంత కుత్తమజాతియందు జన్మించును.

నహుషుఁడు ధర్మరాజును బ్రాహ్మణుఁ డెట్టివాఁ డని
ప్రశ్నింప ధర్మరా జిట్లు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

నీ “సత్యక్షమాదమిశౌచ దయాతపో

దానశీలంబు లెందేనిఁ గాన

నగు నట్టివాఁడు బ్రాహ్మణుఁడు; సుఖంబు దుః

ఖము నైన యెడ దిమోహమును బొంద

కునికియ వానికి సుత్తమం బగువిద్య

నహుషుఁడు, సీచెప్పిన యగ్గుణములు

క్రియ శూద్రునందుఁ గల్గిన నతం డుత్తమ

ద్విజుఁడు గానేర్చునే నిజము విడిచి

తే నట్లు లయిన బ్రాహ్మణాదివర్ణవిభాగ

మెట్లు గలుగునయ్య? హీను లధికు

లను వినేక మది యపార్థకం బగుఁగాదె

యనిన ననియె నంత కాత్మజుండు ”

ప ప్రమాదంబున వర్ణసంకరంబయినపుడు వర్ణపరీక్షార్థంబుగా
బ్రాహ్మణాదులకు వృత్తంబు వేఱువేఱి స్వామయంభులైన
మనువు సెప్పె. సత్యాదిగుణములు శూద్రునందుఁ గలిగె
నేని వాఁడు సచార్చద్రుం డగుఁ గాక బ్రాహ్మణుండు గా నే
ర్చునే గువియు బ్రాహ్మణునందు లేనినాఁడు శూద్రుండ
యనం బడు. భారతము, ఆరణ్యపర్వము

బ్రాహ్మణ్యము సంపాదించుట యెంత కష్టమో తెలి
యుటకై యింతదూరము వ్రాయవలసివచ్చెను ఇట్లు సంపా

దించినదానిని వ్యర్థముగాఁ బోఁగొట్టుకొనువాఁడు బుద్ధిమంతుఁ డగునో కోటిహాపాయ లోక దినమున వెచ్చపఱుపవచ్చును సంపాదించవలయు ననిన నెంతకాలము పట్టును. పెద్దలు సంపాదించి యుంచినదానిని వ్యర్థపఱుచువాఁడు వివేకియా బ్రాహ్మణ్యము సంపాదించుట యందలికష్టము లక్షణముగాఁ జెప్పఁబడెను. రాఁగల పత్రికయందు లక్ష్యముగాఁ దెలుపఁబడును.

సశేషము.

వైకుంఠనాథమూర్తి.

ముఖపత్రమండలి మూర్తి యెవరైనది గొందఁ టెఱుంగక యుండవచ్చును ఆయన వైకుంఠనాథుఁడు నారాయణాష్టాశరీమంత్రమును జపించువారు ధ్యానించినది యీ మూర్తినే

శ్లో. “సవ్యం పాదం ప్రసార్య శ్రితదురితహరం దక్షిణం కుంచయిత్వా | జాను న్యధాయ సవ్యేతర, మితరభుజం నాగభోగే నిధాయ | పశ్చాద్బాహుద్వయేన ప్రతిభటశమనే ధారయః శంఖచక్రే | దేవీభూషాదిజుష్టో జనయతు జగతాం శర్తవైకుంఠనాథః ||”

సీ సవ్యపాదము సాచి స్వశ్రితసంఘంబు

దురితచయంబులఁ దొలఁగఁ ద్రోయు

దక్షిణచరణంబుఁ దగమోడ్చి లోనికి

మోకాటఁ గుడిహస్తమును ఘటించి

హామపాశితలంబు ఘోషోగమున నూఁది

ప్రతిభటశమనమై పరఁగు చక్ర

పాంచజన్యంబులఁ బశ్చాత్కరద్వయ

ములను ధరించియు లలితరీతి

గీ. వక్షమునఁ బ్రేమరూప శ్రీ వసతి గొనఁగ

వైజయంతియు వనమాల వజ్రల వెలయు

పరమపదనాథమూర్తి ప్రపంచమునకు

భక్తకోటుల కెల్ల సుభంబు లిడుత.

ఎఱుమకాలు చూచి కుడికాలు మోడ్చి కుడిమోఁకాలి

మీఁదఁ గుడిచేతినూఁది యెడమచేతినీ శేషుని దేహముపై

నుంచి వెచుకటి రెండుచేతులయందుఁ జక్రశంఖముల ధరించి

వక్షమున లక్ష్మీదేవియు నామె కుయ్యాలవలె వైజయంతియుఁ

గంగమున వనమాలయు ధరించి యే భక్తులు పిలుతురా తలఁ

తురా యచ్చటికిఁ బోదమని ప్రయాణమునకు సిద్ధపడియుండు

నారాయణుండు సర్వలోకములను నందు విశేషించి స్వభక్తు

లను (నందు శ్రీకోదండరామసేవక సమాజసభ్యులను సభ్య

రాండ్రను) సర్వదా రక్షించునుగాక.

ఇది శ్లోకములకుఁ బద్యమునకు సర్థము.

ఇం దాదిశేషుండు సంస్కృతప్రణవాక్షౌరాకారమున

నున్నవాఁడు. ఆదిశేషుండు జ్ఞానమూర్తియే కదా. అందు శ్రీమ

న్నారాయణుఁ (అకారవాచ్యుఁ)డున్నవాఁడు. ఇట్టి మూర్తినిసే

పించువారు దాని తత్త్వమును దెలిసికొనుట యత్యావశ్యకము.

శ్లో “ఆత్మాన మస్య జగతో, నిర్లేప మగుణామలమ్
 బిరిభృ కౌస్తుభమణి, స్వరూపం భగవాన్ హరిః
 శ్రీవత్ససంస్థానపర, మనంతేచ సమాశ్రితమ్
 ప్రధానం, బుద్ధిర ప్యాస్తే, గదాయాపేణ మాధవే
 భూతాది మింద్రియాదిం చ, ద్విధాహంకార మిశ్వరః
 బిభర్తి శంఖరూపేణ, శార్ఙ్గ రూపేణ చ స్థితమ్
 పంచరూపాతు యా మాలా, వైజయంతీ గదాభృతః
 సా హేతుభూతసంఘాతో, భూతమాలాతు వై ద్విజ
 చలస్వరూప మత్యంతం, జనేనాంతరితానిలమ్
 చక్రస్వరూపం తు మనో, ధత్తే విష్ణుకరే స్థితమ్
 యానీంద్రియాణ్యశేషాని, తాని ధత్తే జనార్దనః
 బిభర్తి య చ్ఛాసిరత్న, మచ్యుతోత్యంత నిర్మలమ్
 విద్యామయంతు తజ్ఞాన, మవిద్యా చర్మసంజ్ఞకా
 ఇత్యాదే ర్ములభూతాసు, వేదాత్మా విహగేశ్వరః ”

ఇత్యాది పాక్యములవలన,

కౌస్తుభము=జీవసముదాయము.

శ్రీవత్సము=ప్రకృతి.

కామోదకి=మహత్తత్త్వము.

నందకము=జ్ఞానము

అజ్ఞానము=దీనియొకటి

శార్ఙ్గము=సాత్త్వికాహంకారము.

శంఖము=తామసాహంకారము

బాణములు = కర్తృజ్ఞానేంద్రియములు.

వనమాల = స్థూలసూక్ష్మభూతములు.

చక్రము = మనస్సు.

గరుత్మంతుడు = వేదాత్ముడు.

లక్ష్మీదేవి = ప్రేమ

ఈ విధముగఁ దత్త్వములన్నియు సాకారములై భగవంతుని సేవించుచుండును నారాయణుఁడు వానుదేవుఁడు (వాసు యొక్కదేవుఁడు.) కావున వాసుని బాదపీఠముగాఁ గొని వాని మీఁదఁ దన పాదకమలముచు మోపి యున్నవాఁడు చంద్రుఁడు మనస్సునఁ బుట్టినవాఁడు. గావునఁ బూర్ణచంద్రుఁడు నిండుమనస్సును, అజ్ఞానదూషితముగాని మనస్సును డెలుపును. ఇట్టి మనస్సుతో నట్టి భగవంతుని పాలనముద్ర ముచు నిర్మల హృదయమున నిలిపి ధ్యానించువారు ధన్యులు

— శిశి రాధాకృష్ణసంవాదము శిశి—

ఇది కార్తికమాసము - శుక్లపక్షము - పున్నమరేయి - పదునాఱు కళలతోడి నిండుచందురుఁడు పిండాఞ్జోసినట్లు పండు వెన్నెలల భూమండలంబునిండ దండిగఁ గన్నులపండువుగ వెదచల్లుచుండెను ఆకాశము నిర్మలమై యుండెను. ఘుమ్మరు వలపులు వెదచల్లుచుఁ గమ్మనితెమ్మెర నిమ్మగ నొయారమ్మగ మెల్లగ బృందావనమ్మన వీచుచుండెను తారకలు తేజోహీనమ్మలయ్యెను. చలువచేసిన చేతినలువలవలె నెందేని మబ్బుతునుకలు గానవచ్చుచుండెను నెమిల్లొడుచుండెను. కోకిలలు విర

హింశావారముల వీనులకుఁ గారంబుగఁ గృహకారంబులు
 నలుపుచుండెను రాజభీతిఁ జోరులవలె రాజభీతి నిసులు పొన
 రుల దాఁగెను. సర్వర్తుకంబైన యా వనమునందలి మల్లె
 మొల్లల తెల్లని కాంతు లనుమదిగచెను. ఇట్టి జగన్తోహనం
 బైన యామినియందు జగన్తోహనాకారుండైన యశోదాకుమా
 రుండు భవనకామినీమొహనంబుగ వేణుపూఁదెను. వల్లచమస్త్ర
 కాశినీచిత్తంబులఁ జ్ఞాభవుండు శరవరంపరల సవ్యావసన్యం
 బుగ మోఁదెను. తెఱవలు మరునకు వెఱచిరి పెదవులు కఱచిరి.
 మేనులు మఱచిరి. గృహములు వదలిరి. వీధుల మెనలిరి గుం
 పులై కదలిరి. సిగ్గులు జాఱిరి వనముం జేరిరి.

ఈ యింతులలో మేలుబంతియై యొకకాంత యుండెను.
 ఆమె కృష్ణున కాత్మవంటిదే. దేహములే రెండు ఆత్మ యొక్క
 టే. అందఱు గోపికలు వినవిస నడచిరి ఆమంసగమనముం
 దుగఁ బరువుచాతెను ఎచ్చటికో యామెకే తెలియదు శ్రోవ
 యో తెలియదు. జడముఁజి వీడట యెఱుంగదు పైఁట నేల
 జీరాడుట యెఱుంగదు. కాఱుచున్న చెమటతో, బాఱుచున్న
 చీరతో, వ్రేలాడు సరులతోఁ దూలాడుమేనితోఁ బయనిం
 చెను కృష్ణు సమీపించెను. నా కృష్ణా యని యెగసిపోయి
 కాఁగిలించెను. ఆమెకుఁ దెలిసిన నంతయే. తన్ను మఱచెను.
 తోడివారి మఱచెను ప్రపంచమునే మఱచెను. కృష్ణుండు
 వెన్నుచమిరెను. మేను నిమిరెను. చెమటలు దుడిచెను. చీర
 నవరించెను. ముద్దులు పెట్టెను. పెదవి గొఱికెను. రాధకు

స్మృతివచ్చెను కృష్ణునితోడ సీచ్చావిహారంబు సలిపెను. రాధ కృష్ణుండు తనకే వక్క ననుకొనెను గోపికలలోఁ గృష్ణునకుఁ దానే ప్రియురాలని నిక్కెను ఇంతయేల కృష్ణుండు తనకు దానుఁడయ్యెనని తలఁచెను తన్ను విడిచినఁ గృష్ణుఁడు బ్రతుక లేడని నమ్మెను. కృష్ణుండు తనచేతి లీలాకురంగమని గర్వించెను.

కృష్ణా! నేను నడువలేను బడలితిని-చడలితిని నన్నెత్తి కొని పొస్తునెను కృష్ణుఁ డట్టులే కావించెను. రాధ సంతోషించెను. కృష్ణునిపైఁ దనకుఁ గల యధికారబలము తక్కిన గోపికలు చూచిరో లేదో యని యామెకుఁ దోఁచెను వారికై చేయివేచెను. పచ్చిక పట్టుపైఁ బడెను. లేచెను-నలుదిక్కులు చూచెను లేడు కృష్ణుండు-కృష్ణుండు లేఁడు. ఏడీ కృష్ణుండు ఎందున్నాఁడు కృష్ణా కృష్ణా యని పిలిచెను కోవెలలు బదులిడెను. కృష్ణుఁడు పలుకలేదు కృష్ణా రారా యని చేయివినరెను. జింకకొదమలు వచ్చెను కృష్ణుండు రాలేదు పొదలలో నెదకెను చెట్లమాటున నెమకెను. కృష్ణుండు లేడు అదిగో నెమలి పురివిచ్చి యాడుచున్నది. కృష్ణుఁ డచ్చట నుండునోపు. లేకున్న దానికేల యంతసంతోషము అని యచ్చటికిఁ బరువెత్తెను అందుఁ గృష్ణుండు లేడు. అదిగో నా పూఁబొదరింట నలుపు. అది కృష్ణునిమీని చాయ. కృష్ణుఁ డందుఁ గలఁడు. అని యచ్చటికిఁ బోయెను. కృష్ణుఁ డందును లేడు. కృష్ణుఁ డెందును లేడాయె. ఎంత పిలిచిన రాఁడాయె. ఎందుఁ బోదును? ఏమిసేయుదును? ఎక్కడ వెదకుదును. కృష్ణుని బాసి

ప్రాణము లెట్లు ధరింతును ఎట్లు చరింతు నని డిస్సి సడివ లేక యొకచోఁ గూలఁబడి వేడికన్నీరు మున్నీరై కాటి చెక్కటద్దములు నిద్రమ్మ రద్దపలుపఁ నిట్టూర్పుకాఁగలఁ జగుగుమోవి కమర హాకృష్టా కృష్టా యెంతమోసము చేసితిమిరా యని పెక్కివెక్కి యెడ్చెను.

త్రిభువనమోహనాకారంబున నాతొ న్నన్నభస్మస్పృశుఁడు హరియుఁ బీతాంబరధారియు నై యామెయెదుట నిలఁబడెను గాని వేడికన్నీరు కన్నులనిండుఁ గ్రమ్మినకారణంబున నామె కేది యుఁ గానవచ్చినది కాదు హాకృష్టా ప్రియా నుని యెడ్చుచుండెను శ్రీకృష్ణుఁడు కన్నీరు తుడిచి యోదార్చెను

రాధయుఁ బెన్నిధిగన్న పేదవోలె సంజోషించి తన పైఁట కొంగు నేలఁ బడిచి దానిపైఁ గృష్ణుఁ గూర్చుండఁబెట్టి దీనవదనయై ప్రణయకోపంబున నిట్లనియె.

రాధ — కృష్ణా! నీవు మహాప్రేమగలవానివలె నటించి లాలించి బేలించి తుదకు మోసగించి పొయితివాగదా? ఇది నీకు ధర్తనూ.

కృష్ణ — ప్రియురాలా! నన్నేల నిందించెదవు. నీవు నన్ను పేషించినపుడు నీయొద్దనే యుంటిని. నీవు నన్ను పేషించి నపుడు నేను నిన్ను పేషించి పోయితిని నీ కక్కటలేనప్పుడు నేనేల నీతోడ నుండవలె?

రాధ — ఏమీ! నేను నిన్ను పేషించితివా?

కృష్ణ. — ఉపేక్షింపలేదా? తొలుత నీవు ప్రేమలైనుండి పరువిడి వచ్చి కౌగిలించినప్పటి యకాత్మక్యము తరువాత నుండెనా? కొంతసేపటి కుపేక్షించి నీ హృదయంబున నిండియున్న నన్ను నెట్టి నాస్థానంబున గర్వంబును నిలిపితివి నీచునన్ను గోపికలమీఁదల బోయెను. నీవు నన్ను పేక్షించిన నే నిన్ను పేక్షించితిని ఇందు నా దోషమేమి? అనాదరించు ప్రియు రాండ్రయొద్ద నుండుటకంటె బ్రియులకు వేతొక దుఃఖము పరిభవము గలదా?

రాధ. — నాకేల యట్లు మనసు చలించి నీ యందుండక పోయెనో తెలిపెదవా?

కృష్ణ. — నీమనస్సింకను బక్ష్వము కాలేదు

రాధ. — నిజమే. నామనస్సు పక్ష్వముకాలేదు. నీది పక్ష్వమైన మనస్సే గదా! నేను జేసినదోషమే నీవును జేయవలయునా?

కృష్ణ. — నన్ను మఱేమి చేయుమనెదవు? నీవు నాప్రియురాలవు. నేను నీప్రియుఁడను మన మిరువురప్రీతి సమానదశ యం దెప్పుడు నుండవలయును. ఒకరికిఁ బ్రీతి యుండి మఱి యొకరికి లేకున్న నది రసాభాసము గదా? కావున నిన్ను సరించి నీవున్నదశకే నేను రావలసియున్నది. నీమనస్సింకను బక్ష్వమై ప్రేమ యతిశయించుకొలఁది నేను నెక్కువ ప్రేమనే కనఁబఱుచుచుందును.

రాధ. — కృష్ణా నీవు చెప్పినది సత్యమే. దోషము నాదే యనుకో అయినను నీ వియోగమందుఁ గూడ నొక మేలు

గలదు. నీవు నాతోడ నున్నప్పుడు నీ వింతమాత్రము యొక్కచోటనే కానవచ్చెదవు. నీవు నాతోడ లేనప్పుడు ప్రపంచ మందెచ్చటఁ జూచిన నీవే కానవచ్చెదవు. నీవు నాతోడ నున్నప్పటికంటె లేనప్పుడే నామనస్సు నీమందు నెక్కువగ లీనమగుచున్నది స్థిరించుచున్నది. కావున నీ వియోగము కేవలదుఃఖాత్మకము గాదు విషము కలిపిన యమృతము. కాదు కాదు అప్పటికి విషముగాఁ దోచినను నది నీయందు మనస్సెక్కువగ దృఢపడఁ గారిణ మగుచున్నది. ఈ విధముగాఁగదా నీవు నీ భక్తుల మనస్సులను బద్ధపఱచుకొనఁ దెచ్చెదవు. అడిచి పాలు ద్రావించుతల్లివలె నీవెంతటి దయాళుడవురా కృష్ణా. ఎంత మంచివాడవురా.

కృ — ప్రియురాలా! యిది నా మంచితనముగాదు నీ మంచి తనమే నీవే శ్రోవనఁ బోవఁ దలఁచెదవో యా శ్రోవన నిన్నుఁ దీసికొనిపోవుట నీ ప్రియుడనైన నాకు విధియై యున్నది. నీ యిష్టమునకు విరోధముగ వర్తించిన నీకు నేను బ్రియుడ నగుదునా? అప్పుడు నీ వేమందువు? నామీఁద నీకుఁ బ్రేమలేదనవా? కొందఱు భార్యలను నీవు చూడ లేదా? భర్తలు తమకుఁ బథ్యమైన విషయము చెప్పినను వినక తాము పట్టిన కుందేటికి మూఁడే కాళ్లని హఠము సాధించుటయు నేడ్చుటయుఁ గూడు నీళ్లు కొనక యుండుటయు, ఇట్లులే కదా నీవు చేయుదువు.

రాధ — నాకుఁ దాఁకు తప్పు తెలియక చెడుత్రోవఁ బోవఁ దలఁచిన?

కృష్ణ — నే నామార్గముననే నిన్నుఁ దీసికొని పోదును. సంకల్పించుట నీవంతు. దానిని గొనసాగించుట నావంతు. నీతాదేవి చరిత్రము నెఱుంగవా? పంచవటిలో నున్నప్పుడు నీతాదేవి మాయామృగమును బట్టి తెచ్చుని రామునిఁ గోరెను. అది రాక్షసచూయ. నిజమైన మృగము గాదని లక్ష్మణుఁడు చెప్పెను. ఆమె వినెనా! వినక తన కది కావలయు ననియే గోరెను. దానికై రాముఁడు పోయెను. ఆవలి కథ నీవెఱుఁగుదువు

రాధ — నీచర్య ప్రియమైనదే కాని పథ్యమైనది గాదు. మాకుఁ తెలియక మేము మంటలోఁబడ పోయిన మమ్ము నివారిం చుటకు మాఱుగ నీవే పడఁద్రోచెదవా? ఎంత నిర్దయుఁ డవురా కృష్ణా.

కృష్ణ — ప్రియా! నీ వాలోచనలేక పలుకుచున్నావు సత్త్వ గుణమం దుండువారు చెడుత్రోవఁ బొమ్మని బలవంతపెట్టఁ బడినను బోరు. వక్రమార్గమునఁ బోవువారు రాజసులు తామసులు. వారిని గామక్రోధములు పట్టి లాగికొని పోవు చున్నవి. నిగ్రహ మేమి చేయఁగలదు? కావున వారిమార్గ ముననే వారిని బోనీయవలె వారిమార్గముననుండు కష్టము ఫలము వా రనుభవించి తెలిసికొనిరా మరల నాత్రోవఁ బొమ్మనినను బోరు. ఉపదేశము నిరర్థకము. దీపమును బట్టు

కొనఁ బోయిన శిశువును నీ వెన్నిమాన్లు వెనుకకు లాగినను
మరలమరలఁ బోవుచునే యుండును ఒకసారి చెయి కాల్చు
కొనెనా మరల నావ్రక్కఁ బోఁడు. ఒకవేళ బలవంతము
గా బిగఁ బట్టినను మనస్సేమో దానియందే యుండును.
సమయము దొరకెనా యాపని చేయనే చేయును అంత
కాలహరణము కష్టమేల? మొదటిసారి కోరినపుడే యాఫల
మనుభవింపఁ జేసితిని వానికి సుఖమే. నాకును సుఖమే.
నామార్గము సరియో తప్పి నీవే యాలోచించు ఒకరి
ముచ్చట లేల! నీవిషయమే నీ వాలోచింపుము నీ మందు
నేనెంతో మచ్చికపడి యుండిని నీవు తొలుత న స్త్రీ యుం
టివి అతిపరిచితి యవజ్ఞతకుఁ గారణ మాయెను. నన్ను
నీ వ్రవేషించితివి మఱచితివి. అశ్రద్ధ చేసితివి. నీమనస్సు
నామీఁద లేదాయె. నీకు నేనుగాఁబట్టనపుడు నీతోడ నా
కేమి పనియని నేను బోయితిని తరువాతఁ దెలివితెచ్చు
కొని వెదకితివి శ్రమించితివి. ఏడిచితివి నీమనస్సంతయు
నాయందే యుంచితివి. మరల వచ్చితిని ప్రియురాలా! నే
నెందును బోయినవాఁడను గాను ఇందే యుంటిని. నీతోడ
నే యుంటిని. నీవు పోవుపోకలను జూచుచునే యుంటిని
నీమనస్సు మఱి దేనిమీఁదనో యుండుటచే నీవే నన్నుఁ
దెలిసికొనలేక పోయితివి దోషము నాదా నీదా?

రాధ — ఏమి మాయలాఁడవురా కృష్ణా! అ దట్టు లుండనీ
కాని. నీవు నన్నేల సృష్టించితివి? సృష్టించి నన్నిన్ని కడ
గండ్లు పెట్టి నీ విన్ని కడగండ్లు వడనేల?

కృష్ణ — ఏమి నెఱజాణవే రాధా! నీవు నన్ను సృష్టించితివా.
నేను నిన్ను సృష్టించితివా? మగనిని కొట్టి మొఱపెట్టు
నట్లున్నది నీసమాచారము.

రాధ — ఒలే ఒలే కృష్ణా! నేను నిన్ను సృష్టించఁగలిగి యుం
డిన నిన్ను రాధగానే సృజించి యుందును. నేను గృష్ణఁడు
గానే పుట్టియుందును నేను నిన్నెట్లు సృష్టించితినిో చెప్పుము.
సశేషము.

మందరము —

(ఆంధ్ర వాల్మీకి రామాయణ వ్యాఖ్యానము.)

మందరము నేనముద్రమునందు వైచిత్రీవని కొందఱును,
దేహ సుశాశ్వతమగుట మఱచితివని కొందఱును, యమస్య
కరుణానాస్తి, తస్మాజ్జాగ్రతజాగ్రత యని కొందఱును నాశ్రేయ
స్కాములైన హితులు మందరప్రకటనమును గుఱించి యుద్భో
ధించుచున్నాను. నిద్రపోవువానిని లేపవచ్చుచుగాని మేలుకొని
యున్నవాని లేప నెవ్వరితరము? మేలుకొనియుండియు నేల
యట్టి గొప్పకార్య ముపేక్షించుచున్నావందురేమో

వాస్తవమున నేనుపేక్షించినవాఁడనుగాను ఈ ఘట
మునకు ననన్యసాహాయ్యముగ సాధ్యమైన లేఖనకార్యము
ముగిసినది. మఱియొకసారి పరామర్శించి శుద్ధప్రతి సిద్ధము
చేయుటయే కొఱఁత అదియైనను రేచగలు పనిచేసినను ౩-నం
వత్సరములు పట్టును కాలము నాస్వాధీనమందు లేదనియు
మృత్యువు నాచుట్టముగాదనియు నెఱుంగుదు “కృతకృత్యా

నిరీక్ష్యంతే, మృత్యుం ప్రియమివాతిథిమ్” కృతకృత్యులైన వారు మృత్యువును బ్రియాతిథివలె నెదురుచూతురన్నట్లు దానికి సంతోషముతో స్వాగతమియ్య నెదురుచూచున్నవాఁడను. అది వచ్చువఱకుఁ గాలము వ్యర్థపఱుపరాదని దేవసేవయు లోకసేవయు యథాశక్తి చేయువ్రతముఁ బూనియున్నాఁడను. మందరము దేవసేవయు లోకసేవయును గదా యని నామిస్మృలనుచున్నారు సత్యము. అదిగాదనిసేవనను. కాని యది నాస్వాధీనమందులేదు అది కేవలధనైకసాధ్యము సేనా కుచేఁబడిను. అన్నవస్త్రములకును బరాధీనుఁడ నని పరిచితు లెఱుఁగుదురు మందరప్రకటన మనిన రూ. ౧౦,౦౦౦-లు ఇంచుమించుగఁ గావలసియుండును. నేనెందుండి తెత్తును? దీనుఁడనై యాచించినను సంతమొత్త మెవ్వరిత్తురు? ఆత్మార్థము యాచింతునా? పరార్థము యాచింతునా? ఆత్మార్థము లనిమైన యాచింపను. పరిగ్రహింపను ధనముతోడ నాకుఁ బనిలేదు. ఇరంతయు నాలోచించి చందాపద్ధతిఁ బ్రకటింపఁదలఁచితిని. ఆఱువందలు చందాదారులు కావలయునని కోరితిని ఆఱుసంవత్సరములుగా యత్నింపఁగా ౩౨౦ మంది చేరిరి ఇది నాకుఁ గీర్తికరమైనదిగాదు. కార్యసాధకమైనదిగాదు ఇందు నీకు వచ్చిన యపకీర్తి యేమందు రేమో. నాయందు సమ్యక్ములేమినిగదా చందా ముందుగఁ జెల్లింప నాంధ్రులు సందేహించుట వారిసందేహము నిరాధారముగాదు నేను జెప్పుచున్నట్లే, యింతకు విశ్వసింపఁదగిన తియ్యనిమాటలే చెప్పి లోకులను గొందఱు వంచించియు

న్నారు. ఆ మోసపోయినవారిలో నేనొకరుండను ఇట్టి వంచకులు లోకంబున వ్యాపించియుండ నెవ్వరినైన నెట్లు నమ్మసాధ్యపడును కావున నది లోకుల దోషముగాఁ దలఁపను వంచకుల మార్గ మవలంబించుట నాతప్పే

ఆ మార్గమును విడిచిన నిక నెవ్వరైన ధనికుల సాహాయ్యముచే నది కావలసిన కార్యమైయున్నది దీనికై యొకరిని యాచించుట నా మతముగాదు. యాచించినచో లేదనక గొచ్చువారు పిరాపురము మహారాజుగా రొకరు. వారి పెద్దతల్లి సన్నుషలు రా || శ్రీ || రాజారావుచెల్లా మమ్మారావుగారు మఱి యొకరు. వీ రిరువురిన వేడినఁ గొంతయైన సహాయము కలుగును తప్పదు. అయినను వీరిరువురు నాగ్రంథములకుమున్నే విశేషించి నేను యాచింపకయే సాహాయ్యము చేసిరి చెఱుకు తీసని వేళ్లతో వెన్నులతో నమలుట ధర్మముగాదు. కావున వారిని వేడుటకు మనస్సాప్పకున్నది. ఒక్కొక్కభాగమునకు నించుమించు ౧౦౦౦-౦-౦-లు కావలసియుండును మందరము నేనముద్రమున వైచిత్ర్యని నన్ను నిందలాడిన నేనేమి చేయుదును?

అయినను మందరముచు భగవంతుఁడు పాలసముద్రము నందే వైచుననియు దానివలన నమృతమే జనించుననియుఁ సాధువిబుధబృందమే భుజించుననియు బిచ్చినమ్మకము గలదు దానిసమయము రామిని భగవంతుఁ డాలసించుచున్నాఁడు.

శ్రీకోదండరామసేనక సమాజసభ్యుల ప్రేరణముచే నీ పత్రికాభారమొకటి వహింపవలసినచ్యెను. దీనికి ౫౦౦ మంది

చందాదార్లు లభింపకుండిన నిది జీవింపఁబోయి యెంతయు జీవించినను జీవించింపఁ జేయవలసినవారైయున్నాఁడు. ఏమి చేసెనో చూడవలయును.

ఈ కోదండరామ సీవకసమాజ సత్రిష్ఠకుఁ గారణభూతుల రాలు వీరమ్మ యను నొక కన్తుకొమ్మయే ఈ పత్రికాసత్రిష్ఠకుఁ గారణభూతుఁడు సిద్ధయ్యయ్యఁ గన్తుయే ఇది యేమిచిత్తమో తెలియదు. సరసాయపాళెములోని కన్తుస్త్రీవంటివాఁడు పురుషులుగాని స్త్రీలుగాని మఱి కొందఁ జాంధ్ర దేశంబునఁ గలరేని పత్రికయు జీవించును మందరము ప్రకటితమగును.

ఈ గ్రామమునందలి స్త్రీలు సమాజమున సభ్యురాలై యొక కాకపోయినను విద్యానతులు గాకపోయినను, నీపత్రికకు సంవత్సరమునకు ౨-౦-౦ లిచ్చిన స్వామిసాత్తు మనము తిన్నట్లగును గాని స్వామికైంకర్యమున కేమి సహాయము చేసినట్లని యయిదు రూపాయలు పదిరూపాయ లీ ప్రకారము చందాలు వేసి ఇచ్చిరి.

ఈ పత్రికకు మందరమున కేమిసంబంధమనెదరేమో. విదువందల చందాదారులు లభించినయెడలఁ బత్రిక స్థిరపడును. మఱియొక యైదాఱువందల చందాదారులు లభించిరేని మందరము తత్సహాయముచేఁ బ్రకటింపఁ బ్రయత్నించెదను. ఈ యేర్పాటువలన నన్నునమ్మి ముందు పైకమిచ్చి మోసపోయితిమని విచారపడవలసిన కారణ మెవ్వరికిఁ బుడదు వారిచ్చు చందాలకు వారికిఁ బత్రికలు వచ్చుచునే యుండును ఎక్కువగా వచ్చుమొత్తము మందరమునకై వియోగింతును.

ఆంధ్రలోకంబునఁ గుఱ్ఱా సిగ్గయ్యవంటి పురుషులును, సరనాయపాణియు స్త్రీలవంటి స్త్రీలును మఱి కొందఱు గలరో లేరో భవిష్యత్కాలము చెప్పఁగలదు లేరేని నామీఁద నింశదొలఁగును. నాప్రాణమే సుఖపడును కష్టపడువాఁడనే నష్టపడువాఁడని నేనుగాను కావున విచారమును లేదు. అయినను నాచే నైంత కృషిచేసి చూచెదను భగవత్సంకల్ప మను కూలించెనా లోకులకు ననుకూలబుద్ధియే పుట్టుచు విపర్యయ మునచో విచారితమే మందరము మందరమగునని తలఁచితిని. అయినను మంశరులు చాలమిని గాఁజోలు మందరగానయ్యె. కానిండు. ఆనాటి మందరధరుఁ డీనాఁడు లేఁడా? ఆయన స్వప్నాయన యెట్లు చేసికొనిన నాకేమివ్యసనము? తక్కిన నామగ్రియంతయు సంపాదించికొనినవాఁడు తరిత్రాట రెండు భాగములు సంపాదించుకొనిన వాఁడింకొకభాగము సంపాదించుకొనలేఁడా? లేకున్నఁజోసీ! నాకష్టము వ్యర్థముపోదు అది సర్వదా సఫలమే. మందర ప్రకటనమున కింతకంటె సులభ మైనమార్గ మెవ్వరైన సూచించిరేని యామార్గమందే నడవఁ గలవాఁడను.

ఇట్లు విన్నవించు,
దాసోహమ్
వాసుదాసుఁడు.

గజేంద్ర మోక్షణ తత్త్వము (పుట ౯౬ చూడు.)

కేవలము.

రెండు విషయము లిందు ముఖ్యముగ గమనింపవలయును. భగవంతుని గజేంద్రుడు బ్రహ్మ యనికాని శివుఁ డని కాని నారాయణుఁ డనికాని పేరుపెట్టి పిలువలేదు. కావున నాయన ధ్యానించినది సాకారబ్రహ్మము కాదు అయినను గజేంద్రుడు వర్ణించినగుణములు తమయందు లేకుండుటచే శివబ్రహ్మలు రక్షింపరారైరి నారాయణుఁడుమాత్రమే సపరివారముగా వచ్చి రక్షించెను కావున మోక్షదాత నారాయణుఁడే యని, యెఱుంగవలయును. మఱియును నిరాకార మూర్తిని ధ్యానించువారికిని ఫలమిచ్చువాఁడు సాకారుఁడే యనియు నిరాకారధ్యానమునందు శ్రమముమాత్ర మెక్కువయే కాని వీరికి సాకారోపాసకులకంటె ఫలమునం దాధిక్యము లేదనియు నెఱుంగవలయును. భగవద్గీత ౧౨-వ యధ్యాయమందీయర్థమునే కృష్ణభగవానుఁడు నరున కుపదేశించెను. ఇంతకు భగవంతునందు సాకారనిరాకారభేదములు లేవు. అది యజ్ఞ కల్పితమే కాని సత్యము కాదు ఈవిషయము శ్రీరామపరత్వ మందుఁ జర్చితము.

రెండవది.—గజేంద్రుడు కేవల దేహరక్షణార్థము భగవంతుని బ్రార్థించినవాఁడు గాఁడు. సంస్కృతభాగవతమున,
శ్లో “జిజీవిషే నాహ మిహ ముయా కి

మంతర్బహిశ్చాపృతయే భయోన్యా

ఇచ్చామి కాలేన నయస్య విప్లవ
స్తస్యాత్మలోకావరణస్య మోక్షణమ్ ”

అని స్పష్టముగఁ గలదు.

జీవితమును నేను గోరను ఈ జన్మమువలన నాకుఁ గావల
సిన దేదికలదు? మరణమే ప్రాప్తమగునేని భగవంతుఁడు నన్ను
ముక్తునిగావించుఁ గాక యని ప్రార్థించెను గాని దేహమును
గాపాడు మని మరణభీతి స్తుతించినవాఁడు గాఁడు

శ్లో. “నా భినిందేత మరణం, నా భినందేత జీవితమ్ ”

అన్నట్లు భక్తుఁడు మరణమును నిందింపఁడు జీవితమును
సందింపఁడు. మరణము వచ్చెనా రానీ. మరల జననము రాక
యుండువలయునని కోరును

గీ. “ . శౌరి కేల సంతితఃప,

హస్తిలోకనాథుఁ డజ్ఞానరహితుఁడై

విష్ణురూపుఁ డగుచు వెలయుచుండె ”

నని చెప్పఁబడుటచే గజేంద్రునకుఁ బీతాంబరము చతు
ర్బాహువులుగల సాచూప్యముక్తి లభించె ననుట స్పష్టము
కేవల దేహభిమానము గలవారై దానిని రక్షింపఁ
గోరువారికి ముక్తి లభింపదు.

ద్వి. “ఏరీతి నెవరు న న్నైతిఁగి సేవింతు

వారి నారీతినే భజియింతు నేను ” ద్విపద, భగవద్గీత.

శ్లో “శరీరాలోగ్యమథాంశ్చ, భోగాంశ్చైవానుషంగికా

దదాతి ధ్యాయతాం నిత్య, మపవర్గప్రదో హరిః ”

మోక్ష మిచ్చునారాయణుడు తన్ను భ్యానింపవారికి
నారోగ్యము-ధనము-భోగము లోనైనవియు నొసంగును గ ని
వానినిమాత్రము గోరువారికి ముక్తినీయుడు కావున గట్టుకాలి
మందైనను, సుఖకాలమందైనను, మానవులు మోక్షము
కొఱకే హరిని సేవింపవలయును పూర్వాభ్యాసములేక భగ
వన్నామ మాపత్కాలమున స్థరణంబునకు గాదు.

ద్వి“అట్లులు గావున నన్నికాలముల,

నెట్టనయోగైకనిష్ఠుడై వగుము.” ద్వి భ గీ.

ఈ భగవద్గీతావాక్యమును సమాజసభ్యులం పలు స్త్రీలు
పురుషులు సర్వదా స్థరణమందుంచుకొని యందుఁ జెప్పినట్లు
చేయుచుండవలయునని ప్రార్థించెదను. యోగమనఁగ సర్వదా
భగవంతునియందు మనస్సుంచుటయే

పూర్వపుణ్యఫల దివ్యజ్ఞానసంపత్తిచే గదా గజేంద్రుడు
భగవంతునిఁ బ్రార్థింపఁగలిగెను పూర్వజన్మమునఁ జేసినభక్తియూ
జన్మమున మనకు సహాయపడునా యని సం దేహింపఁబనిలేదు.
ఈ విషయమున శ్రీకృష్ణభగవాను లేమిబోధించెనో చూతము.
శ్లో“తత్ర తం బుద్ధిసంయోగం, లభతే పార్వదైహికమ్ |

యతతే చ తతో భూయః, సంసిద్ధా కురునందన |

పూర్వాభ్యాసేన తే నైవ, హ్రీయతే హ్యనశోపి సః ||”

భ గీ. ౬-౪౩-౪౪.

ద్వి “ఇరవుగఁ బార్వదైహిక మైనబుద్ధి

బలమును, దానిచేఁ బ్రబలయత్నంబు

ఫలసిద్ధికై యల్లభవమునఁ జలుపు

నాతండు పరవశుం డైయున్ననైన

నాతఁ నీడ్చుఁ బూర్వాభ్యాసశక్తి ” ద్వి. భ. గీ.

భక్తియోగవృక్షము నీరులేక యెండిపోవునది కాదు.

దానికిఁ బూర్వం భగవంతుండే. నీరును భగవంతుండే దానికిఁ

జుట్టు కల్గి భగవంతుండే హృదయక్షేత్రమున భక్తిబీజము

పడుచే దుగ్ధటము కాని విత్తనముపడెనా యెన్నాళ్లకైన మొలక

యెత్తక మానదు పెరుగక మానదు చెట్టై, మ్రొక్కై యనే

కులకుఁ దాపమార్ప నీడ నిచ్చు శాఖోపశాఖలుగలదై పూచి,

కాచి తుదకు ఫలించును

తే. “హృదయ మనుపాత్ర, జ్ఞానమౌ ఘృతమునందు

యోగవర్తిక కొన, భక్తియోగ మను న

ఖండిదీపంబు జ్వలియింపఁ గడచు వడక

బొలురీతిని, దయ్యంబు పట్టినట్లు,

పెట్టినలెఁ, దోపఁ జేయుమీ విశ్వవినుత

నాకజననుతిపాత్ర సీతాకళత్ర.” వా సు.

కావుననే కదా శ్రీభాగవతమున,

చం “తనకులధర్మము విడిచి దానవవైరిపదారవిందములో

పనిపడి సేవచేసి పరిపాకము నొందక యెవ్వఁడేనిఁ జ

చ్చిన మఱుమేననైన నది సిద్ధి వహించును ”

అని చెప్పఁబడెను. దీనికి గజేంద్రుండే సాక్షి

గజేంద్రమోక్షణమున నేర్చుకొనవలసిన నీతి శ్రీభాగ

వతమున నిట్లు చెప్పఁబడినది.

గీ “కర్తృతం త్రుఁ డగుచుఁ గమలాక్షుఁ గొఱ్ఱుచు
 నుభయనియతవృత్తి నుండెనేనిఁ
 జెడుచు గర్త మెల్ల శిథిలమై మెల్లనఁ
 బ్రబల మైనవిష్ణుభక్తి చెడదు.”

కం “చెడుఁ గరులు హరులు ధనములుఁ

జెడుదురు నిజసతులు నుతులుఁ జెడుచెడులులు”

జెడక మనునెఱసుగుణలకుఁ

జెడనిపదార్థములు విష్ణు సేవానిరతుల్”

ఈ పద్యములవలనఁ బురుషుండు గృహస్థుండై దాసు
 త్రాదులతోడ సుఖించుచుండియు మనస్సున వాక్కునఁ గొఱ
 మున భక్తితో విష్ణు సేవ సేయుచునుండెనేని క్రమక్రమముగఁ
 గర్తములే నశించి భక్తియెక్కువై భగవత్సాక్షాత్కారము
 గలిగించునని యేర్పడుచున్నది. క్రమక్రమముగఁ జెడనవి కర్త
 ములే. ఏగడియయందు ‘స్వామీ నీవాఁడ నన్ను రక్షించు
 మని భగవంతుని నిండుచునస్సుతో నాశ్రయింతుమో నాగణి
 యయందే యాగామిసంచితపాపములు నశించును. ప్రార్థ
 మాదేహాంతమున నాశమగును. శిథిలమై మెల్లనఁ జెడు నను
 టచే సారాయము త్రాగి మత్తైక్కినవానికి వాఁడు కట్టుకొన్న
 వస్త్రము జాతిపోవుటయుఁ దెలియనట్లు బాగుగఁ బండినపండు
 తొడిమయూఁడి తనంతటతానే తీగకు హానిలేక పడిపోవునట్లు
 కర్తబంధ మొక్కొక్కటి తనంతటదానే తొలఁగిపోవును.

సశేషము.

మూర్త్యునయంగున్న భక్తిమూర్తికు సనకశ్రీలక్ష్మీమూర్తి బోధనకు
నుపకారము చేయువాడగుటచే నా గురువారములు

బుద్ధికి లోపించుట బ్రతిల్లితే గాదును చెడిన ధారాధార గా నానూ
వాడు ధారకులు

స్మృతిగోపించు భక్తిముద్రపరివారు నవామిలు

నామముల కోరినెము నాముగలుగునట్లు చేయువారు పోయెను

నుండి నామముల నుండి ప్రతిహతములగుడచి యనుకూలము
* క్రిందవారు నాకు కులు

ఉద్ధృష్టించి చేయువారు ఉద్ధృష్టకులు

స్థిరముగ నిలుపువారు స్థిరస్థాపకులు

ఓడినతిక్క 0 4 0

వావిలికొలను సుబ్బరాయకృతము.

ఆంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము.

రూ ఆ పై

శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము, 4-వ కూర్పు

విశేషలక్షణముతోడ రెండు సంపుటములు మును

పటికంటె జక్కగ నవరింపబడినది 8 0 0

మూడు సంపుటములు 10 0 0

ఏడు సంపుటములు 13 0 0

శ్రీరామ

శ్రీ భక్తి సంజీవని.

ఇది శ్రీమదాంజిమిట్ట కోదండరామసేవక సమాజమువారి
కైంకర్య చూప మానసత్రిక

దీనికి సర్వస్వామి శ్రీమదాంజిమిట్ట కోదండరామమూర్తి
చిత్రము — ఆంధ్రవాల్మీకి వావిలికొలను నుబ్బరావు (వాసుదానుడు),
ప్రకటనస్థలము — వాల్మీకేశ్రమము, ఒంటిమిట్ట, కడపమండలము.

పత్రికా భారనిర్వాహకులు: — శ్రీ కోదండరామ సేవక సమాజ
సభ్యులు ఆంధ్రదేశమున మూర్ఖావస్థ జెందియున్న భక్తిహితను స్వస్థా
వస్థకుఁ దెచ్చుటయే యుద్దేశము. భక్తిమార్గమున నడచి యుభయలోకముల
బాగుపడఁ గోరువారికి ముఖ్యముగ శ్రీ కోదండరామసేవక సమాజ సభ్యుల
కుఁ దలఁచఁదగిన భక్త్యంగములైన కర్తవ్య, జ్ఞాన, యోగముల గుఱించియు భక్తి
లక్షణము దాని యనుష్ఠానము గుఱించియు బ్రపత్తిగుఱించియు వ్యాస
ములు, గ్రంథములు, ప్రధానోప సమాజముల శృత్వాంతములు తద్విషయ
మైన లోకవాస్తవిక నిందుఁ బ్రకటింపఁబడుచుండును.

చందాల వివరము.

ఉపచారికులు సంవత్సరమునకు	౨	౦	౦
ధారకులు	,,	౫	౦
జీవాత్మవులు	,,	౧౦	౦
పోషకులు	,,	౨౫	౦
రక్షకులు	,,	౫౦	౦
ఉజ్జీవకులు	,,	౧౦౦	౦

అంతకుఁ బైపడి యిచ్చువారు ప్రతిష్ఠాపకులు. సంవత్స
రము చందారుఁ నక్కడ గ్రహించఁబడును.

మూర్ఖాన్లు చూచుచున్న భక్తిమాతకు విదనకట్టలవీరుడు
 బోసగు గువచారము చేయువారినంటి నా పువచారికులు

కుంకుం యెండకుండ వ్రుత్తితో పాలను తడిసి ధారి
 గారగా పోయువారు ధారికులు

స్మృతిగలిగించు నౌషధములవంటివాగు జీవాశ్రయము
 గోహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువాడు
 పోషకులు.

మరల సపాయమురాకుండ ప్రతికూలములనడచి యను
 కూముల రక్షించువాగు రక్షకులు.

ఉజ్జీవింపఁ జేయువాగు ఉజ్జీవకులు
 స్థిరముగ నిలుపువాగు ప్రతిష్ఠాపకులు.

విడివత్రిక   ౦   ౪   ౦

శ్రీ భక్తిసంజీవనీ ప్రతిష్ఠాపకులు.

మ-రా-శ్రీ, కుజ్జా సిద్ధయ్యగారు, జమ్మలపాలెము	రూ.	అ.	పై.
.. ౪౦౦	౦	౦	౦

రిక్షకులు

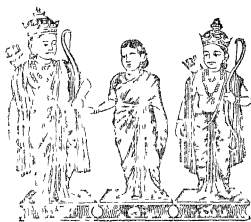
మ-రా-శ్రీ, ముద్దన. రంగయ్యగారు, జగ్గాపురము	.. ౫౦	౦	౦
---	-------	---	---

పోషకులు

మ-రా-శ్రీ, సి. దొరసామినాయుడుగారు, మేల్పట్టు	.. 3౦	౦	౦
---	-------	---	---

,, చమర్తి చిన్నపిచ్చయ్యరాజుగారు, కోడూరు.	౨౫	౦	౦
--	----	---	---

నాల్గొకాశ్రమము,		వానుదానుడు,
ఒంటిమిట్ట.		గిర్విర్వాహకుడు

శ్రీ భక్తి సంజీవని.

ఇది భక్తి జ్ఞాన స్త్య యోగములఁ బెలుపు మాసపత్రిక.

ప్రతి హూణమానారంభంబున వెలువడుచుండును
విలేఖకుఁడు - ప్రకాశకుఁడు వావిలికొలను సుబ్బరావు,

(వానుదానుఁడు) ఒంటిమిట్ట

“భక్తిశేషైః గమయతి, భక్తిశేషైః సర్వయతి |

భక్తివశః పునః ||” మా. శ్రుతి.

భక్తియే భగవంతునిఁబొందించుచు ఆయనను దర్శింపఁ
జేయునది భక్తియే భగవంతుఁడు భక్తివశుఁడు.

సంపుటము ౨	{	శుక్ల - పుష్యమాసము	}	సంచిక ౧
		జనవరి నెల ౧౯౩౦ సం॥		

మ. ద్విజరాజై చెలువొందుఁగాక, యమృతాబ్ధిం బుట్టి యెన్నం
దుఁగాక, జగత్ప్రాణుల కోదనంబు నిడుతఁ, ఖ్యాతంబుగా
ధాత్రి స! ద్విజనాంగత్యముగల్గుఁగాక, తనప్రారబ్ధంబు
తప్పింపరా! దజనోదయనకైన దుగ్ధపవికామా భక్తకల్ప
ద్రుమా ||

—శ్లోక సవ్యయము. శ్లోక—

శ్రీమదాంటిమిట్ట కోదండరాముల కరుణాకటాక్షవీరు
ణంబునను, భక్తులైన చందాదారుల స్వీయభిమానమునను
భక్తిసంజీవనికి నొకవత్సరము నిరంతరాయముగఁ గలఁచెను భక్తి
ధృష్టాపనరత్నోచరణ ధురీణులైన యాయురువురకు భక్తిసంజీవని
పునఃపునస్సాష్టాంగసమస్కారము లాచరించుచున్నది కరుణా
శీలురై వాగు వానిని గ్రహింతురుగాక.

గొందఱు వ్రాసినయుత్తరములవలనను, గొందఱు సమక్ష
సంభాషణమువలనను, గొంతవఱకు మతవిషయదురభిప్రాయ
ములఁ దొలఁగించి శాస్త్రీయమై సరియైన స్ఫుటముఁ బెల్లుపు
టచే సంజీవని మంచికార్యము చేయుచున్నట్లు తెలియఁచుచున్నను
నిది సముద్రములోఁ దేనెబొట్టు నైచుటవంటిది వని సంజీవని
యెఱుఁగును చేయవలసినకార్యము బహుళముగా నున్న
దనియు నెఱుఁగును ఇట్లలికినఁ బెండ్లి ముగియునా? శుష్క
వేదాంతులయు దొంగసన్న్యాసులయు మాయాయోగులయు
వల్లలోబడి స్రజలు చెడుకుండ రక్షింపఁ దలంపుగల సంజీవని
తొలుతఁ గర్తవ్యబోధమార్గమునే యనుసరింప నెంచియుండెను
గాని శ్రీ వేంకటేశ్వరప్రేరణముచే మ. రా. శ్రీ అంకిరెడ్డియాంజ
నేయులుగా రామార్గమున కడ్డుపడి దానిని దుర్గతఘండనకార్య
మార్గమునకుఁ ద్రిప్పిరి. వాస్తవముగ వీరు పకారునియే. సంజీ
వని యభిప్రాయము.

పైరులు పెంచు రైతులు గడ్డిగాదమును దీసివేయనేల,
పైరును బోషించినచోలు నని మడిలోని కంపలను గడ్డిగాద
మును భవంసముచేయక యూరికుందురేని పైరు వృద్ధికాజు
లదు ఇయ్యవలసినంత ఫలము నీయజూరు దేహము వ్యాధి
గ్రస్తమై నపుడు వ్యాధిహరిమై యశాఫలమును సేవింపక వాజీ
కరణములై రసాయనముల సేవించిన లాభమేమి? కావున
స్వతంత్రస్థాపనమునకు దుర్గతఖండనము, దుర్బిప్రాయముండనము,
స్వచతుష్టయము కర్తవ్యము లగుచున్నది. అటు చేయకున్న
సందేహములు దీక్షపు జజ్ఞానువుల మనస్సులు నిర్మలములు
గావు

ధర్మసంస్థాపనమునకు నాధువరిత్రాణము దుష్టవినాశము
గావించు నని భగవంతుడే చెప్పటయే గాక యట్టులేకదా
ప్రత్యసతాంతుండును జలిపెను. శ్రీశంకర రామానుజమధ్వా
చార్యాదిమతస్థాపకు లందఱు నామూగము ననుసరించిన వారే
కదా! 'పోవం గుణ బెద్దవారు పోయెడిక్రొంగు,' అను నియ
మమును బురస్కరించుకొను సంజీవనియుఁ బూర్వాచార్యుల
మార్గమే యపరిచింప పొందినచెప్పును వాస్తవ టాట్లుండఁ
గొందఱు సంజీవని పురోభాగినియై యున్న దనుట తెలియని
తనముచేతనే ఈవిషయమున సంజీవని యింకను శ్రమింపవలసి
యున్నది. మతముపేర దుష్టులు చేయు టాటోటులను సంజీవని
వెలిపట్టఁగూడు మేకతోలు గప్పిన పులుల వాతఁబడకుండ
గోవుల రిక్షింపవలసియున్నది. కావున బౌరకులు సంజీవనీ

కృష్ణు — అటైన నామీద నీ కనుమానము లేదుకదా!

రాధ — లేదు కృష్ణా! లేదు నాకై నీవు ప్రాణమైన నిచ్చెనని నమ్మితిని నన్ను నీ వెడలబాయ నని విశ్వసించితిని కాని నామీద నీకు సందేహము లేదుగదా.

కృష్ణు — లేదు. కలఁడో లేఁడో, ఎచ్చునో రాఁడో, కాపాడునో కాపాడఁడో యని సందేహించువారి విషయములో నా కను సందేహమేకాని, సర్వమునుగాని, సర్వమున నభిమానముగాని విడిచి సర్వభావముల నన్నే దిక్కనీ నన్ను యుండువారిని నా రెట్టివారైనను నేను విడువను ఇది నా వ్రతము కావున నావిషయమున నీవు సందేహించుము.

రాధ — లేదు కృష్ణా లేదు. బుద్ధి వచ్చినది. మఱికొన్ని విషయములు ని న్నడిగి తెలిసికొనవలయు నని యున్నాను. చెప్పెదవా?

కృష్ణు — నీ విదివఱ కడిగినవానికే కొన్నిటికిఁ బ్రత్యుత్తరము లీయవలసియున్నది. అయినను దెల్లవాఱుచున్నది. మాయప్పు దూడలను విడచుకాలమైనది. నన్ను వెదకుచుండును. ఇప్పటి కిండ్లకుఁ బోదము. రేవటిరాత్రి మరల రమ్మ మాటలాడుదము.

రాధ — ఎంత కఠినచిత్తుఁడవురా కృష్ణా? ఇంక నైదాఱు జాములు ని న్నెట్లుగా విడిచియుందును?

కృష్ణు — నీకును గృహకృత్యములకు వేశయయ్యెను గదా

రాధ — పాడుగృహకృత్యములు. ఇవే కొంపతీయనవి.

కృష్ణు — అట్టు లనకుము నామీద నీకుఁ బ్రేమయండిన నీ వట్లనవు ఏల యందువా? నీవు పాలు పిండునవు డీపాలు చక్కఁగాఁ గాంచి చిక్కనిపాలలోఁ జక్కెర వేసి కృష్ణున కీయవలయుననుకో. కృష్ణుఁడు మనయింటి కెప్పుడు వచ్చు నో యేమో ఆయన వచ్చువేళకు నీల్లు కన వూడ్చి యలికి రంగినల్లులు దీర్చి యాయన చూచి సంకోపించునట్లు పరిశుద్ధముగా నుంచవలయు నని గృహకృత్యములు చేయు ము కృష్ణునకుఁ బ్రయమైన పదార్థములే రుచికరముగా పాకము చేయవలయు నని వంటచేయుము కృష్ణునకుఁ బెట్టక నే నెట్లు తిందునని ముందు నాకుఁ బెట్టుము కృష్ణుఁడు భుజింపఁగా మిగిలినది పవిత్రమైనది యిదే నా కాహార మని భుజింపుము కృష్ణుఁడు తాఁకెడిదేహమే ఇది శుద్ధముగా నుంచవలయు నని న్నానము చేయుము కృష్ణుఁడు మెచ్చుకొనునట్లు సొగసు చేసికొనుదు నని తలదువ్వి జడ వేసికొ కొప్పు పెట్టుకో శుభ్రవస్త్రములు కట్టుకో అన్ని ఈ ప్రకారము చేయుచుండిన నన్ను నీ వెట్లు మఱవఁ గలవు? నేను ని న్నెట్లు లెడఁబోయఁగలను.

రాధ — నీవు మహారాజకుమారుఁడవు. నీతల్లిగండ్రులు నీకుఁ బెట్టునట్లు బీదరాలనే నేను నీకు విలుచగల రుచిగల పదార్థ ములు పెట్టఁగలనా?

కృష్ణు — నాకై నీవు శ్రమింపఁబనిలేదు. నీ కేదిలభ్యమగునో యదియే నాకుఁ బెట్టుము. ఏవి లేక మంచినీళ్లుత్రాగి

పండుకొనెదవా అవియే నాకుఁ బట్టుము నీవు నన్నును
 మాన్ముచేసికొని నాకు నాకులమును పట్టుము ప్రీతి
 నాకుఁ బ్రధానముగాని పదార్థము గాదు
 రాధ — కృష్ణా! నీనాలుక ఏవిచెడినదా? పూతన పాపము
 పెట్టినను దింటివి యశోవ వెన్నపెట్టినను తింటివు నీ
 నాలుక రుచి యెఱుంగదులే (అనిఁపున్ను)
 కృష్ణు — తెల్లవాటిపది పోదముసల

— శుభ నారదచరిత్రము శుభ —

వ్యాస — స్థిరభక్తి యెట్లు లభించును?

నార — అయ్యా! నీవు సర్వజ్ఞుడవు నీకుఁ దెలియని విష
 యము లేదు ఏకారణముచేతనో నీమనస్సు పంచూర్ణ
 మును ద్రొక్కినది దానిని సుత్రమమైన భక్తిమూర్తమునకుఁ
 ద్రిప్పినఁ జాలును అది నీ వెఱుంగనిదికాదు భక్తివిష
 యమై కొన్ని సూత్రములు వ్రాసియున్నాఁడను దీనిని
 జూడుము నామూర్తము నీకుఁ దెలియఁగలదు ప్రహ్లాదున
 కీమూర్తమునే యపదేశించితిని వాల్మీకి కీమూర్తమునే
 బోధించితిని దాని ననుసరించియే యాయన శ్రీమద్రా
 మానుజుని రచించెను. ఇంకను బెక్కు కీమూర్తమున
 బోధించితిని భగవంతుని యనుగ్రహ మెన్నియ నెప్పు
 డేకారణముచే వచ్చునో తెలియదు అది యెవ్వని దెప్ప
 జాలరు ఏండ్లుపూండ్లు జపతప ఆదులు చేయువారైన
 భగవదనుగ్రహము రాదు ఏమిలేకయే కొందఱు నిది

సులభముగ లభించును భగవంతుని యనుగ్రహమునకు
 వీరు పాత్రులని వీరు కారిని చెప్పజాలము. దానికి కులము
 ప్రధానముగాదు వయస్సుగాదు శ్రమముగాదు ధనముగాదు.
 భగవంతుని కిధలు వినువారును, జెప్పువారును, వ్రాయు
 వారును, స్త్రీలైనను, బాలురైనను, చండాలాదులైనను,
 పశువులు, పక్షులైనను భగవంతునియందలి ప్రేమచేతనే
 తరింతురు ప్రహ్లాదుఁడు, ధ్రువుఁడు, మాలాకారుఁడు
 వాయుకుఁడు, చ్రాపది, శబరి, విదురుఁడు, పూతన, గోప
 కిలు, కంసుఁడు, కుచేలుఁడు, శిశుపాలుఁడు, గజేంద్రుఁడు,
 లజ్జామిథుఁడు, అంబరీషుఁడు, భీష్ముఁడు, అయోధ్యయం
 దలి సర్వజంతువులు, బృందావనమందలి సర్వజంతువులు
 నుఱియు ననేకులు భగవదనుగ్రహమునకుఁ బాత్రులైరిదా.
 ఇట్టి వారిచరిత్రములను నీవు గ్రంథరూపమున వినరించితి
 వేని లోకులు వారివారికి సాధ్యమైన మార్గామునఁ బోయి
 తరింతురు స్థిరభక్తి యెట్లు లభించు నని యడిగితవి త్రి
 ఫలాపేక్ష లేక, ప్రమత్తో, చేయు సేవకే భక్తియని పేరు
 కావున నిందు మనోవ్యాపారము ముఖ్యము కావున
 మనస్సును దొలుత మనస్వాధీనమునకుఁ దెచ్చుకొనలెను.
 దానికి మనము లోపడియుండరాదు. మనస్సు లోపడెనేని
 సర్వేంద్రియములను మనము జయించినవారమే మనస్సు
 ప్రకృతినబంధమై త్రిగుణములను గలది స్థూలప్రకృతి
 దేహము సూక్ష్మప్రకృతి మనస్సు. కావున నాహారము

కొలఁది యవియుండును. పరిశుద్ధాహారిము తినువాని మనస్సు పరిశుద్ధముగానే యుండును మడ్డిచముగు పోసిప వెలుఁగు దీపమునకు శుద్ధతైలము పోసిన వెలుఁగుదీపమునకు భేదము లేదా? ఆహారిమేకదా దేహమగుట. కావునఁ బరిశుద్ధమైన యాహారిమునే తీసికొనవలయును దానివలన నింద్రియజయము గలదు ఇంద్రియములు మనకు లోపడి నపు డన్నిటి నేకాగ్రముగఁ జేసి యుక్తకార్యమునందే నియోగింప వచ్చును ఆకార్యము భగవత్కార్యముగా నుండునేని యదియే భక్తియై ముక్తికిఁ గారణమగును కావున శ్రీభాగవతమయిన భగవద్విషయ మెల్లరచించి ముక్తిమార్గ మెఱుంగక వేడత్రోవలఁ జనువారికి మార్గవిఘ్నవిఘ్నము నేను బోయివచ్చెద !

❦ శంబుకవధ. ❦

(గతసంచికాశేషము చూడు డిశంబర్ సంచికపుట.)

స్వధర్మనిష్ఠ యెక్కుడా? పరధర్మనిష్ఠయెక్కుడా? యని విచారితము. ఏధర్మమందు నేయాశ్రమమం దెవ్వ గున్నాలో వారికి విహితధర్మముగ శాస్త్రములు దేని శాసించుచున్నవో యాధర్మము వారివారికి స్వధర్మము. బ్రాహ్మణధర్మము వేఱు క్షత్రియధర్మము వేఱు. వైశ్యధర్మము వేఱు. శూద్రధర్మము వేఱు అట్లులే బ్రహ్మచారిధర్మము వేఱు గృహస్థధర్మము వేఱు.

N B † ఇందుఁ జెప్పఁబడిన నారదభక్తిసూక్తిములు వ్యాఖ్యానము తోడ మున్నందు భక్తిసంజీవనియందుఁ బ్రకటింపఁబడును.

నానప్రస్థధర్మము వేఱు సన్న్యాసిధర్మము వేఱు వారివారి
 ధర్మము వారివారికి న్విధర్మ మగునేకాని యొకరిధర్మము మఱి
 యొకరికి న్విధర్మము కాజాలదు. పరిధర్మమే యగును భగవం
 తుఁడొకనియొద్ద లంచము పుచ్చుకొని దేవతగను బ్రాహ్మణుఁడు
 గను లంచమీయలేదని మఱియొకనిపై ద్వేషించి శూద్రుఁడు
 గను జండాలుఁడుగను బుట్టింపలేదు గతజన్మమందలి గుణ
 కర్తములనుబట్టి యీజన్మము కలుగుచుండును గుణకర్తములను
 బట్టి సంస్కార మేర్పడును ఈ సంస్కారము జీవు నంటియే
 యుండును మరణకాలమందుఁ దొలంగిపోదు ఈ సంస్కార
 ముత్తోడనే మరల జన్మించును

శ్లో. కారణం గుణచంగోన్య స చసద్యోని జన్మను

భ. గీ ౧౩-౨౧

మంచియోనిని జన్మించుటకుఁ జెనుయోనిని జన్మించుట
 కుఁ గారణము గుణముల సంగతియే. అనఁగా నమోగుణము
 గలవాఁడు హీనకులముని జన్మించును స్త్రీగుణముగలవాఁ
 డుత్తమచర్ణమున జన్మించును ఒకచొలమున బుట్టిన జొన్నలనే
 యారైతు మఱుసంసత్సరమున నా పొలుమునందే చల్లెనేని
 కొన్ని పొడుపుగఁ జక్కఁగఁ బెరుగును. వానిప్రక్కనే పొట్టివి
 నిన్నారమైనవి యుండును. దీనికి భూమి కారణము కాదు.
 రైతు కారణము గాదు. బీజమే కారణము. జొన్నలయందే
 యెన్ని భేదములు లేవు. ఈభేదముల కన్నిటికి పూర్వజన్మసం
 స్కారమే కారణము. ఈసంస్కారమును బట్టియే యంతః

కరణచతుష్టయము మనోబుద్ధి చిత్తానాంకారములు ముందు
వీని కనుగుణమైన కార్యములు జగదుత్పత్తిగలవి అని హ్యగణ
ములు క్షేంద్రియము లేర్పడినవి. లింగ దేహమును బట్టి సూక్ష్మ
దేహము దాని ననుసరించి స్థూలదేహ ముండవచ్చుగాని ముందు
ముందు శ్రవణ నుండవు అనఁగా సూక్ష్మదేహము అయిన
గుణవిశిష్టమైయుండి స్థూలదేహము సత్త్వగుణ ధిస్థితులగు
డదు ఈవిషయమై భగవద్గీత (౧౫-వ అధ్యాయం) యందు చెప్పి
చున్నదో చూతము

స్థోమమై వాంశో జీలోకే, జీవభూత స్సనాతనః

మన షష్ఠాణీంద్రియాశి, ప్రకృతి స్థానికస్థి.

శరీరం య దవాప్నోతి, యచ్ఛాన్యత్రాను తీర్థిణః

గృహీత్వైతాని సంయాతి, వాయుర్గంధాని వాశి మిత్రే.

శ్రోత్రం చక్షు స్పర్శనం చ, రససం శ్రూణ మప చ

అధిష్ఠాయ మన శ్చాయం, విషయానుపసేవతే.

ఉత్త్రానుంతం స్థితం వాపి, భుంభానం వా గుణాన్విశేషం

విమూఢా నానుసశ్యంతి, పశ్యంతి జ్ఞానచక్షుషః.

యతః శో యోగిన శ్చైవం, పశ్యంత్యాత్మ న్యసస్థితా

యతః తో ప్యకృతాత్మానో నైవం పశ్యంత్యచేతనః ౧౧

జీవలోకమందు జీవభూతులు గల సనాతనుడు నాయం
శమే. అతఁడు మనమును జ్ఞానేంద్రియములగు శబ్దస్పర్శరస
గూఢగంధముల నాకర్షించును. శరీర మెప్పుడు పొందునో
(జన్మనేశ) యెప్పుడు (మరణవేశ)

యప్పుడు వీనిని గ్రహించియే వాయువు సుగంధదుర్గంధములును ఒకార్థమునుండి గ్రహించి కొనిపోవునట్లు పోవును చెవులు - న్నులు - శరీరము - నాలుక - ముక్కు - మనస్సు వీని నధిష్ఠించియే జీవుఁడు విష-శుచుల నేవించును. దేహమును విడిచిపోవునపుడును గుణములును ఎనుభవించుచున్నట్లును జీవుని చూపును చూడలేదు ధ్వాననేత్రములుగలవారు చూతురు. యోగులు ప్రయత్నించి దేహమందుండు వీనిని జూడగలరు ప్రయత్నించుచు నకృతాత్ములగువారు చూడలేదు. అని శుద్ధులు దీనివలన నొకకులమందు జన్మించుట కొందఱు శలంచునట్లు నిష్కారణముగాదు. యాదృచ్ఛికముగాదు

పూర్వజన్మనుం కనుష్ఠించిన గుణక్రమములే గూఢజన్మమునకు కారణమని సిద్ధాంతమయ్యెను రాత్రు పదియను మైలుబాటయొద్ద నేనస్త్రములతో నొండు నిద్రించునో నాండురయమున నచ్చటనే నా పుస్త్రములతో నిద్ర లేచునుగాని పంక్త్రెండవ మైలుబాటయొద్ద భిన్నవస్త్రములతో నిద్ర లేనెడల అట్టిలే యేపంస్కారముతో నేమంశశరణచతుష్టమముతో గోకిరికలుతో నొండు మరణించునో యవియే ప్రతీపదికముగా నుంచుకొని మరల జన్మించును ఏయోనినుందు వాండు జన్మించిన వాని సంస్కారము లభివృద్ధిచెందునో యాయోనియందే జన్మించును. అత్తలకు జననమరణములు లేవు జనన మరణములు! దేహములకే వీని సాంగత్యముచేత నాశలు పచ్చుచు బుట్టుచున్నట్లు తోచుచును కార్యకారణ కర్తవ్య లకు ప్రకృతి హేతు నగును

ఫలానుభవమందు హేమపు జీవుడగును కావున గాంగ్గమును
చేయునది దేహము. ఈ దేహము ముందు చెప్పినట్లు సంస్కా-
రిములను సంతోకింపఁజేయుననుసరించి పుచ్చును సంస్కారి-
మును సంపూర్ణముగ మాత్రు పఱకు నున్న గేహముగాని
సూలదేహముగాని మాత్రు సంస్కారములను పుంచివి
చెడ్డగను చెడ్డవి పుంచివిగను కొంతవఱకు మార్చుచున్నను.
గాని సంపూర్ణముగ నొక జన్మమందు మార్చి సాధ్యపడదు.
ఒక గడియారమునకు బీగ విచ్చి విడిచితిమేని యాశ్చర్యముగి
యచట కది కదలుచునే యుండును అనిసంతముగ నిల్పవ
చ్చును గదా యందురేమో ఆచారమున శక్తి చావదు.
అప్పుడు గాకున్న నాచలనైనను నాశ్చర్య వ్యయము కావలసివచ్చును.
అట్లులే యొక దేహముతోఁ గ్రారంభమైన శక్తి మిగి పూర్తి
ముగియవఱకు వ్యయపడదు మధ్యమున విఘ్నములు కలిగెనేని
పిశాచజన్మమో మఱియేదియో లభించును. మేలులేదు. ఒక
యింటి మట్టిగోడలను తాతిగోడలుగా మార్చవలసియుండినను
తాతిగోడలను మట్టిగోడలుగా మార్చవలసియుండినను నిల్లం
తయు విఘ్నగఁ ద్రోచి మరలఁ గట్టవలయునే కాని మఱియొక
విధముగ సాధ్యపడదు మట్టిగోడ తాతిగోడగా మార్పఁ గలఁ
చినవాఁ డుప్పరిసినపుడు కరఁగిపోయినపుడు తాలతోఁ బూత
పూయవచ్చును. అట్లులే యొకసంస్కారమును మఱియొక
సంస్కారముగ నొక దేహమును మఱియొక దేహముగ మార్పఁ
దలఁచినవాఁడు జన్మాంతరములఁ జేయవచ్చునే గాని యొకజన్మ

మునఁ బూర్ణముగఁ జేయఁ జాలఁడు. ఏదేహమున నేప్తార్థబ్ధి
గునుభవింపవలయునో యది యాదేహపాతమునఁ జేయఁడును
గాని నడుమ రాలిపోదు ప్రార్థన మనుభవించియే తీరవల
యును తప్పదు జీవదాత తండ్రి అనఁగా జీవుని ప్రీతిగర్భ
మందుఁ బ్రేమపెట్టినవాఁడు పురుషుఁడు వానికార్య మంతతోఁ
దీక్షింపి ఈజీవునికి దేహదాత్రి (దేహము కల్పించునది) తల్లి
యై తనునాహారమును ఆమెనునోవ్యాపారమునుబట్టి గర్భ మం
దుఁడు జీవునకు దేహ మేర్పఱును. విత్తనము తర్వాతఁ బెద్ద
పుట్టెనను తత్త్వియి భేదించు దోహదములచేఁ గొంత
సొంత చూచ్చినను సంపూర్ణముగ మాత్రుడు కావుననేకదా
యెంతయో విజ్ఞులైన విదురాదులు “హూం యోనా నహం
కాత్య” నేను హూనయోనియందుఁ బుట్టినవాఁడను గావున
ప్రస్తానవిషయము నేను బోధింపరాదు నా కట్టియధికారిము
లైనవి యానికిఁ బ్రాణాన్య మిచ్చిరి తెలిసికొను ససేకారము
గలదు గాని యుపదేశము చేయుసధికారిము వారికి లేదు సాల
గ్రామభునిం జనించు నెకదా జాత్యల్పపాపాణముల్ అన్న స్తుత
మవంశములు నీరులు జన్మింపవచ్చును పలుగుతాలగనియందు
నేదే నొకవజ్రము పుట్టినట్లు నీచశాతులందు నొకమహాత్ముఁడు
కలుగవచ్చును. గనిలోనుండి వచ్చిన వజ్రమును వజ్రపుతాయి
యని గొనివెచ్చినను మీఁదనుండు రాయి మట్టి యంతయుఁ
యొలఁగించి సానకువేసినతరువాత జనులు దాని శిరసావహిం
తురు గాని పుట్టినగానిని బుట్టినట్టు లాభరణములఁ జేరుతురా?

అట్లులే గొప్పలందు మహాత్ములును. ఒకకాలగనియందు జనించినరత్నమును లోకులు శిశుసావహించి గొరివించి గని గులకరాలన్నియు, మమ్ము నెత్తిపైఁ బెట్టుకొనుఁడు యేమి గాగని యందుఁ బుట్టితిమిగదా యనరాదు ఉపదేశము నొంగ యో గృతగలనాఁడు పరుల కే, యుపదేశము చేయరానని గొంతు వాడింతుడు ఎంతో కష్టపడితానుమాత్ర మీది యెఱు దాఁ టుటకు నేర్చుకొన్న వానికంటె బదుగురను దాటింపఁ బూను వాఁ డెక్కువసామర్థ్యము సాధనసంపత్తి (పడవమొదలైనవి) గల వాఁడై యుండవలయును. నే నీదనేర్చితి నను గర్విముతోఁ బదుగురను నన్ను మీరు పట్టుకొనుఁడు మిమ్ము దాటింపఁగలని చెప్పి యాకార్యమునకై పూనెనేని వాఁడు మునుఁగును వాని నమ్మిన వాగు మునుఁగుదురు, కావున నీదఁగల వారంబులు మితరులను దాటించెద మని పూనరాదు

ఒకపాఠశాలయందుఁ జదువ నభిలాషగల విద్యార్థులు కొందఱాపాఠశాలా ప్రధానోపాధ్యాయులయొద్దకుఁ బోయి నాయుపాధ్యాయుఁడు వారిని బరీక్షించి యెవఁ డెవఁ డేతరు గతిలోఁ జదువ నర్హుడో యందు వాని వానిని బ్రవేశపెట్టును అనఁగా నొకవిద్యార్థి కెంతవిద్య వచ్చును వానికి వచ్చిన విద్యకుఁ బైమె ప్ట్టెద? ఎందుఁ జేరిన వీఁడు బాగుపడునని యీ లోచించి యట్టి తరగతికిఁ బంపునే కాని రెండవతరగతికి యో గ్యుండైన వానిని మూడవతరగతిలోఁ బ్రవేశపెట్టఁడు అట్లులే యెట్టి సంస్కారములుగలవాఁ డేయోచియందు జనిం ప్పెద

ఁగో భగవంతుఁ డాయోయోనియందే వానిని జన్మింపఁ జేయును. ఆయోని (కులము) ధర్మమే వానికి స్వధర్మము ఒకపారశాల యంగలి రెండవతరగతికి రెండవతరగతి పారములు చదువుట స్వధర్మము. మూడవతరగతిపిద్యార్థికి మూడవతరగతి పారములు ఎరించుట స్వధర్మము రెండవతరగతివానికి మూడవతరగతిపారము పరధర్మము మూడవతరగతివానికి రెండవతరగతి పారము పరధర్మము. అదిభయకారణము. హానికరము. వీరబాహు వేషధారి హరిశ్చంద్రులె సటింపరాదు

రెండవతరగతి యందుండువాఁడు రెండవతరగతిపారములు పూర్ణముగ నొకసంవత్సరము చదివినయెడల సుపాధ్యాయుఁడే మఱుసంవత్సరమున నతని మూడవతరగతికిఁ బంపును. వాఁడు ప్రార్థనము చేయ నక్కఱలేదు. అటుగాక రెండవతరగతిపారములు చదువక మూడవతరగతి పారములు చదువు నాఁడు ఘనాదిలేని యిల్లు కట్టినవాఁడై భ్రష్టుఁ డగును. కావున మూడవతరగతిపారము లెంతచదివినను రెండవతరగతి పారములు వాఁడుపూర్ణముగ నేర్చుకొనుపఱకు వాఁడుమూడవతరగతి పారములయందుఁ బూర్ణుఁడు కాఁజాలఁడు మూడవతరగతి యుత్తమునకు సమానుఁడును గాఁడు.

శివునిశిష్యుఁడై శుక్రియవిద్య పూర్ణముగ నేర్చి నేర్చి ప్రవీణుఁడై కుమారన్వామిని గెలిచిన పరశురాముఁడు స్వధర్మనిష్ఠులైన శ్రీరామ భీష్ములచేఁ బరాభవమొందెను ద్వి తగస్వనస్థిత పరధర్మంబుకంటె విగుణమైనను మేలు స్వీయధర్మంబు, పరధర్మమిప్పుడు భయకారణంబు.

భ. గీ.

ప్రార్థించుమునఁ జదువవలసిన విన్నవిన్నప్రార్థములు
చదువక పెద్దపెద్ద కావ్యముల కర్థముచెప్పఁ బూజించు డేవం
దర్శమందో యల్పవిషయముల తగబిసి యాహ్వానింతు.

రెండవతరగతిపారములను బూర్ణముగఁ జదివవును బుద్ధి
సుంతుఁడగువాఁడు విరాచకాలముల నూఁడవతరగతిపారము
లను జదువవచ్చును. ఆమాత్రమున వాఁ డదియే పనిగా ముగించి
ఐవతరగతిపారములను జదువువానితోఁ దాను సమానుఁ డు
కొనుట తెలివిత్కవృత్తసముచేతనే ఈయపచూఢమును నిర్ణా
శ్రమములం దన్వయించునది దీనివలన స్వధర్మగుంకతిగు సన
శ్యానుస్థేయమనియు దాని ననుష్ఠింపకముండునఁ బ్రత్యేవా
యము గలవనియు నేర్పడెను.

భారతయుద్ధంబున సర్వమున కీసంకటవశమై ప్రార్థించెను
అర్జునుఁడు తత్త్రియుఁడు. ఆయనధర్మము ఔత్తము
ఆయనకు యుద్ధము స్వధర్మము. యుద్ధము హింసాకూపకము.
అందు బంధుహింస చేయవలసినట్లు తటస్థించెను. దీనివలనఁ
జాపమువచ్చుననియు శాంతిదాంతియుక్తమైన బ్రాహ్మణధర్మమే
శ్రేష్ఠమని తోచి యాయన “నేను యుద్ధము చేయును అత్రు
లకుఁ బోయి తపస్సుచేసి భితౌవృత్తి నవలంబించెను” ననెను.
“నీవు తత్త్రియుఁడవు నీ స్వధర్మము దోషయుక్తమైనను నీ పుష్క
రింపవలయును గాని పరధర్మము గుణవంతమైనను నీవు గ్రహిం
పరా” డని కృష్ణుఁ డనేకవిధముల బోధించెను అప్పు డిచ్చ
నుఁడు తాను బోరపడుట యెఱింగి యుద్ధముచేసెను. కృష్ణుఁ

డిట్లు స్వధర్మరక్షానూపక ధర్మసంస్థాపనముగావించెను. స్త్రీయని
తాటకను అధిప సందేహించిన శ్రీరామచంద్రునకు విశ్వా
సుక్తుఁ డిట్లే బోధించెను ఈకాలపు స్వధర్మభ్రష్టులు రామా
స్థులకగల మతిమంతులు కాబోలు.

స్వధర్మప్రాముఖ్యమునుగుఱించి భగద్గీశ యేమి చెప్ప
చున్నదో చూతము

నాలుగువర్ణముల స్వభావధర్మముల వివరించినపిమ్మట
భ. గీ. ౧౨ అధ్యాయ రచన

శ్లో స్వేన్వే కర్తవ్యభిరతః, సంసిద్ధిం లభతే నరః
స్వకర్తనిరతః సిద్ధిం, యథా వినతి త చ్చృణు
మతః ప్రవృత్తి స్థూతానాం, యేన సర్వవిదం తశమ్
స్వకర్తణా త మభ్యర్చ్య, సిద్ధిం వినతి మానవః
ప్రయాన్ స్వధర్మో విగుణః, సుధర్మ తస్య సుష్టితాత్
స్వభావం నియతం కర్త, పర్వ న్నాప్నోతి కిల్బిషమ్
సహజం కర్త కౌంతేయ, నదోష మపి సత్యజీత్
సర్వాంభాహి శోషేణ, ధూమ నాగ్ని రివా నృతః
ప్రయాన్ స్వధర్మో విగుణః, సుధర్మ తస్య సుష్టితాత్
స్వధర్మే సిద్ధిం శ్రేయః, సుధర్మో భయావహః 3-3౬
మనుష్యుఁడు తన తన కర్మమును శాస్త్రప్రకారము
జేలిసి అర్హాశ్రమధర్మములందు నిశేషప్రీతి గలవాఁడు మోక్షము
సొందెను స్వధర్మనిరతుఁ డెట్లు మోక్షసిద్ధి నొందు నందువా?
యని వినుము సర్వభూతములకుఁ బ్రవృత్తి యెవనివలనఁ

గలుగుచున్నదో యెవనిచే నీ ప్రపంచమంతయు వ్యాపింపఁబడి యున్నదో యట్టివానిని స్వర్గములచే జక్కఁగ నర్పించి మనుష్యుఁడు సిద్ధిని బొందును. పరధర్మమును జక్కఁగ నిర్వహించుట కంటె గుణహీనమైనను (చెడుగుణము కలఁగెను) స్వధర్మమునం దుండుటయే శ్రేయస్కరము స్వభావముచే నియతమైన కర్మమును జేయువాఁడు పాపమును బొందఁగల చుట్టును తోడ నచ్చిన కర్మము దోషముతోఁ గూడినను నతని పట్టుగాదు లగ్నిని బొగవలె పర్వకార్యములు దోషముతోఁ గూడినవే. చిక్కఁగా ననుష్ఠింపఁబడు పరధర్మముకంటె గుణహీనమైనను స్వధర్మమే శ్రేష్ఠము పరధర్మము నతనభయమును గలిగించునది (అపాయకరమైనది) కావున స్వధర్మమందుఁ జచ్చుటయే శ్రేష్ఠము

స్వధర్మప్రాశస్త్యమును గుఱించి శ్రీకృష్ణభగవానుని యీ వాక్యములకంటె నెక్కువఁగ నెవఁడు చెప్పఁగలఁడు ఈవాక్యముల యర్థమును మఱికొంత విశదీకరించెనను ప్రతిమనుష్యుఁడు తా నేవర్ణమందు నాశ్రమమందు నున్నవాఁడో యావర్ణమునకు నాశ్రమమునకు శాస్త్రీయమైన స్థమిని యొందుది యాచరించి ముక్తుఁడు కావచ్చును కావున బ్రహ్మ ఋషిఁడు శాస్త్రీయబ్రాహ్మణకర్త మాచరించి ముక్తుఁడు కావచ్చును. శూద్రుఁడు శాస్త్రీయమైన శూద్రధర్మమందుండియే ముక్తుఁడు కావచ్చును. ఎట్టులందురా మోక్ష మిచ్చువాఁడు భగవంతుఁడు. కాని వాఁడువాఁడు చేయు కర్మము గాదు.

భగవంతుని సంతోషపెట్టుట యావశ్యము భగవంతుని సంతోషింపఁ జేయునది నిర్మల భక్తిహాసములు గాని కర్తములు గావు. కావున భగవంతుఁడు ముక్తి నిచ్చునపుడు త న్నేమన స్సుకా నర్పించె నని గూఢును గాని యేనాధనములతో నిర్పించెనని గూఢుని ఆయనకు బంగారుపూలు చెట్లపూలు రెండు సమానములే. పూతన పెట్టి నవిషము యశోవచుబాలు కాటించిచ్చు సమానములు అట్లు లే యాయనకు బ్రాహ్మణకర్త ముని సూత్రకర్తములు రెండు సమానము లే. ఎక్కువశక్తి యెవ నికిఁ గలదో నాఁ డెక్కువకార్యము చేయవలయును. శక్తివం చన చేయరాదు శక్తి లేనివాఁడు కొంచెము చేయవలయును ఎక్కువచేయక పోయితే నని దేవురింపవలసిన పనిలేదు అయి హింసాయలు కలవాఁడు అయిహింసాయలు భగవంతునికి సగు ర్పించుటయు రెండవవాలు గలవాఁడని రెండవవాలు భగవంతు నికి ననుర్పించి పస్తుండవలయు సమానములు ఇచ్చిన శక్తిని నొకఁడు గడ్డినియోగముచేసెనా దుడ్డినియోగముచేసెనా యనియే భగవంతుఁడు గూఢును వయస్సునచ్చిన కొడుకు పెద్దఎండతో నీళ్లు తెచ్చిన సంశోషించుతల్లి గాఁడును చిన్నలోటాతోఁ దెచ్చిన సంశోషించును. తండ్రి యొక కొడుకునకుఁ బదిహింసాయలు పుట్టియొక కొడుకునకు నొక హింసాయు యిచ్చి యంగడికిఁ బోయి పస్తువులు తెప్పని పాగు లిచ్చినపుడు పదిహింసాయు లిచ్చినవానిని బదిహింసాయలకు రెక్కయడుగును. పదిహింసాయు యిచ్చినవానిని నొకహింసా

య కే లెక్కయడుగును గాని వదిలరావాయగల లెక్కయడుగును
తానిచ్చిన వైకము తాను జెప్పిన ప్రకారము వినియోగించెన
లేక స్వతంత్రించి దుర్వనియోగము చేసెనా మని పిండ్ల
మామసిట్లే భగవంతుడు బ్రాహ్మణునిజూచి బ్రాహ్మణుడా!
నీవు బ్రాహ్మణయోని జపించితవి బ్రాహ్మణకార్యములు నీ
వన్నియు జేసితివా? మని యడుగును పూర్వము జూచి
“ఓయీ! నీవు పూర్వయోనియందు బుట్టితివిగా బ్రాహ్మ
కర్మములు నీవు చేసితివా? మని యడుగునుగాని పూర్వము
పూర్వము! నీవు బ్రాహ్మణార్థము లేని చేయలేనని యా
గడు చేయలేదని శిక్షింపడు పూర్వము నేను బ్రాహ్మణ
కర్మమును జేయుచుంటినిన నీ కీయధిప్రసంగితమ మొ
చెప్పిరి. నీకు జెప్పినవని నీవుచేయక యితరుల సని నీవు
చేయుచుంటి వనును. ఒక పోలీసువానిని వానియధికారి
యొకచోట నిలిపి నీ విచ్చట వచ్చుపోవు బండ్లను సవరింపుమని
నియమింప నా కీసని బాగులేదని వాడు గుట్టమెక్కి యి
స్పెక్టరువలె దిరుగఁబోయినయెడల సధికారి యే వానిని
కాపునఁ బ్రతిమనుష్యుడు స్త్రీగాని పురుషుడుగాని యెచ్చెయి
వాడైనను జన్మముచే నియమితమైన స్వకర్మములను చేయునని
యను గాని పరధర్మములకై పాటుపడరాదు దానినని నీవు
లేదు బ్రాహ్మణుడు బ్రాహ్మణార్థములను భగవంతుడైన
జేయవలయును పూర్వము పూర్వకర్మములను భగవంతుడైన
గా జేయవలయును. ఇరువురికు ఫలము సమానము గృహ

స్థుఁడు గృహస్థధర్మమునకంటె సన్న్యాసము శ్రేష్ఠమని గృహస్థ
ధర్మమును దానై నదలి సన్న్యాసియగుట తప్పు అట్లులే
సూక్తుఁడు సూత్రధర్మమును వదలి బ్రాహ్మణధర్మ మనుష్ఠిం
చుటయు నప్పే స్వధర్మమును వదలినవాఁడు భ్రష్టుఁడే కాని
శిష్టుఁడు కాఁడాలఁడు, స్వధర్మమును నవలిన బ్రాహ్మణాదుల
కంటె స్వధర్మమందుండు పండాలుఁడు శ్రేష్ఠుఁడు ఏమి? వాగు
నతితులు పేఁడు కాఁడు కావున నన్నిగ్రంథములవారికి స్వధర్మ
పరిపాఁగు నుశానవశ్యకము అనివార్యము కావుననే
ఈ షుక్రియవంశ్యులై ధర్మిఁ గావఁగఁ బుట్టినవారు బ్రాహ్మ
ణాఁడు శ్రీమత్రిమవైశ్యసూత్రులనఁగాఁ దగు నాలుగుజాతులకై
స్వచారిత్రముఁ దప్పకుండఁగఁ జరియితు గాచిన యట్లు
గాఁపమాం । ధాతృరఘ్నితృతుల మనంబునఁ గాచితే
యోగంబుగన్ ॥

అని ఈ పూర్వపు గాఁబంగఁగు స్మృత సంకర్శములేకుం
డఁ బ్రజాపత్యుండుట గొప్పకార్యముగ భావించిరని పురాణ
ములు చెప్పుచున్నవి

స్వధర్మము ననుస్థించినఁ గలుగుమేలు, అనుష్ఠింపకుం
డినఁ గలుగు కీనియగుటచేత శ్రీరాముఁడు తల్లి కేమిబోధిం
చానో వినుఁడు

దరి హితమతిఁ బ్రహ్వబులను మ్రొక్కకయున్నఁగాని దే
హతల యింప మూనినను వారిజనేత్రుడు భర్తృసేవ స
గ్రహి సమకూర్చుఁ గల్గి! నియతప్రత్యయ సహజవా నయై
సతి పతి భర్తఁ గొల్పి నని సత్యముగా నిరచుంబునం బడున్ .

ఈజాత యాజాతి యమవివేక లేక స్త్రీల కంఠముల పతి సేవ స్వధర్మము ఆసేసెను మునిల్లాలు తక్కిన ప్రత్యోపహాసములు సేయకున్నను సన్నితులను గాంచును పతిసేవ చేయక ప్రతములు తపములు చేయుచు నరికానకు బోవును పతిసేవ యుపేక్షింపక యేమిటిక చేయుచు విరామకాలములందు ఉపములు యోగానుష్ఠానములు చేయవచ్చును శకుంతలాసత్యసత్య లిట్లు చేసిన వారికి సీతాదేవి యభిప్రాయమునకు బతిసేవకు మించిన తనకు లేదు స్వధర్మమే సర్వస్వప్రదాయకమని యామె యభిప్రాయము

అర్జునుడు యుద్ధముచేయుట భయోక్త్యామని సం దేహించి యుద్ధము చేయనన్నప్పుడు శ్రీకృష్ణధర్మవానులు కొన్ని సరిహద్దులు చెప్పుమని గడుపట

“స్వస్థైర్యం చావేద్య నవికంపిత మ్పశ్యి” యని బోధించెను నీవు యుద్ధము చేయవలయునని నేను చెప్పిన కారణముల నీకు రుచించినను రుచింపకున్నను నీవు త్వత్ప్రయత్నమునకు త్వత్ప్రయత్నములకు యుద్ధముసేయుట స్వధర్మము కావున నీవు దాని నాలోచించియైన యుద్ధము చేయుమని బోధించెను ఇంతిమిశ్శయమైన స్వపిర్వాచుష్టామమును నేటి వా రేటిలో గలిపి పరిధర్మమునకై పాటుపడుట భూనములను చేతనే కులధర్మము విడిచియైన నాగింపఁగనది ప్రతిఫలాత్మలేని నిర్మల నిష్కామధర్మయే కాని తక్కిన దేదియుఁ గాదు ప్రహ్లాదవిభీషణాదులవలెఁ గులధర్మము విడిచియైన భగవంతుని భక్తిచే

నాశ్రయింపవచ్చును. ఇది వేఱుగతిలేక వచ్చినసంకలసమయముందే కాని యితరసందర్భములందుఁ గాదు తక్కిన సంకల్పములందు స్వధర్మముచేతనే భగవంతు నర్చింపవలయును శ్లో యై స్వ్వర్తపరై ర్వాధ, సరై రారాధిత్వా భవాన్ తే తర స్వఖిలా మేతాం, మాయామాత్య విముక్తయే.

విష్ణుపురాణమ్ ౫ అం. ౩౦౬ శ్లో

“సర్వవర్ణానాం స్వధర్మానుష్ఠానే పునుపరిమితం సుగుం”

స్వవర్తపరులైన నగులు ని న్నారాధించి నెఱఁగము కొఱకు నీమాయ వంతయుఁ నరింతును. సుస్తవ్యములచారికి స్వధర్మానుష్ఠానమందుఁ బరమమై యపదిమితమై, సుఖము గలదు. అని యిట్టి ప్రమాణములు కలవు

ఇట్లు స్వధర్మలక్షణము, స్వధర్మానుష్ఠానకాండము, స్వధర్మనిష్ఠాప్రాశస్త్యము తెలిసికొంటిమి ఇప్పుడు నాంపదానము లర్థమగును

కృతయుగమందు నాలుగువర్తములనాగు వారి వారి స్వధర్మమందు నిలిచి వారి కార్యము లన్నియు భగవత్సేవగాఁ జేయుచుండిరి కావున వారింపలు మహావిహిమగలవారై యుండిరి. అప్పుడు ధర్మము నాలుగుచతుర్ముల నెఱచుచుండెను

త్రేతాయుగమున నొక్కచతుర్ము ధర్మము నెఱిచెను. వాసిచేఁ గామగ్రోధలోభములంకురించెను భగవద్దర్శనమందు నృప్తి సంకోచించి ప్రభావములు విహిమలు సంపాదించుట యందు వికసించెను ద్రౌపదియు తా మఃప్రసయమందుండి

ఈజాతి యాజాతి యమవినక్ష లేక స్త్రీల కందఱకు పతి సేవ స్వధర్మము ఆసేవసేయు నిల్లాలు తక్కిన ప్రత్యోపవాసములు సేయకున్నను సద్గతులను గాంచును. పతిసేవ చేయక ప్రతములు తపములు చేయుస్త్రీ నరికానకుఁ బోవును పతిసేవ యుపేక్షిం పక యేమఱక చేయుచు విరామకాలములంగుఁ దపములు యోగానుష్ఠాసములు చేయవచ్చును శకుంతలాసత్యపతి లిట్లు చేసినవారి లే. సీతాదేవి యభిప్రాయమునఁ బతిసేవకు మించిన తపస్సే లేదు స్వధర్మమే సర్వఫలప్రదాయకమని యామె యభిప్రాయము

అర్జునుఁడు యుద్ధముచేయుట ఘోరకార్యమని సందేహించి యుద్ధము చేయనన్నప్పుడు శ్రీకృష్ణభగవానులు కొన్ని పరిహారోక్తులు చెప్పవఁ గడవట

“స్వధర్మ మపి చావేష్య నవికంపితు మర్హసి” యని బోధించెను నీవు యుద్ధము చేయవలయునని నేను చెప్పిన కారణములు నీకు రుచించినను రుచింపకున్నను నీవు త్కత్రి యుఁడవు గనుక త్కత్రియులకు యుద్ధముసేయుట స్వధర్మము కావున నీవు దాని నాలోచించియైన యుద్ధము చేయుమని బోధించెను ఇంతముక్తిమైన స్వధర్మార్థానుష్ఠానమును నేటి వా రేటిలోఁ గలిపి పరిధర్మముచక్కై పాటుపడట జ్ఞానము లేకుచేతనే. కులధర్మము విడిచియైన నాధింపఁదగినది ప్రతిఫలాత్మ లేని నిర్మల నిష్కామధర్మయే కాని తక్కిన దేదియుఁ గాదు ప్రహ్లాద-విభీషణాదులవలెఁ గులధర్మము విడిచియైన భగవంతుని భక్తిచే

నాశ్రయింపవచ్చును. ఇది వేఱుగతిలేక వచ్చినసంకలసమయముందే కాని యితరసందర్భములందుఁ గాదు తక్కిన సంసర్పములందు స్వధర్మముచేతనే భగవంతు నర్చింపవలయును శ్లో యై స్వకర్తవరై ర్నాథ, సరై రారాధితో భవాన్ తే తర స్వఖిలా మేతాం, మాయామాతృ విముక్తయే.

విష్ణుపురాణమ్ ౫ అం. ౩౦౬ శ్లో

“సర్వవర్ణానాం స్వధర్మానుష్ఠానే పరమపరిమితం సుఖం”

స్వకర్తవరై న నరులు ని న్నారాధించి మోక్షము కొఱకు నీమాయ సంతయుఁ దరింతురు. సమస్తవర్ణములచారికి స్వధర్మానుష్ఠానమందుఁ బరమమై యపరిమితమైన సుఖము గలదు. అని యిట్టి ప్రమాణములు కలవు

ఇట్లు స్వధర్మలక్షణము, స్వధర్మానుష్ఠానకారణము, స్వధర్మనిష్ఠాప్రాశస్త్యము తెలిసికొంటిమి. ఇప్పుడు నారసవాక్యము లర్థమగును

కృతయుగమందు నాలుగువర్ణములవారు వారి వారి స్వధర్మమందు నిలిచి వారికార్యము లన్నియు భగవత్సేవగాఁ జేయుచుండిరి. కావున వారందఱు మహామహిమగలవారై యుండిరి. అప్పుడు ధర్మము నాలుగుపాదముల నడచుచుండెను

త్రేతాయుగమున నొక్కపాదము ధ్మము నశించెను. దానిచేఁ గామక్రోధలోభము లంకురించెను. భగవదర్చియందు నృప్తి సంకోచించి ప్రభావములు మహిమలు సంపాదించుట యందు వికసించెను. బ్రాహ్మణులకు తా మనివ్రలయందుండి

కంఠమూలాదులు తిని తినఁగూడు కట్టబట్ట లేక యేల నవయ
వలయుఁ రక్కిన వల్లములవారివలె ధన మార్జించి నుఖంత
మను దుబ్బిది పుట్టెను తపస్సుచే బ్రాహ్మణులు మహా
మహిమగలవా రిగుటచూచి యాబలము తాము సంసా
రింపఁ గోరి ప్రజాపరిపాలనము వదలి క్షత్రియులు తపస్సు
మరిగిరి విశ్వామిత్రవరశురాముల కథలు చూడఁడు. ఈ
కారణముచే గృతియుగక్షత్రియులకంటె ద్రేతాయుగక్షత్రి
యులు తపస్సునం దెక్కుడైనను స్వధర్మమును వీడినకారణముచే
వారికంటె దక్కువైరికాని యెక్కువ కాఁబాలరైరి ఈవిధ
ముగ బ్రాహ్మణులు క్షత్రియులు కూడ క్షీణించిరి ద్వాపరము
రాఁగానే రెండుచాపము లధర్మము ప్రవేశించెను బ్రాహ్మణులు
తపస్సు మఱిమఱి యుపేక్షించి ధనాశను బెంచిరి. కావున
మఱింత క్షీణించిరి ద్రోణకృపాశ్వత్థాచుల చరితము చూడఁ
డు. క్షత్రియులు తపస్సు చేయ మన మేలచేయరా దని స్వ
ధర్మము వీడి వైశ్యులు తపస్సు చేయ నారంభించిరి కావునఁ
బూర్వవైశ్యులకంటె వీర హీనులైరి కలికాలమందు నధర్మము
చూఁచుపాపములు ధర్మమొక్కచాలే యగుటచే వైశ్యులు తప
స్సు చేయ మన మేల చేయరాని శూద్రులు తపస్సు చేయు
దురు మోక్షమిచ్చునది తపస్సుగాదు భక్తిజ్ఞానములే ఆ
తెలివి ప్రజగందు నశించుటచే తపస్సు తపస్సని వారింగలార్పి
జొచ్చిరి. కలియుగబ్రాహ్మణులందు మూఁగుపాదములు స్వధర్మ
స్వహాశక్తి నశించెను

లోకులు స్వధర్మమును విడిచి భ్రష్టులగుట కేమికారణము? కామమే ఉన్నదానిని జక్కగ నిర్వహించి సంతుష్టి పడక పోవుటయే

తమ సురుషుల లింగములవంటివే తక్కినపురుషుల లింగములన్నియుఁ దమభార్యలయోనులవంటివే తక్కినస్త్రీల యోనులనియుఁ దెలిసి తెలిసి వారు వీగు వ్యభిచరింపనేల?

ఈకాలమున గృహస్థులు గృహీణులు కాషాయవస్త్రములం దాస్తకీగలవారగుటకుఁ సన్న్యాసులు పట్టువస్త్రములు అత్తరు గంధములు లోనగువానియం దాస్తకీ గలవారగుటకుఁ గారణమేమి?

ఆయుర్వృద్ధికరములైనవి ఆరోగ్యకారణములైనవి యగు మధుగాహరములు ఫలాదులుండ రోగము దుఃఖము కలిగించుచుఁ జుట్టను మిరిపకాయలమీఁదను చేదైన కాకరికాయల మీఁదను చునన్న పోవ నేమి కారణము? వేలకొలది విలువ గల నగల ధరియించు స్త్రీలు గాజుపెంకుల సొమ్ములఁ గోరుట కేమి కారణము?

అన్నిటికిఁ గారణము సర్వశ్రేయోహానికరము సర్వా నర్థకారణమునైన కామమే. కామము తనయన్నస్థితికంటె నెక్కువస్థితినే కోరునని మేలైనదియే కోరునని నియమము లేదు భగవద్విషయకమైన కామము తప్పుచక్కని యేకాదు మైనను హానికరమే

ప్రకృతిపురుషుల కలయికచేతనే మానవుడుగా నగుట ఈ రెండుత్త్యములు పరస్పరవిరుద్ధములు ప్రకృతి చీకటి వంటిది ఆత్మ వెలుతురువంటి వాడు ఆత్మ ప్రకృతిబంధము నుండి తప్పించుకొని యానందించుటకే యత్నించుచుండును. ఆత్మను బంధించి తనవశమున నుంచుకొనుటకే ప్రకృతి యత్నించుచుండును ఈగజకచ్చపకలహమందుఁ గొన్నాల్లాత్మ ప్రబలి ప్రకృతి నణఁగఁ ద్రొక్కును ఇదియే కృతయుగము అక్కడ నుండి దాని బలము క్రమముగ క్షీణింపఁ బ్రకృతిబలము క్రమముగ నతీతయించును కలియుగమందుఁ బ్రకృతిప్రాబల్యము మొండు. ఆత్మప్రాబల్యము నామకార్థము ప్రకృతిగుణములైన సత్త్వము రిజస్సు తమస్సులందు రజస్సు నడుమనుండి తక్కిన రెంటికి నాహోయ్యము చేయుచుండును ఏది ప్రబలించునో దానికొక్కరిగ నాహోయ్యపడును. కృతయుగమున సత్త్వమున కొక్కుననాహోయ్యము చేయుచు కలియుగమునఁ దమస్సునకు నొక్కుచు నాహోయ్యము చేయును కావున నీయుగమునఁ దమోగుణము సంపూర్ణముగ మహోన్నతస్థితికి నచ్చుచుగాని రాకమానదు ఎవరు వలయుననినను నెవరువలదనినను నది తనకు వసులైన వారిమీఁద నావేశించి యెంత తాండవమైన నాడించుచుగాని మానదు. పగలు పోయినది. సంధ్య పోయినది అర్ధరాత్రము సమీపించుచున్నది ఇది చోరనిశాచర సంఘాసమయము నిద్రాపరిచుకొనుగాక హెచ్చరిక గలిగి

యుఁ యమగుచటకు శ్రీశీతారామభూపాల శ్రీసంజీవరాఘవ
నాశ్రయించియుండువాఁడు డేమవడుదురు.

నిజమైన భక్తిగలవారు మాత్రమే దాని ధాటి సహించి
దానికి లోపడక దానివేగమునఁ బడక లోకస్పృహమునకు నాశీ
భూతులైయుండి భగవంతు నాశ్రయించి యాచున నాగు
గ్రహణముచేయుచు సుభయలోకంబును సుఖంతొగు. ఏటి
యందలి పడవలోఁ బోవువాఁడు పడవతోపాటు నిట్లుండు
చలింపక మానఁడు అట్లులే సంసర్గదోషముచే భక్తులగుచు
దాచుసులలన గాధలు కలుగుచు దానికి విచారపడరాదు.
పడవకంటె నేటిసేటిలో దుమికిన వేగముగఁ బోవచ్చునది
నీటిలో దుముకను రాదు వచ్చినది సహించుచు భగవం
శ్రయము విడువకుండాలెను దేశకాల వై కిక్యములనులఁ
గర్తవ్యములు మానవలసి వచ్చినను సకార్యములు నిష్ఫలకార్య
ములు తామై చేరుకుండవలెను తనాశ్రయస్సు గోరువానికి
సంజీవని చేయు హితోపదేశ మిదియే

ప్రకృతిగుణములను దాటిపోవువిదము శ్రీకృష్ణభగ
వాను లగ్నమున కిట్లుచదేశించిరి (భ గీ అ ౧౪-౨౬ శ్లో)
శ్లో మాంచయోఽన్యభిచారేః, భక్తియోగేన సేవతే

సగుణాః సమతీ త్రైతాః, బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే

ఇతరమార్గములందు, నితరదేశతలందు, నితరఫలము
లందుఁ బోని యచన్యమైన భక్తియోగముచే నెఁడు సన్ను
సేవించునో వాఁ డీగుణములను మార్జముగా దాటి ముక్తఁ
డగుచుండును.

వాఁగులు పంకిలు నేకమై పాతీనను నేపాలమున నిబోధిపైవ్యములు తలలు పగులఁగొట్టుకొనుచున్నను బర్వ త్రామున నుండువాఁడు చలింపనట్లు నిశ్చలభక్తిపూర్ణుఁడగు వాఁడు దేశములు తాటుచూఱియినను మనుష్యులు తలలతో పడిచినను గొంఁకమైనఁ జలింపఁడు విఁబుఁడు గాఁడు ఉదా సినుఁడై వేడుక చూచుచుండును శ్రీ కోదండరామనేవక సమాజసభ్యులు దీనిని మనస్సున దృఢముగ సర్వదా నిలిపి పఠింతురుగాక

నమో భక్తిః ప్రణాళ్యతి యని జగన్నాటసూత్రధారి భావంతః సత్యముచేసి చెప్పెనుగదా శ్రద్ధగలవారి కింత కంటె సభయవాక్యము మఱియేది కావలయును

మూఁడుపాదముల శుభర్థము ప్రబలిననాఁడు చేయ ఎలసిన కార్యము శంబుకుఁడు మూఁడుపాదములు భర్తము ప్రబలియుండు కాలమునఁ జేసెను కావున విపరీతఫలము కలిగెను పరిశు భ్రమైన వ్యస్త్రమునఁ గట్టి తగిలెనేని వికటము గఁ గనిపించును. ముఱికిగుడ్డపై నంతగాఁ గనఁబడదు

శ్రీరాముఁడు శంబుకుని పథించుట దుష్టమా

శంబుకుఁడు తపస్సుచేసినది మోక్షమునకుఁ గాదు. స్వస్థసుఖము గోరి. దేహానంతరము గాదు. ఈశరీరముతోనే. ఏవర్ణమువారికైన నీగిరీముతోఁ బోయి స్వర్గముందుండి సుఖ మనుభవించుట యసంభవము త్రిశంకునివంటి యుత్తమ క్షత్రియుఁడు శరీరముతో న్వర్గమునకుఁ బోవఁగోర నది

యసాధ్యమని వసిష్ఠుడు చెప్పెను. ఆమాట వినక త్రిశంకుడు విశ్వామిత్రుని నమ్మి యుభయలోక భ్రష్టుఁ డయ్యెను. ఆగతియైన విశ్వామిత్రుని యోగశక్తిచేతనే కాని త్రిశంకుడు చేసిన యాగమువలనఁ గాదు. కొందఱు ఋషులు స్వర్గము నకుఁ బోయినట్లు వచ్చినట్లు పురాణములందుఁ జెప్పబడెను గదా యందురేమో సత్యము వారు రాకపోకలు యోగ బలముచేఁ జేయుచుండిరి ఇది యీ కాలమున నాకాశయానములతో (ఏరోప్లేక్) నాకాశమున సంచరించుట వంటిది. వీరికిఁ బ్రాకృతపదార్థము సహాయము. మునులకు యోగ బలము సహాయము విమానముతోఁ జరికాల మాకాశమున వసింప మనుష్యుల కెట్లు నాధ్యపడదో యట్లులే ఋషీశ్వరులు చిరకాలము స్వర్గమున నుండసాధ్యపడదు. కొంతకాల ముండఁ గలిగినను స్వర్గసుఖము లభింపదు. ఏల?

భూలోకము కర్మభూమి స్వర్గలోకము పలభూమి. భూలోకమునఁ గర్మము చేయవలయును ఫలము స్వర్గమున ననుభవింపవలయును. భగవద్వర్ణబుద్ధితోఁ జేయని దానధర్మ యాగాదిపుణ్యకార్యములకు స్వర్గము ఫలము. స్వర్గము కోరువా రాపుణ్యములను జేయవలయును. ఇట్లు వేదప్రకారము కర్మ సాధ్యమైన దానిని శంబుకుడు తనతపోబలముచే సాధింపఁ జూచెను. చుట్టముప్రకారము విద్యనేర్చి పరీక్షలందుఁ దరించి సంపాదించవలసిన కలెక్టరుపనిని బలాత్కారముగ భుజబలముచే సాధింప యత్నించెను. వాఁ డట్లుసాధింపఁ గల్గెనేని శ్రుతులు

స్త్రుతులు స్వర్గములగును. భగవంతుని యాజ్ఞావాక్యములే కదా శ్రుతులు స్త్రుతులు. శ్రుతి స్మృతిర్థమై వాఙ్మా అని ప్రమాణము. అసంగ శంబుకుండు భగవ దాజ్ఞనే యల్లఘింప సాహసిం చెను. రాజాజ్ఞ నుల్లఘించువాఁడు దండ్యుఁడు కాఁడా? శంబుకుండు స్వధర్మము నుపెట్టించుట మొదటితప్ప. అక్రమనూర్గమున స్వర్గమునకుఁ బోవఁబూనుట రెండవతప్ప. ఈ రెండు దోషముల ఫలము బాలుని యకాలమరణము. ఇతిరుల మరణమునకు నిష్కారణముగఁ గారణభూతుఁడయినవానికి మరణమె తగినదండనము కావున శ్రీరాములు చేసినదోష మేదియు లేదు ఈశరీరముతో స్వర్గమున నేలదీర్చికాలముండి సుఖమనుభవింపరావని కొందఱ ఊహింపవచ్చును పంచీకరణము ప్రకారము మనుష్యులందుఁ బృథివీతత్వమెక్కువ కావుననే మనుష్యదేహములు మలినభూయిష్ఠములు. కన్నకసుమాలముతో నిండియుండును. దేవతలదేహమందుఁ దేజస్తత్వమెక్కువ కావుననే వారికిఁ బ్రకాశించువారిని దేవతలని పేరు వారమృతాశనులు. వారు చెమట యెట్టిదో యెఱుంగరు. దేహములు తేలికలగుటచే నేల దాకరు. వారి కాకలి డప్పులు లేవు అట్టిస్థలమం దీకసుమాలపు మనుష్యదేహములుండనగునా? గాలిలోనుండు నవి నీళ్లలో నుండఁగలవా? నీళ్లలోనుండునవి గాలిలో నుండఁగలవా? కావున మనుష్యులు మనుష్యశరీరముతో స్వర్గమున నుండఁదగరు మీఁదఁ జెప్పిన యీకారణముచేతనే దేవతలు “రామా! నీవు సురకార్యమును

దీర్ఘితి వనిరి. శ్రీరామునిమీఁద దృష్టినిలిపి యాయనచే నంహరింపఁబడుటచే శంబుకున కుత్తమలోకి ములే వెలిగెను.

కొందఱు శంబుకుని జంపిన బ్రాహ్మణబాలకుఁడు క్రమమన నాయందురు ఒకటిని నమ్మినవారు రెంటిని నమ్మనలయును లేదా కథయంతయు నసత్యమనవలయును అంతేకాని తమ వాదమున కనుకూలమైన భాగము నమ్మి తక్కినది నమ్మనగుట వితండావాదము ఇట్టి వైతండికులు శ్రీరాముఁడు శంబుకుని జంపనే లేదని యూరికుండుట డేమము శంబుకుఁడు ముఁశించినవెంటనే బ్రాహ్మణబాలుఁడు జీవించె ననుట నమ్మనివారు శంబుకుఁడు తపస్సుచేసిన బ్రాహ్మణబాలుఁడు చచ్చెనని యెట్లు నమ్ముదురు? బ్రాహ్మణబాలకుఁడు చాచకుండిన శ్రీరాముఁడు శంబుకుని జంపెననుట యెట్లు విశ్వసించును?

శంబుకునివధ గుఱించి పెద్దపూర్ణిలోనగు గ్రామమున సంచరించునపుడు కొందఱు కష్టమిత్రులు ప్రశంసించిరి. శ్రీమద్రామాయణముననున్న యట్లులు వారి కాచరిత్రము చెప్పితిని. శంబుకవధ యనునాటకమునం దిట్లున్నదే యట్లున్నదే యని కొన్నివిషయములు చెప్పిరి అవి సత్యములు కావు కల్పితములని చెప్పితిని వారికోరికమేర కీవ్యాసము వ్రాసితిని. పైవ్యాసము వ్రాయుచుండ శంబుకవధ యగుగ్రంథము నామిత్రులొకరు తెచ్చి యిచ్చిరి.

ఈగ్రంథమున ముఖపత్రమందు “కృతికర్త శతానధాని త్రిపురనేనిరామస్వామి బారిష్టరు” అని యున్నది. ఇప్పు డీపుస్త

కము నొసంగివహారు దీనిని విమర్శింపఁ గోరిరి గాని దానికి నామన స్సీయకొనకున్నది. గ్రంథక్రగారిపేరు బిరుదులు గొప్పవి గ్రంథమా అస్మతాబద్ధవాక్యభూయిష్ఠము. అసూయాద్వేష పూరితము రాముఁడు - వసిష్ఠుఁడు - శంబుకుఁడు - అంగదుఁడు మొదలగు పౌరాణికనామములు వధ దప్పఁ దక్కినదంతయు నసత్యమే. అన్నియు నపహములే ఇట్టిదానిని విమర్శించు పెట్టు? అందు “శంబుకునిసధ న్యాయ్యమో యన్యాయ్యమో నిష్పాఢీకబుద్ధితో నంతర్వాణులు నిశ్చయింతురుగాత” మని యొకవాక్యము (1౫వ పుట 3-4 పంక్తులు) కానవచ్చుచున్నది. నా వ్రార్థన మిదియే ఇది నిశ్చయించుటకుఁ గాను శంబుకచరిత్రము ను పూర్వసంచికయందు వ్రాసితని ఈనాటకమందున్న విధము వివరించెదను ఇందు హనుమదంగదులు ప్రవేశపెట్టఁబడిరిగాని కథాంశమునకు వారు లెకుండిన లోకము లేదు శంబుకుఁడను శూద్రుఁ డయోగ్యపురసమీపమునఁ దపస్సుచేయుచుండె నట ఈకారణమున బ్రాహ్మణు లతనిపైఁ బగసాధింపఁ బూని రట. అందువసిష్ఠుఁడు ముఖ్యుఁడట ఆయన యొకబ్రాహ్మణ బాలునికి మూర్ఖునిం దిప్పించిమూర్ఖువోయిన బాలుని చచ్చిన వానిఁగా రామునకుఁ గనఁబడిచి యానెపమున శ్రీరామునిఁ బ్రేరించి శంబుకునిఁ జంపునట్లు చేసెనట. ఇదిసారాంశము

రామాయణప్రకారము శూద్రుఁడవఁడో తపస్సుచేయు నుండవలయును విచారింపుమని శ్రీరామునకుఁ జెప్పినవాఁడు నారదుఁడుగాని వసిష్ఠుఁడు కాఁడు. ఆయన కిందెట్టి సంబం

ధము లేదు నారదుడు శూద్రుఁ డని తలంచి కాఁబోలు నాయనమాటు వసిష్ఠునిపే రిఱికింపఁబడెను. కొందఱు మహాను బావులు వసిష్ఠుఁడు వేశ్యాపుత్రుఁడు లంజకొడుకని వ్రాసి యుండుట తెలియనికారణముచే వసిష్ఠునిపేరు చేర్పఁబడెనే మో అది తెలిసియుండినచో నిప్పుడు పరమపాపాత్ముడైన వసి ష్ఠుఁ డప్పుడు పరమపవిత్రుఁడుగాఁ జెప్పఁబడియుండునేమో. శంబుకుఁడు తాను దేహముతోనే స్వర్గమునకుఁ బోవఁదలఁచి తపస్సు చేయుచున్నానని చెప్పినమాట గ్రంథమం దెందును జెప్పఁబడినదికాదు కారణము పాఠకులే గ్రహింతురుగాక. హనుమంతుఁడు రామాయణము వ్రాసెనట సరిగాదు హను మన్నాటకము హనుమంతుఁడు వ్రాసెనదిగాను ఆ పాఠవి వ్రాసినదని చరిత్రకారులు వ్రాసియున్నారు. కొవున హను మంతునిగ్రంథము రామాయణము నిష్కలంపఁబడి ననుట కల్పితము

“ఈ యాశ్రమస్వీకారము గావించి హింసాపరాక్రతుఁ డనై భగవద్ధ్యానముచేసికొనుటకు నన్నీద్రావిడచర్మ మాటంక పఱుచునా” యని శంక ఆటంకపఱుచునయే వీరు ద్వేషించు స్మృతులు పురాణములు ఘోషించుచున్నవి ద్రావిడజన్మమే కాదు పరమపాపజన్మమైనను భగవద్ధ్యానమునకు నాటంకము లేదు

మూర్ఖకు మరణమునకు భేదము జెలిసికొనలేని మూ ఘునిగా రాముఁడు చెప్పఁబడెను ఆయన కీమాత్రజ్ఞానము గూడ లేకయ్యెగదా మూర్ఖపోయినవాని నూనెకాగులో

వేసినఁ జావనే చచ్చును. చచ్చెనో మూర్ఖునిందెనో రాముఁడు విచారింపకయె యట్లు చేయించెనా? అంతసభలో నందఱు ద్విజేతరమంత్రులలో నొకరైన నిది చావుగాదు మూర్ఖు యని చెప్పవారు లేరైరా? మూర్ఖునుండువానికి నాడియాడదా? గుండె కొట్టుకొనదా? ఊపి రాడదా?

ఆహ్వాన లీదేశవాసులే కాని యెందుండియో వచ్చిన వారు కారు పాశ్చాత్యులవాదమును వివేకానందస్వాములు మొదలగువారు నిరాకరించిరి ఒకవేళ వాదమునకై వారనయి దేశీయులని గ్రహించినచు వారీ దేశమునకు రాకముందేబుగ్వేదముండెను అందు ప్రజాతి స్కృందబడ నెట్లు తటస్థించెను? కావున హిందూ లాహ్యలే

రాముఁడు “మానమైనబంటును నగుహనుమన్నను సాకేతపురమునఁ గట్టివైచెను” అని యీ గ్రంథమునఁ గలదు హిందూ లాహ్యులని వారియందు విషమబుద్ధిగలిగి హనుమదంగదాదుల సందేహించి హనుమంతు నయోధ్యయందుఁ గట్టివైచిన రాముఁడు వీరికింకఱకు మోక్షమెట్టిచ్చెనో శబరి తపస్సు చేయ నెట్లు సహించెనో ఇంతయేల? అసత్యములు చెప్పి సత్యములు దాచి ప్రహ్లాదత్రయవైశ్యులందు హిందూలకు ద్వేషబుద్ధి గలిగించుట గ్రంథప్రయోజనముగాఁ గావవచ్చుచున్నది ఇది చాలా శోచనీయము.

భవభూతిరచితమైన యుత్తరరామచరితముందు

శ్లో చే హస్తనియతా! ద్విజస్య శిశో ర్మృతస్య
 జీవాతవే విస్ఫుజ శూద్రమునౌ కృపాణమ్
 రామస్య గాత్ర మసి దుర్భరగర్భః
 సీతావివాసనపటోః కరుణా కుతస్తే

అర్థము. ఓకుడిహస్తమా! మరణించిన బ్రాహ్మణశిశువును ప్రాణముగలవానిగాఁ జేయుటకుఁగాను శూద్రమునియందుఁ గత్తిని విడుపుము సీవు మోయరాని గర్భభారముచే ఖిన్నయైన సీతను దేశాంతరము పంప నమర్థుడైన రాముని దేహమవు. నీకు దయయునునది యెక్కడిది?

పై శ్లోకమునకు గ్రంథమం దుండుపద్యము.

చం కరుణ యొకింత లేక కులకాంతను, నాధ్వని బూర్ణగచ్ఛిణీకా
 వఱకు సరణ్యభూములకుఁ బంపఁగఁజాలిన యట్టి నీకు దు
 ష్పరమగుచే మౌకానాకని వ్రాణము తనెడుపట్ల మూనిశే
భిరంపిగుఁగాక జాలి యెటుకల్గును పక్షిణబాహుపండమా.

సీతను సరణ్యమునకుఁ బంపినది రాముని పక్షిణబాహుపండమంట!! 'జీవాతవే' యనుశబ్దము నేల భవభూతి యుపయోగించెనో యెఱిఁగియుండిన సీపద్యమిందుఁ గానరాకయే యుండును. ఆమాట వీరికి హృదయశెల్యము. ఒకానొక మూనిశేఖరుడంట! బలేబలే!! "శూద్రమునియందు" నని చెప్పి భవభూతి రాముఁడు చేసినకార్యమునకుఁ గారణము చెప్పెను. రాముఁ డనాలోచితకార్యము చేసెనని యీగ్రంథకర్తగారి తలంపు కాబోలు నొకానొకయనిచెప్పటకుఁ గారణము సత్య

ములోక మెఱుంగునుగాక “శంబుకవధ మతరక్షణాస్తక్తిప్రేరితము కాదనియు రాజనీతిప్రేరితమని యుత్తరరామాయణముఁ జదివిన వారికెల్ల బోధపడకమానదు” అని గ్రంథపీఠికయందుఁ గలదు ఇది కేవలము పొరపాటభిప్రాయము. త్కత్రియులకు స్వమత రక్షణము రాజనీతియం దంగమేకాని భిన్నము కాదు త్కత్రి యులకు స్వగుతరక్షణము స్వధర్మము త్కత్రియులు ప్రభువులుగా నుండుచోట రెండును గలిసియే యుండును ఇప్పుడు మన కస్య దేశీయులు సస్యచుతజులు ప్రభువులగుటచే మతధర్మమువేఱు రాజనీతి వేఱుగా నయ్యెను.

“రామవనంశవర్ధనః స్థిర స్వధర్మే హిమవా నివాచలః” శ్రీరాముఁడు హిమవత్స్వర్వతమువలె స్వధర్మమందుఁ జలించని వాఁడు. “చాతుర్వర్ణ్యస్య రక్షితా” నాలుగువర్ణముల రక్షించు వాఁడని యిట్లు చెప్పఁబడెను వర్ణధర్మరక్షణార్థమై శంబుకుఁడు వధింపఁబడినట్లు రామాయణమున చున్నది. కేవలరాజనీతిప్రేరితమని నాలుఁముచెప్పుచున్నది. ఈగ్రంథవాక్యమే ప్రమాణమో రామాయణమే ప్రమాణమో నిశ్చయించుకొనఁ బారకులే యోగ్యులు రాముఁడు నాలుగువర్ణముల రక్షించువాఁడని చెప్పినమాటకు నిదర్శనముగా శంబుకవధ చెప్పఁబడెను అనఁ గా వర్ణధర్మ మిట్లు రక్షించెను గావుననే యాయన కావిశేషణము చెప్పఁబడెనని గ్రహించవలయును. రామాయణార్థ మిట్లుండ వివరీతములు నిరాకరిముగఁ గల్పించువారినిోటికి నష్టము పోవు వా రెవరు?

అంధులనాద్యులా?

“శూద్రులు వీ రాద్యులు కాదు” అని నాకటమున వ్రాయఁబడినది వర్ణవిభాగ మార్యులందే కాని తక్కినవారి యందు లేదు. వేదోక్తములైన నాలుగువర్ణములలో శూద్రులు చేరుటచే నా కార్యులే ఈనాలుగువర్ణములనుండి భ్రష్టులైన వారు పంచములు అంధులమైన మన మార్యులమే శ్రీభాగ వతము ననచున్నాంధము 68కి-వ వచనము చూడుడు చంద్ర వంశ్యులగు రాజులఁ జెప్పుచు

“యయాతికొడు కసువునకు నభావమందు” అని మొదలుపెట్టి హేమనకు సుతపుండు సుతపునకు ఒలియుఁ బుట్టి రాబలివలన నంగనంగకళింగసింహపుండ్రాంధులనుపేల్లు గల నా రాద్యుకు కుమారులు పుట్టిరి నాంధూర్పుచేతఁబు లకు రాజులై గేశంబులకుఁ నమతను నామధేయంబులికి యేలిరి ” అనియున్నది ఈనచ్చినరాజు లొంటరిగా నచ్చిన వారు కాదు బలమైన సేనలతోనే నచ్చి యిందున్న యేనా దులు నిశుంభాదుల జయించిరి ఈయాంధరాజే “అంధ్ర నాథో మహావిష్ణు” వని పేర్కొనఁబడి దున్నవాఁడు ఇట్లు జయించి యాంధ్రుఁడు రాజ్యమును స్థాపించెను యుద్ధము చేయువారు క్షత్రియులును శూద్రులును మాత్రమే అందు క్షత్రియులు ప్రాయశముగా నాయకులు. శూద్రులు సైనికులు ఇ ట్లారాజువెంట నచ్చిన నాలుగువర్ణముల సంతతివారే యిప్పుటి యీ నాలుగువర్ణములవారు.

అయిరాఁ (ఆర్యశబ్దభవము) పెరిష్యా దేశమునుండి వచ్చినతురుష్కులు హిందువుల జయించి వారి స్త్రీలను గ్రహించి తమమతాచారములు నేర్పిరి వారికిఁ బుట్టినబిడ్డలను దురకలుగానే గ్రహించిరి. ఏకాలమందైనను, ఏదేశమందైనను నిది జరుగువిధానమే.

ఏనాది శబ్దము అనాదిశబ్దభవము. అనాదులనఁగా మిఁదఁగెచ్చిన యాద్య లిచ్చటికి వచ్చుట కెంతకాముగనో ముందుగ గున్నవా రనియ్యము ఎఱుకులు ఏనాదులు, చెంచులు లోనగువారు ఆద్యులలోఁ జేరరేమో కాని తక్కిన మన మిందఱి మార్పులమే కావునఁ గలహములు పెంచునూటలు విని యాంధ్రులు మోసపోకుందురుగాక యని ప్రార్థించెనను ఆదితెలియనివారనాదులు (Aborigines)

గ్రంథక్రమముగా తా ననార్యుఁడనని యుచుకొనిన వారు మాత్ర ముట్లేయగుదురుగాక. నే నేల కావనవలె వారుగాక తక్కినవారందఱు నార్యులే ఆర్యగౌరవమున కర్హులేయని నాయభిప్రాయము.

రాముఁ ఁధర్మిన్యుఁ డనుటచేతను స్వధర్మచారము చేయు నలని వచ్చుటచేతను, ననత్యములు వెలిపఱుచుటకును శంకుఁ డాద్యుఁడే యుచుటకును, నీగ్రంథమునందలి యనత్యవాక్యముల వలన లోకులందుఁ గలిగిన దురభిప్రాయములు నొలఁగించుటకును భక్తిసంజీవనికి సంబంధములేని కొన్నివిషయములు లఘు

వుగానైన వ్రాయవలసివచ్చె గదాయని విచారము కలుగుచున్నది.

—ఇది జమ్మలపాలెముసభ ఇది—

శ్రీ కోదండరామ నేవక సమాజముయొక్క రెండవ గుంటూరు మాండలికసభ బాపట్లతాలూకా జమ్మలపాలెములో శుక్లసంవత్సర ఫాల్గున శు ౭-౮-౯ (శుక్ర-శని-ఆది వారములు) లకు సరియగు 1930 సంవత్సరము మార్చి నెల 7-8-9 తేదీలందు జరుగుటకు నిశ్చయింపబడినది ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షులుగ మ-రా-శ్రీ కుఱ్ఱా అంకనుగారి నేర్పాటు చేసికొనినట్లు మ-రా-శ్రీ పంగులూరు వేంకటరత్నముగారు మొదలగు నాహ్వాన సంఘసభ్యులు తెలిపియున్నారు

జమ్మలపాలెము బాపట్ల రైలుస్టేషన్ కు ౫ మైళ్లు స్టేషన్ దగ్గర జట్కూలు మొకలగునవియుండును

సమాజసభ్యులెల్లరు సభకు రానుకోటిపుస్తకములను సంవత్సరచర్యలను దీసికొనిరాఁ బ్రార్థించుచున్నాము

సభలోఁ జర్చింపఁదగిన విషయములను, సమాజాభివృద్ధికై యవలంబింపఁదగిన పద్ధతులను, వారివారి యనుష్ఠానానుభవములలోఁగల యంశములను వ్రాతములముగ సభ్య సంఖ్యవేసి జనవరినెల ౩౧ తేదీలోపలఁ బంపఁబ్రార్థితులు

విరాళములు

౧౯౩౦-౦౦ మ-రా-శ్రీ చాస్తి అంజయ్యగారు, పెదపూడి

౧౯౩౦-౦౦ ,, జంపాలగోపాలరావు చౌదరిగారు, ముద్దిరాల.

౧౭ సగ్గుబియ్యము బ్ర శ్రీ విష్ణుస్థానబ్బరావుగారు, ఈముని.

శ్రీరామ.

శ్రీమదాంటిమిట్ట కోదండరామ నామ్రాజ్య

పట్టాభిషేక మహోత్సవము.

దీనికిఁగాను గావలసిన పదార్థముల పేరులును కొందఱ
దాతల నామధేయములును బూర్వసంచికయందుఁ బ్రకటింపఁ
బడెను తనంతరము న్వానికి దానముచేయు వాద్దానము
చేసినవారి నామధేయములను నిలువయుండు పదార్థములను
ధర్మాత్ముల భక్తులు సాహాయ్యము చేయుదురను తలంపుతో
నిందు వివరింపఁబడెను.

పదార్థములు

దాతలు

౪ బ బియ్యము

నారికేళపల్లి జనులు

౧ బ బియ్యము

రాశ్రీ సూరనకుంట పిచ్చయ్యగారు,

రాచిరాజు లక్ష్మీ నరసన్నగారు

మోదుకూరు

౧ బ చినపచ్చు

మామిళ్లపల్లి హక్కిణయ్యగారు,

నూరిపల్లి

౧౫ చ. నీకాయ

బ్ర. శ్రీ మోదుకూరు నాగభూషణ

రావుగారు మోదుకూరు

౧౫ చ. నీకాయ

బ్ర. శ్రీ మతుకు మల్లిరాశేశ్వరరావు

గారు మామిళ్లపల్లి.

౧ ౬ చింకుడుకాయలు.

బ్ర. శ్రీ మోదుకూరు రామ

య్యగారు మోదుకూరు.

౧౯౩౦.] సామ్రాజ్య పట్టాభిషేక మహోత్సవము. ౪౫

౧౫ మ. చింతపండు రాశ్రీ గోవాడ రంగనాయకులు
గారు మాచవరము.

౧౦ మ. ,, రాశ్రీ వేజండ్ల అష్టయ్యగారు
మాచవరము.

౫ మ. ,, బ్ర శ్రీ వేల్పూరు శ్రీరాములు
గారు. వేల్పూరు

౧ మ గనగనాలు	}	బ్ర శ్రీ తురిమెళ్ల నరసింహారావు గారు. తురిమెళ్ల
౧ మ. మిరియాలు		
౦౧౫ మ ఏలకులు		
౦౫ మ శొంరి		

౧౦ వలములు ఏలక్కాయలు. గాజురాజురాజమ్మగారు.
మామిళ్లపల్లె

౫ మ. పెండెలము రాశ్రీ మొగనాని వెంకటరామ
రాజుగారు.

,, ,, చిన్న భానరాజుగారు.
మోదుకూరు.

౧ పుట్టికండ బ్ర శ్రీ మతుకుమల్లి నరసింహారావుగారు.
౫౦ సువ్వుడికాయలు రాశ్రీ కూనంనేటి వేంకట్రామయ్య
గారు. నడిగడ్డపాలెము.

౦౫ మ. లవంగాలు మాదిరాజు రాజమ్మగారు.
మామిళ్లపల్లె

౩౦౦ టెంకాయబొండ్లములు బ్ర శ్రీ మునివల్లె సరసింహా
రావుగారు.

౧ మ ఖడ్గారపుపండ్లు రాశ్రీ ఓబిలిసెట్టి భూషయ్యగారు.

౧ మ. ,, రాశ్రీ పట్టెం వీరేశంగారు.

మోదుకూరు

౧ మ. అల్లము. రాశ్రీ కొండమడుగుల సుబ్బారెడ్డి

౧ మ ,, ,, కొల్లి నాగిరెడ్డిగారు. [గారు

౦౪ మ. ,, ,, ఆళ్ల వేంకట సుబ్బారెడ్డిగారు

౧౬౦ నేర్లు. కందిప్పు బ్ర శ్రీ వేల్పురు వేం

కటప్పయ్యగారు

౧౨౦ ,, ,, బ్ర. శ్రీ. వేల్పురు సూ

ర్యనారాయణగారు

౧౨౦ ,, ,, బ్ర. శ్రీ. వేల్పురు వేం

కటలక్ష్మీసరసయ్యగారు.

౮౦ ,, ,, బ్ర శ్రీ వేల్పురు విశ్వ

నాథముగారు

సత్తెనపల్లె

తాలూకా

వేల్పురు

౨౫ బండ్లు వంటచెఱకు శ్రీరామకార్యధురంధర ఆకేపాటి

సూరారెడ్డిగారు, ఒంటిమిట్ట

బ్ర శ్రీ రాశ్రీ. గుండవరపు సుబ్బారావుగారు పట్టివన్ని
విస్తల్లిచ్చుటకు సంగీకరించుటయేగాక హరిద్వారము మొదలు
తూర్పు బ్రహ్మపుత్ర దక్షిణము కృష్ణవటకుఁగల తీర్థములఁదెచ్చి
యిచ్చుట కంగీకరించిరి.

బ్ర శ్రీ రాశ్రీ మన్ననరామబ్రహ్మముగారు సింధూ నదిమొదలు తపతి నర్తదవఱకుఁగల తీర్థములఁదెచ్చి యియ్య సంఘీకరించిరి

శ్రీ అలహ్దరి రత్నమ్మగారు మాచవరము (రేపల్లెతాలూ కా) దక్షిణతీర్థములన్నియుఁదెచ్చి యాయ సంఘీకరించిరి

మైసూరు ప్రాంతములందలి తీర్థములఁదెచ్చి యాయ బ్ర శ్రీ శ్రీమాన్ ఎన్. ఎస్. శర్మగారు ముళబాగల్ అంగీ కరించిరి.

ఈమధ్యరాష్ట్రమునఁగలుగు తీర్థములను నాయాతీర్థము లకు సమీపముననుండు గ్రామములందలి భక్తబ్రాహ్మణులాయా తీర్థములఁదెచ్చి స్వామి కర్పింతురుగాక యని ప్రార్థింపఁబడు చున్నారు.

ఈమహోత్సవము చూచుటకు వేసవేలుజనులు వత్తురు. మండునెండల నిలువ నీడలేక యనేకులు తపింపవలసి యుండును కావున ధర్మాత్ములు చుచుపండ్లు పాకా లేర్పాటు చేయుటకును-దాహముగొన్నవారికి నీళ్లుపోయుటకు పానీయ శాలలు (బిక్కోక్కదానికి నించుమించు ౨౦-౦-౦ లు పట్టును) ఏర్పాటుచేయుటకును బ్రార్థింపఁబడుచున్నాము

కొఱఁతపదార్థములు.

౧౮: బి. బియ్యము. ౩౦ గాలిదీపములు (Gas lights)

౨౦ బి కందిపప్పు. ౧౦౦౮ ౩-౪ సెర్ల నీరుపట్టుకుండులు.

౨౦ బి. పెసరపప్పు ౧౦౦౮ మూకుండ్లు

౮ బి. గోధుమరచ. ౧౦౦ పెద్దబానలు.

- ౯ బ. గోధుమనూక. ౧౦౦ చిన్నముంతలు
 3౦ మ. బెల్లము. ౬౦ నీళ్లకుండలు
 ౫౦ మ. మిరపకాయలు. ౪౦ పెద్దగంపలు
 ౫ మ. పోకవక్కలు ౬౦ చిన్నగంపలు.
 ౨౫ సేర్లు ఏలక్కాయలు. ౧౦౦ చేరలు
 ౧౦౦౦౦ దొప్పలు ౫౦ వాడుపట్టలు
 ౨౦౦-౦-౦ లు పుష్పములు. ౬౦-౦-౦ ల తములపాములు
 ౭౪ డబ్బాలు నెయ్యి ౫ బ. వెచ్చి సెనగపప్పు.
 ౪౦ డబ్బాలు కెరిసకానూనె ౨ వీసెలు గంధపుబిళ్లలు.
 ౧౦౦౦ తాటియాకు చాచలు ౧౬ డబ్బాలు మంచి నూనె.
 ౧౦౦ సత్తులోటాలు.

వస్త్రములు.

- ౧౨౦ ౭ మూరల ధోవతులు ౬ మూరల ఉత్తరియములు.
 ౧౨౦ ౧౪-౧౬ మూరల చీరలు.
 ౧౨౦ ధర్తివరము రవికలు.
 ౧౨౦ నాథారణపు రవికలు

ధర్మాత్తులు భక్తు లీ పదార్థములు వారివారి శక్తిభక్తుల
 కొలచి నొసంగి శ్రీ సీతారామానుగ్రహమునకుఁ బాత్రు
 లగుదురుగాక.

ఇట్లు విన్నవించు,
 శిష్యపరమాణువు,
 యామర్తి వేంకటసుబ్బదాసుఁడు.

వావిలికొలను సుబ్బరాయకృతము.
ఆంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము.

	రూ. అ. పై
శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము, 4-వ కూర్పు	
విశేషలఘులీకతోడ రెండు సంపుటములు మును	
పటికంటె జక్కగ సవరింపఁబడినది	8 0 0
మూడు సంపుటములు	10 0 0
ఏడు సంపుటములు	13 0 0

వాసుదాస ప్రణీతము.
ముముక్షుహితచర్య.

	రూ. అ. పై
ముముక్షుహితచర్య—ప్రథమభాగము	
(పేపర్ కవర్)	0 14 0
“ ద్వితీయభాగము	
(పేపర్ కవర్)	0 14 0
రెండు భాగములు కలిపి కాలికో బైండు	2 2 0

భక్తి సంజీవని ౧౯౨౯.	
౧౨ సంచికలు	3 0 0
విడి సంచిక ఒకటొకటి	0 5 0

కొలఁది ప్రతులేయున్నవి, త్వరపడుడు.

శ్రీరామ

శ్రీ భక్తి సంజీవని.

ఇది శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామసేవక సమాజమువారి
కైంకర్య రూప మాసపత్రిక

దీనికి సర్వస్వామి శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామమూర్తి.

లేఖకుడు — ఆంధ్రవాల్మీకి వావిలికొలను నుబ్బరావు (వానుదానుడు).
ప్రకటనస్థలము — వాల్మీకేశ్రమము, ఒంటిమిట్ట, కడపమండలము.

పత్రికా భారనిర్వాహకులు:—శ్రీ కోదండరామ సేవక సమాజ
సభ్యులు ఆంధ్రదేశంబున మూర్త్యావస్థఁ జెందియున్న భక్తిమార్గము స్వస్థా
నస్థకుఁ డెచ్చుటయే యుద్దేశము. భక్తిమార్గమున నడచి యుత్సాహలోకముల
బాగుపడఁ గొరవారికి ముఖ్యముగ శ్రీ కోదండరామసేవక సమాజ సభ్యుల
కుఁ దలఁచుచున్న భక్త్యంగములైన కర్మ, జ్ఞాన, యోగములను దీక్షించుచున్న భక్తి
పరిణామ దాని యనుస్థానము గుఱించియుఁ బ్రవర్తించుచున్న వ్యాస
ములు, గ్రంథములు, ప్రధానోప సమాజముల వృత్తిరీతిములు తద్విషయ
మైన లోకవార్తలు నిందుఁ బ్రకటింపబడుచుండును.

చందాల వివరము.

ఉపచారకులు	సంవత్సరమునకు	౨	౦	౦
ధారకులు	„	౫	౦	౦
జీవాతువులు	„	౧౦	౦	౦
పోషకులు	„	౨౫	౦	౦
రక్షకులు	„	౫౦	౦	౦
ఉజ్జీవకులు	„	౧౦౦	౦	౦

అంతకు బైపడి యిచ్చువారు ప్రతిస్థాపకులు. సంవత్స

రము చందాకుఁ రక్కుఁ ప్రహింపబడదు

మూర్ఖాస్థశుండున్న భక్తిమాతకు విసవక్రత్తలవీరులు
 తోనగు నవచారము చేయువారివంటి వా రుపచారితులు

కుస్తుక యెండకుండ ప్రత్తితో పాలను తడిసి ధార
ధారగా పోయినారు ధారకులు.

స్వతిగలిగించు నౌషధములనుంటివారు జీవాత్మవులు
దేహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు
జ్ఞాపకులు

మరల నపాయమునాకుండ ప్రతికూలములనడచి యను
కూలములు రిక్షించువాని రక్షకులు

ఉజ్జయినింపఁ జేయవారు ఉజ్జయినికులు.

స్థిముగ నిలుపువాడు ప్రతిస్థాపకులు.

విశిష్టత్రయం   ౦   ౪   ౦

శ్రీ భక్తిసంజీవనీ ప్రతిష్ఠాపకులు.

మ-ద-శ్రీ, వత్సా నిర్దయ్యగారు, జమ్మలపాలెము . రంం ౦ ౦

రక్షకులు

మ-కా-శ్రీ, ముద్దన. రంగయ్యగారు జగ్గాపురిమా .. ౫౦ ౦ ౦

పోషకులు

సూర్య-శ్రీ, సి. దొరసామినాయుడుగారు, మేల్పల్లి .. 30 0 0

19 చమర్తి చిన్నపిచ్చయ్యరాజుగారు, కోడూరు. ౨౫ ౦ ౦

నాగేశామయ్య, } చానుదాసుడు,
చిట్టి } శనిరామయ్య.

శ్రీ భక్తి సంహిత.

ఇది భక్తి హ్నన కర్త యోగములఁ జెలుపు మాసపత్రికి
ప్రతి హూణమాచారంభంబున నెలుచుచుండును
విలేఖకుఁడు - ప్రకాశకుఁడు నావిలికొలను సుబ్బరావు,
(వాగుదాసుఁడు) ఒంటిమిట్ట

“భక్తిరేచనం గమయతి, భక్తరేచనం వచ్చయతి।
భక్తిచళః పురుషః॥” మా. శ్రుతి.

భక్తియే భగవంతునిబొందించును ఆయనను దర్శించు
జేయునది భక్తియే భగవంతుఁడు భక్తిచళుఁడు.

సంపుటము ౨	{ శుక్ల - మాఖము ఫిబ్రవరి నెల ౧౯౩౦ సం॥ }	సంచిక ౨
-----------	--	---------

శా.ఆకాలాంబుననీలదేహదుచితో నాస్తేరివస్త్రంబుతో
నాకోదంశికఁబుణో నభయముద్రాఽత్యైహస్తంబుతో
నాఽఽనో యశానామ, శా. శో నాళీకపతేక్షణ
హ్నో హ్యసః॥ ౧ ॥ ౨ ॥ ౩ ॥ ౪ ॥ ౫ ॥ భక్తకల్పద్రుమా!

యదుకులకాంభోజిగాగము ఆదితాళము
(రామలక్ష్మణులారి వలెఁబాడవలయును)

శ్రీజయజయజయ - శ్రీకీర్తనమరుత

శ్రీరాముకృపచేతను

రాజితీకోదండ - రామ సేవక స

మాజనభ్యుల కెల్ల - మానక సతతము

శ్రీజయ.

అనులనద్గుణముల - ననుపమాన మగుచు

విచులపత్నిర్తిని - వెలయునీసభ కెపుడు.

శ్రీజయ

భక్తులు యోగసం - సక్తులు జ్ఞానసం

యుక్తివిరక్తులు - నొప్పారునీసభకు.

శ్రీజయ

భక్తిప్రసత్తులె - పరమోపాయము లని

రక్తి బోధించుచు - రాజిల్లునీసభకు.

శ్రీజయ

చక్కఁగఁ గడఁజేరి - దిక్కుతెలియనివారి

దిక్కుయి బోధించి - దీపించునీసభకు.

శ్రీజయ

హరివారభక్తుల - చరిణరజంబును

శిరిమున ధరియించి - చెలువొప్పనీసభకు.

శ్రీజయ

ఏకిశిలేశ్వరు - నేలికగాఁ గొని

లోరక్షేమముచకు - లోలాత్మ యగుసభకు

శ్రీజయ.

కొండలుసభ్యులు సభ్యరాండ్రు తాము భజనముచేయు
కాలమం దితరసహాయములేక గానముచేయుటకుఁ గావలసిన
స్తుతికీర్తనలు-లాలిపాటలు-జోలపాటలు-హరితిపాటలు లోనైనవి
ప్రాయుచుండఁ గోరుటచే నీఁకముందు స్తుతిపద్యము బదులు
శ్రీనలు ప్రాయఁబడును.

ప్రతినివృత్తచేష్టలు.

మనపురాణములంశలి కొన్ని విషయములను నేటివాని
కొంచెం తమయందు సర్వస్థితియు నాచహించజేసికొని యి
వ్వభావవిధము, అది ప్రకృతినాళ్ళ గది ప్రాముఖ్యములు ప
లముల నిగుఱుముభిత్వమును దాని చాటుకొందురు. ప్రకృతి
యగుచి భగవంతునిశక్తి దాని పరిణామ విచిత్రములు
నామస్థములు భగవంతునకే తెలియును గాని భవితమల కెప్ప
రికిఁ దెలియనాధ్యముగాదు ఆప్రకృతియైనను భగవంతుని
సంకల్పమునారము, ద్రిమను గాని స్వతంత్రించి ప్రవర్తించు
జాలదు అట్టిసమర్థము దానికి లేదు అని జ.ప.శా.ము
కావునఁ బ్రకృతియందుఁ గావచచ్చ వింతలు విచిత్రములు
కాగానుగుణముగ సంభవించును భగవంతుని సంకల్పశక్తిని
తెలుపుచుండును. ఇట్టి వానినే మనపూర్వులు మహాష్వలు
పురాణములందువచించిరి. వానినీకాలపుఁ గించిజ్ఞులు నమ్మును
అయినను వట్టివారికిఁ దెలివి కలిగించుటకో, మహాష్వులు చెప్పిన
విచిత్రకాలధర్మములు జరిపించి వారిని సత్యవచనులఁ జేయుటకో,
కొన్నివిచిత్రపు వింతలు లోకమున నప్పుడప్పుడు జరుగు
చుండును

కొంతకాలమువఱకు శ్రీగానుండిన శిఖింశి తరువాత పురుషుడైనాడని భారతంబున గలదు కొందఱ కది స్వభావ విరుద్ధమని విశ్వాసపాత్రము గాదని యభిప్రాయము గలదు అం బట్టిప్తి కలిగించినవాడు కుబేరు డని కలదు. కాని

యిప్పుడు స్వభావముచేతనే పురుషుడు స్త్రీగా మాటి యిప్పుడ జీవించియున్నాఁ డని 30-11-29 గల హిందూపత్రిక ప్రకటిం కెను అంతటి విషయము యథాస్థితిగాఁ దెనుఁగున వ్రాయు చున్నాఁడను.

శ్రీ సంతసములకావలఁ బురుషుఁడు
స్త్రీ యగుట

పుత్తూరు డిప్యూటీతహశీల్దారు టి వి తంగవేలు
మొదలియీదుగా స్త్రీ వ్రాయుచున్నారు.

నాయధికారమునకు లోపడియుండు దేశభాగములొ
నొకదూరపు గ్రామమందు నేను దిగియుండఁగా స్త్రీపురుషజా
తులందు మాధ్వగలిగిన యొక మిక్కిలి యాశ్చర్యకరమైన
విషయము నే నీటీసల గ్రహింపఁగలిగితిని ఒకానొకనాటి
యువయము గ్రామాధికారియొద్దకు నడచి పోవుచుండఁగా
౨౬-౨౭ ఏండ్లప్రాయముగలిగి పొడువై చక్కని యాకృతి
గలిగి సగము పురుషునివలె సగము స్త్రీవలె వస్త్రము ధరించి
రూడంగినలఁ గానవచ్చు పురుషునిఁ జూచితిని.

విచారింపఁగా నాపురుషునిగుఱించి మిక్కిలి వింతయై
యించుమించు నస్తుగాని విషయము తెలియవచ్చెను

బాల్యమునం దతనికిఁ బురుషాంగములన్నియు నందు
ఘటికిమించియే యుండెనట కాని కనచిన మూఁజేడ్లుగా
నతనియం నొకవింతమార్పు జరుగుచుండెను పురుషావ
యములన్నియుఁ గ్రమక్రమముగా స్త్రీయంగములుగా మారు

చుండెను. ఆవురుసునికి స్త్రీమును నృశ్చియమ్యను అతడు నెల నెలకు రిజన్స్ లియు వగుచుండెను స్త్రీహతమును నృశ్చియ గుణములను గవలతదురుంకెను అతనికి స్త్రీమునూ నచ్చినట్లు పుష్కలము సమాచారము తెలియచెప్పెను గాని స్త్రీమును కేవలముగనో ఏ అంగమునోనెను గ్రాములోను ప్రవేశించుడు నేను విహరించిన వారెల్ల నీవింతములనుగని గుఱించి యొకకథయే చెప్పిరి గాని నేను నృశ్చియముగాను కావున నతనిని నేను మఱొక గ్రామవాసిలోను ప్రవేశింపుమునను, విలిచికోనివోయి పరిశీలించిని మౌనముతోను నిరసన ప్రకటనకార్యము నశ్వ మని కరణమునకు

నృశ్చియ బురుషాంగము నుండె నని యావురుసుని కంగీకరించుచున్నాడు కాని తననృశ్చియమున క్రొవ కొడుకును శముగొనెవున నొకచీలిక యుండినట్లును ఆచిలికి ప్రాప్తము ముగించెనట్లు పురుషాంగములను లోపలుకుకొన్నట్లును, ఆపురుగుడు ప్రణములేచియుండికాని శస్త్రచికిత్సజూగికాని యుండిలేనియును జెప్పుచున్నాడు. అతడు స్త్రీలతో గలిసి యుండి పురుషులతో సంభాషించు నిగ్గుపడుచు వాడును నీను కడగా బురుషుడు నవచిన్బు నశచును వానికి మీసము లేదు వానియెను జడలుగాడు. వాడు ముత్యరూప హాళివాడు పురుషుడు స్త్రీగా మాటు నిట్టి యత్యాశక్రయకరిమైన వివాహము పాదుచకు జోధపశమ.

శరీరశాస్త్రజ్ఞుఁ డెవఁడైన దీనిని విశేషపఱుపఁ గలఁడా?
ఈపుత్తూరు రేణిగుంటకు అరకోణమునకు నడుమ నున్నది

కొన్నిదినములకు ముందు హిందూపత్రికయందు దొక
తెను నాగ్గురు బిడ్డ లేకకాలమున జనించినట్టు ప్రకటించఁ
బడెను

౧౯౨౨ డిశంబర్ ౬-ది గల హిందూపత్రికయందు
మైసూరు అడ్వొకేటు (వకీలు) శ్రీమాన్ బి గరుడాచార్య వారు
మైసూరులో నొకస్త్రీ పురుషుఁడుగా మాతెనని అహోబళమ్మ
అహోబళమ్మ యయ్య ననియు నీవిషయము అసిస్టెంటు కమీ
షనరు శ్రీమాన్ బి ఎన్ సరిసింహయ్యంగార్లవారు సత్రకలకు
వ్రాసినారనియు వ్రాసిన యుత్తరము ప్రకటించబడెను

ఇవి యన్నియుఁ బూర్వులు చెప్పిన కలికాలచిహ్నములు

— ❦ — ప్రశ్నోత్తరములు — ❦ —

ప్రశ్న—విష్ణువునకు సరివమస్కారములు, శివునకు బేసినను
స్కారములు చేయవలయు నని మీ రినుష్ఠానక్రమమందు
వ్రాసితరిగదా! ఆచారిమందు మూఁడు ప్రసక్తీణములు
మూఁడు సమస్కారములు గురువునకు విష్ణువునకుఁ జేయుట
కలదు గదా? ఆది దోషయుక్తమా?

ఉత్త—కాదు. అనుష్ఠానక్రమమంగు సామాన్యవిధి చెప్పఁ
బడెను పక్షాంతరమున మూఁడుసమస్కారములు గ్రహిం
పఁబడినవి

జ్ఞోమనోబుధ్ధభిమానేన, సహస్రస్య ఫరాతతే
 కూర్వాన్ చ్చతుర్విధాపాదాన్, శివోద్వైరైవ సంజయన్
 కుణశ్రయసంబంధి, ప్రతిబంధ ప్రశాంతయే
 ప్రేవారి మంఠాచారి, ఇతి శేచి శ్రుచక్షతే.

మనస్సు, బుద్ధి, అభిమానము, అనుమానాటికొక
 (అనిగా మూడుగు భగవంతునియందుంచి) తాదేవై శా
 వాసములను, వైదవరగు శివస్వరూప భూమిపైనుంచి నామ్మ
 మనస్సు దేహమును ప్రకరణములను సంబంధించి ప్రతిబం
 ధములను నిర్మలంజన జేయుకొంటు సమస్తాభిములు ముహూర్తము
 చేయవలయు నని కొందఱు చెప్పిచున్నాఁడు. ముహూర్తము
 సమస్కరింపట వోపముగాదు గుణసంతమయగు మనస్సు
 వాక్కు దేహము ననునానితో శేవసహాయము, శుభకార్య
 ములు దేవతాకార్యములు జరుగినక కార్యమును అవి వోపు
 లుకై మనస్సు బుద్ధి భగవంతునియందుంచి దేహభిమానము
 వదలి దానిని నాని భగవంతుని కప్పించి వాఁగించి పా
 ములు చాచి సమస్కరింపవలయును. ఇది మూడుమూర్తి
 చేయవలయును.

ॐ { బ్రహ్మణభేదములు (ప్రపన్నధర్మశాస్త్ర) } ॐ
 సముచ్చయము)

బ్రహ్మణులందఱు తేకవిధమువా రనికొందఱు తలచు
 చున్నాఁడు గాని యందు దేశ, మత, సంప్రదా మూఁచారి గుణ
 భేదములచే బ్రహ్మభేదములు కాన వచ్చుచున్నవి

శ్లో దేవో, ముని, ద్విజో, రాజా, వైశ్య, శూద్రో, బిడాలకః
పశు, లేచ్చు, శ్చ చండాలో, దళవిప్రాః ప్రక్షితాః

అర్థము.

నేవుడని, మునియని, ద్విజుడని, రాజని, వైశ్యుడని,
శూద్రుడని, బిడాలకుండని, పశువని, వేచ్చుడని విప్రులు
పదివిధములఁ జెప్పబడుచున్నారు.

శ్లో ఉంఘృష్టి ర్థితాహార, సంతుష్టో విజితేంద్రియః
వేదశాస్త్రార్థతత్త్వజ్ఞో, దేవో విప్ర స్స ఉచ్యతే

అర్థము.

ఉంఘృష్టి నవలంబించి, మితముగ భుజించుచు దైవ
మిచ్చినదానితోఁ నృప్తిపడుచు నింద్రియముల జయించి వేద
శాస్త్రముల యర్థము సరహస్యముగ గ్రహించిన విప్రుడు
దేవవిప్రు డనఁబడుచు

శ్లో. ఫలమూలాశనో దాంతో, తపస్వీ వేదశాస్త్రవిత్
కృత్యాకృత్యవిశేషజ్ఞో, సత్యవాన్ భూని రుచ్యతే

అర్థము.

ఫలములు-కంఠమూలములు తినుచు గౌహ్యేంద్రియ
నిగ్రహముగలవాడై, తపస్సు చేయుచు, వేదశాస్త్రముల
సెఱిగినవాడై యీర్వాక్యము చేయవచ్చుచు ఈకార్యము
చేయరావనుట గుంకలి విశేషమును దెలిసినవాడై సత్యము
మాటలాడు విప్రుడు మునియని చెప్పబడుచు.

శ్లో. షట్కర్తృనిత్యో నిత్యం, దేవతాతిథి పూజః
స్వాధ్యాయనిరతః నాను, స విశ్రాంత్యైః ఉచ్యతే

అర్థము

యజనము (యజ్ఞముచేయుట) యాజ్ఞము (యాజ్ఞము చేయుచుట) అధ్యయనము (వేదముచదువుట) అశ్రమము (వేదముచెప్పుట) దానము (ఇచ్చుట) ప్రతీగ్రహము (విచ్చుకొనుట), అను నాఋగ్యములందు స్వధ్యా ప్రతీగ్రహాదై దేవతలను అతిథులను బూజించుచు నేరకరణముం దానైవ నాదై నానునగు విప్రుడు ద్విజుఁ డనఁబడును.

అను ముఖ్య గ్రంథబ్రాహ్మణులెఱింగి, వేదములందు దేవబ్రాహ్మణులైతియుండు ముని మధ్యముండు ద్విజుఁ డిదముండు.

ఇదే నిగద్యమబ్రాహ్మణభేదములు చెప్పుటకును

శ్లో. ధర్మద్యౌర విశేషో, రాజసేవాతత్పరః
త్రిస్తోత్ర శ్మహోత్సాహీ, విప్రుః క్షత్రియ ఉచ్యతే.

అర్థము

విలువిగ్య చక్కఁగా నేర్చి, రాజసేవయం దాసక్తిగలిగి వేదము చదువుట. యజ్ఞము చేయుట. దానము నిచ్చుట అను మూలకర్మములుగలిగి మిక్కిలి యత్సాహము (కోపకార్యములు చేయుటయందు నేర్పు) కలివిప్రుడు క్షత్రియుఁ డనఁబడును

శ్లో స్వర్ణరత్న విశేషజ్ఞో, గోపాపణక తత్పరః
క్రయవిక్రయతత్త్వజ్ఞ, సు విప్రో వైశ్య ఉచ్యతే.

అర్థము

బంగారు రత్నములు వీని విశేషము తెలిసినవాడై
అపుల నెద్దుల పోషించుటయం దాస్తకిగలిగి యమ్ముట కొనుట
యందు సేర్పుగల విప్రుడు వైశ్యు డనఁబడును

శ్లో కృషి సేవాధమాచారో, ధాన్యసంగ్రహతత్పరః
గోరక్షణ విశేషజ్ఞ, సు విప్ర శూద్ర ఉచ్యతే.

అర్థము

సేవ్యము సేవ చేయుచు, సధమాచారుడై, ధాన్యము
సమకూర్చుటయం దాస్తకిగలిగి గోరక్షణమును లెస్సగాఁ దెలి
సిన విప్రుడు శూద్రు డనఁబడును.

అథమ బ్రాహ్మణులు

శ్లో యత్రకుత్రప్రతిగ్రాహీ, నిత్యంబ్రాహ్మణతత్పరః
స్వకార్యముద్దిశ్యసదా, సబిడాలక ఉచ్యతే

అర్థము.

గుణగుణవిచారములేక యెక్కడనైన దేనినైనఁ దీసి
కొనుచు, నెప్పుడు తనకార్యమునిమిత్తము బ్రాహ్మణులయం
దాస్తకిలవాడైన విప్రుడు బిడాలకుఁ డనఁబడును (బిడాల
మఱుగాఁ బిల్లి) ఏవిధముగనైనఁ దనకముపు నించుకొనఁ జూచు
వాడు బిడాలకుఁడు.

౧౯౩౦] బ్రహ్మణశ్శేషము - శర్వశాస్త్రము వ్యయము. ౩౧

శ్లో గమ్యాగమ్యాం న జానాతి, త్రియం యోజశౌచనిగ్గణ.

ఏత్యాపృత్యపరిధ్రాంత, సువిప్రః సశుభ్రచ్యతే

ఈ త్రితీయ సంభాషింపవచ్చును ఈ త్రితీయ సంభాషింపరాదు తెలిసితిక, శుచిహీనుడై సంచిగుణములు లేనివాడై గాఢాకాంక్షము చేయవచ్చును ఇది చేయరాదనుటయందు భ్రాంతి హించి (అనగా శాస్త్రకారము చేయరాగిది చేయవచ్చునని చేయఁగనది చేయరాని తలఁచుదు) యుండును ఇందుకు ననఁబడును

శ్లో. వాపీకూ, త్రిగాకాద్వి, దేవాయతసభేకక

విప్రవేదాసవాదీచ, సవిప్రస్యేచ్ఛఉచ్యతే

బ్రాహ్మణు - గుంటలు - చెరువులు - దేవాలయములు సేసినవి అయినవి విప్రులు వేరములను సంగించుచును విప్రులు సేసినవి ఉచ్యతే

శ్లో పరిహింవారిత, ప్రాణిః, పరిదారిసగాయణః

సప్రవ్యాసాపీచ, సచందాలోహినిద్వియః

అర్థము

పరుల హింసించుటయం దానర్థగలిగి ప్రాణుడై యితరులవార్యుల నాశించుచు నితరులవ్యయములందుఁ గోరిక గలవయలేని విప్రుడు చందాలుఁ డనఁబడును వీర డిధమాలు ముఁడు.

శ్లో బ్రహ్మనా జాయతే శూన్యః కర్తణా జాయతే ద్విజః

వేదాభ్యాసేనవిప్రసన్యత్, ప్రహ్లాదా నేనబ్రాహ్మణః.

బ్రాహ్మ ఐశ్వర్య పుష్టవుచే శూద్రుడు అనగా శూద్ర సముదాని యుము (మీదను క్షత్రియుడు వైశ్యుడు సన్న స్పృశు వానితో సమానుడనియే యర్థము శూద్రుడు చేయు నట్లు లాచారము లేక వర్తించినను దోషిగాఁడనుట యెనిమిదవ యేట నుపనయన మగుఁజుకే) ఉపనయనసంస్కారము కాఁగానే కర్మాధికారిముగలవాఁడగుటచే ద్విజుఁడగుచున్నాఁడు. అనగా బ్రహ్మర్మాధికారి యగుచున్నాఁడు అవల వేదము నభ్యసించుటచే విప్రుఁడనఁబడుచున్నాఁడు అవల వేదాధ్యయనముచేసి యుపనిషత్త మెఱింగి బ్రాహ్మణపదమున కర్హుఁడగుచున్నాఁడు ఇవన్నియు బ్రాహ్మణులందు భేదము లుగా గ్రహింపవలయును అంతియకాని బ్రహ్మజ్ఞానముకలవా రందఱు బ్రాహ్మణులనఁబడరు. బ్రహ్మజ్ఞానముగల శబరీ-విదుర. జనకాదులు బ్రాహ్మణులుగాఁ జెప్పఁబడ లేదుగదా. కావున బ్రహ్మజ్ఞానము కలిగినంతమాత్రమున నెవ్వఁడైన బ్రాహ్మణుఁడని కొందఱు తలంచుట సర్వశాస్త్రవిరుద్ధము, సామప్రదాయ విరుద్ధమునైన యభిప్రాయము ద్విజత్వ-విప్రత్వ-బ్రాహ్మణత్వ శబ్దములు బ్రాహ్మణులయందలి యత్తరోత్తరయోగ్యతాదశా భేదముగాఁ జెలుపునని బుద్ధియింతులు గ్రహింతురు అది తెలియక బ్రహ్మజ్ఞానేన బ్రాహ్మణ యని యెట్టివానినైన బ్రాహ్మణుఁడనుట తోఁచు మాత్రము చూచి యేనుఁగు చీపురుకట్టవలె నున్నదని చెప్పుటచంటి దగును ఇందలి ద్విజుఁడు “మ - ర్గ నిరతో” నును శ్లోకమునఁ జెప్పఁబడినద్విజుఁడు వలి

విష్ణుడు “ధర్మమూలాశ్రయః శుశ్రూక్షోఽమృతగతిం” విష్ణుడు
తంకలి ప్రార్థనము “దేవో, ముని” శుశ్రూక్షోఽమృతగతిం
శాస్త్రప్రస్తుతమున వారికి అమృతమును

అతి ప్రాచీనము అను

పై శ్లోకములు చదివిన ప్రార్థనలు తాత్పర్యముతో
తేజస్వినాగా యాగోపించి తెలిపినది. అందువల్ల ప్రార్థన
నామధేయము నామధేయ ప్రాంతమున

గుణములు చేతను అమృతము చేతను గలిగిన శ్లోకములు
వివాదం జెప్పుచును మతభేదముల వేరులును ముఖ్యమైన
విషయము లిది దేవులకును.

మతభేదమునా నభిప్రాయము. భగవంతుని విషయమున
వారివారి యభిప్రాయము వారివారి మతము వారివారి
తనవారే మనమేమగుచుగా యనువిషయముగఁగించి భిన్న
ప్రాయములు గలవు కాని జీవించియుండునట్లు నశచమకొన
నలసిన నడివక్షలయందు నిశేషశ్లోకములు చెప్పు చెప్పినంత
ములు లేవు బాధ్యము-చోరశ్యము-అనశ్యభాషణము-అపార
శుద్ధ్యము-ద్రోహచింతనము లోకైన మర్గములు సుందరి
చెప్పు మతములు లేవు కానరాని విషయములందు గలహ
ములే కాని కానిచచ్చనానియందు గలహములు తఱచులేవు.
అప్రాకృతమైన స్తుత్యము విచారింపటయందు ప్రాకృ
తములైన యిది గాములు చదివినవిగా నున్న వాని
కంతటి గాములైనవిగా చదివినవిగా నున్నవిగా నున్నవిగా

యొక్కడు వేఱుదేశమందో వేఱుకాలమందో కలుగవచ్చును కావున మనుష్యుని బుద్ధినే ప్రమాణముగాఁ గొనరాదు. కావున భగవంతునివిషయము భగవంతునికే తెలియును. ఆయనయే తెలియఁజెప్పవలయును మఱియెవ్వరికి నాధ్యము గాదు. అట్లు భగవంతుఁడు స్వయముగాఁ జెప్పినవే వేదములు కావున నివి పౌరుషేయములు గావు. అపౌరుషేయములు ఆయన యనుగ్రహమునకుఁ బాత్రులై యాయన చెప్పఁగా విన్నవారు వానిని వెలిపఱుచుటచే నవి శ్రుతు లనఁబడును. ఆచ్యుల కీ వేదములే ప్రమాణములు. వీని సంగీకరింపనివారు వేదబాహ్యులు పాపండు లనఁబడుదురు ఇందుఁ గర్మకాండము జ్ఞానకాండము అని రెండుభేదములు ఉపనిషత్తులు జ్ఞానకాండమునఁ జేరుచున్నవి వీని కర్థముచెప్పటయందు భిన్నాభిప్రాయములు కలవు అందు ముఖ్యములైనవి మూఁడు ద్వైతము విశిష్టాద్వైతము అద్వైతము అని ఆమతముననుండు వారు ద్వైతులని విశిష్టాద్వైతులని అద్వైతులని చెప్పఁబడుదురు అనుష్ఠానమందు పీఠ మువ్వుడు సములు. అందఱకున్నానము సంధ్య-జపము - తపము-షట్కర్మములు - అగ్నిహోత్రాదులు సన్నియఁ గలవు అందఱు కర్మజ్ఞాన భక్తి ప్రసత్తులు తరణోపాయములుగా సంగీకరించినవారే అందుభక్తి శ్రేయమని యందఱు సన్నుతించినవారే. వర్ణాశ్రమధర్మనిష్ఠులు నందఱకు నిష్టమే భగవంతుఁ డొక్కఁడే యని యందఱు వాఙ్మనువారే. ఇన్ని విధముల సామ్యమున్నను వీనిని బాటింపక తాము చేయు

నది యేమిటా తగునుతన్హ పకు లాచరించిన దేమిటో యాలోచింపక తమచుతన్హము తెలియక పుంస్సుము ద్వేషించుట దోంచుట నీచగుపణము ద్వేషమును దూషణమును నేనుతము ధైర్యమును

వేసుకొని సంకరించిన పైమువ్వులు భగవంతుఁడొకఁడే యనిచెప్పదు నాయకు నామములు మాత్రము కొంచు చివ్రుని కొంచెలు విష్ణునని పలుకుచున్నాడు. ఇవి ఉపాసకుల యుపాసనాభావభేదముచే గలిగిన భేదములేకాని ఇస్తుతత్వమునందు భేదము లేదు భగవంతుని చుం చనేకకల్యాణగుణము లున్నవి హను వారికిఁ ద్రుతికరిములైన వానిని తగుతగు గుణానుసారముగ విశేషముగఁ గొనియాడుదుందురు ఆ లోకటియే యైనను దానిచాలు. ప్రాగ్ నిశ్చయంఁ గోరువాఁడు పొదుగు ఆ గుగ నిన్నదా లేదా యని చూచును మాంస భక్షకంఁడు కంఠ మెండిగా నున్నదా లేదా యని చూచును. మాడిగవాఁడు వాత లేమైన నున్నవా చ్చుము నుంచివెలకమ్ముడుపోవునా పోదా యని చూచును. అట్లులే భగవంతుని యందును లోకులకు నృప్తిభేదము కలదు సృష్టిస్థితిసంహారకార్యము లాయనవలననే జరుగుచున్నవి. వానికి భిన్నభిన్న స్వరూపపురుషులు లేరు లోకక్షణగుణముల నాలోచించునపుడు విష్ణు వందుము. రక్షణమునకుఁ గావలసిన గుణము లాయనయందు నయి సౌఖ్యము వాత్సల్యము బౌదార్యము లో గానినది నిశేషముగఁ గ్రహింతుము. అక్షణమునకు

శివేశము కావలయును గనుక దానికిఁ గావలసిన యాయుధములు చక్రము శంఖము గద లోనైనవి కలవానిఁగా భావించుము ఇది మనభావమాత్రమా వాస్తవముగనా? యు సందేహము కలుగవచ్చును వాస్తవమేకాని మన మనఃకల్పితము మాత్రము గాదు. రక్షకునిగా మన ముపాసించితిమేని యిన్ని గుణములు సాధనములు గలవాఁడుగా భగవంతుఁడు భక్తులకు గోచరించును. రక్షకత్వము నిర్వహించుకొనుటకే ధనలక్ష్మీయైన శ్రీదేవిని, ధాన్యలక్ష్మీయైన భూదేవిని భార్యలుగా విష్ణువు గ్రహించెను

సంపూర్ణరక్షణభారము వహించుటచేతనే జీవులు భూలోక స్వర్గలోక సరకలోకములయందున్నను మోక్షపదవి సందినను వారికి నాధారుడై యున్నవాఁడు ఇన్నిటి ననుగ్రహించువాఁడాయనయే

దేహములా శాశ్వతములు గావు. ఏనాటికైన వల్లకాటికిఁ బోవలసినవే రక్షణకార్యము సత్త్వగుణలక్షణమైనచో సంహారకార్యము తమోగుణలక్షణము కావున నాగుణము ప్రధానముగాఁ గలిగినగూఢముతో భగవంతుఁడు సంహారకార్యము చేయును.

శ్లో. అతశ్చ సంక్షేప మిమం శ్రుణుధ్వం

నారాయణ స్మర్యమిదం పురాణః

స సర్గకాలేచ కరోతి సర్గం

సంహారకాలేచ తస్మి భూయః, విష్ణు. పురా.

అర్థము — ఈకారణముచే నీ సంప్రసావాక్యము వినుడు. అర్థము ప్రసంగము పురాణపురుషుడైన నారాయణుడే ఆయన స్వప్తి కాలమందు శృష్టింపుచు సంహారకాలమున మరల పుండును అనియర్థము సంహారకార్యము చేయువాడే సద్గుడు సృష్టి సకలకలనికై దానిగుణములు సత్త్వరజ తమస్సులు సత్త్వము మంచిది తమస్సు చెడ్డదినుట ముదిమి యముగాని భగవంతుని విషయమున గాదు వాము కోరిక లోని విషయములన గామునకు గీపలేదు సృష్టత్తిమాన్ద గుందుండువారికి సంహారము సుఖానామము గుణము భయం కియు. నివృత్తిమాన్దమం దుండువానికి రెండును సమములే మరణించినవాడు స్తశాసమునకు బోవును గావున సద్గుడు స్తశాసవాసిగా జెప్పబడెను. స్తశాసమున నుండి వానికి బంగరుదుప్పలములు దివ్యసంకరము లెందుండి నచ్చును? కావున సద్గుడు భస్తము పూయునట్లు కపాలముల ధరించు నట్లు తోట్ల కట్టుకొనునట్లు చెప్పబడెను వచ్చినవారికి భూత ప్రైతపిశాచజన్మములు వచ్చును గావున వారికి నధిపతిగా జెప్పబడెను ఇట్టి రుద్రునికే కాని పుణ్యలదండ ధరించి నెత్తురు ద్రావుచున్నట్లు చెప్పబడెను తమోగుణప్రభాను లిట్టియుగ్రహాపము నుపాసించును. ఇట్టి యుగ్రోపాసకులకు ముక్తిలేదు. అట్లైన రుద్రునకే శివుడనియు శంకరుడనియు నిట్టిపేర్లు కలవుకదా యందురేమో కలవు ఏల? మరణించిన వారి కంఠము భూత ప్రైతపిశాచజన్మములు రావు వచ్చినను

వీగకాల ముండవు ఆభయంఃరిహసముల విదలి సౌమ్యరూ
పము ధరింపఁబడిన వారగుదురు. అట్టివారికి సౌమ్యరూపము
తోనే దర్శన మగును అప్పు డాచున శివుఁడే (శుభకరుఁడే)
శంకరుఁడే సుఖముగలిగించువాఁడే యగును. పామరులు
మరణమనిన భయపడుదురు గాని సాధువులు భయపడ గార
ణములేదు. మరణమువలన మేలే కలదు కావున దానిని గలి
గించువాఁడు శివుఁడే శంకరుఁడే

ఇట్టి దృష్టిభేదముచే రుచిభేదముచే వేదము ప్రమా
ణముగాఁ గొను కొందఱు విష్ణుభక్తులైరి కొందఱు శివభక్తు
లైరి విష్ణుభక్తులు వైష్ణవు లనఁబడుదురు శివభక్తులు శైవు
లనఁబడుదురు శ్రీవైష్ణవులు శైవులు నిరువురు విశిష్టాద్వైతులే
మాధువులు వైష్ణవు లనఁబడుదురు సంప్రదాయము భేదము
ఆచరణమందు నద్వైతులందఱు విశిష్టాద్వైతులే వీరియందు
శివభక్తులు విష్ణుభక్తులును గలరు

❦❦❦ దశవిధవైష్ణవులు ❦❦❦

శ్రీ. అద్వైత శాస్త్రముకూలీ చ, దివ్యనామధర స్తథా
చక్రాంకో మంత్రపార శ్చ, వైష్ణవ శ్చ తీతః పరిమే.
శ్రీవైష్ణవః ప్రపన్న శ్చ, ఏకాంతి చ తతః పరిమే
హమైశ్వర్యాతి విఖ్యాతో, దత్తై తే వైష్ణవాః స్మృతాః

అద్వైతము, అనుకూల-నామధరులు, చక్రాంకుఁడు,
మంత్రపాఠుఁడు, వైష్ణవుఁడు, శ్రీవైష్ణవుఁడు, ప్రపన్నుఁడు, ఏ
కాంతి, విఖ్యాతుఁడు, దత్త వైష్ణవులు పదవిధములుగా గలరు.

శ్లో. విష్ణుం లోకనియంతారిం, వైష్ణవాన్ లోకపాలనాన్
 పృష్ట్యా సద్వేష్టి యోగిన్త్యైవ లోకార్థేషు పరిష్కృతః

అర్థము

లోకనియంతయగు విష్ణువును, లోకపాలకులయిన యీ
 యన భక్తులను జూచి యెచఁడు ద్వేషింఁడో యామనుష్యుఁ
 ఁ అద్వేషుఁడెచఁడును ద్వేషబుద్ధిగలవా కెంతటివారై ను
 నెట్టివారైనను యేనిష్ఠయందుండు వారైనను దాగునవి
 గాలరు.

శ్లో. వాసుదేవోత్సనాంశ్చైవ, మహాభాగవతాంస్తథా

అనువర్తత యోనిత్యై, మయహం ఉదాహృతే

అర్థము

భగవంతుఁడైన వాసుదేవుని యుత్పత్తినిములక ను రియన
 భక్తులైన మహాభాగవతులకును ఎప్పుడును అనుసరింపఁజేయు
 గునఁడనుకూలి యచఁబడును

శ్లో. స్మృత్యుచ్చాఽణమాశ్రేణ, స్వీయ పత్రకాశసమ్

విష్ణునామవః పుణ్యో, నామధారి స ఉద్యుతే

అర్థము ఎవని స్మరించి యాయనపేర నుచ్చరించిన
 మాత్రమున సంస్తాపాపముగ సమూలముగ నాశమగునో
 యట్టి విష్ణుని పేరుపెట్టుకొన్న పుణ్యుఁడు నామధారి యనఁ
 బడును. పేరుపెట్టుకొన్నవాఁడు పుణ్యుఁడగుటయేగాక వాని
 నాపేర బిలుచువారును నజ్ఞులనివలె బుణ్యులుగదురు.

ఇప్పుటి వారు కొందఱు పెట్టుకొను వికారనామములు వారి
భగవత్ స్వేముఖ్యమును దెలుపుచున్నవి.

శ్లో శ్రుతిస్మృతిపురాణేషు, విహితం చక్రధారణమ్

యోవిభర్తి హరే శ్చక్రం, చక్రధారి స ఉచ్యతే.

అర్థము వేదములందు, స్మృతులందుఁ బురాణము
లందు చక్రధారణము విధింపఁబడినది. కావున విష్ణుచక్రము
నెవఁడు ధరించునో వాఁడు చక్రధారి యనఁబడును.

శ్లో అష్టాక్షరస్య మంత్రస్య, స్మరణా స్తుక్తివో హరిః

త మానర్హేత యో నిత్యం, మంత్రపార స్స ఉచ్యతే

అర్థము అష్టాక్షరీమంత్రము స్మరించువారికి హరి ముక్తి
నిచ్చును అట్టి మంత్రమును నెవఁడు ఎల్లప్పుడు స్మరించునో
వాఁడు మంత్రపారుఁ డనఁబడును.

శ్లో దేవతాంతరవ న్నిత్యం, శబ్దాదీ నపి కుత్సయన్

విష్ణుప్రాప్తిఫలాకాఙ్క్షీ, భక్త్యుపాయో హి వైష్ణవః

అర్థము విష్ణుప్రాప్తియనుఫలముగోరి భక్తియపాయము
గాఁ గొని యన్యదేవతలను, అన్యప్రయోజనము అన్యోపాయ
మును బరిత్యజించినట్లు నిత్యము శబ్దము స్పర్శము రసము
రూపము గంధము ననెడివానినిఁ గూడ నెవఁడు గర్హించునో
వాఁడు వైష్ణవుఁ డనఁబడును శబ్దమును గర్హించుట యనఁగాఁ
జప్పుడు చెవిలోఁ బడకుండఁ జెవులు మూసికొని యుండుట
గాదు భగవద్ధర్మవిషయములు వినిన దోషము లేదు. వానిని
అచ్యుతము వినవలయును. పామరుల గానము లౌకిక శృంగార

విషయమైన గానము - ముచ్చటలు వినరాదు. ఇట్లే తక్కినవి యూహింపవలయును.

శ్లో బాహ్యార్థనిరతాన్ సర్వాన్, సమస్త్యైవ సదా సుచిః
భక్తిమాణిపుంసరీకాక్షే, శ్రీవైష్ణవ ఉదాహృతః

అర్థము ఆత్మవస్తువుకంటె సతిరములై సదార్థములందు విశేషాస్తగలవారి నెల్ల బూజుముగ వదలి, ఎల్లప్పుడు లోపల జెలుపల సుచియై లక్షనమేతుడైన విష్ణువునందు భక్తిగలవాడు శ్రీవైష్ణవుడు.

శ్లో. శబ్దాదీన్ విషయాన్ శ్చైవ, దేహోపాధికబాంధవాన్
త్యక్త్వా హరాన్ స్త్యభరః, స ప్రసన్న ఉదాహృతః.

అర్థము

శబ్ద, స్పర్శ, రూప రస గంధములందలి ప్రీతియు దేహ సంబంధమువలన గలిగిన బంధువులందలి ప్రీతియు, వారు తన్ను రక్షింతురను విశ్వాసమువలన విష్ణువునందు దనయోగక్షేమభారము వైచి యుండినవాడు ప్రపన్నుడనగుచును బంధువులను సవలుమని మూలమున నున్ననని తల్లిరంప్రలను భావించు లేతవయస్సుబిడ్డలను విడిచి పోవరాదు రక్షించువాడు భగవంతుడే కాని వీ రెవ్వరు కారని యెఱిగి వారియందు భారముపైక భగవంతునియందే భారము నైచలయును ఆపవలందు వారు తన్ను రక్షింపలేకపోయినను వారిని దక్షిందుభారముతనయం దున్నది కావున వారిముణము తీర్చుకొనుటకై వారిని దాను రక్షింపవలయును. భగవత్కార్యము

లందు వారు ప్రతికూలురై పర్తించిరేని వారి నెవ్వరినైన విడిచి
పోవచ్చును అనుకూలురై సహాయులుగా నున్న విడువరాదు.

శ్లో హరే రాజ్ఞానురూపేణ, కర్తజ్ఞానాది యో సరః

సవకాంతీభ వేద్విప్రః, సహిభాగవతః స్మృతః

అర్థము.

కర్తము, జ్ఞానము యోగము లోనైనవి భగవంతుని
యాజ్ఞ కావున నేను జేయవలయునని యెవఁడు చేయునో నుట్టి
విప్రుఁడు ఏకాంతియని, భాగవతుఁడని చెప్పఁబడును ఒక
కార్యము చేయవచ్చునా, చేయరాదా యెట్లు చేయవలయు
ననుటయందు శాస్త్రము ప్రమాణము ఎవ్వఁ డేకర్తము చేసి
నను, జ్ఞాన మభ్యసించినను, యోగము నాధించినను శాస్త్ర
ప్రకారము చేయవలయును గాని దాని నతిక్రమించి కాని
యత్రమముగఁ గాని చేయరాదు. రాజశాసనము నుల్లంఘిం
చువాఁ డెట్లుశిక్షకుఁ బాత్రుఁడగునో యట్లే శాస్త్రము నుల్లం
ఘించు వాఁడును దండనమునకును బాత్రుఁడగును. శాస్త్ర
ములు భగవంతుని యాజ్ఞారూపములు మనుష్యులను సృష్టించి
మీ రీప్రకారము నడువవలయునని యేర్పఱచిన చట్టములు
శాస్త్రములు.

శ్లో శ్రుతి స్మృతి ర్థమైవాజ్ఞా, య స్తా ముల్లంఘ్య వర్తతే

ఆజ్ఞాచ్ఛేదీ మమద్రోహీ, మద్భక్తోపి న వైష్ణవః.

నాశాసనములైన శ్రుతులను స్మృతులను నెవఁ డుల్లం
ఘించి పర్తించునో వాఁడు నాయాజ్ఞను మీఱినవాఁ డగుటచే

వాఁడు నాకు ద్రోహియే. వాఁడు నాభక్తుడైనను వైష్ణవుఁడు కాఁడు ఒకఁడు రాజా! నీయందు నాకుభక్తియే కాని నీవు చెప్పినట్లు నేను వినను అనిన నేను యుము.

శ్లో త్రీత్యర్థం వాసుదేవస్య, కర్తవ్యానాదికం సరిః

స విశ్రః పరిమైకాంతీ, మహాభాగవతః స్మృతః

భగవంతుని ప్రీతికొఱకై కర్తము జ్ఞానము యోగము లోనైన వెనఁడు చేయుచో యూహింపఁడు పరిమైకాంతి యలియు మహాభాగవతుఁడనియుఁ జెప్పబడిను. భగవంతుని ప్రీతికొఱకై యవఁగా భగవంతుఁడు తాను సంతోషించుకొఱకు కర్తవ్యానాదులను కైంకర్యములను దవచే జేయించు కొనుచున్నాఁడని కర్తవ్యమైకాంతి తలంపవలయును కాని భగవంతుని సంతోషించు జేయుకొఱకు నేను కర్తము జ్ఞానము యోగము చేయుచున్నా నని తలంపరాదు.

(N B. వైష్ణవులయందొట్టిభేదము లున్నయెఱల నెఱవైస విప్రమాణముగ వ్రాసింపఁచేసి సంజీవని ప్రకటింపఁగలదు)

❀❀ మహాత్ముదీయులు భగవద్గీత ❀❀

౧౯౨౯ డిశంబరునెల 'మాదిరికొర్రూ' ఆధునిక విగుచ్ఛనమును సత్రికయందు పైశ్చీరికతో అహమ్మద్‌షాహీ యగుమహాత్ముదీయుఁడు వ్రాసినయుత్తరము ప్రకటింపఁబడినది అం దీచాక్యములు గావవచ్చెడి.

“ముసల్మానులకు గీత తెలియనిది కాదు అక్కడ సంజ్ఞానమందున్న శైజీయను ప్రసిద్ధపురుషుఁడు పరిశుద్ధపారసీః భాషలోఁ బద్యములుగా దానిని వ్రాసియున్నాఁడు.

అందు మిక్కిలిచక్కఁగను దృఢముగను విశదీకరింపఁ బడిన దేవైకత్వములోనగు భగవద్గణములు కర్మయోగము మొగలైనవి ఇస్లామ్ దేవునిగుఱించి ప్రపంచముగుఱించి బోధించెడువిషయమునకు మిక్కిలిసమీపించియున్నవి నాతండ్రి తాతలు దానియందలి కొన్నిభాగము లెంతో యాస్తక్తితోఁ జదువుచుండఁగను, మనీదులందుఁ గొందఱు మాల్వీల కేకులు భక్తితో గమనించి యాభాషాంతరీకరణమును జదువుచుండి నేను విన్నాను ఇది ముఖ్యవిషయము ముసల్మానుఁడు ఖుర్ఆన్ చలననేర్చుకొన్న దైవవిషయమువంటి విషయములు గల యేహిందూగ్రంథములనైనను జూచెనేని దానిని భక్తితో గమనించి పఠించును హిందువులు తమయందొట్టి శౌరవము నుంచఁ నలఁచినయెడల మహమ్మదీయులు హిందువుల సమీపించినపుడు అట్టిపద్ధతినే యచలంబింపవలయు ననిచానవ్వుకము.

దేవుఁ డొకఁడే యని గీతాప్రభువైన కృష్ణుఁ డుపదేశించుటచే తురకలయందలి యనేకభాగములవాగు ప్రజలకు మార్గదర్శకులుగా భగవంతునిచే బంపఁబడు ననేక (ప్రాఫెట్సు) ష్హనులలో కృష్ణుఁ డొకఁడని భావించియున్నారు ఈవిషయము హిందువు లనేకు లెఱుంగుదురా యని నే చాశ్చర్యపడుచున్నాను

హిందువులగ్రంథములన్నియు దేవుఁడొకఁడే “ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ” యనియే స్పష్టముగ బోధించుచున్నవి ముప్పదిమూఁడుకోట్ల దేవత లనువారు ముప్పదిముగ్గురే అని

త్యులు ౧౨ వసువులు ౮ బుద్ధులు ౧౧ ఆశ్వలు ౨ ఋ
 ౩౩ గురే ౩౩ కోట్లుగాఁ జెప్పఁబడినారు. వీరిని దేవుఁడని
 భ్రమించు హిందువు లేఁడు. ఇది తెలియని యన్యనుతముల
 వారు హిందువులు ౩౩ కోట్ల దేవతలఁ బూజింతురని భ్రమ
 పడుచున్నారు దేవుఁ డొకఁడే కావున దానికి బహుచరు
 హవము ఆంధ్రభాషయందు లేదు దేవీ శ్లోకమునచవము
 దేవులు దేవుండు నిన్యగ్రామము ప్రయోగనిషిద్ధము.

ॐ టాటోటు యోగులటకటాంకులు ॐ

10-11-29.

బ్ర॥ శ్రీ॥ చా॥ ను॥ రావుగారి పాదపద్మములపన్నిధికి ఆచార్యై
 తను రీలేఖను శ్రద్ధగా వ్రాసించి నిజముతేల్చి చెప్పి
 మమ్ముఁ గృతార్థుల సేయుదుమగాక.

ఇట్టి భావము మాత్రాంతమున చాలమందికి కలలు
 కనుపట్టుచున్నది అశ్వము విమర్శించెదన గాక

ఇట్లు, మీర్చిక్షుడు

ఆంధ్ర దేశమున చూనాంధకారమును సోగొట్టు అమూ
 ల్యముగను, అదివఱ కెన్నిడు కని, విని, యెఱుంగనివియు,
 నగు ఉపన్యాసము లిప్పుచు శిష్యుగుడుండిరిని కొండఱచే ప్రశం
 సింపఁబడు నొకయోగికి సంగ సోగనుని తెలియచచ్చుటచే నే
 నొకరినర్థ నీవిషయము నివదించి నిజముగ వీం మాయాయో
 గులేనా? అని యంటిని దాని కతఁడు కోపముజెంది పరను
 హంసలగు వారిపై నెట్టి నిండల మోపిన నధోలోకము ప్రాప్తిం

చుననియు, ఒకవేళ కాంతాలోలు రేయైనను వారి కెట్టిదోషము
చెందదనియు అంతటి ప్రాణాయామసిద్ధునకు వేయిమంది అచ్చ
రలు కామోద్దీపనకరములగు పనులఁ జేసినను కామ ముద్దీపింప
ఁగనియు వచించి అసంగతమగు ఈవిషయమెందు గింటి నని న
న్నడిగెను అంతట నేను ఇది “భక్తిసంజీవని” చెప్పినదని
ఒదులు పల్కితిని అది విని అతఁడు ఓహో! ఇంతదనుక నీవి
షయము చెప్పకుంటి పేమి? ఆంధ్రవాల్మీకిగారి కెప్పుడును
ఆయోగియందు ద్వేషభావమే? జరుగనిదైనను వారిపైన మోపి
నిందించుటయన్నఁ బరమసంతోషము ఇట్టి ద్వేషము పెద్ద లని
పించుకొను వారికి తగదనుటే కాక ఒకచిత్రమగు సంగతిని
వచించెను

అది పామఱ్ఱు అనుగ్రామములో జరిగినదట. అగ్రామ
మునందు ఆయోగికి తమకు సంవాదము కలిగెననియు అందు
తను రాయోగివచించిన సంగతులన్నిటిని సశాస్త్రీయముగ
ఖండించిరనియు అంత నాయోగి నీటిపై వద్దాసనము వైచి
కొని కూర్చుండిన మీరును అటుల చేరుఁబోయి నెక్కఁపోతి
రనియు అంత నాగ్రామమువా రందఱు ఆయోగిని ప్రశం
సించి కానుక లొసంగిరనియు చెప్పియుండెను. ఈలేఖయందు
కిల విషయంబుల విమర్శించి ఖండించి మాదృశుల సం దేహ
ముల కుద్వాసనము చెప్పించెదరుగాక

ఇట్లు మీబిడ్డఁడు,
K. V. R. Suri
Chaudavaram.

సంజీవి ౧ సంపుటముందలి అచ్చకట్టకముందే పిచ్చు కలరావిడిచును వ్యాసముగో సెగలోగియో, పేసగాని యాహు గాని సంజీవి ప్రకటించలేదు ఎరికిది సరితానునో చాచు దానిని తను కన్వయించుకొనినచో సంజీవి వ్యసనముచేడు ఇట్లుండ నీయుత్తరములోని గున్నడికాయదొంగ కిదియేల యాగ్రహము కలిగించెనో చదివడి య ౩౦౨ నెండు పదము హంస శిర్డమున కస్థముకూడఁ జెలియని పదముహంసనాను ధారు లీకామునఁ బెక్కురు కలకు వీరు హంసహంసగాని పరమహంసలుగాదు. విశ్వామిత్రసహాకరాదులు వేఁకొనిఁది ఋషీశ్వరులు ఆకులములు తిరువారు కాకునానై యెన్ని పాట్లుచెడినో యెవ్వ రెఱుఁగకు? అట్లుండ నాహంసయ వాము లేక స్వచ్ఛందములై నర్తించుచు రాజసతానునాహంసములఁ దినుచు యహంస బంధుండు వారికిఁబ్ర-కామజయమఁబల్లి నిశ్వాంత్ర దులు ప్రాణమామ మెఱుఁగంగ కాఁబోలు అంతటి గూ యోగిపిచ్చుకఁ బ్రశానూపస్థితుకఁ సెగలోగియో పలిం చెనో వారిగ్రామమున పివారించినవా రెఱుఁగుదురు

ఆంధ్రవాల్మీకిగారి కెప్పుడును ఆయోగమునకు శ్వేష భావనేరదు అను వయోగియందు? ఏయోగిని గాంధీవాల్మీకి జ్వేషి అనవచ్చును మనలేక యోగిని గాంధీవాల్మీకి కొని యుంటున్నాఁడనియు చేయు దొంగయోగులచేత లోకము చెడికుండును నను తొందరిలో వాస్తవము నును వెల్లెట్టట శ్వేషభావముగా నుండియెరిగిన యోగిని గాంధీవాల్మీకి

గలదు సంజీవని యెచని నుద్దేశించి వ్రాసెనో యామహానుభావుఁడు వెలుపల వచ్చి తన్ను గుఱించి సంజీవని యసత్యము వ్రాసినదని చెప్పఁగలిగెనేని తనవ్రాత సత్యమని మఱికొన్ని విశేషములతో ఋజువుపఱచు భారము సంజీవని వహింప సిగ్గుగా నున్నది.

పామఱ్ఱులు చాలగలవు ఏపామఱ్ఱునకును శ్రీవాసుదాసు గారు పోయియుండిన లేదు. అచట వాసుదాసుగారికి నేయోగికి సంవాదము జరుగనే లేదు. వా రాయోగిని ప్రశ్నములడుగనులేదు ఆయోగి వారికి సమాధానము చెప్పచు లేదు. వారు దానిని ఖండింపను లేదు. ఏయోగియైనను వారియెదుట నీటిపైఁ బడ్డాసనము వైచికొని కూర్చుండను లేదు.

గురిజాలగ్రామమం నొక రిట్టివారు గలరని విని యాయనను బ్రార్థింప నాయన నీటిలో దిగి నీటిపైఁ బరుండెను గాని కూర్చుండ లేకపోయెను. అభ్యాసము తప్పినదనెను నీటిమీఁదఁ బండుకొనఁ గలవారు వందలకొలంది మన దేశమున నున్నారు. కొప్పఱ్ఱు గ్రామమందు 10-12 ఏండ్లబాలురును నీటిమీఁదఁ బండుకొనుచున్నారు. ఇది యోగవిద్యగాదు. ఈతయందలి నేర్పు. వాసుదాసుగారి కీతరాదు. ఇట్టి వెఱ్ఱి వేషములవేయరు. ఇట్టి గారడవిద్యలు యోగవిద్యలని ప్రజలను మోసగింపఁడు. రెండు సంవత్సరములక్రింద కాలుజాఱి రామతీర్థములోఁబడి మరణాసన్నాసమయముననుండు నాయనను గొంకఱు బైట వేసిరి. అట్టివారు నీటిమీఁదఁ గూర్చుండ

యత్నించెదన వివేకి యెవ్వఁడు నమ్మును? పాపర్తి గ్రహము
కారెచ్చరికి ఒకఁగుతులిచ్చిరో చెలియడు

ఈకాలపుయోగీశ్వరులు ఎరిమహంస బిట్టిమోహపుమా
బలచే బట్టపోసికొనవలసిన వారైయున్నారు

“దృష్టిఁజూపి పల్కు వారి క్షయంబు గలఁదె”

శబరి శబరి

శబరియనఁగా శబరజాతిస్త్రీ. శబరులు బోయలు. శబరి
బోయస్త్రీ. ఈమె విషయము శ్రీమద్రామాయణమున చరణ్య
కాండమునఁ గలదు. ఈమె శ్రమశీయని చెప్పఁబడెను. శ్రమశీ
యనఁగా సంసారసంగము లేక నియతప్రతీక్షాని బ్రహ్మచర్య
మవలంబించి విరిక్తురాలై తపస్సుచేయుచుండు స్త్రీ.

శ్రీరామలక్ష్మణులు సీతను వెదకుచు సరణ్యసంచారము
చేయునపుడు మార్గమధ్యమునఁ గలంధుని వధించిరి. ఆయాన
దివ్యగూఢము ధరించి శ్రీరామున కిట్లు చెప్పెను

సీ. ----- అచట మతంగసంయమించుచుండు

తప మొనరింప నాతని శిష్యగణములు,
వస్యముల్ దేరంగ వినిని విరుగ

తే. నమ్మహాత్ముల చెమ్మట లవని వ్రాల

వాన జనియించె నవి గాన వసుమతీశ

యట్టి చుహీచుంబుఁ గాంచెన య్యవఘ్న లచట

వీడి చుర వారివరిసృజ వీడ దధి!

కం చిరజీవిని శ్రీమణీమణి

వంధ్యచిత్త శబరి స్వర్గముఁ జేరున్

దరిసిరిచి దేనసము నన

వరతంబు సమస్తభూతవందితు నిన్నున్

అమెను గనుగొని యరుగు మానవ నని కబంధుఁడు బోధింప శ్రీరాము లట్టులే యామెయొద్దకుఁ బోయి యామెను గర్భింప నామెయు లేచి మ్రొక్కు లిడియెను. అంత శ్రీరాముఁ డిట్లు లామెను బ్రశ్నించెను

నీ నీతపో ప్రతములు నిర్విఘ్నతంబులై

సాగుచున్నవిగదా నాధుశీల!

యూక్రహమునయందు నాహారమునయందు

నియమంబు గలదుగా నిర్లత!

నీనియమంబులు నెఱవేఱుచున్నవే

మనసు నిర్ముఖమయి యొనరు నమ్మ

గు ప్రచరిచర్యలు కొనసాగుచున్నవే

సభలంబులూ యవి చాడుచరిత!

౧౩ యమను రాముఁ డడుగ నత్తపోధనురాలు

సమగ్రమును నిర్దేశించు

శా. 100 చూచి ఘనభక్తియుగి ని

ప్రసిద్ధుఁ డని తేటంగు వినయమునను.

సీ. ఇ బ్రహ్మకా ఫలియించె హితగురు శుశ్రూష

నిన్ను గానాచుటఁ జేసి నా లాభ!

యిపుడెకా సిద్ధించెఁ నచములు వ్రతములు

నీరద్యనంబున నీరహు

యిపుడెకా నాజన్మమెల్ల స్థాకమయ్యెఁ

గనులార నినుఁ జూడఁ గౌసలేను

యింకనెకా స్వర్గంబు నేనేగఁ గందు

దివుట నిఁ బూజింప దేవవర్య

ఆ నీదయార్ద్రదృష్టి నిహతపాతక నైతి

నరివిదారి! యక్షయంబులైన

పదములందుదానఁ బరిమభివ్యచరిత్ర

యథులతాలవిత్ర యసితగాత్ర

ఉ శ్రీముగామ! నేఁ బరిచరించుచుచుంకి నుద్ధుహత్తముల్

సారతపోధనుల్ చనుచు స్వర్గముఁ జేరఁగి మీరు చిత్రకూ

టోరుధరంబునం దునికియుం బిఁతమ్ముఁడు నీవు నీయెడక

జేరిగ నత్తురంచును విశిష్టగతిక మియుఁ జూచినంతటక

చం. ఒదవెడు నవ్యయంబగు ననుత్తమశోకము లంచుఁ జెప్ప న

మ్మద మెదఁ గ్రమ్మ నీకొఱకు మంచివి మంచివి యేటి కోరి పె

క్కుదెగల వన్యసంతతులఁ గూరిచి యుంచినదాన నన్న ని

ర్విదళిత వైరిజ్ఞాన పదవీ పరిణాధ దృఢాత్మ మానసక.

చం. శ్రమణిని గాంచి యిట్లనియె రాముఁడు త్వద్గురు సత్ప్రభావ

ముక. శ్రమణిగొ యాదనుప్రభవు నన్నిధి వింటిని గన్ను

లార నా ! శ్రమము విచిత్రముల్ గనఁగఁ జాలఁ గుతూహల
మయ్యె వానినిఁ గ్రమముగఁ గానిపింపు మది గల్గిన యేని
యటన్న నామెయున్ ||

శబరి రామలక్ష్మణులకు మతంగాశ్రమము
నందలి వింతలుచూపుట.

సీ ఇదె ఘనాఘకతుల్యమృగవక్షిసంక్షీర్ణ
మైన మతంగవనాంతరంబు
ఇచ్చోటఁ దమమంత్రభృశశక్తిఁ దీర్థముల్
కిల్పించి చూగురుల్ గ్రాలినారు
వక్షసుటివేది మత్స్యాములు వణఁకుచేఁ
తులఁ బూలఁ బూజలు సలిపినారు
వారతపఃప్రభానంబున వేదులు
నేఁడును వెలిఁగించె నిఖిలదిశల

ఆ నిట్లుచానములను నిర్గతనత్వలై
న నచలేమిఁ జింతనంబునేయ
స్థనాగ్రములు చనుదెంచె నిచటికిఁ
జూపవయ్య రామ సుగుణధామ.

ఉ తానమూలాఙ్గి నల్కనరిధానము నీ మ్రమశాఖలఁ దిడఁగి
మానసనాథ యాటవవి నాగురువద్య తపంబు పెంపునన్
ష్టానతనొండకున్నవి సుమంబులుచూపఁ ను వేదపూజయం
దానియమాఘ్య లుంచినవి యావరమార సుశీతానిధి.

కం వింటివి విసం గగుదాసిని

గంటివి ననమెల్ల నింకం గాయము విడిచే

దంటలగు నాదుగురువులం

గంటకుం జన నానతిమ్మ కాకుళ్ళ చుచున్

కం అచ్చెలున పలుకులు విని

మెచ్చుచు శ్రీరామవిభుండు మెలతకు ననియెన్

వచ్చెను నీదుగమిలు

నచ్చరిత యథానుఖంబు చను కోర్కొమెయిన్.

ఉ. ఆజనకాత్తజేతుం డీటు లాక్షయిడన్ మదిబోయచేజె కృ
ష్ణాజనచేల యాయతజటాస్విత యాత్మసమాధిచహ్నులం
దోజమెయిం గోబరము కొప్పుగ వీడి లసత్పరిస్థియా
రాజతదివ్యదేహాయు క్రచ్చుటం జేరె ముసేంద్రసన్నిధిన్.

ఇప్పుడు మన మాలోచింపలసిన విషయములు.

౧ శబరి బోయెతగదా యామెకు ప్రహ్లాదసమం దధి
కారము గలదా?

౨ శూద్రుడైన శంకుండు కుంభు చేసెనని యె,
వధించిన రాముండు శబరి నెట్లు గారవించి కృతార్థురాలను
జేసెను?

౩. శబరి రామునకుం దెట్టికని యెరిగిలిపండులా?

అని శూద్రులకు బ్రహ్మజ్ఞానమం దధికారము గలదా? అని

ఇది మొదటఁ జర్చింపవలసిన విషయము

రాఘవః ప్రాహ విజ్ఞానే తాం నిత్యం సబహిష్కృతామ్.

అని మూలమందుఁ గాదు. అనఁగా విజ్ఞానమునందు నిత్యముగ బహిష్కరింపఁబడనిది యని యర్థము ఇచట విజ్ఞాన మనఁగా విశేషజ్ఞానము బ్రహ్మజ్ఞానమని యర్థమే కాని యమ గుఁడు చెప్పిన శిల్పజ్ఞానముగాదు శబరికి లభించిన బ్రహ్మ లోకము శిల్పజ్ఞానముచే రాదు అదిగాక యోగసమాధిచే దేహము నిడిచెనని చెప్పటచే నామె మహాయోగిని యని స్పష్టపడుచున్నది. కావున శబరికి బ్రహ్మజ్ఞానము లేదనుట సరిగాదు

అటైనచో బ్రహ్మసూత్రములందు నవశూద్రాధికరణం బున సూ । శుగవ్య తదనాదరశ్రవణ తదానవణ త్సూ చ్యతే హి ।

3౫ షట్రియత్వ గతే శ్చోత్తర త్ర చైత్రరథేన లింగాత్

3౬ సంస్కారపరామర్శాత్ తదభావాభిలాషాచ్చ

3౭ తదభావనిర్ధారణే చ ప్రవృత్తేః

3౮ శ్రవణాధ్యయనార్థప్రతిషేధా త్స్మృతేశ్చ.

ఈసూత్రములు శూద్రుఁడు బ్రహ్మజ్ఞానమున కధికార కాఁడని స్పష్టముగ నిషేధించుచున్నవి. ఈసూత్రములకు

వ్యాఖ్యానము వ్రాసిన శ్రీశంకరరామానుజమధ్య శుకబలదేవ
నింబార్కాచార్యుల లండను హృద్వల కథికారము లేదని
వ్యాఖ్యానము వ్రాసియున్నారు

నారదచరిత్రమునందు నారదుడు పూర్వజన్మమున
చాసికి బుత్తుడై యండినపుడు ఋషులచే జ్ఞాపితదేశము
పొందినట్లు భాగవతమున గలదు

విదురుడు బ్రహ్మజ్ఞాని యగుట స్పష్టము ఇట్టివాడు
మఱికొందఱు గలరు

ఈవరస్పరి విరుద్ధవిషయములకు సమన్వయ మెట్లు?
సశేషము.

సూచన.

గుంటూరు పృష్ఠా, మొదలగు నుత్తరమండలవాసు
లలోఁ జాలమంది యెంటిమిట్టయెక్కడ? ప్రయాణసౌకర్య
మెట్లని యడుగుచున్నారు. ఎంటిమిట్ట కడపమండలమందుఁ
గలదు. సిద్ధపటముతాలూకాలోనిది మద్రాసునుండి రాయ
చూరుకుపోవు రైలుమార్గమునందు (North west line broad
gauge) ఎంటిమిట్టస్టేషన్ గలదు. స్టేషన్ కు గ్రామమునకు నది
మైలుకు పైనుండిదు బెజవాడ ప్రాంతీయులు బెజవాడస్టేషన్
లో రైలెక్కిన గూడూరులోదిగి అచటనుండి తిరుపతిపోవు

బండిలో నెక్కి రేణిగుంటలోదిగవలెను. మదరాసునుండి అల్కోణము మీఁదుగవచ్చుబండి రేణిగుంటలో నెక్కిన ఒంటిమిట్ట పైషన్ లో దిగుదురు

మైళ్లు. మెయిలుచార్జి ప్యాసెంజరు.

బెజవాడనుండి గూడూరు	182		
గూడూరునుండి రేణిగుంట	52	5 - 11 - 0	4 - 6 - 0
రేణిగుంటనుండి ఒంటిమిట్ట	64		
	<u>298</u>		

తెనాలినుండి ఒంటిమిట్ట	278	5 - 5 - 0	4 - 2 - 0
బాపట్లనుండి ఒంటిమిట్ట	252	4 - 14 - 0	3 - 13 - 0

సగాసరి టిక్కెట్టు ధరలివి

గుంటూరు నర్సారావుపేట	మెయిలుచార్జి ప్యాసెంజరు	
గుంతకల్లుమార్గము 387 మైళ్లు		
	6 - 14 - 0	5 - 5 - 0

కాలినడకనురాచలంచినవారు గిద్దలూరుపైషన్ లోదిగి కలసపాడు, బద్వేలు, పోరుమామిళ్ల, సిద్ధవటముల, మీఁదుగ నొంటిమిట్టకు రావలెను గిద్దలూరునుండి 60 మైళ్లునడువవలయును.

N. B గుంతకల్లుమార్గమున ప్రయాణమంత సుకరము కాదు. బెజవాడప్రాంతియులు కలకత్తామెయిలులో బయలు దేరుటమేలు ప్యాసెంజరులో వచ్చిన ఒక్కొక్కప్పుడు గూడూ

మనుండి తిగుపతివోపుబండి చిక్కవోవుబయలు గలదు రాస్త్ర
మెయిలులో బెజవాడ-తెనాలి-బాపట్లలో స్రుయాణముచేయు
వారు పగలు 10 గంటలకు లేశిగుంట చేరుదురు అక్కడ
1 గంట విరామముండును

ఇట్లు స్వీకరించు

యాత్రి సుఖదానుడు

శ్రీ గామభక్తిమతము

శనికిసకుడై వాసుదాసుని హాశేషైముద్పాత మిరిసిరి
డంగా నికాపురు బ్రాహ్మణులు వచ్చి “యయ్యా మీగు భక్తిమత
మని యోగ మతమని జ్ఞాని మతమని నూతనమతశ్రమము
పేగులు చెప్పుచున్నారే వాని కేమి చుట్టము? వాని లక్షణ
ములు విధులు - అనుష్ఠానము తెట్టివి? మా పల్నాటసమిలో
నొక భక్తసమాజము గలదు ఆసమాజమునాగు “భక్తి యం
డినఁ జాలును నిత్యనైమిత్తికములు దేవతీర్థకార్యములు
వక్కాటలే” యని చెప్పుచున్నాడు. గాని భాగ్యలకు సామ్యము
సంపాదించి పెట్టుచున్నాడు భూముల కృషికి పానుకడు
చున్నాడు వ్యవహారముల నిమిత్తమై న్యాయస్థానములకుఁ
దిరుగుచున్నాడు. మీ రిట్లులే యుపదేశిండు నున్నా గా మని
వాసుదాసునిఁ బ్రశ్నించిరి.

వాసుదాసుఁడు రిచించినముముక్షుహితచర్య లోనగు భక్తివిషయగ్రంథములు పరించినవారి కిట్టి సందేహములు గలుగవు. ఈమతత్రయవిభాగము ముముక్షుహితచర్యయందే యీలుత వ్రాయఁబడెను ఈవిభాగము వాసుదాసునిచే గల్పింపఁబడినదికాదు శ్రీ భాగవతమున నేకాదశస్కంధమం దున్నట్లు జ్ఞప్తియం దున్నది

ద్వైతము - అద్వైతము - విశిష్టాద్వైత మనునామధేయములు తత్త్వవిషయమునఁ గలిగిన యభిప్రాయభేదములనుబట్టి పెట్టఁబడినవి 'ఏకమే వాద్వితీయం బ్రహ్మ' యను శ్రుతివాక్యమునకు బ్రహ్మ మొక్కటే రెండవది లేదని యర్థము గ్రహించి యీమతమునకు "రెండవది లేదు" అను సర్థముగల యద్వైతమను పేరు పెట్టఁబడెను. ఆవాక్యమునకే బ్రహ్మ మొక్కఁడే అట్టివాఁడు రెండవవాఁడ లేఁ డని ద్వైతవిశిష్టాద్వైతు లర్థము చెప్పిరి. తత్త్వ మొక్కటే యిది రెండవది లేనియెడలఁ బ్రపంచము కానవచ్చుచున్నదే యనినఁ బ్రపంచమంతయు నసత్యమని యద్వైతు లనిరి బ్రహ్మమువంటి పదార్థము రెండవది లేదనఁగానే రెండవవస్తువే లేదని యర్థము గాదు. ప్రపంచ మనునది (వ్రకృతి) మఱియొకటి గలదు బ్రహ్మ మెంతసత్యమో జగత్తంతసత్యమే కాని రెండును వేఱు వేఱు అని ద్వైతులు చెప్పిరి విశిష్టాద్వైతులొ ప్రపంచము సత్యమే. బ్రహ్మము

సత్యమే. అయినను నివి కేవలభిన్నములు గావు శరీరి శరీర
భావముచే నైక్యము నల్లగుఱ్ఱ మన్నప్పుడు నలుపు వేఱు.
గుఱ్ఱము వే అయినను నలుపును విడిచి గుఱ్ఱ ముండదు
గుఱ్ఱమును విడిచి నలుపుండదు నలుపు వేఱు. గుఱ్ఱము
వేఱని నస్తునిర్దేశము చేసినపుడు రెండును భిన్నములే కాని నల్ల
గుఱ్ఱమనునపు డొకనస్తువుగా నెట్లు తలంతుమో యట్లు సమ
ప్తిని జూచిన బ్రహ్మ మొక్కడే యని విశిష్టాద్వైతములు మన్ని
నదైరి.

ఈమూఁడును సూహలే కాని వాస్తవము చూచినచి
వాఁడు లేఁడు భగవంతుని రహస్యము భగవంతుఁడు
దెలియవలయునే కాని యితరుల కెవ్వరికి నెంతవారికైనను
దెలిసికొన నాధ్యమగునది కాదు.

బ్రహ్మము (ప్రభువు) ఒకఁ డుండట సత్యము.

నేను అనుపదార్థ మొకటి యుండిట సత్యము, యోగ
సమాధియందును నిది యచుభవవేద్యము అసంప్రజ్ఞాత
సమాధియందును నే ననునది లేకపోదు. తత్త్వయాత్మ్యముచే నర్చి
విస్తృతి గలుగును

ప్రభుశాసనముల నుల్లంఘించి ప్రభువునందు భక్తి లేక
వర్తించి దానికి శిక్షగాఁ జెఱవాలయందుఁ (సంసారిమందుఁ)
బడి మనము పరితేజించుచుండట సత్యము కారాగృహము

నుండివిముక్తునిఁ జేయఁగలవాఁడు చేసిన పిమ్మటఁ దనలోఁ గలుపు కొననీ వేఱుగా చుంచనీ ప్రభువు మాత్రమే.

చెఱసాలనుండి విడుదల కాఁబడు నుపాయము ప్రభువు శాసనములకు లోపడి వర్తించుచు నాయనయందు భక్తి గలిగి యుండుటయే

ఇవి మూఁడుమతములవారు నంగీకరించి యున్నారు అహం బ్రహ్మస్మి యనెడుమాట ముక్తుఁడయి తిరువాతఁ గాని ముక్తుఁడనినవానితో సమానుఁడైకాని చెప్పవలసిన విషయమే కాని తదితర లామాట చెప్ప యోగ్యులుకారు రాజద్రోహు లై రాజశాసనముల నుల్లంఘించి కారాగ్రహమందుఁ బరితఁ పించు మనము రాజానుగ్రహము సంపాదించుకొని చెఱసాల నుండి విడుదలయగు నుపాయము పడకవలయునా? రాజా- గావ్రము ప్రజలు నొకటా రెండఁ మూఁడఁ నూతూ యని చూచోచిందురుఁ గాలక్షేపము చేయవలయునా? కార్యసాధకు లకు సాధనానుష్ఠానము ప్రధానముగాని కేవల శుష్కజ్ఞానము గాదు. జ్ఞానియై యనుష్ఠానపరుఁ డౌట శ్రేష్ఠమే జ్ఞానములేకు న్నను ననుష్ఠానపరుఁడౌట యావిశ్వకము కేవలశుష్కజ్ఞానము వ్యర్థము కొగియైనవాఁడు రోగనిదానము ఔషధబలము తెలిసి చికిత్స చేసికొనుట శ్రేష్ఠమే వైద్యశాస్త్ర మెఱుంగని లోగి యౌషధనేని సేయుట యావశ్యకము. వైద్యశాస్త్ర

జ్ఞానము వాకుఁ బ్రధానముగాని యకావధముకా నని రోగి యచ రాదు

రాజునకుఁ బ్రతికూలురమై, రాజశాసనము నుల్లంఘించి రాజద్రోహులమై రాజుచే శిక్షింపఁబడి పరితపించు నుచము గురిల గాజునకు ననుకూలురమై రాజశాసనముఁ ననుసరించి వర్తించుచు (ఇదేర్థయోగము) రాజభక్తకలితమగు (భక్తి యోగము) నిశ్రేయసమార్గము రాజప్రసక్తి పుణ్యములఁ జెలివినఁ గాని రాజున కనుకూలముగ నర్పించి భక్తి చేయఁ గలము గావున ననియు, కలియుట ప్రయత్నము. ఇదియే జ్ఞానయోగము

ఇది భక్తిసంజీవని బోధించు మతత్రయపుఁజూపంగఁ గాము ఈమతత్రయమందుఁ బరిస్పృశ్యమై ప్రసాదించు. ఒకఁ డిందు భక్తికి జ్ఞాన, యోగ, నాహుత్యము లావశ్యకములే. జ్ఞానమునకు భక్తి, యోగ, నాహుత్యము లావశ్యకములే యోగ(కర్మ)మునకుఁ పక్కినరెండు నావశ్యకములే జ్ఞానము ప్రధానమైనచో జ్ఞానమతము భక్తిప్రధానమైనచో భక్తిమతము యోగము ప్రధానమైనచో యోగమతము బక్కచానియందుండు వానికిఁ పక్కినవి త్యాజ్యముల గావు, గ్రాహ్యములేయగు.

కావున శ్రీరామభక్తిమతము కర్తృఫలత్యాగము బోధించునేకాని కర్తృత్యాగము బోధింపదు. ఈవిషయము భగవద్గీత ౧౮-వ యధ్యాయమునందు విశదముగఁ జెప్పఁబడినది. కావునఁ గర్తృత్యాగము చేయ బోధించునది భ్రష్టమతమే కాని భక్తిమతము గాదు దిశమునకు నిరువదినాలుగుగంటలు. ౧౪౪౦ నిమిషములు ౮౬౪౦౦ సెకండ్లు భగవంతునందే మగిససి బుద్ధినుంచి భగవత్కార్యములే చేయుచు భగవచ్చింతనమే కావించుచు నితరచింతలు క్రియలు మాని యుండువాఁడు కర్తృలోపమునకు భయపడవలసిన పనిలేదుగాని నడుమ నంత రాయము వచ్చెనా యావిరామకాలమందు విహితకర్తృము చేయనలసినదే తప్పదు. తాకిక న్యవహారిములన్నియుఁ గాను దాసుఁడై చేయవచ్చును గాని నిత్యకర్తృములు మాత్రము చేయరాదు కాఁబోలు ఇది కర్తృభ్రష్టులు తమదోషమును సమర్థించుకొనఁ జెప్పెడు తుచ్ఛసమాధానమేకాని శాస్త్రీయముకాదు శ్రేయస్కరమైనదికాదు. ఇట్లు చెప్పువారు తాఁజెడ్డ క్రోధి వనమెల్లఁ జెఱిచె నన్న నామెతకు నిదర్శనభూతులు. వీరిట్లు చెప్పుటచే నాత్మద్రోహము లోకద్రోహము శాస్త్రద్రోహము చేయుచున్నవారు ఇట్టి వారి భక్తిమతమునకు సంజీవని బోధించు భక్తిమతమునకు సంబంధములేదు కావున సంజీవనీవిషయమున విజ్ఞులు విపరీతాభిప్రాయము కలవారు గాకుండునుగాక

మీఁదఁ జెప్పిన కర్త భక్తమతమేగాక పూర్వాచార్యులు
 ఖండించిన కూన్యవాదము. పునర్జన్మహితవాదము లోనైనవి
 మరిల విద్యుంభించి యున్నవి మరాఢిపతులు తిండిపోతులై
 సోనుకులై కానుభోగముల నోలలాడుచున్నారు సనాతనధర్మ
 యులు పేరమాత్రము ప్రకాశించుచున్నవారు కృషిచేయు
 వాఁడు లేని పొలమునందు ముండ్లుకంపలనలఁ జెప్పెడు దిక్కు
 లేమిని దుర్మతములు దురభిప్రాయములు విచ్చలవిడి పెరిగి
 యున్నవి కలిపురుషుఁడు కౌపీనము ధ్వజముగ నెత్తి తాండవ
 మాడుచున్నాఁడు వీనియాట లెన్నిదినములో. పరదేశములం
 దలి యనాత్మదేవతలు (ప్రకృతియే పరమార్థమనియెంచువారు)
 మనదేశమునఁ బుట్టుచున్నవారు సరిమాత్ర దేవతలగు మనదేశ
 మందలి శిష్టులు పరదేశమునఁ బుట్టుచున్నారు పరిశుద్ధదేహి
 మనదేశమునఁ బుట్టుటకుఁ దగిన తల్లిదండ్రులు కఱవగుచు
 న్నారు

ఆయ్యలాగా!

బ్రహ్మశ్రీ ఆంధ్రవాల్మీకి వాసుదాస దేశికన్వామి (వావి
 లికొలను సుబ్బరావు) గారిచే రచింపఁబడి పోతములు రామ
 కోటి పుస్తకములు గుంటూరు మండలవాసులు కోరినందున
 వారి సొగ్యమునకై తెనాలితాలూకా చుక్కూన గ్రామ

ములో బ్ర గుండవరపు వేంకటరత్నయ్యగారి తావున నుంచుడి
మైనది కావలసివచ్చునని వారికివ్రాసి తెప్పించివచ్చును.

ఇట్లు విన్నవించు,

శిష్యపరిమాణువు, సుబ్బదాసుడు

అగ్నితేజులు, చుండూరు, వెల్లూరు, మామిళ్లపల్లి,
అంగలకుడుగు మొదలగు గ్రామములలోనుండు శ్రీకోనండు
రామ సేనక సమాజసభ్యురాండు (బ్రాహ్మణులు) ఒక్కొక్కరు
వెయ్యేసియచ్చుములు రెండుసేల్లి మినుముల వడియ
ములు అటుకులు సిద్ధముచేసికొని యెంటిమిట్టకు శ్రీసీతారా
ముల కళ్యాణ, సప్తాభిషేకోత్సవములకుఁ దెచ్చుటకు సన్ను
తించిరి వీరికి జాసకీరాములు భక్తి, శక్తుత్సాహములఁ బ్రసా
దించుచుగాత

పదార్థములు.

దాతలపేర్లు.

౧ మ గనగసాలు	} బ్ర శ్రీ తుకుమెళ్ల నరసింహారావుగారు దుగ్గిరాల.
౧ మ మిరియూలు	
౩ వీ ఏలకులు	
౪ వీ శొంఠి	

౧ బ. గోధుమనూక బ్ర. గంపవరపు నాగాచలేశ్వరరామండు

గాన పాంతుడు.

౧ బ. గోధుమనూత } బ్ర. శ్రీ. చైనంగోపాలకృష్ణయ్యగారు.
 } బ్ర. శ్రీ. గొల్లపూడి సీతారామయ్యగారు
 ౪౦౦౦౦ విస్తళ్లు బ్రహ్మశ్రీ గుండచరపు వేంకటసుబ్బరావు
 గారు గుంపివరము.

జమ్మలపాలెముసభ.

ఈసభకు మ.రా.శ్రీ, ఏ. ఎల్. నారాయణరావు
 నాయకుగారు (ఇంపీరియల్ బాంకు బాపట్ల) అగ్రాసనాధి
 పత్యము నహింససంగీకరించిరి.

ప్రకటన

మంచితరుణము!

మించిన దొరకవు!!

ఆంధ్రనాటకములు

రూ. అ. పై

1 శకుంతలా దుష్యంతము - - - - 0 6 0

2 సుగ్రీవ పట్టాభిషేకము - - - - 0 10 0

పద్యగద్యములచేతను, సంస్కృతానునారములగు పాటల
చేతను జదువకుల కానందదాచుకములై యున్నవి నీతులను
సహజోధించును

3. కథాహంజరి - - - - - 0 6 0

వచనము, సులభశైలి, ఇందు బలిచక్రవర్తి, గరుడ, భీష్మ
చరిత్రములు గలవు. పితృభక్తి, మాతృభక్తి, పతిభక్తి మొదలగు
విషయములను బోధించును. స్త్రీలు పురుషులు చదివి తీరవల
యును.

శ్రీకోదండరామ సమాజసభ్యులకు మాత్రము పోష్ట
ఖర్చులులేవు. వలయువారు వెంటనే వ్రాయుడు.

అడ్వేన్. కస్తూరి సుబ్బారావు

అనంతపురం.

భక్తిసంజీవని విషయసూచిక

౧

౧౯౨౯ సంవత్సరము భక్తిసంజీవని

విషయసూచిక

భక్తిసంజీవనీ నియమములు ౧-౪౯-౯౭-౧౪౫-౧౯౩-౨౫౭-

„

౩౦౫-౩౬౯-౪౧౭-౪౬౫

సూచన-ఆగామి

౩

ఆశీస్సు-స్తుతి ౫-౫౧-౯౯-౧౪౫-౨౫౯-౩౦౭-౩౭౧-

„

౪౧౬-౪౬౭

శ్రీకోదండరామసేవక సమాజస్థాపనకుఁ గారణము ౯

శ్రీకోదండరామసేవక సమాజము ౧౫

ద్వితీయనార్దికోత్సవమునంపలి తీర్తానములు ౨౧

కృతజ్ఞత ౨౪

భక్తిమతము ౩౫

సమాజనియమవిపరణము ౪౮

శ్రీకృష్ణచుంజరి ౩౬

శ్రీరామకోటివ్రాయు నియమములు ౫౧

కామిగాక మోక్ష కామిగాఁడు ౭౧

బ్రాహ్మణుల కాత్మావలోకనము ౭౩-౧౦౭-౧౮౭

సంశయము - ప్రత్యుత్తరము ౭౭

శ్రీరామ భక్తిమతధర్మములు ౭౮

శ్రీరాముఁడే పరమైశ్వరము „

శ్రీ సీతాంజనేయు లేయాచార్యులు పురుష కాగిభూతులు	౪౦
లక్ష్మణ భరితశత్రుస్ము లే మార్గవర్హకులు	,,
శ్రీ రామ సేవకు లే సహాయులు	౪౧
శ్రీ రామచంద్ర మేనుంద్రము	౪౩
శ్రీ కోదండ రామ సేవక సమాజసభ్యులకు విజ్ఞాపనము	౪౫
గజేంద్ర మోక్షణతత్త్వము	౪౭-౧౪౦-౧౫౦
భక్తిసంజీవని యశావధనూ పత్రికయా?	౧౦౦
వైకుంఠ నాథమూర్తి	౧౨౪
రాధాకృష్ణసంవాదము	౧౨౭-౩౪౪-౩౪౫-౪౨౦-౫౭౪
మందరము (ఆంధ్ర వాల్మీకి రామాయణ వ్యాఖ్యానము)	౧౩౫
ఒంటిమిట్ట కోదండ రాములవారి బ్రహ్మోత్సవము	౧౪౪
భక్తిసంజీవని చందాభేదములు	౧౪౦-౪౭౦
విశ్వమిత్రచరిత్రము	౧౭౪-౧౯౭
కలువాయి వేదాంతము	౨౩౦-౪౪౫
ముప్పాళ్ల-చాగంటివారిపాలెపునభలు	౨౩౭-౨౭౦
గుంటూరుమాండలికసభముప్పాళ్ల	౨౩౭
నారాయణస్తుతి	౨౩౪
గానుదాసు నుపన్యాసము	౨౪౦-౨౭౦

మిందరము.వాసుదాస జీవితచరిత్రము	౨౮౫
అచ్చుకట్టకముందే పిచ్చికలరావిడి	౨౮౩ - ౩౫౧ - ౩౭౨
ప్రశ్నోత్తరములు	౨౮౮-౪౩౦-౪౭౧-౫౧౬
సభ్యకర్తవ్యములు	౨౯౪
పులుసుగూర యోగము	౩౦౨
హెచ్చరిక	,,
శ్రీకోదండరామ సేవక సమాజము ద్వితీయ గుంటూరుమాండలికసభ	౩౦౮
చందాదారులసంఖ్య	,,
శ్రీకోదండరామ సేవక సమాజతృతీయ వార్షికోత్సవము ఒంటిమిట్ట	౩౦౯
యోగమనఁగానేమి?	౩౨౦
యోగముగ్రంథము	౩౩౧
నైమిత్తిక చాటువు	౩౪౪
భజనపద్ధతి.మహిమ	౩౯౧
యోగముగ్రంథం దేది శ్రేష్ఠము?	౪౦౦
అంజలిమహిమ	,,
సమశ్చబ్దనిర్వచనము	౪౧౪
సమస్కారలక్షణము	౪౧౬ - ౪౫౪
దాసుఁడు.దాస్యము	౪౫౯ - ౪౬౮
విషాదకరవార్త	౪౬౩

మేలుకొనరయ్య జనులార మేలుకొనుడు	౪౮౮
నారదజన్మచరిత్రము	౪౮౯ - ౫౭౧
శ్రీరామపరత్వము	౫౦౧ - ౫౫౪ - ౫౯౬
కతిపయ కోదండరామ సేవకసమాజ } సభ్యచర్యలు	౫౨౫
అనాదిదాంపత్యము	౫౩౧
శ్రీమద్రామాయణ పారాయణము	౫౩౩
స్త్రీలసభయందు మందమారుతము	౫౪౨
శంకాపరిహారము	౫౪౬
శంకాపంకకలంకిత చిత్తులకు విన్నపము.	౫౪౮
ఉపసమాజసభ్యులకు విజ్ఞప్తి	౫౫౦ - ౫౯౪
శ్రీమదాంటిమిట్ట కోదండరామ నామ్రాజ్య } పట్టాభిషేకము	౫౬౪
మాండలిక సభానియమములు	౫౮౧
శంబుకవధ	౫౮౬
మతత్రయ సామ్యభేదములు.	౫౯౨

౧౧౦

భక్తి సంచీవని.

ఇది శ్రీమదాంజీయట్ట కోదండరామ సేవక సమాజమువారి
కైంకర్య రూప మాసపత్రిక.

దీనికి స్వస్వామి శ్రీమదాంజీయట్ట కోదండరామమూర్తి
పరీక్షకుండు — ఆంధ్రవాల్మీకి వావిలికొలను నుబ్బరావు (వాసుదాసుండు)
ప్రకటనస్థలము — వామ్మి కాశ్రమము ౨౦టీ మిట్ట కడప మండలము.

చందాల వివరము.

ఉపచారము	సంవత్సరమునకు	౨—౦—౦
గౌరవులు	,,	౫—౦—౦
జీవాతువులు	,,	౧౦—౦—౦
పోషకులు	,,	౨౫—౦—౦
రక్షకులు	,,	౫—౦—౦
ఉజ్జీవము	,,	౧౦౦—౦—౦

అంతకుఁ బైపడి యిచ్చువారు ప్రతిష్ఠాపకులు

సంవత్సరము చందాకుఁ దక్కువ గ్రహింపబడదు.

మూర్త్యువస్థయంగున్న భక్తిమాతకు విసవకట్టలవీచుట చోనగు
నుపచారము చేయువారివంటి వారుపచారకులు

కుత్తుక యెండకుండ ప్రతి తో పాలను తడిపి ధారధారగా పోయు
వారు ధారకులు

స్మృతిగలిగించు నౌషధములవంటివారు జీవాతువులు

దేహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు పోషకులు

మరల నపాయమురాకుండ ప్రతికూలములనడచి యుగకూలముల
రక్షించువారు రక్షకులు.

ఉజ్జీవింపఁ జేయువారు ఉజ్జీవములు

సిరముగ నిలుపువారు ప్రతిష్ఠాపకులు.

కడిపత్రిక 0—5—0

వావిలిగొలను సుబ్బరాయకృతము.
ఆంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము.

రూ. అ. పై

శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము, 4-వ కూర్పు			
విశేషలఘుటీకతోడ రెండు సంపుటములు మును			
సటికంఠ జక్కగ సవరింపఁబడినది	8	0	0
మూడు సంపుటములు	10	0	0
ఏడు సంపుటములు	13	0	0

వాసుదాస ప్రణీతము.

ముముక్షుహితచర్య.

రూ. అ. పై

ముముక్షుహితచర్య—ప్రథమభాగము			
(పేపర్ కవర్)	0	14	0
,, ద్వితీయభాగము			
(పేపర్ కవర్)	0	14	0
రెండు భాగములు కలిపి కాలిక్రో బైండు	2	2	0

భక్తి సంజీవని ౧౯౨౯.

౧౨ సంచికలు	3	0	0
విడి సంచిక ఒకటొకటి	0	5	0

కొలఁది ప్రతులేయున్నవి, త్వరపడుడు.

Regd. No. M. 2443.

ଶେଷ, ୨-୩-୩୦.

శ్రీరామ

(శ్రీ) భక్తా సంజీవని.

ఇది శ్రీమదాంజిమిట్ట కోదండరామసేవక సమాజమువారి
శ్లోకరహిత మాసపత్రిక

N.B.:

Book Name

[illegible]

Therapsid

17. 12. 30 President
S. K. R. Pathak came over to
S. S. R. Library. Value

32/7/2022/2023

R. G. V. Pless, *Edinburgh*

అంతకుఁ జైవశి యిచ్చునారు ప్రతిష్ఠాపకులు సంశయ
కము చందాకుఁ దక్కువ గ్రహింపబడదు.

మూర్ఖానస్థగుందున్న భక్తిమాతకు విసనకఙ్ఠలవీరుడు
 లోనగు నవచారము చేయువారివంటి వా రుపచారకులు

కుత్తుక యెండకుండ ప్రత్తితో పాలను తడిసి ధార
 ధారగా పోయువారు ధారకులు.

స్మృతిగలిగించు నౌషధములనంటివారు జీవాతువులు,
 దేహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు
 పోషకులు.

మరల నపాయమురాకుండ ప్రతికూలములనడచి యను
 కూలముల రక్షించువారు రక్షకులు.

ఉజ్జీచింపఁ జేయువారు ఉజ్జీరకులు.

స్థిరముగ నిలుపువారు ప్రతిష్ఠాపకులు.

విశిషత్రిక   ౦   ౪   ౦

శ్రీ భక్తిసంజీవనీ ప్రతిష్ఠాపకులు.

రూ   ఆ.   పై.

మ-రా-శ్రీ, కుట్టా సిద్ధయ్యగారు, జమ్మలపాలెము   ..   ౪౦౦   ౦   ౪

రిక్షకులు

మ-రా-శ్రీ, ముద్దన. రంగయ్యగారు, జగ్గాపురము   ..   ౫౦   ౦   ౪

పోషకులు

మ-రా-శ్రీ, సి. దొరసామినాయుడుగారు, మేల్మిట్ట   ..   ౩౦   ౦   ౪

,, చమర్తి చిన్నపిళ్ళయ్యరాజుగారు, కోడూరు.   ౨౫   ౦   ౦

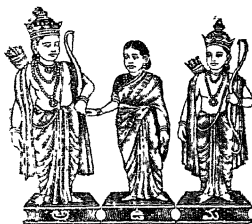
నాల్గి కొత్తమము,

వాసుదాసుడు,

ఒంటిమిట్ట.

కార్యనిర్వాహకుడు

శ్రీ భక్తి సంజీవని.

ఇది భక్తి జ్ఞాన కర్మ యోగములఁ బెలుపు మానవత్రిక
ప్రతి హూణమాసారంభంబున వెలువడుచుండును.
విలేఖకుఁడు - ప్రకాశకుఁడు వావిలికొలను సుబ్బరావు,
(వానుచానుఁడు) ఒంటిమిట్ట

“భక్తిరేవైనం గమయతి, భక్తిరేవైనం శర్యయతి ।
భక్తివశః పురుషః ॥” మా. శ్రుతి.

భక్తియే భగవంతునిఁబొందించును ఆయనను దర్శింపఁ
జేయునది భక్తియే భగవంతుఁడు భక్తివశుఁడు.

సంపుటము ౨	{ శుక్ల సం॥ ఫాల్గునమాసము మార్చి నెల ౧౯౩౦ సం॥ }	సంచిక ౩.
-----------	---	----------

వరాళిరాగము. ఆదితాలము

అదిగో నొంటిమిట్ట - కోవెల - యిదిగోఁ గనుఁగొనుఁడీ

మునమున నీతారామలక్ష్మణులు

సదమలఁమూర్తులు - సదయత వెలసెడి

॥ దదిగో ॥

మహిరామ సేవాస - మాజా ధ్యక్షుడు

రహిగను సంజీవ - రాయం డుండెడి

॥ దదిగో ॥

మార్కండేయస - మర్చిత మగుచును

నమ్మతేజుగల - హరు లింగముఁ గల

॥ దదిగో ॥

మృకండుఁ డాదిము - నీశ్వరు లెల్లరు

సుకమగఁ దపముల - సాలయక సలిపిన

॥ దదిగో ॥

ప్రణవాకారము - పాపవిదారము

ప్రణతాననవర - రాఘవు లుండెడి

॥ దదిగో ॥

పరమభక్తుఁ డగు - బమ్మెరపోతన

కర మనురక్తిని - గాఢపుర ముండిన

॥ దదిగో ॥

అచని ముక్తిదం - బాంధ్రభాగవత

మవతరించిన - యసమక్షేత్రము

॥ అదిగో ॥

ప్రణతయశుం డగు - రామభద్రునకుఁ

జనుపా లిచ్చిన - జానకి యుండెడి

॥ దదిగో ॥

పరమైకాంతియుఁ - బంచముఁ డోబన

యసునముతోడత - నలంకరించిన

॥ దదిగో ॥

కృష్ణమూర్తి శ్రీ - కృష్ణచైతన్యఁడు

శ్రీకృష్ణతోడ ద - ర్శించినక్షేత్రము

॥ అదిగో ॥

పోతనఘోటకై - పోతులు దామై

భ్యాసని గాంచిన - కరుణాఘోషగోల

॥ దదిగో ॥

వాసుదాసుకై - దాసరి యగుచును

వాసిఁదిరుగు రఘునాథుని డుండెడి

॥ దదిగో ॥

వాసిగ రిమువరు - పరములు గొలుచుచు

వాసుదాసుఁడు - వదలకయుండెడి

దదిగో వాల్మీకి యాశ్రమ - మదిగోఁ గనుఁగొనుఁడీ ||

గంగలు మూఁడును - గలసియుఘంబుల

భంగించెడి యా - పరమత్మమిదె || అదిగోవాల్మీకి ||

పోతన దేహముఁ - బారి రక్షించిన

పోతననుడి యను - పుగుకేదారము || అదిగోవాల్మీకి ||

పరిశీతుఁ దిట్టిన - పాపము పోవఁగ

వరమతి శృంగి త - పం బొనరించిన || దదిగోవాల్మీకి ||

N. B. ఒంటినిట్టకు శ్రీసీతారాముల సేవార్థమువచ్చు నపుడు భక్తులయినవారు పాడుట కనుకూలముగ రచింప నభ్యులు గోరుటచే నిందుఁ బ్రకటింపఁబడినది.

— శబరి. —

(గతసంచికాశేషము. ౮౩ పుట చూడు)

గతసంచికయందు శూద్రులకు బ్రహ్మజ్ఞానమం దధికా గము లేదని శారీరకమీమాంసాసూత్రము లనుచింపఁబడెను. ఆసంచికయందే నారదుఁడు తనపూర్వజన్మమునఁ బరిచారికా పుత్రుఁడుగా నున్నప్పుడు కొందఱు ఋషులును, శబరికి మతంగ మహాముని శిష్యులును బ్రహ్మజ్ఞాన మువదేశించినట్లు వ్రాయఁ బడెను ఋషీశ్వరచర్య శాస్త్రవిరుద్ధమా యని యాలోచింప వలసియున్నది

సామాన్యవిధి యని విశేషవిధి యని విధులు రెండువిధ ములు. “సత్యంవద” సత్యమును జెప్పుము. అని శ్రుతి సామా

స్వధర్మము విధించుచున్నది అట్లుండియు నిష్కారణముగ నిరప
వాధులకుఁ గీడుకలుగునట్లు చెప్పెడుసత్యమువలనఁ బాపము
సంభవించుననియు నట్టిసందర్భముల సత్యముఁ జెప్పరాదనియు
శాస్త్రములు చెప్పుచున్నవి. మొదటిది సామాన్యవిధి. రెండ
వది విశేషవిధి

“అహింసా పరమో ధర్మః.” అహింసయే యుత్తమధర్మ
మనునది సామాన్యవిధి. యజ్ఞములందుఁ బశుహింస చేయ
వచ్చుననుట విశేషవిధి. సామాన్యవిధికంటె విశేషవిధి బలీ
యము. సామాన్యవిధి ననుసరించి దశరథుఁడు భగవంతుఁడైన
శ్రీరాముని విడనాడి స్వర్గలోకగతుఁ డయ్యెను విశేషవిధి నను
సరించి యసత్యమాడి వసుదేవుఁడు కృష్ణుని దక్కించుకొని
ముక్తుఁ డయ్యెను. అన్నిసామాన్యవిధులకు ఫలము సోపాన
మార్గమున భగవత్ప్రాప్తియే భగవద్ధర్మమునకుఫలము నదోన్య
ముకీయే. కావున సామాన్యవైదికధర్మమునకంటె భగవద్ధర్మము
బలీయము. అఁగా నట్టి దాపశ్యకమైనపుడు వైదికధర్మము వద
లియెనఁ దనకులధర్మము విడిచియైన భగవద్ధర్మము ననుష్ఠించుట
శ్రేయస్కరము. భక్తిసంజీవని బోధించునది భగవద్ధర్మమే భక్తి
ప్రపత్తు లనుష్ఠానమార్గములు కర్మము ప్రధానముగా నెంచి
తరించుటకు దానిపై నాధారపడక భగవంతునే యాధారముగాఁ
గొని కర్మము గొఱముగా నెంచువారు భగవద్ధర్మనిష్ఠులు వీరి
ఘటము ననుసరించి శబరికి బ్రహ్మజ్ఞానము దధికారము కలదు
వైదికధర్మము ప్రకారము సంస్కారాదులై వైదికకర్మ యోగ్యు
లైన బ్రాహ్మణులు మాత్రమే ముక్తి కర్వులు.

స్త్రీసూద్రాదులు కారు భగవద్ధర్మము ప్రకారము భగవంతుడు సర్వసముదయ భక్తప్రియుడు దీనజనపక్షపాతి లోకజనకుడు కావున నాధ్యక్షుడు దుండువా రందఱు జాతివివక్ష లేక ఏమవారనక పుణ్యులు పాపులు బాలురు వృద్ధులు, స్త్రీలు పురుషు లనుభేదము లేక భగవంతు నాశ్రయించినవా రందఱు భగవత్కృపాక్షమునకుఁ బాత్రులే ఎట్లన — భక్తులు ప్రపన్నులు సూద్రులైనచు బోయి లయినచు జండాలు ధైర్యము భగవద్ధర్మము లైరేని వారిని జాతిసామాన్యపృష్టి ననగా వారిని విక్కిన సూద్రులను బోయలను జండాలులను జూచునట్లు చూచువారు సరికమునకుఁ బోదురని భగవద్ధర్మ గాత్రము చెప్పుచున్నది

శ్లో. యశ్చాద్రం భగవచ్ఛక్తం, నిషాదం శ్వపచం తథా

ఏష తే జాతిసామాన్య, తస్మాత్తి సరకం సరః.

అని ప్రమాణము అటైనవారిని నే దృష్టితోఁజూడవలయుననిన

శ్లో. స సూద్రా విష్ణుభక్తాశ్చ, విప్రా భాగవతా స్పృతాః

విష్ణుభక్తులు సూద్రులుగాను విప్రులు భాగవతులు

అనిచెప్పుటచే నట్టిభక్తులను బ్రాహ్మణులను సందుభాగవతులను జూచునట్టిచేఁ జూడవలయునని యర్థము ఇట్టి విష్ణుభక్తులతఁగ మెట్టిదై యుండవలయుననిన—

శ్లో. మద్భక్తజనవాత్సల్యం, పూజాయాం చానుమోదనమ్

తత్కథాశ్రవణే భక్తిః, స్వరసేత్రాంగవిక్రియా

స్వయం మారాధనే యత్నో, మనశ్చే దంభవర్జనమ్
 మమానుస్థరణం నిత్యం, యచ్ఛుచూం నోపజీవతి
 భక్తి రిష్టవిధా హ్యేషా, యస్మిన్ మేచ్ఛేపి సర్వతే
 స విప్రేంద్రో, ముని, శ్రీమాన్, సయతి స్సచ పండితః
 తస్యై దేయం తతో గ్రాహ్యం, స చ పూజ్యో యథా

అర్థము.

[హ్యహమ్

నాభక్తజనులయందుఁ బ్రేమ, పూజ చేయుటయందు సం
 తోషము, నాకథలు వినుటయం దత్యంతానురాగము, నాక్రీ
 నలు పాడుటయందు, నన్ను గుఱించి చెప్పటయందు డగ్ధత్తిక,
 దేహమునందు గగ్గురుపాటు, కన్నులయందు నీరు, తానై నన్నా
 రాధించుటయందుఁ బ్రయత్నము (పూజాప్రవృత్తులు స్వయం
 కృషిచే సంపాదించి స్వహస్తములఁ బూజించుట.) నానిమిత్త
 ముగ దంభములేక (మెఱిమెచ్చులకుఁగారు) కార్యములు
 చేయుట, ఎల్లప్పుడు నన్నే స్మరించుచుండట, నన్ను విడిచి
 జీవింపలేక యుండట యను నీయేనిమిది విధములు భక్తి మైచ్చు
 నియం దుండినను వాఁడే విప్రశ్రేష్ఠుఁడు, వాఁడే ముని, వాఁడే
 శ్రీమంతుఁడు, వాఁడే యతి, వాఁడే జ్ఞాని, వాని నిమిత్తమై దాన
 మీయవచ్చును. వానిచే గ్రహింపవచ్చును. నావలె వాఁడును
 బూజ్యుఁడు. అని భగవద్వాక్యము

ఇట్టిభక్తి గలవాఁడు వర్ణహీనుఁ డని నీచపుద్యష్టిఁజూడ
 రాదు. పూజ్యుఁ డనియే గౌరవింపవలయును.

ఏలన.—అతనియందు మ్లేచ్ఛ-విషాద-శ్వపచాది శబ్దములు సార్థకములు గావు ఏల? ఆశబ్దార్థముల కతఁడు విషయభూతుఁడు కాఁడు కావున.—

ఈయెనిమిదింటియందు ముఖ్యముగఁ గడపటిదాని గుఱించి కొంచెము చెప్పవలసియున్నది. అది భక్తికిఁ బరకాష్ఠ కావునఁ గడపటఁ జెప్పఁబడినది.

“నన్ను విడిచి జీవించలేక యుండుట” యన నేమి? ఈగుణము పరమభక్తిని దెలుపుచున్నది.

శ్లో. “మయ్యేవ మన ఆధత్స్వ, మయి బుద్ధిం నివేశయ
నివసీవ్యసి మయ్యేన, అత ఊర్ధ్వం న సంశయః”

భగ ౧౨ వ అధ్యాయము.

నాయందే మనస్సుంచుము. బుద్ధి నాయందే నిలుపుము. ఇటు చేసినయెడల నిటుపిమ్మట నీవు నాయందే వసించువు. సం దేహము లేదు అనియర్థము.

ఏవకారార్థము (అందే) ప్రాకృతపదార్థములందు విషయములందు నేమాత్రమైన మనస్సును బోసీయరాదని నిషేధించుచున్నది అనఁగా నేయపాయముచేనైన సర్వకాలసర్వావస్థలయందు నేయవయవముతో నేకార్యమును చేయుచున్నను మనస్సు బుద్ధి భగవంతునియందే యుంచవలయును.

అనఁగా ననన్యఁడై యనన్యశరణ్యుడై యనన్యోపాయుడై యనన్యప్రయోజనుడై సర్వదా యుండువలయును.

అనన్యఃశు = సూక్ష్మనకు నెంజ - చంద్రునకు నెన్నెల-
సముద్రమునకు నల, అగ్నిహోత్రమునకు ఋణుఁగురు నెట్లో
యట్లే తాను భగవంతు నంశమై-విశేషణమై ధారణపోషణ
ములకు భగవంతునందే యాధారపడి తాను భగవంతువాడే
గాని వేఱు గాదనుచు భిప్రాయముగలవాఁడు.

అచన్యశరణ్యఃశు = భగవంతునికంటె దమ్ము రక్షింపఁ
గలవాఁడు, తన్ను రక్షింపు మని కోరఁదగినయోగ్యుఁడు,
వేఱొకఁడు లేఁడని తలఁచువాఁడు.

అనన్యోపాయఃశు = తరించుటకు భగవంతునికృపదప్ప
వేఱుపాయము లేదనుకొనువాఁడు

అనన్యప్రయోజనుఁడు = భగవత్ప్రాప్తిదప్ప వేఱుఫలము
కోరనివాఁడు ఇట్టివాఁడు భక్తుఁడు. ఇట్టివానిభక్తి యనన్యభక్తి

భగవదనుగ్రహముఁ దప్ప వేఱేదియు భక్తుఁడు కోరఁడు
కావున నది యెంతశీఘ్రముగా లభించునా యని తహతహ
పఱచుండును. వీనితహతహపాపెట్టిదైయుండు ననిన రామ
కృష్ణపరమహంస లిట్లు తమశిష్యున కొకనికిఁ దెలిపిరి

రామకృష్ణపరమహంసల నొకశిష్యుఁడు భవద్యిష ముమై
భక్తునిమన స్ఫుట్టిదై యుండు నని ప్రశ్నించెను ఆశిష్యుని గం
గకు స్నానార్థమై పిలుచుకొనిపోయి గంగయందు వాఁడు
మునిఁగినప్పుడు రామకృష్ణపరమహంసలవారు వానిని నీళ్లలో
నట్టె యదిమెరు. కొంతసేపు వాఁడు నీటిలో గిజగిజ తన్ను
కొన్నతరువాత చేయివిడిచి వాఁడు లేచినతరువాత నీటిలో

మునిగినప్పుడు నీమనస్సితీ యెట్టిదై యుండెనని యడిగెను. ఎప్పు డీముప్పు నుండి తప్పించుకొని బయటఁబడుదునా యెప్పుడు గాలివీలుతునా యని యుండె నని శిష్యుఁడుచెప్పెను అట్టి పరితాపమే నీకు సంనారవిషయమై యెప్పుడు కలుగునో భగ నత్కటాక్షమునకై యెప్పు డేకారుదువో యప్పుడు నీకు భక్తి కలవని యనుకొనుము అనిచెప్పెను

ఇది నిబమైనభక్తి లక్షణము దీనికే పరమభక్తి యని పేరు ఇదియే యార్తప్రసత్తి ఇట్టిరశ నచ్చువఱకు నెవ్వఁడు భక్తుఁడనుపేరఁ బిలువఁబడుటకు యోగ్యుఁడుకాఁడు. పూజాదులు గౌణభక్తియే యోగసమాధియు గౌణభక్తియే గౌణ భక్తి యవ్యవధానమోక్షకారణముగాదు. క్రమముగ నగుచు పరమభక్తుఁడే సద్యోముక్తి కర్తృఁడు (అవ్యవధానము=ఎడము లేనిది)

శ్లో నచ సీతా త్వయా హీనా, చచాహ మపి రాఘవ

ముహూర్త మపి జీవావో, జలా న్నతస్సనివోన్ధృతౌ

నిన్ను నిడిచి సీతగాని, నేను గాని రామా! నిటినుండి బయటవేసినచేపవలెఁ గొంచెముకాల్మయైన జీవింపఁబాలము. అని లక్ష్మణుఁడు చెప్పెను అట్లులే చేసెను.

ఇది పరమభక్తి. ఇది పరమ ప్రేమస్వరూపము.

శ్లో. య స్తుహూర్తం త్థణం వాపి, వాసుదేవో న చింతితః
సాహాని స్తస్యహచ్చిద్రం, సాభ్రాంతి సాచ విక్రియా.
ఏకస్తిన్న సృతిక్రాంతే, మ హూర్తే ధ్యావవర్జితే
దన్యుభి ర్ముషేతా నేవ, యుక్త మాక్రందితుం భృశమ్.

అర్థము

వాసుదేవునిఁ జింతింపని యొకముహూర్తమైనను తుణ
మైనను గలిగెనేని యదియే ప్రాణహాని. అదియే మహాభద్రము.
అదియే భ్రాంతి. అదియే వికారము అల్పకాలమైనను భగవ
ద్ధ్యానము లేక కాల మతిక్రమించెనేని దొంగలచే సర్వస్వము
దోపుడు పోయినట్టు వెక్కి వెక్కియేడువలయును ఇది పరమభక్తి
లక్షణము “యచ్చమాం నోపజీవతి” నన్ను విడిచి జీవింపలేక
యండుట యనట కిది లక్షణ మని యెఱుంగవలయును.
ఇదియే భగవద్ధర్మసారతమము శ్రీకోదండరామ సేవకసమాజ
సభ్యులందఱు నన్నివర్ణములవారు స్త్రీలు పురుషులు నిట్టి యుత్తమ
స్థితి కీజన్మమందే, దేహముపడిపోవుటకుముందే వచ్చుటకు దృఢ
ప్రయత్నము చేయుదురుగాక యని వాసుదాసుఁడు ప్రణామ
పూర్వకముగాఁ బ్రార్థించుచున్నాఁడు ఇట్టిభక్తుఁడైన మేచ్ఛుఁ
డైనను, మనీషాపంచకమందు శంకరాచార్యులవారు “చంఢా
లోస్తు సతు ద్విజోస్తు” అని చెప్పిన జ్ఞానియైనవాఁడు
గాని తనపూర్వపుణ్యవశమున వాసుదాసుఁడునతేకు లభించునా
యని యేకాదుచున్నవాఁడు

బ్రహ్మము ఘటకారుడే నేను ఘటకారుడనే కావున
బ్రహ్మవలె నన్ను గౌరవింపుఁ డని కుమ్మరవాఁ డనుటయు,
ఖిన్నోతశబ్దము సూర్యునందు నాయందు వర్తించును గనుక
నేను సూర్యుఁడు సమానుల, మని మిఁగులగు పురు గనుటయు,
శబదీవిధురాదులు శూద్రులు కావున వారికినలె మాకును

బ్రహ్మజ్ఞానమం దధికారము గలదని జాతిమాత్రసామ్యముచే
వారిజాతులవా రినుటయు, సమానములు బ్రహ్మజ్ఞానమునకు
సధికార మావశ్యకము. బ్రాహ్మణుడైనను జాతిమాత్రోపజీవి
యగు బ్రహ్మబంధు నగునేని బ్రహ్మజ్ఞానమున కధికారిగాఁడు
బ్రహ్మసూత్రమునందలి నిషేధసూత్రములు సామాన్యవిధులు.
మీఁద ననువదించిన భగవద్ధర్మశాస్త్రవాక్యములు విశేష
విధులు

మీఁదఁ జెప్పిన పరమభక్తి పరజ్ఞానములేక రాదు. పర
భక్తిలేక పరజ్ఞానము రాదు. అష్టాంగయోగయుక్త మయిన
గౌణభక్తిలేక పరభక్తి లభింపదు.

శ్లో దర్శనం పరభక్తి న్నస్యిత్, పరజ్ఞానం తు సంగమమ్

పున ర్విశ్లేషభీగుత్వం, పరమా భక్తి రుచ్యతే

అర్థము.

దర్శనము (ఆత్మసాక్షాత్కారము) పరభక్తి యగును. ఈ
సశయంను నాత్మచూచుటమాత్రము కలుగును. దానితోడి
కొంచెము కాలము సంగమము పరజ్ఞానము, దానితోడి వియో
గము కలుగుచేమో యను భీతి పరమభక్తి యగును.

“సాక్షాత్కారతుల్యనైశ్వర్యవతీ ధ్యానశబ్దవాచ్యా
పరభక్తిః | తత స్సాక్షాత్కారవా శీత్యభినివేశానంతర
తత్కాలనియత సాక్షాత్కారః పరజ్ఞానమ్ |
తతో నిరంతరసాక్షాత్కారాభినివేశ హేతుః
భూతా సాక్షాత్కృతే బ్రహ్మణి నిరతిశయవిపుల

చూడవలదని శాస్త్రము చెప్పినే కాని విప్రుడుగా యతిగా మాత్రే నని చెప్పలేదు పరమభక్తుడు బ్రహ్మచారిగానో గృహస్థుడుగానో వానప్రస్థుడుగానో యేయాశ్రమములేసివాడుగానో యుండవచ్చును యతి యట్లుండరాదు గదా. పరమభక్తుఁ డేయాశ్రమమందుండి మరణించునో దానికి విహితమైన పరలోకక్రియలే జరుపవలయును గాని భక్తుఁడను కారణమునఁ దక్కినవారికి జరపు పరలోకక్రియలు యతికి జనుసరాదుగదా. భక్తుఁడు బోడియై కాషాయవస్త్రములు దండకమండులఱు ధరించి భిక్షాచర్య నడవవలసినవనిలేదు గదా జనక ప్రహ్లాదాదులు సంసారులు గారా? కావునఁ బరమభక్తుఁ డైనట్లేచ్ఛుఁడు విప్రునితో-యతితో సమానముగఁ బూజింపఁబడ నర్హుడే కాని విప్రునకున్న యధికారములు గలవాఁ డగునని యర్థము కాదు. ఇచ్చట విశ్ర యతిశబ్దములు జీవచ్ఛన-జీవన్ముక్త-పురుష సింహ శబ్దములవంటివి జీవచ్ఛన మనఁగా బ్రతికినవీరఁగు. ఒకకళే బరమునందు జీవుఁడుండునఱకు దానికిఁ బీనుఁగనుపేరు రాదు. పీనుఁగనుపేరు వచ్చినతరువాత జీవుఁ డుండఁడు. కావున జీవచ్ఛన మనఁగా బ్రతికియుఁ జచ్చినవానితో సమానుఁ డని యర్థమే కాని శవమునకుఁ జేయుదహనాదిక్రియల కతఁ డర్హుఁ డని యర్థముకాదు.

దీర్ఘరోగియుఁ జిరతరప్రవాసియుఁ బరాన్నభోక్తయు జీవన్ముక్తు లని నీతిశాస్త్రము చెప్పుచున్నది. ఇట్టివారిని వారు బ్రదికియుండఁగానే దహింపవచ్చునా? పూజపవచ్చునా? [చిర

తర ప్రవాసి=ఇల్లువిడిచి దీర్ఘకాలము గ్రామాంతరములఁ దిరుగుచుండువాఁడు. పరాన్నభోక్త=విశేషకాల మితరులయన్నముఁ దిని బ్రతుకువాఁడు] అటులే ప్రాకృతదేహధారి యగుజీవి ముక్తుఁడు కాఁడు ముక్తునకుఁ బ్రాకృతదేహ ముండఁజేసి కావున జీవన్ముక్తుఁ డనఁగా జీవించియుండినను బామరులకువలెఁ బ్రాకృతబంధములు సంసారబాధలు లేనివాఁ డని యర్థము. పురుషసింహ మన్నప్పుడు మృగములందు సింహ మెట్లు విక్రమ సాహసాదుల శ్రేష్ఠమో యట్లు వీఁడును బురుషులందు శ్రేష్ఠుఁ డని యర్థమే కాని సింహమున కుండుతో(క-కో)లు మెడవెండుకలు గలవాఁ డని యర్థము కాదు. అట్లులే మ్లేచ్ఛరుతి మ్లేచ్ఛవిపుఁ డన్నప్పుడు మ్లేచ్ఛుఁడు గుణములందు యతితో విపునితో సమానుఁ డని యర్థమే కాని సంబంధబాంధవాదుల కర్హుఁడనియు యజనయాజనాదులకు సపంక్తిభోజనమునకు యోగ్యుఁ డనియు నర్థముగాదు

అధికారము గలవార లేనర్థమువారైనను స్త్రీ లైనను బుగుషులైనను బ్రహ్మజ్ఞానోపదేశము గొననర్హులే యని భగవద్ధర్మశాస్త్రచుతము. అధికారు లందఱు నట్టులు జ్ఞానము సంపాదించుకొని బాగుపడవలయుననియు, సధికారము చాలని వారధికారు లగుటకు సాధనముల సాధింపవలయు ననియు సంజీవని యభిలాష. ఆవిషయమందే దానిపరిశ్రమము. నిజముగ బాగుపడఁ గోరికగలవారికి నదుపదేశముఁ జేసి బాగు పఱుచుటయందు సంజీవనికి జాతిచుతాదిభేదములు తెలియదు.

యోగ్యతానుసారముగఁ గ్రమమార్గమున బోధించును శిశ్నో
 దళవరాయణులైనకొండఱు సన్న్యాసుల మని-యోగుల మని
 వేదాంతుల మని వేషములు వేసికొని తెలియనివారిని మోస
 గించుచున్నారు ఇట్టివారి మాయమాటలుకు లోపడి లోకులు
 చెడవల దని సంజీవని బోధించుచున్నది గాని నీచమైన బాటి
 మతద్వేషమునకు వశపడి యెవరిని గాని మీకు జ్ఞానము సంపా
 దింప నధికారములేదు బాగుపడుయోగ్యతలేదని యధమనశ
 యందే యుండుడని చెప్పుదు. కామదాసులై దొంగవేష
 ములు వేసికొని తిరుగుచారు తమ యశనశిశ్నములందు సం
 జీవని మన్నువేయుచున్నదని వాపోయినఁ బోనిండు కాని తది
 తరులు స్వశ్రేయస్కాములు వారివిలాపప్రలాపవిప్రలాపములు
 విని చెడవలసినవని లేదు

—❀❀❀ శంక. ❀❀❀—

బ్రహ్మవిద్య వీరికిఁ దెలుపవచ్చును వీరికిఁ దెలువరా
 దను విధినిషేధము లేల? లండఱుకుఁ జెప్పిన వారివారిశక్తి
 కొలది వారువారు సాధించి బాగుపడరా యనుశంక కొంద
 రుకుఁ గలుగవచ్చును కాని యది సరియైనది గాదు

బ్రహ్మవిద్య విచ్ఛలవిషిగ నెవ్వరికైనఁ జెప్పరాదని శ్రుతి
 స్మృతిహిసపురాణములు చెప్పుచున్నవి. ఇట్లు చెప్పుటకుఁ
 గారణములేక పోలేదు

శ్లో. ఉత్తిష్ఠత! జాగ్రత్! ప్రాప్య వరాఢ నిబోధత
 త్సుర్యధారా నిశితా దురత్య యా దుర్గం పథం
 తత్కనయో వనంసీ. కతోపనిషత్తు

లెమ్ము మేలుకొమ్ము సద్గురువులను జేరి చక్కగఁ దెలిసి
కొనుము. ఈమార్గము మిగుల దుర్గమము అతిప్రయాసముచే
నడవఁదగినది. కష్టముతోడఁ దాఁటఁ దగినది మంగలకత్తి
వాదరవలె మిగులఁ బదునైనది యని బ్రహ్మజ్ఞానులుచెప్పుచు
న్నారు” అని యర్థము.

లెమ్ము మేలుకొమ్ము - - - తెలిసికొ మ్మనుటకు మేలు
కొలు పనుగ్రంథమునందు విశేషముగ సర్థమువ్రాయఁబడినది
తెలిసికొనఁ గోరువా రాగ్రంథమును బరింపవలయును.

ఈమార్గము మంగలకత్తియొక్క పదునైనకొనమీఁద
నడచుట యెట్టిదో యంతకష్టమైనదని యామార్గమున నడ
చిన బ్రహ్మవేత్త లెఱుఁగుదురు అనిన నేమిభాషము? ఆమార్గ
మున నడచువారు మిక్కిలి హెచ్చరికతో నడివవలయునని
ప్రమాదపడిన మిగులనపాయకర మని యట్లు నడవఁబూనిన
వారు నాథనపామగ్ని యభ్యాసము లభింపఁజేసికొని యుండ
వలయునని కథా. ఆమార్గమునంగలి యపాయము లుపాయ
ములు ననుభవముచేఁ దెలిసినవారగుటచే వా రామార్గమున
నడువఁ గోరువారికి హెచ్చరికవాక్యములు పలికియున్నారు.
పోగబండిమీఁద మనము ప్రయాణముచేయునపుడు ప్రక్కల
హెచ్చరిక. అపాయముఅని వ్రాసినపలకలు స్థాపించియుండుదే
యేల? అట్లులే యిదియుమ

ఈమార్గమందు నడువఁబూనినవానికి రాఁగలయపాయ
ములు నవి తప్పించుకొనునుపాయములు ముందుగ సాధింప

వలసిన సాధనములు చేయవలసిన యభ్యాసములు నివి వ్రాయుట కిది సమయముగాదు.

శ్లో. ఇదం తే నాతపస్కాయ, నాభక్తాయ కదాచన

న చాశుశ్రూషవే వాచ్యం, నచ మాం యోభ్యసూయతి

భగ. ౧౮. ౭

ఈభగవద్గీతాశాస్త్రము తపస్సు లేనివానికి భక్తి లేని వానికి గురుశుశ్రూష చేయనివానికి నాయం దసూయ గల వానికి నెప్పుడైనఁ జెప్పగా దని యర్థము ఇది శ్రీకృష్ణవాక్యము.

ఇం దసూయ యనఁగా నిర్లక్ష్యభావము. కృష్ణుఁడు మనవంటిమనుష్యుడే. వాఁడు చెప్పట మనము వినుటయూ. వాఁడు మనకంటె నేమిట గొప్పవాఁడు అను తిరస్కారభావముతో నుపదేశించినవిషయమందు ననుకూలగ్రహణబుద్ధిలేక యుండుట

శ్రీమద్రామాయణమందును “శ్రోతవ్య మనసూయ యా” అనూయలేక వినఁదగినది యని చెప్పఁబడెను ఇప్పుడు కొందఱు తామనులు ననధికారులు యసూయాపిచాచగ్రస్తులగుటచేతనే రామాయణమందును భగవద్గీతయందును భాగవతమందును విపరీతాభిప్రాయులగుచున్నారు నిర్బల మైనయద్దమందుఁ గ్రోతులకుఁ గ్రోతులముఖములు నుండదులకు నుండరముఖములు గదా కనవచ్చును సాత్త్వికులకు సరియైనయర్థమే రామాయణ భగవద్గీతాదులందు తోచుచు.

శ్లో.న విశ్వాసః క్వచిత్కార్యో విశేషాత్తు కలా యుగే
 పాపిష్ఠా వాదవర్షణ, మోహాయం త్యవివక్షణా
 గోపయే న్నోచ్చరే ధర్మం, నాపృష్టః కించి దుచ్చరేత్
 పృష్టోపి న వదే దగ్ధం, గుహ్యం సిద్ధాంత మేవచ
 ఆశ్రితా యాతిభక్తాయ, శాస్త్రశ్రద్ధాపరాయచ
 న్యాయేన పృచ్ఛతే సర్వం, వక్తవ్యం శౌచయోగినే
 ఆత్మపూజార్థ మర్థార్థం, దంభార్థ మపి భిన్నభీః
 అయోగ్యేషు వదత్ శాస్త్రం, సన్న్యాతృచ్యుతో భవేత్
 ఊషరే నివపేద్బీజం, పండే కన్యాం ప్రయోజయేత్
 సృజేద్వా వానరే మాలాం, నాపాత్రే శాస్త్ర ముత్సృజేత్
 శాండిల్యసంహిత.

అర్థము.

సదాచారసంపత్తి-భక్తి-గురు సేవ-పెద్దలవలన వినికి లేనివా
 రలయందు లోకులు కొంచెమైనను, నందు విశేషించి కలియుగ
 మంకు విశ్వాస ముంచరాదు. పాపిష్ఠులు వాదవర్షముచేఁ దెలి
 యనివారిని మోహపఱచెదరు.

రహస్య మైనసిద్ధాంతవిషయమును బాఁపవలయును
 గాని తానై కొంచెమైనను ధర్మరహస్య మడుగనివారికిఁ జెప్ప
 రాదు కొందఱి కడిగినను జెప్పరాదు. (అటయినశాస్త్రజ్ఞా
 నము లోకమున నశించదా మందులేని) ఆశ్రితుఁడుగా నుండి
 యతిభక్తివరుడై శాస్త్రవిశ్వాసము కలిగి న్యాయమైనమార్గ
 మున వాదమునకుఁ గాక తత్త్వము తెలిసికొని బాగుపడవలయు

నను తలంపుతో నడిగెనేని మనోవాక్కాయశౌచముగలవాని కిఁ జెప్పవలయును తనగౌరవము గోరి గాని, ధనాశచే గాని దంభమునకై కాని భేదబుద్ధిగలవాఁడు అయోగ్యులకు శాస్త్ర విషయము చెప్పెనేని సన్మార్గమునుండి భ్రష్టుఁ డగును చవిటి నేల విత్తనములు నాటవచ్చును. వృక్షహీనునకుఁ గన్య నీయ వచ్చును. క్రోఁతిమెడలోఁ బూలదంశ వేయవచ్చును గాని యనర్హునకు శాస్త్రతత్త్వములు చెప్పరాదు

ఇట్టివాక్యములు ప్రతితత్త్వశాస్త్రమందును గలవు ఇట్లు వ్రాయుటయందు శాస్త్రకారుల యభిప్రాయ మేమి? లోకమున జ్ఞానము వ్యాపింపరా దనియూ? అటయినచో వారాశాస్త్రములు వ్రాయనేల? ధర్మజ్ఞానముచే లోకము బాగు పడవలయు ననడి వారియుద్దేశ మెట్లు సార్థకము కాఁగలదు? ఇతరులు నేర్చుకొనినఁ దమయంతటివా రగుటచే దమగౌరవము చెడవనియూ? అడవులలోఁ గందమూలాదులు దిని యేకాంతనిరతులై ‘స్వస్తిప్రజాభ్యుః’ ‘లోకాన్ననుస్తాస్సుః’ ‘భవంతు’ అని పూటపూట చెప్పుచుండువారికి తమకు చెప్పిన విషయము లోకమెఱిగి బాగుపడవలయు ననుభిప్రాయ ముండునే కాని దానివలనఁ దమకు గౌరవహాని కలుగు నను నభిప్రాయముండుఁ జాలదు. పలువురు చదివిన కీర్తి హెచ్చును. సమతానకాలకూట ముని గౌరవమును విషముగాఁ జూచువారికి నగౌరవభయ మెందుండివచ్చును? కాఁబట్టి యిట్టిదురభిప్రాయములు వారికి లేవు. సదభిప్రాయముతోనే యోగ్యులుగాని

వారు పరింపరా దని శాసించిరి ఇది వారిమేలుకోరి చేసిన పనియేకాని యితరము గాదు ఈతనేరనివారు నీళ్లతో దుము కవల దనుట యనూయచేతనా? సాము నేరనివాఁడు కత్తిని ద్రిప్పవల దనుట యనూయచేతనా! జీర్ణశక్తి లేనివారు గట్టి పదార్థములు దినవల దనుట యనూయచేతనా? అట్లులే యిది యును యోగ్యత లేనివారు తత్త్వశాస్త్రము చదివినఁ జెడుదురు వీరికి సవర్థకర మైన యల్పజ్ఞానము కంటె సజ్ఞానము మేలు. అజ్ఞాని కాపన లేదు పెద్దలు చెప్పిన మాటయందు విశ్వాసముంచి యాప్రకారము వర్తించి బాగుపడును. వీనికి శాస్త్రపఠన మనావశ్యకము శబరీనారదాదులే (పూర్వజన్మమున) నినర్శనములు. ఆల్పజ్ఞాఁడో కొంచె మేదో తెలిసి యది యహంకారమునకుఁ గారణము కాఁగా ప్రగృహతచే శాస్త్రనాక్యముల కపార్థముచేసి సర్వజ్ఞత్వభ్రమ నెత్తిపై వేసికొని వక్రమార్గములఁ బోయి చెడను తాను జెడిన మేలే. తాఁ జెడ్జిక్రొత్తి వనమెల్లఁ జెటిచినట్టు లితరులను గూడఁ జెటుచును. అనుభవమే సాక్ష్యము ఎట్లందురా? భగవద్గీతయందు “సోమపాః పూతపాపాః” యనియుండటం జూచి సోమ మనఁ గాఁ గల్గనియర్థము చేసికొని భగవద్గీత కల్లు ద్రాగవచ్చునని చెప్పుచున్నదని యొకప్రబుద్ధుఁడు వ్రాసెను. మద్యాజీ మాంసమస్కరు అచుచో మద్య+అజ+ఇ సారాయము మేఁక మాంసము గలవాఁడవై నాకు సమస్కరింపవలయు నని కృష్ణుఁడు చెప్పినట్టు కొందఱు మాంసభక్షకగురువులు శిష్యులకు శిష్యురాండ్రకు బోధించుచున్నారు.

ఇంద్రియాణీంద్రియార్థేషు వర్తంత ఇతి ధారయన్ ఇంద్రియము లింద్రియార్థములందు వర్తించుచున్నవి నేను జేయునది యేమిలేదు ఇంద్రియము దానిపని యది చేసినపుడు పాపము నాకెట్లు కలుగును? చేసినవాడను నేను గా నని వ్యభిచరింప భగవద్గీత యనుజ్ఞ యిచ్చుచున్నదని కొందఱు పరస్మీలకు బోధించి వారలఁ జేయుచుచున్నారు.

కం. జల పెట్టెనేని వీనులు

కలియంగాఁ బెట్టుటకును గలకాలంబున్

గలదే పుడుకల నియమము

దలఁపఁగ నటుగాదె యోనిధర్మం బకటా

చెవులందును, గన్నులందును, ముక్కులందును దురసయైత్తినపుడు యావజ్జీవము నొకప్రేలే యొక పుల్లయే కాని వేటొందు కూడదనునియతి కలదా? అట్టులే కదా యోని రంధ్రము ధర్మమని యీదుష్టగురువులు స్త్రీలకు వయస్సువిధవలకు బోధించుచున్నారు తక్కెల్లపాటిలోను, అచ్చమ్మపేటలోను నీటువంటి మతగురువులకు వాసుడాసునకు జరగిననంవాదము మఱియొక పత్రికలో వ్రాయఁబడును ఇట్టి మఠాధిపతులు సన్న్యాసులు అను పేరి కలిదూతలు పెక్కురున్నారు.

హింస చేసి నేను జేయలే దనుకొనిన హింసాదోషము రాదని భగవద్గీత చెప్పుచున్నది కావున నెవరైన నెవనినైనఁ జంపి నేను గాదనిన దోషము రాదని యొకరుచెప్పిరి. ఇట్లు లర్థము చేసి యట్లు వర్తించువారు చెడుదురఘటకు సందేహము కలదా?

అట్లులే కామదాసులు శ్రీకృష్ణచరిత్రము చదివి కామ జయము సంపాదించుటకు మాటు కృష్ణుడు అంకాడె ననియు మన మట్లులే చేసువచ్చు ననియు, కొందఱు వదరుచున్నారు రాముడు దుష్టుడు రావణాసురుడు శిష్టుఁ డని చెప్పువుణ్య జనులు కలరు గదా.

“అకాశోబ్రహ్మ” యను సుపనిషద్వాక్యమునకు నమర మందు “అకాశం గగనం శూన్య”మని యుండుటచే బ్రహ్మము శూన్య మని యర్థము చేసి కొందఱు దుర్బోధములు చేయు చున్నారు. శూన్య మనఁగా నాస్తి యని యీమాఘలతలంపు.

“తస్యధీరాః పరిజనంతి యోనిం” ఆయనయోనిని పండితులు చక్కఁగా నెఱుఁగుదురు. అని యుండుటచే బ్రహ్మ మునకు స్త్రీలకువలె యోని యున్నదట. ఇది “మమయోని ర్మహాబ్రహ్మ” నాయోని పెద్దబ్రహ్మయంతది యని కృష్ణుఁడే యంగీకరించె నట. అట్లు యోనిద్వారము లేదేని “ప్రజాపతి శ్చరతి గర్భే అంతః” ప్రజాపతి గర్భములోపల సంచరించు చున్నాఁడను శ్రుతివాక్యము సార్థక మగునా? యోని లేక పోయిన ప్రజాపతి గర్భములోని కెట్లు పోవుచు? ఇది యీ వేద వేత్తలెఱిగిన యర్థము. ఇది యూహగాదు. కల్పితము గాదు.

నేను వేలుపూరు గ్రామప్రాంతమందుఁ దిరుగునపు డొకఁడు బ్రహ్మముఖమునందుండి బ్రహ్మములు పుట్టుచున్నారని వేదము చెప్పుచున్నదే బ్రహ్మకు ముఖముచందుఁ గూడ యోను లున్నవా యని ప్రశ్నించెను అపు నని చెప్పినను

లేదని చెప్పినను విపరీతప్రశ్నలు వాదములు బయలుదేలు నని తలచి నీతలలో పేలున్నవే నీతలలో నెన్నియోను లున్నవని యడిగితిని. మరలఁ బ్రత్యుత్తరము వాదము లేకపోయెను. ఈకాలపువైతండికుల కియ్యవలసినవి యిట్టి ప్రత్యుత్తరములే. మూఘలశాస్త్రజ్ఞాన మెట్లు పరిణమించెనో కంటిరి గదా? రహస్యములు గొప్పవిషయము లల్పులు గ్రహింపఁజాలరు. ఆవిషయమందుఁ గొంతపరిచయము జ్ఞానము అనుకూలభావము గలవానికిఁ గాని చెప్పినను బోధపడదు.

“ఏటుఁ జొక్కించెఁ బ్రపుల్లవద్దనయనా వీరాయితం బెంతయున్” అను నలంకార శాస్త్రవాక్యమునకుఁ జిన్నప్రాయమందలి సాహిత్యవిద్యార్థికి నుపాధ్యాయుఁ డేమని యర్థము చెప్పి మెప్పింపఁగలఁడు? చెప్పకుండుటకుఁ గారణ మసూయమా నిజగౌరవహానిభయమా? “ఒ” ఇట్లేల వ్రాయవలె? ఇ యిట్లు ఏల వ్రాయరా దననేమి చెప్పవలయును ౧ + ౨ = ౩ అని తెలియనివానికి సిద్ధాంతగణిత మెట్లు బోధపడఁగలదు.

ఒకగ్రామీణబాలుఁడు గురువుకొద్ద సాహిత్యశాస్త్ర మభ్యసించి పంచకావ్యములు చక్కగ వల్లించెను అందు మాఖకావ్యంబున స్త్రీలయధరాస్పృతము విశేషించి వర్ణింపఁ బడెను. వివశయంతయు సాంతముగఁ జదివి గురువుననుజ్ఞ దీసికొని తనయూరి కావిద్యార్థి పోవుచుండ దారిలో నొక యెఱుకలిది కల్లుద్రావి నోటఁగఱ్ఱములముంప నొడలెఱుగక పడియుండ దాని నొరచుండి జొల్లు కాఱుచుండెను. ఆబ్రా

పూణబాలుఁడు మాఖ కావ్యమందుఁ దాఁ జదివినయథరామ్యత
 మిదియే యని తలఁచి దానియొద్దకుఁ బోయి పెనవులక్రింద
 దోసిలిపట్టెను కొంతసేపటికి దోసిలి నిండఁగా దానిఁ దన
 నోరఁ బోసికొనెను కల్లుత్రాగిననోరు పొగాకుతోడి తమ్ము
 లము ఆయథరామ్యతమహాహా (అధరము=పెనవి. ఆమృతము=
 నీళ్లు. పెనవినుండి వచ్చునీళ్లు.) యెంతరుచి యెంతరుచి యెంత
 రుచిగా నుండెనో! హరిహరీ! యావిద్యార్థియవస్థ నేమని
 చెప్పను? రుచి తలకెక్కెను కన్నులు గిట్టునఁ దిరిగెను వార
 తులు పుట్టెను కడుపులోపలి ప్రేగులు వెలికి వచ్చెను. వాస
 నకు ముక్కులోని పెండ్రుకలు కమరెను నాలుక బటికికొనెను
 చింతాకు వేసి రుద్దెను పుక్కిలి చెమ్మవేసెను నోరుతెరిచి
 కొని కూర్చుండెను ఏమిచేసిన నేమి? ఆయథరపీయూషము
 వాసన నతని నోరలలేదు. చాలబాధపడి యామూఢుఁడు
 మాఖముపైఁ గోపించి మాఖమును గాల్పవలయునని గట్టిగా
 నఱచుచుఁ బోయెను తక్కినకథ యప్రస్తుతము ఇప్పుడు
 కొందఱు వృద్ధసేవ లేక గురుశిష్య లేక సంప్రదాయజ్ఞానము
 లేక ప్రతిష్ఠమాత్రముగోరి యుద్గ్రంథములఁ జదివి యావిద్యార్థి
 గతికి వచ్చుచున్నారు ఇతరులను జేలుచుచున్నారు ఎన్ని
 యసత్యములకు నెన్నిదుహహములకైన జీవబ్రహ్మవేదాంత
 రహస్యమును గ్రంథమందు లక్ష్యములు దొరకఁ గలవు ఆ
 పుస్తకమును జదివి చెడినవా రెంతతో కలరని వింటిని. ఈ
 గ్రంథముగోరి కొని సుసత్యవిషయములను పంజీవిని ముంద

ముందు లోకమున కెఱిగింపఁగలదు. “మేలుకొలుపు” చూచి
నఁ గొన్ని తెలియఁగలవు

ఐహికవిషయములందుఁ జెడినను బ్రాయశ్చిత్తము పెట్టు
కొనవచ్చును. ఆత్మవిషయమందుఁ బ్రమాదముగలిగిన నధో
గతియే కావుననే యధికారి కానిశిష్యునికి నాత్మజ్ఞాన ముప
దేశింపరా దని శాస్త్రములు శాసించెను శబరి తొలుత మునీ
శ్వరులయొద్దఁ బరిచారికగాఁ గుదిరినను గురువాక్యశ్రవణము
వలనఁ గలిగిన శ్రద్ధాభక్తులు గలదై యీవిషయమునే మన
శముచేయుచు శిష్యురాలిధర్మ మైశశుశ్రూష చేయుచుఁ దద్విధి
ప్రణిసాతేన పరిప్రశ్నేన నేవయా యని కృష్ణభగవాను లుప
దేశించినట్టు నమస్కారాదిపూర్వక పరిచర్యచేయుచు గురు
వాక్యము నమ్మి వితండావాదమునేయక న్యామ్యమైన ప్రశ్నలు
వేయుచు యానజ్ఞేన మంతేనాసినియై శిష్యశబ్దమును సార్థక
పఱుచుచుఁ గ్రనుక్రమమున యోగ్యత సంపాదించుకొని
ముముక్షువై యోగసిద్ధికి బ్రహ్మజ్ఞానమునకుఁ బాత్రురాలయ్యె
ను. ఇట్టి శిష్యులకు శిష్యురాండ్రకు యోగ్యత లైనగురువులు
తత్త్వరహస్య ముపదేశింపవచ్చును గాని యిట్టియోగ్యత లేని
వారి జేబాతివాఁడైన నుపదేశింపరాదు ఇంక శిష్యులక్షణమెఱి
గించెద దానివలన శబరి యోగ్యత తెలియును

సశేషము.

జమ్మలపాలెముసభ.

గుంటూరుమండలమందలి కోదండరామసేవక సమాజము నుపసమాజముయొక్క ద్వితీయవార్షికోత్సవము బాపట్ల సమీపమందుండు జమ్మలపాలె మనుగ్రామంబున 1930 మార్చి 7-8-9 దులయందు జరగుచని దాని క.గ్రాసనాధిపత్యమును నుహరాజశ్రీ ఏ ఎల్. నాగాయణరావునాయుడుగారు (ఇం పీరియల్ బాంకు - బాపట్ల) వహింతురని యిదివఱకే సంజీవని తెలిపియుండెను ఆహ్వానసంఘమువారు ఆహ్వానపత్రికలను సభ్యులకుఁ బంపియుందురు. ఆహ్వానసంఘమువారు శ్రీమంతులు - ధీమంతులు - శక్తిమంతులు - మర్యాదావరులు - భక్తిశ్రద్ధలు గలవారు కావున వారు సభ్యులను సభ్యరాండ్రను నాదరించుటయందు సభ చక్కగ నిర్విఘ్నముగఁ గీర్తికరముగ నిర్వహించుటయం దెట్టిలోప ముండఁజాలదు. కావున సభ్యులు సభ్యరాం ద్రందఱు నిగ్భయముగ నిశ్చంకముగ నాసభకు 6-వ తేది సాయంకాలము చేరవోవచ్చును.

అందఱు వచ్చి శ్రీకోదండరామసేవకసమాజసభ్యు లెట్టి యుత్తమగుణములు గలవారో లోకమునకుఁ దెలియునట్లు లనుగాములకు మార్గదర్శకులై తమకు సమాజమునకుఁ గీర్తికరముగ వర్తించి యాహ్వానసంఘమువారికిని నుల్లాసము యశస్సు కలుగునట్లుసభ జరపి తమకుఁ దెలియనిసంగతులు తెలిసికొని తమకుఁ దెలిసినవి యితరులకుఁ దెలిపి యెవనిచేతను ప్రేరణాపించుకొనక వర్తింపఁబ్రార్థింపఁబడుచున్నారు

సభ్యులు సభ్యురాలిం ద్రుంపఱు తాము తాము వ్రాసిన శ్రీరామకోటిపుస్తకములను దెచ్చి వాసుదాసునకుఁ జూపఁ బ్రార్థింపఁబడుచున్నారు ఇవి యన్నియుఁ జూచి యిందుబహు మానవాత్మము లేవియో యేర్పఱుపఁబడుచు ఇక్కడికి రాని వారు ఒంటిమిట్టకు వత్తురు గనుక నప్పుడు తక్కినవారు వ్రాసిన రామకోటిపుస్తకములను జూచి బహుమానసతఃము లీయఁ బడును

సంవత్సరచర్యలు వ్రాసినవారు వానిని దేవలెను. భజనపదలు తనునమాజముతో నుపకరణములతో రాఁబ్రార్థితులు. ముప్పాళ్ చాగంటివారి పాళెమువారివలె సాత్త్వికా హారముగొనువారికిఁ దగినయేర్పాటులు ఆహ్వానసంఘము వారు చేయుదురని నమ్మెదను.

అనంతపురము, చిత్తూరు, నెల్లూరు, గోదావరి మండల మందలి సభ్యులును నీగభకు దయచేసి యిట్టిసభలు తమమండలమందును జరుపఁ బ్రార్థింపఁ బడుచున్నారు.

సభ జరిగెడి మూఁడదిసములందును ౧౯౨౯ సంవత్సరము డిశంబరు నెలనందికయందలి ౫౮౧-వ పుటయందు ప్రకటింపఁబడిన “మాండలికసభానియమములు” అనునవి పత్రముపై వ్రాసి సభామండలమున రెండుమూఁడు స్థలముల నటింపవలయును లేదా యట్లుపై వ్రాసి ప్రేలాశ వేయవలయును భజనపదలు లుదయమున ర గంటలకే నిద్రలేచి భజనము చేయుచు గ్రామంతయుఁ బ్రదక్షిణించి రావలయును.

౧౯౩౦.] సామ్రాజ్యపట్టాభిషేక మహోత్సవము. ౧౨౯

తక్కిన స్త్రీలు పురుషులున్నచోటనే భజనమైనఁ జేయవలయును. భగవన్నాచుక్తిరనబో పద్యములలో పరింపవలయును సూర్యోదయముతోడ నందఱు స్నానములుచేసి నిత్యకృత్యములు దీర్చుకొని సభవేళకు మొదటిగంటకు సరిగా సభామండపమున నుండవలయును. పూటపూట సభాసమయమునకు నయిదు నిమిషములు ముందుగ గంటవాయింపఁబడును. ఆవల సమయమునకు సరిగా నొకగంట వాయింపఁబడును రెండవగంటతోడ సభాకార్యము ప్రారంభము కావలయును.

❖ { శ్రీకోదండరామస్వామిలవారి సామ్రాజ్య పట్టాభిషేకము. } ❖

ఈ యపూర్వమహాకార్యము సమీపించుచున్నది మానమాత్రమే విరామముగఁబడు. కార్యము సమీపించుకొలఁది ధైర్యము నడలుచున్నది. శ్రీసీతారాములయందు విశ్వాసము హెచ్చుచున్నది. నయ్య బియ్యము నీవంతు తక్కినవి మావంతని ధైర్యము చెప్పి కార్యమునందు వాసుదాసుని బ్రవేశపెట్టింప సీతారాము లెవరిని ఆనాఁడు ప్రేరించిరో వారి నివ్వుడు మానము వహింపఁ బ్రేరించిరి వారివాగ్దానము వేంకటగిరి కుమారరాజుగారి దాన శాసనము సమానము లగునట్లున్నది. ఇంత గొప్పకార్యమునం దిటులు చేయఁ దలఁచిన శ్రీరాముల నేమని యందును శ్రీరాముఁడు విముఖుఁడయినను మొదటి

నుండి (పారాయణ ప్రారంభమునుండి) నేటివఱకుఁ గన్నతల్లి నలె దోడునీడై యధైర్యపడినపుడు ధైర్యము గలుగఁ జేయుచు నిరుత్సాహి నైనపు డుత్సాహము కలిగించుచు వర్తించు నాతల్లి శ్రీసీతాదేవి నన్నుఁ జేయి వదలి దిక్కుమాలినవానిని జేయదు అని నిశ్చయముగా నంతఃకరణము చెప్పుచున్నది నమ్మియుండిన గొప్పసాహాయ్యము సందిగ్ధచగుటచేఁ గార్యక్రమము కొంత తగ్గించుకోవలసి వచ్చినదని చెప్పుటకు విచారమగుచున్నది. సంకుచిత కార్యక్రమమైనను మహాజనసాహాయ్యములేక జరుగదు ఆయశస్సున కేళుణ్యాత్ములు పాత్రులు గానున్నారో. అనుకొనిన సాహాయ్యము రామిచే నే నెక్కువ శ్రమింపవలసి వచ్చినది. నమ్మకముగా సాహాయ్యము రాఁగలదను కొన్ని చోటులకుఁ బోవుటకు నవకాశము లభించునట్లులేదు. కావున వారును నితరులును నేను సమక్షము రాలేదు ప్రార్థింప లేదని తలఁపక వారివారికిఁ జేసిన సాహాయ్యము చేయఁ బ్రార్థించుచున్నాఁడను. నాకంటె ముందుగానే కొండఱను బ్రేరించి శ్రీసీతాదేవి వారంతటవారే సాహాయ్యపడఁ జేయుచున్నది.

శ్రీమతి సగయూ సుందామ్మగారు బల్లారి.

సీతాదేవి కిరీటమునకుఁ గను

౨౦౦-౦-౦

మ-రా-శ్రీ దేచిరాజు రామరావుగారు,

ప్రాంతగుంటూరు.

౧౦౦-౦-౦

౧౩౦౩ | సామ్రాజ్యపట్టాభిషేక మహోత్సవము. ౧౩౧

ము మహాలక్ష్మమ్మ, వెల్లిపాకము కడలూరు. చందనబిళ్లలు ౨ పీ.
ఒక భక్తుడు కడవ. ౫-౦-౦

వంగూరు సీతమ్మగారు ౧ పుట్టి వడ్డీయ సమ్మతించిరి.

వావిలికొలను రుక్మిణమ్మగారు స్వాములవారి పాడుకలకు
వెండిపిల్లెరము సమర్పింప నంగీకరించిరి.

చి || వావిలికొలను శార్ఙ్గపాణిరావు రామానుజరావు అర

పుట్టి వడ్డీయ సమ్మతించిరి.

శ్రీరాములకు పట్టువోవతి. } మ.రా.శ్రీ కస్తూరి సుబ్బరావుగారు.
సీతాదేవికి పట్టుచీర. }

౧ పుట్టి గనుసుగడ్డలు. ముడిపిరి కోమలమ్మగారు తిరువళిక్కేణి.
౨౦-౦-౦ ,, ఎ. చిన్నయ్య మొదలియార్ గారు,

B M, Press, Proprietor, Madras.
సత్తులోటాలు. కొండమాచుపల్లె కోదండరామ సేవకసమా
జమువారు గ్రామసంచారమున లభించినవి.

కందిపప్పు.

౪ బ. లంకెలకూరపాటి భక్తులు.

౬ బ. పలుదేవర్లపాడుభక్తులు సత్తెనపల్లె తాలూకా.

౬ బ. దొండపాడుభక్తులు నరసారావుపేట తాలూకా.

పెసరపప్పు.

౧౦ బ. పొణకుపాడుభక్తులు.

౯ బ. నార్నపాడుభక్తులు సత్తెనపల్లె తాలూకా.

వస్తుములు.

౧౨౦ చీరలు. } సాతులూరు గ్రామభక్తులు.
౧౨౦ రవికలు. }

౧౨౦ దోవతులు } గొరిజవోలు మేరికపూడి గ్రామ
౧౨౦ ఉత్తరీయములు. } భక్తులు, సత్తెనపల్లి తాలూకా

చింతపండు

౨౯ మ. గోల్లపాడు కుందురువారి పాలేము గ్రామభక్తులు,
సత్తెనపల్లి తాలూకా

౨౦ మ. గుండాలపాడు గ్రామభక్తులు సత్తెనపల్లి తాలూకా.

మిరవకాయలు

౨౫ మ. గొల్లవరము గ్రామభక్తులు.

౨౩ మ. రుద్రవరము గ్రామభక్తులు సత్తెనపల్లి తాలూకా.

౭౦ - ౦ - ౦. వక్కలు. మ రా శ్రీ పాటిబండ్ల రామస్వామి
గారు సాతులూరు నరసారావుపేట తాలూకా.

౨౫ - ౦ - ౦. అరటియాకు దొప్పలు బండారుపల్లె రత్నమ్మగారు
దొండపాడు. నరసారావుపేట తాలూకా.

౨౧౦ - ౦ - ౦ నువ్వులనూనె నుదురుపాడు భక్తులు సత్తెనపల్లి
తాలూకా.

౨౫ - ౦ - ౦. ద్రాక్ష మ రా శ్రీ మందాళ వెంకటరెడ్డిగారు
నుదురుపాడు.

కెరిసకానూనె.

౨౫ డబ్బాలు. చందవరము గ్రామభక్తులు సరిసారావువేట
తాలూకా

౨౬ డబ్బాలు మ-రా-శ్రీ, వెంపాటి లింగయ్యగారు ఇరుకు
పాళెము సత్తెనవల్లె తాలూకా.

౨౭-౦-౦ తములపాకులు మ రా శ్రీ వంకాయలపాటి కోటి
లింగముగారు పొణుకుపాడు సత్తెనవల్లె తాలూకా.

౧౬-౨-౦ ముంతమామిడిపప్పు ఈడర కోటయ్యగారు సాతు
లూరు సరిసారావువేట తాలూకా.

౧౦-౦-౦ కలకండ్ల ప్రత్తిపాటి చిలకయ్యగారు సాతులూరు.
చలిపందిళ్లు (మంచినీళ్ళిచ్చునవి.)

౧ మ-రా-శ్రీ, గుండము రామిరెడ్డిగారు.

„ „ పెద్దిరెడ్డిగారు.

„ „ సుబ్బారెడ్డిగారు.

రుద్రనరము గ్రామము.

౧ మ-రా-శ్రీ, కల్లూరి మందయ్యగారు.

„ „ సున్న వేంకటకోటయ్యగారు.

రుద్రనరము సత్తెనవల్లె తాలూకా.

౧ మ-రా-శ్రీ, కారుమూరి కృష్ణారెడ్డిగారు.

„ „ వేరారెడ్డిగారు

„ „ లక్ష్మీరెడ్డిగారు.

„ „ నారపరెడ్డిగారు.

౧ మ-రా-శ్రీ, ఆళ్ల పుల్లారెడ్డిగారు.

బొల్లవరము గ్రామము.

౧ ముప్పాళ చాగంటివారిపాలెము భక్తులు.

౧ మ-రా-శ్రీ, కాకుమాను రామయ్యగారు.

„ కల్లం పుల్లారెడ్డిగారు.

„ ఏపెల గుంట అప్పయ్యగారు

బొల్లవరము గ్రామము సత్తెనపల్లె తాతూకా

౧ గోతము బియ్యము } మ-రా-శ్రీ, వేరిం రామానాయుడు గారు
౧ గో. పెంకాయలు. } మంగళ గిరిఖండ్రీక తిరువల్లూరు తా

౧ గో. బియ్యము } కొరపాటి రాజలక్ష్మన్నగారు నీరువాయి
౧ వీ. కర్పూరము. } గ్రామము

౧౦౦-౦-౦ దూ. తి. స. శరణు వెంకాయప్పగారు అమృతలూరు

౧ గో. బియ్యము. బ్ర శ్రీ రా శ్రీ మారుటూరు పుండరీ
కాక్షుడుగారు వట్టిచెరుకూరు

౫ గో. బియ్యము బ్ర || శ్రీ || రా || శ్రీ || దూ సుబ్రహ్మణ్యము
గారు ఇందుకూరు పేట.

౫ బ మినువపప్పు సంకురాత్రి పాడు గ్రామ భక్తులు

౫ „ „ ఎడ్లపాడు గ్రామ భక్తులు

౮ „ గోధుమరవ చిరుమామిళ్ల గ్రామ భక్తులు.

౬ „ గోధుమనూక తిమ్మాపురం గ్రామ భక్తులు.

౧౩౩౦] సామ్రాజ్యపట్టాభిషేక మహోత్సవము. ౧౩౩౧

3 మ. మ రా శ్రీ	నల్లవనేని వీరయ్యగారు.	} లింగారావు సాలెము భక్తులు.
3 ,, ,,	మాకినేని కోటయ్యగారు.	
3 ,, ,,	నంబూరి రామయ్యగారు	
౪ ,, ,,	,, బసయ్యగారు.	

౨౦౧-౦-౦ రూ. పూలు. సొలసగ్రామ భక్తులు.

సశేషము.

తిరుమల తిరుపతి తీర్థములు తెచ్చుటకు వావిలికొలను రామచంద్రరావుగా రంగీకరించిరి. షోశంగివరము మొదలు సంవత్సరముగల తీర్థములు తెచ్చియిచ్చుటకు మ-రా-శ్రీ కొమ్మ రాజు రామరావుగారు (మన్నూరు) అంగీకరించిరి.

సంక్షిప్తకార్యక్రమమునకైనను నిపుడు లభించినయా హారపదార్థములు చాలవని భయ మగుచున్నది కావున ధర్మాత్ములు వారివారిశక్తిభక్తికొలది వారివారికి సాధ్యమైనపదార్థము లనుగ్రహింతురు గాక.

కొఱపడిన పదార్థములు.

౫౦ బస్తాలు బియ్యము ౨౦ డబ్బాలు నెయ్యి.

౧౨ బస్తాలు మినుసపప్పు 3 బస్తాల వెచ్చిసెవగపప్పు.

౨౦౦-౦-౦ కుండలు-గంపలు తొనైనవి.

౧౮౦ గ్లాసులైట్లు

3౦ మణుగులు బెల్లము

౪ డబ్బాలు మంచినూనె

౨౦౦ రూ. నీళ్లవాండ్రకు

౨౫౦౦ గూ. వంటవాండ్రకు.

౧౦౦ రూ. వంకాయలు-గనుసుగడ్డలు.

౧౫౦ రూ. పాలుపెరుగు.

౨౫౦౦ రూ. పందిళ్లకు.

౧౦౦ రూ. అర్బకులు

౧౦౦ గూ. వేసపారాయణమువారు

ఇవిగాక వంటవాండ్రకు - నీళ్లవాండ్రకు - పారాయణములువారికి - ఋత్విజులకు-దీపాలకు - పందిళ్లకు - కూరగాయలు - పాలు - పెరుగులకు పైకము కావలసియున్నది ధర్మాత్ములు వారికివారికిఁ దోచిన సాహాయ్యము చేయుదురుగాక.

శ్రీరామభక్తిచేతనము

వాసుదాసునకుఁ గల యసహాయసంపత్తి - అకించనత్వము-దార్బల్యము-అశక్తిమత్త్వము లోక మెఱింగినవిషయమే. ఆయనచే నైనది భిక్షాచర్య యొకటియే. తక్కినయన్నిటఁ బరాధీనుఁడే కావున శ్రీరామభక్తిచేతనో - వాసుదాసునందలి రక్తిచేతనో సామ్రాజ్యపట్టాభిషేకమునకు నన్నివిధములఁ దోడు వడినవారే తా మొసంగినపదార్థములు దుర్వినియోగము కాక నద్వినియోగమే యగునట్లు చేయుటకు, వచ్చినవారిని జక్కఁగా విచారించినారని కీర్తిపొందుటకును కార్యములు వితరణయక్తములుగ జరుపఁబడినవని పేరు దెచ్చుకొనుటకును పూటఁబడి యున్నారని వాసుదాసుఁడు నవినయముగ విన్నవించుచు న్నాఁడు. వాసుదాసుఁ డొంటరిగాఁ జేమి చేయఁగలఁడు?

కార్యములు చేయువారికి నుపాయములు చెప్పఁగలఁడు వచ్చిన పదార్థములు కార్యనిర్వాహకుల స్వాధీనము చేయఁగలఁడు. కావునఁ బ్రముఖులుగా నుండువారు వారివారి స్త్రీలతోడ వైత్రశుద్ధదశఁబాదే యొంటిమిట్టచేరి వారివారికి సాధ్యమైన కార్యములు పూనుకొనఁ బ్రార్థింపఁబడుచున్నారు వైత్రశుద్ధ సప్తమినాటికిఁ దీర్థము లన్నియు నొంటిమిట్ట చేరవలెను అరఁటికాయలు - కంద - పెండలము - గనుసుగడ్డలు - గుమ్మడికాయలు మొదలైనకూరగాయలు దశమినాఁడు చేరవలెను. బియ్యము - బెల్లము మొదలైనవి పాశ్యమికిఁ జేరవలయును. తామిచ్చెద మని వాగ్దానము చేసినపదార్థములకు పైకమును దాతలు మార్చి 7-8-9 తేదలందు జమ్మలపాళెములో వాసుదాసున కీయవలెను. వేడుకలు చూడ వచ్చువారు ద్వాదశినాఁడు రావచ్చును. ఈలోపల వారు చేయఁదగినవి చూడఁదగినవి యేవియు నుండవు త్రయోదశినాఁడు శ్రీసీతాకల్యాణము తలంబ్రాలు. చతుర్దశినాఁడు పట్టాభిషేకము పున్నమనాఁడు రథోత్సవము జరగును. ఈ మూఁడుదినముల నన్నదానకార్య ముందు సమాజసభ్యులు సభ్యురాండు శ్రీరామ సేవాసక్తులయిన తదితరులు నెట్టిలోపము లేకుండనడుముకట్టుకొని పని చేసి వాసుదాసునిఁ గృతార్థునిఁ జేయుదురు గాక సేవాసక్తులై దశమినాఁడు వచ్చిన స్త్రీపురుషులకు వారివారికి యోగ్యమైన కార్యములు నియమింపఁబడును.

భగవత్సేవయందు భాగవతసేవయందు నీచత్వ మను నది లేదు విష్ణుచిత్తనంతటివాఁడు గృహసమ్మార్జనము (దేవాలయమునందుఁ గనవూడ్చుట) జలాహరణము (దేవాలయము కడుగుటకు నీళ్లు దెచ్చుట) పల్యంకికావహనము (పల్లకులు మోయుట) ఆతపత్రధృతి (స్వామికి గొడుగుపట్టుట) లసితు పూలు మాలలుగట్టుట-గంధముఁ దీయుట-దీపములు పెట్టుట- వింజామరములు వేయుట లోనగు నిట్టికార్యములందు నన్ను నియోగింపుమా స్వామీ యని ప్రార్థించెను. మఱియొకరు “వీధీశోధకకింకరః” నీవు పోవుమార్గమునందుఁ జీపురుకట్టతోఁ గనవు చిమ్మువాఁడ నని చెప్పుకొనెను ప్రేమతోఁ జేయుకార్య మందుఁ గృత్యాకృత్య నీచోచ్ఛభేదము లేదు. కొందఱు తప్పలే యెన్నదురు కొందఱు హేళనముచేయుదురు కొందఱు లేనివి కోరుదురు కొందఱు న్నవి బాగులేదందురు ధర్మానికి మనము చేయుచుండుగా వీరి పెత్తనము అధికారము ఏమని ధిక్కరింపరాదు. ఇది సోమరులు తిని తిట్టునమయము కార్య నిర్వాహకులు పనిచేసి మాటలుపడునమయ మని జ్ఞప్తిచుండుంచుకొనవలయును. వినుఁగు కొనుటకు కోపపడుటకుఁ గారణము లేన్నియో కలుగును సుఖ మనునది యుండదు ఆహారమునకు నిద్రకు సమయము దొరకదు రెండుకాళ్లొకచోటఁ బెట్ట నవకాశ ముండదు. కొందఱు నిష్కారణముగఁ గలహింతురు. పైపెచ్చు నిందింతురు తాము చేయకుండుటయే గాక చేతఁగాని యీపనికి నిన్నెవ్వరు రమ్మనినా రందురు. పనులు

చేయువారి పరువు గౌరవముఁ దెలియక కొందఱు చులకన చూతురు. పిలిచెడివారికిఁ బ్రశ్నములువేయువారికిఁ బ్రత్యుత్తరము లేయ లేక కొందఱకు గొంతులు రాపెక్కును. “లెక్కకు రానీయఁడు కార్యసాధకుఁడు దుఃఖంబు నుఖంబు మదికొ” అన్నట్లు లిట్టివి కార్యములు చేయువారు లక్ష్యపెట్టరాదు. అన్నిటికి దివ్యోపధము శాంతి సహనము - కార్యనిర్వాహకు లిరెండుపదంబుల మనస్సుల దృఢముగ నిలువఁ బ్రార్థితులు పురుషులందుఁ బరుషభాషణములు స్త్రీలయందు బామముడులు పెదవి విఱుపులు ఈసడింపులు కానరాక యందఱు యందును బ్రసన్నవదనములు - మృదుభాషణములు - చిఱునవ్వులు తప్పండినను లేకుండినను క్షమాసణవాక్యములు వినఁ గన నచ్చుచుండునుగాక. ఇట్టివారే ఘనకార్యములు చేయ సమర్థులు.

కం. ఎఱుక గలవారి కైనను

గఱుపక తక్కు రుచితప్రకారము లెల్ల

గొఱుబితు ల ట్లగుట నం

దఱకును జెప్పంగవలయుఁ దగియెడిబుద్ధుల్.

ఎవ రేదోషము చేసినను దగిలెడిదెబ్బ యేమియు నెఱుంగని వానుదానునకే యని యందఱు మనస్సున నుంచ వలయు నని వేడుకొనుచున్నాఁడను

జష్టులపాశేము వార్షికోత్సవసమయమందు
 విషయ చర్చాసంఘమువా రాలోచింప
 వలసిన కొన్ని విషయములు.

౧ సమాజాభివృద్ధికే బారిశుద్ధ్యమునకు నవలంబింపవలసిన విధులు.

౨ ప్రాతసభ్యులయందు దొలగింపబడవలసినవా రెవ్వరైన నున్నారా?

౩. సమాజమునందు జేరఁ దలఁచినపురుషులు ౬ లక్షలు రామకోటివ్రాసి చూపినఁగాని చేరుచుకొనఁబడరనునియమ ముశ్యమా.

౪ పైనియమ మచశ్యమేని యిది సభయందు జేరుటకా లేక చేరి యుపదేశమునొందుటకా?

౫. ఎట్టి ప్రాతసభ్యులు సమాజమునుండి తొలగింపబడ నవ్వలు

౬. ఇప్పుడుండునియమములందు నవరణలు కావలసిన వేవైన నున్నవా?

౭ సమాజసభ్యులకు జెప్పవలసినవన్నియు సంజీవనీముఖము నఁ జెప్పవలసియుండటచే సంజీవనిని సభ్యులందఱు నింటికి నొకటివంతునఁ దప్పక తెప్పించుకొనవలయును

ఇవిగాక యింక నేవైన నుండిన సభ్యులు ప్రతిపాదించ వచ్చును.

ఈవిషయ చర్చసభ 6-వ తేది రాత్రియందే జరపుట ముఖ్యము. 7-వ తేది యుదయమున విరామ ముండదు. దీని యందుఁ బాలుగొనఁగోరు సామాజికులు 6-వ తేది సాయంత్రములోపలనే జమ్మలపాలెము చేరవలయును అక్కడ జేరిన సామాజికులలోఁ బ్రముఖుని నీసభకు నగ్రసనాధిపతిగా నెన్నుకొనవచ్చును. పాఠవాదముగాని శరవాదముగాని పనికిరాదు. సమాజయోగక్షేచుములే యేకోద్దేశ్యముగా నుండవలయును ఆహ్వానసంఘమువారి యాహ్వానములు నచ్చినపిమ్మటనే సభ్యులు ప్రయాణసన్నాహము చేయవలయును.

❦❦❦ సంజీవని చందాదారులకు విజ్ఞప్తి ❦❦❦

ఈసంవత్సరము జనవరిసంచిక కొందఱకుఁజాల నాలస్యముగవచ్చినదని కొందఱకు నింకను రానేలేదని యుత్తరములు వచ్చుచున్నవి డిశంబరు సంచికలో ఆనెల 3౦-వ తేదిలోపల మనిఆర్డర్లు పంపవలసినదిగా చందాదారులు ప్రార్థింపఁబడిరిగాని ఈ గురు తప్పఁదక్కినవారు ఆప్రార్థనమును సంగీకరింపరైరి. ఆకారణమున నందఱకు వీ పి లు పంపవలసినట్లు లేర్పడెను. ఒంటిమిట్టఁ పోస్తాఫీసువారు దినానికి నేఁబది (౫౦) కి మించి తీసికొనమని నిరాకరించిరి ఆపిమ్మటఁ గొన్నినాళ్లకు బొత్తుగ మొదలేతీసి కొనమని నిరాకరించిరి. దీనికిఁదోడు వాసుదాసుఁడు ఒంటిమిట్టయందు లేకుండుటయుఁ దటస్థించెను. ఈకారణముచే జనవరిసంచికలు మిగుల నాలస్యముగఁ బంప

వలసివచ్చెను పంపినవి ౩౦౦ త్రిప్పివేయబడెను. ఇది చందా వారులు చేసిన యుపకారము

ఇక నొంటిమిట్టయం దీపని చూచువాడో యేమని వ్రాయుదును. వాడు ఎచ్చిన మని ఆర్థస్థతీసికొన సమర్థుడయ్యెగాని యది లెక్కలకు వ్రాయుటయందుగాని ఆప్రకారము పత్రికలు పంపుటయందుగాని సామర్థ్యము లేనివాడయ్యె. మొదటి నెలకుఁ బంపినవారికి నావలిపత్రికలు పంపబడవల్యైను ఈ ౧౦ నెలలుగా వాని యిష్టముచొప్పున రామరాజ్యమే లేను ఏలుచున్నాడు ఇచ్చన్నియు నిప్పు డిప్పుడు బయటవచ్చుచున్నవి ఈలోసమునకుఁ దగిన ప్రాయశ్చిత్తములు సంస్కారములు తగువాత యధావిధి యుత్తరక్రియలు జరుపవలసియున్నవి ఇవి మే నెలలోఁగాని జరుగఁజాలవు కావున.

i. సంజీవనికి పైకమంపియును పత్రికలు బొత్తిగరాని వారు

ii. కొన్నివచ్చి కొన్నిరానివారు

iii. మందరమునకుఁగాని పట్టాభిషేకమునకుఁగాని పైకమంపినవారు

iv. వీ పీలుగాఁ బుస్తకములు తెప్పించుకొన్నవారు.

వీరందఱు తామెంతెంతపైక మెప్పుడుపంపినది వివరముగవప్రెల్లో పోసుదాసునివేర వ్రాయఁబ్రార్థితులు ఆ నెలమొదలు ఆ మన సంచారమునూని యొంటిమిట్టయందే యుండును. నీ వప్రెల్కుముం దీవిషయమై యొంటిమిట్టకు

వ్రాయవలదు. అట్లు వ్రాసినయెడలనవి స్వర్గము చేరు నేకాని వాసుదాసునకు నందవు ఇదివఱకు జరిగినలోపములు చందాదారులు లోనగువారు తీమింపఁబ్రార్థితులు.

ఇట్లు, సవినయముగ విన్నవించు,

దాసోహమ్,

వాసుదాసుఁడు

సామ్రాజ్యపట్టాభిషేకమహోత్సవ దివ్యత్వము
లకు విన్నవము

ఉత్సవముచూచుటకు వచ్చెడివారికందఱకు ధనాభావముచేపందిల్లు-పాకాలు-వసతులు ఏర్పాటుచేయ వాసుదాసునకు సాధ్యపడదు కావున ధర్మార్థములు స్వార్థముగను ధర్మార్థముగ పరులకును బందిల్లులోనైనవి తమకుఁ దమవారికిఁ దామే యేర్పాటుచేసికొందురుగాక. గుంటూరుమండలమువారిల్లే చేయుచున్నారు.

ఇట్లు విన్నవించు,

వాసుదాసుఁడు

ప్రకటన.

మంచితరుణము!

మించిన దొరకవు!!

ఆంధ్రనాటకములు.

రూ. ఆ. పై

1. శకుంతలా దుష్యంతము - - - - 0 6 0

2. సుగ్రీవ పట్టాభిషేకము - - - - 0 10 0

పద్యగద్యములచేతను, సందర్భానుసారములగు పాటల
చేతను జదువరుల కానందదాయకములై యున్నవి. నీతులను
సహజోధించును.

3. కథామంజరి - - - - - 0 6 0

వచనము, సులభశైలి, ఇందు బలిచక్రవర్తి, గరుడ, భీష్మ
చరిత్రములు గలవు. పితృభక్తి, మాతృభక్తి, పతిభక్తి మొదలగు
విషయములను బోధించును స్త్రీలు పురుషులు చదివి తీరవల
యును. సుగ్రీవపట్టాభిషేకము, కథామంజరి ముఖ్యముగా
రామకథాకాలక్షేపము చేయువారికి సహాయముగా నుండును.

శ్రీకోదండరామ సమాజసభ్యులకు మాత్రము పోస్టు
ఖర్చులులేవు. వలయువారు వెంటనే వ్రాయుడు.

అడ్రెస్. కస్తూరి సుబ్బారావు.

అనంతపురం.

శ్రీరామ.

భక్తి సంజీవని.

ఇది శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామ సేవక సమాజమువారి
కైంకర్య రూప మాసపత్రిక.

దీనికి సర్వస్వామి శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామమూర్తి
విలేఖకుఁడు — ఆంధ్రవాల్మీకి వావిలికొలను నుబ్బరావు (వాసుదాసుఁడు)
ప్రకటనస్థలము — వాల్మీకిశాత్రుముఠా ఒంటిమిట్ట కడప మండలము

చందాల వివరము.

ఉపచారకులు	సంపత్సరమునకు	౨—౦—౦
ధారకులు	,,	౫—౦—౦
జీవాతువులు	,,	౧౦—౦—౦
పోషకులు	,,	౨౫—౦—౦
రక్షకులు	,,	౫౦—౦—౦
ఉజ్జీవకులు	,,	౧౦౦—౦—౦

అంతకుఁ బైపడి యిచ్చువారు ప్రతిష్ఠాపకులు

సంపత్సరము చందాకుఁ దక్కువ గ్రహింపఁబడదు

మూర్ఖావస్థయందున్న భక్తిమాతకు విసవకఱ్ఱలవీచుట లోనగు
నుపచారము చేయువారివంటి వారుపచారకులు.

కుత్తుక యొండకుండ ప్రత్తితో పాలను తడిసి ధారధారగా పోయు
వారు ధారకులు

స్మృతిగలిగించు నౌషధములవంటివారు జీవాతువులు

దేహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు పోషకులు

మరల సపాయమురాకుండ ప్రతికూలములనడచి యశుకూలముల
రక్షించువారు రక్షకులు.

ఉజ్జీవింపఁ జేయువారు ఉజ్జీవకులు

స్థిరముగ నిలుపువారు ప్రతిష్ఠాపకులు.

విడిపత్రిక 0—5—0

వావిలికొలను సుబ్బగాయక్రమము.
అంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము.

	రూ. అ. పై
శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము, 4-వ కూర్పు	
విశేషలఘులేకతోడ రెండు సంపుటములు మును	
పటికంటె జక్కగ నవరింపఁబడినది	8 0 0
మూడు సంపుటములు	10 0 0
ఏడు సంపుటములు	13 0 0

వాసుదాస ప్రణేతిము.
ముముక్షుహితచర్య.

	రూ. అ. పై
ముముక్షుహితచర్య—ప్రథమభాగము	
(పేపర్ కవర్)	0 14 0
“ ద్వితీయభాగము	
(పేపర్ కవర్)	0 14 0
రెండు భాగములు కలిపి కాలిక్రొ సైండు	2 2 0

భక్తి సంజీవని ౧౯౨౯.	
౧౨ సంచికలు	3 0 0
విడి సంచిక ఒకటొకటి	0 5 0

కొలది ప్రతిబింబమును, త్వరపడు.

..Road. No M 7442

మొరంబ్బియ (మొరంబ్బియ) పంబ్బియ
శ్రీ శ్రీ శాంతి వల్లమంబ్బియ శాంతి వల్లమంబ్బియ
అమ్మలంబ్బియ

President.
S. R. K. S. Pathanambur
S. S. R. C. Library. Valur

సభ్యులు. ఆంధ్ర ప్రదేశ్

N B:
Book Name Bhakti...
Book No ...
1. Books should not be kept for more than a week.
2. Books should not be transferred or lent to others.
3. Books should be delicately handled, otherwise cost will be recovered.
Date 17 Dec 1930
1. ప్రస్తుతమును ఈ పాఠశాలకు వచ్చినప్పుడు నామము
2. ప్రస్తుతమును యితరులకు మార్చినప్పుడు ఈ పాఠశాలకు వచ్చినప్పుడు
3. ప్రస్తుతమును బాగా చూడగలగలిగినప్పుడు నామమును ఇతరులకు ఇచ్చినప్పుడు
C. O. T. Press, Guntur

మూర్ఖావస్థయందున్న భక్తిమాతకు విశవకట్టలవీరుడు
లోనగు సువచారిము చేయువారివంటి వా రుపచారికులు

కుత్తుక యెండకుండ ప్రత్తితో పాలను తడిపి ధా
ధారిగా పోయునారు ధారికులు

స్త్రోత్రగలిగించు నౌషధములవంటివారు జీవాతువులు
దేహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు
పోషకులు.

మరల నపాయమురాకుండ ప్రతికూలములవడిచి యను
కూలముల రక్షించువారు రక్షకులు

ఉజ్జీవింపఁ జేయువారు ఉజ్జీవకులు
స్థిరముగ నిలుపువారు ప్రతిష్ఠాపకులు.
విశిష్టక ౦ ౪ ౦

శ్రీ భక్తిసంజీవనీ ప్రతిష్ఠాపకులు.

మ-రా-శ్రీ, కుష్ఠా సిద్ధయ్యగారు, జష్టులపాలము .. ర౦౦ ౦ ౦
రక్షకులు

మ-రా-శ్రీ, ముద్దన. రంగయ్యగారు, జగ్గావురము .. ౫౦ ౦ ౦
పోషకులు

-రా-శ్రీ, సి దొరసామినాయుడుగారు మేల్కట్టు .. ౩౦ ౦ ౦
,, చమర్తి చిన్నపిచ్చయ్యరాజుగారు, కోడూరు ౨౫ ౦ ౦
వాల్మీకేశ్రమము, } వాసుదానుడు,
ఓంటిమిట్ట. } కార్యనిర్వాహకుడు.

శ్రీ భక్తి సందేవని.

ఇది భక్తి శ్లాఘన కర్త యోగములఁ దెలుపు మాసపత్రిక
ప్రతి పూణెమాసారంభంబున వెలువడుచుండును
విలేజింగుడు - ప్రకాశింగుడు వావిలిగొలను సుబ్బరావు,
(వాసుదాసుఁడ.) ఒంటిమిట్ట

“భక్తిరేవైవం గమయతి, భక్తిరేవైవం నర్హయతి ।

భక్తినశిః పురుషః ॥” మా. శ్రుతి.

భక్తియే భగవంతునిబొందించును ఆయనను దస్యింపఁ
జేయునది భక్తియే భగవంతుఁడు భక్తివశుఁడు

సంపుటము ౨ { ప్రమోద సం॥ వైత్రేమానయు } సంచిక ౪.
{ ఏప్రిల్ నెల ౧౯౩౦ సం॥ }

ను. విమలప్రజ్ఞలు వాసుదాసునిహితుల్ వేతెరఁ దీర్థంబులకొ
ట్రనుదారత్ననమర్పితా భరిణవారాలంకృతాంగుండవై
సకిలాధీశుబగ్నో భూమిసుతతో నామ్రాజ్యరూఢిషే
కమహంబుంగొను మొంటిమిట్టనగకౌకారామచంద్రప్రభా.

ఆంధ్రవాల్మీకిగారి గ్రంథములు కొనఁగోరువారి కిది

మంచినమయము

మందరము

శ్రీసీతారామ కరుణాకటాక్షవీక్షణమునను, నాపులయు
భక్తులయు భక్తురాండ్రయు శ్రీకోదండరామసేవక సమాజ
సభ్యులయు సభ్యురాండ్రయు సాహాయ్యమునను, శ్రీరామ
సామ్రాజ్యపట్టాభిషేకమహోత్సవ సముద్రమున ముసుకక,
ఋణమకరములచే మ్రింగుడుపడక, తీరముచేరు భాగ్యముగలిగె
నేని వాసుదానాడు సంచారము కొంతకాలముమాని మందర
రచనకుఁబూని ప్రమోదాతయందలి విజయదశమినాడు బాల
కాండము ముద్రణము నారంభింప సంకల్పించినవాఁడు - వివరీత
మైనచో వివర్యయమగును అప్పు డపరాధి దైనమే

ఈ ముద్రణము ప్రారంభించుటకు సధచుపక్షము
౨౫౦౦-౦-౦ లు అయినను జేతనుండవలయును. పశ్యములు
వ్యాఖ్యానముతోడ ముద్రింపఁబడును నైవేద్యమునకు స్వామికి
నెలకు ౧-౦-౦ వెంటున మూడుసంకల్పము లిచ్చువారికి
ముద్రితగ్రంథము వెంటవెంటగా జేరుటకై ౦-౮-౦ లకు వీ పి
గా డేమము పంపఁబడను గ్రంథమంతయు ౧౨ భాగము
ల గా ముద్రింపఁ దలంపుగలదు ప్రతిభాగము వెల రమారమి
౩-౧-౨ లుండను మఁదుప్రకటనమునకై ధర్మార్థముగ విరాళ
మొసంగినపుణ్యాత్ముల నామధేయములగు భక్తిసంజీవనియందే
గాక శ్రీరాయమాయణ ముఖపత్రమందును ప్రకటింపఁబడుచు

నష్టికష్టముల కోర్చియును సంకల్పప్రకారము ముద్రణము
సకాలమునఁ బ్రాప్తించుటకుఁ గావలసిన ధనమునిమిత్తమై
వాసుదాసుగ్రంథములన్నియు వెలలు తగ్గించి బ్రహ్మోత్సవ
కాలంబున నొంటిమిట్టయందు విక్రయింపఁబడును.

ఆంధ్రవాల్మీకిగణామాయణము ముచుపటివెల ౮-౦-౦

ఇప్పటివెల ౬-౮-౦

తక్కిన గ్రంథములన్నియు ౦-౧-౦ వెలకుఁబైపడిన భక్త
కల్పద్రుచుశతకము వాసుదాసకీర్తనలు తప్ప ౧-౧-౦ కు ౦-౪-౦
వంతునఁ దోసివేసి యియ్యఁబడును. ఇట్లు ౨౫౦౦-౦-౦ లు
పూర్తియగుచుకొనునాత్రమే విక్రయింపఁబడును ఆచల ముచు
పటివెలలే కావలసినవారొంటిమిట్టకు వాసుదాసునకే గ్రామ
వలయును ఈ వెలలమీఁద కమిషన్ ఇయ్యఁబడదు

ధనుర్విద్యావిలాసము.

సంక్రాంతిపాడు గ్రామనివాసులయిన మహారాజశ్రీ,
సామంతపూడి గామభద్రరాజుగారు పూర్వమధ్యనుఁడు చూ
పిన ధనుర్విద్యయంతరి నేర్పులన్నియు బ్రహ్మోత్సవకాలమున
నొంటిమిట్టయందు దొకనాఁడు కనఁబఱున దయయుంచి యంగీక
రించినారు ఓత్త్రీయలమనుకొనువారు తమ కులవిద్యయెట్టిదో
యాసమయమునఁ జూచియైనఁ దెలిసికొని,

ఎలువిద్య లెన్నియైనను

గులవిద్యకు సాటిరాదు గువ్వలచెన్నా.

యచువాక్యము స్మరించి కులోచిత విద్యనభిమానించి
నేర్చుకొని ఓత్త్రశబ్దమును స్థాపకపలుచుకొందురుగాక.

శ్రీకోసంకరామనేతక సమాజసభ్యులకు విజ్ఞప్తి. ఈ ప్రతిసంసత్సరము నొంటిమిట్టయందు జరగు నీ వార్షికోత్సవ మీ సంసత్సరమందు బ్రహ్మోత్సవకాలమందు ననుకూలములైన మూడవదిసములందు జరుపబడును ఉత్సవకల్లోల మొలుపొంద నో తెలియదు కావున దినములు నిర్ధారించ సాధ్యపడలేదు. మూడవదినము స్త్రీలసభ జరగును.

ఈ వార్షికోత్సవమందు బాలముఖ్యములై సభ్యులచే నిండుమనస్సుతో నాలోచించి తీర్మానింపవలసిన విషయములు చూచువచ్చును కావున సంసత్సరసభ్యులు సభ్యరాంధ్రులపైక యీనారి యొంటిమిట్టకు దయచేయవలయును పోతనజయంతియు జరుపబడును ఈ సభయందు బ్ర॥ శ్రీ॥ రా॥ శ్రీ॥ కొండముది నరసింహశర్మగారు పోతన నివాసస్థానమునుగుఱించి యుపన్యసింతురు ఈ విషయమై వారెక్కువ కృషి చేసి స్థలములన్నియు దర్శించియున్నారు ఒంటిమిట్టకు వచ్చువారు తమ తమ శ్రీరామకోటులను నొంటిమిట్టకు దెచ్చెదరుగాక.

దోషైకదృక్కులకు దోషజ్ఞులకు విన్నపము

సంజీవనీ సూక్తులయందుగాని వాసుదాసుని చర్యయందుగాని కా ర్యాచరణమందుగాని సం దేహములుగలవారు మత్తుతముల ననృతముల వ్యాపింపఁ జేయువారు నొంటిమిట్టయందు జరగు పథలయందు బ్రశ్నించినయెడల వాసుదాసుఁడు తగిన ప్రత్యక్షరముల నీయఁగలఁడు సత్యమై వ్యాయ్యమైన దోషములను బహిరంగముగఁ గాని యంతరంగమునఁ గాని

తెలుపువారికి కృతజ్ఞుడై సమస్కరించి తనదోషములను సవరించుకొనఁ గలవాఁడు.

హెచ్చరిక.

గతసంచికయందు నొంటిమిట్టకు వచ్చుపోవు పొగబండ్లి కార్మికులము వ్రకటింపఁబడిన గాని మార్చి ౧-న తేదినండియది మూటిపోయినది. కావున విచారించి వారివారికి సుకరమైనవిధముగఁ బ్రయత్నము చేయవలయును

❀❀ చందాదారులకు విన్నపము ❀❀

సంజీవనివిషయమై యొంటిమిట్టయందలి కార్వనిర్వాహకునివలనఁ గలుగు నక్రమములగుఱించి గతసంచికయందు విన్నవించుకొనియుంటిని కొందఱకు వీ పీ టు రెండేసిమాస్లు నచ్చికట్టు నాయందలి దాక్షిణ్యముచే వారు రెండును గ్రహించినట్టును కొందఱకు పత్రికలే పంపఁబడనట్టును దెలియ నచ్చుచున్నది.

ఒక సంవత్సరమునకు రెండమాస్లు వీ పీ సెవరుగ్రహింపవలసినదిలేదు వారివారివిషయమునఁగాని వారివారిమిత్రులవిషయమునఁగాని జరగిన యెట్టిలోపమైనను వాసుదాసుఁడు సవరింపసిద్ధపడియున్నాఁడు. ఆవిషయమై యెవరును మనసుకొచ్చుకొనవలదనియు ౧౯౨౯ జూన్ మొదలు ౧౯౩౦ ఏప్రిల్ వఱకు జరగిన యన్నిలోపములను వారుశా రేకారణముచేసిన నంతమొత్తము నొంటిమిట్టికుఁ బంపినది తెలుపవలయుననియు సవినయముగఁ బ్రార్థించుచున్నాఁడు. పైకము

పంపికాని పంపకకాని పత్రికలు పుస్తకములు పంపఁగోరినవారి కిఁ బత్రికలు పుస్తకములు రావయ్యెనేని వారును దయయుంచి తెలుపుదురుగాక తగనివాని నేర్పాటుచేసిన దోషము వాసు దాసునిదే కావునఁ జందాదారుల కెట్టినష్టిప్రాప్తించినను దానినిభరింప వాసుదాసుఁడు బద్ధుఁడైయున్నాఁడు. కావున నొంటిమిట్టకువచ్చు స్త్రీలు పురుషులు వారివారికి కలిగిన లోపముల దయయుంచి తెలుపుదురుగాక యని పొరింబొరి ప్రార్థించుచున్నాఁడు. తక్కినవా రుత్తరముల మూలమునఁ దెలుపుదురుగాక. చందాదారు సంఖ్యతెలుపక వ్రాసిన సుత్తరమిచ్చుటయం దాలస్యమగును.

ఈవిషయమును సంజీవనీపాఠకు లంక్షఱకుఁ దెలుపఁ బ్రార్థించుచున్నాఁడను.

వాసుదాసుఁడు

❀❀ సమాజసభ్య నామధేయ ప్రకటనము ❀❀

కొందఱుసభ్యులు తమ గ్రామమందుండు సభ్యులెవ్వరో తమకుఁ దెలియలేదనియు, నట్టివారి నామధేయములను దెలిసిన సంవత్సరములని కార్యములు చేయ ననుకూలపడుననియు వ్రాసియున్నారు. కావున మే నెలనుండి సభ్యుల నామధేయములు, మంక్షలము, తాలూకా, గ్రామము, వర్ణము, సోపాన సంఖ్య, సభ్యసంఖ్య సమాజమందుఁ జేరిన తేది తెలియునట్లు క్రమక్రమముగ ముద్రింపఁబడుచుండును.

❀❀❀ { దేవతలవలన మనుష్య స్త్రీలకు సంతానము కలుగుటకు నూతన సులభోపాయము. } ❀❀❀

నిరపాయము - అపూర్వము - అభినవము - నైసర్గికము
ప్రజాపతి యనుగ్రహముచే ఒకాకొక హనుమదు పాసకునిచే
గనిపెట్టబడినది ఇంక బిడ్డలకై స్త్రీలు శనివారములు - వ్రత
ములు - తీర్థయాత్రలు - ఉపవాసములు - యంత్రములు - మంత్ర
ములు - తంత్రములు నన్నియు నవలిపెట్టవచ్చును తరుకు
బిడ్డలు పుట్టింపలేని మగలకు రాజీనామాలు పెట్టవచ్చును

ఒక గ్రామమునకు హనుమదుపాసకుఁ డొక బ్రాహ్మణుఁడు
వచ్చెను ఆయన మహానుభావుఁడని యెంచి యాయన
యొద్దకు నొకయత్త కోడలితోడ పోయి కోడలికి సంతానము
గలుగ రక్షరేకు నిచ్చునికోరెను సంతానము కావలసియుండిన
నేనిరువదిదినములు మంత్రజపము చేయవలెను అనిచెప్పి
దానికిఁ గావలసిన వ్రతము తీసికొని కడుపారభజించి యిరు
వదిదినము లయినతరువాత నత్తను గోడలిని బిలిచి నేటిరాత్రి
హనుమంతునితో నాకుఁ ద్వయశ్వుము కలుగును నామీఁద
హనుమంతుఁడా వాహనమగును అప్పుడు నీకోడలి లా రూంజ
నేయునితోడ సంభోగించెనేని హనుమంతు నంతటివాఁడు
కుమారుఁడు పుట్టునని యా యుపాసకుఁడు చెప్పెనుట

ఆవల జరగినచర్య చెప్పవలసిన పనిలేదు ఆబ్రాహ్మణు
కొడుకు తోఁకతోడఁ బుట్టునో తోఁక లేకయే పుట్టునో హను
మదుపాసకుఁడు చెప్పినవాఁడుగాఁడు భవిష్యజ్ఞానము లేనిది
పంజీచనియుఁ జెప్పఁజాలదు

ఇప్పు డమర్త్యలోకముల నొక గందరగోళము పుట్టిసది
 ఒంటికన్ను, సగముముక్కు, ఒంటిచన్ను, ఒంటితోడగల
 పార్వతిమీఁద శివునకు జుగుప్సతోఁచినది దానివలనఁగొందఱు
 మనుష్యులమీఁద నావాహనమై పూర్ణస్త్రీలతో సంభోగింపఁ
 బోవనున్నాఁడు గోకులమందు బృందావనమునఁ జేతికిదొరకిన
 చయస్సు గొల్లపిల్లల సనుభవింపక విడిచితినిగదా నాకంటె
 లబ్ధవాశకుఁడెవఁడు? ఆకొఱఁత నెట్లు తీర్చుకొందునా యని
 నైకంఠమందు కేశవుఁ డాలోచించి యెఱిగిమీఁద నావేశిత
 మా యని యోజించుచున్నవాఁడు అపుత్రస్యగతిర్నాస్తి
 యని శాస్త్రవాక్యముకఁదు గదా ఈస్వరూపముతో సంభో
 గింప నాయొద్ద కేస్త్రీవచ్చును కావున నేమనుష్యుని మీఁద
 నావహించి నావంటికొడుకులఁ గందునా యని విఘ్నేశ్వరుఁ
 డేకారుచున్నవాఁడు.

ఇట్లులే శంకర వాహనము, శయనవాహనము, భైరవ
 వాహనము బకాసుర కుంభకర్ణలు తమసంతాపము మనుష్యుల
 యందు విస్తరింపఁజేయు నాలోచనలు జరగుచున్నవి కంసుని
 యాజ్ఞప్రకారము తనజన్మకాలమునఁ గూయక త-ప్రాణము
 రక్షించెనని కృష్ణుఁడుసంతోషించి నీకేమివరము కావలయునని
 గాసభాపతినిడిగనఁట నాకు మనుష్యస్వరూపమున మానవ
 స్త్రీలయందు సంతానము కలుగ ననుగ్రహింపుచుని యతఁడు
 వేఁడెనఁట కలియుగంబున నట్లులే యాఁగాక యని శ్రీకృష్ణ
 భగవానుఁడు వరమిచ్చెనఁట ఈ దేవరహస్యములు నారద

నాహున్ది సంజీవనీదేవతకుఁ దెలిపెను. వీరంపఱు నేదేశమునఁ
బుట్టుదురని సంజీవనీదేవత యడిగెనట. ఇంతటిభాగ్యము
మఱియే దేశమునకుఁగలుగదు ననుకు మఖ్యమైన యంగ్ర
దేశమునందే యుట్టి దేవతలకుఁ నగిన స్త్రీలు యందు జనించి
యిట్టి సంతానము పదసి యంగ్రనూతను బవిత్రను జేయుదు
రని చెప్పెనట ఇక గోడ్డుగాలుకూడ ఉపాసకుల మహిమచే
దేవతలకు బిడ్డలను గనుచు

అభినవనారిదుఁడు.

— — — — —
శబరి.

(గతసంచికాశేషము ౧౨౯ పుట చూడు)

శిష్యులక్షణము

ఇది కొంత మేలుకొలుపునందుఁ జెప్పఁబడినది అయి
నను చురలఁ గొంతచెప్పవలసి యున్నది

శ్లో సద్బుద్ధి స్సాధునేవీ, సముచితచరితః, స్తత్త్వబోధాభిలాషీ,
శుశ్రూషుః, స్త్యక్తనూనః, ప్రణిపతనవరః ప్రశ్నకాలప్రతీక్షః
శాంతో, దాంతోఽన

నూయు, శ్వరణమువగత, శ్వాస్త్రవిశ్వాసశాలీ,

శిష్యః, ప్రస్తావరీతౌం, కృతవి, దభిమత, స్తత్త్వ

త శ్శిక్షణీయః

అర్థము.

సద్బుద్ధిః = మంచిబుద్ధిగలవాఁడు. చెప్పినవిషయమును
జక్కఁగా గ్రహించుశక్తిగలిగి సాత్త్వికమైన మనస్సుగలవాఁడు.

సాధుసేవీ = సాధువుల సేవించినవాఁడు. జ్ఞానవృద్ధులు సదాచారివృద్ధులు సగువారియొద్దనుండి వారి సేవ సేయుచు వారు చెప్పవిషయములు శ్రద్ధాభక్తులతో వినుచు, వారియూచారమును గనుచు లోపమున్నయెడలఁ దన నశవడి సవరించు కొనువాఁడు శ్రేయస్కామునకుఁ బ్రథమసోపానము సాధుసేవ.

సముచితచరితః = గురువుపట్ల - బెద్దలపట్ల - విజ్ఞులపట్ల - సమానులపట్ల, నెట్టిమర్యాదతో నర్తింపవలయునో యదియెఱిగి భయభక్తులతో వినయ విధేయలతో స్నేహభావముతో నర్తించువాఁడు

తత్త్వబోధాభిలాషీ = ఈశ్వర జీవ ప్రకృతుల వాస్తవహస్యమును సలక్షణముగ సప్రమాణముగఁ దెలిసికొనుటయంగు మిక్కిలి కోరికగలవాఁడు.

శుశ్రూషుః = గురువుచెప్పినది విచుటయం దాసక్తిగలవాఁడై యీ ప్రకారము నడుచువాఁడు.

త్యక్తమానః = లజ్జాభిమానములు వదలినవాఁడు ఇతరులుచూచుచుండఁ దనగురువునకో తల్లి దండ్రులకో పెద్దలకో చేయుసేవ (కనవుచిమ్ముట నీళ్లుమోయుట అలుకుట పాదములొత్తుట) లోనగు కార్యములనుజేయ బిడియపడుటలేనివాఁడు నేనింతటిగొప్పవాఁడనే ధనికుండుచే అధికారముగలవాఁడనే బలముగలవాఁడనే దేశప్రభుననే గొప్పవిద్యావంతుడనే నన్ను వీఁడు నేలఁగూర్చుండు మనెనే నాకీయ్యుకార్యము చేయుమని చెప్పిన నాశాంపమెంచఁడాయెనే నేలఁగూర్చుండిన నాచటవ

దోపతి మాయునే నేలఁబరుండిన దేహము ధూళియగునే యని యిట్టిదురభిప్రాయములు లేనివాఁడు.

ప్రశ్నితవరః=నాష్టాంగ నమస్కారముచేయుట మందు నాస్తకిగలవాఁడు బోరగలఁబడిన దేహమునకు వాట్టియగునే యెట్లునుదునామని రెండుచేతులు జోడించి కుశిభుజము మీఁదనో యెడమభుజము మీఁదనో యంచువాఁడు కాఁ గూడదు మునుఁగులోఁ జేతులు జోడించువాఁడను గాఁగూడదు. ఏవర్ణమువ్వారైనను దమకంటె దక్కువవర్ణమువారికి నమస్కరించరాదు

ఉచ్చిష్టము. సూతకము ఆశౌచము వీనితోఁ గూడిన వానికిని, పరువెత్తువానికిని, ధనమదముగలవానికిని, చెట్టెక్కియుండువానికిని, అపరిశుద్ధునకు, బరువుమోసికొని పోవువానికి, దూరముచందుండువానికి, తలంటుకొనియుండువానికి, విరుద్ధ కర్మములు చేయువానికి, పతితునకు, భగవద్భక్తిలేనిలేనివానికి కర్తవండాలునకు నమస్కరించరాదు భరద్వాజులు

శ్లో. పితౄణామతాతౄణామతామహశ్చ
జ్యేష్ఠః పితౄన్యశ్వశురస్తధార్త్విక్
మాతామహాధ్యాపకమాతులాశ్చ,
మాన్యాసుస్యరేతే క్రమశోభివాద్యాః.

స్మృతిసర్వణము.

అర్థము

తండ్రి - తల్లి - తండ్రి తండ్రి - అన్న - తండ్రితోడఁబుట్టిన వారు - మామ - ఋత్విజుఁడు - తల్లితండ్రి వేదాధ్యయనము చేయు

చువాడు. మేనమామ. వీరంశత్రు నూన్యతే వీరికి వరుసగ
నమస్కరింపలయును

శ్లో నృనామపూర్వం పరిక్షీర్య పశ్చాత్

భోశబ్ద ముచ్చార్య గురోస్తు శిష్యః

వ్యత్యవ్యపాశం పరిలభ్యపాదా

పిథాయ కర్ణాఽవభివాదయీత. స్మృతిదర్పణము

ముందు తనపేరు ఆవల భోశబ్దము చెప్పి శిష్యుడు
గురువు గుడిపాదమును గుడిచేత నెడమపాదమును నెడమచేత
నంటి రెండుచెవులు మూసికొని గురువునకు నమస్కరింపవల
యును. కాని గురువులపాదములు గాయపడునట్లు-పరిములుబ్బు
నట్లు-ఎముకలు విఱుగునట్లు-పొడిచి-పిసికి-నలిపి గురువు ప్రాణ
ములు కంఠగతములు చేయరాదు. ఈ వైభవము వాసుదాసుచ
కుఁ దప్ప నితిరులకుండనని తలఁచెదను.

తల విరియఁబోసికొని యుండువానికి జపము హోమము
భోజనము చేయువానికి చీఁకటియం దుండువానికి నిద్రించు
వానికి పతితునకు శవమునకు నమస్కరింపరాదు తలమీఁద
మునుఁగువేసికొనికాని తలంటుకొనికాని నమస్కరింపరాదు
క్షత్రియుఁడు వైశ్యునకు సమస్కరించెనేని ౮-౧౦ మంది
బ్రాహ్మణులకు నమస్కరించిన శుద్ధుఁడగును. బ్రహ్మ క్షత్రియ
వైశ్యులం దెవరైన సూత్రులకు నమస్కరించిరేని కట్టువస్త్ర
ములతో న్నానము చేయవలయును. శివునిగాని విష్ణువునుగాని
పూజింపవలయును. లేదా మహాభాగుడైన బ్రాహ్మణునకైన
నమస్కరింపరాదు.

దీక్షికి బ్రమాణవాక్యములు. స్మృతిసర్వణము.
 త్తో తుత్రవైశ్యాభిరాదేన, ప్రానశ్చిత్తం కథంభవేత్
 బ్రాహ్మణానాం వశామైవా, అభివాద్యనిశున్ద్యతి
 అభివాద్యద్విజశ్శుత్రం, సచేన్నానరూచరేత్
 అర్చయేత్పుండరీకాక్షం, దేవం వాపి త్రిలోచనమ్
 బ్రాహ్మణం వా మహాభాగ, మభివాద్యనిశున్ద్యతి
 తో ఉదకక్యాం, సూతికాం నారీం భర్తృస్మేం గర్భఘాతినీమ్
 అభివాద్యద్విజోమోహా సహోదాత్రోశున్ద్యతి.

ఏనర్ణముదైనను ముట్టయినదానికి, పురుటిదానికి భర్తను
 జంపెనదానికి గర్భమును బోగొట్టుకొనదానికి బ్రాహ్మణుడు
 గాని తుత్రయుడుగాని వైశ్యుడుకాని యుక్తావయుచే నమస్కరించెనేని యొకరేయి పగ లుపసించి శుద్ధుడగును

పతితుడైనగా భ్రష్టుడు తాను జనించినచర్ణమునుండి
 పడిపోయినవాడు పుట్టువుచే బ్రాహ్మణుడైనను పతితుడయ్యెనేని
 వానికి బాతచండాలుడును నమస్కరింపరాదు పతితుడైనచర్ణమునందును జేరెడు
 కొట్టకొనకొమ్మనుండి పడినకాయ సెలబడుచేకాని నడుమ గ్రిందికొమ్మలకు నగులుకొనదుకా

దీని కపచావము

సర్వాత్తక బ్రహ్మోపాసనము చేయువానిని బైసామాన్య
 విదులు బాధింపవు వీడు మరుష్యులకేకాదు కుక్కలకు గాడిద
 లగు ఎద్దులకు జెల్లుకుగూడ సర్విము బ్రహ్మకథావిశిష్టమని బ్రహ్మ
 స్వరూపుని నమస్కరించును. దృష్టిభావభేదము కారణము

ప్రశ్నకాలప్రతీక్షః=ఎప్పుడు గురువు విరామముగా నితర చింతలు లేక యేకాంతియై ప్రసన్నుడై యుండునా యెప్పుడు ప్రశ్నలడుగ సమయమగునా యని సమయము వేచియుండు వాఁడు రాత్రి పదిగంటలమీఁదఁ బఠంశిన గురువును లేపి యయ్యా నూకు మంత్రార్థము చెప్పమని యడుగువారు కాఁ గూడదు.

శాంతః దాంతః=అంతరింద్రియ నిగ్రహము బాహ్యేంద్రియ నిగ్రహముగలవాఁడు.

అనసూయః = అసూయ లేనివాఁడు. మనకంటె వీని కెక్కున యేమి తెలియును? మనము చదివిన పుస్తకములలో వే కదా వీఁడు చెప్పుచున్నాఁడు ఇతఁ నిన్నిపుస్తకములు చదివిన వీనియంతటివారము మనము కాఁగలము. అను నిర్లక్ష్యభావము కలవాఁడు కాఁగూడదు

శరణముపగతః=శరణము చొచ్చినవాఁడు. నన్ను రక్షింపఁ బోషింప నీవు తప్ప మఱియెవరులేరు నీవే నాకు దిక్కు. నన్ను రక్షించుభారము నీది. నీ యాశ్రయమునఁ దా పత్రయ బౌధలు లేక సుఖంతురు అని పాదములపైఁబడువాఁడు అట్టి నిశ్చయము నిశ్చలమైన శ్రద్ధయు భక్తియుగలవాఁడు

శాస్త్రవిశ్వాసశాలీ= శాస్త్రమునందుఁ జెప్పఁబడినది వాస్తవము ఆప్రకారము నడుచుకొనిన సందుఁ జెప్పినఫలము తప్పక కలుగును అని దృఢనిశ్చయము నమ్మిగలవాఁడు. శ్రుతి స్మృతీతిహాసపురాణములుందు నమ్మకములేనివానిని దగ్గఱ

చేసేవాడు. శాస్త్రవిశ్వాసలక్షణము శాస్త్రీయచారము. నాకు శాస్త్రవిశ్వాసము కలదని నోర జెప్పచు శాస్త్రీయ చారము లేనివాడు శాస్త్రవిశ్వాసి యనబడడు.

ప్రాచీన పరీక్షాంశమునివలన భక్తిశ్రద్ధలను సంవత్సర మో యాఱు నెలలలో మూడుమాసములో మూడుపక్షములో (౪౫ దినములు) మూడుదినములలో సంవత్సరముకొలది పరీక్షించవలయును ఇట్టి పరీక్షయందు గృతాశ్వుడై గురువును మెప్పించగలుగువాడు శిష్యుడుగానుండు యోగ్యుడు

కృతవిద్ = గురువు తనకు జేసిన మేలెఱింగివచ్చాడు. నేను నేవచేసితిని ఆయన యుపదేశమిచ్చెను. కాయకు గాయ చెల్లుపోయెను ఇత నాయనతో నాకేమిపని యనుట కృత ఘ్నుల లక్షణము ఇట్టివానికి సుంతము జ్ఞానబోధ ఫలమీ యవు ఎన్నిజన్మములెత్తి యెన్నిసరికములపాలై యెంతయో బాధపడి నాకు నీ సరిక బాధ యైహిక బాధ తొలగెను నుపాయము తెలిపిన మహాత్మునకు నేనెంతయిచ్చిన నెంతనేవచేసిన నాయన ఋణమునుండి ముక్తుడై గాగలను? నే నాయన నువేక్షించితినేని నాకంటె గృతఘ్నుడెవడు? అని తలచు వాడు.

అభి సతః = గురువున కిష్టుడై సన్మతించబడినవాడు. ఆయన యనుగ్రహమునకుఁ గాత్తుడై యాయనచే నభిమానింపబడినవాడు వీరవలన నాకుఁ గీర్తిప్రతిష్ఠలు గలుగును. వీనికి జెప్పినవిద్య సార్థకము అని గురువునకు నన్మకముగిలి గించువాడు ఇట్టి శిష్యుడు గురువుచే బోధగోస యోగ్యుడు.

అంతేవాచిలక్షణము

గురుప్రసమిషమున యావజ్జీవము శిష్యుఁడుండి చేయవలసిన కార్యములనుగుఱించి భగవద్ధర్మ శాస్త్రవాఙ్మయములుదాహరించుచున్నాఁడను.

శిష్యో యావజ్జీవం గుహవదేశ ముపతిష్ఠ, న్నాచార్యా
ధీనవృత్తి, స్తమేన పరంబ్రహ్మేతి మన్వానః, తమేవనతతం
ధ్యాయ౯, జప౯, నమ౯, అర్చయ౯, తన్నామోచ్ఛారియ౯,
తత్పఞ్చీర్థం, తదుచ్ఛిష్టం, తదుపభుక్తం వాసోభూషణాది నిత్య
ముపయుంజాన, స్తనర్థమేవ శరీరాదిధారయ౯, తదనుజ్ఞాప్రతి
క్షోఽపంచనయావరివస్య౯, సర్వదాస్వాత్మయాత్రామనపే
క్ష౯, తచ్ఛరీరి సంక్షణపరోభవ౯, గురోర్గురూనపి తత్ప్రత్యై
యజ౯, తద్దారానా భాగవతేష్వపిచ సబ్రహ్మచారిషు గురు
వృత్తి ర్యథాయోగ్యంచ తేషు సరివస్య౯, గురుకృత ముపకార
మాదేహ పాతమప్రత్యుపకృత్యను సంసధ౯, నవిస్తర౯, తదా
రాధ్యే భగవతి అధికప్రీతిస్తమేవ ఉపాయోపేయ భావే నాలంబ
నూన స్సర్వతో నద్రుహ్య౯, గురునిందా ద్యశ్రుణ్వ౯,
ఐహికాముష్మికం సర్వం గురురేవేతీ భావయ౯, నియమాతి
శ్రమే రహసిబోధయేత్ పతనీయం వారయ౯ అతికృచ్ఛగతం
భగవత్ప్రపత్త్యాదిభి స్సముద్ధరి౯ అశక్యచారణే తనంతర్యా
మితే తదాచార్యం వా భజ౯ తన్నివర్తనావకాశం ప్రతీక్షి
మాణో బాతేవకాశేనంబోధ్య మార్గేస్థాపయ౯ గురుసన్నిధా
వప్రగల్భమానః స్వసమాసశీలైరేవ సహవస౯ యావదాయు
షం గురుముపాసీత.

దీనికర్థము.

శిష్యుఁడు తాను ప్రసక్తియుంచునట్లు గురువువదేశించిన పద్ధతి నడుచుకొనుచు నాచార్యునకు కధీనమైనవర్తనము కలవాడై యీయన చెప్పినదాని నతిక్రమించి నడవక యాచార్యుడే పరిబ్రహ్మమని తలఁచుచు నాయననే నారాయణుఁ డని ధ్యానించుచు జపించుచు నమస్కరించుచు నర్చించుచు నాయనపేరే యుచ్చరించుచు నాయన వాదతీర్థము ఆయన యుచ్చిష్టము ఆయన యుపయోగించి విడిచినవస్త్రములు భూషణము లుపయోగించుచు నాయన నిమిత్తమై శరీరము మొనలైనవాని ధరించుచు నాయన యశ్చక్షువు వేచి సంపద లేక శుశ్రూష చేయుచు నెప్పుడైన దేహయాత్రయందుఁ గాంక్ష లేక యాచార్యునితిరుస్సు కార్యాంతరముల వ్యర్థపడి పోకుండునట్లు ఆయన శరీరక్షణముం దాచుకొని గురువు సంప్రీతినిమిత్తమై యాయనగురువును బూజించుచు నాయన భార్యానులందు భాగవతిలందు తపతోడి శిష్యులందు గురు వృత్తిచే యోగ్యతకుఁ గనినట్లు సేవసేయుచు, గురువు చేసిన యుపకారము తన దేహము పడిపోవువఱకుఁ జేసినను జాలినంత ముఖమేలు చేయ నాధ్యము కానినని తలఁచుచు, దానిని మఱచక, యాయన యారాధించు భగవంతునియందు విశేష ప్రీతి యుంచి యాయనయే ముక్తి కుపాయము, ముక్తిఫలమను

*భార్యాదులు=దారలు-పుత్రులేకాని లంజలు లంజకొడుకులుగారు తనభార్యతోడప్పు నితరస్త్రీలతో సంగమించువాని గురువుగాఁ గొనరాదు.

తలంపుగలవాడై యెప్పుడుగాని ద్రోహమెంచక గుఱునిందా
దులవినక నైహికాముష్టికములు సర్వము గురువని తలంచుచు
గురువు నియమ మతిక్రమించెనేని రహస్యముగ బోధించుచు
పతితుఁడు గాకొండ నేవిధముగనైన వారించుచు నదియు నతి
కష్టమైనయెడల భగవత్ప్రపత్త్యాదులచే నతని నుద్ధరించుచు
నట్టును వారింప నసాధ్యమైనయెడల తదంతర్యామియైన భగ
వంతునిఁగాని యాయన గురువునుగాని భజించుచు నా మనసు
జక్కజేయ నెప్పు డవకాశము దొరకునాయని యెదురుచూ
చుచు నవకాశము దొరికినపుడు బోధించి సరియైన మార్గమున
నుంచి గురుసన్నిధియందుఁ బ్రగ్భములుమాని తననడవడికి
సమానమైన నడవడి గలవారితోఁ గలిసి వ్రతించుచు నాయు
స్సుండునెఱకు నాచార్యు నుపాసింపవలయును

ఇది యంతయు యావజ్జీవము గురువుల సమీపమం
దుండి సేవించు నంతేవాసుల లక్షణము అట్లుండటకు సాధ్య
పడచినారు దూరమునందుండినను దేహముతో శుశ్రూష
చేయకపోయినను మానసికారాధనము చేతనైన సాహాయ్యము
యోగక్షేమవిచారణము లోనైనవి చేయుచుండవలయును
శబరి యావజ్జీవము గురువులఁ గొలిచి వారియపదేశప్రకారము
వ్రతించి దానిఫలముగ భగవత్సాక్షాత్కారము దానిఫలమైన
పుణ్యలోకము సంపాదించెను. మీఁదఁజెప్పినట్లు గురుభక్తి
దైవభక్తి గలిగి వ్రతించువారికే తత్త్వార్థము స్ఫుటముగ మన
స్సునఁ బ్రకాశించును గాని తక్కినవా రెంతశ్రమించినను
నావిరికప్పిన యద్దమువలె నుండును.

మీఁదఁజెప్పిన వాక్యములందలి గురుశరీరరక్షణము గురుచ్చిష్టభోజనము గుఱించి కొంచెము చెప్పవలసియున్నది. గురుశరీరరక్షణము శిష్యునికార్యము శిష్యుని యాత్మరక్షణ కార్యము గురువుకార్యము. శాస్త్రము గురుశరీరరక్షణమని చెప్పినేకాని గురుశరీరపోషణ మని చెప్పలేదు గురువు తన కడుపుకూటికై దేవులూడుచుండినయెడల నాయన తపస్సు పూర్ణముగఁ జేయఁజాలకపోవుచు ఆకారణముచేఁ గొంత యాయు న్సురనిమిత్తమై వ్యర్థమగును. ఆవిచారభారము గురువునకుఁ దప్పించినయెడల నాయన శీఘ్రముగఁ గృత కృత్యుఁ డగును. అందు సగభాగము ఫలము శిష్యునికి లభించును.

శ్లో. య స్యాన్నసాన పుష్టాంగః, కురుతే ధర్మసంగ్రహమ్

అన్నప్రదాతు స్తస్యార్థం, కర్త శ్చార్థం నసంశయః

అని ప్రమాణము గలదు.

శరీరపోషణమనఁగా శరీరము బలియునట్లు చేయుట. ఇట్టితిండి శిష్యుఁడు పెట్టరాదు శిష్యుఁడు బీదవాఁడై సజా తీయుఁడైనచో మాధుకరమెత్తి తెచ్చినదాని నాయనముందుంచి యాయన కావలసినది తీసికోఁగా మిగిలినది తాను భుజింప వలయును మాధుకర మెత్తునప్పుడు గురువునిమిత్తమై బిచ్చ మెత్తు చున్నానని చెప్పనచ్చును గురువునకు శిష్యుఁడు పెట్టు నది మితాహారపదార్థముగా నుండవలయును గాని యాహార ములుగాని కాఫీ, టీ, కోకో, పొగాకు, సారాయి, కల్లు, గంజాయి

లోనగుపదార్థములుగ నుండరాదు. గురువులవారు దీనికై
 లబలబ నోరుకొట్టుకొన్నను శిష్యుఁ డీయరాదు. ఆహారపదార్థ
 మైనను దామసాహారములైన మాంసము గ్రుడ్లు మొదలైన
 వీయరాదు. సాత్త్వికాహారమైనను మితిమించి యాయరాదు
 అమితాహారమైనను తపోవిఘ్నకారియే అమితసాత్త్వికాహా
 రము తామసాహారము సమానములు ఎక్కువ తినుటచే
 నొడలు మాటుమసంగును చిత్తము స్వస్థముగాదు కావున
 నిట్టిదుష్టాహారము నిచ్చుశిష్యుఁడు గురువును జెఱచినవాఁ
 డగును. ఆపాపఫలమనఁగా తపస్సునకు విఘ్నముకలిగించిన
 పాపము శిష్యుఁ డనుభవింపవలసియుండును చేయుసత్కార్య
 మునకు శిష్యుఁడు యథాశక్తి సాహాయ్యము చేయవచ్చును
 గాని గురు నకార్యము చేయఁబూనిన నేమాత్రమైన సాహా
 య్యము చేయరాదు ముందు పోవువాఁడు తప్పుత్రోపఁ
 బోయి గుంతలోఁ బడిన వాని నాధారముగఁ గొనివచ్చు
 గ్రుడ్డివారును వానివెంట గుంతలోఁబడినట్లు గురువు దుర్గతికిఁ
 బోయిన శిష్యులును బోవకతప్పదు. కావునఁ దెలివిగలవారు
 సరియైన నడవడి జ్ఞానము గలవానిఁగాఁ జూచి గురువుగ
 గ్రహింపవలయును గురువుచేత సత్కార్యములే చేయింప
 వలయును. గురువు తెలిసి గర్వముచేతఁ గాని తెలియకగాని
 యతిక్రమించి పోవుచుండెనేని బోధింపవచ్చును చేతనైనంత
 వఱకుఁ జక్కజేయ యత్నింపవచ్చును ఎటువినకపోయిన
 దండింపవచ్చును

శ్లో గురో రపల్లిప్తస్య, కార్యాకార్య మజానతా
ఉత్పదం ప్రతిప్రన్నస్య కార్యంభనతి శాసనమ్.

ఇట్టికష్టపశ కోడండరామసేవక సమాజమువారికిఁ గలు
గకయుండునుగాక.

గురుశరీరరక్షణ మనునది యాహారవిషయ మాత్రము
గాదు. సన్న్యాసుల కేకభిక్ష నిషిద్ధము. (ఏకభిక్ష యనిన
నొకయింటమాత్రమే కావలసినయాహారము తినుట) కావున
౩-5-7 యిండ్ల భిక్షమొత్తి తినవలయును. ఇట్లు భిక్షకుఁ దిరుగు
కాలములో నెవ్వరైన ననుస్కరించిరేని యానాఁ డుపవసించ
వలయును

శ్లో. భిక్షాకాలేచ కే నాపి, నమస్కారః కృశో యది

తనన్మంతుపరిత్యాజ్యం, భుక్త్వా చాంద్రాయణంచరేత్ .

భిక్షాకాల మందెవ్వఁడైన ననుస్కరించెనేని యాయ
న్నము పరిత్యజింపవలయును తినెనా చాంద్రాయణము జరుప
వలయునని ప్రమాణము.

శ్రీరామానుజాచార్యులవా రొకనాఁ డిట్లు తిరుగుకాల
మునం దొకయింటికి భిక్షకుఁ బోగా నాయింటియిల్లాలు భిక్ష
వేసి తటాలున ననుస్కరించి గిట్టున తిరిగిపోయెను. మతవి
ద్వేషకారిణమున నామెమగఁడు భిక్షొన్నములో విషముకలిపి
యాయన్న చూచునకుఁ బెట్టెనుని బలవంతపఱచి పంపెను.
బిచ్చగాఁడు బ్రాహ్మణుఁడుయశి ఇట్టివానికి నెట్లు విషముపెట్టు
దునా యని యాయిల్లా లేమిచేయుటకుఁ దోవక మగనిపోరు

పడలేక యానిపాన్నము పెట్టి ధర్మశాస్త్రము తెలిసినది గావున నమస్కరించెను. అట్లుచేయుటచే నాయన యాయన్నము తినఁ దని యెఱుఁగును.

భిక్షవేసి యాయిల్లాలు నమస్కరింపఁగనే యాయన తటాలున మరమునకుఁ బోయి యాయన్న మాంసలవైచి యా దిన ముపవాసముందునని శిష్యులకుఁ జెప్పెను. వారును దాని లో నేదో కృత్రిమ మున్నది తేకుండిన నాయిల్లా లట్లుచేసి యుండదు. ఈ మన్నము మీరు తినరాదని యామెయభిప్రాయము అనిచెప్పి పరీక్షార్థ మాయన్న మొకకుక్కకు వేయఁగా నది తిని వెంటనే చచ్చెను. వారినందఱము స్థిరపడెను. ఇంతటి విరోధులుగల గ్రామమందు వసింపరాదని యాయన శిష్యుల తోడ వెంటనే బయలుదేరి యెందుల నిలుచక చక్క శ్రీరంగ మునకు వెళ్లెను. అప్పుడు మధ్యాహ్న వేళయ్యెను కావేరి దాటి వారు వెళ్లునప్పటికి శ్రీరామానుజాచార్యులవారిగురువు కావేరికి మధ్యాహ్నాన్నార్థమై వచ్చుచుండెను గురువును జూడఁగానే రామానుజాచార్యులవా రాయనపదములపైబడిరి నిండువేసంగి మండునెండలు ఇసుక పెనమువలెఁ గాలుచుండెను. ఆమండునినుకలోనే యాయన పడెను. ఎంతసేపైనను గురువు లెఘ్నువాఁడుకాఁడు శిష్యుఁడు గురువునాజ్ఞ లేక లేచిన వాఁడుకాఁడు అప్పుడు రామానుజాచార్యులవారి శిష్యులలో నొకశిష్యుఁడు కోపముచే నుండిపడుచు నాగురువును బలువిధముల దూషించి యాకోమలశరీరుని జంపఁ జూచెదవా యని

తా నాయసుకలోఁ బడి తనపై రామానుజాచార్యులవారిని
 వేసికొని యింక నెంతసే పూరకుండెనవో యుండు మనెను.
 అప్పు డాగురువు నాయనా! యీయనకు మీరింకఱు శిష్యు
 లున్నారు ఈయనదేహరక్షణమం దెక్కువశ్రద్ధగలవాఁ డెవఁ
 డో తెలిసికొనఁ గోరి యిట్లు పరీక్షించితిని ఇఁకమీఁద నీవా
 కఁడవే యీయనకు నాహారము కల్పించుచుండుము ఏకభిక్ష
 కనుష్ఠ నిచ్చితి ననెను. ఈశిష్యుఁడే గామానుజాచార్యులవారి
 కాదినమునుండి యాహారముచేసి పెట్టుచుండెను. ఇట్లులుండ
 నొకఁవాఁడు శ్రీరంగముగో స్వామి యూరేగింపు జరుగ పెరు
 మాళ్లు వీధులవెంట వచ్చిరి. రామానుజాచార్యులవారు పోయి
 నమస్కరించిరి కానిలోపలనున్న యీశిష్యుఁడు పాలుగఱచుచు
 స్వామిని దర్శింపరాఁడయ్యెను రామానుజాచార్యులవా రావల
 లోపలికిఁ బోయి యేమిరా? పెరుమాళ్లు వాకిట విచ్చేసియుం
 డఁగా నీవు వచ్చి దర్శింపవైతివని యడిగిరి. సరేసరే మీన్వా
 మిని నేను దర్శింపవచ్చిన నాన్వామికి పాలెవరు కాఁచియిత్తురు
 అనెను

చోళ దేశంబునఁ గ్రిమికంఠుఁ డనునొక వ్రథువుండెను.
 ఈయన కేవలశైవమత పక్షపాతి ఇతఁడొకపత్రముమీఁద
 శివాత్ పరతరంనాస్తి శివుఁడంటె గొప్పవాఁడు లేఁడు. అని
 వ్రాసి వైష్ణవులందఱుచే చేవ్రాలు చేయించుకొని రమ్మని సేవ
 కుల కాజ్ఞాపించెను

దుష్టుడైనయతనికి భయపడి యందఱు సంతకములు చేసిరి. రాజభటులు రామానుజాచార్యులవా రున్నచోటికి వచ్చిరి వారు లోపలనుండిరి శిష్యులందఱు వాకిట నుండిరి సేవకులు వారిచేత నాకాగిదమిచ్చిరి అందొకశిష్యుఁడు దానిని జూచి ద్రోఁ మున్తి తతఃపరం అని దానిక్రింద వ్రాసెను సేవకుఁ డావ్రాసినవాఁడే రామానుజాచార్యులనుకొనిపోయెను ఈసం గతిని రామానుజాచార్యులచారికి శిష్యులు తెలిపిరి ఇంక నిచ్చట నున్నయపాయము తప్పదని వారెల్ల నొకయాలోచన చేసిరి ఆవ్రాసినశిష్యుఁడే తాను రామానుజాచార్యులనని యీసారి భటులు వచ్చినపుడు చెప్ప నంగీకరించెను ఇట్లు తన్ను భటులు పట్టుకొనిపోయినయెడల నక్కడివారు వీఁడు రామానుజాచార్యులుకాఁడని చెప్పినఁ దన్ను రాజు విడిపించును ఈమధ్యకాలములో రాజ్యము పొలిమేరదాఁటి రామానుజా చార్యులు తక్కినశిష్యులు పోవచ్చునని యియుపాయముచే సిరి రామానుజాచార్యులవా రొక్కని నాతనితోడనుంచి తక్కినశిష్యులతోడ శీఘ్రగమనంబున నాయూరు విడిచి పలాయనమైరి

రా జాపత్రమును జూచి మండిపడెను. శివాత్ పరతరం నాస్తి యనుటకు శివునికంటె గొప్పవాఁడు లేఁడని రాజునభి ప్రాయము వైష్ణవశిష్యుఁడు శివశిబ్దము సేరునంటి కొలఁత పాత్ర కర్థముగలదియు నగుటచే నాయర్థము గ్రహించి సేరు కంటె తూము పెద్దదున్నదని యర్థమగునట్లు ద్రోఁ మున్తి తతః

వరం దానికంటె బెద్దది తూము గలదని యర్థమిచ్చునట్లు వ్రాసెను ఇది యెవరు వ్రాసినదని రా జడుగ రామానుజాచార్యులవారు వ్రాసిరిని వారు బదులుచెప్పిరి వెంటనే యాయనను బట్టి తెచ్చుని భటులఁ బంపెను వారు వెదకుచు వచ్చి యెవరు రామానుజాచార్యులని యడుగ నేనే యని యా శిష్యుఁడు చెప్పెను వెంటనే యాయనను గట్టి బటులు కొంపోయిరి రాజు నీ వెవఁడ వేమని విచారింపక యాయనయే రామానుజాచార్యుని కొఱ్ఱులు గాల్చి యతనిరెండుకన్నులఁ బొడిపించెను ఆసల నీవార్త రెండవ శిష్యుఁడు వచ్చి తెలిపెను ఆరాజు కుత్తుకలో పురుగులుపుట్టి చచ్చెను ఈవిధముగ నీశిష్యుఁడు గురుప్రప్రాణము రక్షించెను

గురువు దేహమును శిష్యుఁడు తన సొంతధనముతోనో, బిచ్చమెత్తి తెచ్చిపెట్టియో రక్షింపవలయునుగాని తన దేహమును గురువ్రత్యముతోఁ బోషించుకొనరాదు. ఇట్టివాఁడు శిష్యుఁడుగా నుండఁదగఁడు గురువు తానై యేదైననిచ్చిన గ్రహింపవచ్చును గాని నిరాకరింపరాదు.

గురుచ్చిష్టభోజనము = ఉచ్చిష్టము = ఉత్ + శిష్టము భుజించి ఎక్కువకాఁగా మిగిలినదని యర్థము. భుజించుట యనఁగా నేయింద్రియముతోనైన ననుభవించుట ఒకఁ డొక యరఁటిపండులోఁ గొంచెము త్రొంచి నోరవేసికొనినఁ దక్కిన పండు ఉచ్చిష్టము - కొఱికి తినవలసిన పనిలేదు. గిల్లి నోరవేసికొనినను జాలును ఒకగెలలో నొకపండు తినినఁ దక్కిన

పండ్లన్నయు వాని యుచ్చిష్టమే. ఒకతపిలెఁ డన్నములోఁ గొంత నొకఁడు ముందుతినినఁ దక్కినదంతయు యుచ్చిష్టమే. ఇట్టి గుహుచ్చిష్టమును శిష్యుఁడును భర్త యుచ్చిష్టమును భార్యయుఁ దినవచ్చును. కాని యొకఁడు కొఱికి తినఁగా మిగిలినది నమలుచు నోటినుండితీసినది సర్వథా దుష్టములు ఇట్టి యెంగిలి గుహుచ్చిష్టమని శిష్యుఁడు తినరాదు ఇప్పుడు కొందఱు పరమనీచు లెక్కువకులమువారిని జెఱుఁపఱుకై తమచోటి యెంగిలి తీసిపెట్టుచున్నారు బుద్ధిలేని పశుప్రాయులు తినచున్నారు ఇరువురు పాపులే. కూటికిఁ దక్కువయైనఁ గులమునకుఁ దక్కువా యనుసామెతయైన మనసునఁ దలఁపక కొందఱు కమ్మవారు కమసాలులు కాఁపువారు కొందఱు బ్రాహ్మణులు తమకులగౌరవమును గోదావరిపాలుచేసి నీచుల చోటియెంగిలి తినచున్నవారు. రామరామ యిది యేమి కలికాలమహిమయో యెఱుఁగరాకున్నది. మేము బ్రాహ్మణులమని మేము క్షత్రియులమని చెప్పుకొను వర్ణములవారు ఉత్తమాచారముల నవలంబించి బాగుపడటకు మాఱుగా నిట్లు లోగులై పోవుటకు సంజీవని దుఃఖించుచున్నది. సత్యముగాని యసత్యముగాని యెవ రేనర్థమువారని చెప్పుకొనినను సంజీవని తప్పుపట్టదుగాని చండాలుఁడైనను నేను బ్రాహ్మణుఁడనని చెప్పినేని బ్రాహ్మణాచారమందుండమని బోధించును ఉండకుండిన దుఃఖించును. నుఱియొక భ్రష్టుఁడు దేశమునఁ జేరెఁగదాయని తలంచుచు ఇట్లుండ గొప్పకులములవారు దొంగపరమ

హంసల మాయాయోగీశ్వరుల మాటలునమ్మి పశువులును దినఁగూడని యితరులనోటియెంగిలి దిని భ్రష్టులగుచున్నారగుదా యని సంజీనని యెంత పఠితపించుచున్నదో శ్రీరామునకే యెఱుక ఈసంవర్ధమున నాచిన్ననాఁడు మాపిన్నతండ్రి లక్షణ రావుగారు చెప్పిన యొకచరిత్రము స్మృతికి నచ్చుచున్నది.

అంగ్ర దేశము తుర్కలకు లోపడి పోయిన పిమ్మట నున స్వదేశప్రభువునకు రెండుకన్నులు పోయెను ఆయన యెంతో పుణ్యాత్ముఁడు, భక్తుఁడు ఇట్టివాఁడు తనకుఁ గన్నులు పోయెనే యని వ్యసనపడి భగవంతు ననేకవిధముల నారాధించెను. ఒక నాఁటిరాత్రి స్వప్నమందు శ్రీరాముఁడు వ్రత్యక్షమై రాజా నీవు గోల్కొండనవాలు నుచ్చిష్టము తింటివేని నీకుఁ గన్నులు వచ్చునని చెప్పెను రాజు మేలుకొని భగవదనుగ్రహమునకు సంతోషించెను గాని శరీరకవాని యెంగిలి యెట్లు తీందునా యని చాల విచారపడి కానీ కన్నులు వచ్చినతరువాతఁ బ్రాయ శ్చిత్తమైనఁ బెట్టుకొందునని తగినపరి వారముతోఁ గోల్కొండ కుఁ బోయి నవాలునకుఁ జెప్పి పంపెను నవాలు సభతీరి రాజునకు వార్తపంపెను రా జొక వెండిపల్లెరమందుఁ గొన్ని యరఁటిపండ్లు మొవలైనఫలములు తగిన సజరానా తీసికొని పోయి నవాలున కర్పించి తనస్థితి యున్నదున్నట్లు చెప్పెను. ఆ నవాలు సరే యని యరఁటిగొలలో నొకపండుతిని మఱి యొకపం డొలిచి రాజు చేతిలోఁ బెట్టి తినుమనెను. ఆపం డా రాజు దినెను. రెండుకన్నులు వచ్చెను. రా జాశ్చర్యపడి నవా

మునకు సలాహములు గొట్టి మహాప్రభా! మీయుచ్చిష్టము దీనినఁ గన్నులు వచ్చునని భగవంతుఁడు చెప్పెనుగదా మీ రూరక యిచ్చినదానితోనే కన్నులు వచ్చెనే యిది యెట్లని ప్రశ్నించెను అప్పు డా నవాబు రాజా ఈగొలలో నే నొక పండుతిని నీకొకపం డిచ్చితిని. ఎప్పుడు నే నొకపండు తింటినో యప్పుడే తక్కినపండ్లు నా యుచ్చిష్టము లయ్యెను. ఆ కారణముచే నీకుఁ గన్నులు వచ్చెను దైవ మసత్యమాడునా యనెను రాజా నవాబుఁ జూచి మీ రింతగొప్పవారు గనుకనే భగవంతుఁడు మీయొద్దకుఁ బొమ్మని చెప్పెను. మఱియొకఁడై యండిన నేను గుల్బర్హానుషాహుండఁగదా యని యభివాదనము లాచరించి తనరాజ్యమునకు వచ్చెను.

తనవెనుకఁ దనయుచ్చిష్టము దినువా రుండిరేని భర్తలైనను విస్తరిలోని కూరలుగాని యూరగాయలుగాని యప్పశములుగాని మఱియేవైన కొటికి సగము నోరనుంచుకొని సగమాకులో వేయరాదు. చేత నుంచుకొనరాదు నోటికిఁ బెద్దదిగానుండిన నాకులోనే ద్రుంచి నోర వేసికొనవలయును సగము సమలి తక్కినది తుక్కుకున విస్తరిలో నుమ్మి వేయరాదు చేతఁదీసి యాకులో నుంచరాదు ఒకవేళ నోటినుండి తియవలసి వచ్చెనేని తీసి యాకున కెడముగా నుంచి చేయి కడుగుకొని మరల భుజింపవలయును ఎంగిలిచేతితో భుజింపరాదు ఒక పెద్దమనుష్యునియింటికి నొకయాచకుఁడు వచ్చెను ఆ పెద్దమనుష్యుఁ డాయనను జూచి నీ కేవిద్యయందుఁ బ్రవీ

ణతగలవని యడిగెను భోజనమందని యూచకుఁడు చెప్పెను. భోజనముచేయ నీకు నచ్చునా యని పెద్దమనుష్యుఁ డడిగెను నచ్చునని యూచకుఁడు చెప్పెను. అట్లైన రమ్మని తనప్రక్కన తనికి విస్తరివేయించి తనతోపాటు సదార్థములన్నియుఁ బిండి నంటుతోడి వడ్డింపఁ జేసెను. ఇరువురు భోజనమున కుపక్రమించిరి పెద్దమనుష్యుఁ డేమియు మాటలాడినవాఁడు గాఁడు. యూచకుఁడు మానము వహించియే యుండెను మజ్జగ వడ్డించిరి ఆయన్నము తినుచు యూచకుఁ డూరుగాయ తటాలుననోర నుంచి కొఱికెను అప్పు డాగృహస్థుఁడు అయ్యా మీదేయూరని యడిగెను తన తెలివితక్కునచేష్ట తెలిసికొని నాఁడురా యని లజ్జించి యూచకుఁడు అయ్యా యూరుపేరు చెప్పెను ఊరుగాయ కొఱక ననెను గృహస్థుఁడు నవ్వుకొని ప్రమాదపడెనని తలఁచి తోచిన సత్కారము చేసింపెను. ఇట్టిది భోజనలక్షణము. ఈవిషయమున శాస్త్రవాక్యములు కొన్ని యనువదించెద

శ్లో. వక్రప్రమాణపిండాంశ్చ, గ్రసే దేకైకశః పునః

నక్రాధికంతు యత్పింఙ. మాత్తోచ్ఛిష్టం తదుచ్యతే

పిండావశిష్ట మన్నంచ నక్రాన్నిసృత మేవచ

అభోజ్యం తద్విజానీయా ద్భుక్త్యా చాంద్రాయణంచరేత్.

అశ్వమేధికము.

నోటనెంతమాత్రము ముద్దపట్టునో యంతమాత్రము ప్రమాణముగల ముద్దనే యొక్కొక్కసారిగ నోరనుచుకొని

తినవలయును నోరఁ బెట్టుకొనఁగా ముద్దలో మిగిలినయన్నము
ఆళ్తో చ్చిప్టమనఁబడును నోరఁ బెట్టుకొనఁగా ముద్దలో మిగి
లినయన్నముగాని నోటనుండి వెడలునదిగాని మరల భుజింప
రావని తెలియవలెను

అట్లు భుజించెనేని చాంద్రాయణవ్రతము జరుపవల
యును (చాంద్రాయణవ్రతమనఁగా శుద్ధపక్షమునఁ బౌష్యమి
నాఁ డొకముద్దయన్నము విదియనాఁడు రెండు, తది గునాఁడు
మూఁడు ఉట్టు లే హెచ్చించి పున్నమనాఁడు 15 ముద్దలు తిన
వలయును ఆవల మరల బహుళమునఁ బౌష్యమినాఁడు 14
విదియనాఁడు 13 ఇట్లు పరుసగ అమవాస్యనాటిసఱకుఁ దగ్గింప
వలయును) ఇట్లు చేయట చాంద్రాయణవ్రత మనఁబడును.

దీనివలనఁ దనయెంగిలికూడుఁ దాను దినరావని యే
ర్పడుచుండ నితరుల నోటి జొల్లుఁగోడి కూడు తినుట నిషిద్ధ
కార్య మని వేఱుగఁ జెప్పవలయునా

శ్లో ఏకపంక్తిషు భుంజానా, ఉచ్ఛిప్తం స్పృశతో యది

ద్వావిప్రా విస్మజే దన్నం, భక్త్వా చాంద్రాయణం చరేత్
ఆచారిసంగ్రహము.

ఏకపం క్త్యపవిష్టానాం విప్రాశాం సహభోజనే
య ద్యేకోపి త్యజేత్పాత్రం శేషమన్నం భోజయేత్
మోహో ద్భుంజీత చేద్విప్రః, పంక్త్యా ముచ్ఛిప్త భోజనమ్
ప్రాయశ్చిత్తం చరే ద్విప్రః కృత్రం సాంతవనం స్మృతమ్.
పరాశరము

ఒకపంక్తిలో భోజనముచేయుటకుఁ గూర్చుండినవారిలో నొకఁ డాకువిడిచి లేచిపోయెనేని తక్కినవారు తమ యాకుల లోని మిగిలినయన్నము తినరాదు. మోహముచే బ్రాహ్మణుఁ డాయుచ్ఛిష్టమును దినెనేని కృత్రముగాని సాంతసనముగాని ప్రాసుశ్చిత్తము పెట్టుకొనవలయును. ఇది బ్రాహ్మణులకు నన్వయించును ఇతరులును దీనిని బాటించినఁ బాటించవచ్చును. శ్లో భార్య భృతక శిష్యేభ్యః ఉచ్ఛిష్టం శేషయే ద్భుభః

భోజనంతు ననిశ్చేషం, కుర్యా త్ప్రాజ్ఞః కదాచన.

నఁటచేసినదానిలో భార్యకు సోష్యులకు శిష్యులకు మిగులునట్లు బుద్ధిమంతుఁడు తిరవలయును. వీరికి మిగులకుండు నట్లు చేసినవంతయుఁ దానే తినరాదు.

ఇది పాత్రలందు మిగిలినశేషము గుఱించియే కాని యాకులో మిగిలిన యన్నముగుఱించి కాదు.

తనయెంగిలియే తనకుఁ బనికిరాదని శాస్త్రము మొఱలు పెట్టుచుండ, నారోగ్యశాస్త్రము నిషేధించుచుండ, కన్నకను నూలపు నీచజాతివాని యెంగిలి కన్ను, కాఁపు, కమసాలులు, (బ్రాహ్మణులకూడ) తినుట దోషమని వేతె చెప్పవలయునా? ఈదోష మన్న విషయమాత్రమే కాదు త్రాగెడినీటికి నన్వయించును

శ్లో నహస్తేన సిభేత్తోయం, సపిబా శయనం చరేత్

వీత్వా వశిష్టం చషకే, పునస్త న్నపిభే జ్జలమ్.

భోజనకాలమందును, గుడిచేబితో నీళ్లుత్రాగుటకు నాధ్య పడని సమయంబులందుఁ దప్ప నెడమచేతితో నీళ్లుత్రాగరాదు నీళ్లుత్రాగి పండుకో నరాదు. త్రాగఁగాఁ బాత్రయందు మిగిలిననీటిని మరలఁ ద్రాగరాదు.

అనఁగా జలపాత్రము నోటఁగఱచుకొని యెంగిలిచేసి త్రాగరాదు. పాత్రలోనినీళ్లు ఊంతత్రావి తక్కిననీళ్లు పాత్రమునం దట్లేయించి మఱియొకనారి దానిని ద్రావరాదు పాత్రమునందు నీరు మిగులకుండునట్లు ద్రావవలయును పాత్ర చేతనుండుగానే గుటకలుగాఁ ద్రాగవచ్చునుగాని క్రింద నుంచిన తరువాత మరల తానినెత్తి త్రాగరాదు. ఈవిషయ మింకను సదాచారపద్ధతి వ్రాయ నపుడు విపులముగ వ్రాయఁ బడును.

ఉచ్చిష్టమనఁగా ననుభవింపఁగా మిగిలినదని చెప్పట యేల? ఒకరు ముడిచి తీసినపూలు మూచూచిన పూలు మఱియొకరు ధరింపరాదు.

ఒకరు కట్టివిడిచిన వస్త్రముగాని యుపయోగించిన వస్త్రముగాని యితరు యుపయోగింపరాదు. కట్టరాదు ఒకని శయ్య పాదకలు మఱియొకఁ డుపయోగింపరాదు

ఒకఁడు స్నానముచేయఁగా మిగిలిననీళ్లు మఱియొకఁడు స్నానమాడిరాదు.

ఒకఁడు పీల్చివిడిచినగాలి మఱియొకఁడు పీల్చరాదు. ఒకఁ డనుభవించినస్త్రీని మఱియొకఁ డనుభవింపరాదు. ఇది

౧౯౩౦.] నామ్రాజ్య పట్టాభిషేక సుహృత్సవము. ౧౭౯

యుద్ధిష్టలక్షణము. ఇక శ్రీరామునకు నెట్టి ఫలము
లిచ్చెనో చూతము

౧౩ మ బెల్లము. లింగరావుపాలెము గ్రామమువారు
౫౦-౦-౦ బోయనపల్లె వెంకటాచలసింహారావుగారు రంగూన్.

౨౪-౦-౦ రు నక్కలు ౧ మ గంగనపాలెమువారు

౮-౦-౦ పొయింగున ర పొనులు గుంటుపల్లి తిరువతయ్య
గారు గోవిందపురము.

ఏలక్కాయలు.

౨౦ తు గోపరాజు రామకొటయ్యగారు చిరుమామిళ్ల.

ఉండవత్తులు

౨ శే. వావులూరి పిచ్చయ్యగారు

౧ శే. అన్నాపైగడ హనుమంతరావుగారు } తిమ్మాపురము.

౨౦౦-౦-౦ రు. పుష్పములు. సొలసగ్రామమువారు.

౩ డ. నువ్వులనూనె డి వేగిరిగారు కడప

౧౦౦౮ ౩-౪ సేర్ల నీళ్లుపట్టు కుండ్లు } ఎందుగులపాలెము.
౫౦ వార్పుపట్టు

౨౦౦ చిన్నముంతలు మద్దూరి చెన్నారెడ్డిగారు సొలసగ్రామం

౧౦౦౮ మూకుండ్లు } సొలసగ్రామమువారు.
౧౦౦ పెద్దబాసలు

౪౦ కడసలు రావెలపుడబోత్తముగారు.

౪౦ పెద్దగంపలు గోపరాజు వేంకటాచలముగారు

చిరుమామిళ్ల.

౬౦ చిన్నగండులు మూలెపిచ్చి రెడ్డిగారు సొలస

౧౦౦ చేటలు } బాపతు చిన్నచెన్నా రెడ్డిగారి కుమారు
౬౦ నీళ్లకుండలు } రుడు పెద్దవేమారెడ్డిగారు క్రొత్తసొలస.

౩ బ. వెచ్చి సెనగపప్పు గణపవరము గ్రామమువారు.

గంధపుబిళ్లలు.

౧ వీసె. బొ. రంగప్పనాయుడుగారు } శివగిరి.
౧ వీసె దో. చెంగల్ రామసెట్టిగారు }

౨ బ. వేరు సెనగపప్పు ఇర్లపాడు గ్రామమువారు.

తెంకాయలు.

౩౦౦ సొలస లక్ష్మీనరసింహారావుగారు సొలస.

౧౦౦౦ దర్శి శేషశయనశర్మదాసుగారు ఎద్దనపూడి.

చాపలు.

౧౬౦ మూర్తి ఆదెన్నగారు. }
౧౬౦ గాదె పెదకృష్ణారెడ్డిగారు. } చిరుమామిళ్ల.

౧౦౦ సంబూరు చినబసవయ్యగారు. }
౧౦౦ సంబూరు మల్లయ్యగారు }
౧౦౦ కట్టా వీరయ్యగారు. } లింగారావు
౧౬౦ తోకల నరసయ్యగారు. } పాలెము
౧౦౦ శొంఠినేని వెంకటసుబ్బయ్యగారు }
౧౦౦ కొల్లాట సుబ్బయ్యగారు. }

౫౦౦ చిన్నచాపలు ఎ. ఎల్., నారాయణరావునాయుడు

గారు. బాపట్ల.

౧౯౩౦.] సామ్రాజ్య పట్టాభిషేక మహోత్సవము. ౧౫౧

సారెపప్పు

౨౪-౦-౦ { గోపరాజు పుల్లయ్యగారు } చిరుమామిళ్ల.
మొంటెద్దు పెద్దిరెడ్డిగారు.

౪-౦-౦ జూపత్రి నడికట్టు పాపలమ్మగారు }
౬-౦-౦ జాజికాయ గాదె అబ్బయ్యగారి } చిరుమామిళ్ల.
వెంకిరెడ్డిగారు.

పప్పు నూనె ౪ డబ్బాలు.

౧ క గాదె రామిరెడ్డిగారు } చిరుమామిళ్ల.
౦౪ డ ఆకారపువీరయ్యగారు }

౧ క తులాబందుల కృష్ణయ్యగారు } లింగారావుపాలెము.
౦౪ డ చంబూరు అప్పయ్యగారు }

సీతవాండ్లకు ౨౦౦-౦-౦ లు. కనుపర్తిగ్రామమువారు.

జొన్నలగడ్డ గ్రామమువారు.

ఇర్లపాడు గ్రామమువారు.

వంటవాండ్లకు ౫౦౦-౦-౦ లు.

౯౪-౦-౦ రాజుపేట పోతవరంగ్రామమువారు.

౦౫-౧౫-౦ వంకాయలు గోవిందపురం గ్రామమువారు.

౪౦-౦-౦ గనసుగడ్డలు కెల్లంపల్లి వెంకటసుబ్బయ్యగారు.

గోవిందపురం.

౩౫౪-౨-౦ నాడెండ్ల గ్రామమువారు.

౧౦౦-౦-౦ ఆదిపూడి సూర్యనారాయణవాసుగారు } ఎద్దన
 ౮౦-౦-౦ అకలంకం శేషాచార్యులుగారు. } పూడి
 ౫౩-౦-౦ ఉప్పలపాటి తాయమ్మగారు } వారు.

౧౦౦-౦-౦ అర్చకులకు లింగారావుపాలెము గ్రామమువారు.

౯౦-౦-౦ వేదపారాయణమువారికి తూబాడుగ్రామమువారు

అత్తరు.

తు ౦ ౪ ౦ అన్నాప్రెగడ వీరరాఘవయ్యగారు తిమ్మాపురము.

తు ౦ ౪ ౦ తాబాటి పార్వతమ్మగారు తూబాడు

తు ౧ ౮ ౦ నడింపల్లి వెంకటనరసమ్మగారు జొన్నలగడ్డ.

తు ౨ ౪ ౦ గుంటుపల్లి గోవిందయ్యగారు గోవిందపురము

౫ నేర్లు సాంబ్రాణి సామినేని వీరయ్యగారు గంగనపాలెం.

౧౦-౦-౦ దళాంగం కొమ్మూరి కృష్ణయ్యగారు చేజెర్ల.

పచ్చకర్పూరం తు ౬

తు ౨ బంపంనేని పిచ్చయ్యగారు

తు ౨ బొప్పూడి లక్ష్మీనరసింహంగారు. } బొప్పూడి

తు ౨ గోపరాజు నాగభూషణముగారు }

శే ౧౧౦ మాలెంపాటి గురుమూర్తిగారు కన్తువారిపాలెము

౦౧ మ గంధపుచ్చెక్కలు కోడెచినరామయ్యగారు కావూరు.

అరటిపండ్లు ౧౦౦౦.

౮ ౦-౦-౦ తూమాటి వీరారెడ్డిగారు. } చేజెర్ల

౫-౦-౦-౦ చేజెర్ల సీతమ్మగారు. }

౧౦౩౦] సామ్రాజ్య పట్టాభిషేక మహోత్సవము ౧౦౩

౫-౦-౦ రు. బాదంచప్పు కోశపెనరామయ్యగారు కావూరు
శివారులింగంగుంట్ల.

౧౫-౦-౦ రు. పునుగు నామినేని అచ్చయ్యగారు గంగనపాలెము

౧౫-౦-౦ రు జవ్వాజి రావూరిరామస్వామిగారు | ఎద్దనపూడి
౦౫ మ తేనె యద్దనపూడి శేషయ్యగారు |

౧౦-౦-౦ రు పంచలోహములు గొట్టిపాటి హనుమయ్యగారు
ఎద్దనపూడి.

నవరత్నములు

౩౦-౦-౦ ఎద్దనపూడి నాగభూషణముగారు | ఎద్దనపూడి.
౪౦-౦-౦ సగుమూరు వెంకటరామాచార్యగారు |

౧౦-౦-౦ వెంశితేకులు తాతపూడి గ్రామసభ్యులు.

౨౫-౦-౦ కంకణములు బండారుచల్లె శేషయ్యగారు ఎద్దనపూడి

రాగిబిందెలు.

౧౦-౦-౦ బొప్పుండి సీతారామయ్యగారు ౧ కావూరు.

౧౦-౦-౦ కిలారు గంగయ్యకుమారుడు సుబ్బయ్యగారు
కమ్మవారిచాలెము

౧౦-౦-౦ చాపలమడుగు రామయ్యగారి కుమారుడు లక్ష్మ
య్యగారు.

౧౦-౦-౦ కిలారు గంగయ్యగారి కుమారుడు లింగయ్య
గారు, ౧ బిందె.

౧౮౪

శ్రీభక్తి సంగీతం.

[ఏప్రిల్ నెల,

౧౦-౦-౦ చాపలమడుగు పెనపిచ్చెయ్యగారి కుమారుడు
వెంకయ్యగారు.

పెద్దపల్లెములు.

నాయుడు చంద్రయ్యగారు, కావూరు

౬-౦-౦ కిలారు రామయ్యగారి భార్య రంగమ్మగారు, అరటి
యాకులు ౫౦౦

౮-౦-౦ బొప్పుడి వెంకట శివరామయ్యగారు.

౧౦-౦-౦ మల్లుతానులు ౫ కమ్మవారిపాలెము గ్రామమువారు.

౧౨౦-౦-౦ ఉత్సవ, మూలవర్లకు వస్త్రములు కనుపర్తి లక్ష్మీ
నరసింహంగారు, పశ్చిమ గోదావరిజిల్లా చింతల
పూడి తిరుమలాపురం పోతనరం పోస్టు.

౧౨౯-౦-౦ యాజ్ఞికదక్షిణలు, యద్దనపూడి గ్రామమువారు.

పరిచారకులకు కావూరు లింగంగుంట్ల గ్రామమువారు

వితడిబిందెలు

౬-౦-౦ బొప్పుడి రామకృష్ణయ్యగారు, ౧ బిందె

౬-౦-౦ కిలారు చివవెంకయ్యగారి కుమారుడు లింగయ్య
గారి భార్య పుట్టమ్మగారు, ౧ బిందె.

౬-౦-౦ చంద్ర లింగయ్యగారి భార్య సీతమ్మగారు, ౧ బిందె.

౬-౦-౦ కొత్తపాటి తాతయ్యగారి భార్య నాంచారమ్మగారు.

౬-౦-౦ చంద్ర కొండయ్యగారు, ౧ బిందె

౬-౦-౦ చంద్ర రంగయ్యగారి భార్య సీతమ్మగారు, ౧ బిందె.

శ్రీన్వామికి, అస్తువారికి వస్తువులు.

౧౦ సవర్ణ. దర్శి శేషశయన శర్తదానుగారి

భార్య శ్రీమతి లక్ష్మమ్మగారు బంగారు ఒడ్డాణము

ముక్కుపోగు (బంగారు) శ్రీ ఎద్దనపూడి

రామమ్మగారు

బంగారుపోగు - శ్రీ అబ్బరాజు మంగమ్మగారు.

బులాకి - శ్రీ ఏటుకూరి రామమ్మగారు.

చెంపనరములు - శ్రీ కొణిదెన వరలక్ష్మమ్మగారు.

౨ సవర్ణ బంగారుగొలుసు శ్రీ శేషభట్టరు

నాయకమ్మగారు

ముక్కుపుడుక - బొప్పూడి అన్నపూర్ణమ్మగారు,

కమ్మవారిపాలెము

౩౦ - ౦ - ౦ వెండికమండలువు - చాపలమడుగు గోవిందయ్య

గారు, కమ్మవారిపాలెము

బంగారు ఉంగరము - ఉంగుటూరి రంగనాయకమ్మగారు,

పెననందిపాడు

శ్రీకోడంపరామసేవక సమాజముయొక్క రెండవ గుం

టూరుమాండలికసభ (జమ్మపాలెములో) నామ్రాజ్యపట్టాభి

షేకమునకు సాయపడిన భక్తులవివరము.

౩౦ - ౦ - ౦ లు సరనాయపాలెము సభ్యులు కమ్మవారు

౭౦ - ౦ - ౦ లు. బూచాయపాలెము గ్రామసభ్యులు

బంగారుపతకము - కోడూరు సుబ్బదాసుగారు,

గుడివాడతాలూకా ఉరివి.

- ౫-౦-౦ పోలూరు హనుమంతరావుగారు, కొప్పట్టు
 ౨౦-౦-౦ తురగారామపున్నమ్మగారు, వంగిపురము.
 ౫-౦-౦ పోలూరు సుబ్బయ్యగారు, పాలపట్టు.
 ౧౦-౦-౦ పమిడి కోటయ్యగారు, పమిడివారిపాలెము.
 ౫-౦-౦ పన్నం కోటయ్యగారు, కొంకపాటూరు
 ౫-౦-౦ ముద్దన నరసింహముగారు, చాలపట్టు.
 ౫-౦-౦ తురుమెళ్ల వెంకటకృష్ణయ్యగారు, పెనపాడు.
 ౨-౦-౦ కారుమంచి వెంకమ్మగారు, నర్సాయపాలెము.
 ౧౦-౦-౦ బొపట్ల వీరయ్యగారు, జమ్మలపాలెము

వాగ్దానముచేసినవారు.

- ౨౦-౦-౦ నల్లమోతు శ్రీరాములుగారు, జమ్మలపాలెము
 ౧౧౬-౦-౦ అంగలకుదురు గ్రామసభ్యులు
 ౧౫౦-౦-౦ కోదండరామభీషబియ్యము ధర (అంగలకుదురు)
 ౧౦-౦-౦ చెరుకూరు సుబ్బయ్యగారు, అయితానగరపాడు
 Paid.

౩౦౦-౦-౦ కుత్తాసిద్ధయ్యగారు, జమ్మలపాలెము

౧ బస్తాబియ్యము నల్లమోతు హనుమంతయ్యగారు,
 జమ్మలపాలెము.

౧ ½ బ్యానెయ్యి ఉట్ల సుబ్బయ్యగారు, ,,

౫-౦-౦ అల్పరాజు వీరరాఘవయ్యగారు, పెనపాడు.

Paid.

౧౯౩౦] నామ్రాజ్య పట్టాభిషేక మహోత్సవము. ౧౮౭

శి-౦-౦ పులిపాక నరసింహారావుగారు, మన్నన. Paid.

౧ బస్తాబియ్యము వేమూరి పానకాలుగారు, వేమూరు.

౧౦-౦-౦ గంగవరపు వేంకటరాయశర్మగారు, ఇంకొంట్లు.

శి-౦-౦ గంగరాజు రామారావుగారు, తెనాలి

౬-౪-౦ దొనకొండ లక్ష్మీకాంతరావుగారు.

౧౦-౦-౦ శ్రీకోదండరాసు రైసుమిల్లు, అప్పారము.

శి-౦-౦ పాలవర్తి వీరరాఘవయ్యగారు.

శి-౦-౦ చదలువాడ వెంకటసుబ్బయ్య } జమ్మలపాలెము.
గారు.

౧౦-౦-౦ గారపాటి అప్పయ్యగారిభార్య సుబ్బయ్యగారు,
అంబడిపూడి.

౧౦-౦-౦ అచ్యుతుని రాఘవన్నగారు, చీరాల.

శి-౦-౦ అచ్యుతుని రామమూర్తిగారు, సంతగావూరు.

శి-౦-౦ కమ్మవీరయ్యగారు, చేటూరు.

శి-౦-౦ బ్రహ్మాంశం కోటయ్యగారు, "

౧౦-౦-౦ గంగవరపు మాణిక్యయ్యగారు, ఇంకొంట్లు

శి-౦-౦ వంగిపురపు పేర్రాజుగారి శ్రీగాములుగారు.
వంగిపురము.

౨-౦-౦ పాపన రామయ్యగారు, "

౨ పట్టు ఉత్తరీయములు - రాజా వెంకటస్వామిసెట్టిగారు.
ధర్మవరము.

౧౦౦౦ వినకట్టలు - సం దెవూఁడి సుబ్బయ్యగారున్న, వెం
కటప్పయ్యగారు.

౫-౦-౦ మ - రా - శ్రీ, కొమ్మినేని కోటయ్యగారు,

జమ్మలపాలెము.

౫-౦-౦ చల్లా రామకృష్ణమూర్తిగారు బెజవాడ Paid-

౫-౦-౦ కాసుచోల నారాయణమూర్తిగారు. ,, ,,

౫-౦-౦ కాసుచోల మంగమ్మగారు వంగిపురము ,,

బియ్యము

బస్తా ౧ పొట్టి వీరేశంగారు మాదల.

బ ౧ గాదె చిన వెంకటరెడ్డిగారు చిరుమామిళ్ల.

బ ౧ బండాకు రఘుమ్మగారు దొంకపాడు.

బ ౧. బేతంచెర్ల వేంటరాయఁడుగారు నాతులూరు.

బ ౦౪ పొట్టి సుబ్బయ్యగారు. ,,

బ ౦౪ దన్నారపు గమ్మగారు ,,

బ ౧ పంకాయలపాటి కోట్టింగంగారు పొనుగుపాడు.

బ ౧ ఎల్లెల సుబ్బమ్మగారు ,,

బ ౧ నల్లవనేని పెద్దబ్బయ్యగారు లింగారావుపాలెం

బ ౦౪ శోంరినేని వెంకటకృష్ణయ్యగారు ,,

బ ౦౪ మధిర ఎల్లామందారెడ్డిగారు రామాపురము

బ ౦౪ అన్నపరెడ్డి రంగారెడ్డిగారు బద్దులవాగుపల్లె

బ ౦౪ అన్నపరెడ్డి సంజీవరెడ్డిగారు ,,

బ ౧ పాపులూరు పెదరామయ్యగారు తిమ్మాపురము-

(౧౩౦.) సామ్రాజ్య పట్టాభిషేక మహోత్సవము. ౧౮౯

బ ౦౪ కుజ్ఞా వీరయ్యగారు తిమ్మాపురము.

బ ౧ మారెళ్ల అప్పయ్యగారు తాతపూడి అగ్రహారము.

బ ౫ ఇందుకూరుపేట గ్రామమువారు నెల్లూరుజిల్లా.

బ ౦౪ నల్లమోతు పెదఅబ్బయ్యగారు నాదెండ్ల.

బ ౦౪ ,, రామానుజయ్యగారు ,,

బ ౦౪ ,, వీరయ్యగారు. ,,

బ ౦౪ ,, వెంకటరామన్నగారి రామారుజయ్య
గారు నాదెండ్ల.

బ ౦౪ వరుచూరు పుల్లయ్యగారు. ,,

రు. ౪-౦-౦ లు కీలారు చినవెంకయ్యగారి నాగయ్యగారు
కస్తువారిపాలెము.

బ ౦౪ మునుమాక వెంకటప్పయ్యగారు నాదెండ్ల.

బ ౦౪ నల్లమోతు మూలయ్యగారి శ్రీరాములుగారు
నాదెండ్ల.

బ ౦౪ గావి హనుమాయమ్మగారు. ,,

బ ౦౪ కామినేని అబ్బయ్యగారు ఎండుగంపాలెం

బ ౦౪ చల్లగుంట్ల వెంకటేశంగారు ,,

బ ౧ వెచ్చా పకీరయ్యగారు ఇర్లచాడు.

బ ౧ భువనగిరి సుబ్బయ్యగారు ,,

బ ౦౪ కొత్తూరు రామయ్యగారు. ,,

బ ౦౪ కనమర్లపూడి రామబ్రహ్మంగారు అమీన్ సాహేబ్
చాలెం.

బ ౧ కొత్తూరు శివయ్యగారు. అమీన్ సాహేబ్ చాలెం.

- బ ౦౪ పొనుగుచాటి అప్పయ్యగారు తూబాడు.
- బ ౦౪ కాసు వెంకటరెడ్డిగారు. ,,
- బ ౦౪ మందపాళి సీతారామరాజుగారు రాజుగారిచాలెం.
- బ ౦౪ కనువర్తి శేషగిరిరావుగారిభార్య హనుమాయమ్మగారు
- బ ౦౪ జొన్నలగడ్డ వేంకటప్పయ్యగారు జొన్నలగడ్డ
- బ ౦౪ నల్లచాటి అంకన్నగారు ,,
- బ ౦౪ రాయనం వీరభద్రయ్యగారు ,,
- బ ౫ కుక్కపల్లి భద్రమ్మగారు ఎడ్లనపూడి
- బ ౧ ముద్దన హనుమయ్యగారు ,,
- ౭ ౧ కొల్లిపర్ల రాజయ్యగారు జగన్నాథపురం
- బ ౧ గడగొట్టు కోటమ్మగారు తాతపూడి అగ్రహారం
- బ ౦౪ పోటుబ్రహ్మయ్యగారు ముప్పాళ్ల
- బ ౧ నారాయణం రామచంద్రాచార్యగారు తెనాలి.
- ౨౦-౦-౦ వావిలికొలను రామచంద్రరావుగారు ఒంటిమిట్ట.
- ౨౦-౦-౦ పటాలపు సుబ్బాసింగుగారు తెనాలి.
- ౩౦ తు కద్దురము తిప్పరాజు సీతారామయ్యగారు.
- ముక్కుపోగు శ్రీగోనిచి సుబ్బయ్యగారిభార్య గోవిందమ్మ
- గారు తాటివర్తి

౨౦౦౦౦ అరటికాయలు రేలంగిభక్తులు

పట్టు ఉత్తరీయము శ్రీకస్తూరి సుబ్బరావుగారు అనంతపురము

౧ బ బియ్యము నరసేపల్లి వెంకటసెట్టిగారు.

౧ బ. బియ్యము నిచ్చెనమెట్ల చిదంబరయ్యగారు.

౧౯౩౦.] సామ్రాజ్య పట్టాభిషేక మహోత్సవము ౧౯౧

౧ బ బియ్యము గొంట్ల దానయ్య కుమారుడు చిన్న
సుబ్బరాయుడు

౧ బ బియ్యము కాకుమాసి గురప్ప తాటిపర్తి
౧౦౦-౦-౦ గుంతా చిన్న నాగయ్య శ్రేష్ఠిగారు తాటిపర్తి
౫౦-౦-౦ గ్రామములో జను
౧౦౯-౦-౦ శ్రీమతి కస్తూరి వెంకటసుబ్బమ్మగారు.

రాబట్టినది అనంతపురము

౭౫-౦-౦ హెచ్ తంబయ్యగారు ఫారేస్టు రేంజరు దిగువమిట్ట.

౫౦-౦-౦ అనంతపురము హరిదాసులవలన వచ్చినది

౫-౦-౦ రామచంద్రయ్యగారు వకీలు కిడప.

౫౦ లోటాలు { దొనకొండ లక్ష్మీకాంతరావుగారు.
గోకులపాటి మంగయ్యగారు

౧ ఏకరాభూమి కాశీరత్నము కలావతి పెద్దచెఱుకూరు,
గుంటూరుజిల్లా.

౧౦-౦-౦ అరిటపల్లె వీరరాఘవరావుగారు గన్నవరము

౧౬-౦-౦ వెల్లూరు గ్రామమున భిక్ష.

చిల్లర లక్ష్మయ్యగారు పున్నమ్మగారు జమ చేసినది.

౧౬ సెంట్లు బాగాయతి జొన్నలగడ్డ రామమూర్తిగారు,
ఇర్లపోడు నరసారావుపేట తాలూకా.

కొఱపడిన పదార్థములు.

౧౯ డబ్బాలు నెయ్యి.

బ ౨ లు మినుపపప్పు. ౧౮౦ గ్లాస్ లెట్లు.

౨౦౦-౦-౦ వంటవాండ్రకు ౧౦౦-౦-౦ వంకాయలు గను
సుగడ్డలు.

౧౫౦ చూ పెరుగు ౨౫౦౦ చూ. పందిళ్లకు.

ఇట్లు విన్నవించు శిష్యవరమాణువు,
యా. సుబ్బదాసుడు.

జమ్మలపాలెము సభలు 1930 మార్చి 7-8-9 తేదీలు.

శ్రీ కోనండగారు సేవకసమాజముయొక్క రెండవ గుంటూరుమాండలికసభ మ రా. శ్రీ, ఎ ఎల్ నారాయణ రావునాయుడుగారి యాజమాన్యమున నిర్విఘ్నముగ జరిగెను అనంతపురము, కృష్ణా, నెల్లూరు, అనంతపురముమండలముల నుండి సభ్యులు విచ్చేసిరి గాని నిష్కారణముగ 6 మాసముల నుండి శుష్క వేదాంతులైన మరస్వాములు సభకువచ్చి దుర్వాదములుచేసి కలహించి సభచక్కగ జరగనీయరని వార్తలు ప్రబలి యుండుటచే ననేకులు ముఖ్యముగ సభ్యరాండ్రురారై ఏమిధైర్యముచెప్పినను వారిభీతి వారినివదలినదికాదు సమాజసభ్యులకును ఆహ్వానసంఘమువారికిని యశస్కరముగ నేలోపములేక కొదుకులులేక కార్యములు యథావిధి జరగెను సభాకార్యములు మున్నందు విశదీకరింపఁబడను.

6-వ తేది రాత్రి విషయ చర్చ జరగెను. క్రొత్తగా సమాజమందుఁ జేరువారును, సమాజమునందలి సభ్యులందఱుకు నింటికొక ప్రతివంతున భక్తిసంజీవని తీసికొనవలసినదిగాఁ దీర్మా

నింపఁబడెను ఈతీర్థానము 7-వ తేది సభయందు నేకగ్రీవముగ నంగీకరింపఁబడెను.

ఒంటిమిట్టయందలి వసతులు.

గతసంచికయందు కు.గ్రామమైన యొంటిమిట్టయందు వసతులు దొరకుట దుర్లభమనియు వారివారి వసతులు వారు వారేగ్పాటుచేసికొనవలసి యుండుననియు గుంటూరుమండలమువారిట్లే చేయుచున్నారని వ్రాయఁబడెను అదిచూచి బుద్ధిమంతులగువారు వారివారి ప్రయత్నములందున్నారు. బుద్ధిలేనివారు కొందఱు గ్రామమున వసతులు దొరకవుగావున నెనరు రావలదని యావాక్యమున కర్థమనియు సంపాదించిన పదార్థమంతయు వాసుదాసుఁడొకఁడే తినుటకై యీ యుక్తి పన్నఁబడెననియు ననుచున్నట్టు తెలియవచ్చెను ఈవిధముగ శుష్కవేదాంతుల శిష్యులు తమబుద్ధి కొటిల్యమును బయలుపఱచుకొనుచున్నారే కాని యితరముకాదు. ఇప్పటికి ౨౦౦౦-ల రూపాయలు వెచ్చించి భోజనశాలలు - పంటశాలలు - పందిల్లు ఏర్పాటుచేయఁబడినవి, ఇవన్నియు గుంటూరుమండలమువారి ధర్మమే. తక్కినవారు వారివారి వసతు లేర్పాటుచేసికొనుచున్నారు.

ఇరువదివేలమంది జనులు వచ్చిన నిండఱకు గదులేర్పాటు చేయటకు చాచలు పఱచుటకు వాసుదాసున కెట్లు సాధ్యపడును అంతధనము లభించియుండిన నట్లు చేయసాధ్యపడియుండును ఆహారపదార్థములకై గుంటూరుమంకలమువారిచ్చిన ధర్మములో కొంతకొంత తగ్గించి పందిట్లు వేయవలసి వచ్చెను ఎట్లులైనను వాసుదాసుచకు నపక్తిరీతేవలయునని శుష్కవేదాంతము దొంగయోగులు ప్రజావతియుపాసకులు చేయు కుట్రలేగాని యధార్థముగాదు. ఈకాటుమాటలు నమ్మి సజ్జనులు మోసపోవలదు వచ్చిచూచి యావల నెవరేమనినను సంతోషమే. ఈవార్త మఱియొకవిషయము స్మరింపఁజేయుచున్నది.

అనంతపురమందు దత్తాత్రేయోపాసకుఁడువచ్చి కొందఱు శిష్యురాంధ్ర ననుగ్రహించి మగవారిచే పాదరక్షార్థమంధ్రప్రయోగములతో గ్రామమువిడిచి పోయెనట ఇట్టియుపాసకుల విషయములో సంజీవనివర్తనము లోకమెఱింగినదే వాసుదాసుఁ డాగ్రామమునకుఁ జోయినపుడీ యుపాసకశిష్యురాంధ్రు వాసుదాసుపవన్యాసము వినువా రొక్క రొక రొక గూపాయయ్యవలయునట తీర్థమున కట్టులేయియ్యవలయునట యని వార్తపుట్టించిరి. నిజమెఱుంగనివారు ఆకల్లమాటలకు బేలుపోయిరి ఇట్టివార్తలచే నేమికాఁగలదో నష్టముపడు వారెవరో సత్యమెఱుంగవచ్చినప్పటి నీకల్లరులు ఎట్లు గౌర

వింపఁబడుదురో లోకులే యెఱుంగనలయును పట్టాభిషేక
విషయమై శక్తినంచనము భక్తినంచనము లేక వాసుదాసుఁడు
చేసునాధ్యమైనదంతయు జేయునని విజ్ఞులు విశ్వసింతురుగాక
వాసుదాసుఁడు ధూచుశకటాథికారులతో నుత్తరప్రత్యుత్తర
ములు జరుపుచున్నాఁడు. ఎక్కువబండ్లు వేయఁబడును. ఛార్జి
తగ్గించువిషయ మాలోచనలోనున్నది. ఇంకను బరిష్కారము
కాలేదు

పందిళ్ల విషయములో సిద్ధపటము తహశీల్దారుగారి
నిరోధముచుగుఱించి సభలో చెప్పఁబడును.

ప్రకటన

మంచితరుణము!

మించిన దొరకవు!!

ఆంధ్రనాటకములు.

రూ. అ. పై

1. శకుంతలా దుష్ప్రసంగము - - - - 0 6 0

2. సుగ్రీవ పట్టాభిషేకము - - - - 0 10 0

పద్యగద్యములచేతను, సందర్భానుసారములగు పాటల
చేతను జదువరుల కానందదాయకములై యున్నవి నీతులను
సహజోధించును

3 కథామంజరి- - - - - 0 6 0

వచనము, సులభశైలి, ఇందు బలిచక్రవర్తి, గరుడ, భీష్మ
చరిత్రములు గలవు పితృభక్తి, మాతృభక్తి, పతిభక్తి మొదలగు
విషయములను బోధించును స్త్రీలు పురుషులు చదివి తీరవల
యును. సుగ్రీవపట్టాభిషేకము, కథామంజరి ముఖ్యముగా
రామకథాకాలక్షేపము చేయువారికి సహాయముగా నుండును.

శ్రీకోదండరామ సమాజసభ్యులకు మాత్రము పోస్టు
ఖర్చులులేవు. వలయువారు వెంటనే వ్రాయుడు.

అడ్రెస్. కస్తూరి సుబ్బారావు
అనంతపురం.

శ్రీరామ.

భక్తి సంజీవని.

ఇది శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామ నేవక సమాజమువారి
కైంకర్య రూప మాసపత్రిక.

దీనికి సర్వస్వామి శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామమూర్తి
విలేఖకుఁడు — ఆంధ్రవాల్మీకి వావిలికొలను నుబ్బరావు (వాసుదాసుఁడు)
ప్రకటనస్థలము — వాల్మీకేశ్రమము ఒంటిమిట్ట కడప మండలము.

చందాల వివరము.

ఉపచారకులు	సంపత్సరమునకు	౨—౦—౦
ధారకులు	,,	౫—౦—౦
జీవాతువులు	,,	౧౦—౦—౦
పోషకులు	,,	౨౫—౦—౦
రక్షకులు	,,	౫—౦—౦
ఉజ్జీవకులు	,,	౧౦౦—౦—౦

అంతకుఁ బైపడి యిచ్చువారు ప్రతిస్థాపకులు

సంపత్సరము చందాకుఁ దక్కువ గ్రహింపఁబడదు.

మూర్ఖాచస్థయంగున్న భక్తిమాతకు విననకఱుటమట్లు లోనగు
నుపచారము చేయువారివంటి వా రుపచారకులు

కుత్తుక యొండకుండ ప్రత్తితో పాలను తడిపి ధారధారగా పోయు
వారు ధారకులు

స్మృతిగలిగించు నౌషధములపంటివారు జీవాతువులు

దేహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు పోషకులు

మరల నపాయమురాకుండ ప్రతికూలములనడచి యశుకూలముల

రక్షించువారు రక్షకులు.

ఉజ్జీవింపఁ జేయువారు ఉజ్జీవకులు

స్థిరముగ నిలుపువారు ప్రతిస్థాపకులు

విడిచుత్రిక 0—5—0

వావిలికొలను సుబ్బరాయకృతము.

ఆంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము.

రూ. అ. పై

శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము, 4-వ కూర్పు			
విశేషలఘులీకతోడ రెండు సంపుటములు మును			
పటికంజు జక్కగ నవరింపఁబడినది	8	0	0
మూడు సంపుటములు	10	0	0
ఏడు సంపుటములు	13	0	0

వాసుదాస ప్రశస్తిము.

ముముక్షుహితచర్య.

రూ. అ. పై

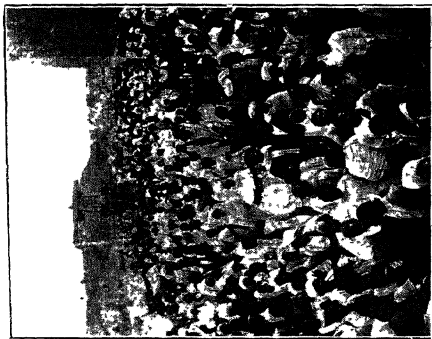
ముముక్షుహితచర్య—ప్రథమభాగము			
(పేపర్ కవర్)	0	14	0
,, ద్వితీయభాగము			
(పేపర్ కవర్)	0	14	0
రెండు భాగములు కలిపి కాలిక్రో బైండు	2	2	0

భక్తి సంజీవని ౧౯౨౯.

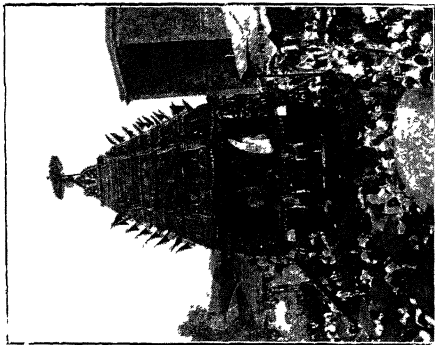
౧౨ సంచికలు	3	0	0
విడి సంచిక ఒకటొకటి	0	5	0

కొలది ప్రతిలేయున్నవి, త్వరితము.

Elephantotsavam held during the time of Samrajya
Pattabhishekam to Sri Kothanda Ramaswamy
at Vontimitta on 12 4-30

Car Festival held at Vontimitta on 13 4-30

[*Photographed by M V R*]

మూర్ఖావస్థయందున్న భక్తిమాతకు విసనకఱ్ఱలవీచుట,
లోనగు నుపచారము చేయువారివంటి వా రుపచారకులు.

కుత్తుక యెండకుండ ప్రత్తితో పాలను తడిపి ధార
ధారగా పోయువాడు ధారకులు.

స్త్రుతిగలిగించు నౌషధములవంటివారు జీవాతువులు
దేహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు
పోషకులు.

మరల నపాయమురాకుండ ప్రతికూలములనడచి యను
కూలముల రక్షించువారు రక్షకులు

ఉజ్జీవింపఁ జేయువారు ఉజ్జీవకులు.

సిరముగ నిలుపువారు ప్రతిష్ఠాపకులు.

విడిపత్రిక   ౦   ౪   ౦

శ్రీ భక్తిసంజీవనీ ప్రతిష్ఠాపకులు.

రూ.   ఆ   పై.

మ-రా-శ్రీ, కుట్టా సిద్ధయ్యగారు, జమ్మలపాలెము   ..   ౪౦౦   ౦   ౦
రక్షకులు.

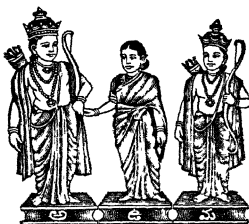
మ-రా-శ్రీ, ముద్దన. రంగయ్యగారు, జగ్గూరు   ..   ౫౦   ౦   ౦
పోషకులు.

మ-రా-శ్రీ, సి. దొరసామినాయుడుగారు, మేల్పట్టు   ..   ౩౦   ౦   ౦

,, చమర్తి. చిన్నపిచ్చయ్యరాజుగారు, కోడూరు. ౨౫   ౦   ౦

వాల్మీకేశ్రమము,   }   వాసుదానుడు,
ఒంటిమిట్ట.   }   కార్యనిర్వాహకుడు.

శ్రీ భక్తి సంజీవని.

ఇది భక్తి జ్ఞాన కర్మ యోగములఁ జెలుపు మాసపత్రిక
ప్రతి హూణమానారంభంబున నెలువడుచుండును.
విలేఖకుఁడు - ప్రకాశకుఁడు వావిలికొలను సుబ్బరావు,
(వాసుదాసుఁడు.) ఒంటిమిట్ట.

“భక్తిచేనైనం గమయతి, భక్తిచేనైనం వర్జయతి!
భక్తివశః పురుషః॥” చూ శ్రుతి.

భక్తియే భగవంతునిజొందించును ఆచునను దర్శింపఁ
జేయునది భక్తియే భగవంతుఁడు భక్తివశుఁడు.

సంపుటము ౨.	{ ప్రమోద సం॥ వెళ్ళాఖమాసము. మే నెల ౧౯౩౦ సం॥ }	సంచిక: ౫.
------------	---	-----------

కేదారగౌళరాగము - అట తాలము.

మంగళాలయమామన వలె.

శ్రీరఘువల్లభ - చిన్మయరూపా
సీతానాయక - ధుతనతతాపా

॥ శ్రీరఘు ॥

రావణ కుంభకర్ణాది నిహంతా
రాజీవాక్ష జగన్నియంతా
పావననామ హరి ఖండితచాపా
హరిధిమద విదారణలోపా

॥ శ్రీరఘు ॥ ౧

ఏకబాణ విమర్దితనాలీ
లోకజనావనకర శుభశీలీ
ఏకశిలాపురవాస మురారీ
వైకుంఠాలయ విమతఖరారీ

॥ శ్రీరఘు ॥ ౨

కౌసల్యా దశరథ వరపుత్ర
కాంచనచే లాలంకృత గాత్రా
వాసుదాసార్చిత పదకమలా
దాసజనావన కరుణా విమలా

॥ శ్రీరఘు ॥ ౩

దశరథనందన దశశతపదనా
దారిత బృందారకరిపు జాలా
విశదమనోహర విమలయశోభా
విశ్వరూప హరి వేదాలాపా

॥ శ్రీరఘు ॥ ౪

❦❦❦ శబరి. ❦❦❦

(పూర్వసంచికాశేషము ౧౭౯-వ పుట చూడు.)

ఉచ్చిష్టః (ఎంగిలి) మనఃగా నెట్టిదైనదియు నెట్టిది యెవ
రికి గ్రాహ్యమయినదియు, నెట్టిది యెవరిది త్యాజ్యమయి
నదియుఁ బూర్వసంచికయందు వ్రాయఁబడెను. ఇప్పుడు కొం

దఱు నీచఱాతిగురువులు తమనోటియెంగిలి శిష్యులకు గురూ
 చ్చిప్తమని పెట్టి వాడిని కుల భ్రష్టులను జేయుచున్నారు. అం
 తియ కాదు వైద్యశాస్త్రప్రకారముగను, అనుభవమువలనను
 ఒకనియెంగిలి మఱియొకఁడు తినెనేని వానిరోగములన్నియు
 నీతినినవానికి లభించును. ఇందు సందేహములేదు మోక్ష
 మునకునని పోయిన మొసలి యెత్తుకొని పోయినట్లగును.
 కావున నీమోసగురువులు తమ్మునన్ని బాగుపడఁవలఁచిన శిష్యు
 లను సుభయలోక భ్రష్టులఁ జేయుచున్నారు.

ఎవరైన నాక్షేపించిన శబరి శ్రీరామున కెంగిలిపండ్లు
 పెట్టలేదా యని బదులు చెప్పుచున్నారు ఈయుపమానము
 వీరు చెప్పటచేతనే వీరి యవివేకము జ్ఞానహీనత బయలుపడు
 చున్నది ఎట్టులన

నీచపుగురువులు కదా శిష్యరాంధ్రకు నోటియెంగిలి
 పెట్టుచున్నారు? శబరికదా శ్రీరామునకు నెంగిలిపండ్లు పెట్టి
 నది? శబరి శ్రీరామునకు గుర్వా? కాదేని వీరియుపమాన మెట్టు
 నార్థకము? వీరి యుపమానప్రకారము శిష్యరాంధ్రనోటియెం
 గిలి గురువులుకదా తినవలయును. అండఱి శిష్యుల శిష్యు
 రాంధ్ర నోటియెంగిళ్లు దొంగగురువులు తినుచున్నారా? శబరి
 శ్రీరామునకు దానుగొఱికి నచులిన ఫలములా పెట్టెను శ్రీమ
 ద్రాయణమునఁ దియ్యని యడవిపండ్లు తెచ్చి పెట్టెనని
 యున్నది. అన్నియేండ్లుగా గురువులకు నడవిఫలములఁ దెచ్చి

యిచ్చుచున్న శబరికి నేచెట్టుపండ్లు తియ్యనివో తెలియకుండునా? గొఱికి తిని రుచిచూడవలసిన పనియేమి?

చిత్రకూటమందు గాముఁడుండఁగానే శబరి కామె గురువు లావిషయముఁ దెలిపి శ్రీరాముని నీవు పూజించి కడతేఱుమని చెప్పిరి ఏరూపముగనో భగవత్సాక్షాత్కారములేక ముక్తిలేదు శబరి గురువులు తమ యోగదృష్టిచే శ్రీరాము దర్శించి తరించిరి శబరి కంతటిశక్తిలేదుగాని భగవత్కృపాక్షమునకుఁ దద్దర్శనమునకు యోగ్యురాలు కావున వా రామె కట్లు బోధించిరి.

చిత్రకూటమును విడిచిన పదునాలుగవ సంవత్సరమందు శ్రీరాముఁడు పంపచేరెను. అప్పటినుండి ఫలములెత్తియుంచినఁ గుళ్లక చెడక యుండునా? శ్రీరామలక్ష్మణులు పంపాతీరమును జేరవచ్చువార్త గురువాక్యములవలన శబరికి ముందుగాఁ దెలియును. ఏదినమువచ్చునదియును వారు ముందే చెప్పియు నుండురు. అట్లు తెలియదేని ముందుగా పలములెత్తి దాఁప సాధ్య పడియుండదు. ఇట్లు దాఁచిన ఫలములను శబరి ముందుగాఁ గొఱికి గొంతతిని యుండెనా యవి చెడియే యుండును కావునఁ గొఱికితినిన యెంగిలిపండ్లు రామలక్ష్మణులకుఁ దిన శబరి యిచ్చెననుట యసంగతము అన్నిసంవత్సరములు గురు శుశ్రూష చేసి శబరి నేర్చికొనిన యాచారమిదియా? గురు భక్తి కలదిగదా శబరి గురువుల కిట్లే యెంగిలి పండ్లిచ్చుచుండెనా? ఇట్లు లామె యశాస్త్రియమై లోకగర్వితమై పాపావహ

మైనకార్యమును జేయుచుండెనని బుద్ధిగిలచాడు సమ్మనా?
కావున శబరి తాను గొఱికి తినిన యెంగిలిపండ్లు తాను మున్నగు
లకు నిచ్చెననుట సర్వధాదుష్టము. అలుసునచో

శ్లో ప్రత్యుద్గమ్య ప్రణ మ్యాద నివేశ్య కుశవిష్టచే
పాదప్రత్యుశనంకృత్వా, తత్తోయం పాపనాశనమ్
శిరిసా ధార్య పీత్వాచ, వన్యైః పుష్పైః పూర్ణయత్
ఫలాని సుపక్వాని మూలాని మధురాశిచ
స్వయ చూనాద్య మాధుర్యం పశ్యేత్ పాశవ్యచ
సశ్చాన్నివేదయామాస, రాఘవాభ్యాం కృతా
ఫలా న్యాన్వాద్య కాకుత్స్థస్తస్యై ముక్తిం వదే.

అని పార్థపురాణంబున నున్నట్లు కొంచు నాసి
యున్నార కదా ఇందు శబరి ఫలములను పెచ్చి తిని
తీరించి భక్షించి యాచల రామలక్ష్మణ కిచ్చెనని యున్నది
గదా యందులేమో పైనారమెందుగఁ జ్రహించఁజేసినచో
నాకుఁ దెలియదుగాని ముగ్ధితములైన పార్థపురాణములం
దావాక్యములు లేవు.

శ్లో ప్రత్యుద్గమ్య ప్రణ మ్యాద నివేశ్య కుశవిష్టచే
పాదప్రత్యుశనంకృత్వా వన్యైః పుష్పైః సుగంధిభిః
అర్చయామాస భక్త్యా వై హర్ష నిర్భరచేతనా
ఫలానిచ సుపక్వాని, మూలాని మధురాశిచ
నివేదయామాస తనా, రాఘవాభ్యాం కృతా
ఫలా న్యాన్వాద్య కాకుత్స్థస్తస్యై ముక్తిం వదే పరామ్.

అనియే యున్నది. అనఁగా,

శబరి శ్రీరామలక్ష్మణుల కెదురుగాఁ బోయి నమస్కరించి దర్శనమునఁ గూర్చుండఁబెట్టి పాదములు కడగి మంచివాసన గల యడవిపూలచే పూజించి భక్తిచే సంతోషముచే సిండిన మనస్సుగలదై మాగినపండ్లను తియ్యనిమూలములను దృఢవ్రతయగు శబరి రామలక్ష్మణులకు నివేదించెను. శ్రీరాముఁ డాఫలముల నారగించి యామెకు శ్రేష్ఠమైన ముక్తి నొసఁగెను.

ఇందు ముందుగాఁ దిని యాఫలములను శ్రీరామలక్ష్మణుల కిచ్చినమాటయే లేదు.

పారాంతరమం దున్నదిగదా యందురా? అందు “భక్షించి” యని యున్నది కాని ‘కొఱికితిని’ యనిలేదు. కావున భక్షించి యరుటకు మనము దోసపండ్లను టాకావేసికొంచెము గిల్లి నోర వేసికొన్నట్లు లెంచవలయునే కాని యితరముకాదు.

శబరి శ్రీరాముని భగవంతుఁడని భక్తిచేఁ గలిగిన సంతోషాతిశయముచే మైచుటచినదై పూజించెనుగాని మనుష్యుఁడను దృష్టిచేఁగాదు. ఇదినిస్సందేహము. భక్త్యతిశయముచే స్త్రీలు దేహము మఱచుట యీకాలమందును బ్రత్యక్షముగఁ గానఁబడుచుండుట యనుభవైకవేద్యము ఇట్టి భక్తిపరవశలయిన స్త్రీలు కార్యములు తాఱుమాఱుచేయుటయుఁ గలదు భక్తిలక్షణము భావోల్బాణము విధమునెఱిగిన భాగవతులు దానిని దోషముగ గ్రహింపరు మఱి యనుగ్రహింతురు.

కృష్ణుడు విదురునికి విందుచకై పోయినపు డాయన భార్య కృష్ణా! భోజనమునకుఁ బ్రార్థనాను ఆకలి తాళఁ జాలవు! ఫలాహారముఁ బెట్టెనరన్నని యెదురుగఁ గూర్చుండఁ బెట్టుకొని సంతోషాతిశయముచే మైమఱచి యరఁటిపండు లొలిచి చెక్కును గృష్ణుని చేతిలోనుంచి పండుపాతవైచెను. ఇట్లు కొన్నిపండులిచ్చిన తరువాత దేహస్పృతిగలదై చూడఁ బండ్లుపడియున్నవి. చెక్కులు కానరా లేదు. కృష్ణుడా చెక్కు లేనమలుచుఁ దినుచుండెను. అప్పుడా యిల్లాలు మిగులఁ బరితపించి యెంతటి పాపినినని యానల ముఱియొకపండ్లొలిచి చెక్కుపాతవేసి పండుకృష్ణుని చేతిలోనుంచెను. కృష్ణుడు దానిని నోరనుంచుకొని యబ్బబ్బ యిది బాగుగ లేదు నాకా చెక్కేయిస్తునెనట.

దీనివలన గ్రహింపవలసినదేమి? భక్తిప్రధానముగాని వస్తువుగాదు పూతనవిషము కాబుచిచ్చు యశోదచరుణలు గొల్లెతల పాలుపెరుగు సమానముగ నారగించువానికి భగవంతునకు విధినిషేధములుగలవా? గుణాతీతుడైన మనుష్యునకే విధినిషేధములు లేనే? భగవంతున కెందుండివచ్చెను. అంతటిభక్తిగలిగిన దగుటచేతనేకదా శబరికి వెంటనే ముక్తి లభించెను

ఈనాటి నీచగురువులు తమకోటియెంగిలి శిష్యురాండ్రకుఁ బెట్టుటప్రేమచేతనా? కామముచేతనా? మోక్షాస్తకి చేతనా? నీవీమోక్షాస్తకిచేతనా? ఏమని వీరు తమదుష్టచరిత్ర

మునకుఁ బ్రమాణముగాఁ బరమభాగవతురాలు దృఢవ్రత మహా-
తపస్విని యోగసిద్ధయగు శఙ్కరి చరిత్రమును వృష్టాంతముగాఁ
జెప్పెదరు? వి నెడివారుపశువులు తామేమిచెప్పినను వారు
చెవులువ్రేలవైచి విందురుగదా యనియేకదా యిట్టికుచేష్టలు
చేయుట

(1) తక్కువకులమువా రెక్కువకులమువారికి మహా-
మంత్రిసదేశముచేయుట (2) ఎవరైన నెట్టివారికైనఁ దమనోటి
యెంగిలిపెట్టుట యీరెండును దుష్టకార్యములనియే సంజీవని
యభిప్రాయము అయినను సంజీవని సర్వజ్ఞత్వము నభినయిం
పదు కావున నది పొరపడియుండవచ్చును కావున సత్యము స్థిర
పడుటకై యది పైరెండువిషయములు శాస్త్రీయములని శ్రుతి
స్త్రుతీతిహాసవాక్యములు ప్రమాణములుగ ననువదించుచు
సిద్ధాంతముచేసి పైరెండుకార్యములు చేయుచుండు గురునాను
భారులు వ్రాసిరేని యావ్యాసమును సంజీవని ప్రకటించును
అట్లు సిద్ధాంతముచేయఁజాలరేని యాగురువులుచేయు కార్యము
నుహా పాపకార్యమని లోకమెఱుంగఁగలదు.

—గురులక్షణము. —

మీఁదలివరించిన లక్షణములుగల శిష్యునకు గురు వెట్టి
వాఁడై యుండవలయును?

శ్లో సిద్ధం, సత్సంప్రదాయే స్థిరధియ, మనఃఘం, శ్రో-
త్రియం, బ్రహ్మనిష్ఠం, సత్త్వస్థం, సత్యవాచం,

సమయనియతయా నాధుశృత్వా సమేతమ్,
 దంభా నూయాదిముక్తిం, జతివిషయగణం,
 దీర్ఘంధుం, వయోభుం, స్థానిత్యే శాసి తాఠం
 స్వపరి హితపరం, దేశికం భూష్ణరీప్సేత్.

సిద్ధం=మంత్రసిద్ధుఁడుగానైనను, యోగసిద్ధుఁడుగానైన
 నుండవలయును.

సత్సంప్రదాయే స్థిరధియం=శాస్త్రసప్తత్వమై, పూర్వా
 చార్యులచే ననుష్ఠింపబడినదై యుండు సంప్రదాయంబున
 స్థిరమయిన మనస్సుగలవాఁడై యుండవలయును దురాచార
 ములు దుష్టసంప్రదాయములు గలవాఁడు గురువుగానుండి
 యోగ్యుఁడు కాఁడు.

శ్రోత్రియం=వేదమునేర్చి పెద్దలవలన వినికీడికలిగిన
 వాఁడుగా నుండవలయును

బ్రహ్మనిష్ఠం=బ్రహ్మవిచారినుండు విశేషముగ మనను
 నిలిపి దానియందే విశేషకాలము గడపువాఁడు.

సత్త్వస్థం=సత్త్వగుణమును విడువక దానియందే స్థిర
 ముగ నుండువాఁడు.

సత్యవాచం=సత్యముచెప్పవాఁడుగా నుండవలయును.
 శాస్త్రమునం దున్నదున్నట్టు చెప్పిన శిష్యులు మనస్సు నొచ్చు
 కొని తొలఁగిపోదురేమో దానివలన లాభముతగ్గు నేయని
 యిచ్చకములు చెప్పవాఁడుగా నుండరాదు.

సమయ నియతయా=శాస్త్రమువిధించిన కట్టుపాటులం దలి నియతించేతను.

సాధుపృత్యా=సాధువర్తనము చేతను.

సమేతం=కూడినవాఁడుగా నుండవలయును.

దంభానూ యాదిముక్తం=మోసబుద్ధి - ప్రతిష్ఠయందుఁ గాంక్ష, మనకుఁ దెలిసినదంతయు నేర్పిన శిష్యుఁడు మనల మించినవాఁడగునేమో యచుతలంపు లోనైనవి లేనివాఁడుగ నుండవలెను.

ఆదిశబ్దముచే దుష్కామక్రోధలోభాదులు లేనివాఁడని గ్రహింపవలయును.

జితవిషయగణం=విషయ సమూహములను జయించిన వాఁడుగా నుండవలెను విషయము లీడ్చినట్టు పోవుమనస్సు గలవాఁడుగా నుండరాదు.

ద్విగ బంధం=యూవజ్జీవము నెనరుగల చుట్టమువలెఁ బ్రేమగలవాఁడయి యుండవలయును.

దయాళుం=దయగలవాఁడుగా నుండవలయును.

స్థాలి త్యే శాసితారం=శిష్యుని నడవడియందు దోషము గలిగెనేని వానిని దండించియైనఁ జక్కదిద్దవాఁడుగా నుండ వలెను.

స్వపరహితవరం=తనమేలు-ఇతరులమేలు కోగువాఁడు - పరులనిమిత్తమై తానుజెడరాదు తననిమిత్తమై పరులను జెఱువ రాదు

ఉపదేశము చేయరానిదాని నుపదేశించినను ఉపదేశము చేయరానివాని కుపదేశించినను గురువు చెడును.

స్వశ్రేయస్కాముఁడగుశిష్యుఁ డిట్టిగుణములుగలవానిని గురువుగా గ్రహింపవలయును

మీఁద దీర్ఘబంధువై గురువుండువలయునని చెప్పఁబడెను దీర్ఘబంధువగు గురువెట్టివాఁడన

—ఈ దీర్ఘబంధువగు గురువులక్షణము. ఈ—

గురురపి శిష్యమారస వత్సశ్యన్నపాధిం వినావిద్యా
గ్రాహయన్ స్వదేహ యాత్రా సపేక్షమేత దుక్షేపన
పనో యధాగ్రహణ మాసనివదీం విద్యాం మాతృ
వత్స్వయమే వాన్యరక్షణే ప్రవృత్తో ధర్తా పూర్వా
చార్యపరి గృహీతా చిన్మన్నతి దుష్కరే ర్కణ్య
నియోజయన్, అర్థలోభే నాగర్హయన్, అంతరాంత
రాసధ్యయన విఘ్నం దాస్యేషుని యుంజానః స్థలనే
భర్తనయన్ స్థలనం పరేభ్యః ప్రకాశయన్, అప్థులనే
ఉపలాలయన్, మనసిప్రియమాణే విద్యమానస్య
గుణన్యాభి నందయన్, అవిద్యమానస్య శిక్షయన్,
అనుగృహ్యన్, మార్గాత్పతంతం వారయన్ అతికృ
చ్రగతం భగవత్ప్రవత్త్యాది భిదుద్ధరన్, అశశ్యవార
ణేపి స్వకృపయా సముద్ధరన్, ఏవమన్యద్యధా
శాస్త్రమాచరన్ దీర్ఘబంధు ర్భవేత్.

అర్థము.

గురువు తన శిష్యుని దనకడుపునఁ బుట్టిన బిడ్డవలెఁ జూచుచుఁ బ్రతి ఫలమెదియుఁగోరక విద్యగ్రహింపఁజేయుచుఁ, దనదేహయాత్రకూడ నుపేక్షించిన శిష్యుని నుజ్జీవింపఁ జేయుటయుం దాస్తకిగఱవాడై వాఁడు గ్రహింపఁగలిగినంత యుపనివద్విద్యను నేర్పుచు, దల్లివలె దానే యతని రక్షణమునకుఁ జేయవలసిన పనులుచేయుచుఁ బూర్వాచార్యు లనుష్ఠించిన ధర్మములను దెలుపుచు మిక్కిలి కష్టమైనపనులు చెప్పక ధనలోభముచే నిందింపక, యతఁడెంతయిచ్చునో యంతతోనే తృప్తిపడుచు నతఁడు సమర్పించిన దానియందు భేదబుద్ధివలన వాని యభ్యాసమునకు విఘ్నము కలుగకుండునట్లు విరామకాలములందుఁ బనులు చెప్పచు నేదైన లోపముచేసినా బెదరించుచు ఆలోపములను నితరులకుఁ జెప్పక దానిని మనస్సున నుంచుకొనక, స్థలనములేక యభ్యసించు శిష్యుని లాలించుచుఁ దనమనస్సుననుఁ బ్రయమైన కార్యములను జేసినయెవలఁ దనకుఁ దెలియవచ్చిన వానిని మెచ్చుకొనుచుఁ దెలియనివిసేర్పుచు ననుగ్రహించుచు సరియైన త్రోవనుండి పడిపోకుండ నివారించుచు శిష్యునికి మిక్కిలి కష్టము ప్రాప్తించినపుడు భగవత్ప్రవృత్తి చేయించి యుద్ధరించుచు వారించుటకు నశక్యమైన వానివిషయమునఁ దానే కృపచే నుద్ధరించుచు నీవిధమున శాస్త్రప్రకార మితరకార్యములనుజేయు గురువు దీర్ఘబంధువనఁబడును.

ఇది యంతేవాసియగు శిష్యునియందు నన్వయించును గాని భిన్న దేశములనుండు వారిపట్ల బూర్ణముగ నన్వయింపదు.

బుభుక్షువై స్వైగుణగు శంబుకునకు, ముముక్షువై శాస్త్రబద్ధయగు శబరికిఁగల తారితర్యమెఱిగి వారివిషయమున నష్టలోకము దుచ్చిప్రాయములు మానునుగాక.

శాస్త్ర ప్రశ్నోత్తరములు శిశు-

ప్రశ్న - ధర్మరాజు దేహముతో స్వస్థమునకుఁ బోయెఁగిదా.

అట్లులే శంబుకుండు పోయినచేమి దోషము

ఉత్త - ధర్మరాజువలె యోగిశ్వరులు మునులు స్వస్థమునకుఁ బోవుటగలవని ముందే చెప్పఁబడెను శంబుకుండు కోరిన వట్టి రాకపోకలుగావు వాఁడుకోరినది దేవత్వప్రాప్తి. మనుష్య దేహముతో దేహత్వముగాదు.

ఇప్పుడు కొందఱు హిందువులు అమేఁగక ఇంగ్లాండు దేశములకుఁ బోవుచున్నారు మనము నల్లని వారినుని కొన్ని దేశములవారు మనలను చమదేశమునందు నడుగు పెట్టనీయకున్నారు రానిచ్చువారుకూడ మనల నీచదృష్టి జూచుచున్నారు హిందువెంత విద్యావంతుండు. సమర్థుండు ప్రముఖుండైనను ఆంగ్ల దేశమునకుఁ బోవచ్చును రావచ్చునేకాని యక్కడ నెన్నినంతతృరములుండినను ఆంగ్లజాతివాఁడు గానేరఁడు దేహ తత్త్వములు సమముగానుండు నీలోకమందే యిట్టి భేదములు గానవచ్చుచుండ దేహతత్త్వములే భేదించిన భిన్నలోకముల

నట్టిమర్యాదయుండుట వింతగాదు ప్రకృతి విరుద్ధమునుగాదు
ధర్మరాజు దేహము విడిచినపిమ్మటనే దేవత్వమును గాంచెను.

జమ్మలపాలెము సభలు. ఊహ

శ్రీకోదండరామ సేవక సమాజముయొక్క ద్వితీయ గుం
టూరుమాండలికసభ ౧౯౩౦ సంవత్సరము, మార్చి నెల ౭ -
౮-౯ తేదీలను బాపట్లతాలూకా జమ్మలపాలెములో జక్కగ
జరుపఁబడినది. ఈసభ నాహ్వనించిన ప్రముఖులు సమాజ
సభ్యులు కాకున్నను, కేవలభాగవత సేవారతులును, ఏతత్స
మాజస్థాప నాచార్యులగు శ్రీవాసుదాస స్వామివారియెడల
నత్యధికభక్తియుతులును, సమాజహితైషులును నభిమానులునని
వేఱుగఁ జెప్పవలసిన పనిలేదు. సభాసందర్భనాభిలాషులై
చనుదెంచిన సభ్యు, సభ్యేతరులయెడ వీరు మాపిన యాద
రణము ప్రశంసనీయము ఈసభకథ్యక్షులు మ-రా-శ్రీ, ఎ ఎల్.
నారాయణరావు నాయఁడుగారు వీరు సమాజసభ్యులు.
ఈసభాకార్యక్రమమును ఆహ్వానసంఘమువారు చాలనేర్పుతో
శాంతముగ నిర్వహించిరి. వీరికిసమాజసభ్యులందఱు కృతజ్ఞ
తానూచక పందనము లర్పించుచు మా శ్రీసీతారాముల
కృపామృతరస ప్రవాహము వీరిహృదయకేదారములఁ బ్రవ
హించి భక్తిసస్య ప్రవర్ధనకరమై యలరారుటకై యాశించు
చున్నారు. వారు సమాజమువారి కర్పించిన స్వాగత పంచరత్న
ముల వేటొకచోట ముద్రించుచున్నాము. సభకు గుంటూరు

మండలమందలి వివిధ ప్రాంతములవారు సుమారు ౨౫౦ పురుషులు స్త్రీలు వచ్చిరి కృష్ణా, నెల్లూరు, కడపమండలములనుండి కొలఁదిచుండి మాత్రము సభ్యులువచ్చిరి సభ్యులందఱు పరమోత్సాహముతో భగవద్గుణభజన ప్రచంగములతోఁ గాలము పుచ్చిరి కార్యక్రమము కొద్దిచూపుటతో జరిగినది మ-రా-శ్రీ, మధుర రంగాచెడ్డిగారు, గుంటూరుమండలమున శ్రీవాసుదానా శ్రనుమొకదానిని నెలకొల్పుట వసరముని యొక తీర్మానముపఱచించిరి సభ్యులతోఁ జూచుండి మీమోదించిరికాని శ్రీదేశికస్వామినారొక హితోపదేశము గావించిరి

“మీరు ప్రయత్నయాసముగోర్చి చుండిరములను గట్టిం చెవరు వాసుదానుఁ జెన్నుచోట్లఁగినాఁ గలఁడు అది చిరస్థాయిగానుండుటయెల్లు? ఇందు కష్టమెక్కువ ఫలముతక్కువ. కావున నిజముగ మీరగురువునందు భక్తిగలరేని ప్రతిసభ్యుఁడును, ప్రతీసభ్యుఁడను గాయపదేశమును గైకొని యున్నవని మీ హృదయములనే నానుకూల సదనములుగ మార్చివేయుఁడు అప్పుడుగగా సర్వసభ్య హృదయాంతరవర్తియయి వాసుదాను విరాజిల్లుగలఁడు అప్పుడుగదా మీనిశ్చలముగ గురుభక్తి విశదపడును ” అని 7-వ తేదీ నాయంకాలము 4 గంటలు మొదలు 7 గంటలవఱకు సమాజోద్దేశములు నియమములునుగుఱించి యామర్తి సుబ్బదానుఁ డుపన్యసించెను. బ్ర.శ్రీ వంగిపురపు భద్రాచలపతిదాసుగారు, గంగవరపు వేంకటరాయశర్మగారు, కుందుర్తి వేంకటనరసయ్యగారు మున్నగువారు

వివిధవిషయములను గుఱించి ప్రసంగించిరి. వీని వివరము రాగల సంచికలు మీకుఁ దెలుపఁగలవు ముక్తియననేమి? సిద్ధాసనమెట్టిది? అను మొదలగు అనేక ప్రశ్నలు శ్రీవాసుదాస దేశికస్వామివారిని సమాజసభ్యులు అడిగిరి. వారి అనుభవ పూర్వకమగు సమాధానములు సభాసదులనందఱు విస్తయ హర్షమనస్కులఁ గావించెను. కేవల శిశ్నోదరపరాయణులగు శుష్కువేదాంత మాయాయోగ, కపటసన్న్యాస క్రూరస్తవ్యములకు వాకట్టుమంత్రములయినవి శ్రీ వాసుదాసస్వామివారి సమాధానములు మూఁడనదిన ముదయమున స్త్రీలసభ జరిగినది సాయంకాలమున అధ్యక్ష్యకోపన్యాసము కేవల గురుభక్తి పూరితవాగ్రత్నములతోఁ గూడి సభాసదుల యామోదమును బడిసినది.

రాజోవు మాండ్లికసభను తిరిగి యాగ్రామమునందలి ఊట్లనుబ్బయ్యగారు మొదలగువారు ఆహ్వానించిరి కొంతమంది ఇదినఱకు సభనాహ్వానించినవారిపై కక్షచేఁ బిలిచిరని యభిప్రాయపడిరి. ఇతరు లభిప్రాయడినట్లు వీరు కక్షకుఁ బిలిచినవారని మాయభిప్రాయముకాదు. కోక పోటీకే పిలిచిరని యభిప్రాయపడినను సత్కార్యాచరణమున మచ్చరముపూనుట మేలెగాని కీడుగాదు శ్రీఅంబరీషుని రాజ్యమున ప్రజలు మచ్చరము హరికైంకర్యమం దవహించి యుండిరిని భాగవతమున వ్రాయఁబడినది కాఁబట్టి ఇట్టి స్పర్ధసర్వశుభదాయని యనుట కేమాత్రము సందియములేదు. వీరికి శ్రీసీతారాము లుత్సా

హమును, శక్తియు, సంశోహము రావోగ్యములు, ప్రసాదించుటకు సభ్యులందఱు కుతూహలులై ప్రార్థించుచున్నారు.

సభాంతమున శ్రీరామ నామ్రాజ్య ప్రాధిపత్య కార్యమునకై సభ్య, సభ్యేతరులు నను, సహాయమును సుమారు యేకేనిమిదినందల హృదయములదాక సహాయమునప్పడి

౧౦ వ తేదీ ౨నయము (సాల్వేషియము) శ్రీవాసుదాన దేశికేంద్రులవారితోఁగూఁ జూహోదయమును నీలు మున్నగు వారు ఛాచూపటమును వేయించుకొని నామ్రాజ్యములకు శ్రీదేశికేంద్రులవారిని పలిచికోనివయి చుట్టసాగవించిరి. వీరికి శ్రీదేశికేంద్రులవారియెడఁ గలభక్తి నర్హనాతమము ఎంకి భాగవతసేవా భాగ్యము నిరంశుము నెకూరునుగాఁ.

ఇట్లు విన్నవించు —

అమ్యపరిమాణపు, ముద్దుదాసుఁడు

గుంటూరుమాండ్లికి శ్రీకోదండరామ సేనక సమాజ ద్వితీయవార్షికోత్సవ సంవర్ధమున జమ్మలపాశము చెఱువు గ్రామప్రజలు సమర్పించు న్వాగతి పంచరత్నములు.

శా శ్రీసర్ధిల్ల సమస్త భక్తజన సంసేవ్యుండు మారాధిణా! గోవిందుండు చిరాయురున్నతులు శ్రీకోదండరామాంఘ్రి సే! వావిస్ఫూర్తియు వాసుదాన పదవిశ్వానంబు మోతైక యో! గావిర్భావముఁగూర్చి బ్రోచుతను మి మ్మాచంద్ర తారార్కమున్! ౧

చం అనిశము బంధుమిత్రవనితార్థ విలాసవిశేషమత్తుతా । జన
ములఁ బ్రోవనాంధ్రవని జన్మము నొందియు రామనామ
పా । వసదుధురామృతంబు భవబంధవిమోచనమంచుఁ
జాటనో । పిన గుఱివాసుదాసునకుఁ బ్రీతినొసంగెడు స్వాగ
తంబిదే ॥

౨.

సీ. స్వాగతంబిదియె శ్రీజానకీరామ పా
దాంబుజ మత్తభృంగంబులార!
స్వాగతంబిదె యాగమాంతఃజ్ఞాన
శాస్త్రనైపుణ్య విశాలులార!
స్వాగతంబిదె యాంధ్రవాల్మీకవాసుదా
నప్రబోధిత పథచారులార!
స్వాగతమిదె సంస్కృతాంధ్రాంగ్లభాషా ప్ర
శస్తాధికార పదస్థులార!

గీ. స్వాగతముచేళ భక్త విస్తారులార!
స్వాగతంబు సతివ్రతా జనములార!
ప్రధిత కోదండరామసేవకనమాజ
నభ్యులార! మిడిదియె సుస్వాగతంబు.

౩.

మ. అరయఁజాలితి భక్తిమార్గము మ
హాత్మా! మిమ్ములఁ బోలుధీ
వరులఁ బెక్కురంగూర్చి లోకులుతరిం
పఁజేయ స్వీయేతరాం

తరభేదంబులులేని భక్తిమతమున్
జాటంగనల్లిక్కులన్
బరుపంగావలె సంఘశౌరవ మెల
ర్పిన్ రామభక్తాగ్రణీ

౪

సీ.. పటుతరబ్రాహ్మణ బ్రాహ్మణేతరపక్ష
దుర్వాసములు నేయఁగొనఁగవేళ,
వేరజా స్రువురాణ విశ్వానాథుగంటి
పాశ్చాత్యచర్తన స్రువులవేళ,
మతవిభేదముఁబూని మతుల్లెఱబోనాడి
నోరాటమునుసల్పఁ యీనువేర,
కాంచనకామినీ సంచయము నోరి
గురునామధారులు పరగువేళ,
సీ.. జాగరూకులైవాచంపు, జాడఁబోక,
భక్తివిడక మతభేద, రక్తిగనక,
నొంగగురువులకూతల, భంగపడక,
భక్తిమతమునుచాటుడి, ప్రాజ్ఞులారా!!

౫

ఇట్లు విన్నించు,
నుజనక శయలు,
నోటువు, జమ్మలపాళెము ప్రజలు.

— శ్రీ రామపరత్వము —

పూర్వసంచికా శేషము (౬౦౭-వ పుట చూడుడు.)

ఈనశయందు భగవంతుడు సృష్ట్యాదికార్యములు లేక యూరక యాకాశమువలెనై సర్వమును భరించియుండును. ప్రపంచ మేదశయం దున్నను నాకార్య మాయనకుఁ దప్పదు. ఇది సుహాప్రలయము బ్రహ్మకు నూతేండ్లు నిండినప్పుడు కలుగునది బ్రహ్మకొక రాత్రికాలమునఁ బ్రలయమగును. ఇది యవాంతర ప్రలయము. ఇందుపై మూడు లోకములు నీటమునుంగవు

ఉ. సర్వఫల ప్రదాతయును సర్వశరణ్యుడు సర్వశక్తుడు
సర్వజగత్ప్రసిద్ధుడును సర్వగతుం డగుచక్రపాణి యీ
సర్వశరీరులున్ విగమనంగతిఁ జెంది విశీర్యమాణులై
ఎరివనచో నభంబుగతి బ్రహ్మముదాఁ జెడకుండు నెప్పుడున్.

భగవంతుడు ప్రలయకాలమున వటపత్రశాయియై యున్నాడనఁగా నిర్వాప్యపారుడై యున్నాడని యర్థము భగవంతుని యాదశను జెప్పనపుడే యాయన నిరాకారుడని నిర్గుణుడని నిష్క్రియుడని చెప్పుదురు

ఈశబ్దములకుఁ గొంగలు విపరీతార్థములు చెప్పుచున్నారు. వారిమాటలకు మీరు మోసపోవలదు నిరాకారుడనఁగా నిర్దిష్ట మైయుండుకారము లేనివాడని యర్థము. అనఁగా మనుష్యుఁ డన్నప్పుడు మనకొకవిధమైన యాకా

రము మనస్సునకుఁ దోచును వృక్ష మన్నప్పు డొకవిధమైన
యాకృతి స్ఫురించును. బట్టె యన్నప్పు డొకవిధమైన రూపు
పొడఁగట్టును భగవంతుని యాకార మిట్టిదే యని యొక
విధమైన యాకారము చెప్ప నాధ్యపడదు మీఁముగా నున్న
వాఁడాయనయే కూర్చుముగా నున్నవాఁడాయనయే వరాహ
ముగా నున్నవాఁడాయనయే సరిసింహమూర్తిగా నున్నవాఁ
డాయనయే. మచువ్యవహారముతో నుండినవాఁడాయనయే.
హంసగా నున్నవాఁడాయనయే. ఇంకను దేశకాలోచితముగ
నేరూపమైన ధరించువాఁడాయనయే ఇట్లులుండ నేయా
కారము భగవంతునియాకారి నుని చెప్ప నగును? కాఁబట్టి
నిరాకారుఁడు నీటియావిరి కేది రూపము? అదియే నీళ్లై యా
నీళ్లే మంచుగడ్డకగా నగుట లేదా? ఆవిరి చేయుపని నీళ్లుచేయఁ
గలవా? నీళ్లు చేయుపని మంచుగడ్డక చేయఁగలదా? కావుననే
భగవంతునకు నైఋత్యూర డనిపేరు కావునఁ గార్యముకొలఁది
రూపము మేఘమునకు నీటికి గాలికి నాకాశమునకు నేవి
రూపములు. ఇవి నిరాకారములు గావా? అశరీరో వాయు
రభ్రం విద్యుత్ స్తనయిత్ను రశరీరా జ్యేతాని! వాయువు
ఆవిరి-మెఱుపు-మేఘము ఇవి శరీరములు లేనివని యుపనిష
త్తులు పలుకవా? కావున నిరాకారుఁడనఁగా శూన్యఁ డని
యర్థము గాదు.

విష్ణుసహస్ర నామములందు “అమూర్తి” యనియు
“అమూర్తిమంతుఁ” డనియు రెండునామధేయములు గాన
వచ్చుచున్నవి.

అమూర్తిశబ్దమునకు,

“స్థూలభౌతికమూర్తిభ్యో వ్యావృత్తోఽమూర్తి రుచ్యతే.
నిరు స్థూలపాంచభౌతికమూర్తి వంటిమూర్తిగలవాఁడు కాఁడని
యర్థము.

అమూర్తిమంతుఁ డనుటకు,

శ్లో. అమూర్తిశబ్దేనోచ్యంతే హ్యవ్యక్తపురుషాదయః

త ఏవ యస్య స్వ మితి సస్మృత స్సాన్వితమూర్తిమాన్

నిరు అమూర్తు లనఁగా నవ్యక్తపురుషాదులు. అవి
యెవని సామ్రో యతఁడు అమూర్తిమంతుఁడు.

అమూర్తిమాన్ న యస్మాస్తి మూర్తిః కర్తృనిబంధనా ||

కర్తృబద్ధ మైనయాకార మెవనికి లేదో యతఁ డమూర్తి
మంతుఁడు

భగవంతుని నాకాశముతోఁ బోల్పుటచేతను, ఆకాశం
గగనం శూన్య న్తునియుండుటచేతను భగవంతుఁడు శూన్యఁడే
కదాయని కొందఱందును.

ఆకాశశబ్దమునకు సర్వత్రప్రకాశించునది యని యర్థము
అంతటఁ బ్రకాశించునది యని చెప్పినచోట నది శూన్యము
(హుళిక్కి) యని యెట్లు చెప్ప నాధ్యపడును? సర్వత్రప్రకా
శించునది యొకపదార్థమేకదా యగును సరమాకాశముమాట
యటుండనిండు పంచభూతములలోఁ జేరినయాకార మైనను
శూన్యమా?

శ్లో భూమి రాపో నలో వాయుః ఖం మనో బుద్ధి రేవచ
అహంకార ఇతీయం మే భిన్నా ప్రకృతి రష్టధా ||

భ గీ ౭-౪.

భూమి - జలము - అగ్ని - వాయువు - ఆకాశము - మనస్సు
బుద్ధి (మహత్తు) అహంకారియు అని యెనిమిది విధములుగా
నుండుప్రకృతి నాయదియే యని భగవంతుడుచెప్పెను పంచ
భూతములలోఁ జేరినయూకాశము సూర్య మెట్లయ్యెను.
సూర్య మొకదానికిఁ బుట్టుటయు మఱియొకదానికిఁ గారణ
మగుటయుఁ గలదా? సూర్యమనఁగా నాస్తి యని యర్థము
కాదు

పక్ష్యాదులు - జలము - భూమి - అగ్ని - వాయువు సను
భూతములందు నిరాఘటముగఁ బాశింటిలో నడ్డములేక కుక్కు
దూటినట్టు ప్రవేశించుటకు సాధ్యముగాదు ఆకాశమునం దట్టి
యడ్డము లేదు కావున ఎది సూర్య మనఁబడును “నివార
కాభావాత్ శునే హితం సూర్యం అక్షపెట్టువాఁడు లేమిని
శునకమునకు హితమైనది” యని సూర్యశబ్దమునకు వ్యుత్ప
త్తిర్థము

సూర్యశబ్ద భవమే నున్న యదీనియం దాత్యంతములు
(కొనమొనలు) లేవు ఇదిపూర్ణము కావున భగవంతుఁడు
పూర్ణఁడనియు నాద్యంతములు లేనివాఁడనియు నర్థము.

పంచభూతములలోఁ జేరినయూకాశము జడము గదా భగ
వంతునిజడ మందురా? అట్లైన సచ్చిదానందస్వరూపుఁ డను
దానిగతియేమి?

కావున నిరాకారుఁ డనఁగాఁ గర్తకారణమై పాంచభౌతి కమై యీయనరూప మిట్టిదేకాని మఱియొకవిధమైనది కాదని నిర్ధారింప నాధ్యము గానివాఁడని యర్థము. ఇది సుంతర్యా మ్యవతారమందలి స్థితి

పంచీకరణముప్రకార మైనను, బాహ్యత్వముల ప్రకృతి శాస్త్రములఁబట్టి యైనను, బ్రతిపదార్థమందును నగ్ని గలదు. మంచుగడ్డయందును వేడిమి గలదు ఒకబండఁడుకట్టెలు మీయెదురనుంచెను. అందలియగ్నిచే జలికాఁచుకొనెదరో నీళ్లుకాఁచెదరో వంటచేసెదరో చూతముకానిండు. అట్లులే యంతర్యామి యైనభగవంతుఁడు జగద్ధారిణమునకుమాత్రము చేయునుగాని తక్కినయే కార్యమును జేయఁడు సాకారుఁ డయి యే కార్యముచేయవలయును ఇట్లు సాకారుఁ డగుటకు నుపా సకులభక్తియే ముఖ్యకారణము కట్టెలయందుండి మంటను, పెరుఁగుచుండి మధించి వెన్నను తీసినట్లు అంతర్యామియైన భగవంతుని భక్తిచే మధించిన మనయిష్టము నెఱవేర్పఁ దగు గూఢమును ధరించి గోచరించును.

“తిలేషు తైలం దధినీవ సర్పి రావ స్సోత స్స్వరణీషు చా గ్నిః | ఏవ మాత్మాత్మని జాయతే సా సత్యేన తపసా యా నుపశ్యతి ||”

అర్థము. నూవులయందు నూనె, పెరుఁగునందు నేయి, క్రీయాటకాలువలందు నీరు, అరణియందు నగ్ని నెట్లుండునో

యట్లు తనయందుండు సుమాత్తను సత్యముచేతను, తపస్సు చేతను, నెరవేరుచూచునో యది వానియందుఁ గాననచ్చును.

వాస్తవ మిట్లుండఁ గొండఱు మతిమూలినవారు నాకారము తక్కువని నిరాకారి మెక్కువ యని తలంతురు కట్టెలయందుండఁ కానరానియన్నియే యెక్కుడో గుంటగాఁ గానవచ్చునన్నియే యెక్కుడో మీరేచెప్పుడు ఒకడు చెప్పనేల? భగవంతుడే నిరావివాదమును బరిష్కరించి యున్నాడు నాకారోపాసనము మేలా నిరాకారోపాసనము మేలా ఈరెండిఁ తెగల యుపాసకులలో నెవ్వరుత్తమయోగులని యర్హుఁడు శ్రీకృష్ణమూర్తిని బ్రశ్నింపఁగా నాకారోపాసకులే యుత్తమయోగు లనియు వీరికే స్వాభీష్టసిద్ధి భగవత్ప్రాప్తి తానే కీర్తుముగ లభింపఁ జేయుదు ననియు నిరాకారోపాసకులకు నీధలమే గలుగును గాని వారు విశేషముగ శ్రమింపవలసి యుండుననియు నాభగవంతుడు సెలవిచ్చెను. ఎట్లన —

శ్లో ఏవం సతతయుక్తా యే, భక్తా న్నాన్వం సర్వపాసతే

యే చాప్యక్షర మవ్యక్తం, తేషాం కేయోగవిత్తమాః

భ గీ ౧౨-౧.

ఏవం=ఈవిధముగా,

అర్హుఁడు శ్రీకృష్ణుని లీలామానుష నేషమును జూచెనే కాని భక్తు లుపాసించునట్టియుఁ బొందఁగోరునట్టియుఁ బరబ్రహ్మత్వాది విశిష్టాకారిముచు జూచినవాఁడుకాఁడు ఇట్లుండఁ గృష్ణుడు తనవిభూతులను జెప్పుచు నది నేను ఇది నేను సర్వము

నేనని చెప్పగా నీయన యివన్నియు నెట్లయ్యె నని యర్జునుఁడు తెలియఁగోరి నీనిజస్వరూపమేదియో చూపుమని శ్రీకృష్ణునిఁ గోరెను ఏలన దేనినైనఁ గనులొగఁ జూచినయెడలఁ గలుగు జ్ఞానము రుచి వినికెడిచేఁ గలుగఁజాలదు కాఁబట్టి నీవిశ్వరూపమును జూపుమని యర్జునుఁడు కోరెను అర్జునుఁడు శిష్యుఁడు - ప్రవన్నుఁడు - దీనుఁడై వేఁడుచున్నాఁడు కావున నధికారి యయ్యెను ఇట్టివానికోరిక భగవంతుఁడు నిరాకరించఁడు కావున సత్యసంకల్పుఁ డగుటచే నిజస్వరూపమును జూప శక్తిగలిగి యపారకరుణాపారావారుఁడు గావున విశ్వరూపమును జూపెను. చూపి,

శ్లో. నాహం వేదై ర్న తపనా,న దాచేన సచేద్యయా

శక్య ఏవం విధో ద్రష్టుం, సృష్టవానసి మాం యథా.

౧. - ౫౩.

అర్జునా! భక్తిలేక వేదాధ్యయనముచేయువారికిని, దపస్సుచేయువారికిని, దానముచేయువారికిని, యాగాదులుచేయువారికిని, నిష్పడు నీవు నన్నెట్లు చూచితివో యట్లు చూచుటకు సాధ్యముగాదు. అటైన నెవరికి సాధ్య మందువా?

శ్లో భక్త్యా త్వసన్యయా శక్య, అహ మేవం విధోర్జున

జ్ఞాతుం ద్రష్టుంచ తత్త్వే, ప్రవేష్టుంచ పరంతప. ౧౧-౫౪.

అర్జునా వినుము. అనన్య మైనభక్తిచేతనే యీవిధముగా యదార్థముగాఁ దెలిసికొనుటకుఁ, గన్నులారఁ జూచుటకుఁ, బరిపూర్ణముగాఁ బొంది యనుభవించుటకు సాధ్యపడుదును

అనన్య మైనభక్తి యనగా ౧. భగవత్ప్రాప్తి తప్ప మఱియొక ప్రయోజనము గోరి నట్టిదియు ౨ భక్తి ప్రసత్తులు తప్ప మఱియొక యుపాయమును గోరినట్టిదియు ౩ భగవంతునియందుఁ దప్ప నితరదేవతలయం దుంచఁబడనట్టిదియు నైనభక్తి యని యర్థము ఏకప్రయోజనము, ఏకమార్గము, ఏకదేవతోపాసనము అనన్యభక్తిలక్షణము. ఇట్టిభక్తి నీకుఁ గలిగెనేని భక్తిచే నాధ్యమైన భగవత్స్వరూపజ్ఞానము ఆవల భగవత్సాక్షాత్కారము. ఆవల భగవత్ప్రాప్తి కలుగును కావున నష్టనా! శ్లో మత్కర్తృకృతృత్వైర్మో, మన్మత్కృతృత్వైర్మంగవర్జితః

నిర్వైరస్పర్శభూతేషు, యస్మిన్ మామేతి పాండవ ౧౧-౫౫

నాకార్యములే చేయుము తేడా - నీవుచేయు శాస్త్ర విహిత కార్యములన్నియు నాకైంకర్యములుగానే చేయుము నీ వేకార్య మారంభించినను నన్నే పరమోద్దేశ్యముగాఁ దలంపుము. నాయందలిప్రీతిచే నాకథలే వినుట, యితరుల కవియే చెప్పట, నన్నే ధ్యానించుట నన్నే స్తుతించుట, నాక్తివలె పాడుట నన్నే యర్పించుట, నాకే సమస్కరించుట నాసేవయే చేయుటలోనగు భక్తికార్యములు చేయుము నాభక్తులతోడి సాంగత్యము దప్పఁ దక్కిన పామరజనసాంగత్యము, ప్రాకృత సాంగత్యము వదలుము. సమస్తభూతములు భగవత్స్వరూపములు. భగవదాత్మకములు గావున నవి యేమి చేసినను భగవత్ప్రేరితములై చేసినని తలంచుటచే దేనియందును విరోధ భావము వహించుటకుఁ గారణము లేదు గావున దేనియందును.

బగపూనక దయగలవాడై యుండుము ఇట్లుండు వాడు
నన్నుఁ బ్రేపించునని బోధించెను ఇట్లుపదేశింపఁగా నన్బనుండు
(ఏనం సతతముక్తా యే యనుశ్లోకము చూచునది)

ఏనం=ఈవిధముగా (ఇప్పుడు నీవు చెప్పినట్లు) సతత
యుక్తాః=ఎల్లప్పుడు నీ స్వరూప భావన దాన్వ్య కీర్తనార్చనాదుల
నీతోడి యోగము గలవారై, యేభక్తాః=ఏభక్తులు, త్వాం=
నిన్ను, పర్యుచాస తే=పూర్ణముగా భజింతురో, అటుగాక, యేచ=
ఎవఁడు, అన్యక్తం=కన్నులు మొనలైన యింద్రియములకుఁ
దెలియరాని, అక్షరం=శుద్ధాత్మ స్వరూపమును, (ఉపాస తే=
ఉపాసించురో) ఈయిరువురిలో, యోగవిత్తమాః=యోగమును
(భగవత్ప్రాప్తిని) శీఘ్రముగా సులభముగాఁ బొందువా రెవ్వ
రు? అని ప్రశ్నించెను. ఇరుతెగలవారికి ఫలము సమానము
గావున నిష్ఠప్రాప్తియందు భేదములేదు కావున సుఖవుగాఁ
జేయఁగగినదై శీఘ్రముగా ఫలమిచ్చుటచే శ్రేష్ఠ మైనమార్గ
మేది యని ప్రశ్న. ఈప్రశ్నమునకు భగవంతుఁ డిట్లు ప్రత్యు
త్తర మిచ్చెను.

శ్లో మ య్యావేశ్య మనో యేమాం, నిత్యయుక్తా ఉపాస తే
శ్రద్ధయా పరయోపేతా, స్తే మే యుక్తతమా మతాః

భ గీ ౧౨

ఎవ్వరు నన్నే ప్రాప్తముగాఁగోరి నాయందు మనస్సుంచి,
నిత్యసంబంధమును గోరినవారై మిక్కిలి శ్రద్ధ గలవారై
నన్నుపాసించుచున్నారో వారే యోగవిత్తములని నాయభి

ప్రాయము. అట్లైన శుద్ధాత్మ సుచాసించువారికి ఫలము లేదా
యందువేమో? రెండవవారికంటె మొదటివారు వ్యస్థలని
నేను జెప్పలేదే

శ్లో యే శ్వశురి మనిర్దేశ్య మవ్యక్తం పశ్యచానతే

సర్వత్రిగ మంచింత్యం చ, కూటస్థ మచలం ధ్రువమ్

సన్నియమ్యేంద్రియగ్రామం, సర్వత్త్ర సమబుద్ధయః

తే ప్రాప్నువంతి చూ మేవ సర్వభూతహితేతాః ౧౨ ౪.

ఇంద్రియసమూహమును నిర్లబ్ధిచేసి, సర్వజ్ఞ-కోటుల
యందు సమబుద్ధియు, సమస్తభూతములకు మేలు చేయుటయందే
ప్రీతియుఁగలిగి యెవ్వరిట్టివని నిర్దేశింపరానిదియు, నింద్రియ
ములకు గోచరింపనిదియు, దేవమనుష్యాది సమస్తదేహములం
దుండునదియు, నిట్టిట్టిహుండు గలవని చింతింపరానిదియు,
సర్వసాధారణమై యూకారములతో సంబంధములేనిదియు, ఏదీ
నామవికారములు లేక యెల్లప్పుడెకరీతిగ నుండునదియు నిత్య
మైనదియునగు నాత్మస్వరూపమును ధ్యానించుచున్నారో వారు
కూడ సన్నేహించెదరు అట్లైన నొక నొకరెక్కువ యేమి?
మఱియొకరు తక్కువ యేమి యందువా? ఫలమునం దెక్కువ
తక్కువలు లేవుగాని

శ్లో. క్షేణోధికతర స్తేషా, మవ్యక్తాస్తకచేతనామ్

అవ్యక్తా హి గతి ర్దుఃఖం, దేహవద్భి రివాప్యతే ౧౨. ౫

ఇంద్రియగోచరము గానిదానియందు నాస్తకిగల మనసు,
గలవారికిఁ గష్టము మిక్కిలియధికమైనది ఏలనఁ బ్రకృతినఁ

బంధ మైన దేహము గలవారు ప్రకృతినబంధములైన యింద్రియములకు గోచరింపనిదాని గ్రహించుట కష్టముగదా. దేహభిమానము లవమైనఁ గలవారికి నాత్మసాక్షాత్కారము గలుగదని భావము అట్లైన భక్తులమార్గము సుఖతరము శీఘ్రముగఫలమిచ్చునది యెట్లయ్యెనందువా? వినుము

శ్లో. యే తు సర్వాణి కర్మాణి, మయి సన్నయస్య మత్స్పరాః
అసన్యేనైవయోగేన, మాం ధ్యాయంత ఉపాసతే
తేషా మహం సముద్ధర్తా, మృత్యుసంసారసాగరాత్
భవామి న చిరాత్పార్థ, మయ్య వేశితచేతనామ్ ౧౨-౬.

అర్జునా! కర్మములే చేయకుండుటకు నిమిషమైన నెట్టివానికి సాధ్యముగాదు కావున దేహయాత్రకుఁ గావలసిన నృత్తికార్యములను, దేహధారణమునకుఁ గావలసిన యాహారముగొనుట లోనగు తాకికకార్యములను, సంధ్యావందనాది వైదికకర్మములను ఫలమునందాసక్తి లేక ఫలము నాకర్షణ చేయుచుఁచేసి, నేనే పరమగతి యని తలంచి, యసన్యమైన భక్తియోగముచే న న్నెవరు ధ్యానింతురో (ధ్యానమనుటచే ముఱికిరనార్చన నమస్కారాదులును జేరుచున్నవి) సేవింతురో, అట్లు నాయందు మనస్సుగల వారలను శీఘ్రకాలమందే మృత్యున్వరూపమైన సంసార సముద్రమున మునుఁగకుండ నేను లేవఁదీసెదను.

ఈపక్షపాతము నీకేలయందువా? భక్తులు తను దేహము ప్రాణము ఇట్లు వాకిలి భూములు పుట్టలు పెండ్లామును బిడ్డలను ఇంతయేల చేతనాచేతనాత్మక మైన తను సర్వస్వము నాకు సమర్పించి యేఫలమును గోరిక, ఫలము భారము నాయందు వైచి వేఱుప్రయోజనముగాని, వేఱుమార్గముగాని, వేఱురక్షకునిగాని గోరిక స్వస్థమునకు నేనే చుని, నన్ను నన్నే నన్నయిందును గావున వారి నిర్ధరమ భారము నాయందు చున్నది. కావున నాబుణమును నేను వేగిరిము తీర్చికొనెను,

అన్యకోవాసకులో పాండిత్యబలముచే, స్వయంకృపిచే,
దమవేదాబలముచే, స్వశక్తిఁజ్ఞుఁడైరించువారు కాఁబట్టివారై
నాయొద్దకు రాఁగిలిగినప్పటికే నానిన్నని నేచూరకయిందును
ననాతనివిడ్డను చల్లి తానే యెత్తుకొనిపోవును నడచి నచ్చెద
నన్నచ్చును నడచి నచ్చును అందుచు చల్లదోను మేది గలదు?
అట్లులే నేనును "

ఆర్యులారా! భక్తులను నేనే యుద్ధరించెదనని భగవంతుడు పెక్కుసందర్భములఁ జెప్పియున్నాఁడు.

గీ నన్నె కాని చువ్వ మెన్నడు నెఱుఁగని
వారి విడువ నెట్టివారి నైన

శ్లో. సత్యం ప్రవీణ మనుజాః స్వయ మూర్ధ్వైవాహు
ద్యో మాం ముకుంద చరిసింహ జనార్దనేతి
జీవన్ జప త్యనుదివం మరణే ఋణే

వాపాణకాష్ఠసప్తశాయ చదామి ముక్తిమ్. సృసి. పుగా.

అర్థము మనుజులారా! స్వయముగ నేను జేయెత్తి
సత్యము సలికెనను, జీవించియుండు సమయంబున నెవ్వఁడు
ప్రతిదినము ముకుందా సరిసింహా! జనార్దనా! యని నన్నుఁ
బలుమాటు స్మరించునో జపించునో యట్టివాఁడు మరణసమ
యమున స్మృతిఁపిపాపాణమువలెను, కట్టెవలెనుబడియుండి
నను నప్పుగొనినవాఁడు మరల నప్పు చెల్లించునట్లు నేనే వానికి
ముక్తి నిచ్చెనను

శ్లో స్థితే మునీ సుస్వస్థే, శురే సతీ యో వరః

భాతునామ్యే స్థితే స్థరా, విశ్వరూపం చ మామజమ్

తతస్తం మ్రియమాణంతు, కాష్ఠపాపాణసన్నిభమ్

అహం స్థరామి మద్భక్తం, నయామి పరమాం గతిమ్.

మనస్సు చంచలత్వము లేక కుదిరికతో నిలిచి, శరీ
రము స్వస్థమై, వాత పితృశ్లేష్మభాతువులు సమంబులయియున్న
సమయమున యేమానవుఁడు విశ్వరూపుఁడ నగుటఁజేసి యంతః
టను (సర్వోత్త సర్వస్వరూపముతో నుండుటచేత దేనినిజూచి
నను నేను స్మరణమునకు వత్తును నన్ను మఱచి బోవ నవ
కాశము లేదని భావము) అజుఁడనగుటచేత నెల్లకాలమందును
సన్నిహితుఁడై యుండు నన్ను స్మరించునో యంత నదియే
నెవముగాఁ గైకొని మరణకాలమున వాఁడు స్మృతిఁపి నన్ను
స్మరింపలేక త్రాయవలెఁ గట్టెవలెఁ బరనశుఁడయి పడియుండి.
నను నాభక్తుని నేనే స్మరించి పరమపదంబు నొందించెద.
మఱియు,

శ్లో. సకృజ్జేర ప్రసన్నాను, తవాస్తీతి చ యాచతే

అభయం సర్వభూతేభ్యో, నవా మ్యేశస్యతం మమః॥

ఒక్కనాఁ యే (అలమాటుగాదు) 'నీవాఁడను' అని యెవఁడు మీచించునో చుట్టివానికి సర్వభూతములవలన భయములేకుండ గట్టించెను ఇదియే నాకు స్రుతిము మఱియు, శ్లో సర్వహర్తా సర్వభ్య, మా మేకిం శిరణం న్రజ

అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో, మోక్షయిష్యామి మాశుచః.

మోక్షనాశనములైన శ్లానయోగము, కర్మయోగము, భక్తయోగము మొదలైన వేవియు వినిలో నొకటైన నేను జేయనే. నాగతి యేమియుని విషాదపక్షము పాపిపాపి యని నన్నొకనినే శిరణువొందు. ఇది నీవని నేనే నిన్ను చమస్త వాకములనుండి తొలగఁ జేసెనను ఇది నాపని.

అర్చితారా! మీవిధిమీగ "మీకు నన్ను స్మరించు చుంకినా" ను నేనే ముద్ధరించెనను" అని తొమ్మి గుద్దుకొని ధిగిడఁతుండు గెల్లకొట్టెట్లు చెప్పుచుండగా నది పుచ్చింకదే మనకంటె నిర్భాగ్యము లెవరు? విస్తరిలోని సిద్ధాంతమునుచేలి తానే మడిచున్చి యింకించి భాగ్యము తెచ్చి వంటచేసికొని తనవలెనని బోవువాఁడంత బుద్ధిమంతుఁడో? భక్తి మాధ్యముచు నెదిలి స్వయంకృషిచే బహుకర్తృముచే నుదీర్ఘకాల నాధ్యమైపత్రోవలఁ బోవువాఁ డంత బుద్ధిమంతుఁడే.

నిర్గుణోపాసనమందుండు దుష్కరిత్వమును, సగుణోపాసనమందుండు సౌలభ్యమును మీమనస్సునకు వచ్చునట్లుగఁ గొంచెము చెప్పెనను.

భగవంతుడు వత్సలుడు, సరియకారుణికుడు నని మనము చెప్పనవుడు వాత్సల్యము, కారుణ్యమున నెట్టి వో మన కనుభవమందుఁగలవు వానివలని ఫలము మనమెఱుఁగుదుము. మనబిడ్డలయందు మనకెట్టి ప్రేమయో యెఱుఁగుదుము గావున నది విశేషముగఁ గలవాఁడని చెప్పినపుడు మనమది యెట్టిదో గ్రహింపఁగలము ప్రేమయనునది మేలునేయిచ్చునని మనమెఱుఁగుదుము. అట్టి ప్రేమయే మనబిడ్డలను మనము మనలను మన తల్లిదండ్రులు రక్షించు పిథమున భగవంతుడు మనల రక్షించునన్నపు డదియెట్టిదో సులభముగ గ్రహింపఁగలము. ఇక నామము కూపములేనిది వాక్కునకు మనస్సునకు గోచరముకానిది యని, యేది లేనిది యేదికానిది యని చెప్పటచే నట్టిది మనస్సునకెట్లు రాఁగలదు? ఉన్నవస్తువు మనస్సునకు రాఁగలదుగాని లేనిదెట్లు రాఁగలదు? పారశాలయందుఁ జదువు విద్యార్థులను సూర్యునకు భూమికి నెంతదూరమనిన ౯౫౦,౦౦౦,౦౦౦ ల మైళ్లని చెప్పుదురు. బ్రహ్మదేవుని యాయుస్సు ౮౯౫౬౨౨౪౦౦౦౦౦౦౦ సంవత్సరములని శాస్త్రము చెప్పుచున్నది ఇదియెంత కాలమో మనస్సుచే గ్రహింపఁగలరా? పరిమితకాలము, పరిమితదేశము మీకు మనస్సునకు రాజాలదేని యపరిమితమై రూపనామక్రియలు లేనిదానిని మీరెట్లు గ్రహింపఁగలరు? సర్వజ్ఞుడు సర్వశక్తుడు సర్వవ్యాపియనఁగానే యేమి తెలిసినట్లు? కావున నిగ్గుణోపాసనము దుస్సాధము. ఆమార్గమునఁ బోవువాఁడు సంతటి బుద్ధిమంతుఁడే.

నాకారోపాసనము తక్కువయని నిరాకారోపాసనము శ్రేష్ఠమని మతిమాలినవారు కల్పించినదేకాని శ్రుతు లట్టులు చెప్పలేదు పూర్వాచార్యులు నట్లుచెప్పలేదు.

శ్లో నాకారం చ నిరాకారం, నిర్గుణంచ గుణాత్మకమ్

తత్త్వం తత్పరమం బ్రహ్మ, ఇతి వేదాంతశింశినుః ॥

నాకారంబును, నిరాకారంబును, నిర్గుణంబును గుణాత్మకము చగు సుమతత్త్వమేదియో యదియే సరబ్రహ్మము అని శంకరాచార్యులవారు చెప్పిరి సగుణబ్రహ్మ మనిత్య మనికాని, నిర్గుణబ్రహ్మమునకంటె హీన మనికాని, దానికంటె భిన్న మనికాని శంకరాచార్యులవారి మతముగాదు. ఆచర్య యప్రస్తుతము

“సగుణ నిర్గుణస్వరూపంబ్రహ్మ”

“తద్వ త్పరబ్రహ్మణ నాన్వాత్మికస్య సాకారనిరాకార భేదవి ఛో నాస్త్వేవ.”

“తన్నా త్పరబ్రహ్మణః పరిమార్థతః సాకారినిరాకారౌ స్వభావసిద్ధౌ”

ఇత్యాదివాక్యములు మహానారాయణోప నిషత్తునందుఁ గానవచ్చెడి కావున నాకారనిరాకార బ్రహ్మమునఁ దారతమ్యముగాని పృథక్త్వత్వముగాని యనిత్యత్వముగాని చెప్పెడు వారు తెలిసి చెప్పెడువారుగారు ఒక్కబ్రహ్మాండమందే సృష్టి స్థితి సంహారములు ప్రతీనిమిషమందును జరగుచుండును ఇట్లు నంటి బ్రహ్మాండము లనేకకోట్లగలవు. ఒక బ్రహ్మాండమునఁ

బ్రలయము ప్రారంభ మయినపుడు వేటొక బ్రహ్మాండమున సృష్టియగుచుండును. మఱియొక బ్రహ్మాండమున నర్ధరాత్రమై యుండును మఱియొక బ్రహ్మాండమున మధ్యాహ్నమైయుండును ఇట్టి దశయందు భగవంతునకు విశ్రాంతియొక్కడిది? నిరాకారుఁడు నిర్గుణుఁడై యెప్పుడుండఁగలఁడు? క్రియాశక్తి వ్యర్థమైపోవునా?

నిర్గుణబ్రహ్మమును బొందఁగోరువారికైనను సగుణోపాసనమవశ్యకము “సగుణమును నాశ్రయించిన శ్రమములేకుండ గొప్పదియగు నిర్గుణమునకుపోవచ్చును” అని మధుసూదన సరస్వతలవారి యభిప్రాయము వీరు నిర్గుణబ్రహ్మముతోఁ దమకుఁ బనిలేదని యిట్లుచెప్పిరి సగుణోపాసన లేకయుండిన నిర్గుణోపాసన మసాధ్యమని శ్రీభాగవతము,

శ్లో ధ్యానాభ్యాస వశీకృతేన మనసా యన్నిర్గుణం నిష్ఠియం
జ్యోతిః కంచనయోగినో యది పరంవశ్యంతి వశ్యంతుతే
అస్తాకంతు తదేవలోకన చగుత్కారాయ భూయాచ్చిరిం
కాలిందీ పులినేషు యత్కిమపి తస్మిలంమహో ధావతి

ధ్యానాభ్యాసముచే నశపడిన మనస్సుచేఁ గొండలు యోగులు నిర్గుణము నిష్ఠియమునైన పరంజ్యోతిని జూచినఁ జూతురుగాక మాకో యమునానది యిసుకగిబ్బలయందుఁ బరువెత్తుచుండిన నల్లనితేజస్నే చిగముగ నూకన్నులకు నావిధముగ గోచరించుచుండుచుగాక యని కృష్ణుని బ్రార్థించిరి

యథార్థమెఱిగినవారి నూహించుచున్నది గుండును వీరు
నారాయణతీర్థలవలె సద్వైతసన్న్యాసులు అత్తతెలియని
యోగి కద్వైతములు మెండని సత్యజ్ఞానము లేనివారు నోరికి
చచ్చినట్లు చరచుచుందురు.

ఉ కారణ కార్యహేతువగు కంజుకాక్షునికింటె సచ్చిద్రే
వ్యాసును లేపవంత్రి! భగవంతు నచంచని సద్విభాషణ
దారుని సద్గుణావళు బుదాత్మినుతింగని నూజులంకిన
జీవచిత్తముల్ ప్రకృతిజెంపని నిర్గుణమైన బ్రహ్మమున్.

చాకారమెట్టిదో సగుణమట్టిదే ప్రకృతిగలంకంకమైన
సత్త్వరజస్తమస్సులనుగుణములు కామక్రియగోధాది హేతుగు
ణములు లేనివాడె కావున భగవంతుడె సద్గుణుడు

నాత్మల్య సౌఖ్య సౌలభ్య కామ్యదామ్య సౌందర్య
సౌగంధ్య సౌకుమార్యాది కళ్యాణ గుణములు గలవాడు
కావున సగుణుడు

అయమాత్మా అపహతచాస్తా విజహో విబుధిన్య ర్విశోకో
విజఘ్నోఽపిచాస సృత్యకానుః సత్యసంకల్పః మని శ్రుతులు
చెప్పుచున్నవి అనఁగా నీయాత్మ వాసంబునది - ముసలితనము
లేనిది - మరణము శోకము ఆది లిడిప్పిరినిది యని హేయగుణ
ములు లేకుండుట చెప్పి సత్యకాముడు సత్యసంకల్పుడనని
నాంచుగుణములుండట చెప్పుచున్నవి

పూ సృశక్తి ర్వివిధైవ గ్రూయతే న్వాభాషకీ హ్నానం
క్రియాచ.

ఈయన పరశక్తి స్వభావముగ జ్ఞానము - బలము - క్రియ మొదలైనవని నొనావిధములఁ దెలియఁబడుచున్నది.

కాఁబట్టి భగవంతుఁడు సద్గుణహీనుఁడనుట శ్రుతులంగీ కరింపవు. అదియునుగాక యాకారముగలవాఁడని యెప్పు డంగీకరించితిమో యప్పుడేగుణములుకలవాఁడని యంగీకరింపక తప్పదు - గుణము లేనిపదార్థములేదు - పదార్థములేక గుణముం డదు పదార్థమునువిడిచి తెలుపు నూహింపనాధ్యమా? అట్లులే తెలుపులేనిపాలు - మిల్లెపూలు లోనైనవి యూహింపశక్యమా. భగవంతుఁడు సచ్చిదానందస్వరూపుఁడన్నప్పుడు సత్తు - జ్ఞాన గుణము - ఆనందగుణము కలవనియే యంగీకరింపవలయును. ఉనికిగుణము లేనియునికి - జ్ఞానగుణములేని జ్ఞానము - ఆనంద గుణములేని యానందముననుట వెలుతురులేనిజ్యోతి, యెండ లేని సూర్యుఁడనని చెప్పటయగును అనఁగా జ్యోతిలేదు - సూర్యుఁడులేఁడని చెప్పటగును ఇఁక నాస్తికవాదమెట్టిదో

కావున మనదేవుఁడు జగన్తోహనాకారముగలవాఁడే. సమస్త కల్యాణగుణసంపన్నుఁడే - హేయగుణహీనుఁడే - కావు ననే పిలిచిన పచ్చువాఁడు - కోరినవి యిచ్చువాఁడు - ఆపనల నాదుకొనువాఁడు - చేయూతగ నుండువాఁడు - ఉభయవిభూతి నాయకుఁడు - భక్తిముక్తిదాయకుఁడు. ఇఁక మనకేలవిచారము, శ్రద్ధాభక్తులతోనేవించుట మనవంతు - రక్షించుట యాయన వంతు - తక్కిన ప్రశంసమన కక్కఱలేదు.

వైకుంఠధామఁ డిట్టులేల, యయోధ్యా రాముఁడయ్యె
నో విచారితము. ఆయన రిహస్య మాయన వెలిపుచ్చకున్న
నెవరు తెలిసికొన సమర్థులు కావున నాయనయే యిట్లు
చెప్పెను

శ్లో అజోషి న స్సవ్యయాత్మా, భూతానా మిశ్వరోపి సత్
ప్రకృతిం న్యా మధిస్థాయ, సంభవా చ్యూత్తమాయమా.

౪-౬

అట్లునా! పుట్టువు లేని వాఁడనయ్యి, ఊయింపని ప్హాన
శక్తి స్వభావములుగలవాఁడనై సమస్త ప్రాణులకు నియామకుఁ
డనై నాస్వభావముచు నేను విడువకయే నాయిష్టప్రకారియు
నేను జనించుచున్నాను

అట్లునుఁడు - కృష్ణా! నీవు మావలె కేపుట్టితివి నీవును మూడల నే
యెప్పుడో దేహమును జాలింపవలసినవాఁడవే యయియు
న్నావు ఇంక మాకునికు నేమిభేదము?

కృష్ణుఁడు — అజాయమానో బహుధా విజాయతే, యన్నట్లు
నాకుఁ బుట్టువు లేకుండినను ఒహువిధములఁ బుట్టుచుందును
మీకు నాకు భేదమెచు నెవవా? మీరు మీచేసిన పుణ్య
పాపములకు వశులై మీకిష్టముండినను లేకుండినను, గర్త
వాశబద్ధులై పాంచభౌతికమైన దేహములతోఁ బుట్టుచుం
దురు నేను బుట్టుటకుఁ గర్తము కారణముకాదు ప్రేమ
కారణము. ఫలకాంక్ష లేక కర్తములు చేయుదునుగావునఁ
గర్తములు నన్నేమియుఁ జేయఁజాలవు నీకుఁగల ప్హానశక్తి

స్వభావాదులు సశించునవి. వానికి సంకోచ వికాసములు గలవు నాజ్ఞానశక్తి స్వభావములకు వినాశములేదు సంకోచమునులేదు ప్రాశీకోటులన్నియును నా నియమమునకు లోపడివర్తించుచు గాని నేనొకరికి లోపడి వర్తించువాడను గాను కాబట్టి నేను జన్మింపవలయునని సంకల్పము కలిగి నపుడు నాయుష్టప్రకారము నేను గ్రహించిన దివ్య విగ్రహముతో నావరమేష్వర స్వభావము వనలక జనింతును మీకును నాకును భేద మింతయే.

అష్టనుడు — కృష్ణా! మేము పుట్టుట కర్తవ్యమున భవమున కంటివి అగుఁగాక నీకట్టిబాధలేదు గదా నీవేలపుట్టుచున్నావు? ఎంత మంచుకీయైనను ప్రయోజనము నుద్దేశింపక యొక కార్యముచేయుడు కావున నీవు జన్మించుట కొక ప్రయోజన ముండువలయునుగదా? అదియేమి?

శ్లో. యదా యచా హి ధర్మస్య, గ్రాని ర్భవతి భారత!

అభ్యుత్థాన మధర్మస్య, తదాత్తానం సృజా మ్యహమ్
పరిత్రాణాను నాధూనాం, వినాశాయచ దుష్కృతామ్
ధర్మసంస్థాపనార్థాయ, సంభవామి యుగేయుగే

కృష్ణుడు — నేనెప్పుడు జన్మింతునో యేలజన్మింతునో చెప్పెద వినుము ఎప్పుడెప్పుడు లోకమున ధర్మమునకు హానికలుగుచున్నదో, యధర్మము శృద్ధిచుగుచున్నదో యప్పుడు నేను నన్ను సృజించుకొనుచున్నాను మిమ్ము సృజించువాఁడు మఱి యొకఁడుగలఁడు నేను స్వతంత్రుఁడనగుటను నన్ను నియ

మింపఁగలవాఁడు నాసముఁడుగాని నాకంటె గొప్పవాఁడు
గాని లేకుండుటచే నన్ను నేకే సృజించుకొందును. ఎప్పు
డంగువా? లోకమున నెప్పుడు ధర్మముచెడునో, యధర్మము
ప్రబలమగునో యప్పుడు

అర్జునుఁడు — నిన్ను నీవు పుట్టించుకొని యేమిచేయుదువు?

కృష్ణుఁడు — సాధువుల రక్షింతును, దుష్టుల శిక్షింతును. క్షత్రి
మును జక్కగా స్థాపింతును ఈకార్యములను జేయుటకై
యుగయుగమందును జన్మించుచుందును

అర్జునుఁడు — కృష్ణా! నేను గొప్పవాఁడని చెప్పుకొనుచు
న్నావు కావున నిన్ను నే నాక్షేపింపరాదుగాని గోటఁ
బోవువనికీ గొడ్డలి తెచ్చుచున్నానని వృధాశ్రమము చేసు
చున్నానని నా మభిప్రాయము ఎట్లందువా? వినుము.
సంకల్పముచేతనే బ్రహ్మాండమును సృష్టించి రక్షించి
ధ్వంసము చేయువాఁడవు దుష్టులు నాశమగుదురుగాక
శిష్టులు నర్ధిల్లుదురుగాక యని సంకల్పించిన నాకార్యములు
గావా? అవి రెండు చక్కబడిన ధర్మము తనంతటఁదాచుకుదు
టఁబడదా? ఈ యవతారిములే? ఈ పడరాని పాటలే?

కృష్ణుఁడు — అర్జునా! పూర్ణముగ నాగోచింపకయే యాక్షే
పించుచున్నవాఁడవు పైరులో మొలచిన గడ్డిగాదము పీడి
వైచినంతమాత్రముననే పైరుఫలించునా? కలుపు నాటు
వలదా? నీరుపట్టవలదా? పశువులు గాకుండుఁ గంచెవేయ

వలదా? పక్షులు దొంగలురాకుండ కాపుండవలదా? ఈకార్యములే నేను జేయుచున్నాను. సంకల్పముచేతనే దుష్టులనాశముచేసితి ననుకో. సంకల్పముచేతనే శిష్టులకు ధనధాన్యాదులు సమకూర్చితి ననుకో. ఆమాత్రముననేమై నట్టు! నీకు మనస్సనకువచ్చుటకై దృష్టాంతపూర్వముగఁ జెప్పచున్నాను.

కృతయుగమందు హిరణ్యకశిపుఁడు నాభక్తుడైన ప్రహ్లాదుని బహువిధముల బాధపెట్టెను అప్పుడు నేను సంకల్పముచేతనే హిరణ్యకశిపుని జంపితి ననుకో నిందలేక బొంది పోదు గనుక నొక మహామారినిబంపి వానిని వధించితి ననుకో. అప్పుడు లోక మేమనును. అందఱుచచ్చినట్టు వానికి నొకరోగమువచ్చి చచ్చినాఁడని జనులు తలంతురే కాని నాభక్తుని దుష్టుఁడు బాధపెట్టిన కారణముచే నేను దండించితి ననితలంతురా? తలంపరుగదా అప్పుడు ప్రహ్లాదుఁడు ‘భగవంతుఁడున్నాఁడు భక్తులరక్షించును’ అని చెప్పినమాటల సత్యత్వము స్థాపితమగునా? కాదుగదా? అప్పుడు లోకమునందు భగవంతుఁడుకలఁడు. ఆయన భక్త రక్షకుఁడునను విశ్వాసముచేదా? నాస్తికవాదమే సిద్ధాంతి తముగాదా? ఇప్పు యేమనుచున్నారు? భగవంతుఁడు సర్వ త్రగలఁడు ఆయన భక్తపక్షపాతి తనభక్తులను బాధించిన వారిని హింసించును భక్తిచేసినవారిని రక్షించును’ అని విశ్వాసముగలరై భక్తిచేసి బాగుపడుచున్నారుగదా?

అట్లులే మకరిని నేను సంకల్పముచే జంపిన నెట్టి
ఫలముగలిగియుండునో నేను సమక్షముగఁ బోయి చంపికరి
రాజును గాచుటచే ఫల మెట్టిదెయున్నదో యాలోచింపుము.
ఈవిధముగ నే ప్రత్యవతార విషయమై యాలోచింపుము

అదియునుగాక నాభక్తులు నానాఁజ్ఞాతార్థమును బ్రత్య
క్షదర్శనమును గోరుచుందురు ఇది న్యాయ్యమేకదా కల
కాలము నాకై శ్రమించుచు నాసేవకులై నాదాస్యముచేయుచు
నన్నే స్మరించుచు సర్వము నాకప్పగించి నేనే దిక్కిని యుండు
వారు నన్నొకవారి తమకన్నులారఁ జూడఁగోరుట తప్పా? నా
వలన నా రేలాభముఁగోరక యింత యల్పవిషయము గోరి
నపుడు వారికోరిక నేను వ్యర్థముచేసితి నేని నాకంటెఁ గృత
ఘ్నుఁడు నిర్దయుఁడు కరినచిత్తుఁడెఁడు? ఇట్టివారి కోరిక నే
నెట్లు సంకల్పముచే నెఱవేర్పఁగలను మాయూపేషములు
చూపించిన వారిని నేను మోసగించినవాఁడనే కదా యగు
దును. వారిసేవకిది యాఫలము? కావున నాభక్తులకు నేను
యథార్థస్వరూపముతో దర్శన సమ్యక్తత్వము, అట్లుచేసిననే
వారు తృప్తులగుదురు. కావున నే సంతరింపక తప్పదు.

అప్పుడు — అసతరించితివి సంతోషమే ఇప్పుడు నీభక్తు
లకుఁ గానవచ్చునట్లే లోకుల కెంతయు నీభక్తులుగాని
వారికిఁగూడఁ గానవచ్చుచున్నాఁడవు కావున నీదర్శనము
వలన నీభక్తుల కెంతమేలుగలదో యంతమే లీలోకమున
కంతయుఁ గలుగవలయును గదా అమోఘదర్శనఁజవైన
నీదర్శనము వ్యర్థము పోరాదుగదా

కృష్ణుడు —

అవ్యక్తం వ్యక్తి మాపన్నం, మన్యంతే మా మబుద్ధయః
పరంభావ మజానంతో, మమాన్యయ మనుత్తమమ్ ౭-౨౪

అర్జునా! నీవు చెప్పినది సత్యము. భక్తులు నా పరమ
స్వభావమును దెలిసినవారై కేవల కారుణ్యముచేతనే లోక
రిక్షణార్థము పరత్వమందెల్లు వ్యక్తుడనై యుందునో యట్లే
యిప్పుడు నున్నానని తెలిసిసేచింతును. కావున వారికి నాదర్శ
నమునలన లాభముగలదు. అవివేకులలో నేనన్యయుడనని,
నాకంటె సుత్తములు లేరని నాపరస్వభావము విడువకయే జన్మిం
చితి నని తెలియక పూర్వము తెలియఁబడక యిప్పుడు కర్మ
బద్ధులై తాముజనించి లోకమునకుఁ దెలియవచ్చునటులే
నేను దెలియవచ్చుచున్నానని తలంతును ఇట్టివారికి నాదర్శ
నమువలన నేమిలాభముగలదు? నేను బరమందు వ్యక్తుడనే.
ఈలోకమందు వ్యక్తుఁడనే అవశయందు నిత్యసూరులు ముక్తులు
చూడఁగలరు. ప్రకృతి బద్ధులైన లోకులూ దశయందు నన్నుఁ
జూడలేరు గావున వారు తరించుటకై వారినిమిత్తమై కేవల
కరుణయే కారణముగా నవతరింతును. ఇంతసులభుడనయ్యును
వారు నన్నుఁ దెలిసికొనలేరు. తమవలె సామాన్యమనుష్యుఁ
డనియే భావింతురు

అర్జునుడు — కొందఱు నిన్నుఁ దెలిసికొనఁ గలుగుటకుఁ
గొందఱు తెలిసికొన లేక పోవుటకు నేమి కారణము?

కృష్ణుడు —

శ్లో నాహం ప్రకాశ స్పర్శస్య, యోగమాహుః సమాశృతః
మూఢోయం నాభి జానాతి, లోకోమా మజ చుర్యయమ్.

౭ - ౨౫

కృష్ణుడు — అష్టనా! మమహ్యకారమునఁగా నెచ్చు నన్ను
భక్తులు తెలిసికొనుటకు నిశ్చలు తెలిసికొనలేకపోవుటకుఁ
గారణముగలదు నేనెఱచిరించునపుడు నా యోగమాయను
నాశ్రయించియే మఱచిరింతును. ఈమాయయమనది దివ్య
మై యద్భుతకార్యములచేయు విచిత్రశక్తి. అనతాపదశి
యందు నన్నిది యావరించియే యుండును ఆకాంక్షముచే
బుద్ధిలేనిలోకులు నన్ను జడచుండుములు లేనివానిఁగా
నెంచక తమతోపాటివాఁగానెంచును బ్రహ్మముసేయరు

అష్టనుడు — కృష్ణా! నీవురచకుండవు. నిమాయచేత నీవు
లోకమును వంచించుటచేఁగాక యగ్ బుద్ధిలేనివనుచు
న్నావు నీవార్తను స్వహింసముతో నీవు వచ్చియుండిన
లోకము నిన్నుఁదెలిసికొని నెవించి వాగుండచుగదా.

కృష్ణుడు — అష్టనా! నేను వంచకుండరుగాను నాతేజస్సుగో
నొక పరిమాణవంతతేజస్సును సూర్యనియమించియు
న్నాను. దానినే లోకులు చూడలేకయున్నారు. ఇంక
నన్నేమి చూడఁగలరు? సూర్యుని జూడవలయుననిన బొగ
చూరినయద్దములో రంగుగలయద్దములో కన్నులకడ్డముగా
నుంచుకొనికదా లోకులు చూతురు. అట్లే వారు నన్నుఁ

జూడగలుగుటకై మాయనడ్డమువేసితిని కావున వారు నన్ను జూడశక్తులై యున్నాను. రంగులయద్దములోనుండి సూర్యునిఁజూచిన నాయన బింబమొక యద్దపుబిళ్లవలెఁ గానవచ్చును. ఆకాఠముచే సూర్యుఁడొక యద్దపుబిళ్లలే యని తలఁచువారు బుద్ధిమంతులూ మూఢులూ? అట్లులే మాయ యత్తముపడుటచేఁ జమవలెనే నేనొక మనుష్యుఁ డుగఁ గానరాఁగా నుచవంటివాఁడే వీఁడని యెంచి యుపే ఱ్ఱించిరేని యది నాచోషమా? మనుష్యాకారముతో నేల తోఁచెదవందువేమో? మనుష్యులను జక్కఁబెట్టఁగోరిన నాకు మనుష్యాకారముగాక సుతీయేయాకారము తగిన నగును. పశువులవలెఁ బక్షులవలెఁబచ్చి హితముపడేదించి తనా తిర్యగ్జాతిజంతువులు వీనిమాటలకేమిలే? యందుకు. దేవతాకారముగావచ్చి చెప్పి యాప్రకారము నడచిచూపి తినా దేవుఁడుకాఁబట్టి యిట్లుచేయుటకు నాధ్యపడెను. మానవుల కదిసాధ్యమా? యందుకు. కాఁబట్టి తమవంటి వాఁడనే యై తమలోఁగలసిమెలసి తిరిగి తెలియనివి చెప్పుటకుఁ జెప్పిజవి చేసిగూపటకు, మానవుల కీ కార్యములు నాధ్యములని తోఁపఁజేయుటకు మానవుఁడుగానె కానరా నలసివచ్చినది స శేషము.

N. B ౧౯౩౦ ఏప్రిలుసంచిక ప్రథమమున “విమలప్రజ్ఞలు” అను పద్యము మూడవపాదమున సకలాభీశులుగొల్వ” అనుటకు బదులు “సమదే భేంద్రము నెక్కి” అని పదునవలెను.

శ్రీరామ.

భక్తి సంజీవని.

ఇది శ్రీమదొంటిపిట్ట కోదండరామ నేవక సమాజమువారి
క్షైంకర్య రూప మాసప్రతిక.

దీనికి స్వస్వామి శ్రీమదొంటిపిట్ట కోదండరామమూర్తి
విలేఖకుడు — ఆంధ్రవాక్త్రీ వావిలేకొలను నూర్పరావు (వాసుదానుడు)
ప్రకటనసలము — వాక్మీకాత్రెముము ఒంటిపిట్ట కడప మండలము.

చందాల వివరము.

ఉపచారము	సంస్కరములు	—0—0—0
ధారకులు	„	౫—0—0
జీవాతువులు	„	౧౦—0—0
పోషకులు	„	౨౫—0—0
రిక్షకులు	„	౫౦—0—0
ఉజ్జీవము	„	౧౦౦—0—0

అంతకు పైపడి యిచ్చువారు ప్రతిష్ఠాపకులు
సంస్కరము చందాకు ఉత్పన్న గ్రహింపబడెను.

మూర్ధ్వావస్థయంగున్న భక్తిమాతకు కౌసలకట్టలవీచుట లోనగు
నుపచారము చేయువారిచంటి వారుపచారకులు

కుత్తుక యెండకుండ ప్రతిలో పాలను తిడిపి ధారధారగా పోయు
వారు ధారకులు

స్మృతిగలిగించు నౌషధములపంటివారు జీవాతువులు

దేహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు పోషకులు.

మరల నపాయము రాకుండ ప్రతికూలములనడచి యనకూలముల
రిక్షించువారు రిక్షకులు.

ఉజ్జీవింపఁ జేయువారు ఉజ్జీవకులు

నీరముగ నిలుపువారు ప్రతిష్ఠాపకులు.

కడివప్రతిక 0—5—0

వావిలిరొలను సుబ్బగాయకృతము.

ఆంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము.

రూ. ౨ ౨

శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము, 4-వ కూర్పు

విశేషలక్షణకాండ రెండు సంపుటములు మును

పాఠకండు జక్కగ సవరింపబడినది

8 0 0

మూడు సంపుటములు

10 0 0

ఏడు సంపుటములు

13 0 0

వాసుదాస ప్రణేతము.

ముముక్షుహితచర్య.

రూ. ౨ ౨

ముముక్షుహితచర్య—ప్రథమభాగము

(సేపర్ కవర్)

0 14 0

,, ద్వితీయభాగము

(సేపర్ కవర్)

0 14 0

రెండు భాగములు కలిపి కాలిక్తో బైండు

2 2 0

భక్తి సంజీవని ౧౯౨౯.

౧౨ సంచికలు

3 0 0

విడి సంచిక ఒకటొకటి

0 5 0

కొలది ప్రతులేయున్నవి, త్వరితము.

మూర్ఖావస్థయందున్న భక్తిమాతకు విననకట్టలవీరుట
లోనగు నుపచారము చేయువారినంటి వా రుపచారకులు

కుత్తుక యెండకుండ ప్రత్తితో పాలను తడిపి ధారి
ధారగా పోయువారు ధారకులు.

స్మృతిగలిగించు నౌషధములవంటివారు జీవాతువులు
దేహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు
పోషకులు.

మరల నపాయమురాకుండ ప్రతికూలములనడచి యను.
కూలముల రక్షించువారు రక్షకులు.

ఉజ్జీవింపఁ జేయువారు ఉజ్జీనకులు
స్థిరముగ నిలుపువారు ప్రతిష్ఠాపకులు.

ఈసంవత్సరపు విడిపత్రిక ౦ ౪ ౦

శ్రీ భక్తిసంజీవనీ ప్రతిష్ఠాపకులు.

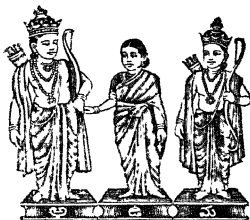
రూ. ఆ. పై

మ-రా-శ్రీ, కుట్టా సిద్ధయ్యగారు, జమ్మలపాలెము .. ౪౦౦ ౦ ౦
రక్షకులు.

మ-రా-శ్రీ, ముద్దన. రంగయ్యగారు, జగ్గాపురము .. ౫౦ ౦ ౦
పోషకులు

మ-రా-శ్రీ, సి. దొరసామినాయుడుగారు, మేల్పట్టు .. ౩౦ ౦ ౦
,, చమర్తి చిన్నపిచ్చయ్యరాజుగారు, కోడూరు. ౨౫ ౦ ౦

వాల్మీకేశ్రమము, } వాసుదాసుడు,
ఒంటిమిట్ట. } కార్యనిర్వాహకుడు.

శ్రీ భక్తి సందేశం

ఇది భక్తి జ్ఞాన కర్మ యోగములఁ దెలుపు మాసపత్రిక
ప్రతి హూణమానారంభంబున వెలువడుచుండును.
విలేఖకుఁడు - ప్రకాశకుఁడు వావిలికొలను నుబ్బరావు,
(వాసుదాసుఁడు.) ఒంటిమిట్ట.

“భక్తిరేవైసం గమయతి, భక్తిరేవైసం దర్శయతి ।
భక్తివశః పురుషః॥” మా. శ్రుతి.

భక్తియే భగవంతునిజొందించును ఆయనను దర్శింపఁ
జేయునది భక్తియే భగవంతుఁడు భక్తివశుఁడు.

సంపుటము ౨	{ ప్రమోద సం॥ శ్రేష్ఠనూపము జూన్ నెల ౧౯౩౦ సం॥ }	సంచిక ౬.
-----------	--	----------

కాంభోజి రాగము - ఆది తాళము.

నిన్నె నచ్చితి - దేహము - నీకె యిచ్చితి

సన్నుతాంగ ఏకశిలా - న్వామి సీతారామచంద్ర ॥ నిన్నె ॥

భయములేనిది - పరులకు - బాధగానిది
 జయము కలయది - శాస్త్ర - సమ్మతం బిది
 నయము కలయది - ఏమి నష్టి లేనిది
 అయముగఁడెంకాయచిప్ప - హస్తాభరణము గాగఁగొనుచు
 రయముగ నీసేవయందె ప్రాణముదేహము విడువఁగలఁచి॥
 అలవియైనది - పర - మార్థమైనది
 సుఖప్రసన్నది - దాతకు - సుకృతమైనది
 ఖలముగానిది - సూరి - కీర్తితంబిది
 అలఁత లేక కొంచెమైన - నక్షయపాత్రముకేలఁగొనుచు
 జలజనేత్రనీదుసేవ నలువఁగరుణ బ్రోతువనుచు ॥ నిన్నె ॥
 కామములేనిది మోక్ష - కరమునైనది
 సామమునైనది - భవ - శాంతమైనది
 ఔషమైనది హరిహర - సేవితంబిది
 రామభిక్షాం దేహియగుచు - గ్రామగ్రామమునంచరించి
 న్వామినీసేవచేసిసాఖ్యమున వర్తింపఁగారి ॥ నిన్నె ॥

ప్రకటన.

ఆంధ్రవాల్మీకిరామాయణవ్యాఖ్యానము సంకరము
ముద్రించఁ ద్రావించుటకు ౨౫౦౦-౦-౦ రూపాయలు
కావలసియుండుటచే నామొత్తము లభించువఱకు ఆంధ్రవాల్మీకి
రామాయణము రెండవపుటములు ౬-౮-౦ కును శ్రీ భక్తి
కల్పద్రుమకీర్తకము ౦-౪-౦ శ్రీ నానుదానస్తోత్రములు ౦-౪-౦
రామకోటిపుస్తకములు ౦-౬-౦ ఛాయాపటములు తప్పఁ
చక్కినవానిపై ౧౦౦ కి ౨౫ పంతునఁ ప్రోచివేసియు నియ్యఁ
బడును ఆవల నెప్పటి నెలలే వావిలికొలను సుబ్బరావుగారి
గ్రంథములన్నియు నిఁకమీఁక నొంటిరుట్టచుండే లభించును.

— ❦ —
❦❦❦ చచ్చినవాడు ప్రదుకుట. ❦❦❦

25-4-30 తేదీగల “ఇంగ్లీష్ మాన్” అను పత్రికయం
దీర్చిందివిషయము ప్రకటించఁబడినట్లు 2-5-30 గల హిందూ
పత్రిక యనునదినుచున్నది దానిని తెనుఁగునవ్రాయుచున్నా
రము “అలిగో ఇ లిలియస్” అను పత్రికాధిపతి తానతికష్టము
పై న పికింగు అను పట్టనములోనుండు మహాలామా దేవా
లయమునకుఁ బ్రవేశింప నాజ్ఞపఱపితినియు, నందు పనుపు,
నెఱుపు నన్నెగల చీనా దేశపు టక్షరములతో విస్తారముగ
నలంకరింపఁబడిన పెద్దశెనవేటి (పీఠుఁగుల నుంచుపెట్టె) యుం
డెననియు, నందు వేషమును బట్టిచూడ చక్కర్తి తరగతికిఁ

జేరినాడని తోచు మనుష్యుని దేహముండెననియు వ్రాయుచున్నాడు. చచ్చినట్టు కానవచ్చు నీమనుష్యుని కన్నులు పూర్తిగా మూతపడియుండలేదు. కనుగ్రుడ్డులు గాజవలె నుండెను. ప్రాణచిహ్నములేవియులేవు. వానిది మరణించిన వానిముఖమే. మీసములమీద ముఖముమీద దుమ్మునిండి యుండెను. తరువాత నొకనాడు ఆదేవాలయమందే యాలిలియసు తాను చాలగొప్పదై మనస్సు నాకర్షించు నొక యుత్సవము లామాపురోహితులు జరపజూచెను దానిపేగు “చచ్చినవారు బ్రదుకుగంట” ఈయుత్సవమందు పండ్రెండు గురు ఆశవపేటినిమోచితెచ్చిరి ఉత్సవమధ్యమందు శవపేటిలో నుండుమనుష్యుడు లేచి బలిపీఠమునొద్దకు కొన్ని యడుగులు నడచి అందున్న బుద్ధవిగ్రహమునకు నమస్కరించి సర్వము నిశ్శబ్దముగా నుండఁగాఁ దన విశ్రమస్థానమైన శవపేటిలోనికిఁ బోయెను. అతనికి సహాయపడినవారెవ్వరులేరు లామాపురోహితు లింకను గదలమెదలకుండిరి కాని దీర్ఘనిద్రకై యతఁడు పరుండఁగానే వాహకులు నాద్యగాంధ్రులు నాపెట్టెను నావలికి మోచికొనిపోయిరి.” పికింగ్ అనునది చీనాదేశ ముఖ్య పట్టణము. అందు పౌథమతము ప్రబలము.

❖❖ ప్రశ్నోత్తరములు. ❖❖

ప్రశ్న — ఉపాసన మనఁగానేమి?

ఉత్త — ఉపాసనమనఁగా సమీపమందుండుట యని యర్థము.
(ఉప=సమీపము అన్ధాతువున కుండుటయని యర్థము)

భక్తులగువాని మూర్తిమంతమైన భగవత్స్వరూపమునూ (తమయిష్టదేశతా స్వరూపమును) కమనమీశమందున్నట్టే భావింతురు జంతువు. అర్చింతురు. నమస్కరింతురు. పీరికి భక్తశ్రద్ధ లెక్కుడిగు కొలది యాదేశతవారికిఁ ద్వైరూపముతోనో వేయిస్వరూపముతోనో నోచరించి వారివారికోరికలఁ నొననాగించుచుండును. ఉపవాస మిచ్చగా నీయర్థమే. సమీపమందు నసించుట యనియర్థము చెప్పవాసదినములందు భగవద్భావ పూజాదులు ముఖ్యము. ఆహారనియమము రెండవది మొనటిదిలేక రెండవదిమాత్ర మునుష్ఠించుట యారోగ్యమాత్రఫలదము రెండుననుష్ఠించుట యాముష్మిక ఫలప్రదము

ఉపనిషత్తత్త్వ నీయర్థమే సమీపమందుఁ గూర్చుండుట యనియర్థము గురువునకు శిష్యుఁడు సమీపమందుండిననే రహస్యాస్థములు బోధించ నాధ్యవశ్యము అట్లు బోధింపఁబడిన రహస్యాస్థములే యుపనిషత్తులు. దైవమందు గురునందుఁ బర భక్తికలిగి వైవిధ్యమున నుపదేశమునొందిన మహాత్ములకే యా రహస్యవిషయములు హృదియమున స్పష్టముగఁ బ్రకాశించును. ఋత్రకపారకులకుఁ బ్రకాశింపఁజాలదు. మాటలయర్థము మాత్రము తెలియవచ్చును. ఇట్లని శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు చెప్పుచున్నది.

ప్రశ్న.—సోహమభ్యసించుట యెట్లు?

ఉత్త — సోహమనునది గొప్పమంత్రము. ఈమంత్రమునకు ఋషి, అంగన్యాసకరన్యాసములు లోనైనవి కలవు ఇది తురీయు లభ్యసింపవలసిన మంత్రము దీని లక్షణము నెఱుంగక యీ కాలమునఁ దమమీఁదఁ దాటిచెట్టు ప్రమాణమునఁడు సంగారమను బురదగుంతలో మునిగియుండు వారుకూడ దీనిని జపించువారే యైయున్నారు వాసుదాసుఁడు గుంటూరు నగరమున మ-రా-శ్రీ బ్ర-శ్రీ మన్నాడు కృష్ణరావుగారి మేడమీఁద గదిలోనుండు నిర్దాక్షిణ్య విధవలు చూడవచ్చి ప్రసంగవశమునఁ దాము సోహమభ్యసించుచున్నామని చెప్పిరి ఎన్నాళ్లుగా నభ్యసించుచున్నారని వాసుదాసుఁ డడిగెను ౧౨ సంవత్సరములుగా నభ్యసించుచున్నామని వారుచెప్పిరి ఏమిఫలము కలిగినదని వాసుదాసుఁ డడిగెను ఏమియుఁగలుగ లేదని వారనిరి. ఏమి ఫలము కలుగునని మీగురువులవారు చెప్పిరని వాసుదాసుఁ డడిగెను శ్వాసమునిలిచి పోవునని చెప్పిరని వారు చెప్పిరి ౧౨సంవత్సరములుగాఁ జేయుచున్నను మీకు శ్వాసమునిలుచ లేదేని మీకు శ్వాసనిలుచుట కడపటికాలమందే యని వాసుదాసుఁడు చెప్పెను ఎట్లు చేయుచున్నారన సోహం సోహమచుచున్నామనిరి ఈవిధముగా సోహ మభ్యసించు వారు పెక్కురుగలరు

సః + అహమ్ అను రెండు పదములుగలసి సోహమ్ అయెను సః=వాఁడు, అహమ్=నేను అని యర్థము

ఇది భగవద్గీతానుమని శ్రీమద్భాష్యచార్యులవారి యభిప్రాయము వర్తితమానుమందుఁ బాఠాని సూత్రముల ప్రకారము * కాము మునబడి (అశ్చ కేచో) హకారము (హల్) వుపటికి. కావున అహమ్మనునది శబ్దప్రవాహమును దెలుపునని వారి యభిప్రాయము.

అద్యైశులో వాఁడనెను. జీవాత్మగానుండునే నాపరిమాత్తనే ఇరువురి కిభేదముందును

విశిష్టాద్యైశులు సూక్ష్మ చిదచిద్విశిష్టుడైన వాఁడే యీ స్థూల చిదచిద్విశిష్టుడని యర్థము చెప్పదురు. త్రిగుణముల వారికి నీమంత్రము గ్రాహ్యమే

కాశిలోనుండువాఁడే రామేశ్వరిమందుండు వాఁడన్న స్పృహగాని రామేశ్వరిమందుండు నట్టివాఁడే కాశీయందుండు వాఁడనికాని చెప్పినపుడు ఇరువురిలో నొకరిచేతఁ జూచియుండినఁగాని రెండవవాని లక్షణస్వరూపము తెఱుంగఁజాలము అయితే సః అహమ్ అనునపుడు సః అనువాఁ డెవ్వఁడో చూచి యుండిన అహమ్మనువాఁడు వాఁడేకదా లేక యట్టివాఁడేకదా యని యెఱుంగవచ్చును ఇరువురను తెలియక రామేశ్వరిములో నుండువాఁడే కాశిలోనుండువాఁడు కాశిలోనుండువాఁడే రామేశ్వరిములో నుండువాఁడని వదరినట్టు వాఁడే నేనని వదరినలాభమేమి ఇరువురను కర్పించుటలో దన్నుదాను జూచుకొనుట సులభము కావున ముందు అహమ్మనునది గుఱువుచే బోధగొని

యతః కృతజ్ఞతాచింతితా నభ్యసంపవలయును. అట్లు లాత్తాన లోకనమైన పిస్తూటః బరమాత్మావలోకనమునకు శ్రమింప వచ్చును

సోహమ్ అనునది త్రిప్పిచదివిన హంస యని యేర్పడును. మనశ్వాసమునకే హంసయనిపేరు సాధారణ స్థితియందు మనుష్యుఁడు ౨౪ గంటలలో ౨౧౬౦౦ మార్లు శ్వాసము విడుచును అనఁగా నిమిషమునకు ౧౫ మార్లు శ్వాసమువిడుచును. ఇది సౌచ్చుటయుఁ దగ్గుటయుఁగలదు అంతకెక్కువ శ్వాసము విడిచే నేని యాయువుక్షీణించును. అంతకెంతెంత తక్కువచేయునో యంతంత యాయుర్వృద్ధియగును. ఒకనిమిషమున ౧౦ మార్లు విడిచి యావలినిమిషమున ౨౦ మార్లు విడిచినఁ బ్రయోజనములేదు. గడియారము దగ్గఱనుంచుకొని పరీక్ష చేసికొనుచు నొకనిమిషముందైన నెక్కువ తక్కువలులేక యేకరీతి నుండు నట్లభ్యసంపవలెను. ఈప్రకారము కాలుగంట అరగంటచేసిన ప్రయోజనములేదు గంటలకొలది యొక్కొకసారి రెండు మూడు దినములుకూడఁ గూర్చుండవలయును దీనికి నాసన సిద్ధి ప్రాశాయామ మావశ్యకములు. ఇంతకాలము మంత్రార్థ మందు మనస్సు నిలుపవలయును కావునఁ బ్రత్యాహరి ధారణలు నావశ్యకము లగుచున్నవి ఇదియే దీర్ఘకాలము చేసిన సమాధియనఁబడును భక్తిహీనునకు, బలహీనునకు, ప్రమాద సహితునకు, క్రమమువిడిచి తపస్సుచేయువానికి నూఱుజన్మము తెత్తినను నాత్మావలోకనము సిద్ధింపదు విహారనియమము, ఆహార

రినియమము, బ్రహ్మచర్యనియమము, ఆననజయము, ప్రాణ జయము లేనివానికి, నన్యననాయబుద్ధికి సోహం సిద్ధింపదు. సః అన్నస్పృశ పూరికము అహమన్నస్పృశ రేచకము చేయ వలయును. తిక్కినవి గురుముఖమున నేర్చుకొనవలయును.

శ్రీరామమతార్థములు

నిర్విచారత్వమే విచారము.

అద్వైత జ్ఞానమార్గవిఘ్నము విచారమే శరణోపాయ మని విచారిస్తాగరమునఁ గేవలబుద్ధిబలమే యాధారముగఁ గొని మునుఁగుచుఁ దేలుచు దరి గానక తపించుచుండురు. ఈమార్గమునఁ జోవువారికిఁ దర్కవ్యాకరణ మిమింసాదు లందుఁ బొండిత్యము విశేషప్రతిభ యూహమిఁ నూహ యుక్తిమిఁద యుక్తిసాగించు బుద్ధిబలములో నైనవి కావలయును. ఇవి లేనివాఁడు ఈతరానివాఁడు తెప్పలేనివాఁడు నీళ్లలోఁ బడి నట్టే ఈ విధముగా వేలకొలఁది జన్మములు తపింపవలయును ఇట్లు చేయువారిలో లక్షకొకఁడైన నొడ్డుచేరువాఁడు లేడు. ఇట్లని శంకరాచార్యులవారే సెలవిచ్చినట్లు ప్రాశస్త్య రాధా శృష్టయ్యగారు శంకరతత్త్వమును గ్రంథమందు వ్రాసియున్నారు.

తా మాచరింపకపోయినను ఆచరింప నాధ్యముకాక పోయినను దస్తతావలంబులు కొందఱు శిష్యులకు శిష్యురాల త్రగు విచారమే పరమార్థమని బోధించి వారిని విచారింబునఁ ద్రోయుచుండురు.

అర్చనా కో విచారిముతోను దాని వెన్నంటివచ్చు విషా
కముతోను బనిలేదు మీరు చెప్పినది చేయునదియేమన —
శ్లో. సంసారావర్తవేగ ప్రళయన శుభవృక్షేశిక ప్రేక్షితోహం

సంత్యక్తస్త్వైశ్చ సామైరనుచితచరి తేష్వస్య శాంతాభిసంధిః

నిశ్చింకంతత్త్వవృష్ట్యా నిరసధికదయం ప్రార్థ్యసంరక్షకం

త్యాంస్యస్యత్వద్వావపద్ధే వరః నిజభరో నిర్భరో నిర్భయోస్తి

భక్తుః కోరకలు నెఱవేర్చు న్వామీ సంసారమనెడి

సుడిగుంటముయొక్క వేగమును నణఁపఁజాలు శుభదృష్టిగల

యాచార్యునిచే బంపఁబడి నేను మోక్ష సాధనములని చెప్పఁ

బడు సుపాయములవలనను, ననుచితచరితముల యందలి యభి

నివేశముచేతను విడువఁబడినవాఁడనై యథార్థదృష్టిచే నిస్సం

దేహముగాఁ బారములేని దయగల నిన్ను సంరక్షుకుచిగాఁ

బొందినవాఁడనై నాభారమును నీపాద పద్మములయందుంచి

యన్నివిధముల భారములనుండి విడిచివేసినవాఁడనై భయము

లేకయున్నాను ఇకమీఁద నన్ను రక్షించుభారము నీదే కాని

నాదికాదు. నీపాదపద్మముల శరణుచొచ్చుట తప్ప మఱియే

తులనోపాయమును నేను బూనువాఁడనుగాను

ఈవిధముగాఁ జెప్పి భక్తుఁడు శల్లిసంక్రమి పొదిగిటిబిడ్డ

వలె స్వర్గక్షణమం దేభయము విచారిము లేక యుండును

దీనికి గట్టిపట్టుకతప్ప పాండిత్యము ప్రతిభలోనై నననాశ్చర్య

ములు. కావున నెట్టివారైన నీనూర్తిమున నమృతముండిన

దరింపవచ్చును.

యథార్హాక్షరమునందు విచారిమున కవకాశములేదు. మఱియున సం దేహము కలిగినపుడు, అజ్ఞానశయము విచారిము కలుగును నందమంది స్త్రీలలో నొక శిశువునువిడిచి నీతల్లియొద్దకుఁ బొమ్మనిన నాశిశువు చక్కఁగఁ దనతల్లియొద్దకుఁ బోవును. అగుంపులోఁ దనతల్లిలేదేని యప్పుడు నలుపురిపంకి నాలోచించుచుఁజూచును కానిరాకపోయిన నేడ్చును. అప్పుడు తల్లియే యెందుండినను నచ్చును కావున నమ్మకముగఁ దన తల్లి దండ్రులని నీతారాములను దెలిసిన భక్తులకు విచారికారి ణము లేదు. ఒకవేళ నేడైన సం దేహముకలిగినా అమ్మా నాయనా యని యెడిచిన వెంటనే శారు పరువైపట్టును

భక్తిజ్ఞాన ప్రధానమే దానము.

దానమనఁగా నీవి. ఒకటి కిచ్చుట. దానమకం కితోయుగే కలియుగముందు దానమొకటి ప్రధానము తత్సద్ధానం పరమం వచంతి. కావున దానముశ్రేష్ఠమని విజ్ఞులు చెప్పదురు యజ్ఞము దానము తపము నివి వివేకులను బవిత్రులను జేయును. అను వాక్యములు దానశ్రేష్ఠ్యమును బాటుచున్నవి కామము క్రోధము లోభము ననునవి నరకద్వారములు. అందు లోభ గుణము పరిమనీచము లోభమునకు వినోధిదానము రాజస దానము (ప్రతిఫలాపేక్షతోడఁ జేయుదానము) స్వర్గమునకు, నిష్కామదానము (నాత్మికదానము) మోక్షమునకుఁ గారణ మగును నాత్మికదానము కామక్రొధ జయమునకును గ్రను

క్రమముగఁ గాఁగఁచుచున్నది ఇన్ని సుగుణములున్నను
దానమునకుఁ దిగివపాత్రము ముఖ్యము అపాత్రదానము
హానికరము.

కొండలు లోభులు తమకోభగుణమును గప్పి పెట్టు
టకో జ్ఞానమే లేకయో కుంటికి గ్రుడ్డికి బిచ్చము వేయుట
కూడననియు, వారు పూర్వజన్మమున జేసిన పాపము ఫలము
నిప్పు పనుభవించుచున్నారనియు నట్టివారికి సాహాయ్యము
చేసి వారి కర్తానుభవమును దప్పించిన వారమై యాకర్షము
మన మనుభవింపవలసి నచ్చుననియు నొకఁడు దొంగతనము
చేసి ప్రభువుచే శిక్షింపఁబడి చెఱసాలయందుండఁగా వాని
నాచెఱుండి తప్పించినఁ బ్రభువు మనవైఁ గోపించి మనల
శిక్షింపఁచాయని వాదించుచున్నారు

ఈముసమానమే యనాలోచితము కుంటికి గ్రుడ్డికి
బిచ్చమువేసినయెడల వానికుంటితనము గ్రుడ్డితనము పోదు.
ఆవిధముగా నారెయనుభవమునకు మనదానమడ్డపడదు వీరి
దుర్జతము నచ్చుతమైనయెడల రోగి కెవ్వరు మందీయరాదు
రోగమును బోఁగొట్టుటవలన రోగి కర్తానుభవమునకు వైద్యుఁ
డడ్డపడినవాఁడగునుగదా? కావున వైద్యశాలలు మూత్రలు
వేయవలసినదే. వైద్యశాస్త్రము తగులఁబెట్టవలసినదే అట్లులే
గ్రహచికిత్సలు లోనైన సర్వచికిత్సలు మానవలసినదే. ఈ
లోభుల బోధ తా మొకరి కీయవలసినవచ్చినప్పుడు మాత్రమా?
తమ కట్టిగతి సంభవించినపుడు కూడనా? తమకో దారపుత్రా

దులకో రోగమువచ్చిన నితరులు మంచమగరా? అక్కట లన
సరముల నితరుల యుపకారి మనే ఓంకారా? అప్పు డీ క్రీడింగ
నీతులెందు బోవునో. ఒకని ప్రాప్తియు నుజ్జయొక్కడు తప్పిం
పలేడు. ఎచఁడును తప్పించుకొననులేడు. వారివారి క్ష
ఫలమువారు వారినుభవించుకొనినదే అది తప్పదు ఉపకా
రమువలన మేలు పొందువాఁ డుపకారియు పొందినవాఁడు
మాత్రమే కాదు రాజనవాన మండిపురికు ఫలము సమాన
మైనను నాత్మిక త్యాగమందో దాతయే యొక్కనఫలు నునుభ
వించువాఁడగును దానముచేయువాఁ డెప్పుడు సమాగుణము
గలవాఁడై యుండును సమాగుణము లేనివాఁడు నిజమైన
దాతకాఁజాలఁడు ఉపకారి మెక్కునచేయుకొలది సమాగుణ
మెక్కునగుచుండును సమాగుణ మతీతయిందు కొలదిఁ బరో
పకారబుద్ధి హెచ్చుచుండును. ఇట్లు నిష్కాను భుద్ధితోఁ
బరోపకారిముచేయు వానితో నేయోగియు నేజ్ఞానియు, నే
భక్తుఁడును, నేకర్తుఁడునుదులదూఁగఁజాలఁడు. వాఁడు మోక్షో
ధికారి యగుట నిస్సందేహము. వీనిని గాపాడునది వృద్ధికిఁ
డెచ్చునది వీని భావముగాని వీడిచ్చు ధనముగాదు పదార్థము
గాదు. కావున మనస్సును నిర్మలపఱుచుటయందు దానముతో
సమానమైనది తపస్సుగాదు యజ్ఞము (పూజ) గాదు తక్కిన
యన్నిదానములకుఁ బాత్రవిచారమారశ్యకమే కాని యాకలి
గొన్నవారి కాహార మిడుటయందు నావిచారము గూడదు.
ఇట్లు దానము శ్రేష్ఠమైనను దీనివలన బాగుపడువాఁడు దాత

యొక్కడె ప్రతిగ్రహీణి (దానము పొందువాఁడు) కుఁ గలుగు
ఫల మైహికమే కాని మోక్షముగాదు ఇంక భక్తిజ్ఞానముతో
యితఁడు దరింపఁ జేయును తానొక్కఁడు బాగుపడుట
కంటె నితరులకుగూడ మోక్షార్హులఁ జేయుట యెక్కువ శ్రేయ
స్కరముగదా. ఈకారణముచేతనే కదా కరణకళేబర దాత
లయిన తల్లిదండ్రులకంటె జ్ఞాన దాతయైన యాచార్యుఁ
డెక్కుడు పూజ్యుడయ్యె. కావుననేకదా

కం జ్ఞానము కేవల కృపన

జ్ఞానికి విధిహితముగాఁ బ్రజనితము చేయం

గా నది సకలధరిత్రీ

దానంబునకంటె సాధకతరఫల మరయన్

అని భారతము ఘోషించెడి

కావునఁ గోదండరామసేవకసమాజసభ్యులు లోభ
గుణమునూని నాత్మిందానము యవాశక్తి యొనర్చుచు భక్తి
జ్ఞానము లజ్ఞానులందు విస్తరింపఁ జేసి సార్థకజన్తులగుదురుగాక
యని ప్రార్థింపఁబడ చున్నారు.

తత్త్వాద తీర్థమే యమృతమ్,

తత్త్వాదతీర్థమనఁగా భగవత్త్వాద తీర్థమని యర్థము.
ఇది దివ్యామృతమునకంటె శ్రేష్ఠమైనది అమృతము ద్రావిన
దేహతొడుగు మరల జన్మము లేకపోలేదు భగవత్త్వాద తీర్థము
తీరిననువారికి నురల జన్మము లేదు భగవత్త్వాద తీర్థమగు

శ్రీ సీతారామమూర్తి పూజయే మహామయజము.

వైదిక కర్తములయిన పంచమహాయజ్ఞములు జ్యోతి
ష్టోమా పౌండరీకాశ్వమీధాదులు సత్రయాగములు లోనైనవి
మోక్షసాధనములు గావు భక్తిలేక భగవదర్పణముగ గాక
చేయఁబడు నీయజ్ఞములు పునర్జన్మకారణములగును ఇవి
చేయకున్నచో శ్రీ సీతారాముల పూజచేయువారికి భక్తిముక్తులు
రెండునుగలుగు యజ్ఞములు ధనసాధ్యములు ఎంతటి నిర్ధనుఁ
డైనను సీతారామపూజ చేయవచ్చును యజ్ఞముల కన్య
సాహాయ్య మారశ్యము దేవపూజకు నది యనావశ్యకము
యజ్ఞములందు నియమవిధానము తప్పిన నపాయముగలదు
దేవపూజయందు భక్తి భావనచే గ్రియలు తాఱుమాటయి
నను భగవంతుఁ డాగ్రహింపఁడు యజ్ఞాదులకు బ్రహ్మాణ
తప్రియ నైశ్యలు పురుషులుమాత్రమే యధికారులు. న్వామి
పూజకు శ్రీలు గూర్తులు చండాలురు ప్లేచ్ఛులయిన నధి
కారులే

శ్రీ కోంకణము నేచక సమాజము

చతుర్థ వార్షికోత్సవము ఒంటిమిట్ట

ఈ వార్షికోత్సవము మహాపూర్వము బ్రహ్మోత్సవ కా
మందే జరుగఁజేసుకొని జన బాహుళ్యమువలనను, గార్వ
భారాతిశయమునను, నెప్పటివలె మూడు దినములు జరుప

౧౯౩౦] శ్రీకోకండ్లరామ సీమక సమాజవాద్విత్తము ౨౬౩

నాధ్యక్షులయ్యెను కావున చేప్రల్ నె, ౧౫-న తేదియందు మాత్రమే శ్రీకోకండ్లరామగ్రామనాధ్యక్షత్వము ప్రారంభ జరుపబడెను. ఈసభయందు జమ్మలచెయ్యి సభయందు గావింపబడిన తీర్మానము శ్రీ కోకండ్లరామసీమక సమాజ సభ్యు లింటికొక ప్రతిపక్షమున ఉద్దేశించినది దెప్పించుకొని వమచలమునను తీర్మానము ప్రతిపక్షముగ నంగీకరింపఁ బడెను. కావున నిరసకులు సంజీవని దెప్పించుకొననివారు వెంటనే చందావాసలుగాఁ జేరి ప్రార్థించుచున్నారు. ఆవల వాసుదానుఁ యున్నాసము నారంభించి యుపపెంపము పుచ్చుకొనినపిచ్చుట వోలెంగిపురముఁ జేరుటయు చందు స్వేచ్ఛంబునఁ దోచి రామ లక్ష్మణు లొంటిరుట్టుకు రుచ్చునె చిలిచి కైరిక ర్యమందు నియోగించుటయు చిచ్చటివారి చేరిన మోసము వలనఁ బూనిన కార్యము నాధిపత్య వేటుహూంము లేక భిక్షు తనమున నర్హింపవలసిచచ్చులయు బియ్యవ్యయము చేతను పుస్తకముల విక్రయముచలనను వచ్చిన ధనమువలన జరిగిన కార్యములు కొన్ని మీరు కన్నులారఁజూచి యున్నారనియుఁ గొన్ని కానరానివి కలవు కాని యవి పూర్వపుస్థితి చూచినవారికి మాత్రమే యెంతవని జరిగినదో తెలియఁ గలదనియు నిట్లు జరిగిన విషయములఁ గొన్ని తెలిపెను.

తల్లులారా తండ్రులారా! శ్రీ సీతారామాను గ్రహము చేతను, మీయందఱి సాహాయ్యముచేతను నామ్రాజ్య పట్టాభిషేక మహోత్సవ సముద్రము దాటి తీరముఁ జేరితిని. మూఁగి

ముసిండిచలెఁ గూర్చుండి యింతకార్యము చేయించుకొను నీ దంపతులకును (సీతారాములకును) నారి భక్తులైన మీకును నాప్రాంగ నమస్కారంబులు పొనఁ బుచ్చింబుగ సమర్పించుచున్నాఁను నయముంచి యంగీకరింతునుగాక కడపవారు నమ్మించి గుండెలో వేసిన రాయియు, బల్నాటిలోని యాశా భంగము, ఆరేచలై ముప్పాళ పెద్దమనుష్యుఁడు చేసిన మోసము, భక్తి సంజీవని కలిగించిన మనోవేదన యివి యన్నియు నాకుఁ గలిగించిన సంకటము నన్నింతవఱకు జీవింప జేసినదే చూశ్చర్యము మీఁది కారణములచే నిరాశుఁడనై భగవత్సాహాయ్యముఁ దప్పించని నిశ్చయించుకొని యభిషేక కార్యము చాలించుకొని యీ గ్రామముఁ జేర నిశ్చయించి కొంటిని భగవత్కార్యవిధానక్రమము భగవంతునకే తెలియ వలయును. ఈ కాలమున నారికేళపల్లి భావయ్యగారును, చా గంటివారిపాలెము మధురంగారెడ్డియుఁ గూడనుండిరి. చుం సూరు ప్రాంతమునఁ జూడఁచగిన గ్రామములు రెండు మూఁ డున్నవి అందు నిట్టులేయైన యెడల మీకు వెల్లిపోవచ్చును రం డని భావయ్యగారు పిలుచుటచే జంకూర్పులో దిగితిని అందలి గ్రామజనులు రంం-౧-౦ లు నాహాయ్యము చేసిరి ఆవల నా గ్రామసమీపమందున్న వేటపాలెమునకుఁ బోయితిని. ఆ గ్రామజనులు ౧౦౪ బస్తాలు వస్తు నాహాయ్యముచేయు వాగ్దా నముచేసిరి. ఇచన్నియు ననుకూర్చి ప్రాంతబియ్యముగా మార్చి రెండుటివిట్ట చేరఁబంపుభావము మ-రా-శ్రీ, కావూరు సీతా

రామయ్యగారు పంపిణీచించిరి. ఈ నాణ్యముల నూపిరి దేహములోఁ బ్రవేశించి నీకారాములు కట్టు దెబ్బచినారు ఇది భయములేకని ఘోరమైనది. ఆవల నా మా గ్రామముల నాకు సమీపమున వ్యాసము చేసిన విషయము సంజీవని ప్రకటించియే యున్నది. వ్యాస గ్రామము సమాఖ్యల సంకీర్ణనాతికంఠమున నున్నది. ఇది నా గ్రామమున నున్నది. ఇది కొంత వ్యాసముంతలే చేసి పంపిణీచించిరి కావ్య నిర్వహణమునకై చచ్చె సమన్వితవారి సకాలమునకు విచ్చియుండిన వ్యాసముల నిచ్చె సమన్వితవారి సకాలముల నిచ్చియుండిన నిర్వహణ కలిగిన వ్యవస్థము మనః కష్టములేక యంతరింతు జ్ఞాఘ్రముగ జరిగియుండును. ఏటికో కొంతయు చెయ్యి సప్తము కష్టము కలిగించిరి కానికే భయములేక కావ్యములను చచ్చెలై నది వ్యాస కావ్యము నిర్వహ్యముగ లోకమునందు లేక చచ్చెల జరిగినది సంతోషించుచున్నాను ఎడవివేల జరుగు చ్చిరిగి లోకమున వ్యాసమునన్నాని ఇంతయును పుచ్చుకొనినై జరిగెదవ్వనిం దే విప్లవములే చచ్చి వాడే కాని యితర సంకల్పములతో చచ్చినవారులే కావుననే సంకట వృత్తులు నీకారాములందును నోర్చి రాగునామో చ్చారిణమందును హస్తములు తాలమునైవుతుందును దినములు గడుచు కావుననే తహశీల్దార్ల వారి గ్రామమందుండియు నీయుత్సవదినముల న్యాయదర్శనార్థమై వచ్చి యొన నాచుకులై సభశలంకరింపక పోయినను బ్రజ నాయకహీనమైన యందులపమైన నెట్టి యోభమైనది గలిగినది కాదు చూచువారి మనస్సులం దితరచింతలకు నితర

చేష్టల కష్టమేలేకుండెను. ఇచ్చన్నియు మీరు కన్నులారఁ జూచిన విషయమే, కావున నేను జెప్పవలసిన పనిలేదు ముంజేతి కంకణమున కష్టమేల? వివాహమునకు మంగళ సూత్రమువలె నభిషేకమునకుఁ దీగములు ప్రధానములు

బ్ర॥ శ్రీ॥ మన్నన రామబ్రహ్మముగారు, గుండవరపు సుబ్బరావుగారు ముప్పాళ్ల హనుమంతరావుగారు కొమ్మరాజు రామరావుగారు వావిలికొలను రామచంద్రరావుగారు ఎన్. ఎన్. శర్మగారు (ముళ్లబాగల్) శి. వెంకోబరావుగారు వీరందఱు ఆసేతి హరిద్వారము, ఆసింధూబ్రహ్మపుత్రము నగు తీర్థముల నెల్లఁదెచ్చి సమర్పించిరి. వీరిందఱు మగవారు పూర్వపరిచితులు. ఆవులు. బంధువులు. వీరుగాక తి॥న॥ అలవర్తి రత్నమ్మగారు (మాచవరము తాలూకా) అవరిచి తలయ్య వారికి నేనతిథినై వారియింట దిగినప్పుడఁమె యంతట నామెయె తీర్థములు తెచ్చియిచ్చెదనని చెప్పి యాప్రకారము చెన్నపురి మొలలు నేతువునఱకుఁగల సమస్తతీర్థములను బ్రాహ్మణులచే నెత్తించికొనివచ్చి న్వాసుకిసమర్పించెను వీరికందఱకు నాష్టాంగ సమస్కారము లర్పించుచున్నవాఁడను ఈకార్యమున నాహా య్యపక్షిన యందఱకు నేమాత్రమైన యపకృతి చేయఁజాలని యకించునుఁడను కావున వీగు నానమస్కారములే ప్రతికృతిగా నెంచి యుచుండఁ బ్రార్థించుచున్నాఁడను. సింధ్వాదివదుల తీర్థములు తెచ్చిన బ్ర॥ శ్రీ॥ మన్నవరామబ్రహ్మముగారును బియ్యముపంపిన మి.రా.శ్రీ కావూరు సీతారామయ్యగారును, రామికి ఎగచుచున్నాఁడను

య తతవాచించుట మీఁద చెప్పితియు నానాకాల్ భవత్కార్య
ముక్త ప్రశస్తే నల్పగిరి జేసినాడవుగా వారాయణం
బుక నుభి! తనసయోగ్యత క్షిప్తమైన పింగి నమ్రాహ్యభి
క్షేకింబు న! క్షేపకొమ్మలు కొంటింట్ట చించుచుద్రా
ళ్ళకొమ్మలను

అని నన్ను సత్కరచరు జేయుకొంటా నాయనయో
గ్యతకుఁ దలచి స్వత్సకముఁ జేయించుకొంటా మీరెల్ల నను
లాది నాచినవాడేదా అట్టిసంకల్పముగ నీ సతాచారుచం
ద్రులు తమభక్తులు భక్తురాంధ్రుల మీఁద కార్యము చేయిం
చుకొనఁ జూచినపుడు లోపమేదేని యుంటున్నదిగానిది? అ
వలెనే జేదేని లోముగిలినది చెప్పుదురేని యది చక్కఁగాఁ
జేయకపోయిన పోషమునాదిదే అట్టివారు నెచుక నాశించు
కుత్సితబుద్ధిగ లోపము చక్కఁగఁబడక నహించిన యెంచ
చలరముండును అట్టివారెవరు లేరని యే నాచుభక్తము.

ఇది జగదవలసిన కార్యము పాత్రో గొంచెము మనవి
చేయునలసియున్నది మించి కార్యము నిర్వహించవలసి
యున్నది ఆభారము మోయువాఁ కిందికానుందిగుఁడే.
మధించువారు సన్నితము భుజించువారు మీరే కన్యపుం
ద్రాటిలో పెంచుకొంటిలు మాత్రమే వీరజై యున్నాఁడు.
వీనిని మీరు చేతఁగొని యమృతోత్పత్తి యగుచుఁటఁ జిలుక
వలసియున్నది వీరజైంతలగుఁడు పడినను మించుము మునుఁ
గకయుండు బ్రహ్మకొను భారము భగవంతునిపై మీపైరున్నది.

నేనిక నాకార్యమందుండ వలసియున్నది కావున సంచారి
కార్యము సంక్షేపింపవలసియున్నది కైంకార్యచిప్పను బట్టాభి
షేకిమునాఁడు స్వామికి సమర్పించి కలమును కైకొనుట మీ
రెల్లరెఱుఁగుదురు అటనుటచే వెలువలనెక్కడ రానని రాఁ
నూడనని యర్థము గాదు. మునుపటివలె భిక్షాటనమందుఁ గాల
వ్యయముచేయ నిష్ప్రము లేదు ఇది నాసంకల్పము భగవత్సం
కల్పమెట్లున్నదో ఘట్టనమానమున సభకు రావలసియుండును
గదా కావున స్నేహముర్యాద సనుసరించి చుట్టమువలె సత్యా
యిక కార్యము వడినపుడు వచ్చుచుండును. అట్లయినఁ గాని
యీకార్యము జరుగదు. అదినాంతముగ జరుగఁజేయు భారము
మీయందేకదా యున్నది ఈకాలములో స్వామి నైవేద్య
మునకుఁగాను అంశు నెలకొక్క రూపాయనీయవేడితిని
ఆసంఖ్య యింకనుబూర్తికాలేదు ౨౦ గురుకావలెను అదియైన
యెడల నీమూఁడుసంవత్సరములు స్వామి పస్తుండుననుభయము
లేదు ఇక నిక్కడ జరుగవలసిన కైంకర్యములలో (1) నిత్యనైవే
ద్యము. (2) వాహనముల నిర్మాణము (3) గోపురములు చక్కఁ
బఱచుట ముఖ్యములైనవి. ఈమూఁటిలో నిత్యనైవేద్యమున
కేర్పాటు జరుగుట మిక్కిలి ముఖ్యమైనది తక్కిన రెండుకార్య
ములు తామొక్కొక్కరే నిర్వహింప శక్తిగలవారు మీలో
స్త్రీలును గలరు పురుషులును గలరు భగవంతుండు వారిమన
స్ఫులందు సంకల్పము గలిగింపవలసిన దొకటే కొఱత నిత్య
నైవేద్యమునకుఁగా నొక విధమైన యేర్పాటు చేసిన బాగని

౧౯౦౦] శ్రీకృష్ణలీలకావ్యమునందు చూడవచ్చు స్థలము. ౨౬౯

[illegible]

తెలంగాణ ప్రభుత్వం ద్వారా అమలు చేయబడుతున్న పనులపై ప్రజల అభిప్రాయాలను తెలుసుకోవడానికి ప్రజాభిప్రాయ సేవకులు ప్రజలను ఆహ్వానిస్తున్నారు.

గ్రామము పేరును పోలవరపునమ్మనా : కట్టెమ్మనా :

3౬౫ X ౬౬ నోకరే ధానంబుల వసవారథయము బోలును.

దీనిమునకు 3-0-0 లు = విక్రయమునకుఁ బ్తము కావున

గిట్టముగలవా 950- త్సరి 50చత్సరిము యా 25 చము 25-0-0-

సంతుచ నిధి - నువ రే. ఈ షక్తవాదా ౫౦౦-౦-౦౫౫ ఇచ్చిన

యెడల దానిని 5-0-2 లు అగు గావున నక్షాద్వి

నను సరే. వారివారి యిసుకూలతెకొంఁగి చెయిచ్చును వ:

యొకవిషయము ఇదివఱకు నాకుఁగల సుస్థితియు నాస్తితియు

కైంకర్యమున కై వినియోగించు పండుటయు నాచునుకొని "సన్మన్"

జరిగుటకై విశ్వాసులనుఁ (బ్రహ్మిణు) స్నేహించియుండువాడు

మీరెటెంకినవిషయమే. ఇప్పటి చిత్తావస్థ నాయకుండు

ప్రీతి పిశ్వా - చమున వారి ము. ఉదేగమువాకి నాయనం

తెరమునాల్కి పండునని నన్ను గారిణములేదు కావున నంత

కంటే మేల్తెసమా? మొటి నాలోచించింది అప్పుడిచ్చట.

గైంధ్యమునకై వెచ్చిని శనములో సముచితం బైన

కోదండరామస్థేన సమాజవ్యయై స్వహృదయై నిచ్చినవో

వారి విశ్రాంతిని నిర్మించిన హో యున్నది కావున నీకెంతయు

మందు, నక్కీనవారికింటే వారి కెక్కువ చుభిమానముండి

నని విశ్వసించడం చేయమన్నది కావున నా సర్వస్వము సమా

జముపేరి, జట్టప్రకారియి రిజిస్టరుచేసి 7 గురు ప్రమాణుల

వాని కింకారా నేర్పించేయుట బాగనితోచినది ఈవిషయము
 బాపట్లలో మ-రా-శ్రీ తల్పశాయిగారితోను మ-రా-శ్రీ ఏ
 ఎల్ నాగాయణరావుగారితోను పొన్నూరు సబ్ మేజిస్ట్రేటు
 మ-రా-శ్రీ శ్రీనివాస రావుగారితోను, నెల్లూరిలో మ-రా-
 శ్రీ టి. వి. శివరామ-శ్యూగారితోను, నెండలూరిలోని మ-రా-శ్రీ
 ఏ పురుషరామరావుగారితోను, కడపలోని మ-రా-శ్రీ కే.
 గుంజారావు గారితోను మాటలాడియున్నాము. అందఱు నది
 మైలైన్సద్ధతి యనియు నేచటముక్తిగ రిజిస్టరుచేయుట బాగో
 యులోచించి చెప్పెనమనియు నాకార్యాధ్యక్షమై యిచ్చటికి
 వచ్చెనమనియును గూడఁ జెప్పియున్నారు ఆకార్యము త్వర
 లోనే జరిగు నాలోచన చేసెదను. ఇంతవఱకు నేనొక్కడనే
 వహించియుండిన భార మెంక మీరు ౮౦౦ మంది భరింప
 నలసియుండును. ఇంతకంటె నెక్కువ బాగుగఁ గార్యములు
 జరిగుననియు నమ్మెనను చక్కని యేర్పాటు చేయలేదను
 నెందనుండి నేను ముక్తుడనయ్యెదను. భక్తులు భక్తురంద్రు
 కొందఱు సీతారాములకు నాభరణములు చేయించి
 వానిని సమయము వడినపుడు సీతారాములకు సమర్పించి
 మరలఁ దీసిగాని రక్షింపనలసినదిగా నాయొద్ద నిచ్చియున్నారు.
 కావున ట్టివారికి నేను విశ్వాసినై యున్నాను. ఈ కారణ
 ముచే నే నీ యాభరణదులందు దేనిని దేవాలయ ధర్మకర్తల
 స్వాధీనమం దిచ్చివఱచునుగాను. ఈ యూరిలో దక్కన
 చోటుందువలె గృహిణు లుత్సవకాలంబున స్వామి కలంక

౧౯౩౦ : ప్రేక్షాదంబరానులేవకసమాజవాస్త్వము ౨౭౧

రింపఁ నను యాభరణము లిచ్చి యుత్సవానంతమున మరలఁ
వీరికొరుగున్నాడు. అన్యతః లేనే ననుమించిన నాచరము నా
సర్వస్వము సమాజమువేరి విజప్తము చేసికొని పోని గూడ
నాప్రముఖుల న్యాసీనము చేసెనను. అంశివతః న్యామి
యాభరణములు ఇంద్రియార్థ నాంకులో పరిణామై యుండె
నను. ఉత్సవకాలములఁ దేనప్పును మఱి నానియొప్పనే
నదిల పుట్టినప్పును

ఇట్లు దేశ చుట్లకిల్లొలముగనున్నది ఏ నాశీరాజ్య
మేలనో తెలియకున్నది. దేశమున శాంతి ప్రియమైనపు డా
ప్రకారముచేసెనను అనాచార దురాచారములు తేక శాస్త్ర
యీచ్ఛన జరిగెను నధికారి నిరోధము ప్రాచురినోధము లేకుండ
పఱుకు న్యామి సెవసేయుచు నిండే యుండెనను

వచ్చయొక చిన్ననునవి. మీగు నెలనెల కిచ్చునదిగాని
సంకల్పమున కొకనాది యిచ్చునదిగాని పూర్తియైనయెడల
చ్చాసు నైవేద్యమునకు సరిపోవును నాయుపదేశము కుటీరి
ములోఁ బనిచేయువారికిఁ జూచుచాలకి సరిపోవును. సంజీవనీ
కార్యము మందరకార్యము నిర్వహించువారికి సంజీవనీలో
కేమైన పుగిలిన సరిపోవును ఇప్పటి చందాదారు సంఖ్యపట్టి
గూచిన సంవత్సరమునకు ౨౦౦-౦-౦ లు కూడ పుగించునట్లు
తోడ లేదు ఈ సంవత్సరము ౨౦౦-౦-౦ సప్తము కావునఁ
చందాదారులను నెక్కనగఁ జేర్చి సభ్యులను ప్రార్థించెనను.
ఇతరసంవత్సరమున జరిగిన యాగధర్మములలోమీఁద జరగఁజాలవు

మ - రా - శ్రీ గూర్తి స బృహదానుగారే యాకార్యము నిర్వహించుచు ముందరి కార్యమునకును సహాయపడి బూనియున్నాడు కావున సందేశనియం దిదివఱకు జరగిన లోపముల సవరింప నింకొక మాసము పెట్టినను అవిల నేలోపములు మాయందు గలుగఁజాలవు అన్నియు నట్లు చెల్లుపోవ బ్రహ్మాత్మచ కాలు నందు మీఁదటి వారి కన్నదానము జరుగవలసియున్నది దానికి ౫౦-౧-౦ లకుఁ దక్కునవట్టదు ఈ విషయమై నాత్మన మేమన మి సమాజసభ్యులే భద్రాచలము సోవు నూర్ధ్వముఁ నున్నచకాలంబున నన్నదానము చేయుచున్నవారు అది చిరకాలముగ నుప్రసిద్ధస్థలము. కావున నందొకరు చేయవేచియుందురు. ఇది యట్టిదిగాదు గూతనముగఁ గన్నులఁ జెఱచిన శిశువు పోషించువారు లేరని శోషించును కావున వారి సత్కార్యప్రీతి యీ బీదరామునియందుఁ క్రసరింప జేయఁ ద్రార్చించెను.

నాభారిము మీయందు వైచుటకుఁ గారణము లేక పోలేదు కోడలు విహింపవలసిన భారిము బహుగ్రహము మోయఁ జాలవు నేకేయియుఁ దగినయేర్పాటులు జీవిత దశయందే చేయవలసియితివేని యిహలోకముందు నిందతప్పదు పరిగోక మందు నాకు శాంతియులేదు. సుందరకార్యాదులకు నాజీవిత శేషముకడపఁ దలఁచిన విధానముచకు నేకాగ్రచిత్తత్వము ముఖ్యము బహుకార్యభారి వ్యగ్రమనస్కునకు ననన్యచిత్తత్వము దుర్లభము కావున నెట్లులైన నీ జంజాటము దొలఁ

[illegible]

అని యిటు వాసువాసుఁ డిట్లనినఁగా వ్యాసుఁ
నిత్యనైవేద్యమునకై కొందఱు శిష్యాస్త్రులు ప్రసాదించిరి
ప్రకారియు వైకుంఠ్చరి మాజీకొందఁల రాక్షసులతోలి
వా'వా' ప్రసేపించుచును నంతలోన నానిశ్చయములును
ప్రకటింపఁగలవగు

నా పుష్పే నుములు.

నాన్న చొట్టించిన
 పొక్తము. పొక్తము.
 రు. ఆ. పై. రు. ఆ. పై

౧ వాఘు: పా. ౧౫౭-౧౫౮,

పూర్వోక్త వాదానాశ్చేము

20-0-0   20-0-0

७ " संज्ञा

၁၆၀-၀-၀   ၁၁-၁-၁

3 ,, 10-32716

20-0-0   20-0-0

४ " प्रमोदप्रियम्

५०-०-०   ५०-०-०

శ్రీ. అమృతం నామకాండ

20-0-0   20-0-0

III. ,, विद्युत्

20-0-0   20-0-0

౭	మధుర పెరమ బౌరెడ్డిగారు	౫౦-౦-౦	౫౦-౦-౦
౮.	,, రంగపుగారు.	౫౦-౦-౦	౫౦-౦-౦
౯	అన్నపరెడ్డి పెరమబ్బయ్యగారు.	౫౦-౦-౦	౫౦-౦-౦
౧౦.	మాచారెడ్డిగారు	౫౦-౦-౦	౫౦-౦-౦
౧౧	,, కోటపుగారు	౫౦-౦-౦	౫౦-౦-౦
౧౨.	,, కోటిలింగారెడ్డిగారు	౫౦-౦-౦	౫౦-౦-౦
౧౩	,, రంగపుగారు	౫౦-౦-౦	౫౦-౦-౦
౧౪.	,, మహానందిరెడ్డిగారు	౫౦-౦-౦	౫౦-౦-౦
౧౫.	,, కృష్ణపుగారు	౫౦-౦-౦	౫౦-౦-౦
౧౬.	అన్నపరెడ్డి కోటిరెడ్డిగారు.	౫౦-౦-౦	౫౦-౦-౦
౧౭.	,, కోటపుగారు	౫౦-౦-౦	౫౦-౦-౦
౧౮	,, చినకోటిరెడ్డిగారు	౫౦-౦-౦	౫౦-౦-౦
౧౯	,, సుబ్బయ్యగారు	౫౦-౦-౦	౫౦-౦-౦
౨౦	మారిసెట్టి రామన్నగారు, రేలంగి.	౫౦-౦-౦	౫౦-౦-౦
౨౧	,, రత్నయ్యగారు రేలంగి	౩౩-౫-౪	౩౩-౫-౪
౨౨	కంచర్ల జగన్నాథముగారు, రేలంగి.	౩౩-౫-౪	౩౩-౫-౪
౪౭.	రాజా వెంకటస్వామి సెట్టిగారు, ధర్మపరము.	౫౦-౦-౦	౫౦-౦-౦
౫౧.	గుండాలు సుందరయ్యగారు, ఆత్మకూరు (నెల్లూరు)	౫౦-౦-౦	౨౦-౦-౦

౧౯౩౦.] శ్రీకృష్ణదేవరాయల కవిత్వము. ౨౭౫

౧౮౫ స్వామిపాద ప్రక్షాళన, ౬౦

గిరిమమగ

౫-౧-౦

౧౦-౦-౦

౧౫౨ గ్రంథకోటితత్వమునాం, ౪౫

చెంకూరి సంకల్ప

౩-౦-౦

౭-౦-౦

౧౭౪ పంగనాచుడుల సెంటెన్స్

౫-౧-౦

౫౦-౦-౦

మొత్తము

౧౭౯-౦-౦

౧౧౩-౦-౦

శ్రీనామోష్ఠాభిషేక మహోత్సవము

ఎవని లోమావళి నామ్రయమకని పుష్పములతో
ములు నావళింజలగలె నొప్పుమన్నవో, నీలంబు అక్షయచరా
చు భూతరాతములకుఁ దాతముఁ, ప్రాతిమసి నెఱయుచో,
యెవని కంఠపు పంజరప్రేంద్రాగ్రుకునై, విరాహింప నశ
కృతా, పరిమళగుణాస్వరూపిణి భార్గవి యెల్లమిని శ్రీనత్తు
కొస్తుభ వైద మంతి దామరొభితి విశాలింప నొప్పరాజనిత్య
నివాసినియైయలరాగమండుచో, భక్తులమై నింకానప్రేమను
లోకమునఁబాటను, నాధ్వీనాథు జనుబాధకులఁ ఎఱచుకొను
నెప్పటి యట్లు భక్తముల నిలుచఁబెట్టుచు యుగయుగమున నాత్మ
మాచునుకొని యెవఁడు నుత్సాహకృతాఃములఁ దాల్చు
చుండుచో, విరాహిభూతులగుచేతనుల నుద్ధరింప నేకృపా
నముప్రసాద, సొంతింము కృష్ణ కరుణకుండుచో, శివోక్తిచరి
తలఁచినమాత్రాన, నోరారిఁబిగిదిన కూద్రావి సంతసించి

సర్వకలుషములఁ బోగొట్టి నిత్యశుభముల నొసఁగబడ్డకంఠ
 యుండై యెవఁడు సన్నిహితుఁడై యుండెనో, యేజగదాదిమూర్తి
 భూతలవాసులపైగల యవ్యాజానురాగమున శ్రీసుదేశశిలా
 నగర, వేంకటాచల శ్రీరంగ నీలాచలాది పుణ్యక్షేత్రసీమలఁ
 దనియర్చాచారమూర్తుల ననుగ్రహించి యుండెనో యీ
 దేవదేవుని, యాలీలావిభవావతాయని, ఆహేయగుణరహితా
 సంతఃశ్యామగుణపూర్ణుని, ఆభక్తపత్నీలుని, ఆశ్రీసీతాగామచంద్ర
 భూపాలుని నామ్రాజ్యపట్టాభిషేక మహోత్సవము కన్నులారఁ
 గాంచఁ గలిగితమి. ఎంత ధన్యాత్ములమోకదా! ఏపుణ్యా
 తిశయ వ్రభావముననో నీజన్మమం దిచ్చటఁ గనుగొంటమి

శ్రీ జగన్నాథుఁడు దేవాదిదేవుఁడు త్రేతాయుగమున
 నయోధ్యాపతియగు నశ్వరథవృషతికిఁ గౌసల్యాసతికి శ్రీరామ
 చంద్రుఁడనుసేరి సుతుఁడై యవతరించి, నవనావనార్థము గాధే
 యుననుసరించి, తాలకానుబాహుల సంహరించి, యజ్ఞము
 శాంతవిఘ్నముగ నొనరించి, నిజచరణ సరసిసుహరజో లేశ
 మున గౌతమపత్ని శాపముహరించి, నుగ్రధర్మవిపాటన మాచ
 రించి, నిత్యానపాయినయగు శ్రీసీతామహాబక్తీని వరించి,
 చిత్తవ్యాధి పరిపాలన నెఱమున జాయానుజలతోఁ బదునాలు
 గేఁలు వయల మునిరీతిఁజరించి, దశానవాపహృషయగు జనక
 జకై వనచరుల సఖ్య మంగీరించి, సాగరముత్తరించి, సపుత్ర
 మిత్ర బంధుసహచరుల లంకాధీశుని రాక్షసి మనుమూడి,
 శ్రీసీతాలక్ష్మణ సహితఁడై యయోధ్యఁజేరి, భరతాది

సోదరులు, కౌసల్యాది మాతృస్థము, సుమంత్రాది మంత్రి
వరులు, సన్నిహితులు దేవాది పురోహితులు, ధనకనక వస్తువాహ
నాద్యుపాయనములఁ గొని భక్తియుతులై గొలిచినిలిచిన వివిధ
దేశాగతస్మపతితతీయు, బంధుజనులు, మిత్రులు ప్రమోద
సంభరితమానసులై యెడనెడఁ గొలిచియుండఁ గపివీరులుగొని
తెచ్చిన ఆ సేతుశీత నగమధ్యపుణ్యనదీరవపావన తీర్థములు,
ప్రాప్తశ్చిమ వక్షిణోత్తరసముద్రజలములు, వసిష్ఠాదులుగొని
యభిషేకింప మహావైభవముతో శ్రీరామచంద్ర భూపాలుఁడు
సామ్రాజ్యాభిషిక్తుఁడయ్యెనని శ్రీమద్రామాయణమున శ్రీ
వాల్మీకిభగవానులు తమ యమృతవాక్కులచే శ్రీసేతారాముఁ
విమలచరితామృత రసాయనమును వీలవిందుగా వినిపించిరి
గీర్వాణభాష తెలిసిన వారిది చదివి యానందించుచున్నాడు.

శ్రీ అంధ్రవాల్మీకి మహర్షులవారు మనకు (అంధ్రులకు)
శ్రీమద్రామాయణమును దెనుఁగుఁ గావించి, గీర్వాణభాష
తెలియని లోపమును దీర్చుటయేగాక శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకి
రామాయణ మహర్ణవమును మంజరముతోఁ గరచి యమృత
మును మన కొనఁగుటకై సంకల్పించి యీ సామ్రాజ్య
పట్టాభిషేకము దానికి పూర్వాంగముగాఁ గావించియుండుట
మోకందఱకుఁ దెలిసినవిషయమే

ఇట్టి మహత్తర యజ్ఞమునకు సంబంధముల సేకరించు
టకై తెంకాయచిప్పతోఁగ ౧౯౨౯ సం॥ మే ౧౧ తేది
మొదలుకొని ఉత్సవమగుచునుక రమారమి ౧౧ నెలలు వారు

నలిపిన కరిస దీక్ష ధైర్యబలము లేనిచో కొనసాగునది కాదని
 చూడ్గఁ జెప్పఁగలను కొన్నిచోట్ల పండ్లవీయు దొరకవయ్యె
 కొన్నితావులఁ బాలన్న చెట్లపాలే కొన్ని ప్రదేశములఁ ద్రావ
 నీదు కఱవయ్యెను. కొన్నిరాత్రులు శివరాత్రులుగా నాగినవి
 వేళయనిలేదు. పాళయనిలేదు లేండు లేండు గ్రామము
 లోనికిఁ బోవలయును. అని పిలువఁగనే ఆహారము తీసికొన
 నిండు. లేకపోనిండు. అప్పుడు బయలుదేరివలసినదే మరల
 విడివలకువచ్చుట యే తెల్లవాఱుజామునకో అప్పుడు మేలు
 కొనియుండి యెవరైనఁ బాలిచ్చిన పుచ్చుకొనుట సంభవించు
 చుండెడిది తెనాలి మొదలగుచోట్ల తీవ్రనుగు జ్వరము దగ్గుచే
 బాధపడుచుండియు స్వామికార్యమునకై గ్రామసంచారమునకై
 పోయియుండిరి పాలుమాలియుండిన దిన మొకటి నుచూలెక్క
 లోనికి వచ్చినదికాదు స్వామికార్య మొనర్చుటయందు దిట్టి
 యాస్తకి, పట్టుద, కార్యదీక్ష, ధైర్యము వీరియందు మూర్తీ
 భవించి యున్నవని సత్యము వచించుచున్నాను గ్రామము
 లోనికిఁబోయి తిరిగివచ్చి కొంచెము విశ్రమించుటకుఁ జూచు
 చుండిన నప్పటికప్పుడె సందేహములు తీర్చుకొనఁ కాచుకొని
 యుండివాడు చుట్టుమూఁగెడివాడు. నారితోఁ నొక్కొక్క
 వ్యక్తు తెల్లవాటిపోవుచుండెడిది. రోగులకు నుందులు వ్రాసి
 యిచ్చుచు, ప్రశ్నములకువారికి వినుగుకొనక ప్రశ్నిత్తరము
 లిచ్చుచు, సంజీవరికిఁ బ్రతి నెలకు న్యాయములంపుచు నొకక్షణ
 మైన వ్యర్థమునకే కాలమును సర్వవియోగ వలుచుట యీ

౧౯౩౦] సామ్రాజ్య పట్టాభిషేక మహోత్సవము. ౨౭౯

మహానీయునికి నాజమైంది ఇట్లు కష్టపడి వీరు చేసిన ప్రయత్నముయొక్క ఫలము భుజియింతువాతలు భక్తవరులు అనువీరివాక్యము యథార్థము ఈలోపునగలిగిన కొన్నికొన్ని పరిస్థితులనుగుఱించి, సీతాదేవి చెఱవోయిన పదినెలలోఁ గలిగిన సంవత్సరము లిట్లేయున్నవనియు నింకేమేమిరానున్నవో రానిండు చూతమనియు మాతో నప్పుకప్పుడు శ్రీస్వామివారినుమండెడి వారు. జరాభారము, దానికి తోడు కార్యభారము, వీనికిఁ జేయూతయొసఁగుచు సకాలమున కాహరినిద్రా విహారములు లేమియు, నడుచు నడుచు జ్వరాదిబాధలుచు శరీరముచు నెంత నొవ్వఁ జేయుచున్నను వెనుకంజవేయక విసుగుకొనక కార్యసాధనమున కెన్నెన్నివిధములనో శ్రమించి, తాము సర్వమును త్యజించి విరాగియై కేవల కాపీనధార్మియై స్వామికిఁ గిరీటములు, మహారాజవస్త్రములు వివిధభోగములు సమకూర్చి సామ్రాజ్యపట్టాభిషేక మహోత్సవమును జరిగించి మనలకందఱకుఁ గలుగఁజుండుపుడేసిన వీరిఋణముచు మన మెన్నిజన్మముల కైనఁ దీర్చుకొనఁ గలమా? ఆ వాల్మీకి రామరాజ్యమున శాంత చిత్తముతో శ్రీ సీతారాముల చరితముచు వ్రాసి శ్రవణపర్వము మాత్రము గావించిరి. కాని యీ ఆంధ్రవాల్మీకులవారు రాజాదరణములేని దినములలో శరీరమున రోగబాధకలిగియు రామాయణము నాంశ్రీకరించియు శ్రీరారు సామ్రాజ్యపట్టాభిషేక మహోత్సవమును జరిగించియు చెపుటకుఁ గలుగుకఁగూడ విందు గావించిరి ఇచ్చుమహోత్సవ దర్శనమందొక మహా ఫలమిమిడి యున్నది ఆనాఁ డెఱుఁగ్యలో పట్టాభిషిక్తుడైన శ్రీ సీతా

రాములఁ గననేరని మందభాగ్యులు నేడిచోట గిరిం పావన
తీర్థములచే నభిషిక్తుడైన న్వామిని దర్శించి తీర్థమును బాస
మొనర్చిరేని మరల మాతృస్తన్యపానము నలువకుండుట నిశ్చ
యము మహావిశ్వాసముగలవారి కీ ఫలము నిశ్చితము. నమ్మిన
వానిది సొమ్ము. నమ్మనివానికి దుష్టు. మాసభ్య సోదరులలో
మాత్రము శ్రీరంగనాథుని దర్శించి తత్పాదతీర్థపాన మొన
రింప నిరాకరించిన వృధాభిమానియనన్దకు రాకుండురుగాక.
ఒకనాటికైన యాద్విజోత్తముఁడు

చంకటకటమోసపోయితిమి కాంతలపాటియు బుద్ధిలేదునేఁ
డిటహరిగానఁబో నెఱుంగనేము దురాత్ములమేము కల్లఱో
దృటులము విష్ణుదూరగుల ప్రాజ్ఞతలేల తపంబులేల ప
ర్యటనములేల శీలములు యాగములు మఱియేలకాల్పనే.

అని పశ్చాత్తాపపడిన బ్రాహ్మణులవలెఁ బశ్చాత్తాప
తప్పుఁడు కాకుండునా? పోనిండు శ్రీసీతారాము లా మహాత్ము
నకుఁ ద్వరలోఁ బశ్చాత్తాపబుద్ధి ప్రసాదించెదరుగాక!

సభ్యసోదర సోదరిచుణులారా! శ్రీవాసుదాసభక్తు
లారా? మహావిశ్వాసమున శాశ్వతపదవిగనుఁడు వారు శ్రీ
భక్తకల్పద్రుమ శతకమున వ్రాసిన యీపద్యమును బ్రమాణ
ముగఁ బరమపిశ్వాసముతో సంగీకరింపుఁడు.

శా. ఆనాఁ డల్ల యయోధ్యలోన నినుఁ

గన్నారం గనక లేనిశ్రీ

హీనుల్ నేడిట నిన్నుఁ గాంచుటను

దా మెత్తంగఁ బో రుర్విపై

౧౯౩౦.] సామ్రాజ్య పట్టాభిషేక మహోత్సవము. ౨౮౧

త్యోనాధాతనువుల్, నిజంబు మరలక

సందగ్ధనర్వాఘ్నులై

నానాకర్మలు నొంటిమిట్ట

రఘుచంద్రా? భక్తకల్పద్రుమా?

వారు పర్యటనము గావించునపుడు నేనును వారివెంట నుండి వారు పడెడు శ్రమము కనులారఁ గాంచినవాఁడనగుట నాహృదయాంతర్వర్తి శ్రీకోదండిరాముని యానతిమేరదాఁ టఁజాలక యిటులు వ్రాసితినీ ఇఁకఁ బ్రస్తుత మనుసరింతము

పైత్ర శుద్ధ త్రయోదశి శ్రీసీతాకళ్యాణము సాయం కాలము నాలుగుగంటలవేళ మహావైభవముతో జరిగినది. శ్రీసీతాదేవికి నూపెనిమిది మంగళసూత్రముల స్వర్ణహారము శ్రీవాసుదాసన్వామివారు సమర్పించిరి.

సామ్రాజ్యపట్టాభిషేక వేదికపై నదివఱకే మంటపము లేర్పిఱచి యందుఁ గలశముల స్థాపించి యోషధుల చేతను జలములచేతను మంత్రయుతముగ నాకలశముల నింపి యుంచిరి సేతువు మొదలు హరిద్వారమునకును, సింధువు మొదలు బ్రహ్మపుత్రవఱకును గల పుణ్యనదీనద తీర్థములుగల ౫౦౦ కలశములను ద్రయోదశినాఁడేమంగళవాద్యములతోను శ్రీసీతారామ సంకీర్తనములతోడను శ్రీరామసేవాకుటీరము నుండి నగరకీర్తనము గావించుకొనుచుఁ గొనివచ్చి సామ్రాజ్య పట్టాభిషేక వేదికయందుంచిరి. సామ్రాజ్యాభిషేకమహోత్సవ దిన్యక్షువుల యత్సాహము నిమిషనిమిషమునకు నధికమగు

చుండెను. ఎపుడు తెల్లవాఱునా ఎపుడు పట్టాభిషేక మహోత్సవము కనులారఁ గాంతుమా యని యువ్విఘోరు మనంబుల జనులు నిరీక్షించుచుండిరి శ్రీకోదంశరామసేవకసమాజ సభ్యులును భక్తులును శ్రీసీతారామ నామసంక్తిగ్రంథ పరులగుచు వేకువజాముననేలేచి కార్యములఁదీర్చి రామతీర్థమున నున్నాతులై ధౌతవస్త్రధరులై భగవద్గుణకీర్తన పరులగుచు శృంగిపర్వతమునకు శ్రీవాల్మీకి ఆశ్రమమునకుఁ జేరిభజనలు గావించుచుండిరి. శ్రీ ఆంధ్రవాల్మీకి వాసుదానస్వామియు నిత్యకృత్యములు దీర్చి కొని యొక వెండిపల్లెరమున నువర్ణమయపాదుకలను, నింకొక దానియందుతాముపారాయణము గావించినశ్రీమద్రామాయణ సంపుటములను నునిచి షోడశోపచార పూజలు గావించి భక్తులతోఁగలిసి భజనము చేయుచుండిరి ఉదయ మెనిమిదిగంటలయినది బౌండు నాగస్వరాది మంగళ తూర్యరాసములు సెలంగుచుండ శ్రీసీతారామభజనమెల్లడ జరుగుచుండ శ్రీ ఆంధ్రవాల్మీకుల వారొక రజత పల్లెరంబునఁ బాదుకల నునిచి వేటొకదానియందు రామాయణ సంపుటములనుంచిరి. తాము పాదుకలను శిరంబున ధరించిరి ఆ బాగుచూడ జూవల్కలాజినధరుండయి పాదుకలను గొనిపోవు భరితుఁడు స్తరణకు వచ్చుచుండెను. “వ్యాఖ్యానమును వ్రాయఁబూనిన వా రీ రామాయణములఁ దేవలసినదని నవ్వుచు శ్రీవారునుడిచిరి దానికి మనవిగా అప్పా! ఆపని మీకుగాక యితగులకగునా” యని నేనంటిని శ్రీ ఆంధ్రవాల్మీకులవారిచే, అట్టోత్తర శతవారిం

౧౯౩౦] సామ్రాజ్య పట్టాభిషేక మహోత్సవము. ౨౮౩

బులు పారాయణంబు గావింపఁబడిన శ్రీమద్రామాయణ సంపుటముల మోచితెచ్చు భాగ్యము నాపురాకృత సుకృతవశమున నాకు లభించినది. అప్పుడు శ్రీకోదండరామ సేవక సమాజ సభ్యులును నదితర భక్త, భాగవతిశిరోమణులు పరనశములగు తనువులతో నానందబాష్ప పూర్ణాక్షులతో భగవన్నామ భజనముచేయుచు శ్రీవాసుదాసస్వామి ననుసరించి నూరు మెఱవడి గావించి సుమారు ౯-౩౦ గంటలకు అభిషేకవేదికకుఁ జరుడెంచిరి. హరినామ సంకీర్తనము సేయనినోరును తాళములువేయని కరములును నృత్యమునఁబని చరణములును. ఆనాఁ డెందును గఱవయ్యెను అప్పటికప్పుడే జనము క్రిక్కిరిసి యుండెను. ఎట్టులో మేము అభిషేకోత్సవము జరుగువేదికపైకిఁ బోవఁగలిగితిమి.

ఇంత జనసమృద్ధముండినను స్త్రీలకును బురుషులకును గూర్చుండుటకుఁ బ్రత్యేకపు పేర్పాటులు గావింపఁబడినవి ౧౦ గంటలకు శ్రీస్వామికి అభిషేకమొనర్చుటకు ఋషిజులు ప్రారంభించిరి. ఒకవంక వేదపారాయణము గావింపఁబడుచుండెను విద్యుత్తక్త్రచుమున నొక్కొక్క కలశమును దెచ్చి శ్రీరామభూచాలునకును శ్రీసీతామహాదేవికిని లక్ష్మణపెరుమాళ్లకును నభిషేకించుచుండిరి ఆంధ్రవాల్మీకిహస్తంబు నలంకరించి, వేసవేలుగ రూప్యములునేకరించి, అందులోనొక్కదమ్మిడ్డియైనను దాఁచుకొనక స్వామిసేవనలిపిన కలికిగుణముల తిప్పి పెంకాయచిప్పచు, అందురెండు కలములనుంచి, శ్రీవా

సుదాసస్వామివారు శ్రీరామస్వామిసన్నిధియందుంచిరి టెంకాయ చిప్పవంటి నిష్కామసేవాపరులఁగాక, స్వామిపేరునెప్పిద్రవ్యమార్జించిదిగమ్రొంగువారికిని స్వామికనితెచ్చిన పదార్థములను స్వార్థమున కుపయోగించుకొను పాపమతులకును టెంకాయ చిప్పకు దొరికిన పదవిదొరకునా? వానుదాసుఁడు టెంకాయ చిప్ప స్వామిపాదములకడనుంచఁగానే యిఁక నాయన సంచారమునకై మన గ్రామములకు రాఁడేమో యని గుంటూరు-నెల్లూరుమండలమందలి స్త్రీపురుషులు కొందఱువగచిరి కొందఱు కన్నీరుగార్చిరి

పూర్వోక్తములైన మంటపములందలి కలశోదకములఁ గొంతపిఱి కభిషేకము జరిగినపిమ్మట హరిద్వాంశుద్ధగంగ, సింధుబ్రహ్మపుత్రాది పుణ్యనదీనదతీర్థములచే శ్రీస్వామికి సభిషేకముగావించిరి ఇరుగడల వింజామరలవేయుచుండిరి వెండి బెత్తములఁబూని ముందిరువురు నిలఁబడి బరాబరులు చెప్పుచుండిరి. ప్రేక్షకులందఱు కూర్చుండినచోటునుండి కదలక భగవద్భజన సలుపుచుండిరి నడుమనడుమ శ్రీస్వామికి నివేదన, నీరాజనములు జరుగువేళల జయరమారమణగోవిందా, హరీ! యని ఉచ్చైస్వరమున భగవన్నామము గావింపఁబడుచుండెను సుధ్యాహ్నము పండ్రెండుగంటలు దాటునప్పటికి సభిషేకము సంపూర్ణమయినది. అప్పుడు శ్రీవాసుదాసస్వామివారు శ్రీసీతారాములను, సభాసదులను జూచి ఆద్యులారా! స్వామి తనకార్యములన్నియు నెట్టులో చేయించుకొనెను.

౧-౩౦] నామ్రాజ్య పట్టాభిషేక మహోత్సవము ౨౪౫

ఇంక టెంకాయచిప్పను స్వామిసన్నిధియందు సమర్పించుచు న్నాను ఈలేఖనులను ఆయన సంకల్పము ననుసరించి తీసికొనుచున్నాననిచెప్పి టెంకాయచిప్పనం దునిచి కలములను దీసికొనిరి. అంతట భోజనకాలమగుటచే నందఱు భోజనములకుఁ జనిరి అన్నదానము శ్రీరామనవమినుండియు జరుగుచున్నను శ్రీ సీతాకళ్యాణ, పట్టాభిషేక రథోత్సవములు మూఁడుదిశములు దిశమునకు సధమపక్షమున ౨ వేలమంది బ్రాహ్మణులకు, వేయిమంది శ్రీమ్రీయులకు ౧౫౦౦ మంది వైశ్యులకు, ౪-౫ వేలమంది హొద్రులకు తదితరజనములకు నన్నదానము గావింపఁబడినది

నాయంకాల మయిదు గంటలకు శ్రీ స్వామిని చక్రవర్తి యుడుపుటతో నలంకరించి దర్బారు ఉత్సవము జరుగునని తెలియనయ్యెను. స్థలము దొరకవని రెండు మూఁడు గంటలకే జనులెల్లరు నామ్రాజ్యభిషేక మంటపమెల్లనిండిపోయిరి ఒక అంగుళమైన నిమ్మలేకుండ శ్రీ స్వామివేంచేసి యుండువేదిక పైఁగూడ జనులుండిరి శ్రీస్వామికి నూత్న స్వర్ణమయ కిరీటములను శ్రీ వాసుదాన స్వామి వారర్పింప నర్చకులు శ్రీ సీతారామ లక్ష్మణులకు నలంకరించిరి ౧౦౮ పట్టాభిషేక పతకముల సరమునుగూడ స్వామి కర్పించి శ్రీ వాసుదాసుగా రర్చకులచే నలంకరింపించిరి. నూత్నకిరీట స్వర్ణహారా భిశోభితులును లోక కళ్యాణకరులును నిజభక్తుచనచకోరచంద్రులునునగు శ్రీ సీతాలక్ష్మణయుతులునగు శ్రీ

రామచంద్రచక్రవర్తిని పుంసాంమోహనరూపుని దివ్యమంగళ విశ్వమోహన రూపము నాపోవని తమిఁగని కన్నులకలిమి నేటికిఁ సార్థకమయ్యెనని జను లమందానంద పరవశులయిరి. శ్రీ సీతారామ నామ సంకీర్తన మొకనిమేషమైనను వినఁబడని తావు ఆయురారణమున గానిరాదయ్యెను.

శ్రీ వాసుదాన స్వామివారు సామ్రాజ్య పట్టాభిషేక కైంకర్యార్థముగ దేశ పర్యటనము గావించు తఱిగలిగిన సంఘటనల సూత్ర వ్రాయముగఁ దెలుపుచు శ్రీభక్తకల్పద్రుమ శతకమును రచించి ముద్రింపించి యుండిరి శ్రీ సీతారామ సార్వభౌమ శిరోమణి నిండుగొలుపున్నవేళ నా శతకమున స్థాలీపురాక న్యాయముగ నచటచట ముఖ్యములగు విషయములు గల పద్యములఁ జదువవలసినదని మధ్యమ స్వాములగు శ్రీ వాసుదాన స్వామి యానతిచ్చిరి శ్రీ హరినామ నాదమే భూవభోంత రాళములెల్ల నిండియున్న నాచోట నా కంఠ స్వరమెఱికి వినఁబడును. ఎట్టులో సందుచేసికొని సన్నిహితులుగా నుండువారికి మాత్రము వినఁబడునట్లు నాలుగైదు పద్యములను జదువఁ గలిగితిని శతక రాజమును స్వామి కర్పించిన పిమ్మటఁ బ్రకటింపఁబడి కావలసిన వారికి విక్రయింపఁబడెను. ఇట్లు శ్రీరామ సామ్రాజ్యభిషేక మహోత్సవము శాంత విఘ్నమై సర్వజనానందహేతువై, త్రిజగత్కల్యాణసమయి పరిసమాప్తిం జెందినది అంధ్రదేశమున సామ్రాజ్య పట్టాభిషేకము లని చాలామంది చేయు

౧౯౩౦] సామ్రాజ్య పట్టాభిషేక మహోత్సవము. ౨౦౭

న్నారు అందు శ్రీమద్రామాయణ మేయేఁబది నలుగురొ
రాయణ మొనర్చుట చూచున్నారము గాని ఒకరే
మాయణము నూటెనిమిది సార్లు పారాయణము గావిం
టగానము. అది శ్రీ వాసుదాన న్వామి వారొక్కరే
విందిన్నారు ఇదియే శాస్త్రసమతపద్ధతి.

ఒక్కొక్కమహానీయుఁ డొక మహత్తరకార్య మొనరింప
నంకల్పించి దానికి పూర్వాంగముగ నొక్కొక్కకార్యము
గావించుటాచారమైయున్నది. పంచమవేదమును రచించుటకుఁ
బూర్వము శ్రీతిక్కనమంత్రి యజ్ఞముచేసి సోమయాజియయ్యె
ను భక్తిరసామృతసింధువగు భాగవతరచనకుఁ బూర్వము శ్రీపో
తనానూతులు గంగాయాత్రగావించినట్టు ప్రమాణములు
గలవు

శ్రీరామాయణ క్షీరవారాళిందఱచియమృతముందేఱఁ
బూని శ్రీవాసుదాసులు శ్రీరామసామ్రాజ్యపట్టాభిషేక మహా
యజ్ఞ మొనరించియున్నారు శ్రీవాసుదానన్వామివారే కార్య
ముచేసినను తమకొఱకుఁగాక జగద్ధితమునకేమనుట యాంధ్ర
వ్రపంచమునకుఁ గ్రొత్తగాఁ జెలువ నిక్కటలేదు. ఇప్పుడు
వీరు పూనినమంచరి వ్యాఖ్యానప్రకటనకార్యము వారుగాక
మఱియిరువురునుష్యులకు ముఁగినంతసరిములు నడుములు
విఱుగఁబనియున్నవని చెప్పుచున్నారు ఇంక వారి కెంతవని
యిండునో చదువులే యూహించుకొందుగుగాక ఇది
యొకటే పనికాదే. పత్రికా నిర్వహణము, సమాజభారము

స్వామి నిత్యభోగకల్పనము గూడ వీరు సమర్థింపవలసిన కార్యములయ్యున్నవి దినదినము వీరికివచ్చు జాబులకుఁ బ్రత్యుత్తరములు వ్రాయుటకే పూటపట్టును జనధనైక నాధ్యములగు నీకార్యమును మనసునకు వచ్చుటకై మనవి వ్రాసికొంటిని. నుందరము బాలకాండము ప్రకటించుటకు నునూరు నాలుగు వేల రూప్యముల దాక కాలలసియుండును ద్రవ్యముచేత నుండిన కదా ఏకార్యమైనను కొనసాగును ఆ ద్రవ్యము సమకూఱునంత దనుక వారు వ్రాసిన గ్రంథములను ధరలు దగ్గించి విక్రయించు చున్నారు ఆ వివరము నీసంచికయందే వేఱొకచోట వ్రాసియున్నారు.

ఓ కోదండరామసేవక సమాజసభ్యు షోదరిదరింత ముఖలారా! మీరు శక్తికొలది ప్రచారిము గావించి వారి గ్రంథము లీయదనునఁ ప్రతియాంధ్ర గృహము నలంకరింపఁ జేసి స్వధర్మరక్షణమును గావింపఁ బూనుడు. సంజీవనికీ జందాదారులుగాని సభ్యులు చందాదారులుగఁ జేరుడు చందాదారులను జేర్చుడు స్వదేశికుని సంకల్పమును గుర్తెఱిగి తదనుకూలాచరణమున నిజగురుసేవాభాగ్యమును చూఱుకొనుడు. గురుపూజయనఁగాఁ బూలుపత్రితోఁ బూజించుటే పూజకాదు వారు సేయఁబూనిన కార్యములకుఁ దోడయి వారికిఁగల భారమును నేయుపాయముచే నైన తగ్గించుచువారి మనస్సునకు మెప్పుపుట్ట వర్తించుట పూజకాదా వారి యాదేశానుసారమువర్తించి రామాయణ సముద్రమధనమునకు దేవ

౧౯౩౦] సామ్రాజ్య పట్టాభిషేక మహోత్సవము ౨౮౯

తలవలెఁ దోడయి యన్యుతమునుగొండు. మనోవాక్కర్తముల నిజగురుచరణ సేవ మఱవక గావించిధన్యులుకండు. గురువే దైనము. గురువే తండ్రి గురువే తోడునీడి వేయల సర్వము గురువే యని త్రికరణశుద్ధిగ నమ్మి వారిసంకల్పమునకుఁ దోష పడుఁడు. ఇట్టిసేవ కోరినపుడెల్ల దొరకదు

ఓ ఆంధ్రమహాశియలారా! మందరమునగాని, సంజీవఃసి గాని వాసుదాసులవారికిఁ దెలుపు త్రొత్తవిషయములు లేవు. భక్తిమతోద్ధరణము గావించి లోకసేవసేయుటే వారి యాశ యము ఏకాంతు లెవ్వని నేమియుఁగోరక భద్రచరిత్రంబు పాడుచుందురనుట యదార్థము లోకసేవసేయుట వారి వైచ ర్గిక లక్షణము. వారు శృద్ధులైనారు. ౭౦ సంవత్సరములు వచ్చినవి ఈఱుగాడున మందరకార్యమును బూనుటకు వారికి దైనబలమే యాధారమని నస్తుపలసియున్నది త్వరలో మందర వ్యాఖ్యాన ప్రకటనము జరుగ గలందులకు మీరందఱు తోచ సహాయమొనర్చి రామాయణామృత సారపానమును గావించు వుండు. శ్రీసీతారాముల కరుణాకటాక్షములు మిమ్మెల్లకాలము సత్కార్యచరణ ధురీణులఁ గావించుఁ గాక!

శ్రీసీతారామప్రసాదసిద్ధిరస్తు.

ఇట్లు విన్నవించు, శిష్యపరమాచార్యు,

సుబ్బదాసుఁడు.

—ఊఊ శ్రీ రామపరత్వము. ఊఊ—

పూర్వసంచికా శేషము (౨౪౪-వ పుట చూడుడు.)

బాలురు బాలిక లాడుకొనునపుడు తమయీడువారి తోనే యీడుకొందుగుగాని తమకంటె జిన్నవారితోఁగాని తమకంటె బెద్దవారితోఁగాని యీడుకొని సంశోషింతురా? తండ్రి పెద్దవాఁడై యెత్తగునగు మూడనుండి గాలుఁడు క్రింద నాడుకొనుచుండి తనయొద్దకు రావలయునని యేడిచెనేని తండ్రియరుగుదిగి క్రింగికిపచ్చి బిడ్డనెత్తుకొని కదా మరల నగుగుమూదినిఁబోవును ప్రపంచమెడకు చక్రవర్తియైనను బాలునితోనాడునపు యి వానివలె నటించవలయును గదా. నేనిట్లులేచేసినదోషమా? ఇప్పుడు మనుష్యుల నుద్ధరించుటకై మనుష్యునివలె నయితిని ప్రపంచమంతయు నేకార్థవమయి నప్పుడు మీనముకాలేదా? కొంతజలము కొంతస్థల మేర్పడి నపుడు రెంటియందును దిరుగఁగల కూర్చముకాలేదా? తరువాత విశేషభూమి యేర్పడినపుడు వరాహమూర్తిని గాలేదా? తరువాత సగముచునుష్కండచు సగము మృగమునునైన సరసింహమూర్తినిగాలేదా ఆవలఁ బొట్టిచుచుష్కండచు గాలేదా? ఇట్లే సమయోచితమగు వేషములతోఁ గానవచ్చి చేయవలసిన కార్యములు చేయుచునేయున్నాను నూనవుల నిమిత్తము మానవుడనైతిని. తెలివిలేనివారు తెలిసికొనలేకయున్నారు కొందఱు ద్వేషించుచున్నారు తమతో న్నత్తముఁడగఁ దోచినఁగాని నామాట గౌరవించరని తమకు సాధ్యముగాని యమానుష

కృత్యము లప్పుడప్పుడు చేయుచునేయున్నాను. వానిని జూచి కొందఱు తెలివి తెచ్చుకొని నేవించి బాగుపడుచున్నారు పెక బుద్ధులివి యింప్రజాలమనుచున్నార. కడుపుకోసికొనినను గారడి విషయలేయనిన నేమిచేయఁగలను ఇట్టివాగు తమలె జనన మరణములకు లోపడిన నాచూష్యమానవునిఁగా నెంచి యథార్థము తెలిసికొనలేక యున్నాను వారికాగోచించుటకు బుద్ధి నీయక పోయినా? సరియైనమార్గములో నడచుటకు న్యాయతం త్ర్యులొనుకపోయినా? రెంటిని దుర్వినియోగముచేసి చెడిన నే నేమిచేయఁగలను?

అష్టనుఁడు — శృణ్వ! యిట్లగుటకు నేమి కారణమందువు?

కృష్ణుఁడు — చెప్పితినిగదా మాయయనియిది యేప్రకృతీయని.

రంగద్దములు కంటికిఁ దగిలించుకొన్నవారికిఁ జూపుతక్కువై నట్లు ప్రకృతి యడ్డముపడినవారికి జ్ఞానము సంకోచించును శ్లో న మాం దుష్కృతీనో మూఢాః, ప్రపద్యంతే స రాధమాః
మాయ యావహృతజ్ఞానా, ఆసురం భావ మాశ్రితాః॥

౭ - ౧౫

నాయందు విపరీతజ్ఞానముగలవారు, నా స్వరూప స్వభావములు తెలిసియు నాయందాస్తక్తి లేనివారు, జ్ఞానముకలిగియుఁ గుయుక్తులచే దానిని బోఁగొట్టుకొనువారు, అసురసంబంధముగలవారై దేవుఁడు లేఁడు పరములేదు మాన్వశక్తిచేతనే కార్య లన్నియుఁ జేసికొనుచున్నామని యన్నిటికిఁ దామేస్తల్లవి నన్ను ద్వేషించువారు నన్నుభజించు సత్యము

అంశ సమాజసభ్యులకు విజ్ఞప్తి ఉంది

సామ్రాజ్యపట్టాభిషేకమునకు వచ్చినపుడు సభ్యులుగాఁ జేరి యప్పటికి సిద్ధముగా నుండుని కారణమున శ్రీసీతారామ స్మరణ చిహ్నపత్రములు మొక్కలైనవి లభ్యము గానివారు వెంటనే “వాసుదానస్వామివారు, వాల్మీకీశ్రమము, ఒంటి మిట్ట, కడపకల్లా” అను విలాసమునకు వ్రాయఁబ్రార్థితులు. మీపేరు పోస్టు, యేపత్రము కావలసినది వివరముగ వ్రాయవలయును. వి. పి. చార్జిలు కొనువారే భరించవలయును ఒకనారి తీసికొనినాడు మరియొకరెండవదానికి వ్రాయరాదు. ఒకరికి రెండు పత్రము లీయఁబడుట బంగారుపత్రము నూ. ౨౦-౦-౦ వెండిది ౧-౮-౦ నూపాయలు

ఇట్లు విన్నవించు,
డా. సోహమ్, శిష్యపరమాణువు,
సుబ్బదాసుఁడు

నిత్యనైవేద్యమునకు రు ౫౦-౦-౦ లిచ్చిన వారు కొందఱు చ్చామికి విశేషోత్సము లేవైన జరుగుచున్నవా? వానికి మిష్యయమగునని ప్రశ్నించిరి

ప్రతి శుక్రవారము రాత్రికాలమున దేవాలయమందు సుయ్యాల యుత్సవము దేవాలయమందే మొఱవడి జరుగుచున్నది. దీనికి ఒకనాటికి రు ౪-౦-౦ లు పట్టును.

పురస్కరపునాఁడు తిరుమంజనములోనైనవి జరగును. దీనికి ౧౦-౦-౦ లు పట్టును.

ఇట్లు విన్నవించు,
సుబ్బదాసుఁడు.

శ్రీరామ.

భక్తి సంజీవని.

ఇది శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామ సేవక సమాజమువారి
కైంకర్య రూప మాసపత్రిక.

దీనికి సర్వస్వామి శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామమూర్తి
విలేఖకుడు — ఆంధ్రవాల్మీకి వావిలికొలను నుబ్బరావు (వానుదానుడు)
ప్రకటనస్థలము — వామ్మి కాశ్రమము ఒంటిమిట్ట కడప మండలము

చందాల వివరము.

ఉపచారకులు	సంవత్సరమునకు	౨—౦—౦
ధారకులు	,,	౫—౦—౦
జీవాత్మవులు	,,	౧౦—౦—౦
పోషకులు	,,	౨౫—౦—౦
రక్షకులు	,,	౫౦—౦—౦
ఉజ్జీవకులు	,,	౧౦౦—౦—౦

అంతకు పైపడి యిచ్చువారు ప్రతిష్ఠాపకులు

సంవత్సరము చందాకు దక్కున గ్రహింపబడదు

మూర్ఖాన్యస్తయంగున్న భక్తిమాతకు విసనకఱ్ఱలపీచుట లోనగు
నుపచారము చేయువారివంటి వారుపచారకులు

కుత్తుక యెండకుండ ప్రతితో పాలను తడిసి ధారధారగా పోయు
వారు ధారకులు

స్మృతిగల్గించు నౌషధములపంటివారు జీవాత్మవులు

దేహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు పోషకులు

మరల నపాయమురాకుండ ప్రతికూలములనడచి యనుకూలముల
రక్షించువారు రక్షకులు

ఉజ్జీవింపఁ జేయువారు ఉజ్జీవకులు

శీరముగ నిలుపువారు ప్రతిష్ఠాపకులు.

విడిపత్రిక 0—5—0

వావిలికొలను సుబ్బరాయకృష్ణము.

ఆంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము.

రూ. అ. పై

శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము, 4-వ కూర్పు			
విశేషలఘుటీకతోడ రెండు సంపుటములు మును			
పటికంటె జక్కగ సవరింపబడినది	8	0	0
మూడు సంపుటములు	10	0	0
ఏడు సంపుటములు	13	0	0

వాసుదాన ప్రణీతిము.

ముముక్షుహిత చర్య.

రూ. అ. పై

ముముక్షుహితచర్య—ప్రథమభాగము			
(పేపర్ కవర్)	0	14	0
,, ద్వితీయభాగము			
(పేపర్ కవర్)	0	14	0
రెండు భాగములు కలిపి కాలికో బైండు	2	2	0

భ క్తి సం జీవని ౧౯౨౯.

౧౨ సంచికలు	3	0	0
విడి సంచిక ఒకటొకటి	0	5	0

కొలది ప్రతులేయున్నవి, త్వరితము.

భక్తిసంజీవని

మూర్ఖావస్థయందున్న భక్తిమాతకు విసనకఱ్ఱలవీచుట
లోనగు నుపచారము చేయువారివంటి వా రుపచారకులు

కుత్తుక యెండకుండ ప్రత్తితో పాలను తడిపి ధారి
ధారగా పోయువారు ధారకులు.

స్మృతిగలిగించు నౌషధములవంటివారు జీవాతువులు.
దేహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు
పోషకులు.

మరల నపాయమురాకుండ ప్రతికూలములనడచి యను
కూలముల రక్షించువారు రక్షకులు.

ఉజ్జీవింపఁ జేయువారు ఉజ్జీవకులు.

స్థిరముగ నిలుపువారు ప్రతిష్ఠాపకులు.

ఈసంవత్సరపు విడిపత్రిక   ౦   ౪   ౦

శ్రీ భక్తిసంజీవనీ ప్రతిష్ఠాపకులు.

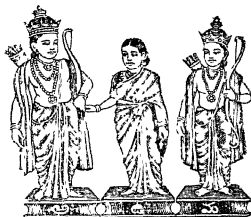
మ-రా-శ్రీ, కుజ్జా సిద్ధయ్యగారు, జమ్మలపాలెము   యా   ఆ.   పై
..   ౪౦౦   ౦   ౦
రక్షకులు.

మ-రా-శ్రీ, ముద్దన. రంగయ్యగారు, జగ్గాపురము   ..   ౫౦   ౦   ౦
పోషకులు

మ-రా-శ్రీ, సి. దొరసామినాయఁడుగారు, మేల్మట్టు   ..   ౩౦   ౦   ౦
,, చమర్తి చిన్నపిచ్చయ్యరాజుగారు, కోడూరు.   ౨౫   ౦   ౦

వాస్తవీకాశ్రమము,   }   వాసుదాసుఁడు,
ఒంటిపిట్ట.   }   కార్యనిర్వాహకుఁడు.

శ్రీ భక్తి సంజీవని.

ఇది భక్తిజ్ఞాన కర్త యోగములఁ దెలుపు మానవత్రిక.

ప్రతి హూణమాసారంభంబున వెలువడుచుండును.

విలేఖకుఁడు - ప్రకాశకుఁడు వావిలికొలను సుబ్బరావు,
(వాసుదాసుఁడు.) ఒంటిమిట్ట.

“భక్తిరేవైనం గమయతి, భక్తిరేవైనం దర్శయతి ।

భక్తివశః పురుషః॥” మా. శ్రుతి.

భక్తియే భగవంతునిఁబొందించును ఆయనను దర్శింపఁ
జేయునది భక్తియే భగవంతుఁడు భక్తివశుఁడు.

సంపుటము ౨	{ ప్రమోద సం॥ ఆషాఢమాసము జూలై నెల ౧౯౩౦ సం॥ }	సంచిక ౭
-----------	---	---------

సౌరాష్ట్రరాగము - ఆది తాలము.

(కృష్ణలీలాతరంగములందలి మధుసూదన మధుసూదన వలె)

అరుణారణ నయనాంబుజ హరచాపవిభంగ

కనుకారన వరుణాలయ ఖగరాజతురంగ

ధరణీధర భరిణాంచిత కరనఖరనుసంగ
రఘునందన రఘునందన చరణౌ తవ శరణమ్

అఘశోషణ మఖిపోషణ హతరాక్షసపాల
అఘదూషణ ఖరదూషణ హర దుష్టవిఫాల
మఘవార్చిత పదవల్లవ మధుకైటభకాల
రఘునందన రఘునందన చరణౌ తవ శరణమ్

వాణీ శర్వాణీ గీర్వాణీ ధవనితుత
పాణౌకృతత్రోణీ నుత పిణాముసిఫణిత
ఘోణాయుధ చూర్ణీకృత కూరాసురనిచయ
రఘునందన బుధచందన చరణౌ తవ శరణమ్

స్థరనుందర ధృతశుందర మమమందిర వాన
దర కంధర దుచికంధర వశకంధర మార
వరదాభయకర రానవవర దారణశీల
రఘునందన బుధచందన చరణౌ తవ శరణమ్

వరవాసు సమాలాపన మాకృష్ట మనోబ్జ
పరివాసుసురూ పానతపరరాజ సమూహ
కరపల్లవ పరిశోభిత ఖగచాప కలాప
రఘునందన బుధచందన చరణౌ తవ శరణమ్.

అతి జమ్ములపాలెము సభయందలి అతి-

ప్రశ్నోత్తరములు.

ప్రశ్న - రామరామ యనుదుఁ బాపములు చేయవచ్చునా?

ఉత్త - రామనామ మెట్టిపాపములనైన హరింపఁ గలదనికదా
ఇంక నేపాపముచేసిన నేమి భయము పాపము చేయుచుండ
వచ్చును రామగామయని దానిని బోఁగొట్టుకొనుచుండ
వచ్చు నని కొంటితి తలంపు. ఇది చాలఁ బొరపాటిభి
ప్రాయము

శ్లో నవేద బలమాశ్రిత్య పాపకర్తరతి ర్భవేత్

అని యుచుశాసనము స్పష్టముగఁ గలదు. అనఁగా నీ
పాపముచేసిన నీప్రాయశ్చిత్తముచే నాపాపముపోవునని వేద
వాక్యము గలదు. కావునఁ బాపముచేసిన నేమిభయ మని
పాపకార్యము చేయరాదని యుచుశాసనమున కర్థము. తెలియక
చేసినపాపములకే ప్రాయశ్చిత్తములు గాని తెలిసి తెలిసి బుద్ధి
పూర్వకముగఁ జేసినపాపములకుఁ గావు.

శ్లో అవశ్య మనుభోక్త్యం ఫలం కర్త శుభాశుభమ్.

అన్నట్లు చేసినపుణ్యపాపముల ఫలము లనుభవింపక
పోవు

నీ అజ్ఞాండు చేసినయవరాధములను

జేపట్టఁ డీశ్వరుడు కృపాళుఁ డగుట.

అన్నట్లు జ్ఞానహీనుడు చేసినపాపములను భగవంతుఁడు
క్షమించినను క్షమింపవచ్చును గాని తాను భక్తుఁడ నని తలఁ

చుచుఁ దాను పాపములు చేసినను భగవంతుఁడు తుమిం చు నని తలఁచి బుద్ధిపూర్వకముగఁ బాపములఁ జేయువానిని తుమిం పఁడు. ఎక్కువశీత విధించును.

ఎవఁ జేపాపము చేసినను నది భగవద్విషయమైన యపచారమే కాని యితరముకాదు. ఇప్పటి తాకికవ్యవహారమందును బరాయిదొంగను శిక్షించుటకంటెఁ దీవ్రముగ సేవకుఁడైన దొంగను శిక్షించుటయు నట్లు శిక్షౌ స్మృతియుండుటయు సర్వజనవిదితమే. కావున మనుష్యుఁడు తన్ను శరణుచొచ్చెనేని వాఁడానిమిషమువఱకుఁ జేసినపాపముల నెల్ల భగవంతుఁడు నాశము చేయును. నిండుమనస్సుతో భగవంతు నాశ్రయించిన వాఁ డావలఁ బాపమును జేయనే చేయఁడు. ఒకవేళఁ బ్రమాదమునఁ జేసెనా రాజు తనకుమారునకువలె స్వల్పశిక్ష చేసి భగవంతుఁడు తుమించును. బుద్ధిపూర్వకముగఁ జేసెనా కఠినశిక్షకు వాఁడు పాత్రుఁ డగును.

ప్రార్థితార్థపూర్వపాప మఖిలం ప్రాచూదికం చోత్తరమ్
న్యాసేన తువయత్.

అనుశ్లోకము స్మరించునది. ఆనఁగా భగవంతుని శరణు చొచ్చుటచేఁ బ్రార్థముతప్పఁ దత్పూర్వము చేసినయాగామి సంచితపాపములు, తరువాత ప్రమాదవశమునఁ జేసినపాపములు తుయించునని యర్థము. అంతియకాని బుద్ధిపూర్వకముగఁ జేసినపాపములకుఁగలము లనుభవింపక నశింపదు.

ప్రశ్న-మూర్ఖత్వ మర్కట కిశోరన్యాయములం దేది శ్రేష్ఠము.

ఉత్త — ఈరెండు న్యాయములు లోకమునఁ గానవచ్చునవే
 ఇందొకటి హెచ్చని మఱియొకటి లొచ్చని చెప్పరాదు.
 దశాభేదమున మనుష్యులయందు రెండు నవ్వయించుచు.
 మార్జాలకిశోరన్యాయ మనఁగాఁ బిల్లిపిల్లలు తాము తమ
 రక్షణమం దేవిధమైన ప్రయత్నముచేయక తల్లి యెచ్చట
 నుంచునో యచ్చటనే పడియుండును అట్టిపిల్లలకుఁ దల్లి
 తానై వచ్చి పాలిచ్చును.

మర్కటకిశోరన్యాయము క్రోధిపిల్లచందము ఇది పుట్టి
 నదిమొదలు తల్లిని గఱచుకొనియే యుండును తల్లి కొమ్మలు
 దాఁటినను గోడలు దూఁకినను బిల్లమాత్రము పట్టు విడువదు.

మొదటిన్యాయ మవలంబించువారు పురుషప్రయత్న
 మశావశ్య మందురు. రెండవన్యాయ మవలంబించువారు
 పురుషప్రయత్న మావశ్యక మందురు

మార్జాలకిశోరన్యాయము కేవలభగవత్పారతంత్ర్య
 మును సూచించును,

శ్లో సర్వజ్ఞోపి హి లక్ష్మీశ, స్పదాకారుశి కోపి సః

సంసార తంత్రవాహిత్యా, న్రయోపేయం ప్రతీక్షతే.

లక్ష్మీవిభుడైన నారాయణుడు సర్వజ్ఞుడు సర్వదా
 దయావంతుడైనను సంసారదూషకమైన ప్రపంచలీల లీలా
 విభూతినాటకము జరుపనలసియున్నది కావున రక్షింపుమని
 కోరువాని నిమిత్తమై యెదురు చూచుచుండును అను విషయ
 మును సూచించుచున్నది.

నిష్కారణముగ రక్షింపఁబూనినచో భూతకోటుల నెల్లఁ బుణ్యపాపవిచారము లేక యొక్కసారిగ నొక్కక్షణముందే రక్షింపవలసి యుండును లేదా పక్షపాతదోషమునకుఁ బాలు పడివలసియుండును. కావున రక్షింపు మని కోరినవారిని మాత్రము రక్షింపఁబూనిన నట్టి దోషమునకు నాకర ముం డదు అజగరవ్రతస్థునకైనను హస్తాదానము ఖాదానవ్రతస్థుల కైనను యాదృచ్ఛికిముగ లభించిన యాహారమునకై నోరు తెఱచుట మ్రింగుట యనుపురుషవ్రత్యములు కావలయును గదా

[కొండచిలువవలె నొకచోటనే కడంకయుండి నోటి యొద్దకు వచ్చిన యాహారమును గ్రహించుట యజగరవ్రతము చూచినచేతులలోఁ దనంతటఁబడిన యాహారము దినుట హస్తాదానము.

నోరు తెఱచికొనియుండి నోటిలోఁ బడినదానిని గినుట ముఖాదానము]

ఆకలిగొన్నవేళకుఁ దల్లి వచ్చి పాలియ్యదేని పిల్లిపిల్లలు కూలవచ్చు నంగీతములు దీయుటలేదా? దీనిపేరేమి?

మనుష్యులందైనను శిశువునకుఁ దల్లియే వచ్చి పాలిచ్చును. అయినను నాకలిగొన్న శిశువు పాలకై యేడ్చుటలేదా ఇది రక్షాపేక్షగాదా. ఇది మార్దాలకిశోరన్యాయమేకదా!

కొంచెమువయస్సు వచ్చినతరువాత (కాళ్లువచ్చిన పిమ్మట) శిశువే పాలకై యేడ్చుచుఁ దల్లియొద్దకుఁ బోయి వీడించును. గదా. ఇది మర్కటకిశోరన్యాయముగాదా.

మనుష్యత్వము నచ్చువఱకు దేహులకు జ్ఞానము లేదు అంతవఱకుఁ బరిణామక్రమమున భగవంతుఁడే క్రిందిమెట్టున నుండి పైమెట్టునకుఁ దెచ్చుచుండుచు ఇంతవఱకు మార్జాలకి శోరన్యాయమే. మనుష్యత్వము వచ్చినపిమ్మట మీప్రయత్నము మీరే చేసికొనుఁ డనుచు ఇది మర్కటకిశోరన్యాయము పరిణామక్రమమందును మార్జాల మధమదశయం దున్నట్టును, వానరము దానికంటె నుత్తమదశయం దున్నట్టు తెలియుచున్నది మార్జాలము వ్యాప్తాదులనలె హింసాత్మకజీవనము కోరునది వానరము (నర ఇవ వానరః) నరునివంటిదై శాకభక్షణము చేయునది

సర్వవిధముల నశక్తుఁడై యకించనుఁడై భక్తుఁడై జ్ఞాన పూర్వకముగ సమస్తస్వరత్నభారము ఫలము భగవంతునిపై వైచి నిష్కామబుద్ధి భగవత్కార్యములు మాత్రము చేయువానికి మార్జాలకిశోరన్యాయ మున్వయించును.

భగవంతుని కున్నపనులు చాలక మన కన్న మాయనయే తెచ్చి నోటిలోఁ బెట్టుపని కూడఁ గల్పింపవలయునా? ఆకటి చిచ్చు చల్లాక్కుటకు భిక్షోన్నము చాలదా కాయ గనురులు చాలవా యని యాకలి నణఁప నేదియో యింత యుదరపాత్రమున ప్రేయుచు దాస్యమే మనకు స్వత్వమని కైంకర్యమందే కాలము గడుపువారివిషయమున మర్కటకిశోరన్యాయ మున్వయించును. భగవద్రత్నకార్యమునకుఁ గారణ మీజన్మమందో పూర్వజన్మమందో కలిగియుండుచు గాని కలుగక యుండుదు.

నిర్వంచనముగఁ జేయువాని కేమార్గమైనను మంచిదే.

ప్రశ్న.—సిద్ధాసనము వాసుదాసుఁడుగారు మా కొకవిధముగా నేర్పిరి జీవబ్రహ్మైశ్వరేదాంతరహస్య మనుగ్రంథమందు మఱియొక విధముగా నున్నది ఇం దేది సరి?

ఉత్త — జీవబ్రహ్మైశ్వరేదాంతరహస్య మనుగ్రంథమందు సిద్ధాసనలక్షణ మిట్లు వ్రాయఁబడినది చూడు పుట ౩౯౫.

“సిద్ధాసన మనఁగా ఎడమకాలిపాదము కుడితొడక్రింద నుంచి కుడిపాదము ఎడమమోకాలిపక్క తొడలకు మధ్య పైఁగా నుంచి శిరస్సు కంఠము రొమ్ము మొదలగునవి సరిగఁ జిత్రప్రతిమ (బొమ్మ) వలె నిలిపి చిన్నవ్రను బట్టి నిష్ఠాయం దుంప వలయును ” ఇది సిద్ధాసన మని యేయోగగ్రంథమందున్నదో వ్రాసినవారికే యెఱుక. నేను జూచినగ్రంథములందు నిది సిద్ధాసన మని చెప్పఁబడలేదు. హరయోగాసనముల సాధించినవారిని జెన్నపురియందును, దిరుమలయందుఁ గొందఱు బైరాగులను జూచితిని వారు చూపిన సిద్ధాసన మీక్రింద వ్రాయఁబడిన విధముగా నున్నది కాని జీవబ్రహ్మైశ్వరేదాంతరహస్యమందుఁ జెప్పినట్లులేదు

ఘోరంధసంహితయందు సిద్ధాసన మిట్లు వర్ణింపఁబడినది శ్లో యోనిస్థానక మంఘ్రిమూల ఘటితం సంవీక్ష్య గుల్ఫేతరమ్ | మేఘ్రోప ర్యథ సన్నిధాయ చుబుకం కృత్వా హృదిస్థాపితమ్ | స్థాణుః సంయమి తేంద్రి యోచలదృ శాపశ్యక్ భ్రువోరంతరమ్ | ఏవంమోక్షవిధాయ తే ఫలకరం సిద్ధాసనం ప్రోచ్యతే.

అర్థము.

అభ్యాసకుఁడు ఇంద్రియముల నియమించి యోనిస్థాన మం దొకమఱిమను రెండవమఱిమను లింగముమీఁదను నుంచి గడ్డమును హృదయమందు నిలిపి మొద్దువలె కదలక నిట్టనిలువుగ గూర్చుండి చంచలముగాని చూపుతో రెండుకనుబొమల నడుమఁ జూచుచుఁ గూర్చుండుట సిద్ధాసన మని చెప్పఁబడును

“మత్స్యేంద్రసిద్ధాసనము”

శ్లో. “యోనిస్థానక మంఘ్రిమూల ఘటితం కృత్వా దృఢం
విన్యసేత్ స్త్రీధ్రే పాదమధైక మేవ హృదయే కృత్వా
హనుం స్థిరమ్ | స్థాణు స్సమ్యమి తేంద్రి యోఽచల
దృశా వశ్యేద్భ్రువో రంతరిం | హ్యేతన్తోక్షకవాటభేద
జనకం సిద్ధాసనం ప్రోచ్యతే ||

తా గుదమునకును ఉపస్థమునకును, మధ్య ప్రదేశమగు యోనిస్థానమును ఎడమకాలి గుదిచే హత్తించి కుడిపాదము యొక్క గుదిచేత ఉపస్థమునకు పైభాగమున (లింగముమీఁద) చక్కగా హత్తించవలయును హృదయమునందు గడ్డమును జక్కగా నుంచి ఇంద్రియములను విషయములందుండి అడ్డగించి చలనములేని చూపుతో బ్రూమధ్యమును వీక్షింపవలయును. ప్రసిద్ధమైన యిది మోక్షకవాటము (ప్రతిబంధకము) యొక్కభేదముచు (నాశమును) కలుగఁ జేయు సిద్ధాసన మని చెప్పఁబడుచున్నది

మతాంతరసిద్ధాసనము

శ్లో మేఘాదుపరి విన్యస్య సన్యం గుల్ఫం త దోపరి
గుల్ఫంతరంచ నిక్షిప్య సిద్ధాసన మిదం భవేత్.

తా || ఉపస్థమునకు పైభాగమందు (లింగముమీఁద) ఎడమమడిమనుంచి అట్లే ఎడమపాదముమీఁద కుడిమడమ నుంచుట మతాంతర నిద్ధాసనము "

పై రెండువిధముల సిద్ధాసనములను హఠయోగప్రదీపిక నుండి యెత్తి వ్రాయఁబడెను హఠయోగులు మూఁడవ విధ మైన సిద్ధాసనము నభ్యసించుట గలదు అది యీ రెంటి కంటె శ్రేష్ఠమని నా యభిప్రాయము జీవబ్రహ్మైక్య వేదాంత రహస్యమందుఁ జెప్పఁబడినది యిందు నెందును జేరదు. సిద్ధా సన భేదములందును జేరదు

“మేఘాదుపరి” యనుటకు “లింగము మీఁద” నని యర్థము వ్రాయఁబడినదిగాని యది యపార్థమును బోధించు చున్న దని నా యభిప్రాయము. ఆ మాటల కాయర్థమే కాని యాసనరహస్యవిదులు మఱియొక యర్థము చెప్పుదురు ఆ విధమైన యాసనము విశేష ఫలకారి.

శివసంహితయందు పద్మాసనమిట్లు నచింపఁబడినది.

శ్లో యోనిం సంవీక్ష్య త్నేన, పాదమూలేనసాధకః

మేఘోఽపరి పాదమూలం, విన్యసేద్యోగ నిష్పదా

ఉద్ధ్వం నిరీక్యబ్రూమధ్వం నిశ్చలః సంయతేంద్రియః

విశేషోఽవక్ర కాయశ్చరహస్త్వద్వేగవర్జితః

ఏతత్సిద్ధాసనంక్షేమం, సిద్ధానాం సిద్ధిదాయకమ్

3 - వ అధ్యాయము.

అభ్యాసీ యొకనుడినుచే యోనిని వీడించి యోగ మెఱింగినవాడు టెండవమడుమలింగముపై నుంచవలెను. ఇంద్రియములఁ జలింప నీక కనుబొమలననుమ నెగఁజూచుచు దేహమునందు వంకరయనునది యేమాత్రములేక రహస్య స్థలమందు నునను నిశ్చలము చేయవలయును దీనికి సిద్ధా సనమని పేరు ఇది యోగసిద్ధులకు సిద్ధినిగలిగించును అని యర్థము

కావున జీవబ్రహ్మైక్యవేదాంత రహస్యగుంఠలి సిద్ధా సన లక్షణము దుష్టము యోగీశ్వరుఁడు వ్రాసిన యీ గ్రంథమందుఁ బ్రాణాయామ విషయమైనఁ జక్కగ వ్రాయఁ బడిన దేమో చూడుఁడు పుట ౩౬౬

“ప్రాణాయామము, లేక, సరిధ్యాచందనము చేయువారు ఎడమ ముక్కునుమూసి, కుడిముక్కున శ్వాసము నిలుపవలయు నని చూపించుటకై నటరాజు మొనట కుడికాలును లేచనెత్తి నటనము చేసి చూపించెను ” పుట ౩౯౯.

“నూతనముగా యోగాభ్యాసము చేయువారు వడ్డాసన మందుఁ గూర్చుండుట మిక్కిలి కష్టముగా నుండును గనుక పరిశుభ్రముగాఁ జేసియుంచిన గదిలో వేసియున్న వీలపై మునుపు చెప్పినరీతిగా సిద్ధాసనమున గూర్చుండి నాలుగు గుటకల నీరు త్రాగి కండ్లను మూసి మీ గురువును దలఁచి స్తుతిచేసి కుడిచేతి బొట్టనవ్రేలును బవిత్రపువ్రేలును గుడి యెడమ ముక్కులమీఁదనుంచి యెడమ ముక్కును బవిత్రపు

వ్రేలితో మూసి కుడిముక్కును దెఱచి కుడినురుగుదబ్బ (Right lung)లో నిలిచియుండెడి కార్బానిక్ ఆసిడ్ గ్యాస్ అనేడి ప్రాతబొగ్గుపులుసుగాలిని శ్వాసమంతయు కుడిముక్కు మార్గముగా విడిచిపెట్టి దాని వెంబడినే ఆక్సిజన్ అనేడి ప్రాణవాయువుతో ఓం ఓం ఓం ఓం ఓం అనుప్రణవమును జేర్చి మనస్సుననే యుచ్చరించుచు నురుగుదబ్బలో నెంత శ్వాసము పట్టుచున్నదో యంతశ్వాసమును బీల్చి మ్రింగవలయును మ్రింగినవెంటనే మఱియు శ్వాసమింకను బట్టుచున్నదా యేమి యని చూచుటకు మరల నొక పర్యాయ మదేముక్కున నీడ్చి చూడవలయును అప్పుడొక్కటియో రెండో లేక మూడంగుళముల పొడు గంతశ్వాసము మరల కుడిముక్కుతో ప్రవేశించుచు. అప్పు డాశ్వాసమునుగూడఁ బీల్చి మ్రింగవలయును. ॥జీ బ్ర. వే రహస్యము

ఈయను వాదములు తొలుతఁ గుడిముక్కుతో పూరకము చేయవలయునని చెప్పుచున్నవి కదా! యోగగ్రంథము లేమి చెప్పుచున్నవో చూతము

శివసంహిత. ౩ వ యధ్యాయము.

తతశ్చ దక్షిం గుప్తేన నిరుద్ధ్వాపింగళాం సుధీః

ఇడయా పూరయే ద్వాసుం, యథా శక్త్యాతుకుంభయేత్

తతస్త్యక్త్యాపింగళయా, శనైరేవ నవేగతః

బుద్ధిగలసాధకుఁడు కుడి బొటనవ్రేలిచే పింగళ (కుడి ముక్కు) మూసి యెడమముక్కుచే నాయువు పూరించి శక్తి

యున్నంతవఱకు కుంభింపవలయును ఆవల కుడిముక్కుతో
త్వరయనునది లేక మెల్లగా విడువవలయును

విష్ణుతిలకము ౩ వ యధ్యాయము.

శ్లో. వామేనపూరయేద్వాయుః, తతః కుర్వీత కుంభకమ్
హృత్పద్మేక్షణి కామధ్యేమాంభజే త్కనకప్రభమ్
ప్రణవం వ్యాహృతీస్సప్త గాయత్రీం తస్యనుస్తకమ్
జప్త్వాత్రివారం వాయుంతం డక్షిణేన వినర్తయేత్.

ఎడమముక్కుతో గాలిపీల్చి యావల గుంభకము చేయ
వలయును. బంగారువర్ణముగల సన్న హృదయపద్మమున దుద్దు
నందున్నట్లు ధ్యానింపవలయును ప్రణవము సప్తవ్యాహృతులు
గాయత్రీశిరస్సు మూఁడుమార్లు జపింపవలయును. ఆవలఁ గుడి
ముక్కుతో గాలి విడువవలయును

హరయోగప్రదీపిక

శ్లో. బద్ధపద్మాసనో యోగీ, ప్రాణం చంద్రేణ పూరయేత్
ధారయిత్వా యథాశక్తి, భూయ స్సూర్యేణ రేచయేత్

తా. పద్మాసనస్థుడై యుండుయోగియైనవాఁడు ప్రాణ
వాయువును చంద్రుఁ డనెడి ఇడానాడిచేత (ఎడమముక్కు)
పూరించి శక్తిగలవఱకు కుంభించి మరల సూర్యుఁడనెడి పిం
గళానాడిచేత (కుడిముక్కుతో) రేచింపవలయును

సూత్రసంహిత ౧౬ అధ్యాయము ౩-౪-౫ శ్లోకములు

శ్లో. ఇడాయా వాయు మౌఘస్య, పూరయి త్వోరగస్థితమ్
శనై ష్టోశభి ర్తాత్రై రకార తత్ర సంస్తరేత్

పూరితం ధారయే త్పశ్చ, చ్చతుష్ట్యైశ్చ మాత్రయా
 ఉకారమూర్తిం తత్రాపి సంస్థరక్ ప్రణవం జపేత్
 యావద్వా శక్యతే తావద్ధారయే జ్ఞానసంయుతః
 పూరితం ధారయే త్పశ్చస్తకారేణ నిలం బుధః
 శనైః పింగళయా విప్ర ద్వాత్రింశ న్మాత్రయా పునః
 ప్రాశాయామో భవే దేష తత్ర శ్చైవం సమభ్యసేత్ "

ఈసంహితయు నెడుగుముక్కుతో ౧౬ మాత్రలుకాలము
 పూరించి ౬౪ మాత్రలుకాలము కుంభించి ౩౨ మాత్రల
 కాలములో గుడిముక్కుతో రేచింపవలయు నని చెప్పుచున్నది.

శౌనక పరిశిష్టము నందు

శ్లో రేచకే దక్షిణేవ్యస్యేత్ పూరకం వామ నాసికే

అంగుష్ఠాంగుళిభిశ్చైవం ప్రాశాయామం సమాచరేత్.

రేచకము కుడిముక్కుతోను, పూరక మెడను ముక్కు
 తోను బొటనవ్రేలు అంగుళముతో నీవిధముగఁ బ్రాశా
 యామము చే నువలయును.

యోగత్త్వోపనిషత్తునందు

శ్లో తతో దక్షిణేహస్తస్య అంగుష్ఠే నైవపింగళాం

నిరుధ్య, పూరయే ద్వాయు మిడయా తు శనైశ్చనైః

యథాశక్త్య విరోధేన తతః కుర్యా చ్చ కుంభకం

పున స్త్యజే త్పింగళయా శ్చనై రేవ సవేగతః ॥

కుడిచేతి బొటనవ్రేలితోఁ గుడిముక్కు మూసి యెడను
 ముక్కుతో గాలి మెల్లఁగాఁ బీల్చి శక్తియున్నంతవఱకు నిలిపి
 యావల గుడిముక్కుతో విడవవలయు నని యర్థము

యోగమండల్యపనిషత్తు

ఇహాయాం వహసి ప్రాశే బద్ధావసనం దృఢం
ద్వావశాంగుళ దైర్ఘ్యంచ అంబరం చతురంగులమ్
విస్తీర్ణ తేన తన్నాడీం వేష్టయిత్యా తత స్సుధీః
అంగుష్ఠ తర్జనీభ్యాంతు హస్తాభ్యాం ఛారియే ద్దృఢమ్
స్వశక్త్యా చాలయే ద్వామే, ఓషీణేన పునః పునః ॥

ఇందును వెనుముక్కుతోనే పూరికము ప్రారంభింప
వలయు నని యున్నది

ప్రాణంచే దిడయా సిబే న్నియమితం భూ యోన్యయా
రేచయేత్ అని యోగచూడామణ్యపరిషత్తునందును ఎడమ
ముక్కుతోనే ప్రాణాయామము ప్రారంభింపవలయు నని
యున్నది

యోగచూజ్ఞ పల్కయిసునంగు,

ఇడయా వాయుమాపూర్య, బాహ్యం ద్వావశమాత్రకమ్
పూరయిత్వోరం తేన, నానాగ్రహయనద్యయః

ధ్యామన్ విరేచయేత్పశ్చాన్నంపం పింగళయాపునః

ఎడమముక్కుచే గాలిపూరించి కుడిముక్కుతో గాలి
వరల నలయుననియే యున్నది.

పంచకాల ప్రకాశమునందు,

కనిష్ఠానామి కాభ్యాం వామ నాసి కాయద్ధావ ఓషీణ

నాసయాంతస్థం వాయుం తూష్ణీం బహిష్విస్తృజ్య

అంగుష్ఠేన ఓషీణనాసికాం సమ్యగ్రుద్ధావ వామనాస

యావాయమాపూర్వ అంగుళిభిస్తా భిరేవ
నాసికా ద్వయంపద్ధ్వా దక్షిణ నాసయా వాయుం
శనైశ్చనైర్విపుజేత్ ॥

కనిష్ఠానామికలచే నెడమముక్కుమూసి కుడిముక్కుతో
లోపలి గాలినంతయు మెల్లగా వరలి కుడి బొటనవ్రేలితో కుడి
ముక్కు చక్కగామూసి యెడమముక్కుతో గాలిపీల్చి యా
వ్రేళ్లతోనే రెండుముక్కులు మూసి కుడిముక్కుతో మెల్ల
మెల్లగా వాయువును వదలచలయును

ఘేరండసంహితయందు,

శ్లో వాయుబీజం తతో ధ్యాత్వా ధూమ్రవర్ణం స శేషనమ్

చంద్రేణ పూరయే ద్వాయుం బీజం పోషశక్తైః సుధీః

ఇట్లు లెడమముక్కు రంధ్రముతోనే వాయువు తొలుతఁ
బీలుప వలయు నని యున్నది

హోగీశ్వరుల మనువారి ఆననబోధ మట్లున్నది. ప్రాయామా
బోధ మిట్లున్నది తతో దక్షిణహస్తస్య యనుక్లోక ముదా
వారించియు నవకతవక వ్రాతలకుఁ గారణము నిశ్చయజ్ఞానము
లేమియేకదా. కావున నీగ్రంథమందు విశ్వాసబుద్ధి గలిగి
వర్తించు వారు చెడుట యాశ్చర్యము కాదు చెడికుండిన
వింతియే ఈగ్రంథమందుఁ బటమున గడికోటలో నాశ్రమ
మున్నట్టు కనఁబడువఁబడినది అది పుస్తకమందుఁ బటముగా
నున్నదిగాని భూమిమీఁద లేవని మ.రా.శ్రీ యూచుర్తి సుబ్బ
చానుగారు వేఱగోపాలఁడు చూచి వచ్చి సభలోనే చెప్పిరి

కదా సత్యమెఱుంగఁ గోరినవారు పోయి చూచి యాశ్రమ స్థితిని, దానికై వేయఁబడిన బాటరీతిని, కనులారఁ జూచి నిశ్చయ జ్ఞానము గలవారు కావచ్చును అప్పుడు మఱియు ననేకచిత్రములు గ్రామజనులవలన వినవచ్చును

గడికోటకు పోవఁదలఁచిన వా రొంటిమిట్టకు వచ్చిరేని దోవతోడుగ సహాయుల సంజీవనీ కార్యాలయము వా రీయఁ గలరు గడికోట యొంటిమిట్టకు ౧౬ మైళ్ల దూరమందున్నది. ప్రత్యక్షవిషయమున నిట్లసత్యములు తెలుపు గ్రంథము తక్కిన వాని విషయమున నెంతకు సాహసించియుండునో పాఠకులే యూహింపవచ్చును

ఈ గ్రంథమందు జ్ఞానకృతములు - అజ్ఞానకృతములు నైన కల్లవ్రాతలు పెక్కు లున్నవి. అందుకొన్ని మేలుకొలుపు నందు వ్రాయఁబడినవి మచ్చునకై యవి పాఠకులు చదువుదురు గాత అవి గాక యింకను నాచారవిషయమందును మంత్రవిషయమందును నీమొదలైన విషయముల నవలక్షణములు పెక్కులు గలవు ఆగ్రంథమును జదువువారు హెచ్చరిక కలిగి సత్యాసత్యములు విచారింపక దానియందున్నట్టులాచరించిరేని చెడుట సత్యము ఆగ్రంథవిచుర్జనమున బుటలు నింపుట కిష్టములేదు అట్టి దావశ్యకమగునేని యప్పుడా విషయ మాలోచింపఁబడును ఆగ్రంథమును నమ్మి లోకము చెడకుండునుగాక గ్రంథలక్షణము తెలియటకు విజ్ఞులకు మేలుకొలుపునందు నిందుఁ జూపినదోషములు చాలును గ్రంథక్ర

గారుగాని, జమ్మలపాలెములోని యప్పికట్ల మొప్పెగాని, చిగి
చెర్లలోని శ్రీకృష్ణపరమహంసలుగాని యీ యాత్మే సములకు
సమాధానములు చెప్పిరేని సంజీవని లోకహితమునకై ప్రక
టింపఁగలదు.

ప్రశ్న — పతితుడైన భర్తను గలభార్య గతియేమి? ఆమె
యను బతితకావలయునా?

ఉత్తర — భార్యకు సహభర్తచారిణి యని పేరు. భర్త చేయు
ధర్మకార్యములంద భార్యయుఁ దోడ్పడి యుండవలయును.
ధర్మకార్యములందు భర్తకుఁ దోడ్పడదేని భర్త చేయుపుణ్య
మందు భార్యకు భాగము కలుగదు భర్తసాలోక్యమును
రాదు అంతియకాని భర్తచేయు దుష్టకార్యమందు భార్య
తోడ్పడరాదు అట్లు తోడ్పడనేని యీపాపమందు
భాగము పంచుకొనును తోడ్పడదేని యీపాపమందు
భాగములేదు వాఁడు దుర్గతికిఁ బోయినను ఆమె స్వర్గము
నకే పోవును గాని సరికమునకుఁ బోదు దుష్కార్యము
లందు స్వరూపహాని కలిగించుకార్యములందు భార్య భర్త
మాట వినకున్నంతమాత్రమునఁ బాతివ్రత్యహానిలేదు.

పతితుఁ డనఁగా తా నున్నస్థానమునుండి పడినవాఁడు.
చెట్టుకొనకొమ్మనుండిడియీకు లేచస్థానమునుండి పడినయెడల
నేలపైఁ బడినట్లు మనుష్యుఁ డేపాపముచేసిన నేవర్ణమునందుఁ
జీరక యధోగతి పాలగునో యట్టి పాపము చేసినవాఁడు పతి
తుఁడు. దృష్టాంతము బ్రాహ్మణుఁడ పతితుఁ డయ్యెనేని బాతి

చండాలునికంటె నీచుఁ డగును. ఇట్టివశయందు నాలుమగలి
రువును పతితులైనచో వీరి నుద్ధరించువా రెవ్వరు? భర్తాభార్యా
పరస్పర మ్మన్నట్లు భర్తను భార్య, భార్యను భర్త యుద్ధరింపవలెఁ
గాని యది యితరులచే నగుకార్యము గాదు. భర్త పుణ్యకార్య
ములుచేసి భార్యను నుద్ధరింపవలయును. భార్య శీలవతీయై
భర్త నుద్ధరింపవలెను. ఇరువురు సమానభర్తులయిరేని చందన
మందుఁ బచ్చకగూర్పము చేరినట్లు లగును ఇరువురు పాపరతు
లయిరేని బంగారులో నుమ్మెత్త కలిపినట్లగును మగఁడు పతి
తుఁడైనచో భార్య యతని విడిచి శీలవతీయై యుండి తాను
స్వర్గమునకుఁ బోయి నరకమునఁ గూలి యధోగతుల పాలుగా
నున్న భర్తను మాంత్రికుఁడు పుట్టలోని పామును దోకపట్టి
పైకి లాగినట్లు తనయొద్దకు లాగుకొనును.

ఆ వె మగఁడు పతితుఁడైన మగువ పాతివ్రత్య

మహిమఁ బూజ్యఁ జేసి మనుచవలయు.

భాగ

పాతకయైన మగనిని భార్య వదలిపెట్టఁచుచు నని శ్రీభా
గవతంబున దశమస్కంధంబునఁ గలదు శ్రీకృష్ణుఁడు గోపికల
కుపదేశించిన వాక్యము విరుఁడు

[యా

శ్లో భర్తృశుశ్రామణాం స్త్రీణాం పర ధర్తో హ్యమాయ
తస్యంధూనాం చ కల్యాణ్యః ప్రజానాం చానుపోషణమ్
దుశ్శీలో దుర్బుగో నృద్ధో జడో హో గృధనోపివా
పతిస్త్రీభి ర్షహతవ్యో, లోకేఘ్నభి ర్పాతకీ

పంచన లేక భర్తకు శుశ్రూష చేయుట యతనిబంధువులను బిడ్డలను పోషించుట స్త్రీలకుఁ బరధర్మము.

దురాచారముగలవాఁడైనను, కురూపుఁడైనను, ముసలివాఁడైనను, రోగియైనను, దరిద్రుఁడైనను బుణ్యలోకముల నిచ్చగించు భార్య తనభర్త పాతకిగాఁడని విడువరాదని యర్థము. దీనివలన మహాపాతకములు చేసిన భర్తను భార్య విడువవచ్చును ఈలోకమునకు వీరరాఘవీయమం దిట్లు వ్యాఖ్యానము వ్రాయఁబడినది

దుశ్శీలో = దురాచారశః, దుర్భగః = కురూపః, పృథ్వః = జరితః, రోగీ = రోగోస్యాస్తీతి - తథా నవిద్యతే, ధనం = విత్తం, యస్యతథాభూతోపిపతిః, లోకేఘ్నభిః = పుణ్యలోకానిచ్చంతీభిః, నత్యాజ్యః, మహాపాతకసంయుక్తస్తుహతవ్య ఇత్యభిప్రాయేణవిశిష్టే అపాతకీతియద్వా, ఏవంవిధోపి పతిగపాతకీస్త్రీణాం నిర్దష్ట ఏవ అతస్స నహతవ్య ఇత్యర్థః దీనియర్థముపైన వ్రాయఁబడినదే

తోషిణీవ్యాఖ్యయందు

కించపతిత్యాగేతత్పాపేన లోకద్వయభ్రంశ ఇత్యాహ దుశ్శీల ఇతి.

చౌర్యాదిరతః - దైవహీనః జరావ్యాప్తః సామర్థ్యహీనః మహారోగే, స్వోదరభరిణే ప్పనమర్థ ఇతి క్రమేణార్థః
అపిప్రత్యేక మన్వయః - అపాతకీతి = పతన హేతు పాపవాక్ హేయ ఇత్యర్థః.

దుశ్శీలుఁడు=దొంగతనములోనైనవి చేయువాఁడు.

దైవహీనుఁడు=దైవభక్తి లేనివాఁడు.

జరావ్యాప్తః=ముదిమివచ్చినవాఁడు.

సామర్థ్యహీనుఁడు=శక్తిచాలనివాఁడు.

మహారోగి=చెడ్డరోగముకలవాఁడు.

స్వోదరభరణేష్య సమర్థుఁడు=తనకడుపునకుఁ గూడఁ దాను సంపాదించుకొన లేనివాఁడు. ఇట్టివాఁడైనను పతన కారణములైన పాపములు చేయఁజేసివిడువఁ దగినవాఁడుకాఁడు కాని యెట్టివాఁడైనను మహాపాతకములు చేసినేని భర్తవిడువఁ బడఁదగినవాఁడే

బంగారు దొంగిలించుట కల్లు సారాయము లోనైన మదపదార్థములు తినుట త్రాగుట జారత్వము, ఇండ్లకు నిప్పు పెట్టుట విషము పెట్టుట లోనైనవి మహాపాతకములు ఇట్టి వారితో నాంగత్యము చేయువాఁడును బాతకీయే శూద్రస్త్రీ యందు సంతానము పడసినబ్రాహ్మణుఁడు పతితుఁడే శూద్రుని రేతస్సు గర్భమందు ధరించినబ్రాహ్మణస్త్రీవంటివాఁడే శూద్రుని చేనుప దేశింపఁబడిన సుంత్రముమనస్సునధరించు బ్రాహ్మణుఁడు కావున నీయిరువురు పతితులే ఇట్టివారిని విడనాడిన దోషము లేదు దేవుఁడు లేఁ డని చెప్పవాఁడును బతితుఁడే ఇట్టి పతి తులతరగతిలోఁ జేరువారు మఱియుఁ గొందఱు గలరు. కర్త చండాలురు పతితులే వీరిసాంగత్యము సహవాసము సపంక్తి భోజనము నిషిద్ధములు

శ్లో కులటా మండ పతిత వైరిభ్యః కాకణీమపి

ఉద్యతా మపి గృహ్ణీయా దావ ద్యపి కదాచన మనుస్తృతి.

అంకుటాలు, మండుడు, పతితుడు పగవాడు పేరు
తమంతటాదామే తెచ్చి తీసికొమ్మని యిచ్చినను నెంశయాపక
నుండినను నెప్పుడేని పుచ్చినగవ్వయైనఁ దీసికొనిరాదు అని
యుండుటచే నొక గ్రామమందు నొక నికృష్టజాతివాని శిష్యుఁ
డని యెఱుంగక వాఁ డిచ్చినపాలు త్రాగిన దోషమున కని
వాసుదానుడు ప్రాచుశ్చిత్తము పెట్టుకొనవలసినచెను

శ్రీరామమతధర్మములు.

లక్షణ భరత శత్రుఘ్నలే మార్గ
దర్శకులు.

శ్రీరామావతారవిషయమున న్యాయమైన యొకసం
దేహము కలుగవచ్చును. రావణ కుంభకర్ణ లవణ గంధర్వ,
వధింప నొకమూర్తియే చాలియుండ “కృత్యాత్మానంచతుర్విధ”
మ్మని పిష్టువు నాలుగురూపములు నవతరింపనేల? యని ప్రశ్న రావ
చ్చును. త్రేతాద్వాపరసంధియందు శ్రీరామావతారము “య
జ్ఞాయజ్ఞైఃత్రేతాయా” మ్మన్నట్టులు యజ్ఞముల చేసగ్నుల మూఁ
టినిబూజించుటే త్రేతయందుఁ బరమార్థముగా జనులు భా
వించియుండిరి తొలుతఁదొలుత నీయజ్ఞములు భగవదారాధన
బుద్ధితో జ్ఞానయంతముగఁ జేయుచు వచ్చినను నాయుగము

కడపట భక్తిభావనపోయి శుష్కధర్మమూత్రము జరిగ నాగం
భించుచుండెను అట్టిధర్మము నిష్ప్రయోజనము

పరశురాముడు రాజులనందఱు నులుమాడటచే యాగ
ముచేయువారికి ముఖ్యమైన రాజనాహాయ్యము దుర్లభమా
యెను దేశ మించుమించు చరాజకమై యుండెను ఏయెవ
లందో యెవరో చేయఁబూనినను రాక్షసులవలన విఘ్నపఠ
చుండెను యజ్ఞములందఱకు సాధ్యములా? ఇట్టిసందర్భము
లందు ముముక్షువులకుఁ బోవు శ్రోతమేది?

అవతారము, ముఖ్యోద్దేశ్యము ధర్మస్థాపనము సమస్త
ధర్మములందు మోక్షధర్మము శ్రేష్ఠము సర్వవిద్యాపరిష్కా మ్మపి
కదా శ్రుతి చెప్పుచున్నది

దేశమరాజకమైనపుడు మోక్షధర్మములే గాక సామాన్య
ధర్మములు కూడ జరుగఁ జాలవు నీతులు ప్రీతికరములు గావు
పుత్రధర్మము పితృధర్మము మిత్రధర్మము బ్రాతృధర్మము పతిధర్మము
సతీధర్మము రాజధర్మము కులధర్మము లోనైన వన్నియు నుండఁ
వలసినరీతి నుండిఁజాలవు. ఇట్లు దేశము తాఱుమాఱినను
ద్రేతాయుగము గావున ధర్మ మొకపాదముమాత్రమే లోపించు
టచే ధర్మమార్గమున వర్తించువాఁని జూచి తక్కినవారు తమ
నడవడి నవరించుకొనఁజాలు తెలివి జేటలు గలవారై యుండిరి
కావున నిట్టికాలమున ననుష్ఠానపనులు కావలసియుండిరి బోధ
లతోఁ బని లేదు ఈ యనుష్ఠానమునది లోకన్యసహారము
నకు సంసారతరణమునకుఁ గూడ నుపయోగపడునదియై

యుండుట యావశ్యక మయ్యెను మీఁదఁజెప్పినధర్మము లన్నియు నొకఁడే యనుష్ఠించి చూప సాధ్యపడదు. భ్రాతృ ధర్మములోనైనవి యొకఁడే యెట్లనుష్ఠింపఁ గలఁడు. సంపూర్ణ యోగానుష్ఠానము కైంకర్యము పారతంత్ర్యము లోనైనవి యొకఁడే యెట్లు లనుష్ఠింపఁగలఁడు. కావున భిన్నమూర్తు లావశ్యకము లయ్యెను ఈ నలువు రొకతల్లికే జనింపరాదా? వేఱువేఱు తల్లులకేల జన్మింపవలెనను సందేహము కలుగ వచ్చును

రామలక్ష్మణు లేకోదరులై యుండిరేని రామునివెంట లక్ష్మణుఁ డరణ్యమునకుఁ బోవుట “జగామహా”యని నారదు సకు నాశ్చర్యము కలిగించునంతటి గొప్పవిషయమై యుండదు. రామభరతు లేకోదరులై యుండిరేని “భ్రాతృలందఱు భరతుని పాటి గార”ని రాముఁడు మెచ్చఁ గారణ ముండు ఏకోద రులై యుండుటకంటె భిన్నోదరులయ్యు భక్తవరులై యుండుట యందే యెక్కువ స్వారస్యము కానవచ్చుచున్నది

నలువురయందు శ్రీరాముఁడు కర్తయోగియై స్వధర్మా నుష్ఠానమే శ్రీయోమార్గ మని లోకమునకుఁ జూపెను. లక్ష్మ ణుఁడు కైంకర్యపరుఁ డయ్యెను భరతుఁడు భగవత్పర తంత్రుఁ డైన భాగవతుఁ డయ్యెను భగవంతునకు భాగవతునకు విశేషభేదము లేక ఒకవిధమున భగవత్సేవకంటె భాగవతసేవయే శ్రేష్ఠమని గ్రంథములు చెప్పుచున్నవి. రామభరతులు సమా నులుకారు రాముఁడు స్వతంత్రుఁడు భరతుఁడు పరతంత్రుఁడు

కావున భిన్నోదరులైరి సేవాధర్మము సమానముగాన దానిని స్వధర్మముగఁ గొన్నవారగుటచే లక్షణ శత్రుఘ్నులొక్కతల్లి విష్ణులై పుట్టిరి.

కింకరభావము కైంకర్యము దాసభావము దాస్యము సన్న్యమ్ అస్యాస్తీతి స్వామీయన్నట్లు స్వమ్ సొత్తు కలవాఁడు అనఁగాఁ దనయిచ్చ వచ్చినట్లు సొత్తును వినియోగించు నధికారము గల వాఁ డెవ్వఁడో వాఁడు స్వామి, గృహస్వామి గృహస్థఁడు, దేహ స్వామి జీవుఁడు సర్వస్వామి భగవంతుఁడు భగవంతుఁడు పూర్ణుఁడు జీవుఁడంశము, భగవంతుఁడు విశేష్యము జీవుఁడు విశేషణము (నల్లగుఱ్ఱము న్నప్పుడు నలుపు విశేషణము గుఱ్ఱము విశేష్యము) శంకరాచార్యులవారు చెప్పినట్లు సముద్రుఁడు విశేష్యము అల విశేషణము, ఆధారము విశేష్యము ఆధేయము విశేషణము, శరీరి విశేష్యము శరీరము విశేషణము, ధారణపోషణములు చేయువాఁడు భగవంతుఁడు ధారణపోషణములకు భగవంతునిపై నాధారపడియుండువాఁడు జీవుఁడు. ఎందుకు సూర్యుఁ డాధారము అలకు సముద్రమూధారిము, సూర్యునకు నెండయాధారము గాదు సముద్రమునకు నల యాధారముగాదు అటులే మహాకాశమునకు ఘటాకాశ మూధారము గాదు, పూర్ణము మహాకాశము, దానియం దేక దేశము ఘటాకాశము (ఏక దేశము=ఒక భాగము) గుణమునం దభేద మైనను పరిమాణమందు భేదముగలదు కావున రెంటికి సంపూర్ణైక్యము కలుగదు ఒకటి యల్పమై నచో నుఱియొకటి మహత్తు అప్పుము మహత్తునకంటె గొప్పది కాఁజాలదు.

సమానము కాజాలదు కావున దానికంటె లొచ్చే. ఇట్టి తారితమ్యముండుటచేతను నల్పమైన జీవుడు మహత్తుపై (భగవంతునిపై) నాధారపడియుండుటను భగవంతునకు జీవుడు దానుఁ దిని కింకరుఁ డని చెప్పబడును. కావుననే

శ్లో. స్వోజ్జీవనేచ్ఛా యది తే, స్వసత్తాయాం స్పృహః యది

ఆత్మదాస్యం, హరే స్వాస్యం, స్వభావం వ సదాస్థం
శ్లో దానభూతాః స్వత స్సర్వే హ్యస్త్యనః పరిమాత్తనః

నీవు నిన్నుజ్జీవించు జేసికొనుటయం దిచ్చయు, నీసత్తయందుఁ గోరికయు నుండెనా, యాత్మదానుఁ డని హరి స్వామియనియుఁ దత్సంబంధ స్వభావములను స్థిరింపుము

ఆత్మలన్నియు స్వతసిద్ధముగా స్వరూపభావములచేఁ బరమాత్మకు దాసులు గనుక జీవుడు కైంకర్యముచేతను దాస్యముచేతను భగవంతుని వేషించి యాయన యచగ్రహముచే బంధముక్తుడై స్వతంత్రుఁడు కావలయునుగాని వేఱుమార్గము లేదు నేరము చేసి చక్రవర్తిచే శిక్షితుఁడై చెఱసాలయందు బంధింపఁబడినవాఁడు శిక్షకులోపడి నడిచుచు గుణవంతుఁడై తన గుణములచేఁ జక్రవర్తి యచగ్రహము సంపాదించుకొని చెఱసాలయందుండి యాయన యాజ్ఞచే విడువఁబడి స్వతంత్రుఁడై లోకమునఁ దిరుగవచ్చును గాని చెఱసాలయందున్నప్పుడు నేనే చక్రవర్తిని. చక్రవర్తీ నీవు నే నొకటే నీవు మనుష్యుడవు నేను మనుష్యుడను. కావున నేనే నీవు. నీవే నేనమట సరిగాదని భక్తుల యభిప్రాయము. శ్రీమద్రామానుజ

మంకలి సీతాలక్ష్మణ భరతశత్రుఘ్న హనుమత్సుగ్రీవగుహ
శబరివిభీషణాదు లీచుభిప్రాచుముకలవారే కావుననే లక్ష్మ
ణుఁడు

శ్లో అహను స్యావరో భ్రాతా, గుణై ర్దాస్య మపాగతః

కిష్కింధ ౪ - ౩

నే నీచునతముఁడను. గుణములచే నీచునకు దాసుఁడ
నైతిని అని హనుమంతునితోను,

కథం దాసస్య మే దాసీ భార్యా భవితు మిచ్ఛసి

దాసుఁడనైన నాకు నీవు భార్యవై దాసివిగా నుండు
నెట్లు కోరెద వని శూర్పణఖతోను,

మయా ప్రేష్యేణ కాకుత్స్థ కి మర్థం పరితప్యసే

రామా! దాసుఁడను నేచుండుగా నీవేల విచారపడెదవు.

అని చెప్పెను.

౩ - ౨

భరతుఁడు తనతల్లితో,

శ్లో యో మే భ్రాతా శిశు ర్భంఘ గృహ్య దాసోస్థి ధీరుతః

ధీచుంతుఁడైన యెవనికి నేను దాసుఁడనో యెవఁడు నాకు

నన్నయుఁ దండ్రియుఁ జుట్టమో

శ్లో దాసభూతో భవిష్యామి సుస్థితే సాంతరాత్తనా

స్థిరమైన మనస్సుతో నేను దాసుఁడ నయ్యెదను అని
చెప్పెను. శ్రీరాములతో,

శ్లో తస్య మే దాసభూతస్య ప్రసాదం కర్తు మర్హసి

భ్రాతు శ్శిష్యస్య దాసస్య ప్రసాదం కర్తు మర్హసి ౨-౧౦౪

అట్టిదాసుఁడనైన నన్నసుగ్రహింపఁ దగుదువు తమ్ముఁడు
శిష్యుఁడు దాసుఁడు నైన నన్నసుగ్రహింపఁ దగుదువు.
అనిచెప్పెను. హరుమంతుఁడు లంకలో,

దాసోహం కోసలేంద్రస్య రామ స్యాక్లిప్త కర్తణః సుంక.

నీచకార్యములుచేయని కోసలేంద్రుడైన రామునకు
నేను దాసుఁడను. రావణునితో,

శ్లో. సత్యం రాక్షసరాజేంద్ర! శ్రుణుష్వ పచనం మమ

రామదాసస్య దూతస్య, వానరస్య విశేషతః ౫-౫౧

రాక్షసరాజా! సత్యము చెప్పెదను రామదాసుఁడను,
దూతను. విశేషించి వానరుఁడనైన నా మాట వినుము
(ఇచ్చట విశేషించి వానరుఁడనైన నామాటవిను మని చెప్పు
టకుఁ గారణము నీవు రాక్షసుఁడవు రాముఁడు నరుఁడు నేను
మీయిరువురిఁజాతులలోఁ జేరినవాఁడను గాను కావున
నాకుండు స్వభాత్యభిమాన మారోపించి పక్షపాతబుద్ధిచే
జెప్పుచున్నావని నిరాకరింప నీకుఁ గారణములే దని భావము)
అని చెప్పెను. సుగ్రీవుఁడు రావణునితో,

శ్లో. లోకనాథస్య రామస్య సఖా దాసోస్మి రాక్షస

రాక్షసుఁడా జగత్ప్రభువైన రామునకు నేను సఖుఁడను
దాసుఁడను

విభీషణుఁడు రామునితో,

ప్రేష్యోహం నఖి లావ్యజ్ఞాప యామితే

౬-౧౨౪.

నేను దాసుఁడను ని న్నాజ్ఞాపించుటగాదు సుమీ య నెను. రామలక్ష్మణులు విశ్వామిత్రునితో, శ్లో ఇమాన్త మునిశాద్దూల కింకరా సముపాగతౌ. ౧. ౩౧.

మునిశ్రేష్ఠా వీరు చూకింకరులు వచ్చియున్నాగు అని చెప్పిరి.

ఇంతయేల శ్రీమద్రామణ మంతయును శరణాగతి నే కదా బోధించుచున్నది ఆకారణముచేతనే దానికి ద్విశరణా గతి యని శరణాగతినారమని పేరు. శరణాగతి దాసలక్షణము గాక మఱియేది కాఁగలదు.

దాస్యలక్షణ మెఱుంగనివా రది నీచమందురు నీచసేవ నీచముకాని తానైపూనిన మహాత్మేవ యేనాఁడును నీచము కానేరదు నీచసేవనంబు కర్తవ్యంబు గా దని పురాణములు చెప్పుచున్నవి కాని సేవచే నిషేధింపలేదు వ్రతిఫలకాంక్ష లేక యపకారబుద్ధితో కర్తవ్యమను జ్ఞానముతో జేయు నెట్టి సేవయైన శ్లాఘ్యమై యాశ్చర్యధారకమై యుండ మహాత్మేవ యెట్లు శ్లాఘ్యతమము గాకుండు. కావున మాతృసేవ, పితృ సేవ, గురుసేవ, దేవసేవ, లోకసేవ లోనైనవి యచశ్యకర్తవ్య ములు కానఁ గదాసేవను భవభూతి లోకారాధన మని వచించుట

కావున నిట్టిచందర్భములం దెల్ల సేవాశబ్దము బదులు ఆరాధనశబ్దము నుపయోగించుచు ప్రశస్తము. నీచసేవ నిష్కర మగుటయే గాక యనర్థకము కూడ నగును కావుననే నీచు లను గురువు బగఁ గాని మిత్రులగఁగాని గ్రహింపఁగాదు

లోకమునందు దాసులు గానివారు లేరు అర్థదానాజనాస్పర్శ్య
యని భీష్మఁడు చెప్పినట్లు జనులు ధనదాసులు కామదాసులు
ఇంద్రియదాసులు, కీర్తిదాసులు, ప్రతిష్ఠాదాసులు, కుటీదా
సులు, వేశ్యాదాసులు, కులటాదాసులు, భార్యాదాసులునై
యున్నారు తుదకు నాస్తికులైన యచలమతస్థులును గురు
దాసులై యున్నారు కొండరాని సేవక సమాజసభ్యులు
తదితర భక్తులు రామదాసులు కృష్ణదాసులు నరసింహదాసులు
హరిదాసులునై యున్నారు విరుత్తములు లోకమునందం
ఁడు దేస్కో యొకదానికి దాసులైయుండఁ గామదాసులగుట
మేలో, రామదాసు లగుటమేలో బుద్ధిమంతు లాలోచిం
తురుగాక

కింకరుఁడు = స్వామివిషయమునఁ గుత్సితకార్యము అల్ప
కార్యము నయినను జేయువాఁడు (కించిత్ = కుత్సితంవా కరోతి
కింకరః) అని రామాశ్రమి

దాసుఁడు = “దాస్యదానే” అనువ్యుత్పత్తి ప్రకారము
తనస్వస్వము స్వామికై యిచ్చినవాఁడు (దాస్యమును గుఱించి
౧౯౨౯ సంవత్సరము సెప్టెంబరు అక్టోబరు నెలలసంజీవములును
జూడవలెను) నిష్కామకైంకర్యదాస్యఫలము లేకుని శ్రీమద్రా
మాయణంబునఁ జెప్పబడెనో చూతము.

అయోధ్యాకాండము ౧౦౩వ సర్గము కౌసల్య సుమిత్ర
తోఁ జెప్పిన వాక్యము.

శ్లో. ఇత స్సుమిత్రే పుత్ర స్తే, నదా జల మతంద్రితః
స్వయం హరతి సౌమిత్రి ర్నను పుత్రస్య కాంచాత్
జఘన్య మపి తే పుత్రః, కృతవా న్నతు గర్హితః,
బ్రాతు ర్యదగ్ర సహితం, సర్వం తద్విహితం గుణైః॥

అర్థము

ఈ రేవునుండి సుమిత్రా! నీకొడుకు లక్ష్యణుడు నా
కొడుకునకుఁగాను జాగరూకుడై నిత్యము తాను స్వయముగా
నీళ్లు మోచికొని పోవుచున్నాఁడు

ఇట్టి నీచకార్యము చేసెనని నీకొడుకు నిందింపఁబడఁడు.
అన్న నిమిత్తమై చేయు సర్వకార్యములు గుణవంతములే య
నఁగా శ్రేయస్కరములే

అయోధ్యాకాండము ౪౪-వ సర్గము సుమిత్ర
కౌసల్యతో,

శ్లో. వర్తతే చోత్తమాం వృత్తిం, లక్ష్యణోస్తి సదానఘః

దయావాక్ సర్వభూతేషు, లాభస్తస్య మహాత్మనః॥ ౫.

దోషరహితుఁడును, సర్వజీవికొటులయందు దయగల
వాఁడు నగులక్ష్యణు డీయుత్తమ వ్యాపారమందు (నేవచేయుట
యందు) వర్తించుచున్నాఁడు. ఇది యా మహాత్మున కెఞ్జో
శ్రేయస్కరము

అయోధ్యాకాండము ౪౪-వ సర్గము

శ్లో. ఏక స్సత్పురుషోఽగోకే, లక్ష్యణ స్సహావీతమా

యోనుగచ్ఛతి కాకుశ్చం, రామం సచివర వ్యనే॥

౮

కకుత్స్థపంశమునఁ బుట్టిన రామునకు నడవియందు నేన
నేయటకు లక్ష్యముండు నీతతో నాయనను వెంబండించి
పోయెను. కావున లోకమందు సత్పురుషుండు లక్ష్యము
ఁజూడఁడె. రామునిపరిచర్య నిమిత్తమై నీత యరణ్యములకుఁ
బోయెను పారిరువురకు శుశ్రూషచేయు లక్ష్యముండు
పోయెను

అ యోధ్యాకాండము ౫౨-వ సర్గము సుమంత్ర
వాక్యము

శ్లో. ఇమే చాపి హయా వీర, యది తే వనవాసినః

పరిచర్యాం కరిష్యంతి, ప్రాప్స్యంతి పరమాంగతిమ్.

తవ శుశ్రూషణం మూర్ధ్నా, కరిష్యామి వనే వనం

అయోధ్యాం దేవలోకిం వా, సర్వథా ప్రజాహామ్యహమ్.

వీరుడా రామా! గుఱుములు వనములందు సంచ
రించుచు నీకు నేవచేసెనేని యుత్తమగతిని బొందఁగలవు.
వనములందుండి నేను నీకు శిరస్సుతో శుశ్రూషచేయుచు
సర్వవిధముల నయోధ్యనుగాని దేవలోకమునుగాని వదలె
దను

నీ నేవవలన నా రెంటియం దనుభవించు సుఖమున
కంటె నెక్కువసుఖ మనుభవించుట

దీనివలనఁ గైంకర్యము మనుష్యులకే కాక పశుపక్ష్యాదు
లకుఁగూడ లాభకరమేయని యేర్పించుననిది కావుననే
కదా యయోధ్యా బృందావనమందలి తిర్యక్కులును జటా
యవులొనగు వారును ముక్తికి యోగ్యులగుట

యుష్ఠకాంక్షము ౧౨౨ సర్గము దశరథవాక్యము
 శ్లో. అవాప్తం ధర్మచరణం యశశ్చ విపులం త్వయా
 రామం శుశ్రూషతా భక్త్యా, వై దేహ్య సహసీతయా
 లక్ష్మణా, సీతతోఽగూడిన రామునిశుశ్రూష సీవు భక్తి
 తోఁజేసి విస్తారమైన యశస్సు ధర్మలాభము పొందినవాఁడ
 వైతివి సశేషము.

—ఊఊ సంధ్యావందన నియమములు. ఊఊ—

సంధ్యావందన విషయమై శాస్త్రజ్ఞానముగాని యాచార
 జ్ఞానముగాని లేక జీవబ్రహ్మైక్య వేదాంతరహస్యమను నొక
 గ్రంథమందు వ్రాయఁబడిన విపరీతపు వ్రాతలఁజూచి యెందఱు
 చెడనున్నారో యనితోఁచుటచే సంధ్యావందన నియమములు
 కొన్ని యిందు వ్రాయవలసివచ్చెను ఇది సంధ్యావందనమంత్ర
 ముల కర్థముగాదు భాష్యముగాదు శాస్త్రనియమవాక్యములే
 సూత్రప్రాయములుగ వ్రాయఁబడినవి

౧. ద్విజులకుఁ దప్పఁ దక్కినవారికి సంధ్యావందన మందధి
 కారిము లేదు బ్రహ్మక్షత్రియ వైశ్యులు ద్విజులు.
 వీరికి వేదోక్త కర్మాధికారిము గలదు

౨ సంధ్యావందనము నిత్యకర్తము. ఏ కర్తము చేయకుండిన
 యెడలఁ బ్రత్యవాయముకల డని శాస్త్రము చెప్పు
 చున్నదో దానికి నిత్యకర్తమనిపేరు

౩ సంధ్యయెఱుంగనివాఁడు, రోగి కాక శక్తియుండియు
 సంధ్యవారుసనివాఁడు, బ్రతికి యున్నప్పుడు కార్యుఁడు

చచ్చి తామస్రనరకమువాలై కుక్కయై మరల జన్మించును

౪ సంధ్యవారువనివాఁ డశుచి. వాఁ డెట్టి కర్మమునకు యోగ్యుఁడు కాఁడు.

౫. జాతాశౌచ మృతాశౌచములందు సంధ్య మానసికముగ వారువలయును. జపోపస్థానములు లేవు అర్ఘ్యము మాత్రము విడువవలయును ప్రాణాయామమే సంధ్యయనెడి వ్రాత పిచ్చివ్రాత యని యెఱుంగునది

౬. రాజ్య మరాజకమైనపుడును రోగవీడితుండైనపుడును రాజుచేతఁ బీడితుండైనపుడును సూతకమరచును శక్తియుండియు సంధ్యవారువకున్న దోషము లేదు రోగియై కూర్చుండుటకు శక్తిగలవాఁడు సాయంసంధ్యనువేడి నీళ్లతో నాచమించి యథాశక్తి సంధ్య వార్జవలయును. కూర్చుండుటకును శక్తిలేని వాఁడు తండ్రినో తమ్మునినో యన్ననో నాకు బదులు నీవు వార్జమని యధికార మీయనచ్చును ఇట్లు వార్జువారు “మమ” యనక ‘యజమానస్య’ అని చెప్పవలయును

౭. దేవతాకార్యము - ద్విజకార్యము - అగ్ని కార్యము - విద్యా కార్యము లోనగు గొప్ప కార్యమందుండినవాఁడు సంధ్య వారువకుండిన దోషములేదు

౮ అర్థము తెలియక సంధ్యవార్జుటకంటె నర్థము తెలిసి వార్జుట శ్రేష్ఠము

౯. ప్రాతస్నానముచేసియే సంధ్యవారువలయును. స్నానముచేయుటకు వలనుపడనపు డూరకయే సంధ్యవార్జ

వచ్చును. “అశుచిర్వా శుచిర్వాపి కాలే సంధ్యా విధీయతే” అను చాక్యముచొప్పున సకాలసంధ్యావంశనము శ్రేష్ఠము మానసమంత్రస్నానము లచుష్ఠేయములు

౧౦. సూర్యబింబ మెఱ్ఱి బాటు సమయమందు నాయంసంధ్య వారువలయును ఇదిసరియైన కాలము. సూర్యాస్తమానము మొదలు చుక్కలు కానరాకుండువఱకు నైనది మధ్యమము నక్షత్రములు కానవచ్చు కాల మధమము. బారేఁడుప్రాద్ధంశ సంధ్యవార్షవలయు ననువ్రాతయున్నత్రత్రలాప మని యెఱుంగువది.

౧౧ ప్రాతస్సంధ్యకు నక్షత్రములు కానవచ్చుకాలము ముఖ్యము తారకలుగానరాకపోవుటకు సూర్యుఁ డుదయించుటకు నడిమికాలము మధ్యమము. సూర్యుఁడు కనఁబడినతరువాతకాల మధమము

౧౨ మధ్యాహ్నసంధ్య మధ్యాహ్నమం దుత్తమము సంగవ (సంగమ) సమయమందు మధ్యమము. అపరాహ్ణమందధమము

సూర్యోదయముమొదలు సూర్యాస్తమయకాలమువఱకు గలకాలము ౫ భాగములుచేసిన నందు మొదటిదిప్రాతఃకాలము (ఆఱుగంటలకు సూర్యుఁ డుదయించెనేని 8-24 వఱకు ప్రాతఃకాలము) 10 - 48 వఱకు సంగవకాలము 1 - 12 వఱకు మధ్యాహ్నకాలము 3 - 36 వఱకు అపరాహ్ణము 6 - వఱకుసాయంకాలము.

౧3 సరియైనకాలములో సంధ్యవార్పుటకు వలనుపడని యెడల ప్రాతఃకాలమందు 3, సంగవకాలమందు ౬,

మధ్యాహ్నమందు ౯, అపరాహ్నమందు ౧౩, సాయం
కాలమందు ౩౬, ప్రాణాయామములు ప్రాయశ్చిత్త
ముగాఁ జేయవలయును.

ఇట్లు చేయఁజేసి సూర్యహత్యాదోషము లభించును.

౧౪ రాత్రి ౯ గంటలమీఁదఁ గర్త మనుష్టింపరాదు మాన
సికముగఁ జేసి నుఱునాఁ డుదయమున యధావిధి
వార్జవలయును సశేషము

—ॐ సమాజము. ॐ—

పశువులసమూహమునకు సమజ మనిపేరు ఇట్టివి కుట్టు
పుచే సమూహమైనవి కావున వానిగుంపునకు సమజ మని పేరు
మనుష్యులసమూహము సమాజము. పుట్టువునందును ఆకార
మునందును మనుష్యులందఱొకవిధమువ్వారైనను సంతకుంఁగో
యుత్సేవాదులయందో ధూమశకటఘట్టములందో వినోదస్ర
దర్శనములందో చేగమనుష్యులగుంపునకు సమాజమనుపేరు
రాదు సమాజమునకు నైకమత్యము ప్రాణము అట్టి యైక
మత్యములేని నిర్జీవసమాజమునకు సమజమునకు విశేషభేదము
లేదు.

ఐకమత్య మనఁగా నొక్కవిధమైన మనస్సులభిప్రాయము
గలిగియుండుట. ఒకసమాజమునందుఁ జేరిన యందఱి
యంద్రేశ మేకమై యుండవలయును అందఱి యంద్రేశము
ఉద్దేశము నడవడి యొక్కటై యుండువలయును భిన్నచర్ణముల
వారు వేరువేరు వయసులవారు రథమును లాగునపు డెట్లు
తేజోద్దేశముగలవారై యొక్కపూనికగలవారై ప్రయత్నిం

తురో యట్టులే యొకసమాజమందుఁ జేరినవారును బ్రవర్తింప నలయును తేరికిఁగల రెండుమోతులను నొకదానిఁ గొందఱు మఱియొకదానిఁ గొందఱు పట్టుకొని యొకతెగ తూరుపున కీడ్చిన మఱియొకతెగ దక్షిణమున కీడ్చినరథము గతి యెట్టు లగురో భిన్నాభిప్రాయములు గలవా రొకసమాజమునఁ జేరిన నాసమాజముగతి నట్టిదే యగును కావున సమాజసభ్యులందఱు నొక మార్గమును బట్టి పోవువారుగా నుండువలయును

ఎప్పు డందఱు నేకాభిప్రాయము గలవారగుదురో యప్పుడే వారియందుఁ బరస్పరమైత్రి కుదురును. మిత్రభావము మైత్రి అనఁగాఁ దనతోఁ గలిసినవానిని రక్షింపవలయునను నభిప్రాయము. మైత్రి యెప్పుడు కుదురునో ద్వేషము - మాత్సర్యము అసూయ లోనగు విషమగుణము లన్నియు నిర్మూల మగును ఎప్పుడు మైత్రి కుదురునో సహన మప్పుడే కలుగును రథము నీడ్చువా రొకరొక్కొక్క మఱియొకరు త్రొక్కినను నొకరిరాపిడి మఱియొకరికిఁ గలిగినను రోషము ద్వేషము నెంచరుగదా బలహీనునిఁ జూచి బలవంతుఁ డహంసించుడు గదా డుడుతకు నుడుతభక్తి యన్నట్టు లింతటి బలహీనుఁడు బాలుఁడు అబల బాలిక తనయుద్దేశము నామోదించి దానికి సహాయపడ వచ్చెనని బలవంతుఁ డెంచునే కాని వారిని నీనడించునా? రథము నీడుచువా రొక్కొక్కొక్కొక్కసారి యిడువక యొకకాలమం దందఱు తెల్లు లాగుదురో సమాజమునఁ జేరినవారు నట్లే చేయవలయును కాని రథము లాగుట గంట రెండుగంటల పని యనియు సమాజకార్యము యావజ్జీవ ముండునదియనియు స్పృహియం దుంచవలయును.

రథముమీఁద నుండు నర్చకుఁడు వింజామరము వీచినపు
 డాపైఁగ గ్రహించి దానికిలోపడి యెట్లు ప్రజలు రథము
 నీడ్తురో యట్లే సమాజాధికారి మాటలు సభ్యులందఱు గౌర
 వించి నర్తింపవలయును తనయందు గౌరవములేని భటులను
 దోలుకొని పోయి సేనానాయకుఁ డెట్లు యుద్ధమున జయింపఁ
 గలఁడు? అట్టి భటుల గతియేమి? మనస్సు చెప్పినట్టు కాళ్లు
 చేతులుకదలుటకు, వాతరోగము వారి కాళ్లు చేతులు తమంతటఁ
 దామి కదలుటకు భేదము లేదా? కావునఁ దిమకిష్ట ముండినను
 లేకుండినను గట్టమైనను నిష్కరమైనను తుదకుఁ బ్రాణగొడ్డమై
 నను నాయకు వాక్యముల ప్రకారము సభ్యులు నడచుకొన
 వలెను విధేయత ప్రథమ శుభ చిహ్నము. మీఁదఁజెప్పిన
 మైత్రీ సహనము ఏకోద్దేశము లోనైన వెప్పుడు కలుగును?
 మనస్సు నిర్లభమై నప్పుడే మనస్సు నిర్లభ మగుట యనఁగా
 నేమి? స్వలాభము స్వప్రతిష్ఠ సోప్రతిష్ఠాప్రతిష్ఠము లోనైనవి
 లేక యుండుటే. నిర్వంచనమైన పరోపకారబుద్ధి (పగులకు
 హితముచెప్పట చేయుట) యొక్కటి దృఢముగనుండిన మనస్సు
 నిర్లభమగును ఇది దంభార్థముగ నుండఁ గూడదు. దంభా
 ర్థము కార్యము చేయువాఁ డాత్మవంచకుఁడు ఒకరిని మోస
 గింపఁ బోయి తుదకుఁ దానే మోసపోవును.

ఒకసమాజమని యేర్పడెనేని సమాజనియమములు
 సమాజసభ్యులగు వారు జీవించి సమాజమనునది యందు
 నటకు నిర్విఘ్నముగ ననుష్ఠింపఁ బడుచుండవలెను. ఈవిధ
 ముగ ననుష్ఠింపఁబడెనేని క్రమక్రమముగ దానిశక్తి వృద్ధియై
 మట్టిచెట్టువలె శాఖోపశాఖలుగలిగి నానాదిక్కుల వ్యాపించి

యచేకుల కాశ్రయమగును కనుక దత్కాలనాయకుఁడను
దశపూర్వనాయకు లనుష్ఠించిన నియమములనుండి తొలఁగక
యుండుట యావశ్యక మగుచున్నది అటుగాక పూర్వనాయకుఁ
డొకవిధముగను వాని వెనుకటివాఁడు మఱియొకవిధముగను
వర్తించిన సమాజసత్త చెఱును సభ్యులనునన్ను'ందును వికా
రములు జనించును

కావున నియమానుష్ఠాన మత్యావశ్యకము. అట్టి యను
ష్ఠానమున కశక్తుఁడైనవాఁడు సమాజమునుండి తొలఁగుట
శ్రేయస్కరము సమాజమందుండి మనోవాక్కాయముః
సమాజమున కపక్తిగ్ని కలుగునట్లు న్యవహరించెనేని వాఁ డిహ
మునఁ బరమునఁ గూడ నాశ మగును

తాను దోషముచేసియు లేదని వాదించువాఁడను,
దానుచేసినది సరియని వాదించువాఁడను, నిగువురు సుభయ
లోకములఁ జెడదురు

శ్రీ కొదండరామసేనక సమాజమునకుఁ బ్రభువు శ్రీకొ
దండరామమూర్తి. నాయకుఁడు సంజీవరాయఁడు. సభ్యులో
సమాజనియమముల ప్రకారిము యావజ్జీవము వర్తించెదమని
ప్రమాణముచేసినవారు వీరు కామక్రోధాసూయాది గుణ
ములకు లోనై విరుద్ధవర్తనులయిరేని ప్రభువునకు, నాయకునకు
సమాజమునకు ద్రోహము చేసినవారగుదురు కావున నీవిష
యము మనస్సు నందుంచుకొని మైత్రి సహనము ఐకమ
త్యము అనసూయత లోనగు గుణములు గలవారియి చిన్న
వాండ్రను బెద్దవారు, స్త్రీలను బరుషులు తెలియనివారిని

దెలిసినవారు, నాదరించి తాము చక్కనినడివడి గలవారై
దాని నభివృద్ధికిఁ దెత్తురుగాక.

— శ్రీరామాష్టాక్షర మంత్రము —

ద్వితీయసోపానమున రగి-వ పుటయందుఁ జెప్పఁబడిన
జపాంతపరసీను శ్లోకములు యర్థము
శ్లో. కేయూరాంగదకంకణై ర్దశిగణై ర్విద్యోతమానం సదా
రామం పార్వణచంద్ర కోటిసదృశచ్ఛత్రేణ వైరాజితమ్
హేమస్తంభసహస్రజోకశయ తే మధ్యే మహామంటపే
దేవేశం భరితాదిభిః పరివృతం రామం భజే శ్యామలమ్
అర్థము

కేయూరములు, బాహుపురులు, కంకణములు, రత్న
సమూహములు వీనిచేఁ బ్రకాశించువాఁడును, కోటిపూర్ణ
చంద్రులతో సమానమైన తెల్లనికాంతిగల గొడుగుచే రాజులు
వాఁడును, పదునాఱువేల బంగారు స్తంభములతోఁ గూడిన
గొప్పమంటపమధ్యమందు భరితాదులతోఁ జుట్టఁబడినవాఁ
డును నీలమేఘ చ్ఛాయగలవాఁడును నగు శ్రీరామచంద్ర
మూర్తిని నెల్లప్పుడు భజించెదను

శ్రీరామాష్టాక్షర మంత్రమహిమ

శ్లో. కింమంత్రై ర్భవతుభి ర్విసర్వరఫలై రాయాససాధ్యైర్విధా
కించిల్లోభవితానమాత్రవిఫలై సంసారదుఃఖా వహై,
ఏకస్మిన్నపిసర్వమంత్రఫలదో హోభాదిదోషోర్ఘ్నితః
శ్రీరామశ్కర ఐమమేతినతతం మంత్రోయమష్టాక్షరః

కాలక్రమమున నశించిపోవు ఫలమును గలవియు వ్యర్థ
ముగా విశేషముగా శ్రమించి సాధించనగునవియు నేవేని

కొంచెము లోపములు కలిగినంతమాత్రముననే విఫలములగు నవియు మరల సంసారదుఃఖము కలిగించునవియు నగు పెక్కు మంత్రములతోఁ బ్రయోజనమేమి?

శ్రీరామాష్టాక్షరమంత్రము ఒక్కటియయ్య సర్వమంత్రములు జపించిన నేఫలముగలదో యాఫలమును నిచ్చునట్టిదియును లోభము లోపము మొదలగు దోషములు లేనిదియు నెనిమిదియక్షగములు గలదియు శ్రీరాముఁడే యెల్లప్పుడు నాకు దిక్కు-రక్షకుఁడు నను నర్థముగలదియైనై యున్నది ఈమంత్రము భుక్తిముక్తుల రెంటిని నీయఁగలదు. పొరపాటున ననుష్ఠానమందుఁ గొంచె మేదేని లోపము జరిగినచు గీడు గలిగింపదనియర్థము. కావున నిది సర్వవర్ణములవారికి సంహరులకును జపింపయోగ్యమైనది

శ్రీరామమంత్రము పడక్షరిగాని యష్టాక్షరిగాని సిద్ధికై యక్షరలక్ష జపించువారు

- ౧ దినమునకు మూఁడుమాల్గు చల్లనీళ్ల స్నానము చేయవలయును. అస్తమానానంతరమున స్నానము నిషిద్ధము.
౨. ఫలమూలములు పాలుమాత్ర మాహారిముగాఁ గొనవలెను లేదా పాలు-హవిస్సన్నమును భుజింపవచ్చును. మంత్రవంతముగ భగవంతునకు వివేదించిన యన్నము హవిస్సు
౩. ఆఱురసములు (ఈప్ప-ఫలును-కారము-చేదు-వగరు-తీపు) వర్జింపవలెను. అనఁగా బాలలోఁ జక్కెరకూడ వేసికొనరాదు.
- ౪ ఆశ్రమధర్మము పడలరాదు అనుష్ఠింపవలెను

౫. స్త్రీలు మొదలగు భోగ్యములయందు మనోవాక్కాయముల నెట్టి కోరికయు నుండరాదు
- ౬ మనోవాక్కాయముల శుచియై యుండవలెను.
౭. నేలపైఁ బరుండవలయును
- ౮ బ్రహ్మచర్య మవలంబింపవలయును.
౯. నిష్కాముఁడగు నుండవలయును
౧౦. గురుభక్తిగలవాఁడై యుండవలెను.
- ౧౧ స్నానము దేవపూజ జపము ధ్యానము హోమము చలువవలెను.
- ౧౨ ఇతరవిషయములవీఁడ మనస్సు పోనీయక గురు వ్రసదే శించినమార్గమున శ్రీరాముని ధ్యానింపవలెను.
- ౧౩ సూర్యుఁడు - చంద్రుఁడు - గురువు - దీపము - గోవు - బ్రాహ్మణుఁడు వీరి సమీపమందు - శ్రీరాములనన్నిధానమందు - మంత్రార్థముఁ దలఁచుచు మానియై జపింపవలయును
౧౪. దినమున కిన్నియని నియమమువలయును.
- ౧౫ కూర్చుండుటకు వ్యాఘ్రచర్మము శ్రేష్ఠము
- ౧౬ స్వస్తికములోనగు నాసనములలో దేనియందైన నొక దానియందు తులసి - పారిజాతము - మాఁదేవు - ఈ చెట్లక్రిందనో దీని సమీపమందో కూర్చుండవలయును
౧౭. మనస్సునందే మంత్రము జపింపవలెను
౧౮. వైష్ణవపీఠమందు నర్చింపవలెను
౧౯. జపసంఖ్యోఁ బదవభాగముగాని దానిలోఁ బదవభాగముగాని పాలతోఁ దర్పణము చేయవలెను. దానిలోఁ బదవభాగము నేతితోఁ జేసినపదార్థములతో భోజనము

పెట్టవలెను. * (అనగా ౧౦,౦౦౦ ల వంతున జపము నాగెనేని ౧౦౦ తర్పణములు చేసి ౧౦ మందికి భోజనము పెట్టవలెను)

౨౦ తరువాత మూలమంత్రముతోఁ బుష్పాంజలి సీయవలెను.

౨౧ ఈప్రకారము చేయువాఁడు మంత్రసిద్ధుఁడగును.

౨౨ ఇట్టివాఁడు మననశీలుఁడై జీవన్ముక్తుఁ డగును.

౨౩ ఇట్టివాఁ డైహిక కార్యములకుఁగాని మహాకష్టపశయందుఁ గాని రామమంత్ర నాహాయ్యము కోరరాదు మోక్ష సాధకుఁడు శుభాశుభము లనుభవింపవలయునే కాని మేలు రావలయుననికాని కీడుపోవలయుననికాని కోర రాదు కష్టములు గలిగినపుడు హనుమంతు స్థరింప వలెను శ్రీరామభక్తులకు సహాయపడెద నని హనుమం తుఁడు దీక్ష వహించియున్నాఁడు. ఆయన రామభక్తుల విషయమున జగదూకుఁడయియే యున్నాడు ఆయనయే మన సమాజమునకు నాయకుఁడు

శ్లో ససర్వసిద్ధి మావాప్య హ్యంతే రామపదం వ్రజేత్

చింతయే చేతసా నిత్యం, శ్రీరామ శ్మరణం మమ.

శ్రీరాముఁడే నాకు రక్షకుఁడు అను నర్థముగల మంత్ర మును నిత్యము నెవ్వఁడు చింతించునో వాఁడు సర్వసిద్ధులు పొందినవాఁడై యంతమున శ్రీరాముల పరిధామమును బొందు చున్నాఁడు.

(శ్రీరామ యనెడు నామము మాహాత్మ్యము శ్రీరామ నామమాహాత్మ్య మనుగ్రంథమునఁ జూపవలెను)

శ్రీరాముడే నాకురక్షకుఁ డని నే నెప్పుడు చెప్పితి నో యప్పుడే నాకు శ్రీరాముఁడుతప్ప మఱి యెవ్వరు రక్షకులుగా రని యర్థము స్పష్టమగుచున్నది కావున నితరదేవతలఁగాని సోపాధికబాంధవులయిన తల్లి దండ్రు మొదలయిన వారినిగాని తనకు రక్షకులని వీరు తన్నుద్ధరించెదరని మనస్సునందైనఁ గలఁ పరాదు మన కేదిమేలో యేది కీడో యజ్ఞులమైన మన కేమి తెలియును? మనయోగక్షేమములు సర్వజ్ఞుడైన భగవంతునకుఁ దెలియును శిశువులు తమ కేదిక్షేమకరమో తెలిసికొనఁ గలరా? తల్లిసండులకుఁ దెలియును. కావున మన కేది మేలో యేది భగవంతుడే సమకూర్చును కావున మన మేల యవి కావలె నివి కావలె నని కోరుటయుని యెకోరికలు కోరక నిర్విచారముగ నుండివలెను మనము భగవంతుని రక్షకునిగా గ్రహించితిమి పరమకరుణాకరుఁడు వాత్సల్యజలధి దయా సముద్రుఁడు సర్వశక్తుఁడు సగునాయశక్తులై మఱియెవఁడు రక్షకుఁడు గలఁడు ఆయన పాదములపైఁ బడి యాయననే యుపాయముగాఁ గొనుటవలస మేలుగలుగుగాని యాయన యనుగ్రహము సంపాదించు మఱియొకసాహాయ్యము నే నేల కోరవలె అట్లువేఱు సాహాయ్యముకోరితినేని యాయన రక్షకత్వమునందు చాకు నస్తకములేరని కదా యర్థము అట్టియభిప్రాయము కలిగించితిమెని యావల నెంతసేవచేసి యేమి ప్రయోజనము? ఎంతఅచేతఁ జెప్పించి యెన్నియుపాయములు చేసి యేమిప్రయోజనము నీవేదిక్కు రక్షింపుమని ప్రభువు కాళ్లపైఁ బడితిమి ఆయన రక్షింప నుద్యుక్తుఁ డయ్య నుండెను. అట్టిచోట పంటవాండ్రతో నీళ్లవాండ్రతో నేనకులతో నీవు

కాపాడు నీవు కాపాడు మని వారి నాశ్రయింప నేల? ప్రభువు నకు రక్షింప నిష్టములేనియెడల వీరు చెప్పిన వినునా? ఆయన కిష్ట మున్నయెడల వీరితోడ నేమి పని? కావున మోక్షసాధ కుడైన శ్రీరామభక్తుడు (1) రామునే నమ్మియుండవలెగాని యితరదైవములను బంధువులను రక్షకులుగా గ్రహింపరాదు. (2) ఆయన యనుగ్రహము సంపాదించుకొనుటకు నాయనను దప్ప మఱియెవరినిగాని కర్తజ్ఞునయోగాదులనుగాని యుపాయము (సాధనమార్గము) గా గ్రహింపరాదు (3) ఆయన యేమి ఫలమిచ్చుచో దానితో సంతుష్టిపడి యుండవలెనుగాని తదితరప్రయోజనము గోరరాదు ఇట్టిచారికి భగవదనుగ్రహ ముచే సర్వసిద్ధులు లభించును గాని వాడు వాని గ్రహింపఁడు. అంతమున భగవత్ప్రాప్తియుఁ గలుగును సశేషము

నామధేయములు	వాగ్దాన	చెల్లించిన
	మొత్తము.	మొత్తము.

౫౯. కొంఠూరువేంకటశివరాజుగారు ౧౦౦-౦-౦ ౧౦౦-౦-౦

౬౦. ,, సిద్ధిరాజుఖండ్రీక ౫౦-౦-౦ ౫౦-౦-౦

పునర్వసుపునకు నీత్యభోగమునకును సశేషము

మంసరము వ్రాయుకాలములో శ్రీనృసింహుని వైవేచ్యమునకు నెలకొనూపాయనంతున మూడుసంవత్సరములవఱకు కిచ్చుటకు వాగ్దానముచేసిన భక్తులవినరము

నామధేయములు.	వాగ్దాన	చెల్లించిన
	మొత్తము	మొత్తము

౧ కలగోట్ల కోటిరెడ్డిగారు,

చాగంటివాడిపాలెము ౫౦-౦-౦ ౫౦-౦-౦

౨. పల్కుల పానకాలరెడ్డిగారు, ను		
దురుపాడు	౨౫-౦-౦	౨౫-౦-౦
” ” ”	౩౬-౦-౦	౧౨-౦-౦
౩ కాట్రపాటి లక్ష్మీనారాయణగారు,		
వట్టి చెఱుకూరు.	౩౬-౦-౦	౨౪-౦-౦
౩౬. చిల్లర లక్ష్మయ్యగారు, వెల్లి		
లూరు	౩౬-౦-౦	౩౬-౦-౦
౩౭. ఆవటపల్లె రాఘవరావుగారు గన్న		
వరము.	౩౬-౦-౦	౨౪-౦-౦
౩౮ కిక్కురు అప్పిరెడ్డిగారు, నుదురు		
పాడు	౩౬-౦-౦	౧౨-౦-౦
౩౯ చర్మి శేషశయశర్మదాసుగారు, ఎద్దన		
పూడి	౩౬-౦-౦	౧౨-౦-౦
౩౬. ఎద్దనపూడి నాగభూషణశర్మ		
గారు	౩౬-౦-౦	౩౬-౦-౦
౩౭ ఆదిపూడి సూర్యనారాయణ		
దాసుగారు	౩౬-౦-౦	౧౨-౦-౦
౪౫ కాట్రపాటి దుర్గాప్రసాదరావుగారు		
వట్టిచెఱుకూరు	౩౬-౦-౦	౨౪-౦-౦
౪౬. పసుచూరు రొసెయ్యగారు		
శేనులైపాడు	౩౬-౦-౦	౩౬-౦-౦
౬౧ వి టి ఏకామ్ర శాస్త్రిగారు బి ఎ.		
ఝమ్మలమడుగు తహశీలువార్	౩౬-౦-౦	౩౬-౦-౦
సశేషము		

శ్రీరామ.

భక్తి సంచీవని.

ఇది శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామ సేవక సమాజమువారి
కైంకర్య రూప మాసపత్రిక.

దీనికి సర్వస్వామి శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామమూర్తి
విలేఖకుఁడు — ఆంధ్రవాత్మికి వావిలికొలను నుబ్బరావు (వాసుదాసుఁడు)
ప్రకటనస్థలము — వామ్మి కాశ్రమము ఒంటిమిట్ట కడప మండలము

చందాల వివరము.

ఉపచారకులు	సంవత్సరమునకు	౨—౦—౦
ధారకులు	,,	౫—౦—౦
జీవాతువులు	,,	౧౦—౦—౦
పోషకులు	,,	౨౫—౦—౦
రక్షకులు	,,	౫౦—౦—౦
ఉజ్జీవకులు	,,	౧౦౦—౦—౦

అంతకుఁ బైచడి యిచ్చువారు ప్రతిష్ఠాపకులు

సంవత్సరము చందాకుఁ దక్కువ గ్రహింపఁబడదు

మూర్ధ్వావస్థయందున్న భక్తిమాతకు విసనకట్టలవీచుట లోనగు
నుపచారము చేయువారివంటి వారుపచారకులు

కుత్తుక యెండకుండ ప్రతివో పాలను తడిపి ధారధారగా పోయు
వారు ధారకులు

స్మృతిగలిగించు నౌషధములవంటివారు జీవాతువులు

దేహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు పోషకులు

మరల నపాయమురాకుండ ప్రతికూలములనడచి యనుకూలముల

రక్షించువారు రక్షకులు

ఉజ్జీవింపఁ జేయువారు ఉజ్జీవకులు

సిరముగ నిలుపువారు ప్రతిష్ఠాపకులు

ఫ

విడిచుతిక 0—5—0

వావిలిగొలను సుబ్బరాయస్వామి.

(హైద్రాబాద్) గానూరుగొలను.

రూ. ఆ. పై

శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకి గామాయణము, 4 వ భాగము			
పక్షేష్వలక్ష్మణకళ్యాణ రెండు సంపుటములు మును			
పాఠకు ఇక్కడ సచరింపబడింది	8	0	0
మూడు సంపుటములు	10	0	0
ఏడు సంపుటములు	13	0	0

చానుగాన ప్రతిము.

ప్రతిము	0	4	0
ప్రతిము	0	4	0

ముముక్షుహిని గెర్వ—ప్రథమభాగము

(సేవర్ కవర్) 0 14 0

ద్వితీయభాగము

(సేవర్ కవర్) 0 14 0

రెండు భాగములు కలిపి కాలిఫోర్నియాకు 2 2 0

భక్తి సరి జీవని ౧౯౨౯.

౧౨ సంచికలు 3 0 0

మీకే సంచిక ఒకకొకటి 0 5 0

కొలది ప్రతియున్నవి, త్వరితము.

మూర్ఖానాం నష్టమందున్న భక్తిమాతకు విసనకట్టలవీచుట
లోనగు నుపచారము చేయువారివంటి వా రుపచారికులు.

కుత్తుక యెండుకుండ ప్రత్తితో పాలను తడిపి ధార
ధారగా పోయువారు ధారకులు.

స్మృతిగలిగించు నౌషధములవంటివారు జీవాతువులు,
దేహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు
పోషకులు.

మరల నపాయమురాకుండ ప్రతికూలములనడచి యను
కూలముల రక్షించువారు రక్షకులు.

ఉజ్జీవింపఁ జేయువారు ఉజ్జీకరులు

సీరముగ నిలుపువారు ప్రతిష్ఠాపకులు.

ఈసంవత్సరపు విడిపత్రిక ౦ ౪ ౦

శ్రీ భక్తిసంజీవనీ ప్రతిష్ఠాపకులు.

యా. ఆ. పై.

మ-రా-శ్రీ, కుట్టా సిద్ధయ్యగారు, జమ్మలపాలెము .. ౪౦౦ ౦ ౦

రక్షకులు

మ-రా-శ్రీ, ముద్దన. రంగయ్యగారు, జగ్గాపురము .. ౫౦ ౦ ౦

పోషకులు

మ-రా-శ్రీ, సి. దొరసామిసాయండుగారు, మేల్పట్టు .. 3౦ ౦ ౦

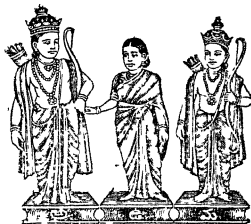
,, చమర్తి చిన్నపిచ్చయ్యరాజుగారు, కొడూరు. ౨౫ ౦ ౦

వాల్మీకీకాశ్రమము,

ఒంటిమిట్ట.

వాసుదాసుడు,

కార్యనిర్వాహకుడు.

శ్రీ భక్తి సంజీవని

ఇది భక్తి జ్ఞాన కర్మ యోగములఁ దెలుపు మానవత్రిక.

ప్రతి హఠాఘాతానారంభంబున వెలువడుచుండును.

విలేఖుండు - ప్రకాశకుండు వావిలికొలను సుబ్బరావు,
(వాసుదాసుండు.) ఒంటిపీట్ట.

“భక్తిరేవైనం గమయతి, భక్తిరేవైనం దర్శయతి!

భక్తివశః పురుషః॥” మా. శ్రుతి.

భక్తియే భగవంత నిబొందించును ఆయనను దర్శింపఁ జేయునది భక్తియే. భగవంతుండు భక్తివశుండు.

సంపుటము ౨. { ప్రమోద సం॥ శ్రావణమాసము. } పంచిక ౮.
ఆగష్టు నెల ౧౯౩౦ సం॥

వాసుదాసుండు రామభిక్షుకై సంచారముచేయు సమయంబునఁ గొన్ని గ్రామములందుఁ గొంతటి యిండ్లవాకిట హరిదాసులతోడ భజనముచేయుచు నిలఁబడఁగా నాయింటి గృహస్థు లింటిలోనికిఁబోయి కలదు లేదని చెప్పక కాలుగంటు

యరగంట నిలువ వేయఁగా నీగీతము రచించెను గాని యింత
పాఠకురీని వెలివఱుప లేదు

యమునా కల్యాణి రాగము - ఆదితాలము

గరుడగ నునరారా వలె.

ఎంతకరినమతులో - పీఠల - దెంతచానరతులో

ఎంతో వినయముగ - నెంత వేడినరు

స్వాంతమునకదయ - సుంతయుఁ దలఁపరు || ఎంత ||

తలఁపలేరు పీరు - మాకిటఁ - గలిగెడివెత తీరు

నిలిచినిలిచి జోములు దిగెఁ బరములు

నలుపుచు నున్నవి - నిలువలేరు యింక || ఎంత ||

వీళ్లు కడ సొంపు - మాటలు - వినఁగ వినఁగఁ గంపు

ఒళ్లు స్రుక్కినది - ప్రేళ్లు పొక్కినవి

కాళ్లు వాఁచినవి - నోళ్లు లెండినవి || ఎంత ||

రాముని దప్పించి - కానుక - రక్తిని నర్పించి

సేమము నొందఁగఁ - జంతాకంతయుఁ

దాము మనంబులఁ - దలఁపఁగ లేరెయ్యె || ఎంత ||

అక్షయభుభుకరణ - ఏకశి - లాలయ జనశరణ

భిక్ష మెత్తు మని నాకటఁ దెలిపియు

భిక్షం బిడుఁ డని - వీరికిఁ దెలుపవు || ఎంత ||

వానలులే వనుచుఁ బలుపులు ప్రశ్నల నడిగెదరు

వానల నిచ్చెడి వరదైవంబును

భానన సే రురు పరమలో ధమున || ఎంత ||

గజవిజ నామదిలో - నాకయి - గలుగదు లవమైవ
 భజనముచేసెడి భగవద్దాసులు
 పడియెడిబాధకుఁ బరితపించెదను || ఎంత ||
 వాసుదానఁ డిట్లు - తమతమ - వాకిట నిలుచుండి
 గాసిపడంగను - వీసంబైనను
 వానితలంపరు - దోషం బెంచగు || ఎంత ||

హితసమితికి వినతి.

శ్రీరామచంద్రమూర్తి యశుగ్రహముచేఁ గొంచె మా
 రోగ్యము లభించుటవలన నాశ్రమముఁ జేరి జ్యేష్ఠశుద్ధపంచమి
 నాఁడు మందరకాన్యమున యథాశక్తి పరిశ్రమింపఁ బ్రారంభిం
 చితిని. దీనిని నాంతముగ నిర్వహించుభారము శ్రీసీతారాముల
 యందును వారిభక్తులయందును గలదు ఆ యిగువరతో
 ఛాటు లేక యీశ్వరి కొనిసాగదు. తావత్తయాదులచే
 విఘ్నము రాకుండను, తెలియనిదానిని దోషఁజేయును శ్రీసీతా
 రాములే గతి.

కం “అననిజవతి గలఁ డనియెడి

పావ రొక్కటి నక్కఁ గండపావరేణ జదువుం

బావరేణ భవమునఁగలిగిన

పావరేనియు లేదు కృతని బూనుటయందున్.

శా తానై రస్తుని పిల్చి నన్నిటకు మోదంబారఁ గైంకర్య
 మున్ | బూసంజేసి తనరక్తమై తిగుగుచో బూముల్ ననుల్
 భిక్షుకై | తానే తోడయి మున్నుగాఁ జనుచు నన్ భన్జాన్

త్తుఁ గావించఁగా | నానాఁ డుండిన జానకీవిభుఁడు లేచా
నేడు నాపాలిటన్ ||

మ శతవారంబులు మీఁగ నెన్నిదియు నౌ సారుల్ పరింపించు
చున్ | గృతి స్వీయంబు నిరంతరాయముగ సంవీర్తి జగ
చ్ఛాఘ్యుహా | గతి సామ్రాజ్యమహాభిషేకమును దాఁగై
కొన్న శ్రీజానకీ | క్షీతిజాకాంతులు నేడు లేరె శృతినిన్
శ్రీమంతముం జేయఁగన్ || మందరివీరక.

దైవసాహాయ్యమునకై శ్రీ సీతారాములఁ బ్రార్థించు
నట్లే మరువ్యనాహార్యంబునకై నాహితులును నా శ్రేయ
స్కాములును నగు భక్తులును భక్తుగాండ్రును నొకవిషయమునఁ
బ్రార్థించుచున్నాను. కొంఁజు సభ్యులును సభ్యరాండ్రును
తమగ్రామములకు రారమ్మని యుత్తరములు వ్రాయుచున్నారు.
నాయందు వీరికిఁగల వాత్సల్యమునకు స్వామికార్యమందలి
యాస్తకికి వీరి కెల్లరకు మఱిమఱి సమస్కారములు గావించు
చున్నాఁడను. వీరు వ్రాసికట్లు పట్టాభిషేకసమయమున పదార్థ
ముల నిచ్చెదమనినవారు కొంఁగ టీయకపోవుటచేతను బంపిన
వారు సకాలమునకుఁ బంపక కాలము మించి పంపినను పదార్థ
ముపయోగమున కసర్దిస్తుగుటచేతను ౧౦౦౦-౦-౦ రూపా
యలవఱకు నప్తపడి ఋణపడవలసినచ్చుట సత్యమే. సగము
చేసి విడిచిన వాహనముల మంఛముల్లోనైనవి పూర్తికావలసి
యుండుట యధార్థమే. స్వామికార్యమునకై ధనమో ధాన్య
మో కావలసియుండుటయు నిజమే మందర ప్రకటనమునకై

ధనము కావలసియుండుటయు వాస్తవమే. ఈ నాలుగు కార్యములు ధనైకనాధ్యములు. ఈనిమిషమున వీనిని శ్రీరామచంద్ర మూర్తి తనపాఠములసన్నిధికి రప్పించుకొనెనేని వీనికి దుర్గతులు రాకుండ వీనిని ఋణవిముక్తుని జేయు నాస్తకియు, రక్తియు, శక్తియు, గల స్త్రీరత్నములు పురుషపంగవులు మననభయందే కలరు భగవంతుఁ డట్టి సంకల్పము వారి కిచ్చెనేని కొఱత పనులు పూర్తి చేయఁగలవారును గలరు స్వామికి నిత్యనైవేద్యమున కీ ముశ్యకైగలవాగును గలరు కాని మందరకార్యమును నిర్వహింపఁ గలవారు కలరా యని సందేహము లోకమునఁ బండితులు లేరా వ్రతభావంతులు లేరా తత్త్వవేత్తలు లేరా యందుచేమో వేనవేలు నాకంటె గొప్పవారే కలరు కాని నాభావ మెట్టిదో వా రేమి యెఱుఁగఁగలరు. మూలమున నొకవిధముగ నున్న సర్థము మఱియొక విధముగ వ్యాఖ్యానము వేఱొకవిధముగ వ్రాసినవారు లేరా? ఇది యాలోచించియే కదా ప్రముఖులు మందరముకై కూర్చుండు మని వీని నాజ్ఞాపించుట తటస్థించెను అట్లుగాకున్నఁ గార్యదుర్గుటత్వము తనదుర్బుత్వము తెలిసి తెలిసి వీఁ డేల దానికై యత్నించును. మహదాజ్ఞా మీఱ లేక యే హృదయాంతర్వర్తి యీశ్వరుఁడు ప్రేరించుటచేతనే

కన్నులు దీసినదేవుఁడు మతి యిచ్చె నన్నట్లు నన్ను దుర్బులుని జేసినను అపూర్వపద్ధతిని బ్ర॥శ్రీ॥ యామర్తి వేంకటసుబ్బదాసువి నొకయం తేవాసివి సాహాయ్య మిచ్చుటచేతనే

భగవంతుడు శ్రీరామచంద్రమూర్తి సీతాసమేతుడై యీ కార్యమునందును దోడుపడుచున్నాడని సాంతముగ నిర్వహింపఁగలఁ డని నమ్మకము కలిగినది. శ్రీసీతారాము లింతవఱి కేగ్రంథరచనమందును నేవశయం దేవిధమైన మనుష్యనాహార్యము వీని కిచ్చినవాఁడు కాఁడు. శ్రీరామచంద్రమూర్తి, ముఖ్యముగ సామ్రాజ్య పట్టాభిషేకము నిర్వహించుకొనిన శ్రీసీతాదేవి యిట్టి సాహాయ్యము నీయకున్న మందరము మందర మయియే యుండును

ఈవిధముగ సాహాయ్యపంపితి నొనగూర్చినవారు మఱి యొక బలిష్ఠమైన విఘ్నభయమును మీఁదవినరించిన ఋణాదీ చతుష్కమును దొలఁగింప కుందురా? పుస్తకములవలన ఎచ్చు మొత్తముతో ఋణశాధ దీటును వాహనములను మండపములను బూర్తిచేయకుండిన వీనిని దండించువారు లేరు మందర ప్రకటనమునకు ధనము దొరకదేని వ్రాతప్రతి సిద్ధము చేయుటయందు నాటంక ముండదు ఎవ్వరి నమ్మి యాంధ్రవాల్మీకి రామాయణము రచింపఁబడెను? శ్రీరాముడే దానిప్రకటన మునకై పిరాపురము మహారాజుగారిని ప్రేరింపలేడా? ఆనాటి రాముడీనాఁడు లేడా? కావున నావిచారము వీనిని బాధింపదుగాని స్వామివైవేద్యమున కెట్టులా యని మాత్రము విచారము కలుగుచున్నది దానికై శాశ్వతనిధి రు. ౫౦-౦-౦, ౧౦౦-౦-౦, ౧౫౦-౦-౦ ఈప్రకార మిచ్చిన మని భిక్షులు వాగ్దానము చేసిరికదా యందులేమో? కొందఱు పుణ్యాస్త్రాలు

వాగ్దానము చేయుటయూ గొంద టిచ్చియుండటయు సత్యమే. వాగ్దానము చేసినవా రందఱు నిచ్చుటకు సంవత్సరముపట్టును ౩౬౫ మందికి ౧౬౫ మందియే వాగ్దానము చేసినవారు ఇంక రమారమి ౨౦౦ మంది కొఱతపడియున్నారు పీఠంపఱు నేర్పడి సంవత్సరములో పూర్తిమొత్త మిచ్చినను వగునాత సంవత్సరమున కాపొంగదా దానిపై వడ్డించుట. అది స్వామి నైవేద్యమున కుపయోగపడుట అంతవఱకునొంటిమిట్ట మందు నామ్యాముగి సంవత్సరమునకు వ్యయము.

రు ౪౭౦-౦-౦ వీనియుపవేతనము ఇది రామసేవాకుటీరి

కార్యనిర్వాహకులకు నలుపురకు సరిపోవును ౨౫౦౦-౦-౦ ఇంకను నధమపక్షమున ౩౦౦ మందియైన చందాదారులుచేరిరేని సంజీవని దమ్మును, నచనిర్వాహకులు మందరధురంధరులునగు నలుపురకు భరింపఁగలదు.

౩౦౦౦-౦౦ శ్రీరామకటాక్షము చక్కఁగ నుండిన నాను దాసరిచిత పుస్తకములు శ్రీరామజయ మందిరమును, సేవాకుటీరమందలి అతిథులను నభ్యాగతులను భరింపఁగలవు

౧౨౦౦-౦-౦ భక్తులవాగ్దానము కార్యహాపముగఁ బరిణమించెనేని స్వామినిత్యనైవేద్యమునకు సరిపోవు భిక్షుటనమున వచ్చినది స్వామికైంకర్యమునకుఁ బ్రతి సంవత్సర బ్రహ్మోత్సవమున నన్నదానమునకు వినియోగింపఁ

బడుచు. ఇది జరగుపద్ధతి కొంగ జీచ్చటి స్థితిగతులు తెలియఁ జేయు మని కోరుటచేతను వెలుపలివారు కొంగలు తమధన మొంటిమిట్టనుండు వాసుదాసుని బంధువులు తినిపోవుచున్నారనియు నొంటిమిట్టనుండులి యతనిబంధువులు వచ్చినదంతయుఁ బరాయివారికిఁ బెట్టుచు నయినవారిని వెడలఁగొట్టుచున్నాఁడనియు నిష్ఠురము లాడుటచేతను నున్న దున్నట్టులు చెప్పఁబోసివచ్చెను. ఏవిషయమున వరుంబడిశక్తునో యావిషయమునఁ గార్యము సంక్షేపింపఁబడును. తక్కినవన్నియు హీనములైనను యాచరించు ముసవేతనమురాక మానదు కావున వాసుదాసునకు జీవితహాని భయము లేదు కాలవైషమ్యమున భగవత్కృపచే నుసవేతనముకూడ నష్టమయ్యెనేని పరార్థశ్రమము, వాసుదాసువలనఁ బరులకు బాధ, తొలఁగి చిరకాలాభివాంఛితము చేకూరి సర్వసంగచుములు వలె పరార్థము నిర్వాక్యకులనుననుతోఁ గృషిచేయు భాగ్యమువానికిఁ గలుగును ఆ యాగర్భదుర్భగునకు వంతటిభాగ్యభోగములు కూడ నా? భగవంతున కంతటికృప వచ్చునటకు నిష్టమైనను, ననిష్టమైనను, గష్టమైనను బాధ సహ్యమే?

శ్లో కొవీనం శతరంద్ర జర్జరశరం కంధా పున స్తానృశీ
నైశ్చింత్యం నిరపేక్షభైక్ష మశనం నిద్రా స్తశానే వనే
స్వాతంత్ర్యేణ నిరంకుశం విహరణం స్వాంతం ప్రశాంతంపదా
స్థైర్యం యోగమహోత్సవే.

నూతుచింపుగోచి, యట్టిదే బొంత, నిర్విచారము
నిరపేక్షమునైన భిక్షున్నము. భూశయ్య, యథేచ్ఛానిహా
రము, ప్రశాంతస్వాంతము యోగస్థైర్యము. ఇవి లభించి
శ్లో. ఏకాకీ నిస్సృహ శ్శాంతః పాణిపాత్రో దిగంబరః

కదారామ భవిష్యామి కర్తస్యోన్మాదనక్షమః.

ఒంటరివాడనై కోరికలులేనివాడని శాంతుడు, అర
చేతులే పాత్రముగాఁ గలవాడు, దిగంబరుడు నై రామ
ప్రభూ యెప్పుడు కర్తము నిర్మూలము చేయువాడని నగుదునో
కదా. (శింభోయనునది రామాయని సవరింపఁబడెను.)

ప్రకృత మనుసరామః పాయసం భక్షయామ ప్రకృత
మనుసరింతము పాయసము భక్షింత మన్నట్లు ప్రకృతనాటక
రీతి విన్నవించుకొనెదను

దీనికై ప్రతిసంవత్సరము

మ-రా-శ్రీ మేల్పట్టు సి దొరసామినాయుడుగారు
బియ్యము ౪ బస్తాలు, తాపిపత్రి మ-రా-శ్రీ, పామిడి సుబ్బన్న
గారు బియ్యము ౫ బస్తాకు తక్కువలేక,

మ-రా-శ్రీ చంగమనాయుడుగారు ౧ బస్తాబియ్యము,
మ-రా-శ్రీ కొండుగువేంకట శివగాజుగారు ౧౦ మణవులు
చింతపండు, చాగంటినారి పాలెమువారు మిరపకాయలు
పెసలు ౨-౩ బస్తాలు నిచ్చుచున్నారు నెల్లూరుజిల్లా కల్లూరు,
కుల్లూరు గావపాలెము గ్రామములవారు దినదినము బిచ్చము
వేసిన మొత్తము ౬౦-౭౦ గూపాయలవఱకుఁ బంపుచున్నారు.

మ-రా-శ్రీ వాకా చన్నయ్యగారు రు ౪-౦-౦ లు యిచ్చుచున్నారు. ఇనంతయు బ్రహ్మోత్సవమునందు, గొంతవఱకు నన్నదానమున కుపయోగ పడుచున్నది. న్యాయితై దానమిచ్చిన భూములు పండిన సంవత్సరమునకు ౩౦-౦-౦ ల వఱకు వచ్చుచున్నవి

మందరిము వ్రాము మూడుసంవత్సరములు కాలములో నెలకు రు ౧-౦-౦ వంతున నిచ్చెననుని వాగ్దానముచేసిన వారికిఁ గొంతవఱకు నుత్తరములు వ్రాచుగాఁ బ్రత్యుత్తరము లేదు ఆ సంఖ్య పూర్తియగుటకు నింకను ౨౦ మందియైనఁ గావలసి యున్నారు సంజీవని చందాలయందును గొఱతేలదు ఈ విషయములు బురుష సాహాయ్య మాసశ్లోకము.

శ్రీ గత్నముందు సమాజ సభ్యురాలు శ్రీమతి సౌభాగ్యవతి లోకా కామస్తుగారు (సోమశిలా గ్రహారము) దినదినము శ్రీరామభిక్ష వేసిన బియ్యమువెల మొత్తము సంవత్సరమునకు రు ౧౨-౦-౦ లు పంపుచున్నది. ఈమె శక్తివలచుచు గాంధ్రకు వేసినట్టులే శ్రీరాము పేర దినదినము దోసెడు బియ్యము వేయుచున్నది. అట్లు వేయఁగా నెలకు ౧-౦-౦ బియ్య మగుచున్నది. ఈ ప్రకారము ౬ సంవత్సరములుగఁ బంపుచున్నది.

ఎన్నిగాఁగో నిరువురు సమాజసభ్యురాండ్రు చెన్నయ్య (వైశ్య) వేంట సుబ్బయ్య (బ్రాహ్మణి) శ్రీరామశ్రీరామ యని యొందిన బియ్య మప్పు డప్పుడు ౧౪ నేర్లు పంపుచుండుదు.

భట్టు బియ్యము పంపుట సమీపమున నుండు గ్రామముల వారికి
సాధ్యమే గాని దూరమున నుండువారికి సాధ్యపడదు. అట్టి
వారికి శ్రీమతి కామమ్మగారి మార్గమే యను సరణీయము.
శ్రీరత్నములందఱు దినదినము దోసెడు బియ్యము రామభిక్ష
వేయుఁ డని కోరను. చేరెడు బియ్యము వేసి దానివెల
మొత్తము లోభము లేని మనస్సులతో లోపింపక పూర్తిగ నొక
సారికాని ఏనెల దానెలకు కాలగా అరిగా టవాలా బిళ్లలు తీసి
లకోటాలో పెట్టి కాని పంపవచ్చును. బీదలకు బిచ్చము వేయని
పాపికాలము మన దేశమున కింకను రాలేదు కావున శ్రీ
రత్నము లట్లు శ్రీరామునకుఁగా దినదినము బిచ్చము వేయఁచు
వచ్చి రేని స్వామి నైవేద్యమునకుఁ గాను నిర్విచారముగఁ
గొనినాగఁ దోడుపడినవారిగుదురు మొండి బంధిఖండల
వలె వాసుదానుఁడు వాకిట వచ్చి నిలిచినపుడు శ్రీరామున
కని శ్రీలును బురుషులు చేసిన సాహాయ్యముకంటె బరోక్ష
మున దినదినము శ్రీరాములపేరు చెప్పి వాసుదానుఁడు వాకిట
స్తంభమువలె నిలిచినట్లు భావించి బిచ్చమువేయట యెక్కువ
భక్తిశ్రద్ధలకుఁ బ్రీతి విశ్వాసములకు నిష్కామధర్మమునకు దినదిన
శ్రీసీతారామ స్మరణమునకుఁ గారణమగుచున్నది ఈవిషయము
ప్రహ్లాదస్మరణభయందే వాసుదానుఁ డెల్లరకు విన్నవించుకొ
నెను అప్పుడు లేనివారిని, ఉండియుఱచినవారిని నిట్లు కార్య
భారములను సురల సంబోధించుచున్నాఁడు. మనుష్యున కొక
పుష్పము దేవున కొకచూల.

ఉన్న సందర్భములు చెప్పుట యావశ్యకము కావున మర్తము విడిచి చెప్పుట యోగ్యము తగుచాళ వారివారి యిష్టము ప్రకారము వర్తింప నచ్చును సంజీవని భిక్షాపత్రికగాదు. కావున నీరక్షమీద నీవిషయ మది ప్రచురింపఁ జాలదు. లోకు లాదరించిరేని యది చేయుకాగ్యము వేఱుగఁ గలదు

గతనందత్పరమున సంజీవనీ కార్యనిర్వాహకుని యక్రమ చర్యవలనఁ జాల నష్టినంభవించెను. అది మామగారువైద్యము చేయరానిస్థలమునఁ జుట్టినపుండు కావున ననుకూలరాదు. అనుభవించియే తీరవలయును ఈనష్టినలన నన్నివిధములఁ గష్టముగానే యున్నది పట్టాభిషేకమునకై వాద్దానముచేసిన పుణ్యస్థల సత్యవాక్కులగుచు రేని కొంతకష్టముశక్తును. భగవంతుడు వారికి మోసబుద్ధినేయిచ్చునో, ధర్మబుద్ధినేయిచ్చునో, పట్టాభిషేకమునకై వచ్చిన మొత్తములో చాలధనము మిగిలి నట్లు వాడక గలదని కొంగఱుచెప్పిరి మంసరమునకై యుపయోగింపఁగోరి పుస్తకములను దక్కువ వెలలకమ్మఁగా వచ్చిన మొత్తములో ౧౭౦౦-౦-౦ మ-కా-శ్రీ సూరారెడ్డిగారికిని. ౧౪౦౦-౦-౦ చెన్నపురికిని బంపఁబడెను. ఇంకను ౭౦౦-౦-౦ లు ఋణమున్నదిగ, ఈవిషయము చాగంటివారిసాలెము మధిర రంగయ్య లోనగువారువచ్చి లెక్కలుచూచి వెల్లివారు. కావున సంశయచిత్తులు దురభిప్రాయముల మానుదురుగాక యని ప్రార్థింపఁ బడుచున్నారు.

ధర్మోదయతు.

— శ్రీ శ్రీ ప్రశ్నోత్తరములు. —

ప్రశ్న — “నాత్మాన మవసాదయేత్” అత్తను బాధింపరాదు. అని యుండుటచే నేకాదశి యపవాసమువలన నాత్మకు హింసగదా? ఉపవాస మున్నదినుమిందు నాత్మ మలము భక్షించును గదా. ఇది పాపకారణము గదా?

ఉత్త —

శ్లో ఉద్ధరే దాత్మా నాత్మానం, నాత్మాన మవసాదయేత్

అతైవ హ్యత్తనో బంధు, రాతైవ రిపు రాత్తనః

విషయములందు నాస్తిలేని మనస్సుచే నాత్మకు సంసార మునుండి యద్ధరింపవలయును గాని విషయాస్తమై మనస్సు చేతి దాని నధోగత పాలుచేయరాదు అత్మకు వశపడిన మనస్సే బంధువు అత్మకు వశపడిని మనస్సే శత్రువు

శ్లో. బంధు రాత్మాశ్చ న స్తస్య, యే నైతైవాత్మనా జితః

అనాత్మః సు శత్రుత్వే వరే తాతైవ శత్రునత్. ౬-౬

ఎవఁడు విషయములందు తనమనస్సును బోనిక జయించిన వాఁడగునో అట్టివానికి వానిమనస్సే బంధువు మనస్సును జయింపని వానికి వానిమనస్సే శత్రువువలెనై వానిని నధోగతుల పాలు చేయును. అని యర్థము.

కావున నాత్మాన మవసాదయేత్ అనఁగా పురుషుఁడు తనకు వశపడిని మనస్సునకు దానుఁజై యాత్మను నధోగతుల పాలు చేయరాదని యర్థము.

ఉపవాసము మనుష్యుని నధోగతుల పాలుచేయునా?
అది దేహమునకుఁ గాని యాత్మకుఁ గాని హానికరమా యను
విషయము లాలోచింపవలయును.

తపస్వాధ్యా యేశ్వరప్రణిధానాని క్రియానైరగః.

పతంజలి

తపస్సు స్వాధ్యాయము ఈశ్వరప్రణిధానము ఇవి యోగసాధ
కులు చేయవలసిన కార్యములు

గీ ధారణీసురులకుఁ దపము విద్యయు రెండు

ముక్తిసంబు లగుచు మొదయుచుండు

భారతము.

మహాభారతమున ననుశాసనపర్వమందు ధర్మరాజు భీష్ముని
దపస్సులలో నేది శ్రేష్ఠమని యడుగఁగా “మతం మమాత్ర
కౌంటేదు తపో నానశనా త్సర్వమ్” ధర్మరాజు నాయభిప్రాయ
మున ననశనమునకంటె (అహారముతీసికొనక యుండుటకంటె)
శ్రేష్ఠమైన తపస్సు లేదు అని చెప్పెను.

భగీరథుఁడు బ్రహ్మతో

“తపో హి నాన్య చ్ఛానశనా న్నతం మే”

నాయభిప్రాయమున నాహారము తీసికొనక యుండుట
కంటె తపస్సు లేదు.

గీ. మాతకును, వేదమునకు ధర్మంబులకును

బరములగు గురు, శాస్త్రలాభములు లేవు

తపము లే దుపవాసవ్రతంబు కంటె

శిథిలిమైనది యుండు మహాత్ము లనఁఁడు. మహాభారతము.

పద్మపురాణమందు

న త్వైవ భోజనం కైశ్చ దేకాదశ్యాం బుధై స్సృతమ్.

ఏకాదశినాఁ డేవఁడైనను భోజనము చేయనేరా దని

జ్ఞానులు స్థరించిరి

అంగిరసుఁడు

య ఇచ్చే ద్విపులాఁ భోగాఁ, ముక్తిం చాత్యంతదుర్లభామ్.

ఏకాదశ్యా ముపవసే త్పక్షయో దుభయో రపి

ఇహమందు విస్తారభోగమును, పరమందు దుర్లభమైన
ముక్తిని గోగువాఁడు రెండుపక్షములందలి యేకాదశులం
దుపవసించవలెను

గారుడపురాణము

ఉపో ఘ్నే కాదశీ నిత్యం పక్షయో దుభయో రపి

రెండుపక్షములందును సర్వదా యేకాదశినాఁ డుపవ
సించి.

ననత్కుమారసంహితయందు.

ఏకాదశీ సదోపాష్యా పక్షయోః శుక్ల కృష్ణయోః.

ఎల్లప్పుడు నెల నెల శుక్లకృష్ణ పక్షములందలి యేకాదశు
లందు నుపవాసము చేయవలయును.

ఎల్లప్పు డనఁగా డెబ్బదియెనుబది సంవత్సరములవఱకు
యని యర్థము.

విష్ణురహస్యమందు.

ఉపో ఘ్నే కాదశీ రాజా యావదాయు స్సుప్తత్తిభిః.

సదాచారముగలవారు జీవించియుండువఱకు నేకా
దశియం దుపవసించవలెను.

కణ్వుడు.

ఏకాదశ్యా ముపవసే న్నకదాచి దతిక్రమేత్

ఏకాదశియం దుపవాసముచేయవలెను. ఒకప్పుడైనను
దాని నతిక్రమింపరాదు.

సనత్కుమారసంహిత.

శ్లో. నకరో తీహ యోమూఢః, ఏకాదశ్యా ముపోషణమ్

స నరో నరకం యాతి, రౌరవమ్ తమ నాప్నోతమ్

ఏకాదశ్యా తు యో భుంక్తే, శక్తిమాన్నిరుపద్రవః

సురావాన సమం, పాపం, భవే త్తస్య నసంశయః

మద్యపానా న్నునిశ్రేష్ఠ, పాతైవ నరకం వ్రజేత్

ఏకాదశ్య న్నకామస్తు, పితృభి స్సుహృదుజ్జతి

యానికానిచ పాపాని, బ్రహ్మహత్యా సమాని చ

అన్న మాశ్రిత్య తిష్ఠంతి, సంప్రాప్తే హరివాసరే

తాని పాపా న్యుపాశ్నాంతి, సంప్రాప్తే హరివాసరే

మాతృహా పితృహా చైన, భ్రాతృహా గురుహా తథా

ఏకాదశ్యాం తు యో భుంక్తే, పక్షయో రుభయో రపి

రటం తీహ పురాణాని, భూయో భూయో మహామునే

సభోక్తస్యం సభోక్తస్యం, సంప్రాప్తే హరివాసరే

తెలివిమాలి యెవఁ డేకాదశి నుపవాసము చేయఁడో
వాఁడు చీఁకటితో నిండిన రౌరవ నరకము పాలగును. శ్లో

యుండి యుపద్రవము లేనివాఁడు ఏకాదశినాఁడు భుజించెనా
వానికిఁ గల్లుత్రాగిన పాపము నిశ్చయముగాఁ గలుగును.
మద్యపానము చేసినవాఁడు వాఁడు మాత్రమే నరకమునకుఁ
బోవును. ఏకాదశినాఁడు పవనము చేయనివాఁడు తనతండ్రి
తాత ముత్తాతలు లోనగువారితోడ నరకమునఁ గూలును.
బ్రహ్మహత్యతో సమానములైన పాపము లేవి గలవో యవి
యేకాదశినాఁడు అన్నమును నాశ్రయించి యుండును రెండు
పక్షముల నేకాదశి నుపసంపక భుజించువాఁడు తల్లిని దండ్రిని
అన్నను గురువును జంపినపాపమునఁ బోవును (వీనివలన
వారికి నధోగతులు గలుగును గనుక) మునీశ్వరా! పురాణ
ములు ఏకాదశినాఁడు భుజించఁ గూడదు భుజించఁగూడదని
పలుమాట మొఱిలు పెట్టుచున్నవి అని యర్థము.

ఇట్టిప్రమాణములనేకములు గలవు. విస్తరభీతిని వ్రాయ
లేదు. (వీని కపవాదములు గలవు గాని) యవి యిప్పు డప్ర
స్తుతములు

శాస్త్రము లిట్లుండ శుష్కవేదాంతులు తిండిపోతులై
యేకాదశినాఁడు పుపవసించిన నాత్త మలభక్షణము చేయు నని
వదరుట యెంతసీచత్వమో కంటిరా.

ఆత్మకు చేతులు నోరు కడుపు కలదా? కలదందులేని
దానికేమి ప్రమాణము? అపాణిపాదమ్మని ఆత్మకుఁ గాళ్లు చేతులు
నోరు కడుపులో నైనయంగములు లేవని శ్రుతులు చెప్పు
చున్నవి కదా?

అట్లులే దందు రేని నేచేతితో నెత్తి యేనోటిలోఁ బెట్టు
కొనిన నేకడుపులోనికిఁ బోవును? ఆత్మకు నాఁకలి కలదా?
ఆత్మ విజఘృతః అపిపాసః ఆఁకలి దప్పి లేనిదని శ్రుతి చెప్పు
చున్నది కదా. ఆహారిము తిరుటవలన నాత్మబలిసి తినకపోయిన
చిక్కునా? రోగులకు లంకణములు వేసినపుడు ఆత్మ యేమి
తినుచున్నది? ఉపవాసములవలన వ్యాధు లెట్లు కుదురుచున్నవి?
రుక్మాంగదుఁడు, అంబరీషుఁడు, సీతాదేవి, శ్రీరాముఁడు లోనైన
వారును, వారిభర్తలు, వాయుభర్తలు నైన ఋషీశ్వరులు
ఆత్మహింస చేసినవారా? ఇంద్రియములు నుదించుటకుఁ బ్రధమ
కారణ మాహారము. ఇంద్రియముల జయించుటకుఁ బ్రధమ
సాధన ముపవాసము. కృత్యచాంద్రాయణాది వ్రతము లేల
యేర్పడినవో యీ విపరీతవేదాంతులు చెప్పెదరా? దేహము
చెడకుండునట్లు ఇంద్రియములు వశపడియుండున ల్లెంతమాత్ర
మాహారము ఎట్టి యాహారము నెప్పుడు తీసికోవలెనో తెలిసి
వర్తింపవలెను వాసుదాస రచితమైన రుక్మాంగదచరిత్ర
చూడుఁడు.

ఉపవాసములవలన నాత్మచెడునేని కృత్యాదివ్రతము లేల
చెప్పఁబడెను

శ్లో. పాపాత్మానస్తు పాపేభ్యః కృత్యై సంతారితా నరాః

గతపాపా దివం యాంతి, నాత్ర కార్యా విచారణా.

పాపములు చేసినవారు కృత్యాది వ్రతములవలన పాప
మును బోగొట్టుకొన్నవారై స్వర్గమునకుఁ బోవుచున్నారు.

ఈ విషయమున సం దేహము లేదు. ఈ శంఖ స్పృతి వాక్యము ప్రకారము పాపాత్ములు కృత్రాదివ్రతములవలనఁ దమ పాపములు నశించుటచే వారు స్వర్గమునకుఁ బోదురుగదా. ఈ కృత్రాదివ్రతము లన నెట్టివో చూతము.

అఘమర్షణవ్రతము.

త్ర్యహం త్రిషణ స్నాయీ, స్నానే స్నా నేఘమర్షణమ్
నిమగ్నప్రి వరే దపున నభుంజీత దినత్రయమ్.

మూఁడుదినములు దినమునకు మూఁడునాల్గు నీట మునిఁగి స్నానము చేయుచు నఘమర్షణమంత్రములఁ బఠింపవలయును. మూఁడుదినములు భోజనము చేయరాదు.

ప్రాజాపత్యవ్రతము.

శ్లో. త్ర్యహం సాయం త్ర్యహం ప్రాతః త్ర్యయమద్యా దయా
చిత్తమ్ | త్ర్యహం పరంచ నాశ్నీయా త్రాజాపత్యం చరణ్
వ్రతమ్ ||

ప్రాజాపత్యవ్రతమునఁ జరించువాఁడు మూఁడు దినముల మూఁడుతేవులు మూఁడుమాపులు నెవరిని యాచింపక లభించినదానిని దినవలయును ఆవల మూఁడుదినములు భోజనము చేయఁగూడదు.

ఇ ట్లుపవాసములవలనఁ బాపములు త్తయించునని శాస్త్రములు చెప్పుచుండఁ బాపమువచ్చు ననెడి వా రెంత వివేకులో.

అట్లుపవాసమువలనఁ బాపమువచ్చునేని “తపోనానశ నాత్పరం” ఉపవాసమునకుం కె శ్రేష్ఠమైన తపస్సులేదని వేదమేల చెప్పుచు

శ్లో. “తమేతం వేదానుపచనేన బ్రాహ్మణా వివిధపంతి యజ్ఞేన,
దాసేన, తపసానాశనేనైత మేవం విదిత్వా మునిర్భవతి”
బృహదారణ్యకోపనిషత్తు

ఈయాత్మను వేదవచనములచేతను, యజ్ఞము (దేవ పూజ) చేతను దానముచేతను, తపస్సుచేతను, ఆహారము మానుటచేతను (అనశన రూపకతపస్సుచేతను) నీ విధముగాఁ దెలిసికొని బ్రహ్మనిష్ఠుఁడు మునియగుచున్నాఁడు. ఆత్మ సాక్షాత్కారమున కాహార నియమమేల శ్రుతి చెప్పుచున్నదో. లోకులను దుర్బోధముచే శుష్క వేదాంతులవలె నాశముచేయవలయునని వేదపురుషుఁడు తలఁచెఁ గాఁబోలు.

— శ్లో సంధ్యావందన నియమములు శ్లో —

గతసంచికా శేషము (౩౩౦-వ పుట చూడు.)

౧౫. సంధ్యవాగ్గుటకు ముఖ్యకాలమందు సాధ్యముకాక గౌణకాలమందు వారువ వలసివచ్చెనేని గాయత్రీ పూర్వకమైన యర్ఘ్య మొకటి హెచ్చుగ విడువవలయును ఎక్కువగ ప్రాణాయామము చేయవలయును. ఇవిరెండు ప్రాయశ్చిత్తము లని యెఱుంగునది.

౧౬. సాయంసంధ్యయందు ప్రాతస్సంధ్యయందు మూఁజేసి యర్ఘ్యములు విడువవలయును. కొందఱు మధ్యాహ్నమందొక్కటి విడుతురు. కొందఱు మూఁడు విడుతురు

౧౭. అర్ఘ్యప్రదానము ప్రాణాయామపూర్వకముగ నుండవలయును,

సరియైన కాలమందైన నొక ప్రాణాయామము చాలును.

౧౮. ప్రాతఃకాలమందర్ఘ్యము విడుచునపుడు సూర్యుని కేదరుగ నిలఁబడి వంగి విడువవలయును. మధ్యాహ్నమందుఁ జక్కఁగ నిలఁబడి సాయంకాలమందుఁ గూర్చుండి యర్ఘ్య నియమములు.

౧౯. అర్ఘ్యపాత్ర మనఁగా సర్వ మిచ్చుటకై నీటితో సింఛిన జలపాత్రము. అర్ఘ్యము విడుచు పాత్రము గాదు. దోసిట నీళ్లు తీసికొన ననుకూలపడునట్లు ఇది మూతి వెడల్పు గలదై యుండవలయును.

౨౦. అర్ఘ్యజలము దోసిటితో నెత్తి గాయత్రితో మంత్రించి గోశృంగమాత్రము పైకెత్తి (తనచనుముక్కులకు సరిగా నెత్తవలయును) ఒకఁడు ముక్కుకొనకు సరిగా నని వ్రాసెను. ప్రాతస్సంధ్యయందు మధ్యాహ్నసంధ్యయందు నీట విడువవలయును. నీళ్లు లేనిచోట కొంచెము నీళ్లు ముందుగఁ బ్రోక్షించి యాతడినేలయందర్ఘ్యము విడువవలయును సాయంకాలమందర్ఘ్యము జలములందు విడువరాదు.

౨౧. అర్ఘ్యము విడుచునపుడు బొటనవ్రేలు చూపుచువ్రేలితోఁ గలిసి యుండరాదు.

౨౨. సంధ్యారంభమందు, అర్ఘ్యమునకుముందు, జపమునకు ముందు, సంధ్యాంతమందు ప్రాణాయామము విధింపఁబడినది.

౨౩. సంధ్యాయందు ప్రాణాయామము చేయువారు నెడమ ముక్కరము మూసి కుడిముక్కరముతో కడుపులోనుండు గాలియంతయు మెల్లగా వెలుపలికి విడువవలయును. ఇట్లు విడిచి మరల గాలి లోపలి కీడ్వక వెంటనే బొటన వ్రేలితో కుడిముక్కు మూసి యెడమముక్కుపై నున్న వ్రేళ్లు తెరిచి యొకసారి గాయత్రి పఠించు సంతకాలము గాలి మెల్లగ లోపలికిఁ బీల్వనలయును. ఆవల నాముక్కరమునుగూడ మూసి ఒకసారి గాయత్రి జపించు సంతకేపు లోపలనే గాలిని నిలువవలయును. ఆవల కుడిముక్కు తెరిచి మెల్లగ నొకసారి గాయత్రి విడుచుసంతకాలములో గాలి వెలుపల విడువవలయును. ఆవల వెంటనే కుడిముక్కుతోనే గాయత్రి యుచ్చరించు సంతకాలమాత్రములో గాలి లోపలికి వీల్చి కుడిముక్కు మూసి యంతకాలమె లోపల నిలిపి యావల నెడమముక్కరము తెరిచి యంతకాలములో గాలి వెలుపల విడువవలయును

ఇది యొకప్రాణాయామము. ప్రాణాయామ గాయత్రి సప్తస్వాహృతులతోను మంత్రముతోను గాయత్రి శిరముతోను గూడి యుండవలయు. ఈగాయత్రియందు ౧౦ ప్రణామములుండును ఇన్నడు వరేణ్యమైన చెప్పవలయును గాని వరేణ్యమైన చెప్పరాదు.

౨౪. ప్రాణాయామే వినియోగః లిని తొలుత చెప్పనపుడు

3 ప్రాణామామములు చేయవలయును.

౨౫ ఈ ప్రాణాయామమందు గృహస్థులు ౪ ప్రేళ్లతో ముక్కును బట్టుకొందురు. తర్జని వద్దము వానప్రస్థులు ౫ ప్రేళ్లు పయోగింతురు. బ్రహ్మచారులు యశులు చిటికెనప్రేలు ఉంగరపుప్రేళ్లతో నెడమముక్కురిమును బొటనప్రేలితో కుడిముక్కురిమును బట్టుకొందురు.

దీనినే యోంకార ముద్ర యందురు

(హరయోగమందలి ప్రాణాయామ పద్ధతి యిది కాదు)

౨౬. ప్రాతస్సంధ్యయందు నీశానదిక్కు తిరిగి సాయంకాలమందు వాయవ్య దిశవైపు తిరిగి సంధ్య వార్షవలయును. మధ్యాహ్నమందు తూర్పుదిక్కై యుండవలయును

౨౭. ప్రాతఃకాలమందు బొడ్డునకు మధ్యాహ్నమందు తొమ్మనకు సాయంకాలమందు ముక్కుతుడకు సరిగ జపమాల యుంచవలయును.

౨౮. ప్రాతఃకాలమందు నిలిచియే జపింప వలయును మధ్యాహ్నమందు నిలిచియైనను గూర్చుండియైనను జపింప నలయును సాయంకాలము కూర్చుండియే జపింపవలెను

౨౯. సరియైన కాలమందు ౧౦ మాల్ల గాయత్రి జపించినఁ జాలును ఆకాలము మిత్రజేసి బ్రహ్మచారి గృహస్థుఁడు ౧౦౮ మాల్ల వానప్రస్థుఁడు సన్న్యాసి ౧౦౦౮ మాల్ల చేయవలెను.

ఆశౌచకాలమందును ఆపత్తునందును పదిమాల్ల జపింప వచ్చును. తక్కినకాలమందు ౧౦౮ కాని ౧౦౦౮ కాని,

జపము చేయవలెను ౧౦ కి తక్కువ యెప్పుడు నెవరు చేయరాదు.

౩౦ ఆచమించునపుడు మొదటివ్రేలు కడివ్రేలు తక్కినవ్రేళ్లతోఁ గలిసి యుండరాదు

౩౧ ఆచమనమునకు నెడమచేతఁ గైకొనిన నీరము పనికిరాదు. ఇప్పు డుద్ధగణితో నీరు గ్రహించుట వాడుక యైనది

౩౨ నూర్జనమంత్రములతోఁ జల్లుకొను నీ రీపల నాపల లనైఁ బకరాదు

౩౩ గాయత్రి జపించునపుడు వరేశియై మునియే జపింపవలెను. తక్కినసమయముల వరేశ్యై ముని యైవలెను.

౩౪. గాయత్రి సంఘాకారముగా జపింపరాదు ౫ స్థలములందు నిలువవలెను ప్రణవము, వ్యాహృతులు మూఁడుపాదముల తుదలు నిలుపవలసిన ౫ స్థానములు.

౩౫. నీళ్లయందుండి సంధ్యవార్షు నెడల మోఁకాటిలోఁతు నీళ్లలో నిలువఁ బడవలెను స్థలమునందు గొంతుకూర్చుండి కాని ఒకపాదము నీళ్లలో నొకపాదము వెలుపల నుంచికాని సంధ్య వారువవలయును. తడిగుడ్డలతో సంధ్య వార్షరాదు అట్లు వారువ వలసివచ్చెనేని మోఁకాటిలోఁతు నీళ్లలో నిలువఁబడి ప్రదక్షిణనమస్కారములు వదలి యుపస్థానము చేయవలెను.

౩౬. తడినస్త్రమును గట్టిగా పిండి ఏడుమాల్గు గాలిలో బాడించినయెడల శాస్త్రార్థ మది యెండిన వస్త్రముగా నెంచవలయును.

౩౭ గాయత్రిమంత్రము తప్ప మఱి యేమంత్రమైనను గూర్చుండియే జపింపవలెను. తూర్పుముఖమైకాని యుత్తరముముఖమైకాని యుండవలెను.

౩౮ రావిచెట్టు-అగ్ని-సూర్యుడు-చంద్రుడు గురువు జలము తనకు వెనుక ప్రక్కగా నుండునట్లు జపించినవాడు స్థావరముగాఁ బుట్టును.

౩౯. ఏపుండ్రము ధరించువారైనను పాడుముఖముతో సంధ్య వారువరాదు నీటితో నూర్చుపుండ్రము ధరింపవలెను.

౪౦ జపించునపుడు-ఆనలింత-తుమ్మ-ఉమ్మివేయుట, క్రోధము, సోమరితనము, నిద్ర, మదము, పతితులను, కుక్కలను, అంత్యజులను చూచుట కూడదు. ఒకవేళ తటస్థించెనేని మరల మొదటినుండి జపింపవలెను. పతితులతో సంభాషించిన స్నానముచేసి మరల జపింపవలెను మావము ముఖ్యము

౪౧ జపకాలమందు తనగొడ్డునకు గ్రిందిభాగమును తాఁకరాదు తాఁకెనేని చేతులు కడుగుకొనవలెను.

౪౨ జపమధ్యమున మాటలాడ నలసివచ్చెనేని “ఇదం విష్ణుర్విచక్రమే” యనుమంత్ర ముచ్చరింపవలెను లేదా నారాయణ స్తోత్రము చేయవలెను

౪౩. జపమధ్యమందు భాగవతులు వచ్చిరేని వారి నాదరించి నమస్కరించి యోగక్షేమముల విచారించి వారి యను

జ్ఞచే జపము పూర్తి చేయవలెను. మరల మొదలు పెట్టవలసినపనిలేదు

౪౪. ప్రదోషమందును, అనభ్యాసరాత్రులందును ఆపత్తులందును గాయత్రి సంకోచింపవలెను.

అనఁగా పాడ్యమి-పూర్ణిమ-అమావస్య రాత్రులందు ౩౬. చతుర్థి-అష్టమి-చతుర్దశి రాత్రులందు ౫౪.

నస్తమి రాత్రి ౩౭.

విషయన త్రయోదశుల రాత్రులందు ౨౮.

౪౫. త్రయోదశీ ప్రదోషము మహాప్రదోష మనఁబడును. ఆనాఁడు పగటిపూట ౮ వ భాగము మొదలు అర్ధరాత్రమువఱకు గాయత్రి జపము సాయంకా లౌపానము మైశ్వదేవము సాయ మభిగమనము, భగవ దారాధనము నందుఁ నప్ప తక్కిన సమయమందు కాష్టసన్దేశము వహింపవలెను

౪౬. శ్రాద్ధభోజనము నాఁడు రాత్రి ౧౦ మాన్లు జపింపవలెను.

౪౭ జలమునందుండి యర్ఘ్యమును జలమునందే విడువవలయును. స్థలమునందుండి స్థలమందే విడువవలయును. స్థలమందుండి జలమందు విడువవచ్చును జలమందుండి స్థలమందు విడువరాదు.

౪౮. తిరుగుచు సంధ్య వార్షరాదు ఒకవేళ స్థానము విడువలసినచ్చిన ౨౪ అడుగుల కెక్కువ తిరుగరాదు.

ప్రదోష కాలము.

చతుర్థి సప్తమి శ్రయోదశులందు సూర్యాస్తమయ కాలమునకు తరువాతికాలము ప్రదోష మనబడును.

చతుర్థి సప్తములందు సూర్యాస్తమానముమొదలు మూడుముహూర్తముల కాలము ప్రదోషము. శ్రయోదశి యందు పగటియెనిమిదవభాగము మొదలు అర్ధరాత్రువఱకు ప్రదోషము. ఏదినము సూర్యాస్తమ యానంతరము ౯ గడియలకు చతుర్థితిథి వచ్చునో ఆ దినము ప్రదోషము (వాడి = గడియ = ౨౪ నిమిషములు ముహూర్తము ౪౮ నిమిషములు)

తక్కినదినములందు సూర్యాస్తమయానంతరము చతుర్థి రెండుగడియ లుండినను ప్రదోషమే. ఏదినము సూర్యాస్తమ యానంతరము ౧౫ గడియలకు ముందు సప్తమి వచ్చునో ఆ దినము ప్రదోషము తక్కినదినములందు సూర్యాస్తమ యానంతరము సప్తమి ౧ గడియయుండినను ప్రదోషమే. ఏదినమందు సూర్యోదయము మొదలు ౬౦ గడియలకులోగా శ్రయోదశి వచ్చునో యాదినము ప్రదోషము. తక్కినదినములందు సూర్యాస్తమయానంతరము అరగడియ శ్రయోదశి యుండినను ఆ దినము ప్రదోషమే ఈ ప్రదోష కాలమందు గాయత్రితప్ప మఱి యేమంత్రము జపింపరాదు. గాయత్రి జపించినను మీఁద చెప్పినట్లు సంకోచించియే జపింపవలెను. సమాజ సభ్యు లీవిషయమును మనస్సున నుంచుకొని ప్రదోష కాలముల గాయత్రిదప్ప మఱి దేనిని జపింపకుండురుగాక, కొందఱు ద్వితీ

జ్ఞచే జపము పూర్తి చేసువలెను. మరల మొదలు పెట్టు వలసినపనిలేదు.

౪౪. ప్రదోషమందును, అనభ్యాయరాత్రులందును ఆపత్తులందును గాయత్రి సంకోచింపవలెను.

అనఁగా పాడ్యమి-పూర్ణిమ-అమాస్య రాత్రులందు ౩౬. చతుర్థి-అష్టమి-చతుర్దశి రాత్రులందు ౫౪.

సప్తమి రాత్రి ౩౭.

విష్యయన త్రయోదశుల రాత్రులందు ౨౮.

౪౫. త్రయోదశీ ప్రదోషము మహాప్రదోష మనఁబడును. ఆనాఁడు పగటిపూట ౮ వ భాగము మొదలు అర్ధరాత్రమువఱకు గాయత్రి జపము సాయంకా లౌపాసనము వైశ్యదేవము నాయ మభిగచునము, భగవ దారాధనము నందుఁ దప్ప తక్కిన సమయమందు కాష్టనన్దేనము పఠింపవలెను

౪౬. శ్రాద్ధభోజనము నాఁడు రాత్రి ౧౦ మాన్లు జపింపవలెను.

౪౭ జలమునందుండి యర్ఘ్యమును జలమునందే విడువవలయును. స్థలమునందుండి స్థలమందే విడువవలయును. స్థలమందుండి జలమందు విడువవచ్చును జలమందుండి స్థలమందు విడువరాదు.

౪౮. తిరుగుచు సంధ్య వార్షరాదు ఒకవేళ స్నానము విడువ వలసినవచ్చిన ౨౪ అడుగుల కెక్కువ తిరుగరాదు.

ప్రదోష కాలము.

చతుర్థి సప్తమి శ్రయోదశులందు సూర్యాస్తమయ కాలమునకు తరువాతికాలము ప్రదోష మనబడును.

చతుర్థి సప్తములందు సూర్యాస్తమానముమొదలు మూడవముహూర్తముల కాలము ప్రదోషము. శ్రయోదశి యందు పగటియెనిమిదవభాగము మొదలు అర్ధరాత్రమువఱకు ప్రదోషము. ఏదినము సూర్యాస్తమ యానంతరము ౯ గడియలుకు చతుర్థితిథి వచ్చునో ఆ దినము ప్రదోషము (వాడి = గడియ = ౨౪ నిమిషములు ముహూర్తము ౪౮ నిమిషములు.)

తక్కినదినములందు సూర్యాస్తమయానంతరము చతుర్థి రెండుగడియ లుండినను ప్రదోషమే. ఏదినము సూర్యాస్తమ యానంతరము ౧౫ గడియలకు ముందు సప్తమి వచ్చునో ఆ దినము ప్రదోషము తక్కినదినములందు సూర్యాస్తమ యానంతరము సప్తమి ౧ గడియయుండినను ప్రదోషమే. ఏదినమందు సూర్యోదయము మొదలు ౬౦ గడియలకులోగా శ్రయోదశి వచ్చునో యాదినము ప్రదోషము. తక్కినదినములందు సూర్యాస్తమయానంతరము అరగడియ శ్రయోదశి యుండినను ఆ దినము ప్రదోషమే ఈ ప్రదోష కాలమందు గాయత్రితప్ప మఱి యేమంత్రము జపింపరాదు. గాయత్రి జపించినను మీఁద చెప్పినట్లు సంకోచించియే జపింపవలెను. సమాజ సభ్యు లీవిషయమును చుసన్నన నుంచుకొని ప్రదోష కాలముల గాయత్రితప్ప మఱి దేనిని జపింపకుందురుగాక, కొందఱు ద్విరా

చమ్య యని కుక్కుటాసనమందుండి రెండుమా గ్లాచమించి దామోదరవటకే పండ్రెండునామములు రెండుమార్లు పఠించును. వారిచారి సాంప్రదా నూనసారముగ వారువా రాయా స్థలముల వర్తింపవచ్చును.

రెండుమా గ్లాచమించుట యాదరా ద్విరుక్తి యను న్యాయము ననుసరించి యధిక న్యాధికం ఫలమృత కారణ మని యొకరు వ్రాసిరి కాని సరియైనకారణము ౨౪ గాయత్రీ మంత్రాక్షరములకు నొక్కొక్క దానికి నొక్కొక్క నామ మని తోచుచున్నది. ఎటుతిరిగి ౨౪ పూర్తికావలయునుగదా. ౪౯. ఆచమించునపుడు పాదములు పీటపై నుండరాదు.

ఆసవము వేసికొని కూర్చుండరాదు. చేతులు రెండు తొడలకు వెలువలనుండరాదు. భోజనానంతరాచసమున నాస నము తగును.

ముఖ్యనియమములు సూత్రప్రాయముగ వ్రాయఁబడి నవి. ద్విజులకు ననఁగా బ్రహ్మక్షత్రియవైశ్యులకు సంధ్యావం దనము ప్రాణము వంటిది ప్రాణము లేని దేహమెట్టిదో సంధ్య వారువని ద్విజుఁడు నట్టివాఁడే సంధ్యాధిదేవత ప్రాణశక్తియే కదా. బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్యులు ఖట్టపుచే శూద్రసములు. గాయత్రి నుపదేశము నొందుటచే ద్విజు లైరి అట్టి గాయత్రిని వారు పోగొట్టుకొనిరేని వారు ద్విజు లెట్లగుదురు ధనము సంపాదించి ధనికుఁ డనిపించుకొన్నవాఁ డాడధనమును గోలు పొయినేని దరిద్రుఁడే కదా యగును. ఈవిషయము జన్మనా

జాయతే శూద్రయచ శ్లోకమునకు స్థము వ్రాయుచుఁ జచ్చిం
పఁబడెను. (చూడు పిబ్రవరి 1930 సంచిక పుట ౬౧)

శ్లో విప్రా శూద్ర సమా, స్తావ ద్విజ్ఞేయాస్తు విచక్షణైః
యావ ద్వేదే నజాయంతే, ద్విజా శ్చేయాస్తతః పరమ్.

శంఖ స్మృతి

బ్రాహ్మణులు తెలిసినవారిచేత సుసనయః మగురఱకు
శూద్రసములుగాఁ దెలియఁబడదురు ఎప్పుడు వేదముచేత
పుట్టుచున్నారో ఆనల ద్విజు లని తెలియఁబడదురు.
మను స్మృతియు నిట్లే చెప్పుచున్నది.

కొందఱు జాతిచేత నందఱు శూద్రులే. అందు బ్రహ్మ
జ్ఞానముకలవారు బ్రాహ్మణులని చెప్పెనరు అదిమూఁఖవాదమే
కాని శాస్త్రీయవాదము కాదు.

వైద్యనాథ దీక్షితీయము.

“నచప్రా గుపసీయనాత్, బ్రాహ్మణ్య మేవ నా స్తీతి శం
కనీయం॥

శ్లో బ్రాహ్మణ్యం బ్రాహ్మణే నైవ, హ్యుత్పన్నో బ్రాహ్మణః
స్మృతః। సవర్ణభ్య స్సవర్ణాసు, జాయంతే హి సజాతయః
ఇతి। హరిత యాజ్ఞవల్క్యభ్య ముత్పత్తిమాత్రేణ నాజా
త్యస్యాభిధానాత్॥

స్త్రీ సూద్రేణ సమస్తావ, ద్యాన, ద్వేదే నజాయత
సహ్యస్య విద్యతే కర్త, కించిదాహ్లాంజబంధనాత్॥
పృత్యా శూద్రసమా స్తావత్, యావ ద్వేదే నజాయత
ఇతి వసిష్ఠ స్మరితాత్॥

శ్రో భక్త్యో భక్త్యే తథాపేమే, వాచ్యావాచ్యే తథాన్యతే
అస్మిన్ కాలేనదోష సాన్య, త్సయావ న్నోపనీయతే
ఉపనీ తైవ దోషోస్తి, క్రియమాణై ర్విగర్హితై రితి.

అర్థము.

ఉపనయనమునకు ముందు బ్రాహ్మణత్వమే లేదని సందేహింపరాదు. బ్రాహ్మణ స్త్రీయందు బ్రాహ్మణువలనఁ బుట్టువాఁడు బ్రాహ్మణుఁ డని స్మృతులు చెప్పుచున్నవి సవర్ణ పురుషులవలన సవర్ణస్త్రీలయందు జనించువారు సజాతీయు లగుదురు.

అని వారీతుఁడు యాజ్ఞవల్క్యుఁడు జననముచేతనే సజాతీయశ్శము చెప్పిరి.

ఎంతవఱ కుపనయనము గాదో యంతవఱకు వారు బ్రహ్మ ఙ్మత్రియ వైశ్యబాలురు స్త్రీ శూద్ర సమానులు మాజికట్టునఱకు వారికిఁ గర్తములు లేవు బ్రహ్మోపదేశమగునఱకు వారు వృత్తిచే శూద్రనములు అని వసిష్ఠుఁడు చెప్పెను

ఉపనయనమునఱకు నిది తిననచ్చు నని యిది తిన రానిదని యిది చెప్పవచ్చు నని యిది చెప్పరానిదని యిది యసత్యమని నియతి లేదు ఇట్లని యుపనయనము ౧౬ ఏండ్లకుఁ జేసిన సంతవఱ కని కాదు. ఉపనయనము ౮ -న యేట జరగినను ౬ ఏండ్లవఱకే.

శ్రో. జప్యేనైవ సు సంసిద్ధ్యే ద్బ్రాహ్మణో నాత్ర సంశయః

కుర్యా దన్యం నవా కుర్యా, స్త్రో బ్రాహ్మణ ఉచ్యతే॥

ఈశ్లోకము మహాభారతమందును శంఖధర్మశాస్త్రమం
దును గలదు

బ్రాహ్మణుడు గాయత్రీజపముచేతనే సిద్ధి పొందుచు
న్నాడు ఈవిషయమంగు సందేహము లేదు. ఇతరకర్మ
మును జేసినను జేయకున్నను మైత్రః=సూర్యోపాసనాపరుడు
బ్రాహ్మణు డని చెప్పబడుచున్నాడు. దీనివలన గాయత్రి
యెంతముఖ్యమో ద్విజు లాలోచింతురుగాక. నగాయత్ర్యాః
పరం మంత్ర మ్మని కలదుగదా. గాయత్రియే బ్రహ్మశ్రు
మంత్రము

కొందఱు గృహస్థులు తాము సన్నాస్థులమైనఁ గాని
ముక్తి కర్వులుగా మని భ్రాంతి పడుచున్నారు అది మిక్కిలి
పొరపాటు

శ్లో. న్యాయాగత ధన స్తత్త్వ జ్ఞానని స్థాతిథిప్రియః

శ్రాద్ధకృ తృత్యవాదీ చ గృహస్థాపి విముచ్యతే

ఈయజ్ఞసల్కృతవాక్యముపై వైద్యనాథదీక్షితులు 'నాకే
వలం సరివ్రాజ ఏవ ముక్తి కర్తృణ స్తత్త్వజ్ఞాన నిష్ఠస్య గృహస్థ
స్యా పీ త్యర్థః' అని వ్రాసెను

అర్థము న్యాయార్జితధనముతో జీవించుచు, తత్త్వజ్ఞాననిష్ఠుడై
యాత్మచింతనము చేయుచు, సతిధుల నభ్యాగతుల నాదరిం
చుచు, శ్రాద్ధములు చేయువాడు గృహస్థుడైనను ముక్తుడే.
సన్న్యాసికి మాత్రమే కాదు ముక్తి జ్ఞాననిష్ఠుడైన గృహస్థున
కును గలదు "

శ్లో.వీతరాగ భయ క్రోధో, లోభ మోహ వివర్జితః

నావిత్రి జప్యనిరత శ్రాద్ధకృత్తుచ్యతే గృహీ || వ్యాసులు ||

అర్థము రాగము భయము క్రోధము లోభము మోహము, విడిచి గాయత్రిజపించుచు శ్రాద్ధములు జరుపువాఁడు ముక్తుఁడగును.

శ్లో.గాయత్రీ మాత్రసారోపి వరో విప్ర స్సుయంత్రితః

నియమముతో గాయత్రి మాత్రము జపించు గృహస్థుఁడు ముక్తుఁడగును

శ్రాద్ధమందు నిమంత్రణము చెప్పటకు నెట్టి బ్రాహ్మణులు యోగ్యులని ధర్మరాజు భీష్మునిఁ బ్రశ్నించెను. వేదాధ్యయనము శమదమాదులు లోసగు నుత్తమ బ్రాహ్మణ గుణములు గలవా రని భీష్ముఁడు చెప్పెను. ఇట్టివారు కలియుగమందు దొరకరుగదా అప్పు డేమిమార్గ మని ధర్మరా జడిగెను. గాయత్రి జపించువాఁడు గొరికిన గ్రహింపవచ్చు నని భీష్ముఁడు చెప్పెను. శివసర్వస్వమందు.

శ్లో.యావత్తక్షిప్తయే ద్రాచుం, కలికల్తపనంభవమ్

తావత్త్రివృత్తి ర్దే హేస్థిః, భయం చాత్ర ప్రవర్తతే.

అని గలదు కలియుగమందు వర్ణధర్మములు జరగవే గతి యేమి యని ప్రశ్న. దానికిఁ బ్రశ్నోత్తరము.

ఎంతవఱకు రామనామము కీర్తింపఁబడిదో యంతవఱకు కలికల్తపము వలనఁ గలిగిన భయ ముండును. అనఁగా రామ నామము స్తోమించువారిని కలికల్తపములు బాధింపవు.

చ్యవన స్మృతియందు.

శ్లో శ్రుతి స్మృతి లురాణేషు, రామనామ సమీరితమ్

తన్నామక్రీడనం భూయ స్తాపత్రయ వినాశనమ్.

వేదములందు స్మృతులందుఁ బురాణములందు రామ నామము చెప్పఁబడియున్నది. పలుమాఁగా నామము కీర్తించుటచే తాపత్రయములు నాశ మగుచున్నవి అని ప్రత్యుత్తరము.

కావున సమాజసభ్యులు పటలను బెఱుచుట ముఖ్య వ్రతముగాఁగల శాస్త్రవిచారిమారుల మాటలను బాటింపక తాముచేసిన ప్రమాణములను స్మరించి యాచరకారము నడచుచు ద్విజులు గాయత్రిజపము, భగవద్గీతా రామాయణపారాయణము రామనామక్రీడనము ఇష్టదేవతా జపముచేసి ద్విజత్వమును గాపాడుకొని ముక్తులగుదురు గాక.

శ్రీ రామమత ధర్మములు. శ్లో-

లక్ష్మణకైంకర్యము.

కింకరభావము కైంకర్యము కింకరుఁ డనఁగా నీకార్య ముత్తమము మనయోగ్యతకుఁ దగినది యని కాని యిది నీచ కార్యము మనయోగ్యతకుఁ దగినది కాదనికాని యెంచక యెట్టి కార్యమైనను న్వామిహితార్థమై చేయువాఁడు దంపయతే న్వామికార్యాణి సావధానే నేతిదానః దసి దశ దర్శనయోః న్వామికార్యములను సావధానముగాఁ జూచువాఁడు ఛానుఁడు.

తనయభిప్రాయప్రకారము తన స్వామి కేది సుఖము సంతోషము గలిగించునో యది మొగమోటములేక కింక రుడు చెప్పును. జేయును. కింకరునకుఁ గైంకర్యము ప్రధానము. దానికి విఘ్నము కలుగు కార్యము తనస్వామి యెప్పినను జేయఁడు. కాని స్వామికి హిత మని తనకుఁ దోచినది స్వామి కాదు కూడ దనెనేని దానిని జేయఁడు ఏల? తన కంటఁ దనస్వామి యన్నివిధముల గొప్పవాఁడని యతని యభిప్రాయము. కావునఁ దా నాలోచనలేక యేదియైనఁ జేసినఁ దనస్వామి కదిహితము ప్రియము గాకుండునోమో? తానేయే వేళకు నేదేది చేయవలయునో యది చేయకుండినఁ దనస్వామికి ముఖభంగము కలుగునోమో యని యెంచి మిక్కిలి హెచ్చరిక కలిగి వర్తించుచుండును కావున రాత్రిగాని పగలుగాని యొక గడియయైన స్వామిని విడిచియుండఁడు స్వామి కార్యార్థమొ యుండిన నుండును గాని మఱియొక కారణముచే నెడఁ బాయఁడు తనస్వామిని విడిచి పోవుట యనఁ బ్రాణము పోవుటే. కింకరునకుఁ దనస్వామిని మించిన వారు నాపుల యిన వారు లేరు తన స్వామి తప్ప వేతే దైనము గలఁ డనియును నతఁడు తలఁపఁడు కష్టము నెంచఁడు ప్రతిష్ఠఁ గోరఁడు. వినయము విడువఁడు. ఇట్టివాఁడు కింకరుఁడు. దానుఁడు. వీఁడు తనప్రాణ మిచ్చియైనఁ దనస్వామికిర్ని ప్రతిష్ఠలు కాపాడును కొందఱు కైంకర్యము సుకర మని యందు గాని యది సుకరము గాదు. కర్త జ్ఞాన యోగముల

కంటె కష్టతరమైనదే. ఆ యోగములందు కార్యము చేయు వాఁడు దానిఫల మనుభవించువాఁడు నొక్కడే స్వతంత్రుఁడు. కావున సోమరితనము చేతనో మఱియే కారణము చేతనో ముఖ్య కాలములందుఁ జేయఁదగు కార్యము గౌణకాలమందుఁ జేయ వచ్చును బొత్తిగ విడిచినను విడువ వచ్చును అడుగువాఁడు లేఁడు కైంకర్యమం దట్టి సోమరితనమునకు నుదాసీనత్వమునకు నెడములేదు గదా తన యభిప్రాయము ప్రకారము తాను బోవుట సుకరముగాని యితరుల చిత్తగృత్తి యేక్షణమున కేటులుండునో యెఱిఁగి దాని కనుగుణముగాఁ జరించుట కష్టముగదా

మీఁద వివరించిన కైంకర్య లక్షణ జ్ఞానము మనస్సు నందుంచుకొని లక్ష్యణుని కైంక ర్యానుష్ఠాన మెట్టిదో చూచి యా ప్రకారము మనము చేసి భాగుపడుదముగాక.

ప్రహ్లాదునకు జ్ఞానవిశిష్టమైన భక్తివలె లక్ష్యణునకు జ్ఞాన యుక్తమైన కైంక ర్యాభిమానము తల్లికడుపునందుండినది మొదలు లభించెను. కావుననే కదా.

ఉ. చిన్నతనాన నుండియును జ్యేష్ఠుఁడు శ్రేష్ఠుఁడు లోకరా ముఁడౌ | నన్నకు లక్ష్మీవర్ధనుఁ డనంతము గూఁడుచు న్నేహ భక్తిసం | వన్నుఁడు లక్ష్యణుండు వెలిప్రాణము స్వీకము నౌ శరీరమున్ | కన్నను మిన్నయున్ సకలకార్యహితాచరణం డజప్రమున్

ఉ. రాముఁ డుదారవిక్రముఁ డరణ్యముకై మృగయా వినోదకే లీమతి నశ్వ మెక్కి చన లీలమెయిం జను నీచవోలె ను

ద్వామజవాన లక్ష్మణుడు దారుణచాప శరాస పాణియై
యేమట కెప్పుడుం దిరుగు నెంతయు భక్తిరసప్రపూర్ణుడై
ఇట్టి కైంకర్యపరు విషయమున రాముఁ డెట్లుండెనో
చూడుడు.

కం జనయిత్రియై మృష్టాన్నము

గొనినచ్చి యదెంత వేడుకొన ముట్టండున్

గనుమూయఁడు పురుషోత్తముఁ

డనుఁగుందమ్మండు లక్ష్మణాఖ్యుఁడు లేషిన్.

దీనివలనఁ గైంకర్యము వ్యర్థము పోదు. దానులందు

భగవంతుఁడు ప్రేమయుంచక మానఁడు అని యేర్పడుచున్నది.
తక్కిన మార్గములందు ఫలము లేదా యందురేమో ఇంత
శీఘ్రముగ భగవంతుఁ డనుగ్రహింపఁడు భోజనసమయమందుఁ
దనతోడ లక్ష్మణుఁడు లేక తల్లిపెట్టినను ఇష్టమృష్టాన్నమైనను
భుజింపఁ డనుటచే ముందు భక్తుల కాహారము (అన్నముప
లక్షణము) అనఁగా యోగక్షేమముల కేర్పాటుచేసి కాని
భగవంతుఁడు తనసుఖము చూచుకొనఁ దని భావము.

శ్లో. శరీ రారోగ్య మథాంశ్చభోగాం శ్చై వానుషంగికాన్

దదాతి ధ్యాయినాం నిత్య మపవగ్గవ్రదో హరిః

తన్ను ధ్యానించువారికి మోక్షమిచ్చు నారాయణుఁడు
శరీరారోగ్యము ధనము భోగము వీనిని గూడనొసంగును
ధనలక్ష్మీ శ్రీదేవి. ధాన్యలక్ష్మీ భూదేవి. వీ రిరువురను భార్య
లుగాఁ గల భగవంతు సేవించువారికి నిహమందుఁ బరమందు

నేలోపము గలుగదు. ఇట్లు సర్వకాల సర్వావస్థల శ్రీరాము నకుఁ గుడిభుజమై నేవించువాఁ డగుటచేత విశ్వామిత్రువెంట శ్రీరామునితోపాటు తానును లక్ష్మణుఁడు పోయెను. ఇట్లు పోవునపుడు విశ్వామిత్రుఁడు దాటకను వధింపు మని శ్రీరాముని ప్రేరించెను. రాక్షసవధార్థము విశ్వామిత్రుఁడు రాముని బంపు మని దశరథుని వేడెను. దశరథుఁడు శ్రీరామునే యా కార్యమందు నియోగించెను. లక్ష్మణుఁడు బంటువలె వెంటఁ జోయినవాఁడే. ఇట్లుండియు లక్ష్మణుఁడు తాటకయందు శ్రీరామునకుఁ దోడుపడెను. ఏల? శ్రీరాముఁడు తానొకఁడే తాటకను జంపఁ జాలమిచేతనా? కాదు. ప్రముఖుఁ డొకఁడు పూనిన పనియందు మఱియొకఁడు తోడుపడినఁ బ్రముఖుని కీర్తికి లోప మని లక్ష్మణుఁ డెఱుంగఁడా? ఎఱుంగును. కుంభ కర్ణునిచేతఁ జిక్కిన సుగ్రీవుని విడిపింప హనుమంతుఁ డేల పోలేదు? సుగ్రీవున కపకీర్తి వచ్చు నని కదా. శివునింటిని రాముఁ డొకఁడే విజువక యిరువురు కలిసి విఠిచియుండిన శ్రీరామున కిప్పుడు వచ్చినకీర్తి వచ్చియుండునా?

శ్రీగామన కపకీర్తి తేవలయు నని తాను కీర్తినంపాదింప వలయు నని లక్ష్మణు సభిప్రాయము గాదు తాటక తమ మీఁదికి వచ్చుచుండట చూచి కరుణాకాకుత్స్నఁ డనిపేసు పొందిన రాముఁడు శ్రీకావున దానిని జంపవొల్లక లక్ష్మణు నితో,

శ్లో. ఏనాం పశ్య దురాధర్మాం మాయా బల సమన్వితాన్
వినివృత్తాం కరో మ్యద్య హృత కర్ణాగ్ర నాసికామ్.

మాయాబలముతోఁ గూడినదియు జయింప రానిదియు నైన దీనిముక్కుసెవులు గోసి మరలి పోవునట్లు చేసెనను అని చెప్పెను. ఇంతలోఁ దాటక పైపడి రానే వచ్చెను. శ్రీరాముఁడు దూరమునుండియే దానిని బాణములచే నొప్పించుచుండెను. తనకు సాధ్యమైనప్పుడు స్వామి పూనినకార్యము ప్రాణ మిచ్చియెనఁ దాను నెఱవేర్చవలసినది కింకరునికి విధి కావునఁ దాను ముందు దూఁకి దానిసమీపమునకుఁ బోయి లక్ష్మణుఁడు ముక్కు సెవులు గోసెను. ముక్కులు సెవులుగోసినవాఁడు తలయే నటికియుండరాదా? రామున కప్పటికీ కాయభిప్రాయము లేదు. సౌమ్యముగ నండింప వలనుండిన నేల చంపవలయునని రాముని యభిప్రాయము స్వామి యభిప్రాయమునకు విరోధముగ దానుఁడు పోరాడు

విభీషణునకు సభయ మిచ్చినవాఁడు శ్రీరాముఁడే కాని లక్ష్మణుఁడు కాఁడు అట్లుండ విభీషణుని జంప రావణుఁడు శక్తిని బ్రయోగించినపుడు ఆశక్తి తగిలిన విభీషణుఁడు మరణించునని యెఱిఁగి తాను విభీషణునకు ముందు దూఁకి విభీషణుని తనవెనుక పేసికొని యాశక్తిచే హతుఁడై పడి శ్రీరాముని శరణాగత రక్షక బిరుదమును సార్థకము చేసెను. లక్ష్మణుఁ డడ్డపక్షకుండిన శ్రీరామున కప్పటికి తప్పియుండదు. శరణాగతరక్షక బిరుదము వ్యర్థమై యుండును తా నరణ్యమునకుఁ బోకుండినఁ గన్నతండ్రి యసత్యవాది యగు నని యరణ్యములకుఁ బోయినవాఁడు రాముఁడు. తా నడ్డపక్షకుండిన సవతితల్లి కొడు

కిచ్చిన యభయదానము వ్యర్థమగు నని ప్రాణమిచ్చినవాఁడు లక్ష్మణుఁడు తారతమ్య మరయుఁడు - లక్ష్మణుఁడు తా నిట్టి వాఁడ నని కౌసల్యతో ముందుగనే.

శ్లో. దీప్త మగ్ని మరణ్యం వా, యది రామః ప్రవేక్ష్యతి

ప్రవిష్టం తత్ర మాం దేవి, త్వం పూర్వ మవధారయ.

రాముఁడు మండేమమంటయందుఁ గాని యడవి యందుఁగాని ప్రవేశించుటయే కలిగినేని తల్లీ! యాయనకు ముందు నేను ప్రవేశించిన వాఁడనుగా నెఱుఁగుము.

కైంకర్యము త్రికరణశుద్ధమై యుండవలయును అను కూలత కొలఁది యధానుఖముగఁ దీరిక యున్నప్పుడు వేఱు ననిలే నప్పుడు చేయు కష్టములేని కైంకర్యము కైంకర్యము కాదు ముందు స్రతిష్ఠకుఁ బ్రగల్భము లాడి యావల కార్య భాగమందు వెను కంజపెట్టుట కింకరలక్షణముగాదు

శ్రీరామునకు లక్ష్మణుఁడు సవతితల్లి కుమారుఁడు. కావున జ్ఞాతియేకదా! జ్ఞాతి శ్చే దనలేన కి మ్మన్నట్లు జ్ఞాతియైన వాఁ డింటురుండినేని యా యింటిని దహించుటకు వేతేయగ్ని హోత్రముతోఁ బనిలే దని నామెత జ్ఞాతియనఁగా దాయాదుఁడు. దాయభాగమున కప్పుడైన వాఁడు. విరోధమునకు సాధారణముగా కామినీ కాంచనములు కాంఠములు. గావున దాయయనఁగాఁ బగవాఁ డిని యర్థము కావున రామలక్ష్మణులు సహజముగ విరోధులయి యుండవలెను ఏకోదరులందే యిట్టి విరోధము ప్రచురమై యుండ నిక సవతితల్లిబిడ్డల విషయమై

యడుగవలయునా? రావణ విభీషణు లేకోదరులు. ఒక తల్లి
కుమారులు - అట్లుండియుఁ దనకుఁ బ్రియమును జెప్పక హిత
మును జెప్పె నని మాటమాత్రమునకు.

కం జ్ఞాతుల స్వభావ మంతయు

నా తెలియనియదియో త్రిభువనంబులలోనన్

జ్ఞాతులకు వ్యసన మబ్బిన

జ్ఞాతులకును సంతసంబు సమకూడుఁ గదా.

కం ఆతతమతియుతు ధర్మో

వేతు ననుత్తముని శూరు హితనాధకునిన్

జ్ఞాతులు మెచ్చరు మఱి పరి

భూతియు నొనరింతు సమయముం గనుఁగొనుచున్.

గీ. కలసి మెలసి నట్లు కనుపించుచుందురు

క్రూరకర్తములకు రోయ కుండు

మనసు నీయ రెడరునను జంపఁ జాతురు

భీతికగులుగారె జ్ఞాతులెందు.

అని నిందించి ఛీ పొమ్మని వెడలఁ గొట్టెను తాను.
జెప్పినమాట యన్న వినఁ డాయె నని కోపించి విభీషణుఁ డతఁ
నిని విడిచి పోయెను.

లోకవర్తనమి ట్లుండఁ లక్ష్మణువర్తన మెట్టిదో చూడుఁడు.
కైకగాని దశరథుఁడుగాని త న్నరణ్యమునకుఁ బొమ్మన లేదు.
కావున రామునకు నలె లక్ష్మణునకు నరణ్యమునకుఁ బోవలసిన
వనిలేదు పతివెంట నతి యుండివలయు ననునిర్బంధము నీతకుఁ

గలదు. నీత రామునివెంటఁ బోకుండిన లోకనిండలకుఁ బోయి
వడి యుండును

లక్ష్మణున కట్టిశాస్త్రనిర్బంధము లేదు. ౧౪ సంవత్స
లకుఁ జాలినన్నిచీరలమూట నెత్తిపైఁ బెట్టుకొని గంప, గడ్డిపాఱ,
వోఁకుడుపాఱ, యన్నవి విండ్లు బాణములు కవచములు లోనైన
వన్నియు మోచికొని భార్యయై దల్లిని ఇల్లువాకిలి సమస్తైశ్వ
ర్యము బంధువులు మిత్రులు పరిచారికులు వీరి నందఱ నలలి
లక్ష్మణుఁ డరణ్యమునకుఁ బోవఁ గారణ మేమి? ఆయనను
బొమ్మన్న వా రెవరు? రమ్మన్న వా రెవరు? సశేషము.

శ్రీరామాష్టాక్షరీ మంత్రార్చము.

శ్లో చిద్రూప న్యత్తనోహపం పారితంత్ర్యం విచింత్యచ
చింతయే చేతసా నిత్యం శ్రీరామ శ్మరణం మమ.

అర్చము.

జ్ఞానాకారమైన తనహృదయమును తనపారితంత్ర్యమును
చక్కఁగా నాలోచించి శ్రీరాముఁడే నాకు శిరణము అని యెల్ల
ప్పుడు మనస్సుచే భ్యాసించుచుండవలెను.

తాత్పర్యము.

దేహేంద్రియాది విలక్షణమై అణువై జ్ఞానానందా
కారమై జ్ఞానానందగుణకమై యుండు తనస్వరూపమును భగ
వంతుని న్యామిభావమును తనదానభావమును విశేషముగ చిం
తించి శ్రీరాముఁడే నాకు రక్షకుఁడు శ్రీరాముఁడే నా కుపా

యము శ్రీరాముఁడే నా కునికిపట్టు (ఇల్లు) అని సర్వదా చింతించుచుండవలెను.

జీవస్వరూపలక్షణము.

దేహేంద్రియాదివిలక్షణం డనఁగా దేహమునకు నింద్రియములకు వేతైనవాఁడు. దేహేంద్రియముల లక్షణములు వేఱు జీవుని లక్షణములు వేఱు పరస్పరవిరుద్ధములు.

సాధకుఁ డీవిధముగ నాలోచింప వలయును నేను విచుచున్నాను నేను కనుచున్నాను నేను తినుచున్నాను. నేను మూచుచున్నాను నేను నడచుచున్నాను. నేను వ్రాయుచున్నాను. నాకు కడుపు నొప్పి. నాకు విరేచనము లయినవి. ఈవిధముగాఁ జెప్పుచున్నామగుదా! “నే” నను పదార్థ మేది? కన్నా? చెవియా? ముక్కు? నోరా! కాళ్లా? చేతులా? కడుపా వీనిలో “నే” నెవరు? ఏదియుఁగాను. వీని యిన్నిటిసముదాయమైన దేహమా? అది యుఁగాదు దేహమే “నే” నైన యెడల నాదేహ మని యేలయందును. దేహము నాదియన్నప్పుడు ఇల్లు నాది యన్నట్లు దేహము వేఱు “నేను” వేఱి అని కదా భావము ఈకర్తేంద్రియములు “నేను” కాక పోదుమగాక వీని గుణములైన “నే” నగుదునా? నాది మనుష్యరూపమా? మనుష్యరూపము నాదైన పక్షమునఁ బుణ్యముచేసి దేవరూపమును. పాపముచేసి తిర్యగ్రూపమును నెట్లు ధరింపఁగలను. ఒక ద్రవ్యమే నేను గానప్పుడు దాని గుణము మాత్రము నే నెట్లగు

దురు కావున కర్తేంద్రియములు నేను గాను. జ్ఞానేంద్రియములు నేను గాను. మనస్సు నేను గాను. పంచభూతములచే నైనదిగదా యీ దేహము దేహము నేను గానప్పుడు పంచభూతములు నే నెట్లగుదును? కావునఁ బృథివ్యాదిమహాభూతములు నేను గాను పంచభూతముల సూక్ష్మరశయోకదా తన్నాత్రలు కావున నవియు నేను గాను ఇ వన్నియుఁ బ్రకృతికి సంబంధించినవి ప్రకృతి జడము నేను జడము కానే కావున ప్రకృతి సంబంధములైన తమస్సుగాని మహత్తుగాని యహంకారముగాని ప్రకృతిగుణములైన సత్త్వరజస్తమస్సులుగాని నేను గాను. కోపిగా చున్నవాఁడు శాంతుఁడగునగుట లేదా. ఇట్లు లేయాలోచింప నాఁకిలి దప్పులు లోనైనవి నేనుగాను అని యిట్లు దేహసంబంధములైన యన్నిటిని నిషేధింపవలయును. ఇట్లన్నిటిని కాదు కాదని నిషేధించి యివన్నియునేను గాక పోదును గాక. నేను నేను అనుకొనుచున్నానే కావున వీని కన్నిటికంటె భిన్నమైనది నేను అనునది యొకటి యుండునని యును గదా. అట్లుండిన నాస్వరూప మెట్టిది? గుణ మెట్టిది? అది యెట్టిదో నేను జూచితిని. అయినను నాగుణములు జ్ఞాన మని ఆనంద మని తెలియుచున్నది ఎట్లందువా? జ్ఞానమనునది నాగుణము కాకపోవునేని నేను ఉన్నా నని యెట్లు స్ఫురింపఁగలదు. కావున జ్ఞానము నాగుణమే. నాకు నేనున్నాను అను జ్ఞానము నాకిప్పుడుగదా కలిగినది ఇట్లు క్రొత్తగా వచ్చినది నాసహజగుణ మెట్లు కాఁగలదు. తప్పు. తప్పు ఇది

క్రొత్తగావచ్చినది కాదు ఇదివఱకు మఱుఁగుపడి సంకుచితమై యుండినది. ఇప్పుడు ప్రకాశమునకు వచ్చినది అంతియ కానిది లేదు కాబేదు లేనిది యెప్పుడు లేనిదే అల్పము గానో స్వల్పముగానో కానవచ్చియో కానరాకయో యున్న శక్తయే కాలాంతరమున ననుకూల సందర్భములందు వెలికి గోచరించును గాని లేనిదానికి ముందుట యనునది యెన్నటికి సందర్భింపదు. కావున నేను ద్విత్వాపరదశయం దున్నప్పుడు నిది యుండినది కాని ప్రకృతి యనునది బలిష్ఠమై యావరించి యుండుటచే బ్రకాశము నొందకుండినది. నే నేయే దేహములందుండినను జ్ఞానమువలెనే యానంద మనునది నన్నుఁ గూడియేయున్నది కొలఁదిగనో గొప్పగనో ఆనందానుభవము ననుసత్యమైదులందును లతాగుల్మవృక్షమైదులందును గనుచున్నాముగదా కావున నాగుణములు జ్ఞానానందములు. రత్న కాంతియన్నప్పుడు రత్నము వేఱు కాంతి వేఱుగాఁ దోచినట్లు నాగుణము లన్నప్పుడు నేను వేఱు గుణములు వేఱుకదా. మొదటిసందేహమే కలిగెనే. అట్లు గాదు. ప్రకృతిగుణములని చెప్పిర వానిని తొలఁగించిన నాకు స్వరూపహానిలేదు అతి చచ్చిన నేను జత్తునా? ఎప్పి చచ్చిన నేను జత్తునా? శోకము పోయిన నేను పోదునా? కావున వానిహానివలన నాకు హాని లేదు అట్లులే నానందుచుండి జ్ఞానము ఆనందమును దీసి వేసిన నాకు స్వరూపమేలేదు కావున నేను జ్ఞానానందస్వరూపుడనే. కావుననే కాబోలు నన్ను (ప్రజ్ఞానఘనుడు) గడ్డ

గట్టిన జ్ఞాన మని శ్రుతులు చెప్పుచున్నవి. సంతోషమే కాని నే నెంతలావు ఎంత పొడుగున నున్నాను ఏనుగునందు నేను గంత చీమయందు చీమయంత మనుష్యునందు మనుష్యునంత యున్నానా? అట్లైన దేహము పుట్టినపుడు శిశునంతయై క్రమక్రమముగాఁ బెరుగుచు ఊనించుచుండవలెను గదా. నాకు నిలుకడ లేదాయె గదా. అట్లు గాదు శాస్త్రములును, కన్నులారఁ జూచిన యోగులును నన్ను అణునంత యని చెప్పుచున్నారుగదా వెంపుకొన నూఱుభాగములుగాఁ జీల్చి యందొక్క భాగమును మరల నూఱుభాగములు చేసిన సందొక్క భాగ మెంతయుండునో నాది యంత పరిమాణ మని యుపనిషత్తులు చెప్పుచున్నవి గదా వారు చెప్పుచున్నారు పేరు చెప్పుచున్నారు అని నేను విని తృప్తిపడి యుండవలయునా? లేక విన్నది ప్రత్యక్షముచేసికొను మార్గము కలదా? నన్ను గుఱించి నాకే ప్రశ్నియైననుభవము లేదేని పరుల మాటలు నమ్మియీ నే నున్నాను నేను జ్ఞానానందస్వరూపుడనని చంకలు తట్టుకొనవలయును. పరులమాటలు నమ్మనలసిన పనిలేదు. ప్రత్యక్షముగా నన్ను నేఁ జూచుమార్గములు శాస్త్రములు చెప్పుచున్నవి ఆమార్గము ననుసరించి యభ్యసించెదనని సాధకుఁడు తీర్మానించుకొని చిత్తచాంచల్యములేక మీఁద సంగ్రహముగాఁ జెప్పిన దాని నింకను విశేషముగ విచారించి దేహమును బొత్తిగ మఱచి యాత్మయందే చలింపని నానన్ను నుంచి యొఱలోనుండి కత్తిని వెలికి వీడినట్లు దానిని దేహము

నుండి వెలికిదీసిన నది గోచరించును అప్పుడు శాస్త్రవాక్యములు సత్యము లని దృఢపడును కావున శాస్త్రవాక్యములందు శ్రద్ధగలిగి భక్తితో శాస్త్రము చూపినమార్గమున నడచిన శాస్త్రమునందుఁ జెప్పినఫలము ప్రత్యక్షముగ ననుభవమునకు వచ్చును అట్లులు చేసినవారు కలరుగదా. ఓర్పు, ఓపిక శ్రద్ధాభక్తులు శాస్త్రీయమైన పద్ధతి ననుష్ఠానము విశేషధ్యానము లేనివాని కాఫలము గలుగదు

ఇది పత్రికకు వ్రాసెడి వ్రాత కావున నింతకు మించి వ్రాయసాధ్యపడదు, అనుభవమునఁ గలుగునం దేహములను పెద్దలనలనఁ దెలియవలయును. సంజీవని కంతటిపుణ్యము గలదేని మఱి యెప్పుడైన నీ విషయము చర్చింప ననగరిము పడినప్పుడు మఱి కొన్నివిషయములు తెలుపఁ గలదు. సంజీవని మాసపత్రికయే కాని యాచార్యకాదు గదా. కావున నది మార్గవర్ధిని మాత్రమే యగుట పాఠకులు స్మరింతురుగాక గొంతవఱకైన సరియైన మార్గము చూపినచో మోసగాండ్రు వలలోఁ బడి లోకులు కంటకమార్గమునఁ బోకుండురుగాక యనియే సంజీవని యుద్దేశముగాని యాచార్యత్వము విహింప వలయు నని కాదు.

ఇట్లు తనస్వరూపమును దాను సాక్షాత్కరించు కొని కాని, దర్శనముతో సమానమైన ధ్యాననిరూఢత్వము కలిగిగాని యిటు లాలోచింప వలయును.

సశేషము.

శ్రీరామ.

భక్తి సంజీవని.

ఇది శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామ సేవక సమాదమువారి
కైంకర్య రూప మాసపత్రిక.

దీనికి సర్వస్వామి కీర్తిమదొంటిమిట్ట కోదండరామమూర్తి
విలేఖకుఁడు — ఆంధ్రవాల్మీకి వావిలికొలను నుబ్బరావు (వాసుదానుఁడు)
ప్రకటనస్థలము — వామ్మి కాశ్రమము ఒంటిమిట్ట కడప మండలము

చందాల వివరము.

ఉపచారకులు	సంవత్సరమునకు	౨—౦—౦
ధారకులు	,,	౫—౦—౦
జీవాతువులు	,,	౧౦—౦—౦
పోషకులు	,,	౨౫—౦—౦
రక్షకులు	,,	౫—౦—౦
ఉజ్జీవకులు	,,	౧౦౦—౦—౦

అంతకుఁ బైపడి యిచ్చువారు ప్రతిష్ఠాపకులు

సంవత్సరము చందాకుఁ దక్కున గ్రహింపఁబడదు

మూర్ఖావస్థయందున్న భక్తియాతకు విసవకట్టలవీచుట లోనగు
సుపచారము చేయువారివంటి వారుపచారకులు

కుత్తుక యెండకుండ ప్రతితో పాలను తడిపి ధారధారగా పోయు
వారు ధారకులు

స్మృతిగలిగించు నౌషధములవంటివారు జీవాతువులు

దేహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు పోషకులు

మరల నపాయమురాకుండ ప్రతికూలములనడచి యనుకూలముల
రక్షించువారు రక్షకులు

ఉజ్జీవింపఁ జేయువారు ఉజ్జీవకులు

సిరముగ నిలుపువారు ప్రతిష్ఠాపకులు

విడిపత్రిక 0—5—0

చావీలిగొలను సూర్యరాయకృతిము.

పండ్ల పాత్రేన రాసూయగము.

మొ.ల.కె.

శ్రీ, పండ్ల పాత్రేన రాసూయగము, 4-ల కూర్పు			
పండ్లము 10 లోక గ్రంథ సంపుటములు మును			
10-8-8 లోక గ్రంథ సంపుటములు	8	0	0
మూడు గ్రంథములు	10	0	0
పాడు 5 గ్రంథములు	13	0	0

చానుదాస ప్రతిము.

0 4 0
0 4 0

ముముకినా గ్రంథ—ప్రథమభాగము			
(చేవర్ కవర్)	0	14	0
ద్వితీయభాగము			
(చేవర్ కవర్)	0	14	0
మూడు భాగాలు కలిపి కార్టో గ్రంథము	2	4	0

గ్రంథ సంకలనము ౧౯౨౯.

౧౨ గ్రంథములు	3	0	0
మొత్తం గ్రంథములు	0	5	0

గ్రంథము ప్రముఖేయున్నవి, త్వరపడు.

మూర్ఖాసస్థయందున్న భక్తిమాతకు విననకట్టలవీచుట,
లోనగు నుపచారము చేయువారివంటి వా రుపచారకులు

కుష్టుక యెండకుండ ప్రత్తితో పాలను తడిపి ధార
ధారిగా పోయువారు ధారకులు.

స్మృతిగలిగించు నౌషధములవంటివారు జీవాతువులు
దేహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు,
పోషకులు

మరిల నపాయమురాకుండ ప్రతికూలములనడిచి యను
కూలముల రక్షించువారు రక్షకులు.

ఉజ్జీవింపఁ జేయువారు ఉజ్జీవకులు.

స్థిరముగ నిలుపువారు ప్రతిష్ఠాపకులు.

ఈసంవత్సరపు విడివత్తిక ౦ ౪ ౦

శ్రీ భక్తిసంజీవనీ ప్రతిష్ఠాపకులు.

రూ. ఆ. పై

మ-రా-శ్రీ, కుష్టా సిద్ధయ్యగారు, జమ్మలపాలెము . ౪౦౦ ౦ ౦
రక్షకులు.

మ-రా-శ్రీ, ముద్దన. రంగయ్యగారు, జగ్గాపురము .. ౫౦ ౦ ౦
పోషకులు.

మ-రా-శ్రీ, సి. దొరసామినాయుడుగారు, మేల్పట్టు .. ౩౦ ౦ ౦

,, చమర్తి చిన్నపిచ్చయ్యరాజుగారు, కోడూరు. ౨౫ ౦ ౦

వాల్మీకాశ్రమము, } వానుదానుడు,
ఒంటిమిట్ట. } కార్యనిర్వాహకుడు.

ఎన్నిమాసము లాయె - నిచట నే నిను విడిచి
యెన్నెన్ని దేశాలో - యెటులొ తిరుగుచుంటి || ఎన్ని ||
నీచరణములనె కొల్చి - ననుగన్నతండ్రి -
నీనామఘరణచేసి -

ఆచతురానన హరశక్రముఖులైన
నోచనట్టిపదవి - నొందనె యిటనుండి || ఎన్ని ||
శచువును నెడఁ బొసిన - కాకుత్స్థతిలక -
మొదవును సరిపోలి నా

హృదయరంగమున - నెంతోతాపము పుట్టె
సదయహృదయ యిట్లు - సలుపుట న్యాయమ || ఎన్ని ||
నీవసికూన నన్ను - నెనరునఁ గనుమా
నీరజదళగోచనా

నీవసిపాపని - నీపాదములనుండి
పాపనీరీతిని - బాడిగాదుర తండ్రి || ఎన్ని ||
నామెలు నీవు కోరి - నీదాస్యమున

న్వామి నన్నెటులు నిల్చి
నీమహితశాసనము - నేఁ దలఁదాలిచి
గ్రామపర్యటనముఁ - గావించుచుండితి || ఎన్ని ||

గాసి నన్నిటు పెట్టఁగా - రామయ్యతండ్రి
వాసివన్నెయుఁ బెరుగునా?

వాసుదేవుఁడ వీవు - వాసుదాసుఁడ నేను
భాసురముగ మన - వాసిఁ దలంపుమి || ఎన్ని ||

ఏకశిలానాయకా - లోక్తైర్ముక
 శ్రీకర శుభదాయకా
 ఏకాలమందైన - నేలోకమందైన
 నేకారిణందైన - నెడఁగాఁగుము నన్ను || ఎన్నిమాన ||

❀❀ శ్రుతిప్రబోధము. ❀❀

1. ఉత్తిష్ఠత! జాగ్రత!! ప్రావ్యవరాన్నిబోధత!!!
 ఊరస్యధారా నిశితాదురత్యయా
 దుర్గం పథస్త త్కవయోచదంతి.   కరోపనిషత్తు.
- గీ లెమ్ము! మేలుకొమ్ము నమ్మతి సద్గురుఁ
 గొలిచి బోధ గొనుము, ఊరముధార
 కరణిఁ దత్పథంబు కరవాఁడిదుర్గంబు
 దాఁబరాద టండు తత్త్వవిదులు.
- 2 నాయమాత్మాప్రవచనేనలభ్యో
 న మేధయా నబహునా శ్రుతేన
 యమేవైషవృణుతే తేనలభ్య
 స్తస్యైష ఆత్మావృణుతే తచూంస్వామ్.   కరోపనిషత్తు.
- గీ వేదపరనములను మేధను బెక్కులు
 నాలకింప దొరక చాత్త యెపుడు
 అదియె యెవని వలచు నవ్వానికే యది
 గనఁగఁజేయుఁ జమ్ము తనదుహువు.
3. సత్యేనలభ్యస్త పనాహ్యేష ఆత్మా
 సమ్యగ్జ్ఞానేన బ్రహ్మచర్యేణ నిత్యమ్

అంతశ్శరీరే జ్యోతిర్నయోహిశుభ్రో
యంపశ్యంతి యతయః క్షీణదోషాః. ముండక.

గీ. నిజశరీరమందు నిర్మలజ్యోతియై
హతసమస్తదోషయతులు గాంచు
నాత్మ, తపము, సత్య, మతులితజ్ఞానంబు
బ్రహ్మచర్యమునను బ్రాప్త మగును.

గీ. కాన బ్రహ్మవేత్త జ్ఞానంబు సమకూర్చి
బాలునట్లు మెలఁగవలయుఁ జమ్ము
బౌల్యమున మెలంగి పాండిత్యముం బొంది
యనల హాస మూసనగును బుధుఁడు.

గీ. బలము లేనివాఁడు పడయ లేఁ డీయాత్మ
మత్తుఁడేక తపఃక్రమంబు విడిచి
నీయుపాయములను నేజ్ఞాని యత్నించు
బ్రహ్మధామ మొందు వానియాత్మ.

1 తస్యైసహోవాచపితామహశ్చ
శ్రద్ధాభక్తిధ్యానయోగాదవేహి ॥ కైవల్యోపనిషత్తు.

కం. ధ్యానశ్రద్ధాభక్తులు
మానక వైరాగ్య మూని మదిఁ గొలిచిన న
న్యూనావ్యయసౌఖ్యంబుల
మానుగ లక్ష్మీశుఁ డొసఁగు మమతం గరుణన్.

శ్లో. 2. యత్రైవయత్రైవమనోమదీయం
తత్రైవ తత్రైవ తపస్వరూపమ్

యత్రైవ యత్రైవ శిరోమదీయం
తత్రైవ తత్రైవ పదద్వయం తే.

కం. ఎందెందు నిలుచు నామది
యందందే కలదు తావకాకారము నే
నెందెందు శిరము వ్రాల్తునో
యందందే కలదు తావకాంఘ్రియుగంబున్.

శ్లో. ౩ దేహభిమానేగళితే, విజ్ఞాతేపరమాత్మని
యత్రయత్రమనోయాతి, తత్రతత్రసమాధయః.

గీ. మేనిపై నభిమానంబు మాని యాత్మఁ
గనిన వానికి నెందెందు మనసు నిలుచు
చుండు నందె సమాధులు నుండుఁగాని
బొక్కులను దూఱనేటికిఁ గొక్కులట్లు.

గీ. తనువు నీటిబుగ్గ ధనములు, మేఱువులు,
ఋణముకొలఁది దాపరించువారు
బంధుజనులు, నమ్మి పాడయిపోవక
మేలుకొనుఁడు జనులు మేలుకనుఁడు.

గీ. లెమ్ము మేలుకొమ్ము నెమ్మది దరిఁజేరు
వఱకు నిలకు, చూపు పదరసీకు
విసిఁగి వెఱచి లజ్జ వెనుకంజపెట్టకు
కాగుపడెడి తలఁపు పంతమున్న.

—ఇతి ప్రశ్నోత్తరములు. ఇతి—

ప్రశ్న.—పతివ్రతయనఁగాఁ బతిని సేవించు వ్రతముగలది గదా? ఇట్లమరణించినస్త్రీకిఁ బతిని సేవించుభాగ్యము కలుగదుకదా. కావునఁ బతివ్రతాత్వము విధవలందుఁ గలదా? స్త్రీలకుఁ బాతివ్రత్యమువలెఁ బతులకు భార్యలవిషయమై నియమములు లేనా?

ఉత్త.—పతికి హితమైన వ్రతము పతివ్రతము అట్టివ్రతముగల స్త్రీపతివ్రతయనఁబడును. పతివ్రతాభావము పాతివ్రత్యము. పతి మరణించినను జీవించినను స్త్రీలకుఁ బాతివ్రత్యము విధ్యుత్తరము దానిని విడువరాదు పతియెదురుగ నున్నప్పుడే హితమాచరింపవలెఁగాని కనమఱుగైన హితము చేయరాదనుట సరిగాదు. హితము కాయకము మానసికమునని రెండువిధములు ఎదురుగనున్నప్పుడు దేహముతోఁ జేయవలసిన సేవలు చేసి సంతోషపెట్టవలయును ఎదురుగ లేనిప్పు యాన డేమమును సౌఖ్యమును సర్వదా తలఁచుచుండవలెను. పతి మరణించెనేని బ్రహ్మచర్యవ్రత మవలంబించి సన్న్యాసినివేషమును బూని యాయనకుఁ బరలోకమున హితమైన క్రియలు సలుపుచుండవలయును. మగఁడు పొరుగుారికిఁ బోయెనేని యెదురుగా లేఁడిని భార్య పతివ్రతగా నుండరాదా? భార్య పుట్టినింటికిఁ బోయిన సమయమందు భర్త వ్యభిచరింప వచ్చునా? వివాహమాడినభా

ర్యను విడిచి కామాస్తకి వేటొకస్త్రీతో సంభోగించు భుజి
బ్రాహ్మణచండాలుఁ డని భీష్ముఁడు ధర్మరాజునకుఁ జెప్పెను.
శ్లో. అథచే దన్యఞా కుర్యా, ద్యది కామా ద్యున్యస్తిః

యథా బ్రాహ్మణచండాః పూర్వశృష్ట స్తదైవ సః.

అనుశాసన ౮౨ అధ్యాయము.

తనతల్లిని విడిచి పరస్త్రీతో సంభోగించు తండ్రియందుఁ
గుమారుఁడు తండ్రియను గౌర మునరా దని చింకాచిహ్నిత్ర
యందుఁ గలదు. (భావము)

కం. స్త్రీ సంతోషించుతెఱుం

గానపడని మనసుగలుగు నట్టియ ధముఁ డి

చో నశిఁ గనుఁజని యుచో

గాసింబడు యమునిభటులు గాఱియ పెట్టక భావము

ఇచ్చట స్త్రీయనఁ దనభార్య యని యర్థమే కాని దేశము

నందలి గుడిసెవాటి లంజ యని కాదు.

శ్లో. అదుష్టాం వినతాం భార్యాం

యావనే యః పరిత్యజేత్

నస్తజస్తభవేత్ స్త్రీత్వం

వైధవ్యంచ పునః పునః స్మృతిముక్తిప్రజ్ఞో.

జారత్వములేక వినయముగలదై యుండు భార్యను యా
వనమందు నెవఁడు వదలుచున్నాఁడో వాఁ డేడుజన్మములందు
స్త్రీగాఁ బుట్టి మరల మరల వైధవ్య మనుభవించును.

ఇట్లు భార్యను విడిచినవాఁడు గాడిదచర్మమును గవ్వ కొని భార్యనువిడిచినవానికి భిక్షము పెట్టుఁడని యేడిండ్ల భిక్ష మెత్తి యాఱునెలలు దిని జీవించవలయును. అని యిట్లు పారా శ్రుత్వతి చెప్పుచున్నది.

సూ దారవ్యతిక్రమీ ఖరాజినం బహిర్లోమ పరిధాయ

దారవ్యతిక్రమణే భిక్షా మితి సప్తాగా రాణి

చరే తాస్మత్తిః మాణ్ణానాః పరాశ్రవశ్చతి.

శ్లో. పాణిబంధం స్వయం కృత్వా సహధర్మ ముపేత్య చ
యదా యాస్యంతి పురుషాః స్త్రియో నార్హంతి యాప్య
భరణాద్ధి స్త్రియో భర్తా, పాలనాద్ధి పతి స్తథా [తామ్
గుణన్యాస్య నిన్మత్తేతు, సభర్తా సపునః పతిః.

అర్థము. తాను స్వయముగఁ బాణిగ్రహణము గావించి
యది తనతోడ ధర్మకార్యములుచేయుచుండఁగా నట్టిభార్యను
విడిచి వేటొకస్త్రీతో సంగమించువాఁడు ఏవర్ణము వాఁడైనను
తండ్రియను గౌరవమునకు నర్హుఁడు గాఁడు భరించుటచే భర్త
యగును పాలించుటచే పతియగును. ఆ రెండుకార్యములు
చేయనిమగఁడు భర్తయుఁ గాఁడు పతియును గాఁడు. అనఁగా
వాఁడు భర్తయని పతియని గౌరవింపఁ దగినవాఁడు కాఁడని
యథమే కాని వానిని విడిచి వేటొకమగనిని వెదకికొమ్మని కాదు.

అట్టివాఁడు పతితుఁడు గాఁడేని వాని దౌష్ట్యము సహించి
సేవించు స్త్రీకి నెక్కువఫలమే కలదు వాఁడు చెడె నని తన
కార్యము తానుజేయక తానేల చెడవలయును.

శ్లో పత్యుర ప్యవలిప్త్య, కార్యాకార్య మజానతః

తదాజ్ఞాన తు క్తవ్యం, పతితస్యతు సర్వదా || పరాశర ||

గర్వముచే నిదిచేయఁదగినది యిది చేయరాదని యనుజ్ఞానములేని పతియొక్క యాజ్ఞను భార్య చేయరాదు. పతితుడైన వానియాజ్ఞ యేకాలమందును జేయరాదు

వేశ్యనామాస్య. దానికి ఇది నాది యను పతి లేడు. కావున దానితో సంగమించిన నేమి దోషమని కొందఱు పశుప్రాయులు తలఁతురు.

‘పశు వేశ్యాభిగమనే ప్రాజాపత్యవ్రతం చరేత్’

పశువుతోను వేశ్యతోను సంగమించినవాఁడు ప్రాజాపత్యమును బ్రాయశ్చిత్తముగ ననుష్ఠింపవలెను దీనివలన వేశ్య పశువుతో సమాన మని తేలుచున్నది. ఇది సత్యమే యెట్లందురా. జ్ఞానయుక్తమైనది మనుష్యజన్మము. నీతి - జ్ఞానము - ఆచారము మనుష్యుల కస్వయించునే కాని పసరమున కస్వయింపవు కదా. అవిలేని మనుష్యులు పసరములుగాక మనుష్యు లెట్లగుదురు జాతిపశువు చతుష్పాత్తు (నాలుగుకాళ్లుగలది) పసరములందు నీపెంటి నాది యను పోతులేనట్టు వేశ్యనాది యనుమగ వాఁడు లేడు కావున పెంటిపై నేపసరమైన నెక్కినట్లు వేశ్యపై నెవఁడైన నెక్కినచ్చును. లంజబిడ్డకుఁ దండ్రి యెవఁడు? లంజకొడు కబ్బకుఁ బెట్టు తద్దినం బని సామెతలు కలవు కదా. కావున వేశ్య పసరమనియు దానితో సంగమించువాఁడును పసరముతో సంగమించువాఁడును సమాను లనుటయందు

నేదోషము లేదు. కావుననే యిరువురకు సమానప్రాచుశ్చి
త్తము. కావుననే కదా.

వేశ్యాస్తశానసుమనా ఇవ వర్జనీయా. మృచ్ఛకటిక.
వేశ్యసు స్తశానపుష్పమువలె వర్జింపవలెను.

కం. జారభటచోరచేటక

చారనటప్రభృతినీచజనస్థివా

ధారశరావము వార

స్త్రీ రమ్యాధరము సంస్పృశింతురె కులజుల్.

గొప్పకులమందుఁ బుట్టినవారు బాగులు చోరులు నటులు
విటులు మొదలగు నీచజనుల యెంగిల్ల నుమ్మివేయు మూఁకు
డైన బోగముదాని పెదవిని దాఁకుటకైన సంగీకరింతురా?

శ్లో. వృషలీ ఘోర వీరస్య, నిశ్వాసోపహతస్య చ భర్తృహరి.

తస్యాంచైవ ప్రసూతస్య నిష్కృణ్ణి ర్నవిధీయతే మనుః.

శూద్రస్త్రీ పెదవులు ముద్దుపెట్టుకొన్నవానికిని (జొల్లు
త్రాగువానికిని) యదివిడుచు నూర్పుగాలి తగిలినవానికిని
దానియందు బిడ్డలఁ గన్నవానికిని ఈమువ్వరహపమునకుఁ
బ్రాయశ్చిత్తము లేదు.

శ్లో. శూద్రయోనా పత ద్భీజం, హాహా శబ్దం ద్విజన్తనః

కృత్వా పరుష గర్తేషు, పతిష్ఠేస్తీతి దుఃఖతః

మా మధః పాత యేతేష పాపాత్మా కామపీడితః

అథోగతిం వ్రజే త్తివ్ర మితి శస్త్రాప తేస్తు తత్.

వ్యాసులు.

బ్రాహ్మణక్షత్రియవైశ్యుల రేతస్సునందలి జీవుడు శూద్ర స్త్రీయోనియందు హాహాకారములతో దుఃఖించుచు నయ్యోయయ్యో యీ సరుషపుగుంతలోఁ బడుచున్నానే ఈవాపాత్ముడు కామపీడితుడై న న్నీయధోలోకమునఁ ద్రోయుచున్నాడే వీడును శీఘ్రముగ నధోలోకముల పాలగును గాక యని శపించి పడును. ఇంతవఱకు వేశ్యలందఱు నికృష్ట శూద్రలేకదా సాతివేశ్యలకంటె నికృష్టలైనకులట లితర వర్ణములం దున్నను బ్రాహ్మణకాఫీహోటల్ అన్నట్లు బ్రాహ్మణ వేశ్యలమని క్షత్రియవారకాంతలమని వైశ్యగణికలమని కాఁపు పురమండనములమని వాకిటఁ బలకలువేసికొను కాలమింకను రాలేదు. అదిమాన్యత్రియని చెప్పుకొను పరకీయలును లేరు.

(కులం - పరకీయ = అంకుటాలు)

(వేశ్య - గణిక - పురమండనము = బోగముది)

శ్లో. శూద్రాశయన మారోప్య, బ్రాహ్మణా యా శ్యధోగతిమ్
జననిత్వా సుతం తస్యాం, బ్రాహ్మణ్యా దేవ హీయతే
దైవ పితృతిథేయాని, తత్ప్రదానాని యస్య నా
నిందంతి పితృ దేవాస్తే, స చ స్వర్గం నగచ్ఛతి.

అథము శూద్రస్త్రీతో శయ్యయందుఁ బరుండిన బ్రాహ్మణుఁ డధోలోకముల పాలగును. దానియందు బిడ్డలఁ గనెనా బ్రాహ్మణత్వమునే కోలుపోవును. వీడుచేయు దేవకార్యములు, పితృకార్యములు, ఆతిథ్యములు, వాడు చేయు దానములు

సర్వము స్వర్గములు వానిని దేవతలు గ్రహింపరు. వానికి స్వర్గప్రాప్తి లేదు

ఇచ్చట బ్రాహ్మణశబ్ద ముపలక్షణము కావున క్షత్రియ, వైశ్యుల గతియు సంతయే యని యెఱుఁగునది. శూద్రస్త్రితో సంగమించు బ్రాహ్మణులు పంక్తికిఁబనికిరారు. కావున వేశ్యాసంగమ మెట్టివారికైన శూద్రులకైనను ఒతన హేతువే.

ఇట్టి భ్రష్టుల సహవాసము సపంక్తిభోజనము లోనైనవి గోదండరామ సేవక సమాజసభ్యు లేవర్ణము వారైనను చేసి చెడ కుండుదుగాక.

కావున వ్యభిచారము మగనికైనను మగునైనను దుష్టమే. ఈవిషయమైన సీతా దేవివాక్యములు సం దేహము తీర్పుచున్నవి.

శ్లో. ఇహాలోకే చ పిశ్యభిర్యా స్త్రీ యస్య మహామతే

అద్భిర్దత్తా స్వధర్మేణ ప్రేత్య భావేసి తస్యనా

అయోధ్య. ౨౯.

ఈలోకమందుఁ దల్లిదండ్రులచే నేస్త్రీ స్వధర్మ మనుసరించి ధారాయతముగ నెవనికి దానము చేయఁబడుచున్నదో యతని మరణానంతరము కూడ నాస్త్రీ యతనిదే.

కావున మరణము భార్యభర్తల నెడఁబాపఁ జాలదు.

శ్లో. పాణిగ్రహస్య సాధ్వీ స్త్రీ జీవతో వా మృతస్య వా పతిలోక మభీష్నంతీ నాచర త్కేచి దప్రియమ్.

తన్ను పాణిగ్రహణము చేసికొనిన భర్త జీవించినపుడును మరణించినతరువాతను పతి సాలోక్యమును గోరుస్త్రీ భర్త కప్రియమైన కార్యము చేయరాదు.

శ్లో. సత్యే మృతేపి యా యోషి ద్వైధస్యం చాలయే త్కృచిత్
నాపునః ప్రాప్య భర్తారం స్వర్గభోగాన్ సమశ్నుతే. వ్యాసః

మగఁడు మరణించినను నేస్త్రీ వైధవ్యధర్మమును పరిపాలించునో యామె మరల మగనిని గలిసి స్వర్గసుఖము లనుభవించును

శ్లో. మృతే భర్తరి యానారీ, బ్రహ్మచర్యే వ్యవస్థితా
నామృతా లభతే స్వర్గం యథా తే బ్రహ్మచారిణః.

పరాశరుఁడు.

మగఁడు మరణించినస్త్రీ బ్రహ్మచర్యవ్రతమును జరిపెనేని యామె మరణించి బ్రహ్మచారులవలె స్వర్గసుఖ మనుభవించును.

శ్లో. మృతే భర్తరి యానాధీస్త్రి బ్రహ్మచర్యే వ్యవస్థితా
స్వర్గం గచ్ఛ త్యబుత్రావై యథా తే బ్రహ్మచారిణః.

మగఁడు మరణించినస్త్రీ పతివ్రతయై బ్రహ్మచర్యవ్రతమునందుండేనేని కొడుకులు లేకపోయినను బ్రహ్మచారులవలె స్వర్గమునకుఁ బోవుచున్నది అంతమాత్రమే కాదు.

శ్లో. నపితా నాత్మజో నాత్మా నమాతా నసఖీ జనః

ఇహప్రేత్యచ నారీణాం, పతిరేకో గతి స్సదా.

అర్థము. ఈలోకమందైనను, బరలోకమందైనను, స్త్రీకిఁ బతియొక్కఁడే గతి. కాని తండ్రి గాఁడు. తల్లియును గాదు. తాను గాదు. తనసఖీజనులును గారు. కొడుకులును గారు. పతినివిడిచిన స్త్రీకి వీ రెవ్వరును గతులు కల్పింపలేరు. తాను గల్పించుకొనఁజాలదు.

శ్లో. న్యాళగ్రాహీ యథా వ్యాళం, బిలాదుద్ధరతే బలాత్
ఏవం స్త్రీ పతిముద్ధృత్య, తేనైవ సహమోదతే.

పరాశరులు.

సరకమునఁ గూలినపతిని పతివ్రతయగుస్త్రీ తన పాతి
వ్రత్యబలముచే మాంత్రికుఁడు మంత్రబలముచే పుట్టలోనుండు
పామును దోఁకపట్టుకొని బలవంతముగా వెలికి లాగునట్లు
స్వర్గమునకు లాగుకొనును.

భార్యలేనిశూద్రుఁడు శూద్రవేశ్యతో సంగమించిన
నేమి దోషుచుచున్నా ఘట్టును.

ఒకపురుషునకు నిగువురు మువ్వురు భార్యలు రాఁ గారణ
మేమి యని విచారించునపుడు దుష్కామసంబంధమే యని
యిదివఱకే సంజీవని తెలిపియున్నది. ఆధర్మమచునరించి శూద్ర
వేశ్యతో సంభోగించు శూద్రునకు నావేశ్యయే మఱుజన్త
మున భార్యగా దావరించును గాని పూర్వజన్తవాసనాబలమున
దాని పూర్వజన్తవృత్తి ఎదలకపోవుటచే నది జారిణి యగును.
ఈజన్తమున జారిణులైన భార్యలు గతజన్తమున వేశ్యలుగానో
వేశ్యావృత్తియందుండు కులటలో యగుదురు. ఇప్పు డిట్టి
భార్య దావరించెనని విలపించినఁ బ్రయోజనము లేదు. నవ్వు
చుఁ జేసినది యేడ్చుచు ననుభవింపనలయును. వ్యతిక్రమము
కొంచెమైన సహ్యముగాదనుట యనివార్యవిధి.

ప్రశ్న.—పుంశ్రము రాత్రులందుఁ గూడ ధరింప నలయునా?

నిని చెట్టిపుంశ్రము నెట్లు ధరింపనలయును? పుంశ్రము

ధరించుటయందు దుద్దేశ మేమి? ఏపదార్థము శ్రేష్ఠము?

గ్రాహ్యము? ఏది నిషిద్ధము?

ఉత్త — ఈ ప్రశ్నము పలువురు చెడుగుచున్నారు. సభయందును నడుగఁబడెను? కావున శాస్త్ర మాధానిముగఁ దెలిసిన

విషయము వ్రాయఁబడును

పుంస్త్రశబ్దము వ్యుత్పత్తి యెట్లు? పుణతీతిపుంస్త్రః పుణ శుభకర్తృచ శుభక్తమును జేయునది యని గురుబాల ప్రబోధిక పుణః=ఖండనే. రామాశ్రమ - పాపములను ఖండించునది. శుభముకలిగించునది యని పుంస్త్రశబ్దార్థము. ఇందు నిలువుగాఁ బెట్టఁబడునది యూర్ధ్వపుంస్త్రము. అష్టముగాఁ బెట్టఁబడునది తిర్యక్పుంస్త్రము - ప్రశ్నించినవా రేపుంస్త్రవిషయమైనది వ్రాసినవారు గారు కావున రెంటివిషయము తెలిసినంత తెలుపఁబడును పితృ దేవతాకార్యముగాని దేవతాకార్యముగాని పుంస్త్రము ధరించక చేయరాదు

శ్లో యోగో దానం తపో హోమ, స్వాధ్యాయ పితృతర్పణమ్
భస్తీ భవతి తత్సర్వ మూర్ధ్వపుంస్త్రం వినాశృతమ్

యోగము-దానము తపస్సు-హోమము-స్వాధ్యాయము (జపము - పారాయణము - అధ్యయనము లోనైనవి) పితృతర్పణము ఇవన్నియు మూర్ధ్వపుంస్త్రములేక చేసిన భస్మమై పోవును. అనఁగా నిష్ఫల మని యర్థము - తీర్థాదులందు స్నానముచేసి సంధ్యావందనాదులు తీర్చుకొనుటకుఁ బుంస్త్రము ధరింపవలను పడనపుడు జలోర్ధ్వపుంస్త్రము ధరించి విహితకృత్యములఁ దీర్చవచ్చును గాని శూన్యలలాటముతో నేపనియుఁ జేయరాదు.

శ్లో. ధృతోర్ధ్వపుంస్త్రం పర మిశితారం

నారాయణం నాంఖ్యయో గాభిగమ్యమ్

క్షాత్వా విముచ్యేత సర స్సమస్తైః

సంసార పాశై రిహ చేతి విష్ణుమ్. మహాపనిషత్తు

అథము ఊర్ధ్వపుంస్త్రమును ధరించి క్షానయోగముచే బొందఁగనవాఁడును నారాయణుఁడును బరమేశ్వరుఁడునునగు విష్ణువును దెలిసికొని మనుష్యుఁడు సంసారపాశములన్నిటినుండి విడువఁబడుచున్నాఁడు.

శ్లో. ధృతోర్ధ్వపుంస్త్రః కృతచక్రధారి

విష్ణుం పరం ధ్యాయతి యో మహాత్మా

స్వరేణ మంత్రేణ హృది స్థితేన

పరాత్పరం యత్సహతో మహాంతమ్. కరశాఖ.

ఊర్ధ్వపుంస్త్రమును ధరించి చక్రధారియై (చక్రాంకనముగావించుకొని) యేమహాత్ముఁడు స్వరయుక్తమైన మంత్రముతో హృదయమందుంగు పరాత్పరుఁడును మహాత్ములన్నిటికంటె మహత్తైనవాఁడును బరమభురుషుఁడు నైన విష్ణువును ధ్యానించునో.

ఊర్ధ్వపుంస్త్రము ధరింపవలెననుట కిట్టి ప్రమాణము లనేకములు గలవు.

ఆకారము.

హరేః పాదాకృతి మాత్సనో హితాయ మధ్యే చ్ఛిద్ర

మూర్ధ్వపుంస్త్రం యో ధారయతి న పరస్య ప్రియో భవతి

న పుణ్యభాగ్యవతి - నవిష్ణుంభతి.

అధర్వణము.

అర్థము. తన తేమముకొఱకు నడవనెడ ముండ నట్లు
విష్ణుపాదము యొక్క యాకారిముగ నూర్ధ్వపుంక్రము నెవఁడు
ధరించునో వాఁడు భగవంతునకుఁ బ్రయుఁ డగుచు - పుణ్య
వంతుఁ డగుచు. విష్ణువుచు బొందును

దీనివలన భగవంతుని పాదమువలె నూర్ధ్వపుంక్రము
ఉండవలెను

నానాచి కేశపద్మంత మూర్ధ్వపుంక్రం ధారయేత్

నాసికామూల నూరభ్య యని ముక్కుమొదలు మొదలు
కొని తటవెండ్రుకిలపర్యంత మూర్ధ్వపుంక్రము ధరింపవలెను.

ఊర్ధ్వపుంక్రము నెవరు ధరింపవలెను?

శ్లో. గృహస్థో బ్రహ్మచారీచ వానప్రస్థ స్తథా యతిః

అవశ్యం ధారియే శ్చివ్య మూర్ధ్వపుంక్రం సుశోభనమ్.

ప్రిహ్లాండుపురాణము.

శుభకరమైన యూర్ధ్వపుంక్రమును గృహస్థుఁడు - బ్రహ్మ
చారి - వానప్రస్థుఁడు - సన్న్యాసి తప్పక ధరింపవలెను.

ఎట్లు ధరింపవలెను?

శ్లో. అంగుళ్యం పుష్టితః ప్రోక్తో మధ్య మాయుష్కరీ భవేత్

అనామి కాన్నదా నిత్యం, ముక్తిదా చ ప్రదేశినీ

ఏతై రంగుళిభేదై స్తు కారియే నన్నఖం స్పృశేత్.

అర్థము. బొటనప్రేలితో నుంచుకొనినఁ బుష్టియు,
నడిమిప్రేలితో నుంచుకొనిన నాయుస్సువృద్ధియు, అనామి

(ఉంగరపు వ్రేలి) తో నుంచుకొనిన నన్ననమ్మద్దియు, జుట్టన వ్రేలి (చూపుడువ్రేలు) తో నుంచుకొనిన మోక్షము లభించును. గోరు తగులరాదు. సన్న్యాసులు తర్జని మాత్రమే యుపయోగింపవలెను.

ఏవస్తువుతో నుంచుకోవలెను?

శ్లో. పర్వతాగ్రే, నదీతీరే, మమక్షేత్రే విశేషతః

సింధుతీరే చ, వల్లీకే, తులసీమూల సంశ్రితే,

మృదప తాస్తు సంగ్రాహ్యే వర్ష్యా శ్చాస్యత్ర మృత్తికాః

అర్థము. పర్వతములపై పేటలయందు, నదులయొడ్డున, నముద్రతీరమందు, పుట్టలయందు, తులసిచెట్ల మొదలయందు నాడే త్రములయిన యాయెదింటియందుండు మృత్తిక గ్రహింపవలయును గాని తక్కినమృత్తికలు పనికిరావు.

ధరించుకాలము.

శ్లో. ప్రాతర్ధ్యుందినే సాయ మూర్ధ్వపుండ్రం తు కేశవః

లక్ష్మితైర్వాపి సుకృతై, సై సైః ప్రీణతి కర్ణభిః

ప్రభాతే దివ్యలోకస్థం, మధ్యాహ్నే చార్కమధ్యగమ్

తోషయ త్యూర్ధ్వపుండ్రేణ, సాయం స్వాత్మగతం హరిమ్.

భరద్వాజసంహిత.

పుణ్యముచేయువారైనను గాకున్నను నుదయమున మధ్యాహ్నమందు నాయంకాలమునం దూర్ధ్వపుండ్రము ధరించియే యుండవలెను. దానివలనఁ గేశవుఁడు సంతోషించును. ఉదయ

మున ధరించుటచే నైకుంఠవాసియు, మధ్యాహ్నధారణముచే సూర్యనుండలమందుండువాఁడును, నాయంకాలమందు ధరించిన తనయాత్మయందుండువాఁడును సంతోషించును. ఉద్ధృష్టపుంశ్రము కెండురేఖలనడుమ హరిద్రాచూర్ణము రేఖగా వీధకళికవలె ధరింపవలెను.

శ్లో. ఉద్ధృష్టపుంశ్రేషు సర్వేషు హరిద్రాం ధారయే చ్చుదాన్
అభిషిక్తం తు యచ్ఛార్ణ్యం విష్ణుబింబేతు యోనరః
హరిద్రం ధారయే వ్యస్తు సోశ్వమేధం ఫలం లభేత్
సచ్చరిత్రః.

శ్లో. ఉద్ధృష్టపుంశ్ర స్వాంతరాశే హరిద్రాం యో నధారయేత్
సనైష్ణవో లలాటేతు శ్రియం మాం చ వ్యపోహతి.
సంప్రహము.

అన్నివిధములైన యూర్ధ్వపుంశ్రములయందుఁ దడిసిన పసుపుపొడి ధరించుట శ్రేయస్కరము అట్లూర్ధ్వపుంశ్రము నడుమ పసుపుపొడి (శ్రీచూర్ణము) నెవఁడు ధరింపఁచో నాఁడు లక్ష్మీని నన్నుఁ గూడఁ గోలుపోవును (ఇదిభగవద్వాక్యము) లక్ష్మీనారాయణులకు వియోగములేదు. కావున నారాయణుఁ డున్నచోట లక్ష్మీయు నుండవలెను. హరివక్షస్తలము నడుమ లక్ష్మీయుండటచే నిచటను నడుమ నుండవలెను.

సారాంశము.

పైప్రమాణవాక్యములవలన దేవకార్యములుగాని సిత్యకార్యములుగాని యూర్ధ్వపుంశ్రము ధరింపక చేయరాదనియు,

ముఖమున నూర్ధ్వపుండ్రధారణము హరిపాదము శిరసావ
హించినట్లని భావింపవలయుననియు, నూర్ధ్వపుండ్రము సర్వదా
ధరించియే యుండువలయుననియు, మీఁదఁ జెప్పిన పంచ
మృత్తికలతోనే యూర్ధ్వపుండ్రము ధరింపవలయుననియు, దీని
ధరించుటయందు మొదటివ్రేలు కడపటివ్రేలు తప్పఁ దక్కినవ్రే
ల్లుపయోగింపవచ్చుననియు, గోరు తగులరాదనియు, నడుమ
శ్రీచూర్ణము ధరింపవలయుననియు, నిది రెండు కన్నుల లో
కొలుకులకు నడుమనుండు ముక్కుమొదటిభాగమునుండి యూ
ర్ధ్వముగా వెండుకలు ప్రారంభమగు స్థలమునఱకు నుంచు
కొనవలయుననియు, నాలుగువర్ణములవారు, నాలుగశ్రమముల
వారు దీని ధరింపవలయుననియు నేర్పడుచున్నది ఇది సమం
త్రకముగ భగవద్ధ్యానపూర్వకముగఁ జేయవలయును గాని
యూరక చేయరాదు. ఇది శాస్త్రపద్ధతి. ఆచారమం దెట్లుండు
నది నేను జెప్పవలసిన పనిలేదు. ఇప్పుడు వాడుకొనఁబడు
తిరుమణి (శ్వేతమృత్తిక) యనునది పర్వతాగ్రమృత్తిక యని
పేరేగాని అదియెంతవఱకు సత్యమో మెత్తని సుద్దరాలెందుం
డియో తెచ్చి సిద్ధముచేయుచున్నారు. పసుపుపొడి యెఱ్ఱని
రంగుపొడిగామాతినది. లక్ష్మీదేవి హిరణ్యవర్ణకావునఁ బసుపు
పొడి శ్లాఘ్యమే. ఆదిత్యవర్ణ కావున నెఱ్ఱనిపొడియు నాంధ్ర
దాయభేదముచే వాడుకలోనికి వచ్చెను ఇది సత్సంప్రదాయ
సిద్ధమై సదాచారప్రసిద్ధమాట గ్రాహ్యమే. కాని యేదియై
నను మంత్రపూతముగాక భక్తిలేక కేవలలౌకికముగ మతచిహ్న

ముగ ధరించుట శ్లాఘ్యముగాదు ఆమంత్రములు తెలియనివారప్టాక్షరీమంత్రముతోఁ గాని షడక్షరీమంత్రముతోఁ గాని బాహ్యశాక్షరితోఁ గాని విష్ణుగాయత్రితోఁ గాని యిందేదియుఁ దెలియనివారు “కృష్ణాదినామభిర్వా ధారయేత్త”ని యుపనిషత్తు నందుండుటచే రామకృష్ణనారాయణాది నామము లుచ్చరించుచు గాని ధరింపవచ్చును. ఇట్లు మంత్రపూతముగ ధరింపఁబడని యూర్ధ్వపుంక్రము ౩౦వఱకు పరిహసించునట్లు 111 నూటపదుకొండసి “వి” (V) మార్కని “వై” (Y) మార్కని కాని చెప్పటకుఁ జగియుండును.

గోపీదంకనము పై యెదువిధముల మృత్తికలతోఁ జేరి నది కావున శ్లాఘ్యమే. శ్రీగంధము గ్రాహ్యమే.

బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులు	3
వ్యాహృతులు (భూర్భువస్వర్)	3
ఋ గ్యజు న్సామ వేదములు	3
అగ్నులు (ఆహవనీయము డక్షిణాగ్ని గార్వానత్యము)	3
జ్యోతిష్మంతులు సూర్య చంద్రాగ్నులు	3
కాలములు (భూతభవిష్యద్వర్తమానములు)	3
అవస్థలు (బాల్యము యౌవనము వార్ధకము)	3
త్రివిక్రమావతారమున నడుగులు	3
అకార ఉకార మకారమయమైన యూర్ధ్వపుంక్రములు	3

ఉకారము లక్ష్యీవాచకము కావున శ్రీచూర్ణము నడుమ నుంచఁబడును.

ఓంకార మూర్ధ్వలోకములకుఁ గొనిపోవును గావున తస్మయమైన యూర్ధ్వపుంస్త్రమును ధరించువాఁ డూర్ధ్వలోక ములకుఁ బోవును. ఉర్ధ్వలోకములకుఁ బోఁగోనువాఁ డూర్ధ్వ ముగానే పుంస్త్రమును ధరింపవలెను. కావుననే యూర్ధ్వపుం స్త్రము క్రిందినుండి పైకి పెట్టనలయును గాని పైనుండి క్రిం దికిఁ బెట్టరాదు. (ఉర్ధ్వమున్నమయత ఇత్యోంకారాధికారి తస్మా మూర్ధ్వపుంస్త్రం ధారయేత్)

“తస్య మధ్యే వహ్నిశిఖా అణి యోర్ధ్వా వ్యవస్థి
తా నీలతోయద మధ్యస్థా విద్యుల్లేఖేన భాస్వరా
నీవార శూకవ త్తన్వీ వీతాభా స్వ త్తణూపమా ”

యసి యుండుటచే మధ్యమున దీపకళికవలె శ్రీచూర్ణ ధారణము.

“అతః పుంస్త్రస్థం హృదయపుండరీకేషు త
మభ్యసేత్ । క్రమా దేవం స్వమాత్మానం భావయే
న్నాం పరం హరిమ్
ఏకాగ్రమనసో యో మాం ధ్యాయతే హరి మవ్యయమ్
హృత్పంకజేన న్వాత్మానం స ముక్తో నాత్ర సంశయః.

అర్థము. ఇ ట్లూర్ధ్వపుంస్త్రస్థుఁడైన హరిని హృదయ కమలమందు ధ్యానింపవలెను. ఎవ్వఁ డేకాగ్రమనస్సుతో

హృదయకమలమందుండు నన్ను ధ్యానించుకో వాడు ముక్తుఁడగుటకు సంశయములేదు.

బ్రహ్మరంద్రము (వాసుదేవస్థానము) హ్రుమధ్యము (కేశవస్థానము) హృదయము (మాధవస్థానము) ఇవి భగవంతుఁడు శరీరమందుండు స్థానములలో ముఖ్యములైనవి కావుననే శిరిస్సునందుత్రిపుటి (మెడమీఁదవెనుకప్రక్క దామోదరస్థానము) (Medulla oblongata ఉండు స్థానిదియే) హృదయమునఁ బుంజ్రము ధరించిధ్యానింపవలెను.

ఊర్ధ్వదండుఁడు - ఊర్ధ్వరేతస్కుఁడు - ఊర్ధ్వపుంస్త్రధారి ఊర్ధ్వయోగవంతుఁడు సూర్ధ్వగోకగామి యగును. ఈవిషయము వాసుదేవోపనిషత్తు నుండి గ్రహింపఁబడినది.

మీఁదవినరించిన గొప్పఫలము భక్తిశ్రద్ధలతో శాస్త్రప్రకార మూర్ధ్వపుంస్త్రము ధరించువారికే కాని పాడుగోడకు నున్నపువట్టెలు - ఎఱ్ఱనున్నపట్టెలు పెట్టిన ట్లావేళకేదియో యెట్లో ముఖమునకు రాఁచుకొనువానికిఁ గాదు

సశేషము.

— శ్లో సమాజ నియమాతిక్రమణము. శ్లో —

బాపట్లయంపండు మ-రా-శ్రీ, ఏ ఎల్. నారాయణ రావుగారు తమకు దేహ మనారోగ్యముగా నున్న దని మాంసాహారము తీసికొనినఁ గాని దేహమునకు మరలఁ బుష్టిరాదని కావున సమాజనియమము జరుపుటకు సాధ్యపడదని చెప్పి

సభ్యత్వమునుండి ముక్తులైరి. పతిగతి యనుసరణీయమని (జిహ్వాచపలతచేఁగాదు) వీరి ధర్మపత్నియు నట్టులే చేసిరి

ఆఱుమాసములు కష్టించి పర్వతాగ్రముపై నెక్కి నిమిషమునఁ గ్రిందికి దొరలిరి ఈవిషయమై సంజీవని యేమియుఁ జెప్పఁ నలఁచుకొనలేదు గాని సమాజమునందుండి యకార్యములుచేసి తాముచేసిన ప్రమాణములకు విరోధముగ వర్తించి పాపము మూటగట్టుకొనుటకంటె వీరివలె వర్తించుట శ్లాఘ్యము.

ఈవిషయమునఁ బామర స్త్రీలకుఁ గల ధైర్యస్థైర్యములు విద్యావంతులు బుద్ధిమంతులు నగుపురుషులకు లేవాయెఁగదా యని విచారింతుకలుగుచున్నది నెల్లూరుమంఛలమున అత్త కూరుతాలూకాలో కుల్లూరని యొక గ్రామము గలదు అందు శ్రీమతి శులసమ్మ యని యొక బలిజకుటుంబిని గలదు ఈమె విద్యావతికాదు భక్తురాలు నగును. వాసుదాసుఁ డాగ్రామమునకు భిక్షార్థమై పోయినపుడు తనయింటిలోనికిఁ బిలుచుకొనిపోయి యాదరించి తొలుత పాలిచ్చిన తల్లి యీమెయే.

ఈమె సమాజసభ్యురాలు గాకపోయినను సమాజనియమములను విని యాప్రకారము వర్తింపఁగోరి మాంసాహారమును వదలెను. అత్తగారిపోరు భర్తపోరు బంధువులపోరు బలమయ్యెను. రెండుమాసము లట్లుండఁ గలిగెను గాని వీరల బాధవలన మఱియు భుజింపసాగి తరువాత ౪-౫ మాసములకు మరల మానెను. అప్పు డీమెకు జ్వరబాధ తటస్థించెను. ఘండు లిచ్చిరి. గుణము లేదు. భర్తయు బంధువులు మాంసా

హారము వదలుటచేసి కీవ్యాధి గలిగినది. మందు పట్టుట లేదు మరల భుజింపు మని యెన్నెన్ని విధములనో పీడించిరి. కాని యామె లోపడినది కాదు. ఈదేహము నాయన కర్పించితిని. ఇది యాయనసాత్తు కాపాడినఁ గాపాడుకొననీ బోగొట్టు కొనినఁ బోగొట్టు కొననీ యని వారి నెల్లఁ దిరస్కరించి యప్పుడు నెల్లూరనుండు వాసుదాసున కీవిషయము తెల్పావును సుత్తరము వ్రాయించి పంపెను. భయపడవలదని వాసుదాసుఁడు బదు లిడుచు నౌషధములఁ బంపెను. దైవానుగ్రహమువలనను నామె మనోబలముచేతను దేహము స్వస్థ పడెను ఆవల శ్రీరామ యనుమూఁ డక్షరములు నేర్చి రామ కోటి తాను వ్రాయుటయే గాక యింటిలోనికి మాంస మను వస్తువు రాకుండు జేసి భర్తను పుత్రులనుగూడ దానినంట కుండు జేసెను

కొండమాచుపల్లె గ్రామమందు శ్రీమతి చెన్నమ్మ యను సభ్యురాలి చంటిబిడ్డకుఁ బ్రబలవ్యాధి వచ్చెను బంధువు లందఱు కోడిని జంపి బలియిచ్చినఁ గాని బిడ్డబ్రదుకఁడని యెంతెంతో జోధించిరి. కులసంప్రదాయ మనిరి. బిడ్డను బోగొట్టుకొనెదవా యనిరి. ఎవ రెన్నిచెప్పినను ఆదంపతు లాఘోంకార్యమును జేసినవారు కారు. అబిడ్డఁ డిప్పటికి ట్లేమముగా నున్నాఁడు. ఇవి రెండుజరగి యిప్పటికి ౫-౬ సంవత్సరము లయినవి. ౪-౫ సంవత్సరములనాఁడు మాంసాహారమును మానుటచే నిప్పుడు దేహబాధకలిగిన దని నారాయణ రావుగారు భయపడిరి.

ఆహారమును మార్పించలచిన వారు క్రమక్రమముగ మార్పుట శ్రేయస్కరము తటాకున నొక్కనాటనే మార్చిన వారు కలరు. గాని యది పెక్కురకు రోగకారణమగును. కావున నెవ్వరికైనను క్రమమార్గమే నిరపాయము - జీర్ణకోశముం దొక్కొక్కవిధమైన యాహారమును జీర్ణింపఁ జేయుటకు నొక్కొక్క విధమైన యేర్పాటులను భగవంతుఁడు చేసియున్నాఁడు మాంసభక్షకుల జీర్ణకోశమునకు శాశాహారుల జీర్ణకోశమునకు భేదముగలదు మాంసమును భక్షించు మృగముల దంతములకు గడ్డిమేయు పశువులదంతములకు నెట్టి భేదము గలదో జీర్ణకోశములం దట్టిభేదమే కలదు కావునఁ దటాకున మార్చితిమేని నూతనవిధాహారముఁ జీర్ణముగాకపోవును దాని వలన వ్యాధులు సంభవించును. ప్రాత్రయాహారముతోపాటు నూతనాహారమును గొంచెము గొంచెముగా మిశ్రమము చేయుచు హెచ్చించితిమేని జీర్ణకోశము క్రమక్రమముగా నూతనాహారమునకు పనువడును ఆహారదోషమువలన వ్యాధివచ్చినను, ఆఱుమాంసములు కాకుండిన సంవత్సరములోపలనే వచ్చునుగాని యావలరాదు. క్రమమార్గమున వ్యాధియే రాదు.

తమశ్రేయస్సు నాము గోరి నిండుమనస్సుతో సమాజనియమములను బాటింపఁ దలచిన వారిని మాత్రమే సమాజము దనలోఁ జేర్చుకొనుచు గాని మఱియెవరిని బలవంత పెట్టదు. సమాజములోఁ జేరినపిమ్మట నానియమములను బాటింపలేని వారు యధాసుఖముగఁ దొలఁగి పోవచ్చును.

ఇట్లు పోవువారు పతికములను మరలనిచ్చి వాసువాసికైయిచ్చిన పైకమును మరల గ్రహింపనలయును. ఇదియుత్తముల లక్షణము. ఇటుగాక కొందఱు సమాజములోనుండి యకార్యములు చేయుచున్నట్లు తెలియవచ్చెను. సకరికంటిలోని బ్రాహ్మణ విటీవిటులకును, మంగళగిరిఖండ్రిలోని యొకదురాచారికిని సమాజములోనుండియేల తొలగింపఁగూడదో తెలుపవలసినదిగా నుత్తరములుపోయియున్నవి. గడువులోఁబడిన సమాధానమురాదేని వారిపేర్లు సమాజసభ్యులపట్టినుండి తొలగింపఁబడు నాలోచనలుచేయఁబడును. వారిపేర్లు సమాజసభ్యులకుఁ దెలుపఁబడును.

కొమ్మూరుగ్రామమున నొకవేశ్య సమాజములోఁ జేరి దలఁచి వానుదాసు నడిగెను. నీవృత్తి నూనుమని నేను బలవంతపెట్టను గాని భార్యగఁడు పురుషులను నీవు నీయింటికి రానీయవలదని యాయన చెప్పెను. భార్యలు లేనివారు నా కెక్కడ లభింతురని చెప్పి యామె వెడలి పోయెను. ఈమె బుద్ధిమంతురాలు. తన చుర్బలత్వము తనకుఁదెలిసి సమాజమందుఁ జేరిక మానుకొనెను.

సమాజమందుఁజేరిక యేకార్యములు చేసినను ఆ గ్రామముననో ప్రక్కగ్రామములందో తెలియును. సమాజమందుఁ జేరి యకార్యములను జేయువారు అకృత్యదోషమునకే కాక చేసిన ఘోరప్రమాణభంగమునకును సరిక మనుభవింపవలసియుండుటకాక వీరిచేష్టలు ఆంధ్రలోకమునకంతయుఁ దెలి

యును. కాబట్టి దుష్టకార్యములు చేయువారు సంజీవని ప్రకటింపకముందె వారింతటివారే సమాజముచుండి తొలఁగిపోవుట వారికిని శ్రేయస్కరము సమాజమునకుఁ గీర్తికరము. దుష్కర్తృపరులు వారెంతటివారైనను, నెంత ప్రముఖులైనను సహింపఁబడరు. తమశ్రేయస్సునకై చేయవలసినకార్యములు చేయనివారు వారుమాత్రమే మేలుపడరు. చేయరానికార్యములు చేయువారు మఱికొందఱకు మార్గదర్శకులై సమాజమున కవకీర్తి సంగదోషము గలిగింతురు. కావున సమాజనియమోల్లంఘనము సర్వదా సర్వథా దుష్టము. అసహ్యము.

❀❀❀ సంజీవనీ దోషములు. ❀❀❀

సంజీవనికిఁ గలచందాదారులలో విశేషజనులు శూద్రులుండినను వారికిఁ గావలసినవి వ్రాయక బ్రాహ్మణులకుఁ గావలసినవి మాత్రమే వ్రాయఁబడుచున్నవని కొందఱ అనుకొనుచున్నారని యొకచందాదారుఁడు వ్రాసెను ఈ యనుకొనువారు చందాదారులో తదితరులో తెలియదు. సంజీవని చందాదారులలో నేఱాతివా రెక్కువగానున్నారో యది సంజీవనికే తెలియదు ఆలెక్క పెట్టలేదు పెట్టవలసిన పనియును లేదు ఇట్లుండ నీయనుకొనువారి కెట్లుతెలిసెనో యూహింపరాకున్నది మఱికొందఱు రామునివిషయమే విశేషించి యిందు వ్రాయఁబడుచున్నదని శివునిగుఱించి వ్రాయఁబడుట లేదని కొందఱు వ్రాసిరి.

ఈ రెంటికీని సమాధానము సంజీవనీ తొలి తొలి పత్రికలయందే ప్రకటించెను. అవి చదునకయో చదివినవిషయములు మనస్సునకు రాకయో వారివారి యిష్టానుసారము వారు వా రొక్కపించిన నెవ్వరేమి చేయఁగలరు.

భక్తిసంజీవని శైవపత్రిక గాదు - వైష్ణవపత్రిక కాదు - బ్రాహ్మణపత్రిక కాదు - క్షత్రియపత్రిక గాదు - వైశ్యపత్రిక గాదు - కాపుపత్రిక గాదు - శూద్రపత్రిక గాదు - ఒకమతమును స్థాపించి యొకమతమును దూషింపవలయునని కాని యొక దేవుని గొండమీఁదఁబెట్టి తక్కినదేవతలను గుండులలోఁ గలువవలయుననికాని సంజీవని యభిప్రాయముగాదు - శైవ - వైష్ణవ - బ్రాహ్మణ - క్షత్రియ - వైశ్యాదులకు వేర్వేరు పత్రికలు గలవు. తత్తనభిమాను లాపత్రికల నలన సంతుష్టిపడవచ్చును. ఈపత్రిక భక్తిసంజీవని. ఎవ్వరే దేవతను గొలిచినను - ఎవ్వరే సర్వమువారైనను, నర్థహీనులైనను ముక్తియందు నభిలాషగల వారై లేని వారికుత్తమమార్గము భక్తియే యని భక్తిసంజీవని ఘోషించుచున్నది కర్తవ్యమార్గములు వ్యర్థములుకాకపోయినను నీకాలమున ననాధ్యములు కేవల కర్తయోగమున - కేవల జ్ఞానయోగమునఁ దీరించువారీయగమున లేరు. ఇట్లని శాస్త్రపురాణములు చెప్పుచు భక్తియే యీకాలమునకుఁ దగినదని చాటించుచున్నవి ఈవిషయము దెలియక యనేకులు స్త్రీలు పురుషులు శిశ్నోవరపరాయణులయిన దొంగనర్హ్యులయ - శుష్క నేదాంతులయు - మాయామోగులయు మాయమాటలకు లోపడి యిహమునఁబరమునఁ జెడుచుండుట చూచి బాగుపడ నిశ్చయమైన కోరికగలవారికి భక్తిమార్గముఁ దెలుప

మాయునని సంజీవని వెలువడెను ఈసమాజమునఁ జేరువారు వారివారి రుష్టదైవమును విషనాడవలసిన పనిలేదు. వారి రుష్టచుంత్రమును మానుకొనవలసిన పనిలేదు. మార్గము మాత్రము భక్తియోగముగా నుండవలయుననియు దానికిఁ గావలసిన నాధనము లివియనియుఁ దెలుపును భక్తియోగ మునకుఁ గర్మయోగము జ్ఞానయోగము అష్టాంగయోగము అంగములు కావున వానివిషయము దెలుపును. ఏయోగ మునకైనను సదాచారసంపత్తి కావలయును గావున ఆవిషయము దెలుపును ఆచారసంపత్తికి స్వధర్మనిర్వహణము ముఖ్యము కావున నేయేవర్ణమువారే యేయూశ్రమమువారెట్లు వర్తింప మాయునో తెలుపును. భక్తి సర్వవర్ణసామాన్యము కావున సందఱకుఁ గావలసినవి తెలుపును ఇంతవిఱకు వ్రాసిన దానిలో సంధ్యావందనము మూడువర్ణముల వారికి మాత్రము కావలసియుండును తక్కినవిషయము లన్నివర్ణములవారికిఁ గావలసినవే. వానిని గ్రహింపలేనివారు ఇది మాకుఁ గాదు. ఇదిమాకుఁ గాదని త్రోసివేసిన సంజీవని యేమి చేయఁగలదు సంజీవని రత్నములను బాఱఁజల్లుచున్నది వెలదెలిసిన పురుషులు వానిని హృదయపేటికయందుఁ బదిలపఱుచుకొనుదురు. స్త్రీరత్నములు వానిని గ్రహించి శిరసావహించి యలంకరించు కొందురు. కోళ్లు కాళ్లతోఁజీటి యివి జొన్నగింజలుకావే - కందిగింజలుకావే యని ముత్యములను గెంపులను నావలఁ ద్రోయును ఇదిరత్నముల దోషమా? చల్లినవానిదోషమా? సంజీవని శ్రీరాములగుఱించి విశేషించిచెప్పటకుఁ గలకాగ్యములు రాఁగలవత్రికయందుఁ దెలువఁబడును.

—ఇతి శ్రీ రామపరత్వము ఇతి—

పూర్వసంచికా శేషము (౨౯౧-వ పుట చూడుడు)

అర్జునుడు — అట్లైన నీమాయ తొలగిపోవుటెట్లు?

కృష్ణుడు —

శ్లో దైవీ హ్యేషా గుణమయీ, మమమాయా దురత్యయా
మా మేవ యే ప్రపన్యంతే, మాయా మేతాం తంతితే.

౭ - ౧౪

దైవమగు నాకు సంబంధించినదై స్తత్త్వవిజృంభమస్ఫులయ
గుణములను గలదై లోకమును మోహింపజేయు శక్తియగు
నామాయ (ప్రకృతి) నతిక్రమింప నెవ్వరికిని నేయుపాయము
చేతను సాధ్యముగాదు. ఎవ్వరు నన్నే శరణువొచ్చినచో వారి
మాయను దాటగలవారగుదురు

అర్జునా — నాశక్తినిమించిన శక్తి లోకములందు లేదు, అదియిత
రోపాయములచే జయించుటకు సాధ్యమైనదికాదు నా
కంటె గొప్పవాఁడండినఁగా నా శక్తికింటిమించినశక్తి వే
ఱొకటి యుండును అట్టి నా సంకల్పమును వ్యర్థముచేయుఁ
గలయుపాయము లోకములందు లేదు నా పూర్వసంక
ల్పము మార్పిలయుననిన నేనే మార్పిలయును కాబట్టి
యెనను నన్నే యాశ్రయించి పాపి పాపి యని శరణు
వొత్తురో వారు నా యనుగ్రహముచే నా మాయను దా
టగలుగుదురు.

శ్లో. మాం చ యోఽవ్యభిచారేణ, భక్తియోగేన నేవ తే
న గుణాః సమతీ త్యైతాః, బ్రహ్మసూయాయ కృపతే.

౧౪ - ౨౬.

అద్భుతా! నామాయ (నాప్రకృతి) సత్త్వము రజస్సు తమస్సు న నెడి మూఁడుగుణములు కలది. భూతకోటియంతయు నీ మూఁడుగుణములకు విశేషణియన్నది కావున బాగుపడఁ గోరువారీ మూఁడుగుణములకు సంబంధించిన కార్యములను చేయుట మానవలయును. అది నాకు సాధ్యమా యందు వేమో అది నీకు సాధ్యముగాదు. నన్న నన్యమైన యేకాంత యోగముచే సేవింపుము. ఆ మూఁడుగుణములు తొలఁగి పోవును. అప్పుడు నీకు బ్రహ్మస్వరూపము ప్రాప్తించును ఎట్లు లనఁగా మూఁడుగుణములు తొలఁగిపోఁగానే యాత్మజ్ఞానము కలుగును. అప్పుడు సర్వమున్న దున్నట్లు తోఁచును. ఆమా త్రముచేతనే మేలులేదు. అట్టి జ్ఞానముగలవాఁడవై యేకా గ్రమై చలించని యనన్యభక్తితో సేవించిన ముక్తునిఁ జేయుదును నీకృషి, నీజ్ఞానము, నీశక్తి నిన్ను రక్షింపఁగలనని నమ్మచుదు ఎట్లుం దువా? కంటికి వేసికొనిన రంగద్దములు తీసివేసిన సూర్యుఁడు యథాస్వరూపముతోఁ గానవచ్చును ఆమాత్రముననే మన వ్యాధులు నిచ్చులించునా? సూర్యునివలన వారోగ్యముఁ గోరు వారు సూర్య సమస్కారములచేతను మఱి యేవిధముగనో సూర్యోపాసనచేసి యాయన యనుగ్రహమునకుఁ బాత్రులై రోగబాధ తొలఁగించుకొన్నట్లు నన్న భక్తిచే సేవింపకుండిన ముక్తిలేదు.

శ్లో. జన్త కర్తవ మే దివ్య, మేవం యో వేత్తి తత్త్వతః

త్యక్త్వా దేహం పునర్జన్త, నైతి మామేతి సోద్ధున!

భగ. ౪-౯.

అర్జునా! నాదివ్యావతార రహస్యము తెలియజెప్పితిని. నే నవతరించువిధము, కారణము, అవతరించుచేయు కార్యము సర్వము చెప్పితిని ఈ రహస్య మున్నదున్నట్లు లెచును తెలిసి కొనునో తెలిసికొని నేను జెప్పినట్లు చేయుచో వాఁడీ దేహమును విడిచినపిచ్చుట మరిల జన్మింపడు. నన్నే పొందును. అని భగవంతుడైన కృష్ణుఁడే తన యవతారరహస్యమును బోధించెను.

సభ్యులారా! దీనివలన వైకుంఠభాముఁ యోధ్యా రాముఁ డెట్లయ్యెనో స్పష్టపడెనుగదా. అయినను నింకను మిఁమైక సందేహము బాధింపవచ్చును భగవంతుఁ డవతరించువిధము, అవతారమూర్తిని నేవించినగుఱును ఫలము సరియేకాని, శ్రీరాముఁ డట్టి యవతారమూర్తి యుటకుఁ బ్రమాణముకలదా? యందురేమో? అట్లైన వినుఁడు

“అథ చ రామకృష్ణావతారే ష్వప్యదైవత పరమానంద లక్షణ పరబ్రహ్మణః పరమతత్త్వ పరిమవిభ వానుసంధానగ్ం స్వీయ త్వేన హ్రయ తే సర్వత్ర మహానారాయణోనిషత్తు శ్లో. రమంతే యోగినో సంతే, నిత్యానందే చిహ్నాశ్చని |

ఇతి రామపదేనా సౌ, పరబ్రహ్మభిధీయతే |

రామతాపస్యపనిషత్తు.

అనంతుఁడును, నిత్యానందస్వరూపుఁడును, జిహ్వాత్మకఁడునైన యెవ్వనియందు యోగులు రమింతురో యాపరబ్రహ్మమే యీ రామపదముచే జెప్పబడుచున్నాఁడు.

శ్లో. రామేతి కిల వర్ణాభ్యాం, బ్రహ్మేతి ప్రతిపాద్యతే
కారణం సర్వభూనా, సువధిః పరికథ్యతే.

అయోధ్యా కోసలే దేశే, సరయూ పులినే స్థితా
యత్ర రాజీవపత్రాక్షో, రామో దశరథాశ్శజః
పరమాత్మా సమభవం, జానకీరూపయా త్వయా
తయో న్దీలానుసంధానా, స్తుక్తి ర్భవతి నన్దతిః.

బృహద్బ్రహ్మసంహిత.

రామ యనురెండ్రక్షరములచేతనే బ్రహ్మమనుపదము ప్రతిపాదించఁబడుచున్నది. ఆయనయే సర్వభూతములకుఁ గారణము. అంత్యము. కోసలదేశమందు సరయూతీరమున నయోధ్యయను నగరముగలదు. అచ్చటఁ బుండరీ కాక్షుడైన పరమాత్మ దశరథునికోడుకైన రాముడై జానకీరూపముధరించిన నీతొఁగలసెను. ఆయిరువురలీలలను స్మరించుటచే ముక్తియను నన్దతి కలుగుచున్నది.

శ్లో. రామఏవ పరబ్రహ్మ, రామ ఏవ పరంతపః

రామ ఏవ పరంతత్త్వం, శ్రీరామో బ్రహ్మతారకమ్

రామరహస్యోపనిషత్తు.

రాముడే పరబ్రహ్మము రాముడే పరమతపము.
రాముడే పరతత్త్వము. శ్రీరాముడే తారకబ్రహ్మము.

శ్రీరాముఁడు=లక్ష్మీదేవియందు రమించువాఁడని యర్థము.

శ్లో. చిన్మయేస్మి మహావిష్ణో, జాతే దాశరథే మరా

రఘోః కులే ఖిలం రాతి, రాజతే యో మహిస్థితః

స రామ ఇతి లోకేషు, విశ్వద్భిః ప్రకటికృతః.

రామతాపశ్చ్యవనిషత్తు.

అయ్యో నీవనువదించిన వాక్యములన్నియు నితర గ్రంథములలోనివి. అనట్లుండనిమ్ము. శ్రీరాముని సమకాలికులెవ్వరైన నాయనను భగవంతుఁడని యంగీకరించిరా? యని మీరడుగ వచ్చును. శ్రీరామకృష్ణావతారములకు లభించినంత నిష్పక్షపాత సమకాలికసాక్ష్యము మఱియే యవతారమునకు లేదని చెప్పవచ్చును. శ్రీకృష్ణునిఁగూడయమై శ్రీకృష్ణావతారత్వమందు వ్రాసితిని. శ్రీరాములవిషయమై చెప్పెదవినుఁడు

శ్రీ సీతారాముల జీవితచరిత్రము శ్రీమద్రామాయణము.

సీ. శ్రీరామ! నేనే బ్రచేతసుపదియన

పుత్రుండ మది నైన బొంకుఁదలఁప

నీ పుత్రులిక్కుకు నీపుత్రులేచుమ్ము

పెక్కువే లేఁడు లేనుక్కడంపుఁ

దపమొనరించితీ ధరణిజ దుష్టయేక

దపముఫలంబెల్ల నగ్ధమగుత

మనసునఁ గర్తంబునను వాక్కుచేతను

గలుపంబు నే నెప్పునలువలేదు.

గీ. వానిఫలమునాకుఁ బ్రాపించుభూసుత

పాపహీనయేని పార్థివేంద్ర! ఉత్తర ౧౫౦౮. ప.

ఇట్లు బొంకెట్టిదో యెఱుఁగని వాల్మీకిమహర్షి యా గ్రంథకర్త ఆ గ్రంథము సీతారాములును వారితోడివారును

నందఱుజీవించి యుండఁగ నేచెప్పఁబడి వారికందఱకు వినిపింపఁ
బడినది. వారిచే సరియని యంగీకరింపఁబడినది. ఈ వాల్మీకి
మహర్షి దశరథునిమిత్రుఁడు.

క౧. రమణీయంబులు కడుఁబు

ణ్యములున్ వెతపడకుమమ్మ యటదశరథభూ

రమణునఁబుండగు విప్రుఁడు

విమలమనస్కుఁడు తపస్వి వితతయశుండున్.

ఉత్తర. ౯౯౪.

కం ముని వాల్మీకివసించును.

ఉత్తర. ౯౯౫.

ఇట్లు దశరథునిమిత్రుఁడగుటచే శ్రీరాముల కుటుంబ
విషయము చక్కఁగఁదెలిసినవాఁడు.

శ్రీ సీతారామలక్ష్మణులు చిత్రకూటంబున నీయనను
దర్శించిరి.

శ్లో. ఇతి సీతా చ రామశ్చ, లక్ష్మణశ్చకృతాంజలిః

అభిగమ్యాశ్రమం సర్వే, వాల్మీకి మభివాదయన్

తా న్తహ్నిః ప్రముదితః, పూజయామాస ధర్మవిత్.

అని యయోధ్యాకాండంబునఁగలదు

చిత్రకూటంబున శ్రీరామభరత సంవాదసమయంబున
ఋషులమధ్యంబున నుండినవాఁడువాల్మీకి. రాసణాసురవధను
గోరిన యీమునులు భరతునికి సమాధానముచెప్పిపంపిరని
'యుండుటచేఁ గాఁగలకార్యమందఱు ఋషీశ్వరులతోపాటు
వాల్మీకియునెఱిగినవాఁడే. ఈకారణములచే నీయన శ్రీరా

ములకు సమకాలికుఁడు. భరతుఁడు చిత్రకూటమునకు వచ్చి పోయిన వెనుక ఋషులందఱు నా పద్వితమును విచరించి పోయినపుడు వాల్మీకియుఁ దమసాతీరమును జేరెను. పూర్వచరితము విశ్వాసముగల కారణముచేతనో భావివృత్తమెఱుంగుటనో శ్రీ రాముఁడు లక్ష్మణునితో సీతను వాల్మీకాశ్రమమున విడిచిరమ్మని చెప్పెను. వాల్మీకిచే నాదిరింపఁబడి సీతాదేవి పదియు రెండు సంవత్సరములాయన యాశ్రమమందే ఋషిపత్నులచే సంరక్షింపఁబడుచుండెను. ఇచ్చటనే యీమెకుఁ గుశలపులు జనించిరి.

ఇట్లు శ్రీరాముఁడు రాజ్యముచేయుచు సీతాదేవి తన యాశ్రమమందుండు సమయంబున వాల్మీకికి బ్రహ్మదేవుఁడు ప్రత్యక్షమై ముసీంద్రా! సరస్వతీదేవి నా యనుమతిఁగొని నీ వాక్కునందు

అమరఁగనిల్చిపల్కెను, ఘృణాక్షర ధర్మముగాదు నీవు పద్యము రచించుటెల్ల, నటులౌటను రామకథా ప్రసంగము త్యచులిన భక్తి యుక్తిని, మహాకృతిసేయము నారిదోక్ష తత్వమును, నద్గుణాంబునిధి ధర్మియురాముఁడె చూమునీశ్వరా.

ఆ ఆముతిమంతు సచ్చరితమందున గూఢ నిగూఢవృత్తముల్ రాముని తత్పహోదరుని రాక్షసపాళుల సీతస్మృత్తముల్ ధీచుహితా! భవన్తతికిఁ దెల్లముగాఁగను గోచరించెడిన్ నీచుహనీయ కాన్యమున జేరదు దబ్బితొకండును జొరన్.

బాల ౧౭౬.

అని నరమచ్చిపోయెను.

ఇట్లు వరమును బొందియుఁ దుష్టిపడక వాల్మీకి యోగ
దృష్టిచే రాముని వృత్తాంతమంతయుఁ గరతలామలకముగఁ
జూచెను.

ఆ. స్త్రీ తృప్తీయఁడైన శ్రీ రఘురాముఁడు
సత్యసంధుఁ డగుచుఁ జలిపెనెవ్వి
కానలోనఁజ్ఞి కార్యంబు లన్నియుఁ
గరతలామలకము గాఁగఁ గాంచె.

ఆ మఱియుఁగోరి యోగమార్గావలంబుఁడై
నెఱిఁ దదేకనిష్ఠఁ గొఱిలికొంచి
యనఘ రాసుకథ యధార్థంబుగా సర్వ
మొండు కృతరచింప నూనె నపుడు. బాల ౧౯౦.

ఈ గ్రంథరచనమందు వాల్మీకికిఁ బ్రాకృతవృష్టి, స్వాను
భవము, కథానాయకులతోడి పరిచితి, నారదోపదేశము, బ్రహ్మ
వరము, సరస్వతి యనుగ్రహము, పారమార్థిక ధర్మబుద్ధి, యోగ
బలము సహాయపడెను కావున నిది సర్వవిధములఁ బ్రమాణ
గ్రంథమే. ఈ గ్రంథమందు శ్రీరామచంద్రమూర్తి యెవ్వ
రని వాల్మీకి చెప్పెనో చూతము.

౧ దశరథుఁడు పుత్రకామేష్టి చేయు సమయంబున
బ్రహ్మయు నింద్రుఁడు లోనుగాఁగల దేవతలు భాగాధ్యులై వచ్చి
యుండిరి ఆ సమయమున రావణాసురునిచేఁ దమపడెడు
పాటులు, వానివలన స్త్రీలకుఁ గలుగుచున్న మానభంగమూ
వివరించి తమ్ముఁ గాపాడువారు లేరాయని ప్రార్థించిరి.

కం. ఈలోపన హంబూన ద

చేలుండు జగత్ప్రభుండు శ్రీకరతనుగు

గ్దూలుండు శంఖచక్ర గ

దాలలితుండు విష్ణుమూర్తి త్వర విచ్చేసెన్.

ఇట్లు వచ్చి తాను దశరథునకు నలుగురు పుత్రులుగా
జనించి రాక్షసబాధ మాన్వేదనని యభయహస్త మిచ్చెను.

ఆరప్రకారము,

౨ కం కౌసల్యజగత్పతి శ్రీ

వాసుని యర్ధాంశమూర్తి పరిశుభచిహ్నుఁ

భాసురఘనులవగ్ధును

వాసిం గనెన్ సర్వలోకనందితురామున్

విష్ణుమూర్తి శ్రీరాముండును పేర కౌసల్యానందయశై
జనించెను

౩ శ్లో స హి దేవై రుదీర్ణస్య, రావణస్య వధార్థిభిః

అర్ధితో మానుషే లోకే, జజ్ఞే విష్ణు స్సనాశుః

రావణుజంపదేవతా

బృందనుతిన్ సనాతనుండు విష్ణుపుపుటై ధరన్ సరాశ్చతిన్

అని సనాతనుడైన విష్ణువే శ్రీరాముండుగా నవతరించె
నని చెప్పెను

౪. శ్లో అక్షయ్యం నుధుహంతారం, జానామి త్వాం నురే

[శ్వామ్ ౭౬-౧౭.

త్వయా త్రైలోక్యనాథేన, యదహంవిముఖీకృతః

౭ = - ౧౯.

చం ఎఱిగితి నాశరాసనము నీగతినీడ్చి శరంబుఁ బూన్పఁగా
నెఱవడి యక్షయిండువని, నీవు మధుప్రతిపక్షుఁడంచునే
మఱపునఁ దప్పచేసితిని మన్నన చేయుము బాల గతిరక్షవ.
అని పరశురాముఁడు శ్రీరాముని స్తుతించెను.

పరశురాముఁడా వేళావతారము అట్టివానిని సామాన్య
మనుష్యులు గెలువఁజాలరు. శ్రీరామచంద్రమూర్తి పూర్ణావ
తారము.

ఇట్లు కొఱ నెఱయవతారములు భూమిపైనుండునపుడు
కార్యముతీరఁగానే కొఱయవతారము తేజస్సు నెఱయవతా
రము తేజస్సులో లీనమైపోవును.

౫. మఱియును రావణ వధానంతరము

శ్లో. భవా న్నారాయణో దేవం, శ్రీమాం శ్చక్రాయుధోవిభుః
ఏకశృంగో వరాహ స్త్వం, భూతభవ్యసత్త్వజిత్
త్వం త్రయాణాం హి లోకానా, మాదికర్తాస్త్వయం ప్రభుః
సీతాలక్ష్మీ, భూవా విష్ణుః
వధార్థం రావణస్యహ, ప్రవిష్టో మానుషీం తనుమ్

యథ. ౧౨౦. స.

రామా! నీవు నారాయణుండవు, దేవుఁడవు, లక్ష్మీ
నాథుఁడవు, చక్రా యుధుండవు, ఒంటికొమ్ము వరాహమూర్తివి,
చన్నరానున్న విరోధులజయించువాఁడవు, నీవే మూఁడులో
కములకు మొదటికర్తవు స్వయముగా జనించువాఁడవు. నీవు
సీత లక్ష్మీదేవి. నీవు విష్ణుఁడవు రావణవధార్థమై మరువ్య స్త్రీ
దేహమునఁ బ్రవేశించితివి

అని బ్రహ్మస్తుతించెను

౬. అవతారసమాప్తికాలమున బ్రహ్మకై,

నీ. కాలుండనేను నీ వాలింపుమోదేన

వారిజగర్భుని వాక్యమును

స్వీయభోకంబునుజేరి రక్షింపఁగ

సమయమియ్యదినీకు సౌమ్యచరిత

పూర్వంబుజగములఁ బొలియించి మాయచే

స్వయముగ జలరాశి శాయివగుచుఁ

దొలుతనృప్తిచితి జలముల యందు న

న్నవల జలేశయమైననాగ

గీ. వరమనంతమనెడి పురుభోగవంతంబు. ఉత్తర. ౧౫౮౩.

.....

గీ. దివ్యమై తామరసహితదీప్తిదనరు

వారిజంబున నీనాభివలననన్నుఁ

గలుగఁజేసి ప్రాజాపత్యకర్తమునను

నీవనిలిపితి వోదేవనిత్యముగన. ఉత్తర. ౧౫౮౪.

౭. శ్లో. ఆగచ్ఛ విష్ణో భద్రం తే, దిప్త్యా ప్రాప్తోసి రాఘవ

భ్రాతృభిన్నహ దేవాభైః, ప్రవిశస్వ స్వకాంతసుమ్ ప్ర

యా మిచ్ఛసి మహాబాహో, తాంతసుం ప్రవిశస్వ కా

వైష్ణవీం తాం మహాతేజో, య ద్వాకాశం సనాతనమ్

త్వం హి లోకగతి ర్దేవ, న త్వాం కేచన జానతే.

ఉత్తర ౧౧౦. స.

నీ. జతనంబుచేయంగ సరసిజనంభవుఁ

డాకసంబుననిల్చి యనియెనిట్లు

రాకమ్మువిష్ణు భద్రంబగు మాయదృ

ప్రంబునవచ్చితి సాధురక్ష
సురనిభులగు భ్రాతృనరులతో నీకోరు
విధినిబ్రవేశింపు స్వీయతనువు
వైష్ణవంబగు మహావరతేజమో ననా
తనమగు నభిమొనీయనను పగిది

గీ నీవగతి యెల్లజగతికి, నీదుమాయ
శ్రీ విశాలాక్షి పూర్వపరిగ్రహంబు
గాక యెవ్వఁడు తెలియంగఁగలఁడునిన్ను
నభుచయవిభంగ! విమలదయాంతరంగ. ఉత్తర. ౧౬౫౪.
పైచద్యములయర్థమును విశేష విషయములను జక్కఁగా

గ్రహింపఁ బ్రార్థించెదను

౮. శ్లో. త్వం గతిః పరమా దేవ! సర్వేషాం నః పరంతప
పరంతపా! మాకందఱకు నీవేపరమగతివి.

అని దేవతలు చెప్పటచేఁ బరిశ్రమమునకసాధారణమైన సర్వ
శరణ్యత్వము శ్రీరామునందుఁ జెప్పఁబడియె.

౯. శ్లో. తతో దేవర్షిగంధర్వా, సురుద్రో స్సానురోగణాః
స్తుతిభి ర్దివ్యరూపాభి, స్తుష్టువు ర్భూసూదనమ్.

రుద్రులతోను, నచ్చరులతోనుగూడి దేవిర్షులు గంధ
ర్వులు దివ్యరూపములైనస్తుతులచే మధువిరోధినిస్తుతించిరి.
అనుటచే సర్వలోకస్తుతిపాత్రుఁడు శ్రీరామచంద్రుఁడే యని
యేర్పడియె

౧౦. “వేదాహ మేతం పురుషం మహాంతం, [యజ్ఞేన
తమేతం వేదా సువచసేన, బ్రాహ్మణా వినిదిషంతి,
దానేన, తపసానాశక్తేన”.

అను వేదవాక్యార్థముగల

శ్లో. అహం వేద్మి మహాత్మానాం, రామం సత్య పరాక్రమమ్
వసిష్ఠోపి మహాతేజః, యే చేమే తపస్సిన్ధితాః.

గీ. ఏ నోఽఖం గుదు రాజేంద్ర! యీమహాత్ము
రాముసత్యపరాక్రమోద్దాముమతిప్ర
సిద్ధతేజోధికుండు వసిష్ఠమునియు
నీ తపస్సితులెల్లరు నెఱుంగువార. బాల. ౫౬౪.

యీ విశ్వమిత్రవాక్యముచే వేదోక్త మహాపురుషులక్ష
ణము తపోబలములేక యీయన తెలియరామియు స్పష్టప
డియె. తపశ్శక్తి కొంచెమైన లేనికారణముచేతనే శ్రీరామ
చంద్రమూర్తిని గుఱించి కొందఱు వెట్టివెక్కురులు నడచు
చున్నవారు

౧౧ శ్లో. సహస్రచరణ శ్రీమాన్, శతశీర్ష స్సహస్రవృక్ష.

అనేకపాదములు తలలు, కన్నులుగలవాడవు లక్ష్మీదే
వితో నిత్యసంయోగముగలవాడవని బ్రహ్మచెప్పటచే బురుష
సూక్తవాచ్యుడు శ్రీరాముడే యయ్యె.

౧౨ శివకేశవయుగమునందు విష్ణుదేవునిహలంకారమాత్రము
ననే శివుని విల్లు పెట్టిపడఁగా,

“అధికం మేనిరే విష్ణుం, దేవా స్సర్విగణాస్తదా”

అప్పుడు దేవ ఋషిగణములు శివునికంటె విష్ణువే యధి
కుఁడని తలంచిరి. అని చెప్పటచే శ్రీరాముడే దేవతల యం
దఱకంటె గొప్పవాడని యేర్పడియె

౧౩. అరణ్యకాండమున మారీచుడ,

శ్లో. అప్రమేయం హి తత్తేజో, యన్యసా జనకాత్తజా.

సీతయెవనిదో యట్టివాని తేజము పరిమితి లేనిది యని చెప్పటచే శ్రీరాముఁ డపరిచ్ఛేదాతీత మహిమ గలవాఁడని యేర్పడియె.

౧౪ శ్లో. నివాసవృక్ష స్సాధూనాం, మాసన్నానాం పరాగతిః
ఆర్తానాం సంశ్రయ శ్చైవ, యశన శ్చైకభాజనమ్
జ్ఞాన విజ్ఞానసంపన్నో, నిదేశేనిరతః పితః
ధాతూనామివ శై లేంద్రో, గుణానామాకరో మహాన్
త్వ మప్రమే యశ్చ, దురాసదశ్చ
జితేంద్రియశ్చోత్తమధార్మికశ్చ
అక్షయ్యకీర్తిశ్చ విచక్షణశ్చ
క్షీతితమావాన్ తుతజోపమాత్మః. కిష్కింధా.

ఉ. సాధులవాసవృక్షము, ప్రశస్తమహాగతి యార్తకోటికిన్
బాధితపాలికాశ్రయము బంధుకీర్తికి నేకపాత్ర, మా
రాధిత శాస్త్రకౌకిక వరప్రతిపచ్చభశీలి వల్లభా
భూధరమెల్లధాతులకుఁ బోలె గుణంబులకెల్లనిక్కయకా.

కం. జనకుని నూన్మతవాదిగ

నొనరింపఁగవచ్చె.

సీ. అప్రమేయుఁడవు దురాసదుండువు నీవు

విజితేంద్రియుఁడవును విశ్రుతైక

ఘన ధార్మికుఁడవు నక్షయ్య కీర్తివిని వి

చక్షుఁడవు తమతమకు నాటి

తుతజోప మాత్ముండవతుల బాణాసన

బాణపాణివి మహాబలుఁడ వనఘ.

అనితారరాము నుద్దేశించి వచించుటచే శ్రీరాముఁడు
జ్ఞానానందాది సమస్తకల్యాణ గుణారత్వము చెప్పఁబడియె

౧౫ గీ అధిప బ్రహ్మస్వభువు చతురాస్యఁ డైనఁ

ద్రవ్యంబకుఁడు రుద్రుఁడను బుగహంసఁడైన

నింద్రుఁడు మహేంద్రుఁడను సురాధిపఁడైన

గలన శ్రీరామవధ్యునిఁ గావలేకు. సంపద ౧౧౭౬

అను హనుమంతుని వచనముపలన శ్రీరాముఁడు సర్వ
సంహారకత్వము చెప్పఁబడియె

ఇట్లు శ్రీరామమూర్తియే రావణతోఁ జెప్పెను

కం వినరా యింద్రునిఁ గాలుని,

దిననాథుస్వయంభు శంభు దిగ్దశకంబుకొ

జనినను నిను విషవకొ నీ

తనువునకుం బ్రాణమునకుఁ దగులముఁ జెలుతుకొ

యుద్ధ.

౧౬. నీ కానరాముండు నిక్కము మహాయోగి య

నాది మధ్యాంత సనాతనుండు

పరమాత్ముఁడును బరాపరుండు మహాత్మునఁ

బరమ మహాత్ముఁడు బరమ ధాత

శ్రీనిత్యవత్సుండు శ్రీనిత్యనిలయుండు

శంఖచక్ర గదాది సాధనుండు

శాశ్వతుండు ధ్రువుండ జయ్యుండు సత్య వ

గాక్రముఁడగు విష్ణుఁ డవనిమిఁద

గీ. మానుష శరీరమునుబూని వానరత్వ

కలితవి బుధులతోడ జగద్విభుండు

భువనహిత కామ్యమున నిన్నుఁ బూర్వదేవ

సంతతులతోడ ప్రందించె సంగరమున

అను మంజోదరీవాక్యమువలనఁ బరమాత్మత్వము శ్రీపతి
త్వము లోనైనవి శ్రీరామునందుఁ జెప్పఁబడియె

౧౭. చం అనిననకంపసుండనియె నానృపు విశ్రుత విక్రమంబు
లఁ | వినుమసురేంద్ర! కింకగౌనెనేని యసాధ్యుఁ
డు, నిండువెల్లినేఁ | ఘనతరబాణవంక్తి నరికట్టు, సతా
రము సగ్రహంబునౌ | ఘనపదమున్ శరంబులఁబ
గల్పుఁజుమీ రఘురాముఁడుద్ధతిన్ ||

శా. శ్రీమంతుండతఁ డుద్ధరింపఁగలఁడుర్విఁ, లీలఁగూపారవే,
లామర్యాదనడంచి యంబునిధి కీలాంబులఁ వేజగ |
త్ప్రేమంబెల్లనుముంపఁజాలు గురుశక్తుం, ఉంబురాశీస్త
యం | బామూలంబుహరించు, మారుతమునే నాఁకట్టు
బాణంబులఁ ||

చం. ఘనతర విక్రమంబునను గాఢమహామయఁ హతఁడెల్లలో
కనికరమున్ హరించియును గ్రమ్మట సృష్టియొనర్పఁజాలు, నా
మనుజులృగేంద్రుఁడీ ప్రజలమానుగ న్నట్టలెచేయు నీకునా
మనుజునకుండ నాధ్యుఁడిని మన్మతమియ్యది పంకికంధరా.

అను నకింపను పచరంబులవలన శ్రీరామునందు జగ
త్సృష్టిస్థితి సంహారకత్వ, మఘటనఘటనానామగ్ధ్యముఁ చెప్పఁ
బడియె

శ్రీరామ,

భక్తి సంజీవని.

ఇది శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామ సేవక సమాజమువారి
కైంకర్య రూప మాసపత్రిక.

దీనికి సర్వస్వామి శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామమూర్తి
విలేఖకుఁడు — ఆంధ్రవాల్మీకి వావిలికొలను నుబ్బరావు (వానుదానుఁడు)
ప్రకటనసలము — వాల్మీకాశ్రమము ఒంటిమిట్ట కడప మండలము

చందాల వివరము.

ఉపచారకులు	సంవత్సరమునకు	౨—౦—౦
ధారకులు	„	౫—౦—౦
జీవాతువులు	„	౧౦—౦—౦
పోషకులు	„	౨౫—౦—౦
రక్షకులు	„	౫—౦—౦
ఉజ్జీవకులు	„	౧౦౦—౦—౦

అంతకుఁ బైపడి యిచ్చువారు ప్రతిష్ఠాపకులు

సంవత్సరము చందాకుఁ దక్కువ గ్రహింపఁబడదు

మూర్ఖావస్థయందున్న భక్తిమాతకు విననకట్టిలవీచుట లోనగు
సుపచారము చేయువారివంటి వారుపచారకులు

కుత్తుక యెండకుండ ప్రతితో పాలను తడిపి ధారధారగా పోయు
వారు ధారకులు

స్మృతిగలిగించు నౌషధములవంటివారు జీవాతువులు

దోహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు పోషకులు

మరల నపాయమురాకుండ ప్రతికూలములనడచి యనుకూలముల
రక్షించువారు రక్షకులు

ఉజ్జీవింపఁ జేయువారు ఉజ్జీవకులు

స్థిరముగ నిలుపువారు ప్రతిష్ఠాపకులు

విడిపత్రిక 0—5—0

వాపిల్గొలను సాబర్బరాంక్షరము.

అండ్రియోస్ రామాయణము.

గూ. ౧౧ పే.

శ్రీమదాంధ్ర చక్రికి రామాయణము, 4-వ కూర్పు			
పాకెట్ల లా కంప్లెట్ గ్రంథ సంపుటములు మును			
2 కిరీట చక్ర-గ సానకంపాబడిచది	8	0	0
మూడు సంపుటములు	10	0	0
పాక సంపుటములు	13	0	0

రామాయణ ప్రతిము.

0 4 0

0 4 0

ముముక్షుహార్య—ప్రథమభాగము

(పేపర్ కవర్) 0 14 0

2 ద్వితీయభాగము

(పేపర్ కవర్) 0 14 0

మూడు భాగములు కలిపి కాంప్లెట్ గ్రంథము 2 4 0

ఇది సరి జీవని ౧౯౨౯.

౧౨ సంచికలు 3 0 0

విశేష సంచిక ఒకటొకటి 0 5 0

కొలది ప్రతులేయున్నవి, త్వరితము.

PRINTED AT THE 'SARASWATI' PRESS, TIRUMALA, SRIKACCHA, ONTAPETA

శ్రీరామసేవ.

భక్తిసంజీవనీ నియమములు.

౧. ఇది ప్రతిహూణమాసారంభమున వెలువడుచుండును.
౨. ముముక్షువులకు శ్రేయస్కరములైన సాంగభక్తి ప్రపత్తులమార్గ ప్రదర్శనము ముఖ్యోద్దేశ్యము
౩. చందాలు ముందు చెల్లించినవారికిమాత్రమే యిది పంపబడును.
- ౪ పత్రికను గుఱించిగాని తన్నిర్వాహకాదులగుఱించికాని వ్రాయఁబడు ముఖస్తోత్రాదు లిందుఁ బ్రకటింపబడవు
౫. ఉపవిలేఖకుల యభిప్రాయములకుఁ బత్రికానిర్వాహకు లుత్తర వాదులు గారు
౬. భిన్నాభిప్రాయములు ప్రకటింపఁబడును గాని విద్యేష కారణమైన విషయములు-వ్యాసములు-వాక్యము లిందుఁ బ్రకటింపఁబడవు.
౭. వ్యర్థచర్చలకు వితండావాదముల కిందు స్థలము లభింపదు
౮. ఉపవిలేఖకుల వ్యాసములు ప్రకటించుటకు నిరాకరించుటకు భాష నవరించుటకుఁ బత్రికా ప్రధానలేఖకులు స్వతంత్రులు. నిరాకరణమునకుఁ గారణము తెలుపఁబడదు పోస్తేజి పంపినయెడల మరల నవి పంపఁబడును
- ౯ ఉత్తరములు వ్రాయువారు ప్రత్యుత్తరమునకై ౦-౧-౦ బిళ్ల పంపిననే ప్రత్యుత్తరము పంపఁబడును.
౧౦. భక్తిసంజీవనీ యన్యమతద్వేష మెఱుంగదు. భక్తివిషయ మెందుండినను గ్రహించును మతత్రయ సామరస్యమునకై యత్నించును
- ౧౧ ఉపవిలేఖకులు పత్రముల కొకవైపుననే విశదములైన యక్షరములతో వ్రాయవలెను.
- ౧౨ పత్రికావిషయ మెఱుంగఁగోరువారు, పత్రికా నిర్వాహకుల పేరి ౦-౧-౦ బిళ్లతోడ వ్రాయవలయును. వ్యాసములు వీరిపేరనే పంపవలయును.

౧౩ ఇందుఁ బ్రకటింపఁబడు వ్యాసముల యుఁ బుస్తకములయు సర్వస్వామ్యము పత్రికాధిపతులజే. దీనికి సమ్మతించినవారే వ్యాసములు గ్రంథములు పంపవలయును.

౧౪ ౧౯౨౯ సం॥ జనవరి ౧ తేది మొదలు సంవత్సరగణనము సంవత్సరపుఁ జందాకుఁ దక్కువఁ దీసికొనఁబడదు.

౧౫ ఈపత్రికవలన వమ్ములాభము ఒంటిమిట్ట కోదండరాముల వారిదే కావున దీనిని బోషించువారు శ్రీరామ కైంకర్య లాభమును సంపాదించినవారగుదురు

౧౬. వేపులైనను (౧౦౦౦) ఉదారులైన చందాదారులు చేరిరేని మందరము (అంధ్రవాల్మీకిరామాయణ వ్యాఖ్యానము) ప్రకటింప యత్నింపఁబడును.

రూ   అ.   పై

భక్తిసంజీవనీ ప్రతిష్ఠాపకం.

మ-రా-శ్రీ, కుట్టా సిద్ధయ్యగారు, జమ్మలపాలెము   ..   ౪౦౦   ౦   ౦

పోషకులు

మ-రా-శ్రీ, సి దొరసామినాయఁడుగారు, మేల్పట్టు   ..   ౩౦   ౦   ౦

„ చమర్తి చిన్నపిచ్చయ్యరాజుగారు, కోడూరు   ౨౫   ౦   ౦

„ ఎన్ నారాయణరావుగారు, బి. ఏ , బి. ఎల్

బల్లారి ౨౫   ౦   ౦

వాల్మీకీశ్రమము, }
ఒంటిమిట్ట

వాసుదానుఁడు,
కార్యనిర్వాహకుఁడు.

శ్రీరామాయ నమః.

శ్రీ భక్తి సంజీవని.

ఇది భక్తి జ్ఞాన కర్తృ యోగములఁ దెలుపు
మాసపత్రిక

ప్రతి హూణమాసారంభంబున వెలువడుచుండును
విలేఖకుఁడు - ప్రకాశకుఁడు వావిలికొలను సుబ్బారావు,
(వానుదానుఁడు) ఒంటిమిట్ట.

సంపుటము ౧

{ విభవనామసంవత్సరము }
{ ఏప్రిల్ ౧౯౨౯ సం॥ }

సంచిక ౪

చం. ఎలమిఁ ద్రిలోకముల్ గొలిచె నెయ్యవి? యెయ్యవి భూష
ణంబులై | బలిశిరమందుఁ బొల్పెనెగె? బావనతీర్థనరి
త్రసూతికిఁ | చలి యయి యొప్పె నెవ్వ? యెవి దాల్తురు
బ్రహ్మముఖామరుల్ శిరం | బుల నలపాదపద్మములఁ బూర్ణ
మతికి శిరసావహించెదన్ ||

❧❧❧ { ఒంటిమిట్ట కోదండరామస్వాములవారి } ❧❧❧
 బ్రహ్మోత్సవము

ఈ మహోత్సవము చైత్రశుద్ధ నవమినాడు ప్రారంభమగును ౧౦ దినములు జరగును శ్రీరామనవమినాడు పోతన జయంతి జరగును శ్రయోఃశి ఆదిత్యవారమునాడు (21-4-29) శ్రీకోదండరామ సేవకసమాజ తృతీయవార్షికోత్సవముజరగును సమాజసభ్యులు తదభిమానులు దయచేయఁబ్రార్థితులు పున్నమనాడు రథోత్సవము (23-4-29) తక్కినవిషయములు ప్రత్యేకపత్రికలవలనఁ దెలుపఁబడును.

భక్తిసంజీవని చందాభేదములు.

చందాదారుల కందఱకుఁ బంపునవి యొకవిధమైన సంఘిక లే యైనను రెండురూపాయ లని యైదురూపాయ లని యిట్లు భేద మేర్పఱుప నేమికారణ మని కొందఱు ప్రశ్నించుచున్నారు. వారివారికిఁ గలభేదములు ప్రకటనపత్రికయందే విశదీకరింపఁబడియెను శ్రీరామానుగ్రహంబున నెలకు రర పుటలగ్రంథమునకుఁ దక్కువలేక ప్రతిసూసమునందును సంజీవనియందు విషయములు ప్రకటింపఁబడుచుండును ఈ రర పుటములగ్రంథమే నెలకు ౦-౩-౦ లగుచున్నది. అనఁగా సంవత్సరమునకు ౨-౪-౦ ముఖపత్రము నెలకు ౦-౧-౦ చొప్పున సంవత్సరమునకు ౦-౧౨-౦ అగుచున్నది దీనిమీఁద టప్పాల్ భృతి ౦-౩-౦ అగుచున్నది. ఇప్పటికి వెరసి ౩-౩-౦ లగును ఇదిగాక యప్పుడప్పుడు చిత్రపటములు లోనైనవి ముద్రింపఁబడుచుండును.

అవి చేయించుటకు-ముద్రించుటకు-లోనుగా నెంతయగుచో పారకులే నిర్ణయించుకొందురు గాక.

ఇట్లు లగుటచే సంవత్సరమునకు ౨-౦-౦ లిచ్చువారు స్వామివ్రవ్యముతోఁ గొంత తినువా రగుదురే కాని స్వామి కేమియు నిచ్చినవారు కాఁజాలరు ఆకారణముచే ధర్మబుద్ధి గల భక్తులు భక్తురాండ్రు సభిక్షముగ నిచ్చినఁ గాని సంజీవని జీవింపఁజాలదు. కనుక నట్టివారు సాహాయ్యముచేయుదురు గాక యని యట్లు భేద మేర్పఱుపవలసినచ్చెనుగాని వేఱుకారణములేదు. కలిమికొలఁది చిన్నెలు మగనికొలఁది వన్నె లన్నట్లు పరుమానమెక్కువ యైనచో సంజీవనియు నెక్కువగఁ బ్రకాశించుచు నెక్కువగ లోక సేవయు దేవసేవయుఁ జేయఁగలదు. ఇది తుణభంగురమైన పత్రికగాదు ఒకసారి చదివి యావలఁ బాఱవేయునది గాదు. తమశ్రేయస్సు గోరు వారికిఁ దరతరములకు నుపయోగపడునది దీనిసాహాయ్యమున మందరప్రకటనాది గొప్పకార్యములు చేయుతలంపును గలదు దీనికైయిచ్చు మొత్త మొక కౌసైన దుర్వినియోగపడదు వ్యర్థమును జేయఁ బడదు కావున శక్తిగలవారు గొప్పగ సహాయము చేసినచో హెచ్చు చందాసీయలేని పేరలకు నిది లభ్యపడుటచే వారును బాగుపడుదురు గొప్పకార్యములును జరగును. కావున వారి వారి శక్తికొలఁది సహాయపడఁ బ్రార్థితులు

వాసుదాసుఁడు.

గజేంద్రమోక్షణ తత్త్వము (పుట ౧౪౪ చూడు)

శేషము.

ఆకారణముచే మనస్సున కాయాసము తోచదు. భక్తి మార్గ నిష్ఠుఁడు సర్వసుఖము లింటనుండి యనుభవించుచు భక్తి చేయవచ్చును. దీనివలనఁ దక్కినమూఁ డాశ్రమములకంటె గృహస్థాశ్రమమే శ్రేష్ఠ మని యేర్పడుచున్నది శ్రుతిస్తోతు లిట్లె చెప్పుచున్నవి దీనిచే బ్రాహ్మణుడై సన్న్యాసాశ్రమము గైకొనినఁగాని మోక్షము లేదనువాదము నిరస్తమయ్యెను. హీనయోగులం దుద్భవించియు భక్తిచే ముక్తి సాధింప నగునని యు దీనిచేఁ దెలియనయ్యెడిని ఇట్లులేకదా జటాయువు స్వామికిఁగా స్వప్రాణము లర్పించి ముక్తుఁ డయ్యెను అయోధ్యా బృందావనములందలి పశుపత్యోదులును భక్తిచేఁ బునరావృత్తి రహితశాశ్వతపరమపదము నొంద యోగ్యము లయ్యెఁ గదా. “సమోహం సర్వభూతేషు” అని భగవంతుఁ డెట్లు సమస్త భూతములపట్ల సముఁడో యట్లే భక్తియు సర్వభూతము లకు సమానఫలము నిచ్చునదియై యున్నది. కులతారతమ్యముగాని, జాతితారతమ్యముగాని, మతతారతమ్యముగాని (ప్రీతి పురుష బాలవృద్ధ విద్యాధన తారతమ్యములుగాని భక్తి యెఱుఁగదు. భక్తికొలఁది ఫలము.

ఈగజేంద్రమోక్షణచరిత్రము ముఖ్యముగ గృహస్థుల నుద్దేశించియే చెప్పఁబడినది అన్నియాశ్రమములకంటె గృహస్థాశ్రమము శ్రేష్ఠ మనుట సర్వివాదవిషయము దీనికై పెక్కు

వాక్యము తేల యుదాహరింపనలెఁ గాని యల్లసానిపెద్దన్న
చెప్పిన యొక్కపద్య ముదాహరించినఁ జాలును.

నీ “కెలఁకులనున్నతంగెటి జున్నుగృహమేధి

యజమానుఁ డంకస్థితార్థపేటి

పండినపెరటి కల్పకము వాస్తవ్యుండు

దొడ్డిఁ బెట్టిన వేల్పుగిడ్డి¹ కాఁపు

కడిలేని యమృతంపు నడబావి సంసారి

సవిధ మేరునగంబు భవనభర్త

మగుదేశపథ మధ్యమ ప్రప² కులపతి

యాఁకటి కొదవు నస్యము కుటుంబి.

గీ బధిర సంగ్వంధ భిక్షుక బ్రహ్మచారి

జటి పరివ్రాజ కాతిథి త్షణ కావ

ధూత కాపాలి కాద్యనాథులకుఁ గాన

భూసురోత్తమ గార్హస్థ్యమునకు నరియె ” మనుచు.

గృహస్థులు జీవించినపుడు గృహస్థధర్మము చక్కఁగా
యథాశక్తి నడపుచుండిరా పరులకు ననాధులైనవారికి సుఖము

వారు మరణించిరా వారికి నాముష్మికసుఖము తక్కిన

యాశ్రమములం దన్నిట నిహలోకసుఖము నున్న అవి చక్కఁగ

నిర్వహింపఁబడక పోయెనా పరలోకసుఖము హుళిక్కి యథా

శక్తి యతిధుల కింతయన్నము పెట్టుచుండిన గృహస్థాశ్రమము

¹ వేల్పుగిడ్డి=కామధేనువు.

² ప్రశు=బాటసారులకు వించిస్థిల్లిచ్చు చులువపందిలి

సార్థకము గృహస్థాశ్రమమున లోపము జరగినఁ బ్రాయశ్చిత్తము గలదు కావునఁ బతనభయము లేదు దానగుణమునకుఁ దోడు భక్తియు నుండెనా ముక్తికరతలానులకము. ధనముండియు లోభగుణము పనికిరాదు గాని ధనములేమిని దానము చేయకున్న దోషము లేదు దాహము గొన్నవానికి మంచినీళ్లిచ్చినఁ జాలును సర్వకాల సర్వావస్థలందు భగవన్నామ ముచ్చరించుచుండినఁ జాలును. మతియేదియుఁ జేయవలసినవిధి లేదు

వాస్తవార్థ మిట్లుండ నీకాలమునఁ గొందఱు సన్న్యాసము శ్రేష్ఠమని భ్రమపడి సంసారము విడిచి భ్రష్టు లగుచున్నారు. దారపుత్రాదుల భరింపలేక, యష్టలవారిబాధ సహింపలేక వారిని ముంపఁ గోరి, గృహస్థులయింట దినదినము మృష్టాన్న మిష్టముకొలది తినవచ్చునని, తేరకు అంకుటాండ్రు దొరకుదురని యాసపడి యిట్టి దురాశయములచేఁ దలలు బోడులు చేసికొని కావిగుడ్డలు కట్టుకొని తిరుగు దొంగసన్న్యాసులమాటయేల కాని వాస్తవముగ నది శ్రేష్ఠమని తలఁచువారివిషయమైకొంత ప్రాయవలసి యున్నది కావున సప్రస్తుతప్రశంస యని పాఠకులు కనియకుందురు గాక.

సన్న్యాసాశ్రమము పుచ్చుకొనినఁ గాని మోక్షము లేదనుట నిరాకరము “న లింగం ధర్మకారణ” మ్మని మనువు వచించె అనఁగా వేషములు చిహ్నములు మోక్షకారణములు కావు అని యర్థము.

కం. “దండముఁ గామాయంబుచు,

ముండితయుఁ గమండులుపుచు మోక్షమొసఁగ వె

ట్లండేని లింగములకు న

ఖండజ్ఞానప్రకృత్యకలనము గలదే ” భారతము

వీనివలన మోక్ష కారణములు చిహ్నములు వేషములు గావని స్పష్టపడియెను కావున శ్రీకృష్ణభగవానులు (భగవద్గీత ౧౮-వ యధ్యాయము) మోక్షసన్న్యాసయోగమున

శ్లో. “కామ్యానాం కర్త॒వాం న్యాసం, సన్న్యాసం కవయోవిదుః

సర్వకర్త॒ఫలత్యాగం, ప్రా॒సల న్న్యాగం విచక్షణాః ”

కామ్యకర్తములు చేయక మానుకొనుటయే సన్న్యాసము చేసిన సమస్తకర్తములఫలము తత్సమస్తహోర్షణను స్తని భగవంతున కర్పించుటయే త్యాగము అనిచెప్పెను త్యాగ మనినను, సన్న్యాస మనినను విడుచుట యనియే యర్థము. కామ్యములైన కర్తములనే చేయక వదలుము తక్కిన విహితకృత్యములు చేసి వానిఫలమును భగవంతునకు వదలుము అని శ్రీకృష్ణుడు బోధించెను. గృహస్థుఁ డీప్రకారము చేసి మోక్షార్హుఁ డగును. భగవంతుఁ డింతతో వదలక (౧౮-వ యధ్యాయమున)

శ్లో. “స్వే స్వే కర్త॒ణ్యభిరతః, సంసిద్ధిం లభతే నరః

స్వకర్త॒నిరత సిద్ధిం, యథా విందతి తచ్ఛృణు

యతః ప్రవృత్తి ర్భూతానాం, యేన సర్వ మిదం తతమ్,

స్వకర్త॒ణా త మభ్యర్చ॒న్, సిద్ధిం విందతి మానవాః.

శ్రేయాః స్వధర్మో విగుణః, పరధర్మా త్వన్ముష్టితాత్
 స్వభావనియతం కర్త, కుర్వన్నాప్నోతి కిల్బిషమ్
 సహజం కర్త కాంతేయ, సదోష మపి న త్యజేత్
 సర్వారంభాహి దోషేణ, ధూమే నాగ్నిరి వాప్సృతాః..

భగ. ౪౫-౪౬.

నాలుగువర్ణములవారి స్వభావధర్మములు చెప్పి పిదప
 భగవంతుఁ డిట్లు చెప్పుచున్నాఁడు.

తా నేవర్ణమందు నేయాశ్రమమం దున్నాఁడో యందుఁ
 దనకు శాస్త్రీయమైన కర్త మేదియో దానిని జేయుటచేతనే
 మచుష్యుఁడు మోక్షమును బొందుచున్నాఁడు తనకర్తము
 నాచరించువాఁ డెట్లు మోక్షమును బొందు ననెదవా విను.
 ఎవనివలన సమస్తభూతములు పుట్టుచు నుండుచు లయించు
 చున్నవో సర్వవ్యాపకుఁ డైనవాఁడెవ్వఁడో (ఇట్టివాఁడు తానే
 యనిమతియొకచోటఁ జెప్పెను.) 'యట్టి భగవంతుని స్వవర్ణాశ్ర
 మమునకుఁ దగిన కర్తములచే నారాధించునట్టివాఁడు మోక్ష
 మును బొందును. ఇతరుల ధర్మములను దాను జక్కఁగాఁ
 జేయుటకంటె, గుణము లేనిదైనను దనధర్మమునందె యుండుట
 శ్రేష్ఠము తనకు స్వభావనియత మైనకర్తమును జేయుటచేఁ
 బాపము రాదు దోషయుక్తమైనను సహజముగ వచ్చినకర్త
 మును నదలరాదు. ఏలన దుఃఖయుక్తముకాని కర్తమే లేదు
 కర్తారంభములైనను, జ్ఞానారంభములైనను దుఃఖముచే నావ
 రింపఁబడియే యున్నవి.

విదురధర్మవ్యాధాదులవలె దీనివలన శూద్రుఁడు శూద్ర ధర్మమందుండియే తరింపవచ్చును వైశ్యుఁడు వైశ్యధర్మమందుండియే తులాధారునివలె మోక్షము నొందవచ్చును. క్షత్రియుఁడు క్షత్రియధర్మమందుండియే జనకాదులవలె సిద్ధి నొందవచ్చును బ్రాహ్మణులు బ్రాహ్మణవృత్తియందుండియే తరింపవచ్చును అట్లులే బ్రహ్మచారి బ్రహ్మచర్యముచేతనే మోక్షము నొందవచ్చును గృహస్థుఁడు గృహస్థధర్మ మాచరించి తరింపవచ్చును ఇట్లులే వానప్రస్థసన్న్యాసులును కావున నిందోకటి యెక్కువగాని మఱియొకటి తక్కువగాని కాదు. గాలిలో సంచరించుపక్షులు గాలిలో సంచరించుట సుకరము నీళ్లలో సంచరించుచేపలు నీళ్లలో సంచరించుట సుకరము ఏలనవాని కవి స్వభావముచే వచ్చినవి అటుగాక పక్షులు గాలిలో సంచరించుట కష్టము తుపానుబాధ వేటగాండ్రబాధనుండి తప్పించుకోవచ్చునని నీళ్లలో దాఁగ యత్నించినను, నీళ్లలోని చేప లట్లే యాకాశమున నెవరి కందక హాయిగా సంచరింపవచ్చును బెస్తలబాధ తప్పిపోవు నని యాకాశమున నెగిరిపోవ యత్నించినను నెట్లు చెడిపోవునో యట్లే గృహస్థుఁడు గృహస్థధర్మము నిర్వహింపఁజాలక సన్న్యాసాశ్రమముఁ గైకొన్నను, సన్న్యాసి గృహస్థువలె మెలంగినను జెడట సత్యము.

ఏదినమందు వైరాగ్యము జనించెనో యాదినమందే సన్న్యసింపవలయుననుట పూర్వయుగధర్మము కాని యీ యుగధర్మము గాదు. ఈవాక్య మెఱుంగకయా పరాశరులు కలి

యుగమున సన్న్యాసము నిషిద్ధమని శాసించిరి కలియుగమునఁ బ్రథమదినమునందుండి యిది యువలంబించినఁ గలుగు కష్టము లాలోచించి వ్యాసులు కలియుగమున రరం సంవత్సరములవఱకు గ్రాహ్యమనియు నావల సన్న్యాస మగ్రాహ్యమనియు భారతమున వచించెను. కావున నీకాలమున సన్న్యాసాశ్రమస్వీకారము గ్రాహ్యము గాదు.

ఆర్యులారా! ఇహలోకసుఖమును, బరలోకసుఖమును రెంటిని గోరువాఁడు గృహస్థుఁడు మోక్షము నాజన్తమందే గోరువాఁడు సన్న్యాసి. యతి చెడిన గతి లేదు గదా అట్టి సన్న్యాసినియమములఁ గొన్ని వివరించెనను వానినిబట్టి సన్న్యాసము గృహస్థాశ్రమముకంటెను భక్తిమార్గముకంటెను సుకరమేమో మీరే యాలోచింపుఁడు.

ఉపసయనాసంతరము ౨౫ సంవత్సరముల ప్రాయము వఱకు గురుకులవాసము గావించి విద్య నేర్చి యావల ౨౫ సంవత్సరములు భార్యతోడ గార్హస్థ్యము జరపి యావల ౨౫ సంవత్సరములు వానప్రస్థుఁడై ౨౪ సంస్కారములఁ బొంది విరక్తి యుదయింపకున్నను నావల ౭౫-వ యేట సన్న్యాసాశ్రమము స్వీకరింపవచ్చును ఇది క్రమమార్గము ఇట్లు చేయువానికిఁ గర్తసన్న్యాసి యని పేరు అటుగాక వాస్తవ వైరాగ్య ముదయించెనేని యే యాశ్రమమందుండియైన సన్న్యాసి కావచ్చును వీరు మూఁడుతెగలవారు

పూర్వపుణ్య పరిపాకవశమున వైరాగ్య ముదయించి సన్న్యాసించువారు వైరాగ్యసన్న్యాసులు.

శాస్త్రజ్ఞానముచేఁ బాపపుణ్య లోకానుభవశ్రవణము చేఁ బ్రసంచమం దుపరతి గలిగి శ్రోధేర్వ్యాసూయా హంకారాభిమానాత్మకసర్వసంసారము వదలి దార్ఘ్యణ ధనైషణ లోకైషణాత్మకమైన దేహవాసన శాస్త్రవాసన లోకవాసన వదలి యీ సర్వము క్రక్కినకూటివలె హేయముగాఁ జూచుచు సాధనచతుష్టయము నాధించి సన్న్యసించువారు జ్ఞానసన్న్యాసులు

క్రమముగా సర్వమభ్యసించి యనుభవమునకుఁ దెచ్చుకొని జ్ఞానవైరాగ్యములచే న్నహపాచుసంధానముచే దేహమాత్రావశిష్టులై సన్న్యసించి దిగంబరులై యుండువారు జ్ఞానవైరాగ్యసన్న్యాసులు

ఈ సన్న్యాసు లాఱువిధములవారు గలరు.

౧ శిఖ యజ్ఞోపవీతము దండము కమండలువు గంత గోఁచి ధరించి గంప గడ్డపాఱ చిక్కము గలవాఁడై తల్లిదండ్రులను గురువును సేవించుచు, నొక్కగుడిసెయందుండి యొక యింటియన్నమే తినుచు మంత్రమును సాధించువాఁడు కుటీచకుఁడు. వీఁడు తెల్లని యూర్ధ్వపుండ్రమును ద్రిదండమును ధరింపవలయును.

౨ పైచిహ్నములే కలిగి మధుకరవృత్తి నివసించుచు నెనిమిదికబళములగ్రాసము మాత్రము దినువాఁడు బహూదకుఁడు.

౩ జడలు ధరించి త్రిపుండ్రము సూర్యపుండ్రము ధరించి యసంక్లృప్త మధుకరాన్నము దినుచు గోచితునుక ధరించి యుండువాఁడు హంస యనఁబడును.

౪ శిఖాయజ్ఞోపవీతములు లేక యైదిండ్లలో భిక్షించి దినమున కొకపూటఁ దినుచుఁ గరమే పాత్రముగాఁ గలిగి యొక్కగోచి యొకశాటి యొకవేణుదండము (వెదురుకట్టె) గాని యొకశాటిమాత్రము ధరించిగాని సర్వము త్యజించి బూడిదపూసికొని యుండువాఁడు పరమహంస

౫. ఆవువలె నోటితోఁ దినుచు, ఫలాహారిగాని యన్నా హారిగాని యైనపక్షమున నయిదిండ్ల భిక్షించి తినుచు దేహము మాత్రము మిగులునట్లు దిగంబరుడై వీనుఁగువలె శరీరవ్యాపారముకలవాఁడై యుండువాఁడు తురీయాతీతుఁడు

౬ నియమము లేనివాఁడై జారులు - హత్యచేసినవారు - కులభ్రష్టులు నగువారిని విడిచి యజగరవృత్తి ననలంబించి యెవ్వ రాహార మిచ్చినఁ దినుచుఁ బరస్వరూపానుసంఘానము చేయువా రవధూతులు

సంపూర్ణజ్ఞానవైరాగ్యములు - సర్వభిక్షుకధర్మములు గల కర్త సన్న్యాసులు లేరుగాన నిష్పక్షందతు వైరాగ్యసన్న్యాసులని యే చెప్పవలసియున్నది

ఇట్టివీరు నాలుగుమాసము లొకచో వానకాలమునం దుండవచ్చును తక్కినయెనిమిదినెలలు నేకాకిగ నంచరించు గుండవలయును దినమున కొకసారి తప్ప నాహారము తీసి

కొనరాదు భయపడిన జింకవలె నొకచోట నిలువరాదు
 ఈది నదులు దాటరాదు చెల్లెక్కరాదు దేవోత్సవవర్జనము
 చేయరాదు బాహ్యదేవతార్చనము కూడదు మాధుకరిము
 దిని జీవంపవలెను శుష్కింపవలెను దేహమును బలియ
 నియ్యరాను నేతిని నెత్తుగవలె జూడవలెను ఏకరాత్రా
 న్నము చూంసమువలెను, గంధలేపన మమేధ్య లేపనమువలెను,
 కారిము ఉప్పు మాలనానివలెను, వస్త్రమును నెంగిలికుండ
 వలెను, కోరికను గోమాంసమువలెను, దెలిసినదేశము మాల
 వాడవలెను, బంగాగును స్త్రీని బామువలెను, గాలకూటము
 వలెను, సభాస్థలము స్తశానమువలెను, రాజధానిని గుంభీ
 పాకమువలెను చూడవలెను కామక్రోధాదులు గాల్చి త్రిగు
 ణాతీతుడు కావలెను గ్రామముం దొకరాత్రియు, బ్రహ్మము
 లందు క్షేత్రములందు దీర్ఘములందు నైదైదురాత్రులుండ
 వచ్చును ఎప్పుడు నొంటరిగా నుండివలయును గాని తోడు
 రెండివవాఁ డుండిరాదు సర్వదా స్వహాపానుసంధానము
 చేయుచుండివలెను కుటిచకాఁడు మూఁడిమాల్లు, బహూర
 కుఁడు రెండుమాల్లు, హంస యొకనారి న్నానము చేయవల
 యును పరిమహంసకు మాససికన్నానము తురీయూతీతునకు
 భస్మన్నానము అనిధూతునకు వాయవ్యన్నానము సన్న్యాసులు
 వాహనము లెక్కరాదు కృత్రిమదీపము లుపయోగింపరాదు
 ఎక్కడఁ జీకటిపడునో యక్కడనే పండుకొనవలయును కుటీ
 చక బహూరక హంసలకు గీతాల కుపదేశించు సద్ధికారము

లేదు హంస పరమహంసలు ధ్యానాధికారులు తురీయతీతా
వధూతులు పరమహంసలకును నుపదేశింప నధికారులు గృహ
స్థులు భుజించినపిచ్చుట సన్న్యాసులు భిక్షుకై పోవలయును
గృహస్థులతోపాటు గూర్చుండి భుజింపరాదు భిక్షుకై తిరుగు
వేళ నెవరైన సమ్మానించి నమస్కరించిరా యాదిన ముపవాస
ముండవలయును ఇంకను నిట్టినిర్బంధము లనేకములు గలవు
ఈకాలమునకు నిషిద్ధమైన గూఢకర్మమార్గ మవలంబించి భ్రష్టు
లగుట మేలో, పతనభయములెక భక్తివైరాగ్యము లవలం
బించి భక్తియంగముగాఁగల ప్రవృత్తి సాధించుట మేలో బుద్ధి
మంతు లాలోచింతురుగాక ఇట్టి ప్రవృత్తిలక్షణము ముచ్చుందు
వివరింపఁబడును

ఈ సమాజసభ్యులకుఁ గొందఱకుఁ గల సన్న్యాస ము
త్కృష్ట మనుభ్రాంతిని బోఁగొట్టుటకై యింతదూరము వ్రాయు
వలసివచ్చెను. అట్లయిన సన్న్యాసము మేలుగాదా యందు
రేమో. నిర్వహించుకొన శక్తిగలవానికి నది యొకవిధమున
మేలైనదే దానిని స్వీకరించినవాఁడు నేటి కొందఱ సన్న్యా
సులవలె భ్రష్టుఁడుగాక ముందు వివరించినట్టు సర్వసంగపరి
త్యాగము చేసి యేకాకియై విరాగియై యుండునేని సర్వకాల
సర్వావస్థల నిరంతరాయముగ భగవద్ధ్యాన మొనర్చుటకు నెం
తో సహాయపడును. అంతియే కాని మహానృక్షము కొట్టకొన
కొమ్మ నెక్కినవాఁడు కాలు జాతిపడినట్టు లా గొప్పవ్రతము
నుండి పతితుఁ డయ్యెనా యధనూధమలోకములకు నేగు నని

యుపనిషత్తులు చెప్పుచున్నవి ఇప్పు డట్లు రౌరవాదులపాలు
గానివా రెందుఁ గలరో. ఇట్లు వీరు భ్రష్టు లగుటయే కాక
వీరి పిచ్చిచేష్టలకుఁ దోడ్పడు గృహస్థులును జెడియెదరే యని
భయపడవలసియున్నది సన్న్యాసాశ్రమమును దీసికొనకయే
జ్ఞానధ్యానవైరాగ్యత్యాగములను గృహస్థాదు లభ్యసించి
సంసారముఁ దరించుట బుద్ధిమంతుల లక్షణము ఇట్లు స్త్రీలు
పురుషులుగూడఁ జేయవచ్చును. భక్తిని మాత్రము ప్రధాన
ముగా నుంచుకొనవలయును జ్ఞానం సన్న్యాసిలక్షణ మ్మని
యుండుటచేఁ బరమభక్తులే నిజమైన జ్ఞానులు నిజమైన సన్న్యా
సులు పరమైకాంతులు. ఈకాలమున బ్రాహ్మణులు బ్రాహ్మ
ణ్యమును దక్కించుకొనలేక చెడుచుండఁగా నాఱుపైసాల
జన్నిదముతో బ్రాహ్మణులమైతి మని కొందఱు సంతసించునట్లు
కొందఱు బోధితలలతోను గాఢాయవప్రములతోను సన్న్యా
సుల మైతిమని సంతసించుచున్నారు. వీరికి ముక్తిలేకున్నను భుక్తి
లాభము గలదు. మొదటివారి కదియు లేదు. శ్రీభాగవతమున
దశమస్కంధమందు యజ్ఞము చేయుబ్రాహ్మణులు తాము కృష్ణు
ననాదరించుట తలంచి పరితపించుచు,

చం. “కటకట మోసపోయితిమి కాంతలపాటియు బుద్ధిలేదు
నేఁ | డిట హరిఁ గానఁ బో నెఱుఁగ మేము దురాత్ముల మేము
కల్తపో | దృఢులము విష్ణుదూరగుల ప్రాజ్ఞత లేల తపంబు
లేల ప | ర్యటనము లేల శీలములు యాగములు” మఱి
యేల కాల్పనే ||”

అని యిట్లు విలపించిరి ఇందుఁ బర్యటన మనఁగాఁ బరి
వ్రజసము అనఁగా సన్న్యాస మని యర్థము

శ్లో “ద్వా విమా పురుషౌ లోకే, సూర్యమండలభేదినౌ ।

పరివ్రా షోగయక్తశ్చ, రణే చాభిముఖో హతః ॥”

యోగయుక్తుడై బ్రహ్మరంధ్రము భేదించి పోవు సన్న్యాశ్శి
సియు యుద్ధరంగమున వెన్నీయక పోరాడి యభిముఖుడై
ఊమ్మన దెబ్బ దిని యో శీరము ఖండింపఁబడి యో మర
ణించు వీరుఁడును నిరువురు సూర్యమండలమును భేదించికొని
పోవు పురుషు లని కలదు కదా ఇప్పటిసన్న్యాసుల కట్టి శక్తి
లేమిని జచ్చినపిదప పెంకాయలతోఁ (కొబ్బరికాయలతో)
దల పగులఁగొట్టుచున్నారు. ఏమిటికో. జీవుఁడు దేహము విడిచి
యే యథోలోకమునకో పోయినతరువాత పీరుఁగుపుట్టె పగులఁ
గొట్టఁగానే జీవుఁడు బ్రహ్మరంధ్రము భేదించికొనిపోయి నట్లు
గునా? ఇకఁ బ్రకృత మనుసరింతము

ఈగ జేంద్రునిభక్తిగుఱించి ప్రహ్లాదుఁడు భగవంతునితో
నిట్లు విన్నవించెను

మ “తపముక్ వంశముఁ దేజముక్ శ్రుతము పౌండర్యంబు
నుద్యోగముక్ । నిపుణత్వంబుఁ బ్రతాపపౌరుషములుక్ నిష్ఠా
బలప్రజ్ఞలుక్ । జపహోమంబులుఁ జాల వీశ్వర! భవత్సంతుష్టికై
దంతియూ । ధపుచందంబున భక్తిచేయవలయుక్ దాత్పర్యసం
యుక్తుడై ॥”

గజేంద్రునందుఁ దపము సంశయము లోనగు సుతమగుణములలో కొక్కటియైన లేకుండినను నిందుమనస్సుతో భగవంతుని మందు భక్తియుంచిన కారణమున నతఁడు మోక్షమున కధికారి యయ్యెను కావున మోక్షమునకు భక్తి ప్రధానము గాని సుగోత్రవిద్యాధనతపోబలాదులు ప్రధానములు గావు యిట్లాయు వెన్నెమ?

ఆ “నమజ భజగ యక్ష ధైత్యమృగాభీర
సుందరీ విహంగసూత్రశబరు
లైరఁ బాపజీవు లయిం ముక్తికిఁ బోదు
రఖలజగమా విష్ణుఁ డనుచుఁ దలచి”

కావున భక్తిప్రపత్తుల కెట్టివారైన నన్నులే

ద్వి “తొలిజన్మమునఁ జేయుమరితంబుకతన
వెలదును కోమిట్లు వృషలులు గాఁగ
జనియించినట్టి యేజనులైనఁ గాని
నను నాశ్రయించి యనంత మాగతిని
బొందుచు నున్నారు

భ. గీ ౯-౩౨.

ఈగజేంద్రమోక్షణకథను సుదయకాలమునఁ బరింపవలయు నని శ్రీభాగవతంబునఁ గలదు ఉదయమున ౪-౪౫ గంటకు నిద్దుర లేచి హరి హరి యని యేడుమార్లు స్మరించి లేచి కాలుసేతులు కడిగికొని నీళ్లు పుక్కిలించి యుష్మివైచి యావల నీకథను బూర్ణముగఁ బరింపవలయును అంత విరామములేని వారు పోతనరత్నములలోఁ జెప్పఁబడిన స్తుతిపద్యములైనఁ బరింపవలయును అదియునుజేయఁజాలనివారు,

శ్లో. “గ్రాహగ్రస్తే గజేంద్రే రువతి సరభసం తాక్ష్య మారు
వ్యాధావః | వ్యాఘూర్ణా మాల్వభూషావసనపరికరో
మేఘగంభీరఘోషః | ఆబిభ్రాణో రధాంగం శర మసి
మభయం శంఖ చాపౌ సఖేటా | హస్తైః కౌమోదకీ
మప్యవతు హరిరసా వంహసా సంహతేర్షః ||”

శ్లో. “నక్రాక్రాంతే కరీంద్రే ముకుళితనయనే మూలమూ
లేతిఖన్నే | నాహం నాహం నచాహం నచభవతిపున
స్తాదృశో మాదృశేషు | ఇత్యేవం త్యక్తహస్తే సపదిసుర
గణే భావశూన్యే సమస్తే | మూలం యః ప్రాదురాసీ
త్సదిశతు భగవాన్ మంగళం సంతతం నః ||”

ఈరెండుశ్లోకము లైనను,

సీ. “గ్రాహంబు దన్నేఁపఁ గరిరాజు దీనుఁడై

కావవే జగదీశ దేవదేవ!

భక్తరక్షాదీక్ష పాపి పాపి యటన్నఁ

గరుణోక్తు లాలించి గరుడు నెక్కి

సరభసంబుగ మాల్వసాధన భూషాళి

వ్యాఘూర్ణ మగుచుండఁ బరువుపాటి

వారివాహోరు గంభీరఘోషంబున

వచ్చితి భయపడ వల దటంచు

గీ. సభయసూక్తులు పలుకుచు నసిరధాంగ

శంఖఖడ్గదాఘేటశరశరాస

ధార్మియై వచ్చి మకరసంహారి యైన

హరి శమించును గాత నాదురితములను.”

పీ “చుకరంబు దన్నేప ముకుళితనయనమై
 మూల మెవ్వఁడు సర్వభూతములకుఁ
 దన్నట్టియీశుండు దయను రక్షించుత
 మని భేదమున నేడ్వ విని సురాలి
 నేఁగాను నేఁగాను నేఁగాను నేఁగాను
 లేఁడు మాలో నట్టివాఁ డటంచుఁ
 జెయి వీడి వేళ్ళ వీక్షించుచుండఁగ విశ్వ
 విభుఁ డాదిమూలంబు వేగవచ్చి
 గీ భక్తంతౌపరత్వంబు ప్రకటముగను
 మకరి వధియించి కరిరాజు మనిచినట్టి
 రమ్యగుణహారి యాదినారాయణుండు
 సకలశుభములు నాకు నొసంగుఁ గాత ”

ఈ రెండుపద్యములైనను బరింపవలయును.

మూర్తీభవించిన తమోగుణము గజము మందబుద్ధి
 తమోగుణలక్షణము ‘గజానాం మందబుద్ధిశ్చ,’ యను
 వాక్యము విశ్రుతమే కదా (బ్రాహ్మణులయం దనేకత్వము,
 సర్పములం దతనినై, యేనుఁగులయందు బుద్ధిమాంద్యము
 లోకము మేలుకొఱ కేర్పడెనని చాటుల్లోకము కలదు) అది
 యునుగాక “మూఢబుద్ధి కరీంద్రోత్తమ యోనిఁ బుట్టు” మని
 కదా యగస్త్యుఁ డింద్రద్యుమ్న మహారాజును శపించెను. ఇఁకఁ
 జీఁకటియుఁ దమోగుణ సూచకమే చీఁకటిపోయి వెలుతురు
 వచ్చునమఱు ముసయము అది త మస్థయిన నిద్రనుండి

(యజ్ఞానమునుండి) మేల్కొనుట (జ్ఞానయుక్తుం డగుట) తెలుపును. కావున నప్పు డీ గజరాజమోక్షణము పరనీయము

చీకటిలోఁ గొఱగొఱనిద్రలోఁగన్నులు పులిమిగొనుచు లేచువానికి వస్తువులు యథావస్థితముగ స్పష్టముగఁ గానరావు అట్లులే యజ్ఞానదశనుండి జ్ఞానదశలోనికి రాఁ బ్రారంభించిన వానికి భగవత్స్వరూపము స్పష్టముగఁ దెలియక యో సర్వో శ్వరా! యో సర్వశక్తుఁడా! యో సర్వజ్ఞఁడా! యని పెట్టి కేకలు పెట్టును. ఈ గుణములుకూడ భగవంతునియందుండుటచే వీఁడెట్లు పిలిచినను దన స్వరూపముతోనే యాయన 'కానిపించును. వెలుతురు వచ్చినపిమ్మట సర్వవదార్థములు స్వస్వరూపములతో యథావస్థితముగా నున్నదన్నట్లు కనిపించును దూరముననుండు నొకపురుషుఁడు గుర్తింపరానప్పు డో యయ్యా యో యబ్బీ యో గొడుగయ్యా యని పిలుతుము సమీపమునందుఁ బేరుపెట్టి రామయ్య పుల్లయ్య యెల్లయ్య యని పిలుతుము. ఇట్లులే భగవంతునితోడి నిత్యసాంగత్యముగల భక్తులు పరిచయబలమునఁ బేరుపెట్టి యవయవవర్ణనముతోఁ బిలుతురు తక్కినవారి కట్టి పరిచితి చనువు స్వాతంత్ర్యము లేవు భక్తులకుఁ దక్కినవారికిఁ గల తారతమ్య మిది “జ్ఞానీశ్వాత్తైషా యని చెప్పెను గదా అనుదినము దీనిని స్మరించువారికిఁ గాలక్రమమునఁ దమోగుణము వదలి దైవానుగ్రహమున స్తత్త్వగుణము వృద్ధి యగును భక్తి యుదయించును. ఆ కారణమున భగవత్ప్రాప్తియు లభించును.

ఈ గజేంద్రుడు పూర్వజన్మంబున నింద్రద్యుమ్నుఁ డను రాజై జపనిష్ఠయం దున్నప్పు డగస్త్యమహర్షి రాఁగా జపము చేయునపుడు మౌనము విహింపవలయుననిమాత్ర మెఱిగిన వాఁ డగుటచే నారాజామునీశ్వరుఁ బలుకరింపక యాదరింపక యూరికుండెను ఆ కారణముచే నగస్త్యుఁడు “మూఢ లుబ్ధ కరీంద్రోత్తమయోనిఁ బుట్టు” మని శపించెను. ఎట్టినిష్ఠయం దున్నను శిష్టు లగు భాగవతులు వచ్చినపుడు గౌరవింపవల యును గాని యుపేక్షింపరాదు భగవంతునకు భాగవతులకు భేదము లేదు భగవంతు ననావరించినను భాగవతుల ననాద రింపరాదు

శ్లో “జపమధ్యే గురు ర్వాపి, వైష్ణవో య స్సమాగతః
సంభాషణాదిపూజాంతు, తస్య కృత్యాచమాన్య చ
అనుశ్రాన్య తతః కుర్యాత్, జపశేషం సమాహితః
సర్వస్య ప్రభవో యస్తా, ద్విష్ణుపాదాశ్రయా నరాః
తస్మాలతః క్రియా స్ఫుర్వా, స్సఫలాస్తు భవంతిహి”

బోధాయనులు.

తాను జపముచేయుచుండఁగా గురువైనను, వైష్ణవుఁ డైనను వచ్చెనేని జపము చాలించి యాయనను బూజించి సం భాషించి యాయనకార్యము నెఱవేర్చి యీవల జపశేషము పూర్తిచేయవలయును విష్ణుపాదాశ్రయు లైన నరులు సర్వమున కుబ్రభవులు వా రనుగ్రహించిన సర్వకార్యములు సఫలము లగు నని యర్థము.

ఒకసారి మచ్యుజన్మమెత్తినవానికి మరల నధమజన్మము లేదనియు, నెంతపాపముచేసినను మరల నధమమనుష్యుఁడు గానే పుట్టును గాని యంత కథమజన్మము రాదనియుఁ గొందఁ జెప్పుచున్నారు. గజేంద్రకథయు, జడభరతునికథయు రంభా నలకూబరమణిగ్రీవ నృగమహారాజ సహజకథలు వారివాక్యములను బొంతుచేయుచున్నవి. దీని కుపనిషత్తునం దీ ప్రమాణవాక్యములును గలవు.

శ్లో. “ఇష్టాపూర్తం మవ్యమానా వరిష్ఠం,
నాన్యచ్ఛ్రేయో వేదయంతే ప్రమాధాః
నాకస్యపుష్టే తే నుకృతేచభూ
త్వేమం లోకం హీనతరం వా విశంతి”

మూఁడులైనవా రలిష్టాపూర్తములే శ్రేష్ఠము లని తలంచి యంతకంటె శ్రేయస్కరము లైనవి తెలియలేక యున్నారు ఇట్టివారు స్వర్గమున నుఖమనుభవించి యీలోకమునో యింతకంటె హీనతరమైనదానినో మరలఁ బ్రవేశించుచున్నారు అని యర్థము.

మహాపాపములఁ జేసి యధమజన్మములకుఁ బోయినవారు మరలఁ బరిణామక్రమప్రకారమే యూర్ధ్వజన్మములకు రావలసి యుండును శాపాదికారణములచే నధమగతులకుఁ బోయినవారే జన్మమునుండి యధమగతికిఁ బోయినో యూర్ధ్వజన్మమునకో యంత కుత్తచుజన్మమునకో పుట్టురు వీరి కవాంతరజన్మములు లేవు. కొందఱు నిరాకారబ్రహ్మము శ్రేష్ఠమనియు సాకార

బ్రహ్మము నికృష్టమనియుఁ దలంతురు అట్టివారు సత్యము
దెలిసినవారు గారని యీచరిత్రము దెలుపుచున్నది. గజేం
ద్రుఁడు ధ్యానించినది నిరాకారబ్రహ్మమునే. ఆయనకు సాక్షో
త్కరించి యనుగ్రహించినవాఁడు లక్ష్మీశంఖచక్రాదివిశిష్టుఁ
డైన నారాయణమూర్తియే

శ్లో “యే త్వక్షగ మసిద్దేశ్య, మశ్యక్తం పశ్యపాసతే
సర్వత్రగ మచింత్యంచ, కూటస్థ మచలం ధ్రువమ్
సన్నియమ్యేంద్రియగ్రామం, సర్వత్ర సచుబుద్ధయః
తేప్రాప్నువంతి మామేవ, సర్విభూతహితేరతాః.”

ద్వీ “అరసి నిర్దేశింప నలవి గానిదియుఁ
బరఁగుచునంతట వ్యాప్తమానదియుఁ
దెలియంగరానిది, స్థిరమైనయదియుఁ
జలియింపనిది, యెంచశక్యముగాని
దియును గూటస్థమై దీపించునదియు
నయిన యతఃర మింద్రియ గ్రామములను
జక్కఁగ నియమించి సర్వంబునందు
నొక్కటి యకాబుద్ధి యొప్పు నెవ్వార
లన్నిభూతముల హితానక్తి వఱలు
చున్నారొ వారొందుచున్నారు నన్నె”

ద్వీ భ గీ ౧౨ అధ్యాయము.

అను భగవద్వాక్యములు యధార్థపడియెను

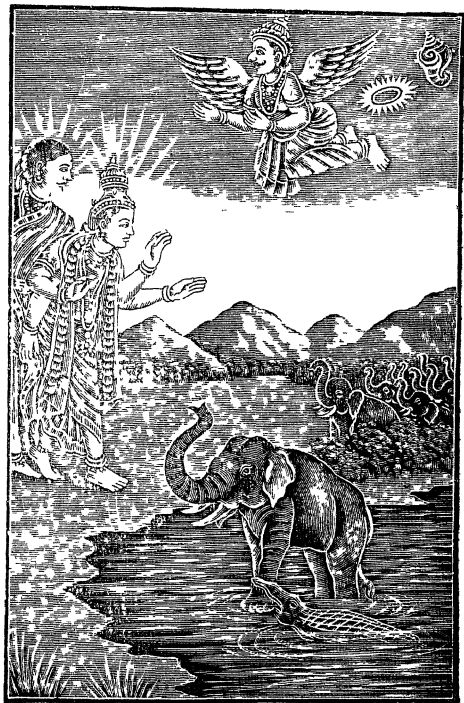
దుశ్శాసనుడు తనచీర లొలుచుసయంబునఁ దన ప్రయత్నముచేఁ దనమానమును గాపాడుకొనఁ జేతనైనఁ తస్యనామర్థ్యంబున యత్నించియుఁ దునకు బలిష్ఠుఁడైన దుశ్శాసను దుష్కృత్యము దుర్నివారమని తలఁచి

శ్లో “హాకృష్ట! ద్వారకావాస! క్వాసి యాదవనందన

ఇమామవస్థాం సంప్రాప్తాం, కి మనాథా ముపేక్ష సే ”

కృష్ణా! ద్వారకావాస! యాదవరత్నమా! యెందున్నాడవు ఇటునంటి దురవస్థ ప్రాప్తించిన యీ దిక్కులేని దాని నేల యుపేక్షించితివి

అని భగవంతు వేడిన ద్రావదివలెనే, కరిరాజును దన సామర్థ్యముకొలఁది మొసలితోఁ బెక్కువేలసంవత్సరములు యుద్ధముచేసియుఁ దునకు దానిని జయింపఁ దనకు నసాధ్యమని తోఁచి భగవంతునే “నీవే తప్ప నితఃపరంబెఱుంగ మన్నింపందగుం దీనుని” రావే యీశ్వర” యని ప్రార్థింపఁగా నప్పుడు భగవంతుడు రక్షింపవచ్చెను కావున భక్తుడు శరణాగతుడు కేవల భగవత్పరతంత్రుడు ననన్యగతికుడు (మఱి యొక రక్షకుని లేనివాడు) దీనుడై యుండవలయునని యేర్పడుచున్నది స్వాతంత్ర్య మేమియుఁ బనికిరాదు కొందఱు గజేంద్రుడు జ్ఞానియే కావుననే యూరువేరుచెప్పక భగవంతుని ధ్యానించె నందురు అవుఁగాక “జ్ఞానీతు పరమైకాంతి” యన్నట్లు నిజమైనజ్ఞాని పరమైకాంతియే అది గజేంద్రుని చరిత్రమువలననే స్పష్టపడుచున్నది. గజేంద్రుడు కొందఱు

గజేంద్రుడు, మొసలి.

చెప్పినట్లు శుష్కవేదాంతియే యైయుండినయెడల భగవంతుఁ
డొకఁడు రక్షకుఁ డున్నాడని, తాను రక్ష్యుఁ డని (రక్షింపఁ
బడువాఁడని) భక్తి నాధన మని తలఁచియే యుండఁడు “అహం
బ్రహ్మస్మి” నేనే బ్రహ్మమని యూహకుండును. గజేంద్రుఁ డట్లు
చేయలేదు కదా గజరాజునకు వచ్చిన విపద్దశవంటి విపద్దశ
శ్రీశంకరాచార్యులవారికిఁ బ్రాప్తించినపుడు తత్త్వమని యని
కాని అహం బ్రహ్మస్మి యనికాని ధ్యానింపక లక్ష్మీనృసింహ
మను దేహి కరావలంబ మని కదా ధ్యానించి భగవంతునిచే
రక్షింపఁబడి జీవింపఁగలిగిరి కావున భక్తిలేనిజ్ఞానము వ్యర్థము.

అయ్యా ద్రావదిని గజరాజును బోల్చి చెప్పితివి ద్రావ
దిని శ్రీకృష్ణభగవానుఁడు సంకల్పముచేతనే రక్షించెగదా
అట్లులే మకరిని జంపుటకు భగవంతుఁడు చక్రమును బంపినఁ
జాలునే తానై యేల రావలయును? అంబరీషునివిషయమం
దట్లే వర్తించెగదా? యని మీ రడుగవచ్చును.

ద్రావది గోరినది మానరక్షణముమాత్రమే ఆ కార్యము
చేయుటకు భగవంతుఁడు ప్రత్యక్షముగ రావలసినవనిలేదు
గజేంద్రుఁడో మరణమే నాకు లభించునేని మరల నాకు జననము
లేకుండఁ జేయు మని భగవంతుని శరణుచొచ్చెను శాపాంత
కాలము, దేహోపసానకాలము, భక్తిపరివర్తమైనకాలము, తట
స్థించెను. భగవంతునికీ జేసినశరణాగతి వ్యర్థము పోరాదు.
సఖ్యమే కావలయును. గజరా జార్తప్రపన్నుఁడు కాని దృష్టుఁడు
కాఁడు. అట్టివానికి ఫలము వెంటనే కలుగవలయును. అర్చి

రాదిమార్గమునఁ బ్రయాణము తక్కినవారికే గాని యార్థ ప్రపన్నునకుఁ గాదనియుఁ, బ్రపన్నునిఁ గొనిపోవ భగవంతుఁడే వచ్చుననియు సీతోపదేశంబున వివరించితిని. దాని నిపు డనుసంధించునది.

భగవంతుఁ డెవ్వరి నేవిధముగ ననుగ్రహించునో యది చెప్పటకు మనకు సాధ్యమగునది కాదు. భగవత్సాక్షాత్కారము భక్తివలననే యగునుగాని మఱి యేయిష్టాయముచేతను గాదు.

శ్లో. “నాహం వేదై ర్న శపనా, న దానేన నచేజ్యయా
శక్య మేవం విధో ద్రష్టుం, దృష్టవానసిమాం యథా॥”
భగ. ౧౧-౬౩.

శ్లో. భక్త్యా త్వనన్యయా శక్య, అహ మేవం విధోర్జ్ఞున
జ్ఞాతుం ద్రష్టుంచ తత్త్వేన, ప్రవేష్టుంచ పరంతప॥”
భగ ౧౧-౬౪

వేదాధ్యయనముచేతను, దానముచేతను, దవస్సుచేతను, యాగములచేతను, నీవు చూచిన నా రూపమును జూడ సాధ్యుఁడనుగాను అర్జునా! యితరప్రయోజనమును గోరని భక్తిచేతనే తెలిసికొనుటకుఁ, జూచుటకుఁ, బ్రవేశించుటకు సాధ్యపడుదును. అని యర్థము. దర్శనయోగ్యత గలుగునే కాని తప్పక దర్శనమగునని చెప్పవలనుపడదు ఆయన కెవరియం దనుగ్రహబుద్ధి పొడమునో వానికిమాత్రమే తనస్వరూపమును గానఁజేయును.

“నా యమాత్మా ప్రవచనేన లభ్యో
 సమేధయా సబహునా శ్రుతేన
 యమే వైషవృణుతే తేన లభ్య
 స్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వామ్ ” కర
 కావునఁ దల్లులారా తండ్రిలారా భగవంతునియెడ
 ననన్యభక్తి గలిగి దర్శనయోగ్యత సంపాదించుకొని భగవదను
 గ్రహమునకుఁ బాత్రుల రగుదురు గాక.

హనుదాసుఁడు.

— శ్రీకొదండరామసేవక సమాజనియమములు —

౭ పెద్దవారియందు వినయవిధేయతలుగలిగి ప్రవర్తింప
 వలయును ఇహమునందును బరమునందును శ్రీరామాను
 గ్రహమున బాగుపడనున్నవారియందు వినయవిధేయతలు
 ముఖ్యచిహ్నములై కానవచ్చును వినయవిధేయతలు గలవారు
 పెద్దలయాశీర్వాచనములకు లోకులసదభిప్రాయములకుఁ బాత్రు
 లగుదురు. ఇట్టివారియం దందఱకు మంచియభిప్రాయమే యుం
 డును కావున నితరులవలన వీనికిఁ గావలసిన కార్యములు నుల
 భముగా నగును. వీరు లోకుల కందఱకు మిత్రులే యై యుం
 దురు. ఎవ్వఁడో పరమపాపి తప్ప వీరిపై నెవ్వరు ద్వేషింపరు
 గర్వమును సమూలముగ నాశము చేయఁగలవి వినయవిధేయ
 తలకంటె శ్రేష్ఠములైనవి వేఱొండులేదు వీనిచే నహంకారము
 చచ్చును అహంకారము నొక్కదానిని జయించినవాఁడు
 మూఁడలోకములు జయించినవాఁడే యగును. నిక్కెడవారిని

దలపై మొట్టువా రందురు గాని మ్రొక్కెడువాని ముంజేతులు
గోయవారు లేరు శత్రువు లయినచు ఊమింతురు వినయ
వంతునకు మనస్సు సర్వదా ప్రసన్న మయి యుండును.

గీ విద్యయొనఁగుచు వినయంబు, వినయమునను
బడయుఁ బాత్రతఁ, బాత్రతవలన ధనము,
ధనమువలనను ధర్మంబు, దానివలన
నైహికాముష్మికంబుల నందు నరుఁడు భార.

విద్య యనఁగా నిష్పడు పారశాలయందు మనపిల్ల
వాండ్రు చదువుచది కాదు. అది విపరీతవిద్య గావున విపరీత
ఫలమునే యిచ్చుచున్నది. 'విద్యయాఽమృతమశ్నుతే' యని
యుండుటచే మోక్ష కారణ మైనజ్ఞానముచు గలిగించునది విద్య.
ఈవిద్యగ్రంథపఠనముచేతను, సద్గ్రంథముల వినుటచేతను, పెద్ద
వారిబోధమువలనను రావచ్చును. కావునఁ జదువుటకు వ్రాయు
టకు రాకపోయినంతమాత్రమున విద్యాహీనులని చెప్పరాదు
చదివినవానికంటెఁ జాకలవాఁడు మే లనుసామెతగలదు గదా.
కావున సద్విద్యాఫలము వినయము. దీనివలననే నైహిక
సుఖము, ఆముష్మిక సుఖము లభింపఁగలవని భారతము బోధించు
చున్నది.

భక్తి ప్రవత్తులందు వినయవిధేయతలు ముఖ్యాంగము
లుగా నాశాస్త్రములు చెప్పుచున్నవి. దీనినే నైచ్యానుసం
ధాన మందురు అనఁగా భక్తుఁ డైనవాఁడు తానే తక్కిన
యందఱకంటె నికృష్టుఁ డనియు నందఱు తనకంటె గొప్పవా

రనియుఁ దనకంటె నీచుఁడు లేఁడనియు నెంచి యణఁగి మణఁగి యుండుట. కావుననే

శ్లో “త్వస్థుత్వ భృత్యపరిచారక భృత్యభృత్య
భృత్యస్యభృత్య ఇతి నూం స్థరలోకనాథ ”

నీ భృత్యాచుభృత్యులకు భృత్యుఁ డని జగదీశ్వరా! నన్ను జ్ఞప్తించుచునుకొనుమని కులశేఖరులు ముకుందమాలా యందు వచించిరి వేదాంతదేశికు లను పరమభక్తుఁడు భిక్షించి జీవనము చేయుచుండెను ఈయనను బరిభవింపవలయు నని యొక వైష్ణవుఁడు తన వాకిటికడ్డముగాఁ జెప్పబుత్తరణము గట్టెను బిచ్చమునకై యింటిలోఁ బ్రవేశించునపు నాచెప్పలు తలఁ దగిలినఁ జెప్పుతఁ గొట్టినట్లగునని యా పాపి తలఁ చెను. వేదాంతదేశికు లాయభిప్రాయము గ్రహించి

శ్లో “కర్తావలంబినః కేచిత్కేచి జ్ఞానావలంబినః

వయం తు విష్ణుభక్తానాం, పాదరక్షావలంబినః”

అని చెప్పుచు నాచెప్పలు తల దగులుచున్నను నింటి లోపలఁ దూఱెను. కొందఱు మోక్షము సంపాదించు గర్భ యోగము సాధనముగాఁ గొందురు. కొందఱు జ్ఞానయోగ మాధారముగఁ గొందురు మేమో విష్ణుభక్తుల పాదరక్షల నాధారముగఁ గొందునుని పై శ్లోకమున కర్థము. అహంకార మెంతయో నశించినఁ గాని యిట్టివాక్యము నోరవచ్చునా? “వీధీశోధనకింకర” యని భగవంతుఁడు పోవుమార్గమునఁ గన పూడ్చువాఁడనని మఱియొకరుచెప్పిరి.

కావున వినయవిధేయతలు సాధించుట ముఖ్యకార్యము. ఈకాలమునఁ గొంపలు తాము పొడుగుగఁ బెరుగుటచే గొప్పవార మైతిమని తలంచి (హానముచేఁగాదు) తల్లివండ్రులకు గురువులకు నింతయేల దేవునకే నమస్కరించుటకు సిగ్గుపడుచున్నాడు హానము గొప్పతనము లక్షణము గాని పొడుగుగాఁ దాటి మ్రాఁకువలెఁ బెరుగుట గాదు కావున వాస్తవముగ బాగుపడఁగోరినవారు వినయవిధేయతలు గలవారై బాలురు బాలికలు ప్రతిదిన ముదయమున నింటిలోని పెద్దవారికిని, పుత్తులు పుత్రికలు తల్లివండ్రులకును, భార్యలు భర్తలకును, సాష్టాంగముగఁ నమస్కరింపవలయును గురువులయొద్దకుఁ జోయినపుడు దేవతాసన్నిధానమందు నట్లే నమస్కరింపవలయును తక్కినవారికిఁ గేవలనమస్కారము చాలును.

ప్రత్యక్షదైవతము లయిన తల్లివండ్రులకు, గురువునకు, భర్తకు నమస్కరింపనివారు పరోక్షదైవతమున కెంత శ్రద్ధాభక్తులతో నమస్కరింపఁగలరు కావున స్వశ్రేయస్కాములు దీని నుపేక్షింపకుండురుగాక.

౮ భజనచేయక గాని, కీర్తనలు పాడక గాని, రామాయణభాగవత భక్తవిజయ విష్ణుపురాణాది భక్తిగ్రంథములఁ జదివి కాని, చదివించి విని కాని, భక్తులతోడ నగరసంకీర్తనలు పాడి కాని, వీనిలో నాకేది సాధ్యమో యది చేయక నిద్రింపను, ఏదియు నాకుసాధ్యము కాదేని నిద్రకుముందును, నిద్ర లేవఁగానే ౧౦౮ మార్లు సీతారామ సీతారామ యని జపింతును.

ఇది స్పష్టముగ నున్నది కావున దీనిని గుఱించి విశేషించి వ్రాయవలసినదిలేదు

౯. ఏకాదశినాఁడు నాశక్తికొలఁది వంచనము లేక జాగరణము నుపవాసము చేయుదును అమావాస్యనాఁడు నాతోడ భజనము చేయువారు దొరకిరేని యట్లు చేయుదును లేక భగవద్భాసము చేసెదను.

ఏకాదశివ్రతముగుఱించి రుక్మాంగదచరిత్రమందు విపులముగ వ్రాయఁబడియుండటచే మరల నిచట వ్రాయవలసిన పనిలేదు బాలురు వృద్ధులు రోగులు గర్భిణులు పుష్కలము చేయఁబనిలేదు భర్తయజ్ఞలేక ముత్తైదువులు నిత్రుపాసము చేయరాదు అమావాస్య విషయమై కొంత చెప్పవలసియున్నది

శ్లో “అమావాస్య త్వమావస్య, దర్శస్సూర్యేందుసంగమః ।

అమావాస్య - అమావస్య - దర్శస్సు - సూర్యేందు సంగమము ॥”

ఇవి యమావాస్యకుఁ బేర్లు

అమా సహ వసతః రవిచంద్రా అస్యా మి త్వమా వాస్యా అమావస్యచ-వసనివాసే. దీనియందు సూర్యచంద్రులు కూడకొనియుందురు తక్కినశబ్దములకు నీయర్థమే గ్రహింపవలయును సూర్యచంద్ర సమాగమదినమే యమావాస్య. కావుననే చంద్రుఁ డీదినమునఁ గానరాఁడు. ఇది మనకుఁ బ్రత్యక్షవిషయమే.

ప్రత్యక్షమైన వాస్తవవిషయమును నాధారము చేసి కొనియే దానివలనఁ దత్త్వము గ్రహింపఁబడునే కాని తత్త్వమును సూచించుగాధ లసత్యములు గావని మున్నొకచోఁ దెలుపఁబడెను గదా. ఇప్పుడు దీనివలన నధ్యాత్మవేత్తలు యోగులు నేర్చుకొనవలసిన దేమో యోజితము. ప్రవృత్తి మార్గమం దుండువా రీదినమునఁ బితరుల నుద్దేశించి తర్పణాదులు గావించుదురు

నివృత్తిమార్గమం దుండువారికిఁ గర్తవ్య మీయమా వాస్యసూర్యేందుసంగమ మశుశబ్దములే బోధించుచున్నవి

ఇడాపింగళానాడులకుఁ జంద్రసూర్యనాడు లని యోగ శాస్త్రమునఁ బ్రసిద్ధము అట్లులే సుషుమ్నకు మధ్యనాడి యనియు బ్రహ్మనాడి యనియుఁ బేరులు గలవు సామాన్యముగఁ బ్రాణాయామమున పూరక కుంభక రేచకము లను మూఁడును గలవు ప్రాణాయామమందుఁ గుంభకము సాధింప రేచకపూరకములు కొంతకాలమువఱకు సహాయము లగుటచే గౌణములే కాని ముఖ్యములు గావు. ముఖ్యమైనది కేవలకుంభకమే. దీనిని సాధించినవాఁడే ధన్యుఁడు. ఇందు రేచకపూరకములు లేవు. ఇది సాధింపనివాఁడు సార్థకయోగి కాఁడు.

వాసుదాసుఁడు రామభిక్షుకై గ్రామసంచారము చేయునపు షోక గ్రామమునఁ గేవలకుంభకమ సాధించినయోగి యున్నాడని విని యాయనయింటికిని భిక్షమునకై పోయినపు

దాయనను జూచెను ఆయోగి స్థూలకాయుఁడు. సిద్ధిపాట్ట వాఁడు యోగిలక్షణము లివి కావు ఇప్పు డొకఁడు యోగీ శ్వరుఁడ నని పేరు పెట్టుకొని చెన్నపురి ధూమశెకటఘట్టము నొద్ద నొకయింటఁ గొన్నిదినంబులుండి వెడలివచ్చి నలువది దినములు భూమిలోనుండి లేచి నచ్చితి నని పత్రకలు పల్లె టూళ్లులఁ బ్రచురించెను అట్లు చేయుటకుఁ బ్రభుత్వము వారి యనుమతి కానలయును అట్టిదేదియుఁ గానరాదు ఇటువంటి వా రిప్పుడు పల్లెటూళ్లజరముల నానావిధముల మోసగించు చున్నారు.

కేరలకుంభకమం దుచ్చాప్తసనిశ్వాసములు రెండును లేవు. ముక్కులవెంట గాలి రాను రాదు. బోను బోదు. ఎంత సేపైనను గడుపుకదలదు లోపలికిఁ బోదు వెలుపలికి రాదు అధమపక్షమున ౨౪ నిమిషములైన నిటులుండలేనివాఁడు కేరల కుంభకము సాధించినవాఁడుకాఁడు. కావున సమాజ మునఁ జేరి యోగ మభ్యసించుస్త్రీలు పురుషు లీయవధి సాధింప దృఢప్రయత్నము చేయవలయును ఇది స్రధమమందు రాదు. ఆహారనియతి కలిగి యాసనమును జయించి లఘుప్రాణాయామమును సాధించి యుత్తమప్రాణాయామము ప్రారంభించి దానియందుఁ గొంతకాలము శ్రమింపవలయును వారి వారిపట్టుదల అభ్యాసక్రమము శ్రద్ధాభక్తులకొలఁది కాలము పట్టును ఇది సాధించినసర్వము సుకర మగును.

ఇట్లుపిరి బిగఁబట్టి కూర్చుండినఁ జాలునా? మఱేమైనఁ జేయవలసిన దున్నదా? యని సభ్యులు ప్రశ్నింపవచ్చును.

మీఁదఁ జెప్పినది సూర్యేందుసంగమము ఇందు నిఁడాపింగ
శలు బ్రాహ్మధ్యమందుఁ గలయును దీనికిఁ జేరికగా నమావాస్య
చేయవలయును. అకారము కారములకూడిక దేనియందుఁ గలదో
యది యమావాస్య యని యర్థము

అకారో నారాయణస్య ప్రథమాభిధాన మ్మన్నట్లు
అకార మచనది నారాయణునకుఁ బేరు మకారో జీవవాచక
యన్నట్లు మకారమునకు జీవుఁ డని యర్థము అకారమకార
ముల కూడిక యనఁగా జీవాత్మపరమాత్మల యైక్యము దీనినే
యుపనిషత్తు లన్నియు బోధించును

“బ్రహ్మణే త్వా మహా స ఓ మిత్యాత్మానం యుంజీత ”

శ్లో “ప్రణవో ధను శ్శర్వోహ్యత్మా ।

బ్రహ్మ తల్లశ్య ముచ్యతే ।

అప్రమత్తేన వేదవ్యం ।

శరీర తస్యయో భవేత్ ॥”

ఏకాదశీనాహ్నియముతో ననూవాస్య సాధించువాఁడే
సార్థకజన్ముఁడు. మూఁడవ సోపానమునకు వచ్చినవారి కిది
సాధ్యము గాని యితరులకుఁ గాదు. నియమమం దుండువిశే
షము తెలుపవలయును గావున వ్రాయఁబడియెను. తక్కిన
వారు ౯-వ నియమమందున్నంత పైకిఁ దెలియవచ్చినంత
చేసినఁజాలును పూర్వవయస్సున నుండుస్త్రీలు పురుషులు
నియమము వహించి దృఢసంకల్పులై యోషిక-యోర్పు-పట్టు
దల-శ్రద్ధా-భక్తిగలవారై దంభాహంకార లజ్జాభిమానాదుల

మాని యేకచిత్తముతో నభ్యసించి రేని దైవసంకల్ప మనుకూ
లించిన నీజన్మమందే సిద్ధి లభించును కష్టముకొలది ఫలము.

అకారమకారములకూడిక అమావాస్య యనియు దీనికి
నేకాదశీసాహాయ్యము గావలయుననియు మీఁదఁ జెప్పఁబ
డెను. ఏకాదశేంద్రియము మనస్సు ఏకాదశినాఁ డుపవాస
మనఁగా మనస్సున కాహార మియ్యకుండటయే.

ఇంద్రియముల మూలమున మనస్సు విషయము
లనెడనాహారము గ్రహించును కావున విషయేచ్ఛ మాను
టయే మనస్సున కుపవాసము ఇది నిట్లుపాసె మయినచో
మిగుల శ్రేష్ఠము ఇట్టి శుష్కపవాసమునకు శక్తిలేనివారు
సాధ్య మైనంతవఱకు విషయేచ్ఛాహారమును దగ్గింపవల
యును. శక్తికొలది యెంత తగ్గించిన నంత మేలుగలదు
అన్నివ్రతములలో శ్రేష్ఠమైన దీయపవాసవ్రతమే ఇదియే
తపస్సులం దుత్తమ మైనది దీనివలన నింద్రియములు మనస్సు
నశపడును. ఇట్లు మనస్సు వశపడినవానికే అమావాస్య
సాధ్యపడును మనస్సును స్వాధీనపఱచుకొనకుండినవాఁడు
పాపాత్ముఁడగును గావుననే యేకాదశీవ్రత మాచరింపకుండిన
దోషమని పురాణాదులు చెప్పుచున్నవి మనస్సును జయించిన
వాఁడే పుణ్యాత్ముఁడు వాఁడే యోగి. చిత్తవృత్తినిరోధమే
కదా యోగము. దాని కీవ్రత ముత్తమసాధనము. మనస్సు
చెవులవలన శ్రావ్యమై మధురమైనధ్వని యనునాహారమును
గ్రహించును మ్యవస్తుదర్శనమున నేత్రముల కాహారము.

కమ్మనివాసన నాసిక కాహారము. ఇంపైనభోజనము జిహ్వా
కాహారము గంధముపూతలు-పూటసరములు-చిలువగల వలు
వలు లోనైనవి చర్మమున కాహారము ఈ యాహారములను
గోరక వీనికి విముఖుడైయుండుటే మనస్సును బంతుంచుట.
మనస్సును వీనినిఁదఁ బోనీయరాదు ఇది యేకాదశినాటి
యుపవాసలక్షణము ఇట్టి యుపవాసముండుక కేవలము కడుపు
గాల్చినంతమాత్రమున విశేషప్రయోజనము కలుగదు. అట్లైన
నాహారమును దీసికొనకుండుట వ్యర్థమా యందురేమో వ్యర్థ
మెన్నఁటికినిగాదు. బాహ్యమును నాధింపలేనివాఁ డంతరిం
ద్రియమును సాధించునటు కల్లమాట బాహ్యేంద్రియ
ములు వశపడినవానికే యంతరింద్రియము వశపడునుగాని
తక్కినవానికి వశపడదు ఆనూఢులు తప్పఁ దక్కినవా రెవ్వ
రైనను పైకి మే మెట్లుండిననేమి? ఏమి తినిననేమి? లోపల
శుద్ధముగా నున్నవారమని చెప్పుచు దురాచారములకు దుష్ట
భోజనములకు, దుశ్చేష్టలకుఁ బాలుపడియుండువారు దొంగ
లని మోసగాం ద్రుని నన్తువలయును. ఆనూఢులైనను వారి
కనావశ్యకములైన విహితకర్తములను మానుదురుగాని శాస్త్ర
విరుద్ధకార్యముల నెన్నఁటికిని జేయరు కావున నేకాదశినాడు
భుక్తి మానుటయు నావశ్యకమే

ఏకార్యముచేసినను ద్రికరణశుద్ధి యుండునలయును మ
నస్సు-చాక్కు-దేహము వీనికిఁ ద్రికరణము లనివేరు. మన
స్సున నేమి తలంతుమో యేది నిజమని నమ్మెదమో దానినే

నోరఁ జెప్పవలయును నోరఁ జెప్పినట్లు కార్యమును జేయవలయును మనస్సులో ననుకొనునది యొకటి, నోరఁ జెప్పనది మఱియొకటి, చేతఁజేయునది వేతొకటిగా నుండరాదు దీనికి త్రికరణశుద్ధి యనిపేరు. సన్న్యాసివేషము వేసినవాఁడు జ్ఞాన భక్తివైరాగ్యత్యాగములగుఱించియే స్రవసించుచుండవలయును సర్వదా భగవంతునే ధ్యానించుచుండవలయును అంత రంగికత్యాగము నుండవలయును గాని యింద్రియలోలుఁడై యుండరాదు కార్యములు చేయునపుడు కార్యములందే మనస్సుండును కావున విషయరుచినూని త్యాగియై కార్యములు చేయుచుండినచో మనస్సు దానియందే లయించును అటు గాక సన్న్యాసి నని పేరుపెట్టుకొని వేషమును వేసికొని యింద్రియచపలత్వముమానక-స్త్రీసాంగత్యమువదలక-యిష్టమృష్టదుష్టాన్నముల భుజించుచు సైవరసంచారముమానఁజేసి వాఁడు శ్రష్టుఁడు పతితుఁడే కాని సన్న్యాసి గాఁడు ఏలయందురా? మన స్పికార్యములయందే కదా యుండును అత్తైనచో బామరునకు వీనికి నేమి భేదము? దొంగవేషముమాత్రమే భేదము. మనస్సు శుద్ధ మగుటకు సశుద్ధ మగుటకు నాహారము కారణము. సాత్త్వికాహారము తినువారిమనస్సు సత్త్వగుణవిశిష్టమయియే యుండును తామసాహారము తినువారిమనస్సు తమోగుణ విశిష్టమయియే యుండును కావున మనస్సు శుద్ధముగ నుండఁగోరువారు సాత్త్వికాహారమునే భుజింపవలయును. సాత్త్వికకార్యములే చేయవలయును. సాత్త్వికగుణము నేల

యభ్యసింపవలయును. సాత్త్వికసంభాషణమే చేయవలయును
తక్కినవన్నియు మూలముట్టుగ వదలవలయును అట్టివారికే
యమావాస్య సుసాధమగుచు

౧౦-వ నియమము

సమాజమున కవకీర్తి దెచ్చుకార్యము దేనిని జేయను.

తమశ్రేయస్సుగోరు సమాజసభ్యులకు ౯-వ నియమ
మొంతముఖ్యమో యీనియమము సమాజమున కంత
ముఖ్యము

“ప్రారభేతరపూర్వపాప మఖిలం ప్రామాదికం చోత్త
రం న్యాసేన క్షిపయత్” అన్నట్టు భగవంతుని శరణుచొర
గానే యాగడియకు ముందువఱకు చేసినపాపములు, పొరపాటున
నావలఁ జేయుపాపములు హరణమగును. ఆరీతిచే గూఢసమాజ
ములోఁ జేరుటకు ముం దెట్టినపివడిగలవారైనను ఆవిషయము
గమనింపఁబడదు మంచిమార్గము తెలియక యూరకున్న
వారిని, జెడిసవారిని, జక్కఁబఱుపఁ దగునుగాని మంచిమార్గ
మందే యుండుభక్తులను జక్కఁబఱుచున దేమున్నది మొదటి
వారీసమాజములోఁ జేరుట తాము బాగుపడుటకనియు రెండవ
వారు చేరుట సమాజమునకుఁ గీర్తి తెచ్చుటకును దోడివారిని
జక్కఁ జేయుటకును ననియు నెఱుంగవలయును రెండవవారు
సమాజమునందుఁ జేరఁబ్రార్థింపఁబడుదురుగాని మొకటిరికము
వారు వ్రార్థింపఁబడరు. వారిమేలు వారు చూచుకొనవలయును.

భగవంతుఁ డెట్టివారిని బాగుపఱువఁగోరి, వారికిఁ దాము బాగుపడవలయునని బుద్ధి పుట్టించి యీ సమాజమందుఁ జేరి విధుల ననుసరించి వర్తించిన బాగుపడుదు మచున్నథ మైన నస్తుకము కలుగునో వారుమాత్రమే యందుఁ జేరవలయును. ఇట్టివారు బుద్ధిపూర్వకముగ మరలఁ జేయరానికార్యములను జేయరు వెనుకటిగుణ మేల మాను వినరా నుమతీ యని యఘోరప్రారబ్ధ మక్షపడ మరలనట్టియకార్యములఁ జేసిరేని యావిషయము సమాజసభ్యుల కందఱకుఁ దెలిపి “అంగవ్రాతములోఁ జికిత్సకుఁడు దుష్టాంగంబు ఖండించి శేవాంగశ్రేణికి రక్ష సేయుక్రియఁ” జేయఁబడుచు హెచ్చరికగా నిది చెప్పవలసి చెప్పఁబడనేకాని యితరము కాదు. ఇట్టివా రీసమాజమున లేరు. కలుగఁజో రనినమైన

ఏరోగమునకైనను మందు, అనుపానము, ముఖ్యములు. అట్లులే భవరోగమునకు నౌషధము అనుపానము సేవించు విధముఁదెలువఁబడెను ఈమాత్రము నియమము లనుష్ఠింప లేనివా రీసమాజమునఁ జేరఁ బనిలేదు. నిశ్శేషముగ రోగము శమించువఱకు నౌషధసేవ మానరాదు అట్లులే భవరోగ మునకు మనోలయము పూర్ణముగఁ గావలయును అంతవఱకుఁ బైవిధులు మానరాదు అభివృద్ధికి రాఁగోరినవారు దినచర్య వ్రాయుచు భక్తిప్రసూనమాలికాగ్రంథములు హితచర్యాగ్రంథములు ముఖ్యముగఁ జదువవలయును

❧❧❧ బ్రహ్మణుల కాత్మావలోకనము ❧❧❧

పూర్వసంచితయందు బ్రహ్మాత్వ దుర్లభత్వమును గుఱించి లక్షణోక్తులు కొన్నివచింపబడెను. అది యెంతటి కష్టసాధ్యమైనది నిదర్శనరూపముగఁ దెలిపెదను స్త్రోతీతి హాసపురాణము లన్నిశోధించినను జన్మముచే బ్రహ్మణుఁడు గానివాఁడు కర్తముచే బ్రహ్మాత్వమును సంపాదించుట దుర్లభమని తెలుపు నొక్క విశ్వామిత్రచరిత్రమే కాననచ్చుచున్నది.

❧❧❧ విశ్వామిత్ర చరిత్రము ❧❧❧

బ్రహ్మదేవునకుఁ గుశుఁ డనునొకకుమారుఁడు కలఁడు. ఆయన షట్కర్మమం దాసక్తి కలవాఁడై కుశాంబుఁడు, కుశనాభుఁడు, ఆధూర్తరజనుఁడు, వసు వసునలుగురుకుమారులఁ గని వారిని బ్రజాపాలనమందు నియోగించెను. అందుఁ గుశనాభునకు గాధియనుకుమారుఁ డుదయించెను ఆరాజునకు సత్యవతి యనుపుత్రిక కలిగెను ఆమెను భృగువంశమునఁ బుట్టిన ఋచికుఁ డనుమహర్షి కిచ్చి వివాహము గావించెను. ఈ ఋచికుఁడు తనకుఁ గుమారుఁ డుద్భవింప హోమము చేయఁ దలంచెను. అప్పుడు సత్యవతితల్లి తనయల్లునిమహిమ యెఱుంగుటఁజేసి తనకుఁ గుమారుఁ డుదయింప ననుగ్రహింపఁ బతిని బ్రార్థింపు మని తనపుత్రికను సత్యవతిని వేఁడెను ఆమెయుఁ దన తల్లియభిప్రాయము మగని కెఱిగించెను ఆయనయు వల్లెయని రెండు చువుల (పాయనాన్నము) సిద్ధము చేసి యొకదానిని బ్రహ్మతేజోవంత మగుమంత్రంబులను, రెండవ

దానిని క్షత్రియవీర్యవంతము లగునంత్రములను సిద్ధముచేసి భార్యను బిలిచి యూచరువుల మాహాత్మ్యంబు వేఱువేఱఁ దెలిపి బ్రహ్మమంత్రవంత మైనచరువు నీవుపయోగించికొని క్షత్రివీర్య వంతమైనది నీతల్లి కిమ్ము నీతల్లి ఋతున్నాత కాఁగానే నీవు మేడిచెట్టును, నీతల్లి రావిచెట్టును గౌఁగిలించికొని వచ్చి యావల వీనిని నేను జెప్పినట్లు పుచ్చుకొనుఁ డని బోధించెను సత్యవతియుఁ దనతల్లి కావార్త దెలిపెను

అప్పుడు జనని తనయ కిట్లనియె కూతురా! యెట్టి వారును దమకు మంచిపుత్రులు గలుగఁ గోరుచుండురు అంతటిశ్రమము శ్రద్ధ యితరులపట్ల వినియోగింపరు కావున నీమగఁడు నీకు నుత్తముఁడైనపుత్రుఁడు కలుగునట్లు చరువును మంత్రించి యుండును కావున నది నాకిచ్చి నాకుఁగా నుద్దేశించినది నీవు కొనుము నేను మేడిచెట్టును గౌఁగిలించెదను. నీవు రావిని గౌఁగిలింపుము. నాకు మాత్ర ముత్తమకుమారుఁడు వలదా యందువేమో. నీమగఁడు నీకు వశుఁడు కావున మరలఁ బ్రార్థించితివేని యుత్తమపుత్రుఁడు కలుగ ననుగ్రహించు నని చెప్పెను తల్లియందలిప్రీతిచే సత్యవతియు నంగీకరించెను ఆవలఁ దల్లి మేడిచెట్టును గౌఁగిలించి బ్రహ్మమంత్ర పూరితం బైనచరువును భుజించెను సత్యవతి యత్తిచెట్టును గౌఁగిలించి తక్కినచరువును భుజించెను ఉభయులకు గర్భములు నిలిచెను. ఆవల గర్భచిహ్నములనుబట్టి ఋచికుఁడు పందేహించి యోనీ! నీవేమి పనిచేసితివి? నీకడుపున మహా

క్రూరకర్తశీలుడైన తనయుడు పుట్టగలడు నీతల్లికి
 బ్రాహ్మణగుణములుగలవాడు జనించును ఇది నీవు నీతల్లి
 యందలి ప్రీతిచే జేసినచరువ్యత్యాసమునను, వృక్షవ్యత్యాస
 మునను నిట్లయ్యెను నని చెప్పెను అప్పుడు సత్యవతి భయమున
 వడికుచు మీకుమారుడు క్రూరకర్తమైనయోత్రధర్మమున నభి
 రుచిగలవాఁ డగుట సరిగాదు అడుదాన నగుట తెలివిమాలి
 మీమాట వినక యకార్య మొనర్చితిని ఊమింపుడు నా
 కడుపున బ్రహ్మతేజోనంతలు దుదయింప ననుగ్రహింపుఁ డని
 పాదముల వ్రాలి ప్రార్థించెను వీర్యసంతము లగుమంత్రములు
 చే జరుపు నభిమంత్రించితిని అవి వ్యర్థముగాఁ జాలవు. నన్ని
 ప్పజేమి చేయు మనెనవు? అని ఋచికుఁ డనెను

అట్లయినచో నామనుచుఁ డట్టివాఁ డగును గాక. నా
 గర్భమున బ్రాహ్మణోత్తముడే జనియింప ననుగ్రహింపుఁడని
 సత్యవతి చెప్పెను. అట్లే కానిస్తుని యాయన యంగీకరించెను.
 ఆసత్యవతికి జమదగ్నిమహర్షి కుమారుఁ డయ్యెను జమదగ్ని
 కుమారుడు పరశురాముడు, బ్రాహ్మణుఁడుగా జనించెను
 గాని మంత్రబలముచే ఊత్రియవృత్తి నవలంబించెను

అక్కడ గాధిరాజునకు విశ్వామిత్రుఁ డుదయించి తండ్రి
 యనంతరము ధరాపాలనభారంబు వహించెను

ఇట్లు భూమిపరిపాలనము చేయుకాలమందు విశ్వా
 మిత్రుఁ డొకప్పుడు సకల సేనలతోడ భూసంచారము చేయుచు
 వసిష్ఠునాశ్రమంబునకు వచ్చెను.

వసిష్ఠుండును మహారాజు తనయాశ్రమంబున కతిథియై
వచ్చె నని సంశోషించి సర్వవిధముల నాచరించి సర్వసైన్య
సమేతుం డైన యాయనకు విందొనరింప డెందమునఁ దలఁచి
కామధేనువును బిలిచి యిట్లనియె

ఓశబలా! విశ్వామిత్రమహారాజు మనయింటి కతిథియై
సేనాసమేతుఁ డయి వచ్చియున్నవాఁడు ఆయన యోగ్యతకుఁ
దగురీతి నాయన కాతిథ్య మియ్యవలయు. కావున సమస్త
జనులకును గరితురగాదులకును వలసినంతయాహారము సమ
కూర్చుము అని యాదేశించెను

ఆశబలయు నట్లుగాక యని మనుష్యులకు నలయుపంచ
భక్ష్యపరమాన్నంబులను నానావిధఫలంబులు, స్నానమునకు
వలసినపిండులు ధరించుటకువలసిన వస్త్రములు మాల్యములు
పరిమళపదార్థములు లోనైన వన్నియు యథేచ్ఛముగ నవారిగఁ
గొఱతలేక సమకూర్చెను.

విశ్వామిత్రుండును ససచివ సపుత్ర సనేనానాయ
కాదులతోడ నాతిథ్యం బంగీకరించి సంతుష్టుండై వసిష్ఠుం
జూచి యిట్లనియె

మునీంద్రా! నీవు నిష్కాముఁడవు అరణ్యవాసివి. నీకు
గోవులవలన కావలసినవి పాలే కదా! ఆనిమిత్తమున నీకు వేయి
మేలిధేనువుల నిచ్చెద. నా కీశబల నిమ్ము. అని యడిగెను.

వసిష్ఠుండును మహారాజా! నాకు వేయికడుపులతోడ
సేమికార్యము గలదు? అవన్నియు నీయఁగలిగినవి యాయ

లేనివి సమస్తము నా కీయావే సంఘటించును మొదవు
 తెక్కువ యగుకొలది పరామర్శ మెక్కుడగుగాని లాభము
 గాని సుఖము గాని లేదు నా కిదియొక్కటిచాలును. నీవేయి
 గోవుల నీవే యుంచుకొనుము దీని నేనీయఁ జాల ననెను

విశ్వామిత్రుండును బదివేలయావులను గుఱ్ఱములను
 ధనములను 'నేవేవియో యింకిను నిచ్చెద ననెను గాని వసిష్ఠుఁ
 డును నీవేమి లుచ్చినను రాజా యావును నీ కీయవనెను.

విశ్వామిత్రుండును వసిష్ఠుతో రాజులు రత్నహారులగుట
 యెఱుంగవా? శ్రేష్ఠములైనపదార్థములెల్ల రాజునొద్ద నుండ
 వలయును గాని యశవులలో ముక్కుపట్టుకొని తపముచేయుచు
 నాకులలములు దిని కాలముగడపుబాఁవనవాండ్ర కిట్టివేల
 యని భటులను బిలిచి బలాత్కారముగ నాకామధేనువును
 బట్టి కొనిపోండుని యాజ్ఞాపించెను. వసిష్ఠుఁ డేమియుఁ జేయఁ
 జాలక యూరక చూచుచుండెను రాజభటులు పగ్గంబులఁ
 గట్టి యాధేనువును బలవంతముగ నీడ్చికొని పోయిరి.

అట్లు కొంతమారము పోయి యాయావు కట్లు ద్రెంచు
 కొని భటులను బడఁద్రోసి పరువెత్తి వసిష్ఠునొద్దకు వచ్చి
 యిట్లనియె

మునీంద్రా! నన్ను నీ వెడఁబాయ సహించి రాజ
 భటులు నన్నుఁ గట్టి బలాత్కారముగఁ గొనిపోవ నూరక
 చూచుచుండితివి. నీ విట్లునేయ నీకు నే నేయపరాధమును
 గావించితిని. అని కన్నీరు మున్నీరుగఁ గాఱ శోకించెను.

వసిష్ఠుడగు సోదరివలె బరితపించుదాని గని దేవ
ధేనువా! నీయం దెట్టిదోషమును లేదు నా కేయవరాధము
నీ వొనర్చినదానవు గావు నిన్నెడఁబాయుతలంపును నాకు
లేదు అయినను బలవంతుడైన ధరాకాంతుఁడు నిన్నుఁ బట్టి
కొనిపోవ ననహాముడను, సాధనహీనుఁడు, దుర్బలుఁడను,
బక్కబాఁచుడ నైన నే నేమిచేయఁగలవాఁడను? రాజులదుంప
గము లిట్టివి వెలుగే చేయమేసినట్టు ప్రజల రక్షింపవలసిన
రాజులే చోరులు కృతఘ్నులునై కుడిచినఱొప్పులనే గ్రుద్దఁ
బూనినపు డెవరేమి చేయఁగలరు శక్తిహీనతచే నూరకయున్న
వాఁడఁ గాని నీయందలి రక్తిహీనతచే గాదు

అనిన శబల యిట్లనియె మునీంద్రా! తెలియనివాని
వలె నీవిట్లు పలికిన నేనేమి చెప్పఁగలదానను బ్రహ్మబలమే
బలము గాని యీ త్రియబలము బల మనఁదగునా? నీవు కోపం
చితివేని యా యుక్తబంధు వెంతటివాఁడు నా కనుగుతి యొసఁ
గుము వానిమనంబు సదమదంబు చేసి సేనల నేల పాలుచేసె
దను అనిన నాముని యటులే కావంపు మనెను.

అంతట నాగోవు తనయంగములనుండి యచనాదినానా
జాతుల పురుషుల జనియింపఁజేసి నరపాలుసేనల నేలపాలు
గావించెను.

సశేషము.

శ్రీరామ
భక్తి సంజీవని.

ఇది శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామ సేవక సమాజమువారి
క్షైంకర్య రూప మాసపత్రిక.

దీనికి సర్వస్వామి శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామమూర్తి.
విశేషము — ఆంధ్రవాత్మికి వావిలికొలను నుర్బరావు (వాసుదాసుడు).
ప్రకటనసలము — వాత్మికాశ్రమము, ఒంటిమిట్ట, కడప మండలము.

పత్రికా భారనిర్వాహకులు — శ్రీ కోదండరామ సేవక సమాజ
సభ్యులు. ఆంధ్రదేశంబున మూర్చావస్థ జెందియున్న భక్తిమాతను
స్వస్థావస్థకుఁ దెచ్చుటయే యుద్దేశము భక్తిహర్షమున నడచి యుభయ
లోకముల బాగుపడఁ గోరువారికి ముఖ్యముగ శ్రీ కోదండరామ సేవక
సమాజ సభ్యులకుఁ దెలియఁదగిన భక్త్యంగములైన కర్మ, జ్ఞాన, యోగ
ముల గుఱించియు భక్తిలక్షణము దాని యనుష్ఠానము గుఱించియుఁ
బ్రకటి గుఱించియు వ్యాసములు, గ్రంథములు, ప్రధానోప సమాజముల
వృత్తాంతములు తద్విషయమైన లోకవార్తలు నిందుఁ బ్రకటింపఁబడు
చుండును

చందాల వివరము.

ఉపచారకులు	సంపత్స్వరమునకు	౨—౦—౦
ధారకులు	„	౫—౦—౦
జీవాత్మపులు	„	౧౦—౦—౦
పోషకులు	„	౨౫—౦—౦
రక్షకులు	„	౫౦—౦—౦
ఉజ్జీవకులు	„	౧౦౦—౦—౦

అంతకుఁ బైపడి యిచ్చువారు ప్రతిష్ఠాపకులు.
సంపత్స్వరము చందాకుఁ దక్కుచు గ్రహింపఁబడదు.

వివాహ సమయమునను భక్తి మాత్రము వినక కష్టములను మించి
 సుఖము చేయువానియందు వా రుపచారములు.

పక్షి ముందు పక్షి తో వానిను తడిసి భాగ్యముగా పోయు
 వానిని పక్షి

పక్షి ముందు పక్షి ముందు పక్షి ముందు పక్షి ముందు

పక్షి ముందు పక్షి ముందు పక్షి ముందు పక్షి ముందు

పక్షి ముందు పక్షి ముందు పక్షి ముందు పక్షి ముందు

పక్షి ముందు పక్షి ముందు పక్షి ముందు

పక్షి ముందు పక్షి ముందు పక్షి ముందు

ః డివత్రిక 0 4 0

వావిలికొలను సుబ్బరాయకృతము.

ఆంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము.

హ అ పై

శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము, 4-వ కూర్పు

విశేషలఘుటీకతోడ రెండు సంపుటములు మును

పటికంటె జక్కగ సవరింపబడినది

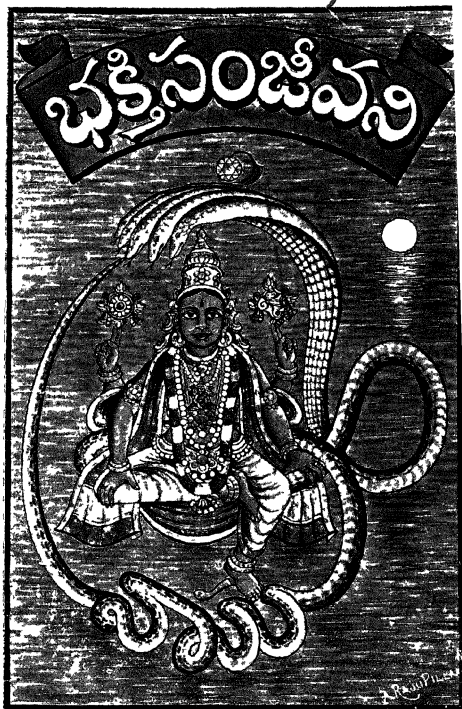
8 0 0

మూడు సంపుటములు

10 0 0

ఏడు సంపుటములు

13 0 0

శ్రీరామ
శ్రీ భక్తి సంజీవని.

ఇది శ్రీమదాంటిమిట్ట కోదండరామ నేపక సమాజమువారి
కైంకర్య హాస మాసపత్రిక

దీనికి సర్వస్వామి శ్రీమదాంటిమిట్ట కోదండరామమూర్తి.
విలేఖకుడు — అంధ్రవాల్మీకి వావిలికొలను నుబ్బరావు (వానుదానుడు.)
ప్రకటనస్థలము — వాల్మీకేశ్రమము, ఒంటిమిట్ట, కడపమండలము.

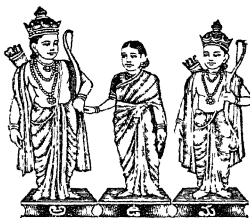
పత్రికా భారనిర్వాహకులు. — శ్రీ కోదండరామ నేపక సమాజ
సభ్యులు అంధ్ర దేశంబున మూర్ఛావస్థఁ జెందియున్న భక్తిమాతను స్వస్థా
వస్థకుఁ దెచ్చుటయే యుద్దేశము. భక్తిమార్గమున నడచి యుభయలోకముల
బాగుపడఁ గోరువారికి ముఖ్యముగ శ్రీ కోదండరామనేపక సమాజ సభ్యుల
కుఁ జెలియఁదగిన భక్త్యంగములైన కర్త, జ్ఞాన, యోగముల గుఱించియు భక్తి
లక్షణము దాని యనుష్ఠానము గుఱించియుఁ బ్రవృత్తిగుఱించియు వ్యాస
ములు, గ్రంథములు, ప్రధానోప సమాజముల వృత్తాంతములు తద్విషయ
మైన లోకవార్తలు నిందుఁ బ్రకటింపఁబడుచుండును.

చందాల వివరము.

ఉపచారకులు	సంవత్సరమునకు	౨	౦	౦
ధారకులు	„	౫	౦	౦
జీవాతువులు	„	౧౦	౦	౦
పోషకులు	„	౨౫	౦	౦
రక్షకులు	„	౫౦	౦	౦
ఉజ్జీవకులు	„	౧౦౦	౦	౦

అంతకుఁ బైపడి యిచ్చువారు ప్రతిష్ఠాపకులు. సంవత్స
రము చందాకుఁ దక్కువ గ్రహింపఁబడదు.

శ్రీరామాయనమః.

శ్రీ భక్తి సంచీవని.

ఇది భక్తి జ్ఞాన కర్త యోగములఁ దెలుపు
మాసపత్రిక.

ప్రతి హూణమానారంభంబున వెలువడుచుండును.

విలేఖకుఁడు - ప్రకాశకుఁడు వావిలికొలను సుబ్బరావు,
(వాసుదానుఁడు) ఒంటిమిట్ట.

సంపుటము ౧	{ శుక్ల నామ సంవత్సరము జూలై నెల ౧౯౨౯ సం॥ }	సంచిక ౭.
-----------	--	----------

చం ఎవఁడొకొ నాల్గువర్ణముల సృష్టి యొనర్చియు, ధర్మహానిచే
నవి వికలత్వ మొంద నపుడప్పుడు వానిని జక్కదిద్దఁగా
భువి జనియించి శిష్టులను బ్రోచుచునుండెడు నొంటిమిట్ట స
చ్చవసుఁడు రామమూర్తి మనపాలఁ గలండు విచార మేటికిన్.

శ్రీకోదండరామసేవక సమాజము
ద్వితీయ. గుంటూరు మాండలికసభ

ఈసభ యీసంవత్సరము బాపట్లకు సమీపమున నుండు జమ్మలవాళెము వాస్తవ్యులు మహారాజశ్రీ పంగులూరి వేంకట రత్నముగారు, మ.రా.శ్రీ ఊట్ల చిన్నవీరయ్యగారు లోనగు ప్రముఖులు ద్వితీయ గుంటూరు మాండలికసభను దమ గ్రామ మునకు నాహ్వానించిరి వీరు సమాజసభ్యులు కాకున్నను సభ యందును సభ్యులయందును వీరికిఁ గల భక్తి విశ్వాసములు శ్లాఘ్యములు ఇట్టివారికోరిక నిరాకరింపరాదు గావున నచ్చుటనే సభజరుప సభ్యులందఱు నేకకంఠముతో సంతోషముతో సంగీకరింతురు గాక వీ చాదార్యముచేతను, నడవడిచేతను, నాదరణబుద్ధిచేతను, భక్తిశ్రద్ధచేతను ముప్పాళ్ల - చాగంటివారి పాళెము వారికంటెను నెక్కువ శాశ్వతకీర్తి ప్రతిష్ఠలు సంపాదించురని వీరి నెఱిగిన పెద్దమనుష్యుల నన్యుకము

వాసుదాసుఁడు.

చందాదారులసంఖ్య.

ఇకముందు భక్తిసంజీవని పంపునవుడు పైవిలాసము నందు (చిటునానూ) సంఖ్యపేరు ముద్రించి పంపఁబడును. పేరునకు ముందుగ నుండుసంఖ్యయే చందాదారుసంఖ్య. 2443 అనునది చందాదారు సంఖ్యగాదు అంతపుణ్య మింకను సంజీవని చేయలేదు. 2443 అనునది పత్రికాసంఖ్య. ఉత్తరములు వ్రాయువారు తమ నామధేయమునకు ముందుండు సంఖ్యను దెలియఁ బఱచుచుండవలయును. అటు చేయనియెడలఁ బ్రత్యుత్తరములు సందేహములు,

నాద్యరుస్త్రీలు నాద్యరుపురుషులు యోగాభ్యాసము చేయు వారు గలరనియు, బురుషులు, కొందఱుస్త్రీలు సూతనముగఁ జేరిరనియు, విశేషసంఖ్యాకులు ప్రథమసోపాన మందుండువారే యనియు, సక్రమముగా బ్ర. శ్రీ కుందుర్తి వేంకటనరసయ్య గారు మాత్రము ప్రతిమాసమునకు దినచర్య పంపుచున్నారనియు, నీదినచర్య వ్రాయుటవలనఁ గలుగుఫలమింకను సభ్యులకుఁ జాలమందికీఁ దెలియలేదనియు, వాస్తవమున బాగుపడు కోరికగలవా రందఱు దానిని వ్రాయుచుండవలయు ననియుఁ గాలము ప్రవాహవేగము దేహము క్షణభంగురముయముఁడా నిర్దియుఁడు, చేసినదోషములూ యసంఖ్యాకములు, కావున వానిబాధనుండి తప్పించుకొనువాఁడు బుద్ధిమంతుఁడు గాని సోమరియై శిశ్నోదరపరాయణుడై కాలముగడపి యమకింకరులు వచ్చి పాశముల లాగికొని పోవునపుడు పుణ్యముచేయ నైతిఁ బాపరతి నైతి నని పలవరించువాఁడు బుద్ధిగలవాఁడు కాఁడనియుఁ గొంప కాలిపోవునపుడు బావిత్రవ్వ యత్నించు వాఁడు తెలివికలవాఁడా యనియు, వాగ్ధికమునఁ గావలసినవి పూర్వవయస్సునందే సంపాదించవలయు ననియు, రాత్రికిఁ గావలసినవి పగటియందే యార్జింపవలయు ననియు, వానకాలమునకుఁ గావలసినవి యెండకాలమందే సంతరింపవలయు ననియు, బరలోకమునకుఁ గావలసినదానికి నీలోకమందే సంతనకట్టవలయు ననియు, దీనికి నీసమాజమునఁ జేరి యీ విధులవ్రకారము నడుచుకొనుచుఁ దెలియనివిషయములు నేర్చు

కొని యాచరించుటకింటె సులభోపాయము సుఖతమోపాయము వేటొండులేదనియుఁ గావున లోకులారా! హెచ్చరిక! హెచ్చరిక! యనియుఁ బ్రార్థనాపత్రముందే సమాజముచేసి ప్రాప్తియిచ్చితిరో దాని మఱవవలదనియు దానిని మఱచి యకార్యములుచేయువారి కేయగ్లోకోకములు గాచియున్ననో యనియు, సరియైన తరణోపాయము తెలియక పరితపించు వారికి సాహాయ్యము చేయుకోరికయే సమాజస్థాపనమునకుఁ గారణము కావున నదిలేకున్న దనకుఁగలుగు నష్టిగాని కష్టము గాని మఱేదియులేదనియు, దేహమునందెందో యొకకుష్ట రోగము పోవయుండిన దేహమంతయు నింద్యమగునట్లు సమాజములోఁ జేరినవాఁడొకఁడు భ్రష్టుఁడైనను నవకీర్తి సభ్యుల కంపఱకుఁ గలుగును గావున నట్టివారిని సమాజమునుండి తొలఁగింపఁ జేయుభారము సమాజము వారియందే యున్నదనియు నటులు గాదేని తొలుతనున్నటు లెవరెవరికార్యములు వారువారు చేసికొనుచు నీసంఘములు సమావేశములు లేక యుండుట మేలనియు, బొండ్లనివారు కర్తవ్యుంజముపాలై యనియు సుపన్యసించిరి సేవకసమాజసభ్యులు సభ్యురాండ్రు వ్రాసిన రామకోటి పుస్తకములను, దినచ్యుతము, సంవత్సర చర్యలను, సభయందుండు పెద్దచునుష్యులు చూచి మెచ్చి కొని యిట్టినియమములతోఁ బనిచేయువా రుత్తిష్ట లగుట కేమి సందేహమని శ్లాఘించిరి ఇకమీఁదఁ బ్రతి సంవత్సరము బ్రహ్మాత్మవకాలమున జరిగువార్షికోత్సవమం దాయాసంవత్సర

మున శ్రీరామకోటి చక్కగా వ్రాసినవారికి స్త్రీలకు వేటుగను,
బురుషులకు వేటుగను వెండిపతకము లియ్యబడునని వాసు
దానుడు తెలిపెను

ఆవల నీసభవంటిసభ లాయాచుండలముల సమావేశ
మైనయెడల లాభము గలదా నష్టిగలదా యనువిషయము
బ్ర శ్రీ యాచుర్తివేంకటసుబ్బగారు డి ట్లుపన్యసించెను
సభాధ్యక్షప్రతినిధి! సభ్యసోదర సోదరీమణులారా!

శ్రీకోదండరామసేవక సమాజస్థాపన మైనదాది సభ్యు
లొకచోట సమావేశమయిన దొకముప్పాళ్లలో జరిగిన గుం
టూరుమాండలిక సభయందు మాత్రమే అప్పటినుండియు
సభ్యులలోఁ గొందఱకుఁ గొన్నినందియములు బాధించుచున్న
ట్టులు విసవచ్చెడివి ఒకపనికిఁ బూనుటకు ముందుగా సాధక
బాధకములను, లాభనష్టములను లెస్సగా విచారించి చేయు
టయే బుద్ధిమంతులలక్షణము కీడెంచి మేలెంచవలెననుపెద్దల
మాట గీటునఁ బుచ్చుదగదు విమర్శించినపిమ్మట మేలని
తోచినచోఁ జేయదగును. కీడేయగునేని వెంటనే మాన
వచ్చును

ఈసమాజమునఁ జేరినసభ్యు లొకరితో నొకరు కలిసి
చేయవలసివసను లేవియు లేవు ఎవరికి వారే శ్రమము చేయ
వలసినది ఫల మెవరికి వారే యనుభవింపవలసినది సాంఘిక
రాజకీయములన్ననో యట్టివి కావు పరస్పరసహాయ్య మవస
రము. అట్టి దిందేదియు లేదు. కాన నీసమావేశములవలనఁ

బ్రయోజనము లేదు. విశేషించి ధనసప్తము. శరీరకష్టము వృధాకాలవ్యయము! అని సభ్యుల కభిప్రాయము గలదు. ఇంకొకభయముగూడ సభ్యులలో వ్యాపించినది ఏమన నీసమాజమున నిప్పటికిఁ జాకల, ఏనాది, తురక, శూద్ర, వైశ్య, క్షత్రియ, బ్రాహ్మణ, జాతులవారు సభ్యులుగఁ జేరియున్నారు. మన మంతట మొఱ్ఱగురువునకు శిష్యులము ఒకసమాజమున సభ్యులము మనమేల కలిసి యేకపక్షిభోజనము చేయరాదు? అనుసంకల్పములు పొడమి నేటి కలివిజ్ఞంభణములో దుగా చారుములు ప్రబలి వర్ణనాంకర్యము కలుగునేమోయని

ఈమంశములన్నియుఁ బూర్ణముగ మనము విమర్శింప పలసినవే

ఈ సమాజసభ్యు లొకరితో నొకరు కలసి పనిచేయ పలసిన విషయము లేవియు లేనిమాట వాస్తవమే. అయినను, జేరవలసినచో టొక్కటియే యుయి, యొకదానికే కృషిసలుపు వా రొక్కచోటఁ గూడట సంభవమైన నెవరెంత యెట్లు పని చేసినది? ఎంత యభివృద్ధిగాంచినది, యెట్టిలోపములు తమయం దున్నవో యెవరియం దెట్టి సద్గుణములు కలవో తెలిసికొని తమ తమ లోటుపాట్లను సవరించుకొని నిర్దుష్టపథమున నడువ వచ్చును. 'స్పర్ధయావర్ధతేవిద్యా' యన్నటు లొకరికంటె నొకరు ముందుకు నడువవలయునను నుత్సాహము, పట్టుదల కీ సమాజ వేషములు చాల నాయపడుటనిజము స్పష్ట మేలిగుణమా యం దురేమో! అంబరీషునిరాజ్యమున బ్రజలంపఱు మచ్చరము

హరికైంకర్యములంద పూని యుండిరి సద్విషయమున నందు
 భగవత్ప్రాప్తికై కృషిసలుపుటయందు స్ఫుర్ధపూనుట ధర్మవిరు
 ధము కానేరదు తీవ్రఫలకారి యగును లోకవృత్త మెట్టిదో,
 యెంతెంతపాటుపడి దైవకృపకుఁ బాత్రులైన మహానుభావు
 లెందఱుగలగో నునయింటిలో మనము కూపస్థమండూకముల
 వలెఁ బడియుండిన నెట్లు తెలికొనఁగలము. దురభిమాన దుర
 హంకారపిశాచములచేఁ బీడితుఁడగు నాబోఁటి గర్వవరత్వ
 మస్తకునకుఁ గులమున బలమునఁ, జదువున, సంపదను నయ
 మున భక్తిని సధికులయ్యుఁ బరమ వినయభూషణుల నీ సమాజ
 సభ్యులందుఁ జూచినంతనే, నాయవగుణములను దలఁచుకొని,
 సిగ్గుపడి, వినయవంతుఁడ నగుటకేల బ్రయత్నింపకుండును.
 'ఎందఱో మహానుభావులందఱికి వందనము' లని శ్రీత్యాగ
 రాయలవా రనుట కిట్టి సమావేశమేకదా కారణము. నానా
 దేశాగతులయిన సభ్యనాథుసోదర, సాధ్వీసోదరీ సందర్శన
 మత్యంతానంద జనకమునులాభదాయకమును గాదనువారును
 గలరా!

ఇఁక ధనసప్తమను విషయములో, నిజమే, సప్తము లే
 ననను కాని యిది యొక్కరే భరించునదిగాదు పదుగురు
 మీఁదిపని మన మొనరించు వృధావ్యయముల లెక్కచూచు
 కొందుమేని యం దిది కీసపాలుండదు ఇది దుర్వ్యయమన
 నెట్లు నోరాడును? భగవత్ప్రాప్తికై శ్రమించువా రెల్లరును
 సాధువులును సజ్జనులును గదా! అట్టివారి సేవకై వినియోగిం

పఁబడు విత్తమును రిత్తస్యమునువా రున్నట్లులుగారా! ఆర్తో జ్ఞాను రథార్థిహీనచ భరతర్షభ! అను భగవత్సవనముఁ బట్టి యిందుఁ జేరినవా రీ నలుపురిలోఁ జేరినవాఁడేకాని తద్భిన్నులు కాదు అందువలన నందులు సుకృతులు ఇట్టి వీరి నీ నెపమున నైన నాదరించి సేవించుట కలిగినది ఇందునకై వెచ్చింపఁ బడిన ధనము నష్టముకాదనియు విశేషలాభమే యనియు మనవిచేయుచున్నాను

శరీరాయాసమా నిజమే నడచియో పొగబండిమీఁద నో పోవలెను. స్వగృహమునందువలె సమస్తసౌకర్యము లచ్చట దొరకనిమాట వాస్తవము. వేళేకుఁ దిండి, పడకనసీ, కుదురివు. అన్నలారా! ఏదేని వ్యవహారమునకై పోవునప్పు డెట్టి యగ చాల్లయిన నోర్చి పోవుచుండుటలేదా! అస్థిరములును ననర్థ కారులును నగు వానికై యెంతయో పాటుపడుచుందుమే అందు మనకుఁ దక్కునది శ్రమమొక్కటేకదా. ఇందో స్వార్థముపూరిత గలదు విచారించి చూడుఁడు ద్వంద్వసహిష్ణుత మన కిం దలవడును మనల పీడించుచున్న తుత్తృణ్ణేద్రల గెలువ వీలగును స్వార్థపరిత్యాగ మొనర్చి నచ్చినవారి నెల్లఁ దగు మన్ననల మర్యాదల నాదరించుచు సేవసేయు భాగ్యము లభించును అహము చంపుకొని వినయవంతులమై నిష్కామ కర్తాను స్థాన పరులముకావుట కిందుఁ జక్కని యవకాశము చిక్కును కార్యదీక్ష తీతీక్ష యిందు మనకుఁ జేపడును

కాలవ్యయమును గుఱించి విచారించితిమేని చూచితిమి గదా! ఒక్కనిమిషమైన వ్యర్థముగాఁ బోయినదికలదా! కాలము చాలక పోయెనేయను విచారము ప్రతినభ్యునకుఁ గలుగలేదా! కడుపునిండఁదిని, కంటినిండనిద్రపోవు వారికిమాత్ర మిదియవ కారమని యొప్పుకొనకతప్పదు. సోమరునకుఁ శామరునకుఁ జోటులేదను శ్రీవాసుదాస స్వామివారి సుభాషితమును వారు తెలిసికొనిరేని జ్ఞతశాంతి దొరకొనుచు

ప్రతినీత్యము మనమెంతకాలము లోకాభి రామాయణ ములతో, నెల్లప్పుల్లప్పు ముచ్చటలతో, బాడుచేయుచున్నారముకాము. పోయిననిమిషము తిరిగిరాదే! ఇందువినినములకుఁ దావులేదు. భగవంతునిగుఱించి భక్తిచిగుఱించి భగవత్పూర్ణ పాయములగుఱించియే మనకాలమంతయు సద్వినియోగమగుటయు నిట్టితరుణము మరల రానేరాదనియు సభకు వచ్చిన సభ్యులకందఱకు విశదమే

ఈసమాజము కేవల శాస్త్రవిధుల నినుసరించి స్థాపింపఁబడినదేకాని నేటి పరిస్థితుల కనుకూలముగ నిచ్చకములకుఁ దావిచ్చునదికాదని సభ్యులందఱు జ్ఞప్తియందుంచు కొందురుగాక. వర్ణాశ్రమధర్మముల నుల్లంఘించువారీ సమాజమున సభ్యులుగాఁ జేర్చుకొనఁబడరు. ఇచటికివచ్చిన వారందఱు కలిసి యొక్కచోట, వర్ణవివక్షతలేకుండ నేక పంక్తిచి భోజనముచేసి తీరవలెనను నియమనిర్బంధములులేవు. అట్టి యక్రమవర్తనమున కిందుఁ దావొసంగఁబడదు. అదియుఁగాక ఎవరికిప్రమేనట్లు

చారికనుకూలముగు విధమున భోజనమునకు చసతిచూచుకొనుట
కీసమావేశమున నెంతమాత్ర మభ్యంతరము కల్పింపఁబడదు
కాఁబట్టి వర్ణనాంకర్యముగు ననుభయమును సభ్యులు పొంద
నక్కఱలేదు

ఈ సమావేశమువలన నింకొకమేలుకలదు తాను
రాజనాహారముల కలవాటుపడిన సభ్యులును, నాత్మికభుక్తి
కష్టనాధ్యమును గడుపు నిండవనువాఁడు నీ మూఁడునాళ్లు
మిత్రనాత్మికభోజన మొనరించి తృప్తులై యన్నివిధముల నీ
భుక్తి యనుకూలమైనదని యభిప్రాయపడుటయేగాక యింక
దమ రిండ్లయందీ విధానమునే యవలంబించెదమనియుఁ గష్ట
మేమియు లేదనియుఁ దెలియఁగలిగిరి.

ఏనాఁడీ సభలో, సమాజసభ్యులందు మూఁడవ మెట్టు
నకు వచ్చినవారిలో నొక పురుషుఁడు ౩ గురు స్త్రీలుగలరని
చెప్పితిమో యానాఁడు సభ్యులలోఁ జాల కలవరము గలిగినది
నిర్వేదము పొడమినది సమావేశము సమాప్తమైన మఱునాఁటి
వఱకుండి పదుగురు మగవారు యోగ మభ్యసింపఁబూని శ్రీ
వాసుదాస సద్గురుస్వామివారిసన్నిధిలోఁ గొన్నిసాధనలు నేర్పు
కొనియున్నారు. ఈ సమావేశమే లేకుండిన వీరి కీ సత్సంక
ల్పము పుట్టుటకైన వీలుకలుగునా?

ఇప్పుడీ సమాజమున నైదుమార్లకుఁ బైఁగా సభ్యులు
గలరు ఇట్టి సమావేశమువలననే కదా గుంటూరుమండల
మందలి సభ్యులలోఁ జాలమందియుఁ గడవ, అనంతపురము,

చిత్తూరు, గోదావరి, కృష్ణా మండలములనుండియు సభ్యులు విచ్చేయుట యనేక నూతనవిషయములఁ దెలిసికొనుట గలిగినది లేనిచో వీరందఱి కడకు శ్రీస్వామివారు వచ్చుటకుఁగాని వారిసన్నిధికి వీరు పోవుటకుఁగాని తమతమకుఁగల సందిశుముల నివారించుకొనుటకుఁగాని సాధ్యపడియుండునా!

కాబట్టి యెన్నివిధముల నాలోచించిచూచినను నిట్టి సమావేశములు మిక్కిలి యవసరములును లాభదాయకములు ననుట కేచూత్రము సంశయములేదు. సప్త మించుకంతయు లేదు. కావునఁ బ్రతిమండలమువారును నిట్టి సమావేశముల సమకూర్చి సభ్యులగు తామేగాక ప్రేక్షకులగు నితర జనులు గూడ సుభయలోకముల బాగుపడఁ బ్రయత్నించెదరని వేడుచున్నాను. శ్రీవాసుదాస సద్గురుస్వామివారి యమూల్యోపదేశముల శిరసావహించి నిర్వంచనముగ నాచరించి శ్రీసీతారాముల దివ్య కరుణాకటాక్షవీక్షణమృత వృష్టిచే శాంత తావులై శాశ్వతానంద సామ్రాజ్యవైభవో పేతులయి శ్రీకోదండరామసేవక సమాజసభ్య నాధ్వీసాధు సోదరీ సోదరులభ్యుదయ పరంపరల విరాజిల్లెనరుగాక.

౨౧-౪-౨౯ యందు సాయంకాలము మరల సభగూడెను.

ఈసభకుఁ గడపమండల న్యాయాధిపతులైన బ్ర శ్రీ నాగపూడి చంద్రశేఖరయ్యరుగా రగ్రాసనాధిపత్యము వహించిరి.

ప్రధానసభవారి యంగీకారము నిమిత్తము గుంటూరి
మాండలిక సభవారు పంపిన,

1. క్రిశ్చియన్ ముడిపిరి వేంకట సుబ్బారావుగారిని
గుఱించియు,

11. భక్తిసంజీవనీ స్థాపకులయిన మ.రా.శ్రీ కృష్ణాసిద్ధయ్య
గారిని గుఱించియు,

111. ఆంధ్రవాల్మీకిరామాయణ వ్యాఖ్యానమైన మంద
రముగుఱించియు,

1v. శ్రీ వాసుదాన జీవితచరిత్ర గుఱించియు,

తీర్థానములను నీసభవా లేకగ్రీవముగ నామోదించిరి.

మందరముగుఱించి వాసుదాసు విన్నపమాలించి ౨౦
గురు కోదండరామస్వామికి మాసాశనము నెలకు ౧-౦-౦
ఇయ్య నంగీకరించిరి ఇట్టివారింకను ౩౦ గురు కావలసియు
న్నవారు. ఇట్టి నాహాయ్యముచేయఁగల ధర్మాత్ము లంద్రదేశం
బున నుండిరేని వారి నామధేయములు భక్తిసంజీవనీ నిర్వాహ
కునకుఁ దెలుపఁ బ్రార్థితులు

ఆవల “అన్నియోగ ముద్రలలో శ్రేష్ఠమైన ముద్ర
యేది” యను విషయముగుఱించి శ్రీవాసుదాసుగా రుపన్య
సించిరి.

సభ్యనారాయణులారా!

నిమిత్తములేక యెవ్వఁడేకార్యమును జేయఁడు. “అన్ని
యోగముద్రలలో శ్రేష్ఠమైనముద్రయేది” యనువిషయము

నేడుపన్యసింపఁ గారణముగలదు మోక్షమార్గములన్నిటిలో భక్తియే శ్రేష్ఠమైనదిని యీశమాజము సిద్ధాంతపఱుపఁ బూని నది కావుననీవిషయమై లోకులకెవ్వరికేనికల సందేహములు దీర్చుట ముఖ్యకార్యమైయున్నది భక్తియనునది Penitential supplicatory abjectness తపోసూపకమై దేహియని యాచ నాసూపకమైన నీచత్వమని యొకరాజ్యేపించుటచేతను అదిద్వై తభావముగలవారికేగాని తమయద్వైతమున కన్వయింపదని మఱియొకరు వ్రాయుటచేతను విస్పష్టముగ భక్తిదైవభావము గలదగుటచేతను, దానియందారోపింపఁబడిన నైచ్యము భక్తి యందుఁగలదా యనువిషయము ముప్పాళ్లసభయం దుపన్య సింఁచితిని కొందఱు హఠాత్తరక యోగాభ్యాసపరు లవియే శ్రేష్ఠమనియు సంఘలిముద్రలు సాధింపకముక్తిలేదనియు నీస మాజనభ్యుత్పత్తి వాదించి నట్లు శ్రవణ గోచరమయ్యెను కావు ననే యోగము శ్రేష్ఠమో యందేముద్రశ్రేష్ఠమో విచారింప వలసి యున్నది

❀❀ యోగమనఁగా నేమి? ❀❀

యోగస్సన్నహనే, ధ్యానే, యక్తా, సంగ, త్యుపాయయోః.

యోగమనఁగా యుద్ధసన్నాహమునకు, ధ్యానమునకు, గూఁడియుండుటకు, ఉపాయమునకు బేరు. అనినిఘంటువు

యోగః చిత్తవృత్తి నిరోధః || పతంజలి.

చిత్తవ్యాపారిముల నడ్డగించుటయే యోగము.

పరిపరివిధములఁ బోవుచున్న నట్లుపోనీయక యడ్డ కట్టుటయే యోగమనఁబడును.

“సమత్వం యోగఃచ్యుతే”

భ గీ. ౨-౪౮

సుఖదుఃఖ, లాభాలాభ, మానాచమాన, శీతోష్ణాది
స్వంస్వములయందు మనస్సు నేకరీతియుంచుట యోగమని
భగవద్గీత

యోగః కర్తవ్యకౌశలమ్.

భ గీ ౨-౫౦

నిపుణమైన బుద్ధితోఁ గర్తవ్యములుచేయుట యోగము.

సంయోగోయోగ ఇత్యుక్తో, జీవాత్మపరమాత్మనోః॥

జీవాత్మపరమాత్మలకూడిక కేయోగము అనిపేరు.

శ్లో. ఆత్మప్రయత్ననాపేతౌ, విశిష్టాయా మనోగతిః

తస్యాబ్రహ్మణిసంయోగో, యోగఇత్యభిధీయతే వి పు.౬-౭

యోగస్సమాధి - వ్యాసులు.

సమాధికి యోగమనిపేరు అనఁగా సమాధియందు

(అనఁగా గోరీయందని యర్థముకాదు) నుండఁగలవాఁడే యోగి
యని పిలువబడ నర్హుఁడుగాని యాదశ సాధించువఱకు యోగి
యని పిల్వబడఁడు అంతవఱకుఁ జేయునది గౌణము అట్లులే
పరిమభక్తి లభించినవానికి భక్తుఁడనిపేరు గాని యంతకుఁ
దక్కు వస్థితిలోనుండువాఁడు ఆభిరుదుపరమున కర్హుఁడుగాఁడు.
అంతవఱకు వాఁడుచేయునది గౌణభక్తియే అది నాధనమే.
ఫలముగాదు. అట్లులే సర్వత్ర సర్వావస్థల బ్రహ్మసాక్షాత్కార
ముకొంది యవరోక్షాను భూతిగలిగి ప్రకృతिसంబంధము సవా
సనముగ నిర్మూలించినవాఁడనఁజో వాఁడుజ్ఞానిగాని యాదశ
రాని వాఁడు జ్ఞానిగాఁడు ధనవంతునిఁజూచి వానికేమి మహా

రాజనియందుము. ఆమాత్రముచేతనే వాడు సింహాసనా
సీనుడై నాడని యర్థమా? కావున యాదశరాని వారి నాపేగఁ
బిలుచుట యుపచారమాత్రమని యెఱుఁగఁచలయును కర్త
యోగము - జ్ఞానయోగము - భక్తియోగము - ప్రపత్తియోగము -
ఆచార్యాభిమానమును నవియైదు ముఖ్యములును ముక్తిమార్గ
ములు అష్టాంగయోగము - కర్తయోగమున కంతర్భాగముగఁ
బూర్వము చెప్పిరి ఇదియేకాక వైదికకర్తములు హర-రాజమంత్ర
లయయోగములుకూడఁ గర్తయోగాంగములే సీతారామాం
జనేయ సంవాదపీఠికయం దీవాక్యములు గాననయ్యెడిని

“బ్రహ్మసూత్రములలో సీయోగమును వ్యాసులవారు
ఖండించిరి ఇది గుహాపదేశములేనిది తక్కిన శాస్త్రములవలెఁ
గేవల గ్రంథాధ్యయనముచలన సలపడునది కాదు

యోగాభ్యాసపరులైన కొందఱిటిపలివారు యోగము
లోఁదమచే ననుభూతములైన కొన్నినూతనాంశములను జేర్చి
కొన్నిగ్రంథములను నూతనముగ రచించియున్నారు ఇందుల
కుదాహరణముగఁ బాఠజల యోగసూత్రమందు వక్కాణిం
పఁబడనిహరయోగ, రాజయోగ, మంత్రయోగ, లయయోగ
విభాగము సాంఖ్య, తారకామనస్కవిభాగము, ఆకాశపంచ
కము షట్చక్రార్థారము, నాదబిందుకళలు, హంస మొగల
గునవి శివసంహిత, శారదాతిలకము, తంత్రసారము, తంత్ర
రాజము, దశోపనిషదితరోపనిషత్తులు మొదలగునర్వాచీన
గ్రంథములయందుఁ గానవచ్చుచున్నవి అష్టాంగయోగాంగ

మైన సమాధికూడ భక్తియోగాంగమనియే శాండిల్యమహర్షి మతము.

శ్చయోగము మొదలైనపదములందలి యోగమునకు పాయమనియుక్తియు భగవత్ప్రాప్తికిఁ గర్తృముపాయమగునేని యదిశ్చయోగము ఇట్లులే తక్కినవి యోగము నాత్మన్తుక్తి ప్రదముకాదని బాదరాయణులు బాదరాయణులు యోగమును ఖండించినపుడు, శాండిల్యదులు యోగమునఁ జరమ దశయైన సమాధియు గౌణభక్తియని శాసించినపుడు కర్తయోగ మునకంటె భక్తియే శ్రేష్ఠమని నారదుఁడు సూత్రించినపుడు భక్తిహీనంబులైన కర్తజ్ఞానాదులు నిరర్థకంబులని శ్రీశుకులువ్యాసులు సిద్ధాంతముచేసినపుడు శ్చయోగమున కంగమైన యష్టాంగయోగమున కంగములైన హరాదియోగములు నాత్మన్తుక్తి ప్రదములుకారని వేఱుగఁ జెప్పవలయునా? కావున నాంగమైన శ్చయోగము సద్వారకమేగాని యద్వారకముగాదు

ఎట్టిది శ్రేష్ఠము

1 ఉత్తమఫలకమై ॥ ఉత్తమోత్తమమై ॥ⁱⁱⁱ సర్వజననామాయమై ^{iv} సర్వజనసులభమై ^v శీఘ్రఫలకమై ^{vi} ఇతరనాహయ్య మవేషించనిదై ^{vii} నిరపాయమై ^{viii} ఉత్తమజనశ్లాఘ్యమై ^{ix} ప్రతిపద ప్రోన్ఘీలదానందదమగునది శ్రేష్ఠము.

ఉత్తమఫలదము

కొన్నికొన్ని కార్యములు కొన్నికొన్నిఫలములనిచ్చును ఆఫలములందధమమని మధ్యమమని యుత్తమమని భేదములుం

డును. అధమముకంటె మధ్యమము శ్రేష్ఠము. మధ్యమము కంటె నుత్తమము శ్రేష్ఠము బుద్ధిమంతుడగువాఁ డుత్తమఫల మునేకోరవలయును దేహతాప మణచుదానికంటె, మానస తాపమణచునది శ్రేష్ఠము దానికంటె నాత్మసంతాపమణచు నది శ్రేష్ఠము ఐహిక సుఖముకంటె స్వర్గసుఖము శ్రేష్ఠము దానికంటె మోక్షసుఖము శ్రేష్ఠము. దానినిమించినదివేటొం డులేదు గావుననిరుగాల పశువులుగాక సార్థకనామధేయులయిన మనుష్యులందఱు దానికయియే శ్రమింపవలయును. దానినే సాధింపవలయును

11. ఉత్తమోత్తమము

ఉత్తమఫలము నిచ్చునవి యొకటికంటె నెక్కువగనుండు నేని వానిలో నేది యుత్తమమో యది శ్రేష్ఠము. దానికై బుద్ధిమంతుఁడు పాటుపడవలయును మీఁదఁజెప్పిన మోక్షో పాయములలో నేది శ్రేష్ఠమో మతిమంతుఁడు దానినే సాధింప వలయును అన్నియు నుత్తమములైనప్పుడు వానిలోఁ దార తమ్యము తెలియుట యెట్లంటేని,

111. సర్వజన సామాన్యము.

సర్వజనసామాన్యమైనది వానిలో శ్రేష్ఠము ఉత్తమ ఫలము నిచ్చునదియై, వీరు వారను నధికారనియతిలేక, బ్రాహ్మ ణులకుఁ, బంచములకు, స్త్రీలకుఁ, బురుషులకు, ధనికులకుఁ, బేద లకు, బాలురకు, వృద్ధులకు నెండవలె వానవలె భగవ దనుగ్ర హమువలె సమానముగ ప్రసించునది యేదో యది శ్రేష్ఠము.

11. స్వప్న సులభము.

అది యంజనయందు సమానముగ వర్తించి సమాన ఫలమిచ్చునదియైనను గోరిన నందఱకు నది కష్టములేక లభించు నదియై యుండవలయును గంగాజలము శున్నద్రావిన యంజనపానములు శిమింపజేయును గాని యది పెదకు బక్కకుఁ గుంటికి గ్రుడ్డికి నెట్లు లభించును?

1. శీఘ్రఫలము

ఉత్తమఫలము నిచ్చువానిలో శీఘ్రముగ ఫలమిచ్చు నది యెదో యది శ్రేష్ఠము ఒకఁడొక కార్యముచేసి నెలకు ౧౦౦-౧-౦ లు సంపాదించును. మఱియొకఁడు వేటొక కార్యము చేసి యంశయే కష్టపడి యంతబుద్ధియే వినియోగించియు నెలకు రు ౨౦-౦-౦ లు సంపాదించినయెడల నేవృత్తి శ్రేష్ఠమైనది? మొదటిదేకదా? అట్లుండఁ గష్టముతక్కువై ఫలము సమానమై యదియును శీఘ్రముగఁ గలుగునేని యది శ్రేష్ఠమనిచెప్పక తప్పదుగదా

VI. స్వతంత్రము

స్వతంత్రమనఁగా నితర సహాయముతోఁ బనిలేనిది.

సర్వం పరవశం దుఃఖం | సర్వమాత్మవశం సుఖమ్ ||.

అన్నట్లు పరాధీనము ప్రాణసంకటము తనకుఁ గావలసిన పదార్థములకు సుఖమునకు నితరులమీఁద నాధారపడి యుండుటకంటె దుఃఖములేదు తనకుఁ గావలసినవన్ని తానే స్వయముగ నితరసహాయ్య మపేక్షింపక నాధించుటకంటె

సుఖములేదు పరాధీనపు బ్రదుకుబ్రదికి పప్పన్నము తినుట కంటె స్వతంత్రుడై యంబలి త్రాగుట సుఖము అదియే శ్రేష్ఠము అట్టులే మోక్షమార్గములందును నితరసాహాయ్య మపేక్షించువానికంటె నితరసాహాయ్య మపేక్షింపనిమార్గమే శ్రేష్ఠము

VII. నిరపాయము

ఒక గమ్యస్థానము (కాళి) చేరుటకు 3-ర మార్గము లుండెనేని యందుఁ జోరభయము-అగ్నిభయము-మృగభయ ముల్లోనైన భయములులేక యొంటిరిగానైన నెవరైన నిర్భయ ముగాఁ బ్రయాణింపనగు మార్గమేదియో యది శ్రేష్ఠము

VIII. ఉత్తమజన శ్లాఘ్యము

ఒక గమ్యస్థానము (కాళి) చేరుటకు 3-ర మార్గము లుండెనేని యా మార్గములన్నియుఁ దెలిసినవారు దేనిని మేలని చెప్పుదురో యది శ్రేష్ఠము ప్రతిమనుష్యుఁ డన్నిమార్గములు శోధించి మేలైనది తెలిసికొనిపోవుటకు నాధ్యముగాదు. కావున నన్నిమార్గములు తెలిసినవా రెది మేలనిచెప్పుదురో యాత్రోవబోవుట బుద్ధిమంతులలక్షణము

IX. ప్రతిపద ప్రోస్తీలదానందము

అసుగడుగనకు నానందమును వికసింపజేయునది గమ్య స్థానమునకు 3-ర బాటలుండెనేని యందొకటి మరుభూమి త్రాగను నీళ్లులేవు నిలువను నీడలేదు. మఱియొకటి దోవ తొంక చక్కఁగాలేని యరణ్యమార్గము మఱియొకటి తాట

గుండ్లు కంపలుగలది వేటొకటి శ్రోవపాడుగునఁ జలిపంది
 పలు సత్రములు పలుకుతోడులు మార్గదర్శకులు రాజరక్షణము
 కలది. వీనిలో నేదిశ్రేష్ఠమో చెప్పవలయునా? ఈ శ్రేష్ఠత్వ
 లక్షణములు మీరింగీకరించితిలేని మోక్షమార్గములలో నేది
 శ్రేష్ఠమో సులభముగ నిర్ణయింపవచ్చును

	కర్మము	యోగము	జ్ఞానము	భక్తి
I	౧	౧	౧	౧
II	౦	౦	౦	౧
III	౦	౧	౦	౧
IV	౦	౦	౦	౧
V	౦	౦	౦	౧
VI	౦	౦	౦	౧
VII	౦	౦	౦	౧
VIII	౦	౦	౦	౧
IX	౦	౦	౦	౧

విచరణము

కర్మయోగము మోక్షఫలము నిచ్చునదియైనను

III సర్వజన సమావ్యముగాదు సంస్కారములకు

యజ్ఞాదికర్మములకు శూద్రాదుల కధికారములేదు IV సర్వజన
 సులభముగాదు గౌరురకు స్త్రీలకుఁబింపదు ధనము, పాండి
 త్యము దేహబలములొనైనవి యపేక్షితములు V అనేకవేల
 కర్మముల నాధించినఁగాని కర్మయోగమున మోక్షముఁబింపదు

vi. అదియును జ్ఞానభక్తుల నాహాయ్యము గలిగిననేకాని స్వతంత్రించికాదు vii యజ్ఞాదికర్తములందు విఘ్నముకలిగినను యథావిధి సలుసుకుండినచు నపాయముకలదు కర్తమార్గముత్తమమైనదే కానిజ్ఞానభక్తులకు సాధనమగుటచే వానికంటెచుత్తమమైనదికాదు 13 మిగుల శ్రమముతోఁ గూడినదగుటచే సంతతానందములేదు. x వర్ణాశ్రమకర్తము స్వాభావికముగాదు నడమవచ్చినది xi. మోక్షకామియైన కర్తయోగికి నైహిక సుఖములేదు ఇక దీని కంగమైన

అప్రాంగయోగము జ్ఞానభక్తులకు నహాయపడునేకాని స్వతంత్రించి మోక్షమియ్యఁజాలదు కావుననే దీనికి సేవ్యరసాంఖ్యమనిపేరు iii & iv అందఱకు నధికారమున్నను సందఱకుఁ బూర్ణముగ సాధ్యముగాదు. కొంతమాత్రమే సాధ్యమైనఁగావచ్చును. v దీర్ఘకాలమునకుఁ గాని ఫలమియ్యదు శ్లో ప్రయత్నాద్య తమానస్తు, యోగీసంశుద్ధ కిల్బిషః

అనేకజన్తసంసిద్ధ, స్తతో యుతిపరాంగతిమ్ || భ గీ

యోగిప్రయత్న పూర్వకముగ సాధనముచేసి పాపముల వలన శుద్ధుఁడై యనేకజన్తములకు సిద్ధుఁడై యావలఁ బరిమగతిని బొందును అని శ్రీకృష్ణభగవానులు చెప్పిరి.

శ్లో మనసో నిగ్రహాయత్త, మభయం సర్వయోగినామ్
దుఃఖక్షయప్రబోధశ్చ, వ్యక్షయాశాంతి రేవచ
ఉత్పేక ఉదధేయద్వ, త్కుశాగ్రేణైక బిందునా
మనసోనిగ్రహస్తద్వత్, భ వేదపరిభేదతః.

యోగులకు యోగముచే మనోనిగ్రహము దుఃఖక్షయము లోనైనవి కలుగుట సముచ్రమాలోని నీటిని దర్శకొనతో నొక్కొక్క బిందువునేయెత్తి వెలుపలవైచి దానినెంతఁజెట్టుట వంటిది

శ్లో అనేక జన్మసాహస్ర, తపోధ్యాన సమాధిభిః

సరాణాంక్షీణ పాపానాం, కృష్ణేభక్తిః ప్రజాయతే॥

అనేక వేల జన్మములు తపస్సు, జ్ఞానము, యోగము వీనిచే పాపముఁజేయించిన మనుష్యులకు హరియందు భక్తిజనించును.

vi భక్తిచాహాయ్యము లేకున్న యోగము గారడి విద్యయై పులుసుకూరియోగ మగును వీధులవెంటఁ గాలణాకు హరయోగమును నంగడిపెట్టినవారినిఁ జూచుచున్నాము గదా. కొందఱు కామదాసులై భ్రష్టులైన విషయము క్రొత్తగాదు గురునాన్నిధ్య మత్యంతానశ్యకము

vii. యోగము పాముతోఁజెలిమి యేరుఁగుతో నాట లాడుటవంటిది మిక్కిలి యపాయముతోఁ గూడినది యోగ సాధనమందుఁ జచ్చినవారిని, చిచ్చిపట్టినవారిని నానావిధరోగముల నార్జించినవారిని జూచుచున్నాము కదా

viii. నాధించుట గంఢముతోఁ జేరినది కాని యోగ సిద్ధులు శ్లాఘ్యులే అయినను నీకాలమున నణిమాదులు నాధించినను నవిముక్తికి నాత్మోత్కరణములు గావు ఒకవిధమున శత్రువులే యగును

1౪. యోగము సాధించుటయందు శ్రమము తోచునే కాని యానందము కలుగదు

౪ యోగమునకు భగవంతు వశపఱచుకొను శక్తిలేదు. చం యమనియ మాదియోగముల నాత్మ నియంత్రి తమయ్యుఁ గావరో! షములఁ బ్రచోదితంబ యగు శాంతివహింపదు విష్ణుసేవచేఁ గ్రమముగ శాంతిగైకొనినకైచడి

అన్నట్లు లీయోగముచేఁ గామక్రోధములు నశింపవు. శృద్ధియైఁగవచ్చును ప్రాయోగముగ నగును అహంకార మమకారములు దొలఁగవు. కేవల యోగి భగవంతునకు దూర యుఁడే. యశోదకు - గోపికలకుఁ గౌసల్యకు నదితికి ననేక భక్తు లకు భక్తురారోక్తకు వశపడి, వట్టువడి, కొట్టువడి, కట్టఁబడి సేవలుచేసిన ప్లేయోగికి భగవంతుఁడు వశపడెను (దేవాలయ తత్త్వము చూడఁడ)

అంబరీష దుగ్వాసుల తారతమ్యము జగన్మృసిధము

౧౦ చిక్కఁడు వ్రతములఁ గ్రతువులఁ

జిక్కఁడు దానముల శౌచశీలతపములఁ

జిక్కఁడు యుక్తిని బక్తిని

జిక్కిన క్రియ నచ్యుతిండు సిధమునుండి భాగ.

౨1 యోగము న్వాభావికముగాదు స్వప్రయత్నసాధ్య ము. ఈకారణములచేఁ గేవల యోగమున మోక్షము ముక్తిసాధ నము కాఁజాలదు.

❀❀❀ యోగముద్రలు ❀❀❀

శ్లో మహాముద్రా, మహాబంధో, మహావేదశ్చభేచరీ
ఉద్యానం మూలబంధశ్చ. బంధో హలంధరాభిః
కరణీ విషరీతాఖ్యా, వజ్రోలీ శక్తిచాలనమే
ఇనంహి ముద్రాదశకం, జరామరణనాశనమ్
ఆదినాథోదితం దివ్య మష్టైశ్వర్య స్రదాయకమ్.

అర్థము మహాముద్ర, మహాబంధము, మహావేదము
భేచరి, ఉద్యానము, మూలబంధము, హలంధరము, విషరీత
కరణి, వజ్రోలీ, శక్తిచాలనము, అను నీవి ౧౦ ముద్రలు, జరా
మరణముల నశింపఁజేయును అష్టైశ్వర్యముల నొనఁగును.
దీనిని ఆదినాథుఁడను యోగిచెప్పెను ఇవిగాక శాంభవి-ఉన్నని-
ఛుమ్మిళి యనునవియుఁ గలవు. వీనివలనఁ గలుగు ఫలములు-
అష్టైశ్వర్యములు ముసలితనము మరణములేక దీర్ఘకాలము
దేహమును ధరించియుండుట ఇంతియేకాని ముక్తిగాదు ఆది
నాథుఁడనఁగా సవనాధులలో మొదటివాఁడని యర్థమేకాని
శివుఁడుగాఁడు విష్ణువు గాఁడు

యోగ మనాదియైనను నీముద్రలు పూర్వముచెప్పిన
ట్లర్వాచీనములు ఈ ముద్రలలక్షణము లింక వివరించెద
వానిని నాధించుటయం దెంత శ్రమముగలదో చూడుఁడు
నామౌత్సలము యుక్తము పతంజలిచెప్పిన సమాధి భగవ
ద్ధ్యానముతోఁ గూడిననే మోక్షకారణ మగునుగాని కేవలము

గాదు ఇట్లుండ ముద్రలు మోక్షకారణములని భ్రమించు వారి నేమనవలయును

ఎశమకాలి మడిమచే మూలాధారము బిగించి, కుడి కాలుచూచి మొదటి రెండుచేతివ్రేళ్లతో కాలి పెద్దవ్రేళ్లను బట్టిన మహాముద్రయగును మోక్షకారణముగాదు ఎశమ మడిమను యోనియందుఁజేర్చి యెశమతోడమోక్షకారణ కుడిపాదమునుంచి వాయువుపూరించి గడ్డమును తొమ్ముపైనిలిపి యాధారమును బిగించి మనస్సును సుఖమ్నయందుఁ జేర్చిన మహా బంధమగును

ఏకాగ్రచిత్తముగలవాఁడై పూరకముచేసి జాలంధరబంధము ధరించి రెండుచేతులు భూమిమోక్ష సమముగా నిలిపి యెశమమడిమ యోనిస్థానమందుఁ జేర్చి పిఱుందులెత్తి నేలపై మెల్లగఁ గొట్టనలయును ఇది మహా వేధ ఉద్యానబంధము కడుపులోపలికిఁ దీయుట మూలబంధము=మడిమచేతఁ గ్రింది రెండురంధ్రముల నడిమిభాగమునొత్తి గుదముబిగించి లోనికి లాగుట జాలంధరము=గడ్డము తొమ్మునకుఁ దగులునట్లు తల వంచుట.

విపరీతకరణి=తల క్రిందమోపి కాళ్లు పైకెత్తి వ్రేలాడుట లేక నిలబడుట దీనిని వీధిలో బిచ్చగాండ్లు చేయుదురు

ఋజ్రోలిముద్ర = స్త్రీపురుషులు సంభోగసమయమున జాటుచున్న రేతస్సును మరలఁ బైకిలాగుట. ఇది స్త్రీపురుషులిరువురు నభ్యసించవచ్చును. పదునాలు గంగుళముల గొట్టముచు స్త్రీలు తమ భగములోనికి, పురుషులు తమ శిశ్నము

లోనికిఁ బ్రతిదినము మూత్రకృచ్ఛరోగము వారికివలెఁ దూర్పు
చుండవలయును ఇంతచేసినను ఖేచరి ప్రాణజయములేక
యిది సిద్ధింపదు దీనివిషయము పూర్ణముగ బహిరంగముగ
వ్రాయరాదని వ్రాయలేదు

ఇది నేర్పెదమని మిషచేత దొంగయోగులు వయస్సు
విధవలఁ జెఱచుచున్నారు

శక్తిచాలనము = గురుముఖముగా నేర్చుకొనవలయును
ఇక శాంభవీ-ఖేచరీ-షణ్ముఖీ-ఉత్త నీలక్షణము తెలిపెదను

ఈకాలములో దంభముగా నీప్రేచ్ఛచెప్పుచుఁ జెడువారే
కాని నాథించెడువారులేరు

శాంభవి

కనుతెప్పలార్పక, షట్పక్రములలో నేదేని యొక చక్ర
మందు సంతిఃకరిణౌత్తిని ప్రాణవాయువును జలింపకనిలిపిన
శాంభవీముద్రనుగును దీనియందు మనస్సంతయు హృదయ
స్థానమందుండవలయును కన్నులు తెఱచియుండినను బాహ్య
వస్తువేదియు గోచరింపరాదు.

ఖేచరి.

పైప్రకారమేచేయుచు దృష్టిని రెండుకనుబొమల నడుమ
నుంచవలయును చలింపనీయరాదు ఇంతియకాక నాలుకనుఁ
ద్రిప్పి క్రీనాలుకఁదాఁకఁజేసి యచటినుండి కపాలములోనికిఁ
బోవురంధ్రమునఁ దూర్పవలయును తననాలుక కొనతోఁకగను
బొమలనడిమి ప్రదేశముదాఁకఁ గలవాఁడుగాని యీకార్యము

చేయఁజాలఁడు ఇటుచేయలేక నేను భేదరి సాధించెదననుచును
తెలివివూలినవాగునో, మోసగాండ్రుదొంగలుగనో యుం
వలయును దీనికిని నునోజయము, ప్రాణజయము, దృష్టిజయ
మత్యానశ్శయము కేవల కుంభకము సాధించినవాఁడు గాని
దీనిని జేయఁజాలఁడు ఈముద్రయం దుచ్చావ్వస నిశ్వాసములు
రెండిటినిలిపి కేవలకుంభకమందుండి వాయువును సుషుమ్న
యందుఁ బ్రవేశింపఁ జేయవలయును దీనియందు నాలుకచే
గాలి పూరింపరాదు

శ్లో బ్రూమధ్య పృష్ఠిరవ్యేషా, ముద్రాభాసతి భేదరీ,

కపాలకుహరే జహ్వో, ప్రవిష్టా విపరీతగా

భ్రువోర్ధ్వగతా దృష్టి, రుద్రా భనతి ఖచరీ

ఉన్నని

కనుకొప్పలు సగముమోడ్చి కచబాపలుపైకెత్తి చూపును
ముక్కు కొనయందుంచి మనస్సుచలింపనీక నిలిపిచ్చఘాసన
మునఁ గదలకకూర్చుండి ప్రాణనాయువు నిరోధించుట యున్నని
యనంబడును భేదరినాధించిన వానికిఁగాని యున్ననిసాధ్యము
గాదు దానికిఁజెప్పినలక్షణములు దీనికి గలవు

షణ్ముఖముర-నాదానుసంధానము

శ్లో ముక్తాసనే స్థితోయోగీ, ముద్రాసంధాయ శాంభవీమ్

శ్రుణుయాద్దక్షిణే కర్ణే, నాదమంతస్థ మేకధీః

శ్లో. “శ్రవణపుట, నయనయుగళ, శ్రూణముఖానామ్ నిరోధ
సంకార్యం, శుద్ధసుషుమ్నా సరణౌస్ఫుటమమలః శ్రూ
యతేనాదః॥”

శ్లో అంగుస్తా భ్యాముభౌ కర్ణౌ, తర్జనీభ్యాం చ చక్షుషీ

నాసాపుటౌ తథానాభ్యాం, ప్రచ్ఛాన్య కరణానిచ

“ముక్తాసనము (సిద్ధాసనము) నందుండు యోగి శాం
భవీ ముక్తనుజేసి యేకాగ్రచిత్తుడై కుడిచేవియందు సుషు
మ్నానాడియందుఁ గల నాదముచు వినువాఁడగుచు గాక,
రెండుచేవులు, రెండుకన్నులు, రెండునాసికాద్వారములునోరు
అను వీనిని చేతిప్రేళ్లతో నిరోధము చేయవలయును అనఁగా
మూసికొనవలయును అప్పుడు ప్రాణాయామముచేత శుద్ధమై
యుండు సుషుమ్నామాగ్ధమునందు అమలమైన (కలంకములేని)
నాదము చక్కఁగా వినఁబడుచున్నది.

నిరోధనవిధాన మెట్లనఁగా, పెద్దప్రేళ్లతో రెండుచేవు
లను జుట్టన (చూపుడు) ప్రేళ్లతో రెండుకన్నులను, నడిమి
ప్రేళ్లతో రెండు నాసికాద్వారములను మూసి చకారమువలన
తక్కినప్రేళ్లతో నోరు మూసికొనవలయును దీనిని పంజాబీ
ముద్రయనియుఁ జెప్పుదురు ” హరయోగప్రదీపిక.

నేను గ్రామసంచారము చేయునపుడు కొందఱు స్త్రీలు
పురుషులు మేము పంజాబీముద్ర సాధించుచున్నామని యం
దందుఁజెప్పిరి దానియందలి కష్టమెఱుఁగుటచే వీరికె ట్టిది
సులభసాధ్యమయ్యెనని యాశ్చర్యపడి యెట్లుచేయుచున్నారో
చూపుఁడని కోరితిని ఒక యాఁడుదిగాని యొక మగవాఁడు
గాని నోరు మూయలేదు యథాప్రకారము మూరెండు బున
కొట్టుచుండిరి నోరు మూయరేల? యని యడిగితిని మా

గురువులవారి ప్లేచెప్పిరిని యంకఱుచెప్పిరి కుంభకము నాధిం
చితిరా యంటిని. లేవనిరి ప్రాణాయామాభ్యాసమైనఁ గలదా
యంటిని లేవనిరి పోనీ ఆహారనియమము గలదాయంటిని
లేవనిరి ఇట్టివారునుఁడీ నేఁడు ముద్రలునాధించి మోక్షమును
బొందువారు

నేనాశ్రమమందుండు నపుడు గోదావరి లంకలోనుండి
యొకఁడువచ్చి నేను లంబికాయోగము సాధించిననెను.
ఎట్లోచూపుమని యడిగితిని నాలుక క్రీనాలుక యంటించెను
గాని యరనిమిషములోనే యూపిరాడక తిక్మకలాడెను.
ఇతఁడుప్రాణాయామమెట్టిదో యెఱుఁగఁడు ఆహారనియతిలేదు.
నాడీశుద్ధికాలేదు తరువాత దానిలోనుండు కష్టముదెలిపి
నీకిది సాధ్యపడదు పొమ్మంటిని

ఇది సాధకులయందలి లోపముగాదు వారికి నేర్పఁబడి
నది వారు సాధింప యత్నించిరి ఎంతో శ్రద్ధాభువులై బాగు
పడు నాస్తకితోఁ దమ్ముగురువులుగఁ గైకొన్నవారికిఁ దమకుఁ
దెలియనివిషయములు ప్రతిష్ఠకో, ధనాశనో కామదాసులయి
యోనేర్చి నానాబాధల పాలుసేయు దొంగయోగులు నిం
ద్యులు

“ప్రచ్ఛాద్యకరణానిచ” యనువాక్యమున నస్తుకసము
చ్చయమైన చకారమునోటిని దెలుపుననితెలుఁగున నర్థముప్రా
యఁబడినది ఒకనోటికిమాత్రమే యన్వయించు నెడల “కరణము
లనుగూడ” యను బహువచన ప్రయోగమునకుఁ గారణము

లేదు సంస్కృతము సబహువచనము మూఁడిటికిఁ దక్కువను
దెలుపదు. కావునఁ గరణములన్నప్పుడు నోరు మూలాధారము
(గుదము) స్వాధిష్ఠానము (మేహనము) ననుమూఁటిని గ్రహింప
వలయును నాదానుసంధానమునకు నోరుమాత్రము మూయుట
చాలునని యాంధ్ర టీకాకారు లభిప్రాయపడిరేమో

“పరివ్రాజ్యోగయ్యుక్తశ్చ” యన్నట్లు యోగయ్యుక్తుడైన
సన్న్యాసికి యోగికిఁ బ్రాణవియోగకాలమున నుపయోగ
పడునది యీ యాసనమే.

షణ్ముఖులందు రెండుకన్నులు - రెండుచెవులు - రెండు
ముక్కులుకలిసి యాఱని కొండఱు తలంతురేమోకాని యట్టైన
నోటితో నేమి కావలసియుండును నోరుచూచుని నాదాను
సంధానము వ్యర్థము. ఉచ్చాస్వ నిశ్వాసములుండెనేని వీని
ధ్వని వినవచ్చునుగాని యనాహతధ్వని వినరాదు - అది సరి
గాదు తొలుత వినవచ్చుధ్వని నాశములందు నెత్తురు వేగ
ముగఁ బాఱుటవలనఁ గలుగు ధ్వనియేకాని యితరముకాదు
ఏటినీళ్లధ్వనిచంటిది - ఇది ముఖ్యముగాదు - అనాహతము ముఖ్య
ము మీఁదలక్షణమునఁ జెప్పినట్లు ప్రాణవాయువును సుషుమ్న
యందు నిలువఁదలఁచినవాఁడు క్రింది రెండురంధ్రములను
గూడ బిగింపవలయును అట్లు చేయకుండిన వాయువామార్గ
ములవెంట వెలుపలఁబోవును. కావున షణ్ముఖులనునపుడు
1. రెండుచెవులు 2. రెండుకన్నులు 3. రెండుముక్కురములు
4. నోరు 5. ఉపస్థము 6. గుదము ఈవిధముగ నాఁటింటిని
తక్కింపవలయును.

సీ. అంఘ్రిమూలమున మూలాధార చక్రంబుఁ
బీడించి ప్రాణంబు బిగియఁ బట్టి
నాభితలముఁ జేర్చి నయముతో మెల్లన
హృత్సరోజముమీఁది కెగయఁ బట్టి
యటమీఁద నురమందు హత్తించి క్రమ్మఱఁ
దాలుమూలమునకుఁ దఱిమి నిలిపి

మతముతో భూయుగ మధ్యంబు సేర్చి దృ
క్కర్ణనా సాస్యమార్గములు మూసి
గీ యిచ్చలేని యోగి యొక్కముహూర్తార్థ
మింద్రియానుషంగ మింతలేక

ప్రాణములను వంచి బ్రహ్మరంధ్రముఁ జించి
బ్రహ్మమందుఁ గలయుఁ బౌర్ణివేంద్ర. భాగ ౩ స్కం.
ఇందు మూలాధారియుఁ జెప్పఁబడినదే కాని మేహన
ముచెప్పలేదే యందురేమో అపానవాయుస్థానము గుడమే
కాని మేహనము (లింగము) కాదు (గుడేఁపానః) ప్రారంభ
స్థానమదియే. మేహనమునుండి వాయువువెలికిఁ బోకుండ బిగిం
పవలయునేకాని దానివలనఁ బీల్చుఁబడునదిలేదు కావున రెండ
వస్థానము గనాభి చెప్పఁబడినది ఆంధ్రీకరింపఁ బడలేదు గాని
సంస్కృతమున నాఱుస్థానములు చెప్పఁబడినవి

శ్లో స్వపార్శ్వి నా వీడ్య గుడం తతో నిలం

స్థానేషు షట్సున్నమయే జ్ఞితక్షమః॥ భాగ. ౨. స్కం.
నవరంధ్రములు మూయు టావశ్యకము గనుకనే.

సంఖ్య ౫

సుహానోనిబంధము - పాణ్డ్రాఫీముర్తి

శ్లో. సర్వద్వారాణి సంయమ్య, మనోహృది నిగుధ్యచ
 మూర్ధ్నా ధాయాత్తనః ప్రాణ, మాస్థితో యోగధారణామ్
 ఓమిత్యే కాశ్చరం బ్రహ్మ, వ్యాహరక్ మా మనుస్తరక్
 యః ప్రయాతిత్యజక్ దేహం, సయాతి పరమాం గతిమ్
 భగవద్గీతయం దీవిపయమున సర్వరంధ్రములు మూసి యని
 చెప్పఁ బడెను

గ్రంథ విస్తరభీతి బాధించుచున్నది. సంక్షేపముగఁ జెప్పి
 తిని ఇన్ని ముద్రలయందును మనస్థైర్యము (ధారణ) అత్యం
 తావశ్యకము ధ్యానము స్థిరపడక ధారణరాదు ప్రత్యాహా
 రము దృఢపడక ధ్యానమునిలువదు ప్రాణజయము వైరాగ్యము
 చిరతరాభ్యాసములేక ప్రత్యాహారము కుదురదు. ఆసనసిద్ధి లేక
 ప్రాణజయములేదు ఇన్నియుండినను భక్తియు యమనియచు
 ములులేవేని సర్వము బూడిదెలోఁ జేసినహోమము

ఈకాలపు ముద్రాభ్యాసకులకు సీతారామాంజనేయ
 సంవాదముగదా ప్రమాణంబు దానియం దేమిచెప్పఁబడెనో
 విమఁడు “అష్టాంగంబులు గలిగి యా యభ్యాసయోగంబు
 ప్రకాశించునది అపరివక్ష్యచిత్తులకు యోగం బతి దుర్లభం
 విది యమాప్యష్టైశ్చర్యంబుల నొసంగుచు నాత్మజ్ఞానంబు ప్రక
 టంబుఁజేయు మఱియుఁ బ్రవిమలచిత్తులకు జీవ బ్రహ్మజ్ఞాన
 మాత్రంబు నిచ్చు సతి సులభంబైన జ్ఞానయోగంబు రాజ
 యోగం బనంబు. నీరెంటికి శ్రీరామచరణ కమలభక్తి కార

ణంబు దానికి వైరాగ్యంబు మూలంబు ” అని కలదు కేవల మనోవ్యాపారమైన రాజయోగమునకుఁ బ్రాణయామముకూడ నావశ్యకముగాదు ఈ రాజయోగము భక్తులకుఁ దప్పఁ దక్కిన వారికి లభ్యపడదని యీ గ్రంథమే చెప్పుచున్నది

కం ఈరాజయోగమార్గం

బీరేడు జగంబులందు నెవ్వరెఱుంగ రా

త్తారామ లసదపాంగా

పాగకృపాయుక్తులైన భక్తులుదక్కన్ సీతా గం

కేవల భక్తిజ్ఞానంబు లాధారముగాఁగల రాజయోగము నందు తారకసాంఖ్యానునస్కములని మూఁడు భాగములు కల్పించి యందుఁ దారకమం దీముద్రలనుగుఱించి సగమైనఁ జెప్పిచెప్పక విడిచెను ఈతారకముద్రలు హరయోగాదులఁ జేరినవి. రాజయోగమున కనావశ్యకములు అత్యంతకష్ట నాధ్యములు సాపాయములు యోగులకుఁ బాతంజలి మార్గము శ్రేయస్కరము అది భక్తిజ్ఞానములకు మిక్కిలి తోడు పడును సీతారామాంజనేయ సంవాదము సమగ్రబోధక శాస్త్రముగాదు దానిసంగ్రహము కావున నభ్యాసికఁ గావల సిన విషయములన్నియు నభ్యాసపద్ధతులను జెప్పక వదలిపెట్టఁ బడెను అది తెలియనివారదియే పగ్యాప్తమని నమ్మి చెడు చున్నారు ఇంతకు సీముద్రలఁదెలుపు

తారకంబు మనశ్శుద్ధి కారకంబనియే చెప్పఁబడెను. కావున ముద్రలు ముద్రలని పలవరించు దంభాచారులు సాధింప శక్తి

యుండిన సక్రమముగ సాధింతురుగాక లేదా మాయాచేష
ములు చాలించి వెట్టిమొట్టులాడక భక్తుల నాక్షేపింపక ముద్ర
లకొకనమస్కారముచేసి సుఖపడుదురుగాక

ఇంక భక్తినిగుఱించియు దాని ముద్రలగుఱించియు విచ
రించెన. అష్టాంగయోగమునకుఁ దారక సాంఖ్యామతస్కము
లంగములుగాఁ గల రాజయోగమునకు శ్రీరామభక్తి - వైరా
గ్యము మూలకారణంబులని కవియె చెప్పెఁగదా. శ్రీసీతా
రాములచేత నీ యోగము లుపదేశంబునొందిన “హనుమంతుఁ
డొక్కవరమై కాంతస్థలంబున సుఖానీనుండై శ్రీరామచరణ
భక్తియుక్తుండును, శ్రీరామజపపరాయణుండును శ్రీరామ బ్రహ్మ
తత్త్వావలోకన నిరతిశయ నిర్వికల్ప సమాధినివ్యుండునై జీవ
న్ముక్తి సుఖం బనుభవించుచు నిష్కుహలార్తంబున నున్నవాఁడు.”
అనియుఁ జెప్పఁబడెను ఇందుఁ జెప్పఁబడిన సమాధికి భగవద్భ
క్తియు, భగవన్నామ జపముచాలును తక్కిన ననావశ్యకములు
స్రష్టాదుఁ డైదేండ్లవాఁ డీముద్రల నభ్యసింపలేదుగదా!

శ్లో నానీయంబులు ద్రావుచున్ గుడుచుచున్ భాషించుచున్
హాసలీ! లానిద్రాదులు సేయుచుం దిరుగుచున్ లక్షించు
చున్ సంతత! శ్రీనారాయణ పాదపద్మయుగళీ చింతామృ
తా స్వాదసం! ధానుండై మఱచెన్ సురారిసుతఁ జేత
ద్విశ్వమున్ భూవరా ||

ఈదశకేమిపేరో యిది యేముద్రలవలన వచ్చెనోయీ
ముద్రాయోగులు చెప్పదురుగాక ఈమూఁడు యోగము లుప
దేశమునొంది సాధించినజీవనుక్తుని స్థితకవి యిట్లువర్ణించెను

సీ. ఒకవేళఁ దనయందు సకలప్రపంచంబు
 కల్పితంబని యెంచి కాంచి నవ్వు
 నొకవేళ సర్వభూతోపాధి తుదియందుఁ
 దనుఁజూచి మిగుల సంతసముఁ జెందు
 నొకవేళ దేహుడు లొప్పుగా విహరింప
 సర్వనాఁడీ నటంచు సంభ్రమించు
 నొకవేళ సన్యమించుకలే దొకండనే
 నని నిర్వికల్ప సమాధి నొందు

గీ నతుల వైరాగ్య బోధోపరతులు గలుగు
 నతని మహిమలు గణుతించి యభినుతంప
 హరిహర హిరణ్యగర్భులకైనఁ దరమె
 యపరిమిత సద్గుణనికాయ యాంజనేయ!

ఇంకఁ బ్రహ్లాదుని గుఱించి భాగవతంబున

సీ శ్రీవల్లభుఁడు దన్నుఁ జేరినయఁజ్ఞైవఁ
 జెలికాండ్ర నెవ్వరిఁ జేర మఱచు
 నసురారి తనమ్రోల నాడినయఁజ్ఞైవఁ
 నసుర బాలురతోడ నాడమఱచు
 భక్తవత్సలుఁడు సంభాషించినఁజ్ఞైవఁ
 బరభాషలకు మాఱు పలుకమఱచు
 సురవంద్యుఁ దనలోనఁ జూచిచయఁజ్ఞైవఁ
 జొక్కి సమస్తంబుఁ జూడమఱచు.

గీ. హరిపదాంభోజయుగ చింతనామృతమున
 సంతరంగంబు నిండినట్టైన సతఁడు
 నిశ్శపరిపూర్ణుడగుచు నన్నియుచు మఱచి
 జపితలేకయు నుండును జడునిభంగి.

సీ వైకుంఠచింతావివర్జిత చేష్టుండై
 యొక్కఁడు నేడుచు నొక్కచోట
 సశ్రాంతహరి భావనాపూర్ణచిత్తుండై
 యుద్ధతుండై పాడు నొక్కచోట
 విష్ణుండింతియకాని వేఱొండులేకని
 యొత్తిలిసగుచుండు నొక్కచోట
 సశీనాత్ముఁ డనునిధానముఁ గంటి నేనని
 యుబ్బిగంతులువైచు నొక్కచోటఁ
 ఆ బలుకు నొక్కచోటఁ బరమేశుఁ గేశవుఁ
 బ్రణయహర్షజనిత శాష్పసలిల
 మిళితపులకుండై నిమిలితనేత్రుండై
 యొక్కచోటనిలిచి యూరకుండు

గాసిపడి నాము గరడిలగు ముద్రాదులు నేర్చిన యోగి
 కిని భక్తుండగు బాలునకుఁ గల వాసి బుద్ధిమంతు లెఱుంగు
 దురుగాక.

ఇంతయుపదేశమునొంది యోగములసాధించి నిర్వికల్ప
 సమాధినుండు నాంజనేయునెట్టి వానిఁగాఁగ వివర్ణించెనో
 చూడుడు

మ తనరం గాయముచేత రామచరణద్వంద్వైకదాస్యంబు, హే! చ్చినభక్తిం దగువాక్కుచే ననిశమున్ శ్రీరామనామప్రకీర్తనముం, జిత్తముచేత రామపరతత్వ భాసముం జేయుశ్రీహనుమంతున్ సముపాశ్రయింతు మదభీషార్థంబు సిద్ధింపఁగన్ ॥

చ అరయఁగ భక్తపాలనములైన భవద్గుణ జాలమాత్మసంస్థరణముసేయ వాక్కు నినుసన్నుతిసేయ శరీరమెల్లఁగింకరపరిపృత్తిసేయ మదిఁగాండు యొనర్చెదఁగాని యొల్లనే నరిది ధ్రువోన్నతస్థలము నబ్జజుపట్టన మింద్రభోగమున్.

ఇది భక్తియోగికార్యముగా శ్రీభాగవతంబునఁ గలదు. తారతమ్య మరయుఁడు

సశేషము

—ॐ రాధాకృష్ణ సంవాదము ॐ—

(గత శేషము ౧౩౫ పుట చూడుము.)

కృ—ఏమంటి వేమంటివే మరల ననుము నన్ను రాధగా సృజించి నీవు కృష్ణుఁడుగానయి యుందువా? అయ్యో! యంతపుణ్యము నేను జేయనైతిఁ గదా!

రాధ—కృష్ణుఁడుగాఁబుట్టి నీవు చాల శ్రమముపడుచున్నావు కాఁబోలు.

కృ—రాధగాఁబుట్టి నీవు చాలఁ గష్టపడుచున్న దానవు కాఁబోలు.

రాధ—కానా మఱి నీకు నాకుఁ దారతమ్యము చెప్పెద
 వినము నీవు పురుషుఁడవు కాఁబట్టి స్వజాత్యభిమానముచేఁ
 బ్రాముఖ్యము పురుషులకేయిచ్చి వారి బానిసఁగాఁముఁ
 జేసితివి ఇరువురను నీవేకదా సృజించితివి ఈ పక్షపాత
 మేల? స్త్రీలయం దింతకసియేల? ఇరువురను సమముగాఁ
 జూచుట కిష్టములేకున్న మమ్ము సృష్టిచేయకయే యుండవలసి
 యుండె పురుషులను విడిచినస్త్రీలకు నిహములేదాయె
 పరములేదాయె అన్నిటికి స్త్రీలు పురుషులపై నాధారపడ
 వలసి యున్నవారుగదా? నీవు స్వతంత్రుఁడవు నీ వేదియెట్లు
 చేసినను దస్పశట్టువారులేరు కావున నీకు భయములేదు
 కనుక నేకదా కొందఱ గ్రుడ్డులుగను, గొందఱఁ గుంటులు
 గను, గొందఱ లోగులుగను, గొందఱ భోగులుగను,
 గొందఱ ధనికులుగను, గొందఱ పరిద్రులుగను, జేసితివి.
 ఇదియేమిన్ద్రాయము ఒకరు నీకేమి యమృతమిడిరి మఱి
 యొకరేమి విషము పోసిరి అందఱను నీవే సృష్టించితివి
 నీవే యందఱకుఁ దండ్రివి తండ్రియైనవాఁడు తనబిడ్డలం
 దఱు నన్నివేళల నిత్యకల్యాణము పచ్చతోరణముగ నాడు
 చుఁ బొడుచుఁ గట్టమెఱుంగక సంతోషముతో నుండఁజూ
 చుట బాగా నొకరేడ్చుచు నొకరునవ్వుచు నొకరుముక్కుచు
 నొకరుమూల్గుచు నుండఁ జూచుట బాగా

నీవు స్వతంత్రుఁడవైకదా యీ నిమిషమున సృష్టించె
 దవు ఒకనిమిషముంచెదవు. మఱునిమిషమున సర్వము ధ్వం

సముచేసెదవు చెట్టుపెట్టినవారు విషవృక్షమునైన ఖండింపరు గదా ఇదియేమిపిల్లచేట్టలు. పిల్లికిఁ జెల్లాటము ఎలుకకుఁ బ్రాణ సంకటము పిల్లవాండ్రు మట్టిబొమ్మలతో నాడినట్లాడెదవే!

నేనా పరాధీనను ఏమిచేసిన నీకు నొప్పికలుగునో యని భయపడుచు భయపడుచు నీకు మెప్పుకలుగఁ బ్రవర్తించవలయును పరాధీనము ప్రాణసంకటము నీతోడికార్యమా కత్తి మీఁది సాము నీవేమో శాస్త్రాలని చట్టాలని యేర్పఱిచినావు నీవు స్వతంత్రుడవు కాబట్టి నీవు చెప్పినదంతయు శాస్త్రమే నిప్పుతో సమిధలఁ దడుపుచుని యిట్లవివేకవాక్యములు చెప్పినను నర్థములేని వాక్యములు, పరస్పర విరుద్ధవాక్యములు చెప్పినను దప్పనరాదు అంటినా వచ్చెఁ బ్రాణగండము. ఈ శాస్త్రములెన్ని? అవియెన్నో నీకే తెలియదు అవియేల? మమ్ము బాధింపనే నీకు వానివలన భయములేదు నేనా యాఁడుదానను చదువా రాదు వానిని నేను విననైనఁ గూడదు వింటినా పాపము ఆప్రకారము చేయకుంటినా పాపము తెలిసికొనువిధ మెట్లో? ఎన్నని తెలిసికొందును ఎంతని తెలిసికొందును అన్ని తెలిసికొని తూ చా తప్పక యాప్రకారము చేయుటకు నాఁడుపిల్లకు నాకు సాధ్యమా? నీ శాస్త్రములొనుండున దేదీయైనఁ జేయక విడిచితిని ఇదిగో బాపముచేసితివి పో పదివేలేండ్లు నరకానికి. ఆవలఁ గుక్కగూఁ బుట్టుమందువు తెలిసియో తెలియకయో నీ శాస్త్రమునఁ గూడదని చెప్పినదానిని జేసితిని పో కుంభీపాక నరక

మునకు. ఆవల నక్కఱఁ బుట్టుమనెవవుకాని దయాదాత్యై
ణ్యము చూపెదవా? నేను దొంగతనము చేసినా చేతులు
తెగఁగొట్టు కొఱ్ఱులతోఁ గాల్పుచు నెవవు నీవు దొంగతనము
చేసితేవా యది మహా ఘనకార్యము చేసినట్టు నేను అంకు
తనము చేసినా యూరు నా డేకమగును అందఱు దూషిం
చువారే నీవు అంకుతనముచేసిన నా అంకుటాలిని బవిత్రను
జేయటకు. నాతోడ అంకాడినవానికి నాకుఁ గాలిన యినుప
బొమ్మల కౌఁగిలంతలు నీతోడ అంకాడినదానికి నాయుద్య
ముక్తి బ్రహ్మానందానుభవము

నే నాకుగిల్లినను గాయకోసినను హింస నీవు వేల
కొలఁది చంపిన లోకోపకారము నా జిహ్వకు రుచిగాఁ గడు
పారఁ దినిన దోషము నీ కెంతపెట్టినను నేమిపెట్టినను నది
హింసగాదు పరమపవిత్రము పరమపుణ్యము

పరులదుఃఖము నీకు సంతోషము ఎంత దయలేనివాఁ
డవురా కృష్ణా! అటుచూడు మెందఱుగోపికలు నడిరేయి-అడవి
ప్రదేశము - తేలనక - పామనక - గామనక - పురుగనక - పుట్టనక -
యందఱు చిన్ననయస్సువారు కృష్ణా కృష్ణాయని చెట్టుచెట్టు -
గుట్టగుట్ట - పొదరుపొదగు - పెదకివెదకి వేసారి దుఃఖపడుచుండ
గూటమువలె నిందుఁ గూర్చుండి వేడుక చూచుచున్నాఁడవు
గాని పోరాదా మాటలాడరాదా వా రెంత సంతోషింతురు
కృ—రాధా నామీఁద నెన్నిచేరములు మోపితివే నీ యభి
ప్రాయములో నాకంటె బాపాత్ముఁడు లేడుగదా?

రాధ—కృష్ణా కృష్ణా యట్టులనకుము కృష్ణుఁడు దేవుఁడు
గదా యేల యిట్టి యసంగతకార్యములు చేయుచున్నాఁడని
నాకుసం దేహము దానినలన నడిగితిని నాసం దేహములు
తీరునుగాని నేనొక్కటి యడిగెదఁ జెప్పుము నీవు దేవుఁడ
వగుదువా కావా?

కృ—అట్లనిన నాకుఁ దెలియదు ఎట్టివాఁడు దేవుఁడో వాని
లక్షణములుచెప్పిన నేను దేవుఁడనగుదునో కానో యావలఁ
జెప్పెదను

రాధ—ఎట్టివాఁడు దేవుఁ డనెదవా? చెప్పెద విను తల్లిదం
ద్రులు లేనివాఁడు సర్వము దెలిసినవాఁడు. అన్నికార్య
ములుచేయ సమర్థుఁడు. ప్రపంచమును సృజించువాఁడు
రక్షించువాఁడు శిక్షించువాఁడు తనకంటె గొప్పవాఁడు
కాని తనతో సమానుఁడైనవాఁడు కాని లేనివాఁడు. కోర
నలసినదేదియు లేనివాఁడు సంకల్పము వ్యర్థముకానివాఁడు
నిత్యసంతోషి జరామరణదులు మొదలైన హేయగుణ
ములులేనివాఁడు సౌశీల్యము-దయ-వాత్సల్యము. సౌలభ్య
ముమొదలగు కల్యాణగుణములు గలవాఁడు క్రూర
త్వము పక్షపాతము మొదలైనవి లేనివాఁడు సర్వము
నియమించువాఁడు సర్వము తనవంశనుం దుంచుకొన్న
వాఁడు. ఇంతయేల? అన్ని మంచిగుణములు గలవాఁడు.
చెడుగుణ మొక్కటైన నెన్నఁడైన నెందైన లేనివాఁడు
దేవుఁడు

కృ—నాయందు లోకములోని దుర్గుణములన్ని యున్నట్లు చెప్పి
తివి ఇంక నేను దేవుడననిచెప్పిన నమ్మదువా? చెడుగుణ
ములుకలవాఁడు దేవుఁడుగాఁడని తీర్మానించితివి నేను
శెడుగుణములు గలవాఁడనంటివి మరల నన్ను దేవుఁడవా
యని యేలయడిగెదవు? సం దేహ మేలకలిగెను.

రాధ—నేను జెప్పిన దోషములన్నియు నీయందుఁ గానవచ్చి
నను మనుష్యులుచేయ నాధ్యపక్షనికార్యములు చేయు
చున్నావు దేవుఁడాయెనా యిటువంటి పాపకార్యములు
చేయఁడు. మనుష్యుఁడాయెనా యింత గొప్పకార్యములు
చేయలేఁడు కావున నితఁడు దేవుఁడ మనుష్యుఁడ యని
సం దేహము

కృ—అయ్యో పాపము గొల్లపిల్లలు చీకటిలో నన్ను వెదకుచు
శ్రమపడుచున్నారు అచ్చటికిఁబోయి వారినూరార్చి వచ్చె
దను నీవిందేయుండుము

రాధ—దీనికేకదా నిన్ను దొంగకృష్ణుఁడని నేనుబిలుచుట అడి
గినదానికి సమాధానముచెప్పక తప్పించుకొని పోవఁజూచె
దవు

కృ—ఒక్కమాట మాటాడివచ్చెదను పోనీయవే

రాధ—నేను బోనీయను నాప్రశ్నములకు సమాధానము
చెప్పి యావలఁబో. (అని జడతోఁ జేతులుకట్టి తొడ
మీఁదఁదొడవేసి యొత్తిపట్టి మెడకొఁగిలించి కూర్చుం
డును) ప్రపంచము నేల సృజించితివి సృజించినవాఁడవు

విషమసృష్టియేలచేసితివి? నీయందు నేను జూపిన దోషముల కేమిసమాధానము నేను నిన్ను సృజించితి నంటివేయదియెట్లు వీనికి సమాధానములుచెప్పిన విడుతును లేకున్న నిన్ను విడుచును

కృ—రాధా! యెంత వగలనూరివే. ఇంతలోనే తెలిసెగదా! నామగతనము - నీయాడతనము - నాబలము - నీదుర్బలత్వము - నాస్వాతంత్ర్యము - నీపారతంత్ర్యము - నానిర్దయత్వము - నీసరయత్వము - నేను బడునుఖము - నీవు పడుకష్టము. ఇంక మనయిద్దఱు తారతమ్యముగుఱించి నేను వేఱుగ వక్కాణింపవలయునా?

నేను మగవాడనుగనుకఁ బ్రాముఖ్యము పురుషులకే యిచ్చితి నంటివి శ్రీపురుషులపేర్లు చెప్పుచుడు వ్రక్కప్తమైన పేరు ముందుచెప్పవలయునని వేదాంగమైన వ్యాకరణమందుఁ జెప్పితినిగానా? కావుననేకదా రాధాకృష్ణులని నీపేరు ముందు చెప్పి యవల నాపేరుచెప్పెదరు ఇట్లులే నీతారాములు, లక్ష్మీనారాయణులు, గౌరీశంకరులు మొదలైనవి లోకమునఁ బ్రశస్తి వహించినవి తరువాత దేవత్వమందు ముందు నీయనుగ్రహము సంపాదించిన వారినేకదా పిదప నే ననుగ్రహించుచున్నాను. నీవు నిగ్రహించినవారి నెన్నఁజైన నెవరినైన నే ననుగ్రహించితివా? మనుష్యులలోఁ జాతమా యనిన ముందుగఁ దల్లినదే వతవలెఁ జూడుమని చెప్పికదా యావలఁ దండ్రిని దేవతవలెఁ జూడునుంటిని. తండ్రికంటెఁ దల్లిగారవంబున నూఱంతలెక్కు

డనినే జెప్పలేదా స్త్రీలుదయావతులు ఓర్పుగలవారు ఎంత
కష్టమైన సహింసనచుర్థలు అని కదాపురుషుల కసాధ్యమైన
ప్రసవభారము స్త్రీలయందుంచితిని స్త్రీలులేకున్నఁ బ్రజాసృష్టి
లేదు పోషణములేదు. ఆకారణముచే నేను లేనివాఁడనే
నాకు చూపనామక్రియలు దక్కించువారు స్త్రీలే రాకొక
హపముకావలయుననిన స్త్రీసాహాయ్యమే కావలయును నే
నొకకార్యము చేయవలయుననిన స్త్రీసాహాయ్యమే కావల
యును. నా శక్తులందఱు స్త్రీలే వారిని గాదని నేనేమి చేయఁ
గలను వారి యధికారమునకు నేనుగూడ నొక్కొక్కసారి
లోపడియుందును స్త్రీలకుఁ బ్రాముఖ్య మీయలేదంటివే.
గృహస్థాశ్రమము తక్కిన యాశ్రమములకంటె నేల శ్రేష్ఠము
య్యెను జెప్పము భార్యానాహాయ్యముగలదు గావునఁగదా!
సహధర్మచారిణియైన భార్యను బానిసయంటివి ఎంత గయ్యాళి
గంగమ్మవే నీవురాధా

(సశేషము)

అచ్చుకట్టకముందే పిచ్చుకలరావిడి

(శేషము ౨౫౬ పుట చూడుము)

చి॥ వెంపాటి లింగయ్యను దీ॥ దీ॥

నాయనా! నీవు వ్రాసిన యుత్తరము ననుసరించి నీవు
పంపిన సనుదర్శినీ పత్రికా ఖండమునఁ గల విషయములలో
నామీఁద మోపఁబడిన నేరములకుఁ బ్రత్యుత్తరము పూర్వసం

చికయం దిచ్చితిని ఆంజనేయులుగాను వ్రాసిన మఱికొన్ని విషయములకుఁ బ్రత్యుత్తర మియ్యవలసి యున్నది వారిప్రశ్నములు వ్రాతవైఖరిచూడ సజ్ఞానముపుం భావమొందినట్లు తోచుచున్నది ఇంతమాత్రమైచచో దూష్యముగాదు గాని యిది తామనాహంకార పూర్వకమై యుండుటచే సత్య మసత్యముగను సత్యము సత్యముగను భావించజేసి శుష్కవాదమునకు దురాక్షేపముచకుఁ గారణమయ్యెను ఇదిశోచనీయము ఆయన దీనిని చదివి చక్కఁబడనో వైతండికుఁడుగ మాటునో చూడవలయును

“శూద్రుడైనఁడు జీవునకు కులములుగలవా” యని వారు ప్రశ్నించిరి “ప్రమాణం వేదాశ్చ, చత్వారో వర్ణాః, బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్య శూద్రాః” అని ప్రారంభించి యీనలు గురిలో వెనుకటి వెనుకటి వారికంటె ముందు ముందువారు శ్రేష్ఠులని స్మృతి తెలుపుచున్నది నలువురిలో నాలవవాఁడు శూద్రుఁడు ఇది పూర్వజన్మసంస్కారముచే దేహముతోడ నచ్చును. దేహముతోడఁ బోవును. కనుకనే విదుర - ధర్మవ్యాధ - శబరీత్యాదులు నిజమైన బ్రహ్మజ్ఞాన నిష్ఠులయ్యు మేము శూద్రులమని చెప్పికొనిరి ఆంజనేయులుగా రెఱిగి సంత వారెఱుంగరు కాఁబోలు. జీవునకుఁ గులములుకల వా యను వారిప్రశ్నమునకు సమాధానముచెప్పి యావలసినందేహము దీర్చెదను. జీవులకుఁ గులములులేవుగాని సంస్కారములు లేకపోలేదు ఆసంస్కారబలము వలననే జీవులు

సంస్కారాచుభవమునకుఁ దగిన నానాజాతుల నానాహావముల జనించుట ఇట్లు పూర్వసంస్కారముకారణమై యనుభవించినఁ గాని నశింపని ప్రార్థనరూపమున దేహము దాపరించియుండ దేహముతో మాకుఁ బనిలేదని చిలుకపలుకులు పలుకఁగానే పూర్వ సంస్కారములు ప్రార్థన మెగిరి మాయమై పోవును గాఁబోలు. “దైవాయత్తం కులే జన్త, మదాయత్తంచపౌరుష” మ్మనికర్ణఁడు చెప్పినట్లు మనపూర్వజన్త సంస్కారములనుబట్టి యెకులమందు నేదేశమందు నేకాలమందుఁ బుట్టవలయునో యట్టికులదేశ కాలములందు దైవము మనల జన్మింపఁజేయును. కులమందుజన్తము మనయత్నముకాదు భూమిమీఁదఁబుట్టిన తరువాత పౌరుషము మనయందున్నది ఇప్పటికొండఱు బ్రాహ్మణులు శూద్రసంస్కారముల నభ్యసింప శూద్రులు బ్రాహ్మణ సంస్కారముల నభ్యసించుచున్నారు మొదటివారు భవిష్య జన్తమందు శూద్రుఁడుగనో వైశ్యుఁడుగనో మఱియేమిగనో పుట్టఁగలఁడు అట్లే శూద్రుఁడు వైశ్య క్షత్రియ బ్రాహ్మణ జాతులలో యోగ్యతకొలఁది పుట్టఁగలఁడు అంతియగాని యీజన్తమందు ప్రార్థన మనుభవింపక తప్పదు ‘ప్రార్థనం భోగతోనశ్యేత్’, ‘ప్రార్థనం పరిభుజ్య’ అనిప్రమాణములు.

ఇప్పుడు నీవు తెలిసికొనవలసిన విషయమొకటి కలదు. ఉపదేశించినది దేహమా? జీవుఁడా? నేనాజ్ఞేపించినది దేహమునా? జీవునినా? ఆత్మలేని దేహ ముపదేశింపఁగలదా యందు వేమో? న్యాయమైనప్రశ్నయే భిన్నదశయందు రెండు నేపని

యుఁ జేయఁజాలవు కావున రెండుకలుసి యొకకార్యముచేసి నపుడు రెంటిని లెక్కకుఁదీసికొనక ముక్తదశవతికు ననపాయమై సర్వకర్తసాధకమైన దేహమును దమ్మిడికైనఁ గొఱిగానట్లు మాటలాడనేల? అట్లు దేహముతోఁబనిలేదేని ఆత్మజ్ఞానై కాకారములు జ్ఞానస్వరూపములు జ్ఞానగుణకములుగదా? ఆంజనేయులవారి యజ్ఞనకులము జ్ఞానకుఁ మచుభేద మెందుండివచ్చెను? కొన్ని జీవులపైఁ గోపించి యాంజనేయులవారజ్ఞానకులమున వారి నేల త్రోచిరి వారు వీరికిఁ బెట్టినవిషమెమి? తెలియక యడుగుచున్నాను. ఆంజనేయులవారు క్షమింతురుగాక.

జీవులకు నామములుగలవా? లేవుగదా శూద్రులచే నుపదేశముఁ బొందినవారిని నాంజనేయుల వారివంటి విజ్ఞులు మీగురువెవరని ప్రశ్నించినపుడు నారాయణరెడ్డి యనియో పంగలరంగఁడనియో, కుస్తురగుడువఁడనియో దూదేకుల హస్సననియో తురకమస్తాఁ అనియో చెప్పుచున్నారా? లేక జీవాత్మయని చెప్పుచున్నారా? ఈవేర్లుచెప్పిరేని జీవాత్మవలన నుపదేశము పొందినట్లెట్లగును? కావున నాంజనేయులవారెన్ని విధములరంతులుచేసినను దేహప్రయుక్త దోషముపోదు కపిలగోవుపాలు శ్రేష్ఠములేకదా! వానిని నొక ఘట్టెలోఁ బోసి యిచ్చిన నాంజనేయులవారు త్రాగుదురా? ఏలత్రాగురు? వారు నామిఁది పౌరుషమునకైన దేనినేని ద్రాగెననుకొమ్ము లోకమునమ్మతించునా? ఏల? ఆధారగతదోషముగలదు. అట్లులే

యాత్మశుష్కమైనను దేహమునందుండువఱకు దేహగతదోషము పోదు సూర్యకిరణము తెల్లనిదైనను రక్తకాంతిగల యద్దములోనుండి వచ్చినపుడు రక్తవర్ణము గుణభేదము కలదగునే కాని తెల్లనిదగునా? కావున నుపాధివలనఁ గలిగినగుణమో దుర్గుణమో యాధేయమునకు నంటునుగాని యంటకపోదు ఆత్మలన్ని పదార్థములందుఁ గలవుగదా? నేపాలముదినిన విశేషములగుటకు విషము దినినఁ జచ్చుటకు నుష్ణైతదినిన పిచ్చిపట్టుటకుఁ గారణమేమి? ఇవి దేహగుణములా? ఆత్మగుణములా? ఒక్కవిధమైన లేఁబచ్చికను దెచ్చి యావునకు గుఱ్ఱమునకు సమానముగనిడుము ఆవువేఁడయందుఁగల గుణముగాని వాసనగాని గుఱ్ఱపులదైయందుఁగలదేమో చూడుము ఏమి కాణము? కావున దేహములన్నియుఁ బ్రాకృతములైనను గుణభేదములుగలవని యెఱుంగుము దేహములోని జీవుఁడే మాకు లెక్కగాని దేహముగాదనిగదా యాంజనేయులవారివాదము ఇది యీవిషయమందుమాత్రమా? నాలుగుతులముల బంగారును రెండుకణ్డిలుగాఁ గొట్టి వానిని తులమెత్తినప రేకులలోఁ బొదిగియిచ్చిన లోకులు వాని నేరుందురు దేహముమీఁద ధరింతురా? ఏలధరింపదు? మీఁదనుల్లి పొరవలెఁగదా యిసువ రేకున్నది. లోపల శుష్కమైనబంగారమే కదా! నాలుగుతులాల రాగికణ్డిలను తులమెత్తు బంగారురేకుతోఁగప్పిన బంగారుకణ్డి యాలని స్త్రీలు పురుషులు ధరించుటలేదా? కావునఁ గోశము త్యాజ్యము గాదు

విభజింపఁదగినవి రెండుకులములై 1 జ్ఞానకులము. 2 అజ్ఞానకులము అని వ్రాసిరి ఇది విశ్వామిత్రస్పృష్టి ఆంజనేయ కల్పితము ఇది ఊణము సేవటుండనీ లోకమున దైవముసృజించినది రెండుజాతులే స్త్రీలని పురుషులని ఇట్లుండ నత్తయని యప్పు యని పెండ్లామని భేదములు మనుష్యకల్పితములుగావున వీనిని దొలఁగించి పురుషుఁడు యదేచ్ఛముగ తల్లితోఁగాని తోడుతోఁగాని సంభోగింప వచ్చుననుట యెట్టిదో యాంజనేయిలవారి యీవాదమట్టిద అజ్ఞానకులములోఁజేరినవి కేవల ప్రాకృత పదార్థములు జ్ఞానకులములోఁ జేరినవి ప్రకృతివియ్యక్త శుద్ధాత్మలు అంతియేకాని రెండుకలిసి యుండునప్పుడు ఆంజనేయిలవారికులవిభాగము సరిపడదు ఇది యనాలోచితవిభాగము

ఏమికాలమహిమయో కాని పరమహంస జీవన్ముక్త బ్రహ్మజ్ఞానిపదములు మనయంధ్ర దేశమునఁ జాకలివానియింటి గాడిదలైనవి ఇట్టివారిపుడు పుట్టకపోయినఁ బూర్వపుటుములు సత్యవచను లెట్లగుదురు? నాయనా! మఱియొకవిషయమా లోచింపుము మంత్రలక్షణము, జ్ఞానబోధలక్షణము, జీవన్ముక్తలక్షణము, బ్రహ్మజ్ఞానిలక్షణము, తెలియకపోయినను ఆంజనేయులవారు తాము జ్ఞానకులములోఁ జేరినవారని తలంచుచున్నట్లు వారివ్రాతయే తెలుపుచున్నది. అట్టివీరు రేపు న్యాయస్థానమున సాక్ష్యమిచ్చుటకుఁ బోయిరేని నీ కులమేది యని న్యాయాధిపతిగారడిగిన నేమిచెప్పెదరు. జ్ఞానకులమందురా? అజ్ఞానకులమందురా? లేక తమనైజకులమువేరు చెప్పు

దురా? ఏల? వ్యవహారమునకందురా? జ్ఞానికేమివ్యవహారము? నిజముగా వీరిమతమునఁ గులములు రెండేయయ్యెనేని వీరిజీవస్థక్తునికంటె మాదిగకొండవ్వు యుత్తమురాలు కావునవీరు 1 మాదిగ కొండవ్వుయింటికిఁబోయి. 2 సాష్టాంగప్రణామ మాచరించి. 3. పాదతీర్థముతీసికొని. 4 మంత్రోపదేశము నొంది 5 బాగుపడి. 6. కృతజ్ఞులై 7 ప్రతిదినము. జ్ఞో మాదిగకొండి సమారంభాం, కమనలాచారి మధ్యమామ్ కష్టనాయని పర్యంతాం, వందేగురు పరంపరామ్.

అని గురుపరంపర ననుసంధింతురుగాక గురుపరంపర చెప్పని శిష్యుఁడు గురుద్రోహి నాయనా! కష్టనాయని పర్యంతామ్మని వ్రాయుటచే నీవు కోపింపవలదు నీ వాగురు శిష్యు కోటిలోఁ జేరినవాఁడవుకావు. ఆగురు పరంపరలోఁ జేరినవారిని వారిశిష్య ప్రశిష్యులు ధ్యానింతురు గాని తక్కినవారేల ధ్యానింపవలయును? ఆంజనేయులవారు జ్ఞానకులములోఁ జేరిన వారైనచోఁ దమసర్వ సమత్వము జ్ఞానమహిమ ప్రకటింపనైన మీఁదఁజెప్పినకార్యము చేయవలయును. లేక యజ్ఞాచకులము లోఁజేరిరా బాగుపడుటకైనఁ జేయవలయును. కార్యముఫల దాయకముగాని శుష్కవాదముగాదు. కావున నాంజనేయుల వారు కార్యశూరు లగుదురుగాక యని సవినయముగఁ బ్రార్థించుచున్నాను.

ఆంజనేయులవారు తాము లక్షణమెఱుంగక దురన్యాయము చేయకుండుటకును, నీవు జీవన్ముక్తుఁ డెట్టివాఁడో-జ్ఞాని

యెట్టివాఁడో తెలిసికొని తున్నవేషధారుల మాయలకు వశపడక, ముడ్డికి మూఁతికి భేదము తెలియక వ్రాసెడివారి వ్రాతలను నమ్మక, బాగుపడుటకును-జ్ఞానిలక్షణము-జీవన్ముక్త లక్షణము కొంచెముగ వ్రాసెదను

“బ్రహ్మనిష్ఠుండగు నాచార్యునొద్ద, వేదాంతవాక్య తాత్పర్యమును బలుమాఱు శ్రవణముచేసి, శ్రుతార్థమును మనన నిధ్యాసనములచే మనస్సునందు దృఢపఱుచుకొని, సర్వసంగములు పరిత్యజించి, వైరాగ్యోపశమవృత్తులుగలిగి, జితేంద్రియుఁడై నిరహంకారుఁడై సర్వభూతదయాపరుఁడై నిరంతరము భగవంతునియందు వేదనోపాసనభక్తి శబ్దవాచ్యమగు ధ్రువానుష్ఠతిగలిగియుండుట జ్ఞానయోగమనంబడును.” సీ రా సం.

ఇట్టిదిగలయోగి జ్ఞాని.

శ్లో. సంజ్ఞాయ తే యేన త ద్దస్తదోషం,

శుద్ధం పరం నిర్మల మేకరూపమ్,

సందృశ్య తే వాప్యధిగమ్య తేవా,

తజ్ఞాన మజ్ఞాన మతోన్యదుక్తమ్ వి పు.

శ్లో ప్రత్యస్తమితభేదం య త్సత్తా మాత్రమగోచరమ్ ।

నచసామాత్రసంవేశ్యం, తజ్ఞానం బ్రహ్మసంజ్ఞతమ్ ॥

విష్ణుపురాణము.

శ్లో విద్యావినయసంపన్నే, బ్రాహ్మణే గవిహస్తినీ

శునిచైవ శ్వపాకేచ, పండితా స్సమదర్శనః ॥ భ గీ.

జ్ఞానీ త్యాగైవ మేమతమ్.

భ గీ.

శుద్ధము - పరిము - నిర్మలము - ఏకరూపము - హేయగుణ
రహితమునగు పూర్వోక్త భగవత్స్వరూపమును దేనిచే నెవఁడు
(బుద్ధిచే) దెలిసికొనుచున్నాఁడో, (కన్నులచే) జూచుచున్నాఁ
డో, యెవఁడు పొందుచున్నాఁడో, అట్టిది జ్ఞానము - తక్కిన
దహనము.

భేదగహితమై సత్తామాత్రమై, వాగగోచరమై, యాత్మ
ప్రకాశకరమై దేదియో యది బ్రహ్మజ్ఞానము విద్యావినయ
చతుఃశైవ బ్రాహ్మణనియందు, గోవురందు, నేరుగుచందుఁ
గుక్కయందు దానిని వండి తిను చండాలునందు సమభావ
మెవఁడుంచునో వాఁడు జ్ఞాని.

జ్ఞానియో నావ్రాణమేయని నాయభిప్రాయము. అని
కృష్ణమూర్తిచెప్పెను జ్ఞానసాధనములు — సాధనచతుష్టయ
సంపత్తి, వివేకాదిసంపత్తి, మఱియును.

ద్విపక మాచహీనత, యదంభత్వ, మహింస
మానితమౌంతియు, మఱియార్జవంబు
నాచార్య సేవయు, నాత్మనిగ్రహము
శౌచంబు, స్త్రైర్యంబు, సర్వవిషయము
లందు వైరాగ్య, మహంకృతి లేమి
పొందుగఁ బుట్టుట పాలియుట వ్యాధి
జరయు, దుఃఖము, దోషసంతతి వీని
పరయుచుంట, యస్తకీ, యాలును బిడ్డ

ద్విపద. లందు గృహాదుల నా సక్తిలేమి
 యొందినచో నిష్టమొండె ననిష్ట
 మొండె నెల్లప్పుడు నుల్లంబులోన
 నుండుట భేదంబునొందక, మఱియు
 నాయందు విజయ! యనన్య యోగమునఁ
 బాయని నిశ్చలభక్తిమై నుంట
 జనవర్జితంబైన స్థలమునందుంట
 జనులకూటముల నాసక్తి లేకుంట
 నిరత మధ్యాత్మమై నెగడజ్ఞానంబుఁ
 దిరముగఁ దలఁచుచుఁ దేజరిల్లుటయుఁ
 బరఁగఁదత్వ జ్ఞానపరమార్థ దృష్టి
 నరయ జ్ఞానంబు నా ఖ్యాతంబు లివియు ద్వి భ. గీ

వీని నన్నిటిని సాధించినవాఁడు జ్ఞాని

వ్యవహారదశయందు జ్ఞానివర్తన మెట్లుండునందువేమో.

హిరణ్యకశిపుఁడు ప్రహ్లాదుని బెట్టినహింసలు నీవు చదివి

తివిగదా. అప్పుడు ప్రహ్లాదుఁ డేమిచేసెను

చం పలువురు దానవుల్ పొడువ బాలునిదేహము లేశమూ
 త్రము। న్నొలియదు లోపలఁ రుధిర ముబ్బదు, కందదు
 శల్యసంఘముఁ। నలియదు దృష్టివైభవము నష్టముగాదు
 ముఖేందు కాంతియుం। బొలియదు నూతన శ్రమము పుట్టదు
 పట్టదు దీనభావమున్

ఉ. తన్నునిశాచరుల్ పొడువ దైత్యకుమారుఁడు మాటిమా
టికో | పన్నగశాయియోదనుజ భంజనయోజగదీశ యో
మహా | పన్నశరణ్య యో నిఖిలపావన యందు నుతించుఁ
గాని తాఁ | గన్నులనీరు దేఁడు భయకంపసమేతుఁడు
గాఁడు భూవరా

ఉ పాఱఁడులేచి దిక్కులకు బాహువులొడ్డఁడు బంధురాజు
లోఁ | దూఱఁడు ఘోరకృత్యమని దూఱఁడు తండ్రిని
మిత్రవర్గముఁ | జీరఁడు మాతృసంఘము వసించు సువర్ణ
గృహంబులొనికీ | దాఱఁడు కావచే యనఁడు తాపము
నొందఁడు కంటిగింపఁగన్.

ప్రహ్లాదుఁడు బాధ తెలిసి సహించుకొనెనా బాధయే
తెలియలేదాయందువేమో. ఆయఁకు శాధయే తెలియలేదు
ఏల?

గీ హరిపదాంభోజయుగ చింతనామృతమున
సంతరంగంబు నిండినట్టైన నతఁడు
నిత్యపరిపూర్ణుఁడగుచు నన్నియునుమఱిచి
జడతలేకయునుండును జడునిభంగి

శ్లో సత్వాస్తకమతిః కృష్ణే, దశ్యమానో మహోరగైః

స వివేదాత్తనోగాత్రం, తత్తన్నృత్యాహ్లాద సంస్థితః వి పు
మనస్సంతయుఁ గృష్ణునియందే యుండుటచేఁ బెను
బాములు గఱచుచున్నను తనదేహము దానెఱుంగఁడు. భగ
వంతునిస్థరించి సంతోషయుక్తుఁడైయుండెను ఇట్టివాఁడు జ్ఞాని

ఒకగురువుచుదుర్దార్థులుకొట్టిరి. ఆయనను శిష్యులు మరము లోనికిఁ దెచ్చి యుపచరించుచుండ స్త్రుతి కొంచెము వచ్చిన పిమ్మటఁ బరీక్షకై నేనెవరో మీకుఁ దెలియునా యని పాలు పోయచున్న శిష్యుఁ డడిగెను నన్నుఁ గొట్టినవాఁడేయని గురువు బదులిడెను ఈయనజ్ఞాని. కాలిపోవుచున్న మిథిలలో నాదేదియుఁ గాలిపోలేదని జనకుఁడుచెప్పెను ఈయని జ్ఞాని

జ్ఞాను లచఁగా నిట్టివారు. జ్ఞానగుణములు కొన్నియైన నుండిన వానిని జ్ఞానిచునుట యాపచారికము . సత్యముగాదు మీఁదఁజెప్పినగుణములు గలజ్ఞాని యేజాతివాఁడైనను జ్ఞాన బోధకుఁగా గ్రహింపవచ్చునుగాని యుత్తమకులుఁడు గాఁడని మంత్ర దేశికునిగా గ్రహింపరాదు

కొందఱు కబీరుచే కంచర్ల గోపన్నరామమంత్ర ముప దేశము నొందలేదాయని యడిగిరి. వీరు కబీరేకాలమువాఁడు గోపన్న యేకాలమువాఁడు కబీరు పంథాగ్రంథములందు నెందైన గోపన్న తన శిష్యుఁడని కబీరువాక్యము కలదా గోపన్న యెందైనఁదనమంత్రగురువు కబీరునిచెప్పెనా అట్టె నచో “ఆర్యులకెల్లమొక్కి విసతాంగుఁడనై రఘునాథభట్ట రాచార్యుల కంజలెత్తి” యని గోపన్న యేలచెప్పెను శంకరా చార్యులవారు మాలవానిని గురువనిచెప్పలేదా యని యొక యాక్షేపము? శంకరాచార్యుల వారితో వాదించిన మాల వాఁడు నేఁడు నాకు లభించెనేని నేనును గురువుగా గ్రహింప సిద్ధపడియున్నాను.

శంకరాచార్యులవారు గంగలో స్నానముచేసి యొక నాఁడు కాశీలోనికిఁబోవుచుండ భార్యాసమేతుడైన చండాలుఁ డొకఁడెదురుగావచ్చెను అప్పుడు శంకరాచార్యులు చండా లుఁడా తొలఁగిపోవునెను. అప్పుడు వారికిఁనువకు సంవా దముజరిగెను ఆవల చండాలుని యోగ్యతయెఱిఁగి శంకరులు గి శ్లోకములుచెప్పిరి. వీనికే మనీషాసంచకమనివేరు వానియం దిట్లు వ్రాయఁబడియున్నది బృహత్సామ్రాజ్య రత్నాకరము చూడుము.

శ్లో సత్యాచార్యస్యగమనే, కదాచిన్తుక్తి దాయకమ్
కాశీక్షేత్రం ప్రతి సహ, గౌర్యా మార్గేతు శంకరమ్
అంత్యవేషధరం దృష్ట్వా, గచ్ఛ గచ్ఛేతి చాబ్రవీత్
శంకరః సోపిచండాం, స్తం పునః ప్రాహ శంకరమ్

దీనివలన శంకరాచార్యులవారి కెదురుగవచ్చిన చం డాలదంపతులు గౌరీశంకరులని యేర్పడుచున్నది వాదము మీఁద వారెవరో తెలిసికొని

శ్లో జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తిషుస్ఫుటతరా యాసంవి దుజ్జృంభితే
యాబ్రహ్మాది పిపీలికాంశ తచషు ప్రోతా జగత్సాక్షిణీ
సైవాహం నచదృశ్యనస్త్వీతి నృథప్రజ్ఞాపియస్యాపిచే
చ్ఛండాలోస్తు నతుద్విజోస్తు గురురిత్యేషా మనీషామమ
యనిచెప్పిరి అయ్యో యిట్టిచండాలుని గాంచు భాగ్య మైన నాకీజన్మంబునఁ గలదా

శంకరాచార్యులవారు గురువనిచెప్పినంతమాత్రముననే
మంత్రగురువని భ్రమింపవలదు భాగవతంబున నేకాదశస్కం
ధంబున నొకయవధూత తనకు నిరువది నలువురు గురువులనిచె
ప్పెను. ఈ ౨౪ గురిలో చెట్టులు గుట్టలు వేశ్యలును గలరు

భారత భాగవతముల దాక నేలపోవలె నావిషయమే
నేనుజెప్పెదను తెంకాయచిప్పశతకమున(అముదిత్రభాగమున)

గీ దోనెపూడిని నీపూరిలోనఁ గలుగు

కవ్వకొవ్వల గుర్వులుగా గ్రహింపఁ

గంటి నిర్వర, వారు న౯ గౌగిలించి

మాత బిడ్డల నిమిరెడి మాద్రుగాఁగఁ

దనువు నిమిరిరి యెంతయో చనువుదోఁచ

నెన్నినాళ్లకుఁగంటిరా యన్నయనుచు

నెన్నఁడో యెడఁబాసిన చిన్నికొమరు

మరిలఁగాంచిన తల్లుల కరణఁ గంట

నీరుగార్చుచు, నిశ్చేష్ట నిలువనేను

లక్ష్మీ దేవమ్మయును మహాలక్ష్మీయమ్మ

కన్నకూతులకంటెను గరముప్రేమ

గల్గుపారయ్య వారు నాకాళ్లు దాక

వలవదనుచునుగోపించి పలికినాఁడఁ

బూర్వ; మయ్యయ్యె నాబుద్ధిపూరిమేయ

మైల వారలు తపసిని మఱుగు నేచు

వారు న౯దాకఁ బోలియుఁ దపంబటంచు

గీ సర్వమును వాసుదేవుడొక్క జ్ఞానమేది.
కమ్మకొమ్మలవలన భ్రమమ్ము దీతె,
దలచినాడ నిటుల్ వారు దాకువేళ;
దరుఁబలంపఱు తల్లులొక దలపుగలదు
చెడునెకొమరుండు తల్లి స్పృశించెనేని

* * * * *

ఎందు నామది నీరూప మందె యనుచు
నెందు నాతలవ్రాల్తునో యందె నీదు
చరణయుగమని యధ్యవసాయముండి
బరులు నే నను తెల్లను భ్రాంతిగాదె?
నేను ననుదాక హానియు నివ్వటిలునె?
ఆదినారాయణస్పర్శ హానికరమె?
ఇట్టిభావంబుతోడ నేనెల్ల వేళ
శుశకచండాల గార్దభసూకరముల
కన్నటికి మ్రొక్కుచుందు నారాయణాంశ
మనుచు భగవతేనమ యనుచునోరె.
బరులు స్పృశియింప నేమిట్టి పడితిచేని
నిన్నియును నపహాస్యమై యెన్నఁబడదె?

* * *

కలికిగుణములతిప్ప టెంకాయచిప్ప.

తెనాలితాలూకాలోఁ గొన్ని గ్రామములు తిరుగునపుడు జింకచర్లము కౌశీనముగా ధరించియుంటిని అప్పుడొక గ్రామములో నొక కమ్మగ్నహస్తానింటికి రామభిక్షకై పోయితిని. ఆ యిల్లాలు నన్నుఁ జూచి దేవుఁడుకప్పినతోలు చాలక మరల మఱియొక తోలుతోఁ గప్పవలయునా యని ప్రశ్నించెను ప్రాణములు నిలువునఁ బోయినట్లయ్యెను “తల్లీ! స్త్రీలకు వెఱచిచుమీ! యంటిని” “ఇంకను నీ కీ భ్రాంతిపోలేదా?” యని యామె యనెను. “రామకార్యార్థమై” యని యంటినిగాని నాలో నేనే నగము చచ్చితిని

స్వప్నమున భగవంతుఁడు బోధించియు, నాచార్యుఁ డనుజ్ఞయిచ్చియు నొకవిషయమున నాజంకు సమసిచదిగాదు ఆఱు భిన్నగ్రామంబుల నార్వర స్త్రీలచేత దైవికముగ నా జంకు పడలెను. నాయనుభవ మందిట్టివి మఱికొన్నిగలవు వీరందఱు నాకు గుర్పులే గురు వనఁగా నజ్ఞానాంధకారముఁ బోఁగొట్టువాఁడు. వీరందఱియు నావిషయమునఁ జేసినవారై, ఒక్కవిషయము దృఢపడ భగవంతుఁ డిందఱచే నిన్నివిధముల బోధపఱిచెను. వీరిమూలమున నజ్ఞానలేశము (ఇంకను బది కాంక్షిఁచినంతయున్నది) సమయటనిజమే వీరిని గురుభావంబున నేను గౌరవంబున స్మరించుచుంటయు సత్యమే ఐనను వీరి పాత్ర యి తీసికొంటినా? వీరి చేసుకొన్నదేశమునొంది తినా? “వు నాయనా! పదములలక్షణాన్వయము లెఱిగి కార్యము చేయుము. పండితస్తుల్యుల యా పాత మధుఁజల్పి

తముల నమ్మకుము వారేమి చెప్పుచున్నారో వారికే తెలియదు. దానికై దుఃఖించెన జ్ఞానికి జీవన్ముక్తునకు విశేష భేదము లేదు జ్ఞాని కానివాఁడు జీవన్ముక్తుఁడు కాఁబాలఁడు మి మదిరాపాసమదాంధుఁ డాత్మపటమున్ మైచుండినన్ హతినన్ | వదులైవ్రేలినఁ జూడఁడప్పగిది జీవన్ముక్తుఁడు ద్యుత్యమా | ధిదశాప్రాప్తసుఖాయుతానుభవ తృప్తి మత్తుడై మేనునె | ముదిఁగూర్చుండిన లేచినన్ నడిచినన్ మన్నింపఁడే నంచుఁ దాన్ ||

మ తరుణీనందన బంధుసాధురిపు మిత్రవ్రాతముల్ తన్నుఁబ | ల్లఱునిందించిన నన్నుఁతించిన మహామానాసమానాదుఁడ | నెఱివొందించిన నిర్వికారుఁ డగుచున్ నిశ్చేష్టుఁడైయుండు భా | స్వరతత్వాను భవజ్ఞుఁ డెయ్యెడల జీవత్మస్థిదేహస్థితీ ||

గీ బహుళసంకటములు ప్రాప్తంబు లైనచోఁ
దల్లడింపఁ డాత్మతత్వ విదుఁడు
వాయు శీతవహ్ని వర్షాతపముల
కించుకైన గిరి చలించనట్లు

ఇంకను వలయునేని సీతారామాంజనేయ సంవాదము

౩. ఆ. ౧౭౨ ౧౭౬. ౧౭౭ పద్యములను చూడుము.

జీవన్ముక్తులు జ్ఞానులు నిట్టివారైయుండు జాతులను శోధింప
లను పంచకులను పంభాచారులను, గామదాసులను, శిశో

సరపరాయణులను సర్వామేధ్యసదార్థభక్షకులను నదిష్టస్తూత్రులను సగుసప్రత్యక్షకులను జీవన్ముక్తులని జ్ఞానులని యజ్ఞులు వ్రాయనాహసించినపుడు వారిమాట లెంతవఱకుఁ బొటించవలయునో నీవే యాలోచింపుము

“యేజాతివాఁడైనను, పుట్టువచ్చే శూద్రుఁడనియు, జన్మయె శూద్రత్వములేక అజ్ఞానసమన్వితమనియు విఘ్ననోదయముచేఁ గ్రమేపిపైమెట్టుకు రాగలడనియు ప్రామాణ్యగ్రంథములు బోధించుచుండ - - - - - నానుదాసు గారు శూద్రునిబోధచే చెడుట యెటులగమనించిరో తోచలేదు” అని విమర్శనము ప్రత్యుత్తరము.

ఏజాతివాఁడైనను పుట్టుకచే శూద్రుఁడనుట సరిగాదు. వీరిమనసునందు జన్మనాజాయతే శూద్రః కర్మణాజాయతేద్విజయనుశ్లోకము స్మరించి యిటువ్రాసిరని యెఱుంగుదు ఈ శ్లోక మేచ్ఛత్రిలోనిది? ఏసంపర్శమునఁ జెప్పఁబడినది వీరి “ప్రామాణ్యగ్రంథ” మేది? ముందుగందెలియవలెను. ఇచట ద్విజుఁడనఁగా బ్రాహ్మణుఁడనుటతప్ప. ద్విజశబ్దము బ్రహ్మక్షత్రియ వైశ్యులకు మువ్వరకు నన్వయించును ఈ మూఁడు వర్ణములవారు జన్మముచే శూద్రప్రాయులు. అనఁగా నుపసయన సంస్కారము జరగువఱకు వీరు శూద్రులవలె నిలువఁబడి యుచ్చపోయుట, యెంగిలితినుట లోనగుకార్యములు చేసినను బాపములేదు. ఉపసయనముతో రెండవజన్మము వచ్చును.

సశేషము.

ము ము క్షు హి త చ ర క్తి .

వి ష య సూ చి క.

విషయములు.	పొరటలు.
మోక్షలక్షణము	2
ముక్తికనధికారులు.	6
నిర్వేదము	10
సాధువులు	17
అసాధువులు	20
గురులక్షణము	21
అయోగ్యదేశికులు	25
మతములు పుట్టినవిధము.	26
మతత్రయము	34
చెట్టుముందా? విస్త్రుముందా?	35
సర్వజ్ఞత్వ సర్వశక్తిమత్వ సర్వవ్యాపకత్వములు	36
సచ్చిదానందరూపత్వము	38
బంధమోక్ష నిదానము	44
తత్త్వము	48
ఈశ్వరతత్త్వము	49
సగుణసాకారలక్షణము	50
జీవతత్త్వము	67
వక్రతితత్త్వము	73
పరిణామక్రమము	77

విషయములు.

పౌరటణ.

బంధము మోక్షము	98
తరణోపాయము	100
అహంకారజయము	110
మమకారజయము	117
దశేంద్రియజయము	127
మనోజయము	135
వైరాగ్యము	139
కామజయము	157
క్రోధజయము	161
లోభజయము	164
శోకము	166
మోహజయము	169
గర్వజయము	174
భయము	176
లజ్జజయము	179
బాల్యము	186
నిద్రాజయము	188

ద్వితీయాశ్వాసము

వాసుదేవస్మర్తవ్	1
కర్మయోగము	6
సృష్టిహేతువు	11
అష్టాంగయోగము	16

విషయములు.	పొరటలు.
జ్ఞానయోగము	26
అజప	28
జ్ఞానసాధనములు	32
భక్తియోగము	33
భక్తివిరోధులు	54
ప్రపత్తి	59
ఆచార్యాభి మానము	74
విరోధులు	77
పదార వివేకము	117
సృష్టిహేతువు	123
దైవసంకల్పము	129
శ్రీవైకుంఠ గతిచింతన ప్రకారము	132
అత్వముల యవసంహారము	149
ముముక్షునిత్యచర్య	151

శ్రీరామ
భక్తి సంజీవని.

ఇది శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామ సేవక సమాజమువారి
తైంకర్య గూఢ మానవత్రిక.

దీనికి సర్వస్వామి శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామమూర్తి
విలేఖకుఁడు — ఆంధ్రవాల్మీకి వావిలికొలను నుబ్బరావు (వానుదాసుఁడు)
ప్రకటనస్థలము — వాల్మీకేశ్రమము, ఒంటిమిట్ట కడప మండలము

చందాల వివరము.

ఉపచారికులు	సంసర్పరమునకు	. ౨—౦—౦
ధారకులు		౫—౦—౦
జీవాతువులు	,	౧౦—౦—౦
పోషకులు	.	౨౫—౦—౦
× తుకులు		౫౦—౦—౦
ఉజ్జీకకులు	,,	౧౦౦—౦—౦

అంతకుఁ బైపడి యిచ్చువారు ప్రతిసాపకులు
సంసర్పరము చందాకుఁ దిక్కున ప్రహింఁబడు
మూర్ఖుననయందున్న శక్తిమాంకు కనకజ్జలమిట్ట కోదండ
నునారము చెయ్యవారికిఁటి వారికిఁటి
కుత్తుక నెఁదిమింఁ ప్రతితిలో వాలనఁ దిడిన గాన గా పోయె
వారు ధారకులు
స్మృతిగిరిగించు కొమ్మములఁటివారు భవానువులు
దేహమునకు కొంచెము గొమ్ములుగునట్లు చెయ్యవారు పోషకులు
మరిల నపాయమురాకుండు ప్రతికూలములనెంచు చన సీమముల
రక్షించువారు గతుకులు

ఉజ్జీకఁబఁ జేయువారు, ఉజ్జీకకులు
సేవము నిలుపువారు ప్రతిసాపకులు

విడిపత్రిక 0—4—0

వావిలికొలను సుబ్బరాయకృతము.

ఆంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము.

రూ అ. పై

శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము, 4-వ కూర్పు

విశేషలఘుటీకతోడ రెండు సంపుటములు మును

పటికంటె జక్కగ నవరింపఁబడినది 8 0 0

మూడు సంపుటములు 10 0 0

ఏడు సంపుటములు 13 0 0

వాసుదాన ప్రణీతము.

ముఠా క్షుహితచర్య.

రూ అ. పై

ముముక్షుహితచర్య—ప్రథమభాగము

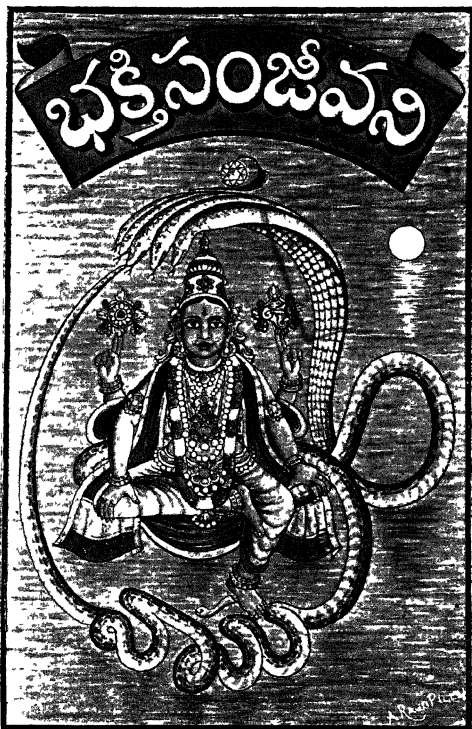
(పేపర్ కవర్) 0 14 0

,, ద్వితీయభాగము

(పేపర్ కవర్) 0 14 0

రెండు భాగములు కలిపి కాలిగ్నో బైండు 2 2 0

PRINTED AT B M PRESS, MADRAS & PUBLISHED BY V SUBBA RAO, ONTIMITTA

శ్రీ భక్తి సంజీవని.

ఇది భక్తి జ్ఞాన కర్మ యోగములఁ దెలుపు మాసపత్రిక.

ప్రతి హూణమాసారంభంబున వెలువడుచుండును.

విలేఖకుఁడు - ప్రకాశకుఁడు వావిలికొలను సుబ్బరావు,

(వాసుదాసుఁడు.) ఒంటిమిట్ట.

“భక్తిరేవైనం గమయతి, భక్తిరేవైనం దర్శయతి ।

భక్తివశః పురుషః ॥” మా. శ్లోతి.

భక్తియే భగవంతునిబొందించును. ఆయనను దర్శింపఁ

జేయునది భక్తియే. భగవంతుఁడు భక్తివశుఁడు.

సంపుటము ౨. { ప్రమోదసం॥ ఆశ్వయుజమాసము. } సం-చిక ౧౦.
అక్టోబరు నెల ౧౯౩౦ సం॥

శ్రీరామాయనము.

రామచంద్రమహారాజుకు జేజే

భూమితనయాపతికిని జేజే

సామజవర సంత్రాతకు జేజే

శ్యామ సుందరమూర్తికి జేజే

॥రామచంద్ర॥

రావణ కంఠవిదారికి జేజే
 దావబ్యాలాపాయికి జేజే
 గోవర్ధనగిరిఛారికి జేజే
 దేవకి ముద్దులపట్టికి జేజే ||రామచంద్ర||

ఆనత రాక్షసవైరికి జేజే
 దానదయాపరమూర్తికి జేజే
 మానవతీ భయహారికి జేజే
 దీనచయా వనకేళికి జేజే ||రామచంద్ర||

ఏకశిలాపురవాసికి జేజే
 త్సౌకన్యాసంయుతునకు జేజే
 లోకపాలనా పరునకు జేజే
 శ్రీకర గుణభూషితునకు జేజే ||రామచంద్ర||

వాసుదేవ శుభమూర్తికి జేజే
 వాసుదాన వరదునకు జేజే
 దాసజ నావన రతునకు జేజే
 వాసరపతికుల మణికిని జేజే. ||రామచంద్ర||

—❦— సంజీవనీ దోషములు. —❦—

(గతసంచికా శేషము ౪౨౦-వ పుట చూడు.)

శ్రీరాములగుఱించి విశేషించి చెప్పటకుఁ గారణములు సంజీవని ముందే ప్రకటించియున్నది.

౧. సంజీవని శ్రీకోదండరామ సేవక సమాజ పత్రిక నుగుట.

౨. శ్రీకోదండరామసేవక సమాజసభ్యులకు నిష్ఠ
దేవత ముఖ్యముగ శ్రీరాముఁ డగుట.

౩. సర్వ ముముక్షువులకు శ్రీరాముఁ డుపాస్యమూర్తి
యగుట.

౪. పల్లతములవారికి శ్రీరాముఁడు పంశ్యుడగుట.

౫. సీతారాములు సులభులు - స్వరణమాత్ర సంత
ష్టులు సమస్కారమాత్ర ప్రసన్ను లగుట.

౬. శ్రీరాముఁడు భక్తిముక్తి దాత యగుట.

౭. కరుణాకాకుత్స్థ యని బిరుదు వహించియుండుట.

౮. భక్తి యే కాంతము - అసన్యమునై యుండవలయు
నని బోధించుట.

ఇత్యాదులు కారణములు.

అట్టిదేవుఁడు అట్టియుపాయము మఱియొందు లేదా
యందురేమో - లేడు లేను అనియే ప్రత్యుత్తరము. ఉన్న
దందురా మీ రట్టిమార్గమున నట్టిదేవుని గొలిచి ఫల మను
భవింపుడు. అశోక వనంబున రాక్షసస్త్రీలు సీతాదేవిని
జూచి,

ఓసి సీతా సీమగఁడు మనుష్యుఁడు - రావణుఁడు మను
ష్యులఁ దినువాఁడు. సీమగనికి రెండుచేతులు - రావణునకు
నిరువదిచేతులు. సీమగనికి నొకతల - రావణునకుఁ బది
తలు. సీమగనికి రెండుకన్నులు - గావణునకు నిరువది

కన్నులు. నీమగఁడు వనవాసి - రావణుఁడు పట్టనవాసి. నీ మగఁడు రాజ్యభ్రష్టుఁడు-రావణుఁడు సింహాసనస్థుఁడు. నీమగనికి సేవకులు లేరు - రావణునకు లక్షలకొలది కలరు. నీ మగఁడు దరిద్రుఁడు - రావణుఁడు మహేశ్వర్యసంపన్నుఁడు అని యీ ప్రకారము చెప్పిరి. నీత యంగీకరించెనా?

మీరావణుఁడు గొప్పవాడైన మీరు సేవింపుఁడు. నన్నేల పీడించెద రనెను. పతివ్రతయగు స్త్రీ నిటువేద మైనను దనమగనిని గొప్పగాఁ జూచినట్లు సేవించినట్లు కోటి శ్వరులనైనఁ జూచునా? భక్తుఁ డట్టివాడే. కావున మారాముడే గొప్పవాఁడు మాభక్తిమార్గమే శ్రేష్ఠమని సంజీవని చెప్పెను-చెప్పుచున్నది - చెప్పఁగలదు. శాస్త్రములు ప్రమాణము. ఫలానుభవము సాక్ష్యము. అట్లు లని సంజీవని యితరదేవతల నిందింపదు. ద్వేషింపదు. గౌరవింపకపోదు.

అయ్యా! నీమతప్రకారమైనను రాముఁడు నారాయణుని యవతారమూర్తియే కదా. నారాయణుఁ గూర్చియే యేల విస్తరించి వ్రాయరాదు. అందురేని ఇరువురకు భేదమే మేమెఱుంగము. మబ్బులోని నీరేకదా చెఱువులలో - నదులలోనుండునీరు - మబ్బులోని నీరు ద్రాగక నదులలోఁ దటాకములలో నుండునీరు మీ రేల త్రాగెద రనిన మీరేమి ప్రత్యుత్తర విచ్చెదరు? చాతకము మబ్బులోనినీరే నేలయంటకముండే త్రాగును. అంతటిశక్తిచాలని యితరజం

తువులు నదీతటాకములలోని నీరే త్రావును. దప్పితీరుట
రెంటను సమానము. ఒకటి దుర్లభము - మఱియొకటి
సులభము. ఒకటి శ్రత్యక్షము. మఱియొకటి పరోక్షము.

మనురయందున్న కృష్ణమూర్తిని దర్శింప గోపికలు
పోయిరి. ఆనమయమునఁ గృష్ణమూర్తి కిరీటము - హారాంగ
దాదిభూషణములు - పట్టువస్త్రములు - శంఖము - చక్రము
ధరించి సింహాసనముపైఁ గూర్చుండియుండెను. కృష్ణదర్శ
నము కావలయునని కోరఁగా ద్వారపాలురా పామరశ్రీలను
లోపల విడిచిరి. కృష్ణుఁ డేడీ యన నీయనయే యని
యచ్చటివారు చూపిరి. ఛీ యీయన మనకృష్ణుఁడు కాఁడే
పోదము రండని వారు తిరిగిపోవుచుండిరి. ఇంతలోఁ గృష్ణుఁడు
నెమలిపించుము - వేగువు - వనపుష్పములమాల లోనైన గోప
చిహ్నములు ధరించి మరల వారల రమ్మని చెప్పిపంపెను.
ఆకృష్ణునిఁ జూచి మనకృష్ణుఁడే మనకృష్ణుఁడే యని కృష్ణా
కృష్ణా యని పైవడి కాఁగిలించిరి.

బద్ధుడైన హనుమంతునిఁ జూచి ప్రహస్తుఁడు నీవు
విష్ణువు పంపఁగా వచ్చితివా? ఆయనకు నీకు స్నేహము
కలదా యని యడుగ హనుమంతుఁడు విష్ణు వెవ్వరో నాకుఁ
దెలియదు. ఆయన పంపఁగా నేను రాలేదు. రాముఁడు
పంపఁగా వచ్చితి ననెను. లీలాశుకునకు భగవంతుఁడు శర
చాపములు కిరీటము ధరించి శ్రీరామచంద్రమూర్తివలె గోచ

రింపఁగా వానిని నావలఁబెట్టి వేణువు-నెమలిపించెము ధరించి వచ్చితివేని యీవల నమస్కరించెద ననెను. శ్రీరాముఁ డెవఁడు శ్రీకృష్ణుఁ డెవఁడు? ఇట్టి నిదర్శనములు పెక్కులు గలవు. వారి వారి యిష్టదైవములగుఱించి యిట్టి యభిప్రాయము గలవారై యాయాదేవతాభక్తులుండవలయు ననియే సంజీవని మార్గదర్శినియై బోధించుచున్నది. ప్రార్థించుచున్నది. సంజీవనియందు మతద్వేషము - దేవతాంతరద్వేషము కల్పించుట తుర్రబుద్ధిలక్షణము.

వైష్ణవధర్మశాస్త్రములప్రకారము కేవల వైష్ణవత్వమునకుఁ బంచసంస్కారదీక్ష యావశ్యకము. అది లేనివానికి నారాయణాష్టాక్షరి యుపదేశింపరాదు. వీరివృత్తము చాతకము వంటిదే. అట్టిమార్గమునఁ బోలేనివారికిఁ బోవ నిష్ఠములేనివారికి రామాష్టాక్షరి, షడక్షరి ప్రశస్తములు. ఉభయులకు ఫలము సమానము. ఒకటి యద్వారకము మఱి యొకటి సద్వారకము. ఒకటి హనుమంతుఁడు లంకలోనికి నెగిరి దూఁకినట్లు. రెండవది వానరులు రామలక్ష్మణులు సేతువుమీఁద నడచి లంకకుఁ జోయినట్లు.

ఉపనదులు యమునా సరయువులు గంగలోఁ గలసి సముద్రము చేరుటవంటిది సద్వారకము. గంగ సరిగాఁ బోయి స్వతంత్రముగా సముద్రము చేరుటవంటిది యద్వారకము. వారివారి శక్తి భక్తి కొలఁది వారు వారు వర్తింతురు.

ఉభయాధికారములు తెలిపి సంజీవనీకార్యాలయమువా రుభయలకును జేసిన సాహాయ్యము చేయచున్నాడు.

బ్రాహ్మణులకు క్షత్రియులకు వైశ్యులకు విధ్యుక్తకర్తములు గలవు. అవి చేయకపోయినచో వారు భ్రష్టులు కావున నవి చేయవలసియే యున్నవి. ఆవిషయమున వారిని హెచ్చరించి భ్రష్టులుకాక యుండుచీ యని వారికృత్యములు వారికిఁ దెలుపవలసియున్నది. శూద్రులు పుణ్యాత్ములు వారికిఁ గర్తబంధములు లేవు. కావున విశ్వంఖలముగ వారు భక్తి నాధింపవచ్చును. శూద్రులది నష్టిలేని వ్యాపారము - ద్విజులది నష్టితోఁగూడిన వ్యాపారము - ఒకశూద్రునకు నొక బ్రాహ్మణునకు నొకగంట విరామము నొరకె ననుకొనుచు. ఈగంటకాలములో నొకనిమిషమైన వ్యర్థము పోనీక శూద్రుఁడు జపము ధ్యానము లోనైనవి చేయవచ్చును. శూద్రునిదాక నేలపోవలె - బ్రాహ్మణ భార్యభర్తలలో స్త్రీకున్నంత సౌకర్యము - భావస్థితి (యామె భక్తిమార్గమందు వర్తింపఁ దలఁచెనేని) పురుషునకు లేదు. బ్రాహ్మణునకో స్నానము - సంధ్య లోనైనకర్తములు తీర్చికొనిగాని జపించుటకు నధికారము లేదు. వీని కొకయరగంటయైన నధమపక్షమునఁ గాలము పోవును. ఉద్ధరించునవి కర్తములు గావు. అట్లని వానిని మానెనా బ్రాహ్మణుఁడు భ్రష్టుఁడగును. బాధిచండాలునకంటె నధముఁ డగును. కావునఁ గర్తములు

తీర్చియే భగవత్కార్యము చేయవలసియున్నది. ఇరువురిలో నెవరిపని మేలు? భష్ట్రాహ్మణుఁడు శూద్రులతోడి సపంక్తి భోజనమునకును నర్హుఁడు కాఁడు. ఘోరపాపములు చేసినఁ దప్ప శూద్రుఁడు పతితుఁడు గాఁడు. కర్తవ్యమువలనఁ గలుగు పాతిత్యభయము శూద్రునకు లేదు. ద్విజులకుఁ గలదు. భక్తివిషయ మందఱకు నమానమైనను గర్తవిషయము ద్విజులకుఁ జెప్పవలసివచ్చినది. అదియు దేనివలన? జీవ బ్రహ్మైక్యవేదాంతరహస్య మనెడి పనికిమాలిన పుస్తకము విపరీతకర్తములు బోధించుటవలన. ఆ గ్రంథమును జూచి యోగమునఁ జెడినట్లు కర్తాచారముల నెందఱు చెడుచున్నారో యని యావిషయములు వ్రాయవలసివచ్చెను. ఇంకను గొన్ని వ్రాయవలసియున్నవి. కొందఱు అది వ్రాయలేదే - ఇది వ్రాయలేదే యనుచున్నారు. ఇంతచిన్న పత్రికలో నన్ని విషయము లేక కాలమున నెట్లు వ్రాయ సాధ్యపడును? యోగము-కర్తము-భక్తి-జ్ఞానము వీనినిగుఱించి క్రమక్రమముగ సంజీవని వివరముగాఁ దెలుపఁగలదు. చందాదారులు లేనిపోని దురూహలపాలుగాక యోర్పు ఓపిక గలవారై క్రొత్తచందాదారులను జేర్చి సంజీవని సుద్ధరింతురుగాక యని ప్రార్థనము. ఇప్పుడున్న చందాదారులు శ్రమించియైన నిక ౬౦౦ మందిని గ్రొత్తవారిని జేర్చి రేని యిప్పటిచందా హెచ్చింపకయే రర పుటల బదులు ౬౪ పుటల గ్రంథము సంజీవని ప్రకటింపఁగలదు.

—❖— పుంశ్రము. —❖—

(గతసంచికా శేషము ౪౦౩వ పుట గూడు.)

ఈవిషయమునఁ బద్మపురాణమందలి కొన్నివాక్యములుదాహరించుచున్నాను.

పద్మపురాణము - ౩౧ అధ్యాయము.

శంకరః.

శ్లో. ఊర్ధ్వపుంశ్రస్య మాహత్త్వం, ఎత్యౌమి శుభదర్శనే
 ధారణా దేవ ముచ్యంతే, భవబంధా ద్విజోత్తమాః
 ఊర్ధ్వపుంశ్రస్య మధ్యేతు, విశాలే సుమనోహరే
 లక్ష్మ్యే సార్థం సమాసీనో, దేవదేవో జ్వార్దనః
 ధారయే దూర్ధ్వపుంశ్రంతు, త్రిసంధ్యాసు ద్విజోత్తమః
 సర్వపాపవిశుద్ధ్యర్థ మస్తాపూర్త ఫలాప్తయే
 ఊర్ధ్వపుంశ్రవిహీనస్తు, సంధ్యాకర్తాదికం చరేత్
 తత్సర్వం రాక్షసై ర్నీతం, సరకం చాదిగచ్ఛతి
 ఊర్ధ్వపుంశ్రంతు సర్వేషాం సనిషిద్ధం కథంచన
 ధారయేత్ తత్త్రియాద్యోపి, విష్ణుభక్తో భవే ద్యది
 హరేః పాదాకృతిం ధార్య మూర్ధ్వపుంశ్రం విధానతః
 తయా భృతోర్ధ్వపుంశ్రస్తు సర్వయజ్ఞఫలం లభేత్
 సందనం చ హరిద్రా చ తథా భస్మాగ్నిహోత్రజమ్
 యత్ర దివ్యంహరేః క్షేత్రం, తత్రైవ మృదమాహరేత్
 పైవ శ్రేయోర్ధిభిర్నాహ్య, హ్యూర్ధ్వపుంశ్రస్య ధారణే

పర్వతాగ్రే నదీతీరే బిల్వమూలే జలాశయే
 సింధుతీరే చ వల్లీకే హరిశ్చేత్రే విశేషతః
 విష్ణోః స్నానోదకం యత్ర, ప్రవాహయతి నిత్యశః
 పుండ్రాణాం ధారణార్థాయ గృహ్ణీయాత్తత్ర మృత్తికామ్
 శ్రీరంగే వేంకటాచ్రా చ శ్రీకూర్మే ద్వారకే శుభే
 ప్రయోగే నారసింహాచ్రా వారాహే తులసీవనే
 గృహీత్వా మృత్తికాం భక్త్యా విష్ణుపాదజలై స్సహ.

అర్థము.

పార్వతీ' సూర్యపుండ్రమాహాత్మ్యముఁ జెప్పెద
 వినుము. దానిని ధరించుటవలన జననమరణబంధములు
 తొలగిపోవును. ఊర్ధ్వపుండ్రము నడుమ లక్ష్మీసమేతుఁడై
 నారాయణుఁ డుండును. ద్వీజులు మూఁడు సంధ్యలయం
 దును సూర్యపుండ్రము ధరించియే యుండవలయును. దీని
 వలనఁ బాపములు నశించును. ఇష్టాపూర్తిఫలము లభించును.
 ఊర్ధ్వపుండ్రము లేక చేయు సంధ్య - జపము లోనైన వాని
 ఫలము రాక్షసులకుఁ జోవును. దానివలన సరకము ప్రాప్తి
 చును. విష్ణుభక్తిగలవారైనచో క్షత్రియులు లోనగువారును
 సూర్యపుండ్రము ధరింపవలయును. ఇది యెవ్వరికి నిషిద్ధము
 గాదు. ఊర్ధ్వపుండ్రము శాస్త్రప్రకారము విష్ణుపాదాకృతిగా
 ధరింపవలెను. దానివలన సర్వయజ్ఞ ఫలములు లభించును.
 చందనము - పసుపు-హోమాగ్నివలనఁ గలిగినభస్మము - విష్ణు

క్షేత్రములందలిమృత్తిక, పర్వతాగ్రములందుఁ బుణ్యనదీ తీరములందు, మారేశుచెట్లమొదలయందుఁ దటాకములందు, సింధుతీరమునందుఁ బుట్టలయందు, విష్ణుస్నానోదకము పాఱు స్థలమునందుండుమృత్తికను, నూర్ధ్వపుంశ్రార్థము గ్రహింప వలయును. శ్రీరంగము-వేంకటాద్రి-శ్రీకూర్తము-ద్వారక-ప్రయాగ-నృసింహాద్రి-వరాహక్షేత్రము-తులసీవనము వీని యందుండు మృత్తికను విష్ణుపాదజలముతోఁ జేర్చి ధరింప వలయును. అని శంకరు లుపదేశించిరి.

ఇవన్నియు గ్రాహ్యములైనను, శ్వేతమృత్తికయు హరి ద్రాచూర్ణము సంప్రదాయ సిద్ధమైనవి. హరిద్రాచూర్ణ మనఁగాఁ బసుపుపొడిగాని కుంకుమపువ్వుపొడిగాని శ్రీచూర్ణ ముగా ధరింప నుపయోగింపవలయును. అంగడినుండి తెచ్చిన దట్టులే యుపయోగింపరాదు. విష్ణుగాత్రపరామృష్టా మ్మని యుండుటచే ముందు భగవంతునకు నర్పించినదియై యుండ వలయును. నేడు సమర్పించినది రే పువయోగింపవచ్చును.

ఈపుంశ్రములు పండ్రెండు పదుమూడు ధరింపవల యుననియు నవి ముఖము - ఉదరము - జొమ్మ - కంగములో నగు స్థానములందు ధరింపవలయుననియు శాస్త్రములు చెప్ప చున్నవి. ఆస్థానములనే నేను యోగమార్గానుసారముగ మఱి వేఱుపేర్లతోఁ జెప్పెదను. దానినిబట్టి బుద్ధిమంతులు విశేషము గ్రహింపఁగలరు.

హృదయశోర్ధ్వపుండ్రములు ధరింపవలసిన స్థానములు.

౧. ఆక్షాచక్రము - లలాటము.

౨. మణిపూరకచక్రము - నాభికిమీఁద

౩. అనాహతచక్రము - వక్షము

౪. విశుద్ధచక్రము - కంఠము-అహారనాళముమీఁద

౫. యకృత్తు - (Liver) రెండవదానికిఁ గుడివైపు.

౬. దక్షిణభుజము

౭. కంఠమునందు పింగళానాడిమీఁద విశుద్ధచక్రము
నకుఁ గుడివైపు - ఈనాడియిక్కడ స్పష్టముగఁ
దెలిసినట్లు నాసారంద్రమందుఁగాని శ్వాసకోశ
మందుఁ బ్రవేశించిన తరువాతఁ గాని తెలియదు.

౮. స్లీహము (Spleen) ఇదిరెండవదానికి నెడమవైపు.

౯. వామభుజము.

౧౦. ఇడానాడిమీఁద విశుద్ధచక్రమునకు నెడమవైపు.

౧౧. కుండలిస్థానము - సుషుమ్నాద్వారమార్గారం
భము.

౧౨. త్రికము - మేరుదండమునకుఁ బైభాగము (Me-
dulla oblongata)

౧౩. బ్రహ్మరంద్రము.

ఈపదుమూడు స్థానములకు దేవతలు.

౧ కేశవుఁడు - ౨ నారాయణుఁడు - ౩ మాధవుఁడు -

౪ గోవిందుఁడు - ౫ విష్ణువు - ౬ మధుసూదనుఁడు - త్రివిక్ర

ముడు - ౨ వామనుడు - ౯ శ్రీధరుడు ౧౦ హృషీకేశుడు -
౧౧ పద్మనాభుడు - ౧౨ దామోదరుడు - ౧౩ వాసుదేవుడు.

చక్రములలో నాలుగింటిని మాత్రము గ్రహించి
మూలాధారి మేహసముల వదలనేల యని కొంఁఱు సందే
హింపవచ్చును. నాభికిఁ క్రింది ప్రదేశ మశుద్ధము. ఆరెండు
చక్రముల ధ్యానము ప్రాకృతమే తామసమే కాని రాత్రి
యము గాదు. నాభ్యా ముపరితిష్ఠతి యని ఆత్మవిచారిపరులకు
నాభి క్రింది ప్రదేశములతోఁ బనిలేదు. సంక్షేపించి చెప్పి
నను నిప్పటికే గ్రంథవిస్తరమైనది కావున నింకొక విషయము
చెప్పి ముగించెదను.

ఊర్ధ్వపుండ్రమునకు నామధారణ మని పామరులు
కూడ నందురు. నామము పెట్టుకొంటివా యనునది వాడుక
మాట. శిరుమణి (శ్రీమృత్తిక) శ్రీచూర్ణములు పవిత్రము
లైనవి. భగవత్సంబంధమైనవి. మంత్రపూతమైనవిగా నుండు
లేకాక వానిని ధరించునపుడు మీఁదఁజెప్పినట్లు భగవన్నామ
ముచ్చరించుచునే యుండవలయును. దీనికే స్వరూపధారణ
మనియుఁ బేరుగలదు. జీవునిస్వరూపము స్వభావము దాన
త్వము. స్వామిపాదములు శిరసావహించుటయే దానలక్ష
ణము. వీనిని జూచినను స్మరించినను దనస్వభావ దాసోహం
భావము స్మరణమునకు వచ్చును. దానివలన నహంకారము
స్వాతంత్ర్యము - కర్తృత్వాభిమానము లోనైనవి నశించును.
మఱియొక విశేషము.

ఊర్ధ్వపుంస్రవిషయమై బృహద్బ్రహ్మసంహితయఁ దీ
శ్లోకములు గాననయ్యెడివి.

శ్లో. ధృత్వాపుంస్రణి గాత్రేషు, బ్రహ్మత్వం భావయే ద్యది
బ్రహ్మహోక్షతా మేతి, మాయాగచ్ఛతి నాశనమ్.

అర్థము.

ఊర్ధ్వపుంస్రములు దేహమున నాయా యవయము
లందు ధరించి యెవఁడు బ్రహ్మత్వమును భావనచేయునో
(బ్రహ్మైక్యభావమును) వాఁడు బ్రహ్మసాక్షాత్కారము పొం
దును. అతనిమాయ (అజ్ఞానము) నశించును.

వైష్ణవత్వమునకు బాహ్యచ్ఛిన్నములు మూఁడు.
ఊర్ధ్వపుంస్రధారణము - చక్రాంకనము - తులసీమాల -
పద్మాక్షమాల (తామర పూసలదండ) ధరించుట. ఈమూఁటి
వలన భగవత్సర్వరూప్య జ్ఞానము కలుగును. భగవంతుఁడు
ప్రణ వాకారుఁడు-లక్ష్మీవిశిష్టుఁడు - శంఖ చక్రధారి - తులసీ
మాలికా విభూషితుఁడు - కాపునఁ దాను నట్టివేషము ధరిం
చుటచేఁ దాను భగవత్సర్వరూపుఁడ ననుజ్ఞానము కలుగును.

గీతగోవిందమందు రాధ కృష్ణునివేషమును పిల్లం
గ్రోవి - నెమలిపించెము లోనైనవి ధరించి తనరూప మద్ద
ములొక జోచుకొని నేను గృష్ణుఁడను నేను గృష్ణుఁడ నని
భావించె నని చెప్పఁబడెను.

ముహు రవలోకిత మండనలీలా

మధురిపు రహ మితి భావనశీలా.

అట్లులే భాగవతమందుఁ బైఁటకొంగు పైకెత్తినంత
మాత్రిముననే యొకగోపిక తాను గోవర్ధనధరుడ నని తన్న
యత్వము చెందెను. కావున విష్ణుభక్తిగలవానికి విష్ణుతన్న
యత్వము గాంచుటకు మీఁదఁజెప్పిన చూడుచిహ్నము
లత్యావశ్యకములు గానికి విశేషసహాయభూతములు - సదా
తత్సర్పణ చిహ్నములు

ఇట్లు పైవేషముపెసి తిరువారి నేమి చేయవలయునని
మీఁదఁజెప్పిన బృహద్బ్రహ్మసంహిత చెప్పుచున్నదో చూ
డుడు. ఈబృహద్బ్రహ్మసంహిత యనునది పాంచరాత్రాగమ
మందలి యొకభాగము - ఆత్మప్రాప్తి గోరువాడు శుద్ధుడై
యుండవలయును. శుద్ధి రెండువిధములు - ఆత్మశుద్ధి - భూత
శుద్ధి. భూతశుద్ధి రెండువిధములు. మీఁదఁజెప్పిన చిహ్నాధార
ణము, దీని కంగశుద్ధి యని పేరు. రెండవది ప్రాణాయామ
పూర్వకముగ పంచోష్ణిషస్సంత్రములచే దేహశోషణాది
కార్యములు చేయుట - ఇట్లు చేసిన పిమ్మట నాత్మశుద్ధికి
యత్నింపవలెను. ఇట్లాత్మశుద్ధికి శక్తిచాలనివాడు.

శ్లో. అశక్నువక్ భావయితుం వాక్యమేవ సమభ్యసేత్ ||

బ్రహ్మైవాహం ననంసారీ నిత్యముక్తో నశోకభాక్

అచ్యుతోహ మనం తోహ మవ్యయోస్తి స్వరూపతః ||

అర్థము.

నేను బ్రహ్మమును - సంసారినిగాను - నిత్యముక్తుడను.
శోకభాక్కును గాను - స్వరూపముచేత నే నచ్యుతుడను.
నే ననంతుడను నే నవ్యయుడను.

శ్లో. అహ మాత్మ చ సర్వేషాం సాక్షి చేతా ననాతనః

బ్రహ్మస్థితి నసంసారీ తత్త్వ మస్యాది వాక్యతః ।

అందఱకు నే నాత్మను - నాక్షిని - చేతెనుఁడను - సనా
తనుఁడను - సంసారిని గాను - తత్త్వమస్యాదివాక్యములవలన
నేను బ్రహ్మము-తత్త్వమసి-అహంబ్రహ్మస్థి యీవాక్యములు
మూఁడుమతములవారికి సమానములే - అయినను భావన
యందు భేదముగలదు. ఆత్మావలోకనమన్ని మతములవారికి
ముఖ్యమే. ఆవిషయమంతయుఁ గాలాంతరమున సంజీవని
ప్రకటింపఁగలదని తోచెడిది.

అని యీవాక్యమునైన నభ్యాసము చేయవలయును.

ఇతి వేదోపనిషదా, భావనా హ్యేతత్ శోధిన్,

ఇట్లు వాక్యముచేఁ గాక వేదోపనిషదమైన భావనచే
తను ధ్యానముచేయుట ఆత్మశోధన మగును.

కావునఁ దనశ్రేయస్సు గోరు విష్ణుభక్తుఁడు మీఁదఁ
జెప్పిన మూఁడువిధముల భగవత్స్వరూపమును బాహ్యమున
ధరించి వాక్కుచే మీఁదఁజెప్పిన మంత్రము వల్లించుచు భావ
మునందు దానియర్థమును ధ్యానింపవలెను. ఇట్లు త్రికరణ
ముల శుద్ధుఁ డగువాఁడు ధన్యుఁడు. మూఁడవది చేతఁగాని
వాఁడు - మొదటిరెండైనఁ జేయవలయును. రెండవదికూడఁ
జేతఁగానివాఁడు మొదటిదైనఁ జేయవలయును.

శ్లో. అజ్ఞానా దభవా జ్ఞానా త్ప్రేరణా ల్లోభతోపివా

సలక్ష్మీకాని నామాని ధృత్వా పాపా త్ప్రముచ్యతే.

అర్థము.

జ్ఞానముకల్గితాని జ్ఞానములేకతాని యితరుల ప్రేరణముచే గాని లోభముచే గాని లక్ష్మీ చిహ్నమైన శ్రీచూర్ణముతో తిరుమళి నెవడు ధరించునో వాడు పాపములనుండి విడువబడును. ఇక్కడి నామాని యనగా సూర్యపుండ్రము లనియే యర్థము. ఇది ప్రకరణమువలన స్థిరము. ఊర్ధ్వపుండ్రమునకు నామ మనిపే రుండుట యిదివఱకే చెప్పబడెను. కావుననే కదా సప్తవిధస్నానములలో బుష్కరాభిషేకము నొక విధమైన స్నానముగా శాస్త్రములు చెప్పుచున్నవి.

అంతశ్శుద్ధి యుండిన జాలదా శాఖ్యావేష మేల యనరాదు. ప్రకరణశుద్ధి శుద్ధి గాని యొకటిమాత్రమే పర్యాప్త మని చెప్పబడదు. శాఖ్యము కలవంతమగునో కాదో తాకికదృష్టాంతములచే దెలియనగును.

ఇప్పటి రాజభటుల (పోలీసువారి) విషయము చూడుడు. యుద్ధభటులవేషము చూడుడు. వీరు రాజసేవకులే కదా. వీరు ప్రభువును జూచి యయ్యా! మీయందు మాకంతరంగమున భక్తి కలదు. మీకార్యములు చేయుదుము తాని మీ రిచ్చినవేషములను మేము ధరింప మనిన బ్రభు నేమనును? సేరములు చేసినవారు మనలను జూచి భయపడకు గదా. వానివేషమును జూచినమాత్రమున నేల భయపడుదురు? వ్యాధి దేహములోపల బుట్టినది గదా. లోపలికి

మాత్ర మాషధము తీసికొనక పైయుపచారము లేల చేయుచుకొనెదరు. ఇంట గెలిచి రచ్చ గెలువ వలయును. బాహ్యమును లక్ష్యపెట్టనివాడు అంతర్లక్ష్యముగలవాఁడగునా? కానవచ్చు పదార్థమును గుఱిగొట్టలేనివాడు కానరాని పదార్థము నెట్లు గొట్టఁగలఁడు? “సంతత శ్రీనారాయణ పాదపద్మయుగళీ చింతా మృతాస్వా”డన తత్పరుఁడైన యోగీశ్వరుఁడు తప్ప మఱియెవఁడైన బాహ్యముతోనాకుఁ బనిలే దననేనివాడు భ్రష్టుఁడని నమ్మవలయును. కావున బాహ్యముముఖ్యమైనదే దానిని దృఙింపరాదు. విష్ణుసారూప్యమును ధరించిన విష్ణుభక్తుని గని యమకింకరులు దూరముగఁ దొలఁగి పోదు రని చెప్పఁబడెను. ఆకారణముచేతనే సర్వదా యూర్ధ్వపుండ్రమును ధరింపవలెను. అట్లని బుద్ధిమంతుఁడు బాహ్యవేషధారణముతోనే సంతృప్తిపడరాదు. అంతశ్శుద్ధియును వలయును. కావుననే పద్మపురాణమందు,

శ్లో. యే కంఠలగ్న తులసీ నలినాక్ష మాలా

యే బాహుమూల పరిచిహ్నిత శంఖచక్రాః

యేవా లలాటఫలకే లనదూర్ధ్వపుండ్రాః

తే వైష్ణవా భువన మాశు పవిత్రయంతి.

ఎవరు కంఠమందుఁ దులసీ పద్మమాలికలు ధరింతురో యెవరు శంఖచక్రచిహ్నములు ధరింతురో యెవరు ముఖము నందు నూర్ధ్వపుండ్రము ధరింతురో యట్టి విష్ణుభక్తులు లోకమును బవిత్రముగఁ జేయుదురు అని చెప్పి.

శ్లో. ద్వివిధం వైష్ణవం ప్రోక్తం, బాహ్యమాభ్యంతరంతథా
 శంఖచక్రాది భిన్నాహ్య, మాంతరం వీతిరాగతా
 బాహ్యభ్యంతరసామ్యంయ, తిద్వైష్ణవ ముదాహృతం
 తస్మాచ్ఛక్రాదిచిహ్నంతు ప్రథమం వైష్ణవం స్మృతమ్
 ఆంతరం స్థరరోషాది, వియుక్తం స్వాత్మకర్మనం
 సర్వభూతహితం శాంతి రింద్రియా^౧ ర్మ్యోలతా
 పుత్రదారా ద్యసంగత్వం యోగాభ్యాస రతి స్తథా
 అనన్యభక్తియోగేన పరేశస్య తు సేవనమ్
 తస్మాచ్ఛక్రాదిసేతీనా మంకసం వైష్ణవం స్మృతమ్
 చక్రాదిచిహ్నహీనత్వా వైష్ణవత్వం నలభ్యతే.

అర్థము.

వైష్ణవము రెండువిధములు - బాహ్యమని - ఆభ్యంతర
 మని - శంఖచక్రాది చిహ్నధారణము బాహ్యము. రాగద్వే
 షాదిదుగ్ధములు లేకయుండుట ఆభ్యంతరము. రెండునమ
 ముగా నుండిననే వైష్ణవత్వము. కావునఁ జక్రాదిచిహ్న
 ధారణము ప్రథమవైష్ణవము - కామక్రోధ లోభాదులు లేకుం
 డుట - ఆత్మదర్శనము - సర్వభూతదయ - శాంతి - ఇంద్రియార్థ
 ములందుఁ జపలత్వము, దారపుత్రాదులందు విశేషాభి
 మానములేకయుండుట - యోగాభ్యాసము - అనన్యభక్తిచే భగ
 వత్సేవ, ఇవి రెండవ వైష్ణవలక్షణము. కావునఁ జక్రాది
 చిహ్నధారణము వైష్ణవ మనఁబడును. ఆచిహ్నము లేనివా
 నికి వైష్ణవత్వము లేదు.

కావున నాలుగువర్ణములందును విష్ణుభక్తులగువారికి నూర్ధ్వప్రసక్తధారణ మత్యావశ్యకము. రాగల సంచిత యందుఁ దిర్వక్ష్పప్రమునుగుఱించి వ్రాయఁబడును.

సశేషము.

❖❖ శ్రీ రామాష్టాక్షరీ మంత్రార్థము. ❖❖

(గతసంచికా శేషము ౩౦౪-వ పుట చూడు.)

కొండలు చెప్పనట్లు నేను సర్వశక్తుఁడను సర్వస్వతం త్రుఁడను సర్వవ్యాపి నైన పక్షమున నన్నుఁ బట్టి కట్ట నెవరికి దేనికి సాధ్యపడును? నే నేల ప్రకృతికి లోపడి యది యాడించి నట్లెల్ల నాడునును? ఎప్పుడు ప్రకృతి నన్ను క్రొఁచి నాడించిన ట్లాడించుచున్నదో యప్పుడే యది నాకంటె బలిష్ఠ మని యంగీకరింపక తప్పదు. ఈబంధము నేనై వేడుకకుఁ దెచ్చు కొన్నఁ దగునేని నేనై ధరించిన వస్త్రమును నాయిచ్చుకొలఁది తలఁచినప్పుడు పాఱవేయ సాధ్యపడినట్లు బంధములు దొలఁ గించుకొనుటకు నాకు సాధ్యపడి యుండవలెను. ఇప్పు డట్లు పాఱవేయుటకు నాకు సాధ్యపడుట లేదు గదా. కావున నీ బంధము నేనై తెచ్చుకొన్నది గాదు. దానిని మించుస్వతంత్ర శక్తి నాయందులేదు. అట్లు కాదు. ఇదంతయు మాయ-టక్కు-గారిడి-ఇంద్రజాలము-మలయాళ భగవతి-విప్రవినోద విద్య. బంధములేదు - మోక్షములేదు అందునా? అట్లైన నీ మాయను ఇంద్రజాలమును నేను జేయుచున్నానా? అటుగాక

౧౯౩౩.] శ్రీ రామాష్టాక్షరీ మంత్రార్థము. ౪౫౯

చూడోచున్నానా? ఇంద్రజాలము - మాయ నేను జీసికొను
చున్నా ననుటకు నామాయ-నాయుంద్రజాలము నన్ను మోస
గింపఁగలదా? చూచువారి కది నిక్కముగాఁ గానవచ్చును
గాని చేయువారికి నట్లు తోచునా? తనవిద్యచేఁ దాను
మోసపోవు నైంద్రజాలికుఁడు గలఁడా? అట్లు తోషనపుడు
మోసపోనపుడు దానిబాధ నా కెట్లు కలుగును? కావున
సీమాయ నేను గాను మాయకుఁ గర్తను నేను గాను. పోని
చూచువాఁడ నగుదునా? అట్టెన మాయ - మాయచేయు
వాఁడు నాకంటె వేఱై యుండవలయును. వింద్రజాలికుఁడు
తనవిద్యాశక్తిచే నొకపామునో తేలునో మన కగపడఁ జేయును.
దానిని జూచి మనము భయపడుచుము. మనలను భయ
పెట్టునది యేది? వింద్రజాలికుఁడా? వానిశక్తియైన ఇంద్రజాల
విద్యయా? వింద్రజాలికుఁడు కాఁడు. వాఁడు విద్యచేయుటకు
ముందుగాని వెనుకఁగాని వానిని జూచి మనము భయపడు
చున్నామా? లేదు. కావున మనలను భయపెట్టునది వాని
విద్యయే. అదియే వానిశక్తి. ఆశక్తికే మాయయనిపేరు.
కావున ఆశక్తి నాకంటె వేఱే. ఆశక్తిగలవాఁడు నాకంటె
భిన్నుఁడే. శక్తి సర్వదా శక్తుని నాశ్రయించియుండునే కాని
విడిచియుండదు. మాంత్రికుఁడు మనమీఁదఁ బామును విడిచి
నపుడు మనము గుండెలు దడనడకొట్టుకొన - కాలుసేతులు
వణక - పామా! నామీఁద రాకుమా యని ప్రార్థించిన నది

రాకమానునా? కావున మన మేమి చేయుచున్నారము? అయ్యా' నీపాము నీబుట్టలో వేసికొ మ్మని మంత్రగానిని గ్రార్థించుచున్నాము. ఆపాము మంత్రగాని యిచ్చకు లోపడి యున్నది. కాని మన యిచ్చకు లోపడి యుండలేదు. మంత్రగాని యిచ్చకొలది నది యాడుచున్నది. కాని దానికిని స్వాతంత్ర్యము లేదు. ఆపాము మనము చంపిన జచ్చునది కాదు. కావున మనము భయపడి వణకుట నిజమే - మంత్రగాని శక్తినిజమే-మంత్రగాడు నిజమే-మంత్రగాని యిచ్చకొలది వానిశక్తి వర్తించుట నిజమే. ఆమంత్రగాని ప్రక్కన వాని బంధువు లున్నారకదా. వా రేల వానిశక్తికి భయపడరు. దోషులవండించు నధికారముగల యధికారికి వానిపెండ్లాము బిడ్డలు భయపడుదురా? ఏల? వారందఱు తాయన కనుకూలురే. ప్రతికూలకార్యము చేయరు. అవిద్యారహస్యము తెలిసినవాడు మనప్రక్కన నొకఁ డుండిన వాడును భయపడఁడు. ఏల భయపడఁడు? మంత్రగాడు తనశక్తి నిట్లు కనఁబఱుచుచున్నాడు. గాని మనలను బాధింపవలె నని యతనికిఁ గోరిక లేదు. అతని సంకల్పము లేక యాతనిశక్తి మనల నేమియుఁ జేయఁజాలదు. శక్తి యచేతనము. అది మనల నేమి చేయఁగలదు? దాని వలెఁ జేయుసంతటిశక్తి మనకు లేకున్నను వాడు చేయు నుపాయములు నేయుపేషములు మనకుఁ దెలియును. అని

యునుగాక యీమాంత్రికుఁడు మన కాపుఁడు. మనక్షేమము గోరువాఁడు. కావున వానిశక్తి మనయం దుపయోగింపఁడు. ఆశక్తికి మనము భయపడవలసినపనిలే దని నిర్భయింపఁజేయుండును. అట్లులే మనలను బంధించు ప్రకృతియు నొక శక్తియే. అది మనకు లోపడి యుండునదికాదు. ఆశక్తి గల వాఁడు భగవంతుఁడు. అది యాయనసంకల్పము ప్రకారము వర్తించును. గాని మనము పొమ్మనిన పోదు. రమ్మనినరాదు. ఆయన సర్వస్వతంత్రుఁడు. మనయధికార మాయనమీదఁ జెల్లదు. కావున నాయనకుఁ బరశంత్రులమై యాయన యను గ్రహము వచ్చునట్లు లాయన కనుకూలురమై ప్రవర్తించిన బాగుపడుదుము. మన కేభయము లేదు. కావున మనము భగవంతున కనుకూలురమై ప్రతికూలకార్యము చేయక భర్తను భార్య, తండ్రిని కొడుకు, స్వామిని సేవకుఁడు సేవించు నట్లు సేవించి భారమంతయు నాయనపై వైచి శ్రీరాముడైన శ్రీరాముఁడే మనకు రక్షకుఁడని - దిక్కని - భర్తయని - తండ్రియని - స్వామియని వినయవిధేయత్వములతో భక్తి శ్రద్ధలతో సర్వదా ధ్యానము చేయుచుండవలెను.

నశేషము.

శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామాలయ వేదపారాయణ

బ్రాహ్మణశీర్వాద పద్ధతిః.

స్వస్తి మంత్రార్థా సుత్యా సుఫలా స్సం త్వితి మహాం తోను గృహ్లాన్తు.

అస్య శ్రీ దేవదేవోత్తమస్య, దేవతానార్యభౌమస్య, వందారుమందారస్య, రోమాంచ వందమాన నిజసుందరీ నందన సమేత శతానంద పురందర త్రిపురందర ముఖబృందారక బృంద కిరీటతటఘటిత ధగద్ధగాయమాన శోభానికాయమాన నానారత్నరింఘోళీ పాళీ పరికల్పిత కాయమాన జగజ్జేగీయమాన దివ్యభవ్యనవ్యదినమణి మణిగణ ద్విగుణారుణిత చరణనఖరస్య, ఖరదూషణ, ఖలదూషణ బుధపోషణ సురతోషణ మణిభూషణ కంధిశోషణ కారణస్య, కారణపురుషస్య, పురుష తరుణీ తిర్యగాది రూపరహితస్య, సుర నర నికర హితస్య, నర్వలోకజననీ జనకరాజ నందినీ సహితస్య, సౌమిత్రి పవనపుత్ర సేవితస్య, శ్రీమదేకశిలానగర వాస్తవ్యస్య, సకలలోక స్తవ్యస్య, శ్రీకోదండరామస్వామినః సాయంప్రత రభిగమన పూజాభిషేక దీపారాధన నైవేద్యాది కర్తృణి యత్కించి స్తోత్రం లోపే, తంత్రం లోపే, క్రియాలోపే, నియమలోపే, గ్రన్థలోపే, శ్రద్ధాలోపే, సత్యపి సర్వం యథోక్తం యథాశాస్త్ర మనుష్ఠితం భూయా దితి భవం తోనుగృహ్లాన్తు,

అస్య శ్రీ సీతాకాంతస్య, రూపజిత శతాయుతరతికాంతస్య నిరంతర నిరంతరాయ సేవాపేవాకాతిశయస్య సర్వేషాం లోకానాం భూయా దితి భవం తోనుగృహ్లాన్తు.

అస్య కాశ్యపగోత్రోద్భవస్య పునర్వసూనక్షత్రే కర్కటరాశౌ జాతస్య, సీతా లక్ష్మణ హనుమత్సమేతస్య, తిష్ఠ

రాజ, పోతరాజ, రామభద్ర వాసుదాస ముఖకవీంద్ర వాక్య
మోదితస్య, కరుణావరుణాలయస్య, దుష్టశిక్షణ శిష్టరక్షణ
సువిచక్షణ దక్షకటాక్ష వీక్షా సభాజన భాజన మేత తృణా
జనతా భవత్ప్రితి భవం తోనుగృహ్లాన్తు.

అస్య శ్రీకోదండరామస్య సేవావిముఖాః పరిచరణ
కరణక్రియాంతిరాయకర్తారః కైకర్యోపేక్షకాః తద్ద్రవ్యాప
హరకాః సాధున్యాంతాః పాదాక్రాంతాః పరాజితాః భగ్న
వయాః భక్తమంతః రక్తమంతః యథాయదం భూయాదితి
భవం తోనుగృహ్లాన్తు.

అస్య శ్రీకోదండరామస్య దేవాలయే ప్రసంగ్యం
సేవాకాలే సముద్భవ్యమాణ కోణాహత ధక్కా బేరీ పటహ
డమరు మడ్డు వీణా వేణు శంఖ డిండిమ ఝర్జర ఝల్లరీ పణవ
గోముఖ హుడుక్కా తాల మృదంగ సంచనిత ఝళంఝళ,
ధణంధణ రమంగరమ ఛమంఛమ థింథింథిం భంభంభం రం
రంగం ధంధంధ మిత్యాది నిషా దర్షభ గాంధార వడ్డ మధ్యమ
దైవత పంచ మేతిస్వరస్తవకేన శ్రీవ నానందోభూయా దితి
మహం తోనుగృహ్లాన్తు.

అస్య శ్రీకోదండరామస్య సమాజసభ్యాః సేవకాః
దాసాః కింకరాః భృత్యాః పరిచారకాః పరిచారికాః భక్తాః
సేవానుకులాః అమల్లిష్టుచాః సతతం సంపుష్టాః సంతుష్టాః
శ్రీజుష్టాః బహుశిష్టాః బహుమిత్రాః సచ్చరిత్రాః సుపా

త్రాః నారోగ్యగాత్రాః సత్పవిత్రాః సపుత్రాః సకలత్రాః,
 వదాన్యాః మాన్యాః మూర్ధన్యాః సామాన్యాః అసామాన్యాః
 శక్తియుతాః మతియుతాః భక్తియుతాః రక్తియుతాః ధన
 యుతాః ధాన్యయుతాః శ్రీయుతాః గోధనయుతాః భూ
 యాసు రితి భవంతో మహాం తోనుగృహ్ణాన్తు.

అస్మిన్నేకశిలానగరే సర్వేజనాః విదుషః నీరోగాః
 నిరుపగ్రవాః సదాచారసంపన్నాః దైవభక్తిసంపన్నాః సర్వై
 శ్వర్యసంపన్నాః పుత్రిపౌత్రప్రపౌత్రాదివృద్ధిమంతః ధీమంతః
 శ్రీమంతః నిర్దత్సరాః వైకాగారికాః అవిపన్నాః ప్రపన్నాః
 ప్రికాలవిహిత విజకర్త నిరతాః సుప్రతాః దయాళవశ్చ
 భూయాసు రితి మహాం తోనుగృహ్ణాన్తు.

అస్మిన్ రాష్ట్రే కాలేకాలే సువృష్ట్యా సర్వే వాపీ కూప
 తటాకాః సర్వా నద్యః సంపూర్ణాభూయా దితి భవంతో
 మహాం తోనుగృహ్ణాన్తు.

సర్వేజనా స్సుఖినో భవన్తు.

సమస్త స్తంగలాని భవన్తు.

స్వ స్త్యస్తు.

శ్రీ రామార్పణ మస్తు.

గీనియందలి గ్రామనామమును, వలయుచోటుల దేవతానామ
 మును చూర్చి వారువారు వారివారి దేవాలయములందో భజన మందిరము
 లందో యుత్సవాదులందును, భజనాంతమందును బలింపవచ్చును.

—❖— శ్రీరామమత ధర్మములు. —❖—

లక్ష్యణకైంకర్యము.

(గతసంచికా శేషము ప్రకృతి-వ పుట చూడు)

లక్ష్యణ సరణ్యమునకు రమ్మనిన వారు లేరు. పొమ్మనిన వారు లేరు. స్వయముగనే ప్రయాణ మయ్యెను. తనరాక సంగీకరింపు మని వదినెను గ్రార్థించెను. ఆమె మనస్సు మెత్తనిది. కావునఁ గ్రార్థన మియ్యకొనెను. రాముని మనస్సు కఠినము. సులభముగఁ గరంగునదికాదు. పరీక్షించి కాని యంగీకరించునదికాదు. నిజమైన యూర్తి భక్తియున్నచో త్యజించునదికాదు. కావున నార్తుడై కూడవచ్చెద నని లక్ష్యణుడేడ్చెను. అప్పటికి రామునిమనస్సు కరంగలేదు. పాదములమీఁదఁ బడెను. విడిపించుకొని పోవునేమో యని గట్టిగఁ బట్టుకొనెను. అంగీకరించువఱకు విడిచినవాఁడు కాఁడు. రాముఁడు మంచిమాటలతో రావల దని చెప్పెను. విన్నవాఁడు కాఁడు. ఆజ్ఞ విధించెను. లోపడినవాఁడు కాఁడు. నేను బోవునది చుట్టాలయిండ్లకుఁ గాదు. విందులకుఁ గాదు. పెండ్లిండ్లకుఁ గాదు. నీవు నాతోడ వచ్చి యేమి చేసెదవు? నీవు చిన్నవాడవు. నీసుఖము క్షేమము నేను విచారింపవలసి యుండును. దానివలన నాకెక్కువకష్టము గదా. నాకుఁ గష్టము గలిగించుట నీకు న్యాయ్యమా యని రాముఁ డనెను. నేను సుఖము లాభము గోరి మీవెంట రాఁదలఁపలేదు.

ఉ. అన్నపదంబులం బడి మహామతి గట్టిగఁ బట్టుకొంచు నా
యన్నులమిన్న సీతఁగని యామెను బ్రార్థన చేసి మున్నుగా
నన్నకు నామహావ్రతున కార్తి గనున్ వనసీమ కేగదే
ని న్నినుఁ గొల్చి వత్తుఁ గరుణింపుము నాపయి దీనవత్సలా.

ఆ. వె. గంప గడ్డిపాట గైకొని యొక కేల

విల్లు బాణములును వెలయ నొకట

సీకు ముందు పోయి నెఱిఁగాఁగ మార్గంబు

జూపువాడ శ్రమము బాపువాడ.

ఉ. పండులు గడ్డలున్ వననివాసులు గ్రామముగాఁగ మెక్కు
వేటొండు నెదైనఁ దెచ్చెదను నుర్విజ సీపును గూడి యాడు
చోఁ | గొండలపేటల న్నిదుర గూరియ యున్నను మేలు
కొన్నఁ గో | దండధనుండనై మెలపు దాలిచి సర్వము
నేన తీర్చెదన్ ||

రెండుచేతులు మోయుపని చెప్పినేకాని వది నెగారి
పలువదిరెండు చీరలమోపు తలపైఁ బెట్టుకొని తెచ్చెద నని
లక్ష్మణుఁడు చెప్పినవాఁడు కాఁడు. దశరథుఁడు సీతాదేవికి
౧౩ సంవత్సరములకుఁ గావలసినన్ని చీర లిచ్చెఁగదా. అవి
లక్ష్మణుఁడుగాక మ తెవ్వరు మోచిరి,

లక్ష్మణా! నానిమిత్తమే సీవిత శ్రమించిన నీకు లాభ
మేమి? ఏల వ్యర్థముగఁ గవ్వము తెచ్చిపెట్టుకొనెదవు. కావున
నింటనుండి సుఖంపుమవి రామచంద్రుఁ డనెను.

అది విని లక్ష్మణుడు:—

కం. అనుచునిగాన నన్నే

హ్నుమి వైశర్త్య మిందు గొటలదు నేను

మనఁగలుగు గృతాఘడవై

విను సీకు బ్రయోజనంబు వెలసెడి దీనక.

అన్నా' నీవు నన్ను గింకరుగా గ్రహించుకొనుము. ఇది ధర్మవిరుద్ధకార్యము గాదు. ఏలన? నీవు జ్యేష్ఠుడవు. నేను గనిష్ఠుడను. కావున నీవు తండ్రివి. నేను బుత్తుడను. కావున నీవు భరింపవలసినవాడవు. నేను భరింపబడవలసిన వాడను. కావున నీవు స్వామివి (సోత్తుగలవాడవు) నేను స్వమ్ము (సోత్తును). కావున స్వామియగువాడు తనస్వామ్మును దనయొద్దనుంచుకొని పాలించుట ధర్మవిరుద్ధము గాదు. నా వెంటవచ్చి యడవులయందు శ్రమించిన నీకేమిలాభ మంటివి? నేను నీసేవచే గృతాఘడ నగుదును. అదెట్లందువా నా స్వధర్మమును నేను నిర్వహించిన వాడనగుదును. నీవు స్వధర్మ స్థాపనమునకుఁగదా కంకణము గట్టి దీక్ష వహించితివి? నీ స్వధర్మము నీకెట్లులో నాస్వధర్మము నా కట్టులుగదా. తండ్రిని ధర్మమునుండి చెడకుండఁ గాపాడఁ బూనినవాడవు నా స్వధర్మమునుండి నన్నేల భ్రష్టునిఁ జేయఁజూచెదవు? నాధర్మ మేలకాపాడవు? నేను నీసేవ చేయ నని తిరస్కరించితినేని నన్ను దండించియైన నాధర్మమందు నన్ను నిలిపి పెద్దవారికిఁ

బిన్నవారు సేవచేయవలయునను ధర్మము నాచే జేయింపవల
 సినది నీకు విధియై యుండఁగా ధర్మహానిఁ గలిగింపఁ జూచె
 దవు. ఇంట గెలువలేనివాఁడు రచ్చ నేమి గెలుచును? ఇంట
 నుండు నన్నే నాధర్మమందు నన్ను నిలుపనొల్లవేని రాష్ట్రజను
 లందేమి నిలుపఁగలవు? అట్టైనచో ధర్మశత్రుదీక్ష యేమై పోయి
 నట్టు? నన్ను వెంట రానిచ్చిన లాభపడువాఁడను నేను
 మాత్రమే కాదు. నీకుఁ గావలసిన జలములు - ఫలములు -
 సమిధలు - దర్భలు నేను దెచ్చి యిచ్చెదను. నేను దెచ్చుకొఁ
 జాలనా యందువా? వీనికై పోవునపుడు సీత నడవిలో
 నొంటిగా నెందుంచి పోయెదవు? నాతోడఁ బిలుచుకొని
 పోయెద నందువా? రాత్తులందు నిరువురు నిద్రించితిరేని
 వనమృగాదులవలన బాధలేకుండ నెవరు కాచియుందురు?
 పదు నెనిమిదియేడుల బాలిక యామె నిద్ర యాపఁగలదా?
 నీ వెన్ని నాళ్లని నిద్రలేక యామెను గాచి యుండెదవు?
 ఈపనులన్నియు నేను జేయుచుండిన మీరు సుఖముగాఁ
 గ్రీడింపవచ్చునుగదా. అదియునుగాక నేను నీయాశ్రితుఁ
 డను. నన్ను రక్షించుటచే నాశ్రితరక్షణమువలనఁ గలుగు
 ఫలము నీకును లభించును. వలదని వారించితివా యాశ్రి
 తత్యాగదోషము నీకుఁ బ్రాప్తించును. ఆదోషము రాకుండఁ
 జేసికొనుటకైన నాసేవ సంగీకరింపుము.

న న్నేలు మని చెప్పటకు మాఱుగ నన్నేలుకొనుమా
 యని యాత్మసేవదము ప్రయోగించుటచే సేవాఫల మనుభ
 వించువాఁడవు నీవే యని స్ఫురించును.

లక్ష్మణా! పెద్దవాడ నగుటచే నాసేవవలన నీవు కృతాన్యుడ నయ్యెద నంటివి - సంతోషమే. కాని నాకంటె జెడవారు తల్లిదండ్రు లిందేకదా యున్నారు. వారినేవ చేసినఁ గృతకృత్యుడవు కావా? అది స్వర్ణము కాదా? అట్టి ధర్మమువలన నీకు స్వర్గఫలము కలుగునే? అనిన లక్ష్మణుడు,

గీ. దేవలోకాక్రమణమైన, దేవ యల్ల
నిర్జరత్వంబయైనను, నిఖిల లోక
ములయు నైశ్వర్యమైనను వలచువాడఁ
గాను నీలేనిచోట మహానుభావ.

అయ్యా! నీ వెటులేని పోయితివేని గొంతకాలము దేవలోకమందుండు సుఖము నాకు వలదు. నేనే దేవతనై కలకాలము స్వర్గమునందుండుటయు నాకు వలదు. ఒక్క స్వర్గలోకమే కాదు ౧౮ లోకముల ప్రభుత్వమైనను నాకు వలదు. నీ సేవవలనఁ గలుగుఫలము వీనివలె గొంతకాల మునకు నశించునదికాదు. సిరఫలమును వదిలి యస్థిరము నెవఁడు కోరును?

లక్ష్మణా! నేను నీకుఁ దండ్రి నంటివి-జ్యేష్ఠుడ నంటివి-భర్త నంటివి - స్వామి నంటివి - ఇట్టి చిన్నవాడవు కింకరుడ వదు నీవు నామాట జవదాట వచ్చునా? నిమిషము నాకు భక్తియే కాని నీయాజ్ఞాప్రకారము నేను నడచుకొన ననిన సేమి యర్థము? ఆజ్ఞాప్రోహివి కావా? నాతండ్రి యాజ్ఞ శిర

సావహించి నేను నడచుటకుఁ బూనలేదా? నే నుల్లంఘించి
తినా? అట్లులే నీవేల నామాటకు లోపడవు? ఇది ధర్మవిరుద్ధము
కాదా?

అన్నా! రామచంద్రా! నీపితృవాక్యపరిపాలనమువలన
స్వధర్మహానిలేదు - స్వరూపహాని లేదు. అటుచేయకుండిన నీ
వధర్మవర్తనుడవగుదువు. కావునఁ జేయఁ బూనితివి? నీ
మాటచొప్పున నేను వర్తించిన నాకు స్వధర్మహాని స్వరూప
హాని కలుగును. నన్ను రక్షించునది నాకు స్వరూపమైన
నాస్వధర్మమే. నాస్వధర్మమందు నే నుండనేని నీవు నన్ను
రక్షింపఁగలవా? లేవు కదా? కావున నేను.

అక్షణా! యిప్పుడు నావెంట నేను రాసీయనేని
నీవేమి చేసెదవు?

అన్నా! నే నేమి చేయఁగలను? ఇచ్చట నీకు సేవ
చేయువారు పెక్కురు గలరు. కావున నాకుఁ బూర్ణముగ
సేవించు పుణ్యములేదు. అడవులందు వీ రెవ్వరుండరు.
అప్పుడు పూర్ణముగ సర్వసేవలు నే నొకడనే చేయ నభిల
షించితిని. అట్టిది నాకు బ్రాప్తపడదయ్యెనేని నాజీవితమే
వ్యర్థము.

మత్త. నిన్నుఁ బాసి ధరాతనూజయు నేను నొక్క ముహూర్త
మేని నిలం గలవారమే తమ నీటిఁ బాసిన చేపల
ట్లన్న! ||

నిన్నుఁ బాసి నేనుగాని సీతాదేవిగాని యల్పకాల మైన సీతని బాసిన చేపలవలె జీవింపలేము. చేపలకు నీళ్లెల్లు జీవనమో నీవు మాకట్లు, నీళ్లను విడిచిన చేపల ప్రాణములు తమంతటఁ దామే లేచి పోవును. దానికి చేపలు ప్రయత్నింపవలసిన పనిలేదు. అట్లులే నీవు మమ్ము విడిచితివా మా ప్రయత్నము లేకయే తమంతటఁ దామే ప్రాణములు దేహమును విడిచి లేచిపోవును. నేను జేయునది యేమున్నది.

ఈసంభాషణమువలన లక్ష్మణుఁ డేల రామునివెంట నరణ్యమునకుఁ బోయెనో స్పష్టపడియెను.

స్వధర్మమగు కైంకర్యమం దిట్టిపట్టుదల కలవాఁడు కనుకనే రాముఁడు నిన్ను యువరాజును చేసెననన్నప్పుడు కైంకర్యహాని యగునని లక్ష్మణుఁ డంగీకరించిన వాఁడు కాఁడు. పెద్దవాఁడు భరతుఁ డున్నకారణముచే లక్ష్మణుఁ డంగీకరింపలేదని కొందఱు చెప్పుదురుగాని యది వాస్తవము గాదు. లక్ష్మణుఁడు యౌవరాజ్య మంగీకరించియుండిన శ్రీరాముఁడు భరతునకు శత్రుఘ్నునకు మధురాపురమువలె వేఱొకరాజ్య మిచ్చియుండును. పరతంత్రుడైన భరతుఁ డంగీకరించియే యుండును.

కైంకర్యహాని లక్ష్మణుపాలిటికిఁ బ్రాణహానియే కావుననే రాముఁడు యమున కిచ్చినమాటప్రకారము లక్ష్మణునితో,

కం. చెడకుండ ధర్మవిధి నిను

విడిచితి సౌమిత్రి నాదుప్రియసోదరుడా

పుడమిని సాధుల కిష్టుల

విడుచుట చంపుటయు నొక్కవిధమై యునికిన్.

(శ్రీ)రాముడు లక్ష్మణునితో రావణుడు విభీషణునకుఁ జెప్పినట్లు ఛీ నీవు పొమ్మని చెప్పలేదు. నేను నిన్ను విడిచితి నని చెప్పెను. ఆ శ్రీతత్యాగదోషము నా దేకాని యేదోషము నీయందు లేదని భావము.

అన్ననోరనుండి నేను విడిచితి నని చెప్పఁగానే లక్ష్మణుఁ డేమి చేసెను.

సీ. రామునివాక్యముల్ సౌమిత్రి యాలించి

కన్నుల నీళ్లులు కార్చి యపుడ

తనగృహంబునకైనఁ జనక చక్కఁగఁ బోయె

సత్వరుండగుచును సరయుకడకు

సంబువుల్ వార్చి కృతాంజలి యగుచును

సఖలేంద్రియంబుల నాఁకగొనుచు

నూరుపు బిగియించి యుండ సశక్తాప్స

రోగణంబులు సురపూగములును

బుష్పవృష్టి గురియఁ బురుహూతుఁ డెవరికిఁ

గానరాక వచ్చి కడు బలాధ్యుఁ

డనువుతో సుమిత్ర తనయుని గ్రహియించి

శ్రీదివమునకుఁ జనియె దివ్య లలర.

లక్ష్మణుడు త్రిదివమునకుఁ బోయె ననుటచే భగవత్కైంకర్యప్రాప్తికి ఫలము స్వర్గమాత్రమూ యని పాఠకులు జగుప్స పడ నక్కఱలేదు.

పునస్సంయోగములేని వియోగము కింకరున కెట్లు సహింపరానిదో యట్టివాని వియోగము భగవంతునకు నట్టిద. కావుననే రాముఁడు లక్ష్మణుని విడిచినతోడనే తాను మహాప్రస్థాన మేగ నిశ్చయించుకొని “లక్ష్మణుఁ డేగుగతికి నే నేగువాఁడ” లక్ష్మణుఁ డేస్థానమునకుఁ బోయెనో యాస్థానమునకు నేను బోయెద ననెను.

రాముఁడు పోయినస్థలము తెలిసిన లక్ష్మణుఁడు పోయినస్థలము తెలియును గదా.

కం. తా నిశ్చయించి మనమున

సానుజుడై యపుడు చొచ్చె నశరీరుండై

మానితవైష్ణవతేజము. ఉత్తర, ౧౬౫౬.

అనియుండుటచే లక్ష్మణుఁడుకూడ వైష్ణవతేజములోఁ జొచ్చె నని యేర్పడుచున్నది. లక్ష్మణుఁడు వైష్ణవతేజములోఁ జొచ్చుట యనఁగా దీప మెండలోనికిఁ బోయినట్లని యెంచవలయును.

కావునఁ గైంకర్యఫలము ముక్తియేకాని తుచ్ఛస్వర్గము కాదు. కాని యట్టిఫలమును గోరువాఁడు లక్ష్మణువలె.

1. సర్వకాల సర్వావస్థల భగవత్సేవ సేమఱరాదు.

2. చేతులతోఁ బ్రత్యక్షముగఁ కైంకర్యము చేయసాధ్యముగాని యప్పుడు మనస్సుతోనో వాక్కుతోనో చేయుచుండవలెను.
3. సాధ్యమైనంతమట్టునకు భగవద్వివ్యదేశమే తనకు వాసస్థానము చేసికొనవలయును.
4. తనలాభము సుఖము సంతోషము కొంచెమైనఁ గోరరాదు. స్వామి సుఖ లాభ సంతోషములే తనసుఖ లాభసంతోషము లని యెంచి యుండవలెను. తన సుఖమే కాదు తనవారిసుఖముకూడఁ బరిత్యజించి యైన కైంకర్యము చేయవలెను. ఇట్లనుటచే వయస్సుభార్యలను, దన రక్షణముపై నాధారపడియుండు తల్లిదండ్రులను వదలి దేశాంతరము వనములకుఁ బోరాదు. తనకార్యమునకు వారు ప్రతికూలురు కారేని వారిని వదలరాదు. భార్య పుత్రవతియై, పుత్రులు రక్షింపశక్తిగలవారైరేని వారి కామెను నామె నవ్వుతిపై నప్పగించి తాను బోవచ్చును. అనుకూలవతియై శీలవతియైనభార్య దానును వచ్చెదననెనేని దానిని విడిచిపోరాదు. అట్టినచో లక్ష్మణుఁడేల యూర్జిలను విడిచిపోయెను. ఆమె యనుకూల వతిగాదా-శీలవతిగాదా? యందు రేమో. శీలమందు-నానుకూల్యమందు సూర్జిల సేతకుఁ దక్కువదికాదు.

కాని వయస్సునఁజిన్నది. సీతయంతటి స్థైర్యధైర్యములు కలదిగాదు. ఈ జంజాటముండెనేని లక్ష్మణునకుఁ దైకర్యమందు లోపము గలుగక తప్పదు. అన్నయువదినెయు రాత్రులందుఁగూడనిదురింప లక్ష్మణుఁడు ధనుర్ధరుడై వారిని గావలికాచి తిరుగుచుండెను. అప్పఱుర్తిల నెందుఁ బండఁబెట్టను? ఆమెను గాచువారెవరు? వదినె చీరలు - అన్న యాయుధములు - గంప గడ్డపాతలే యాయన మోచినంతయుండెను. ఇంకఁ బెండ్లము చీరలెల్లుమోయును? సీతావియోగానంతరము రామునివిడిచి ఫలాదులకై లక్ష్మణుఁడు పోవుచుండెను. అప్పఱుర్తిల నెచ్చట విడిచిపోవును. రావణుఁడు నూర్తిలనుగూడ హరించియుండిన లంకలో సీతపడినభాధ లోనైనవి సామాన్య స్త్రీయగు నూర్తిల సహించియుండఁగలదా?

5. తైకర్యము విధ్యుక్తము - స్వధర్మము - కాపునఁ జేయవలయు నని చేయవలయునే కాని ఫలము కోరికాదు.
6. తైకర్యహానికరమగు కార్య మెవరు చెప్పినను జేయరాదు.
7. భగవత్కార్యమునకైనచో వియోగము సహ్యమే. కాపుననే కదా లక్ష్మణుఁడు రాముని విడిచి కిష్కింధకుఁ బోయి కొన్నిదినము లుండుట.

8. కింకరోమి కింకరోమి స్వామికిఁ బ్రీతికరమైన కార్య మేమి చేయుదునా యేమి చేయుదునా యని కుతూహలము కలవాడై సర్వదా యుండవలయును.
9. మనసేవకు వీడు యోగ్యుడు. వీనిచేత మన మీ కైంకర్యము చేయించుకొనవలయు నని సంకల్పము భగవంతునకుఁ గలుగునట్లు వర్తింపవలయును. భగవత్సేవ మనము చేయవలయునను మనసంకల్పము నకుఁ దోడు భగవత్సంకల్ప మనుకూలమై వచ్చిన సే సంపూర్ణఫలము గలుగును.
10. కైంకర్యము చేయువాడు నేను నాది యనుకొనుచుండిన సర్వము చేతనములను నచేతనములను తన్నుఁ దన దేహమునుగూడ స్వరూపముగఁ ద్యజింపవలెను. అది సాధ్యము కానప్పుడు వానియందలి యభిమానమునైనఁ ద్యజింపవలెను. వానితోడి జంజాటముచేఁ గాని వానియందలి యభిమానముచేఁగాని కైంకర్య హాని కలిగించుకొనరాదు.
11. నమస్కరించుట కింకరుని ప్రథమలక్షణము. అది వినయమును దెలుపును. రామునకే కాదు సీతాదేవికిఁ గూడఁ బ్రాతస్సాయంకాలములయందు నమస్కరింపవలయును.

రావణుడు త న్నెత్తుకొనిపోవు సమయంబున ఋశ్య
మూకముపైనున్న వానరులఁ జూచి తన యాభరణములందుఁ
గొన్ని యుత్తరీయమున మూటగట్టి వారిముంగల పాఱవైచెను.
వానిని సుగ్రీవుఁడు దాచియుంచి శ్రీరామునకుఁ జూపెను.
వానిని గుర్తించియు శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణునిఁ జూచి లక్ష్మణా
యివి నీత వవునా చూడు మని చూపెను.

చం. అనవుడు లక్ష్మణుండును నిజాగ్రజాతోడుత నిట్లు పల్కు
నో । యనఘ' యెఱుంగఁజాల వనితాంగదముల్, గుఱు
తింపలేన యా । గొనబగు కుండలంబులను, గోమలి కేను
దినంబు బాదవందన మొనరించుచుం గనుట నాతివ
యందియ లే నెఱుంగుదున్ ॥

అన్నా! భుజములందుఁ జెట్టుకొను సంగదముల నేను
గుర్తింపలేను. చెవుల కమ్మలు నేను గుర్తింపలేను. ప్రతి
దినము నేను సమస్కారము చేయువాడనగుటచేఁ గాలి
యందెలు మాత్రము నీతాదేవివే యని చెప్పఁగల వనెను.

అయ్యలారా! కంటిరా పదుమూఁడు సంవత్సరములు
కూడనుండియును లక్ష్మణుఁడు నీతాదేవిపాదములనుతప్ప
నామె నొకాటికి పైభాగమును జూచినవాఁడు కాఁడు.
దీనివలననే లక్ష్మణుని మహత్త్వము - నూహత్త్వము జితేం
ద్రియత్వము వినయవిధేయతలు తెలియనగు. దాసుల
మనువా రిట్టిజితేంద్రియులై యుండవలయును.

లక్ష్మణుఁడు సీతాదేవిని కన్నెత్తి చూడకయుండినది
వసవాసకాలమందు మాత్రమే కాదు. అయోధ్యయం
దున్నప్పుడును.

శ్రీరాముఁడు రాజ్య మేలుచున్న కాలమందు జనాప
వాదమునకు భయపడి సీతను వాల్మీకియాశ్రమమునొద్ద
గంగాతీరమున విడిచి రమ్మని లక్ష్మణున కాజ్ఞాపించెను.
లక్ష్మణుఁ డట్టులే యామెను విడిచి యామెయనుజ్ఞ తీసికొని
వచ్చునపుడు సీతాదేవి లక్ష్మణునితో,

కం. కనుమా నను గర్భముచి

హ్నము దాల్చినదాన నెట్టి యలజడి గలిగెన్.

లక్ష్మణా నేను నిండుచూలాలిని - చూడుము. నా
కెట్టికష్టము కలిగెనో యని చెప్పెను. ఊరు విడిచి పోవు
నపుడు గర్భిణికాదు. ఆవల గర్భము తెచ్చుకొన్న దని
రెండవ నింద యొకటి వచ్చునను తలంపుతో సాక్షిగానుండ
నిమ్మని యిట్లు చెప్పెను. దానికి లక్ష్మణుని ప్రత్యుత్తరము
వినుడు.

శం. అనవుడు దీనచిత్తుఁ డబలాంఘ్రుల మ్రోల ధరిత్రి సోఁకఁ
గాఁ | దనదు శిరంబు వ్రాల్చి వసుధాతనయామణితోడ
నొక్కవ | ల్కును వచియింపలేక వలకొంచు మహారవ
మార, నేడ్చుచున్ | దనమది నొక్కమూరుతము ధ్యాన
మొనర్చుచుఁబల్కు సీతతోన్॥

చం. అనఘచరిత్ర యేమనుచు నాడితి వేను భవత్స్వరూప
ముఖ | గనినది లేద యింతదనుకక భవదంఘ్రియుగం
బు దక్కఁగా | జనములు లేని యాయడవి సాధ్వీరొ
రాముఁడు లేని వేళ నే | గనుటయుఁ గల్గునే?

యని చెప్పెను.

ఇట్టి కఠిమీఁదిసాము లక్ష్యమనకుఁ జెల్లెనే కాని యిత
రులకు సాధ్యముగాదు. కావునఁ దక్కినవారు

కన్నుదోయికి నన్యకాంత లడ్డంబైన
మాతృభావము చేసి మరలువాఁడు.

అను ప్రస్థాదునివలె నాచరింపవలయును. నడచు
నపుడు తలయెత్తక నేలఁజూచుచు నడవవలెను చూడవలసి
వచ్చినపుడు పరస్త్రీని తల్లి యనుభావముతోఁ జూడవలెను.

సశేషము.

—❖— ప్రార్థనాపత్రము - సాక్షులు. —❖—

శ్రీగోదండరామ సేవకసమాజమునఁ జేరఁ గోరు
వారు సమర్పించు ప్రార్థనాపత్రములందు సాక్షుల మని
చేవ్రాలు చేయువా రట్లుచేయుటకు సమాజమునఁ జేరఁ
గోరువారు నియమములఁ జక్కఁగాఁ బాటించు రనుట తమకు
నమ్మకమనియు వారు దుష్ప్రవర్తనము కలవారై సమాజమున
కపకీర్తి తెచ్చుకార్యములు చేయుదురేని యావిషయము
వెంటనే వాసుదాసునకుఁ దెలుపుదుమనియు సర్థమేకాని

చేవా లాపత్రము సమర్పించువాని దని దృఢపఱచుటకు మాత్రము కాదని తెలియవలెను. ఇది యంతకుఁ బూర్వము సాక్షిచేవాలుచేసిన వారికిని నన్వయించును.

నియమప్రకారము చేయవలసిన జప-ధ్యాన భజనాదులు చక్కఁగాఁ జేయుని దురదృష్టములు భగవదనుగ్రహమునకుఁ బాత్రులుకాక పోవుదురు. నియమాతిక్రమణము గావించి మాంసభక్షణము - జారత్వము - చోరత్వము - జనవంచనము లోనగు దుష్కార్యములు చేయువారు ప్రమాణమునకు విరోధముగ వర్తించిన పాపముగూడఁ బొందుదురు. వీరివలన సమాజమునకు నపకీర్తియు వచ్చును. ఇట్టివారు సమాజము నంగుండఁ దగరు.

ఈవిషయమై యొకటి యాలోచింపవలసియున్నది. ఇట్లు దుష్కార్యములను జేయువారిని సమాజచిహ్నములైన పతకముల మరలఁ దీసికొని సమాజమునుండి తొలగించుట శ్రేయస్కరమా? పతకముల మరల గ్రహింపక వారిపేరు తొలగింపక సమాజబాహ్యులుగా నుంచి వారు ప్రమాణము నుల్లంఘించుటచేఁ గలుగు పాపముల ననుభవించు నట్లు చేయుట సమాజమునకు శ్రేయస్కరమా? సమాజ భ్రష్టులు కొందఁ జేర్పడుటవలన నిఁకమీఁద సమాజమునఁ జేర్చుకొనుటయందును రహస్యవిషయములు చెప్పటయందును మిక్కిలి-పొచ్చరిక వహింపవలసివచ్చెను. మొగ

మోటమునకుఁ బోయిన ముండగర్భిణి యైసట్లు లయ్యో
 పాపము బాగువడ నివ్వుని యట్టివారికి నేర్పిన విషయములు
 బూదిలోఁ జేసిన హోమమగుటయే కాక యుపదేశించిన
 వారికిని గీడు కలిగించును. అయ్యో పాప మనిన నాటునెలల
 దోషముకూడ వచ్చె నను సామెత నిజమగును. ఇట్టి కార
 ణములచేత కాఁబోలు పెద్దలు శిష్యు నొక సంవత్సరము పరీ
 షీంచిగాని దగ్గఁ జేర్పరాదని శాసించిరి. జిహ్వచాపలము
 చేతను గామగృహకంఠాతిచేతను నెవరి కేవేళ కేమి దుర్బుద్ధి
 పుట్టునో-కావున నిట్టివారు తెలియరాఁగానే యట్టివారిని
 దొలఁగింపఁ జేయుభారము సమాజయశము సామాజిక
 శ్రేయస్సు గోరువారిదై యున్నది.

నిత్యభోగమునకు,

వాగ్దానము. చెల్లించినది.

౪౯. శ్రీనివాసులజానకమ్మగారు ౫౦-౦-౦ ౫౦-౦-౦

౫౦. గుండాల సుందరమ్మగారు ౫౦-౦-౦ ౩౦-౦-౦

లోగడ ౨౦-౦-౦

౫౧. దేచిరాజు రామారావుగారు ౫౦-౦-౦ ౫౦-౦-౦

౫౨. మతుకుమల్లి హనుమా
 యమ్మగారు } ౫౦-౦-౦ ౨౦-౦-౦

౧౫౦. గణవరపు రంగారావుగారు
 సంవత్సరమునకు. } 5-౦-౦ 3-౦-౦

౧౫౧. అక్కిరాజు బొజ్జమ్మగారు ౫౦-౦-౦ ౧౫-౦-౦

౧౮౨. దూబగుంటసుబ్రహ్మణ్యముగారు	౩-౦-౦	౩-౦-౦
౧౮౩. గిద్దలూరు కృష్ణయ్యగారు	౩-౦-౦	౩-౦-౦
౧౮౪. చింతలపూడి లక్ష్మణరావుగారు	౩-౦-౦	౩-౦-౦
౧౮౫. పాటూరు కృష్ణయ్యగారు	౩-౦-౦	౩-౦-౦
౧౮౬. పాటూరు కామయ్యగారు	౫౦-౦-౦	౧౦-౦-౦
౧౮౭. కరి సూర్యనారాయణగారు	౩-౦-౦	౩-౦-౦

నశేషము.

మందరము వ్రాయుకాలములో శ్రీస్వామి నైవేద్యమునకు నెలకు రూపాయవంతున మూడుసంవత్సరములవఱకిచ్చు టంగీకరించిన భక్తుల వివరము.

వాగ్దానము. చెల్లించినది.

౩. అల్లూరు అప్పలనరసింహ	}	౩౬-౦-౦	౧౦-౦-౦
రాజుగారు Alias అప్పల			
రాజుగారు రేలంగి.			
౫. మధిర రంగదాసుగారు	}	౩౬-౦-౦	౧౨-౦-౦
చాగంటివారిపాలెము.			
౧౦. కనువరె హనుమాయమ్మగారు	}	౩౬-౦-౦	౧౨-౦-౦
కొండాసత్యవతమ్మగారు - దేచవరం.			
౧౨. చిల్లర మరాళమ్మగారు	}	౩౬-౦-౦	౨౨-౦-౦
వెల్లలూరు.			
౨౦. రాజా వెంకటస్వామిసెట్టి	}	౩౬-౦-౦	౧౨-౦-౦
గారు ధర్మవరము.			

౨౯౧. అక్కరాజు వేంకటసుబ్రహ్మణ్యముగారు మహిమలూరు.	3౬-౦-౦	౨౮-౦-౦
౨౯౨. పామిడి సుబ్బన్నగారు తాడిపత్రి.	3౬-౦-౦	౧౨-౦-౦
౨౯౩. పెనుమత్స సుభద్రయ్యమ్మగారు రేలంగి.	3౬-౦-౦	౧౨-౦-౦
౨౯౪. పెనుమత్స బంగారయ్యమ్మగారు రేలంగి.	3౬-౦-౦	౨౪-౦-౦
౨౯౫. అల్లూరు వేంకటరమణయ్యమ్మగారు రేలంగి.	3౬-౦-౦	౧౨-౦-౦
౨౯౬. తిరుమలరాజు సీతయ్యమ్మగారు రేలంగి.	3౬-౦-౦	౧౭-౦-౦
౩౦. సత్రము నారాయణరావుగారు శిరస్తాదారు, డిస్ట్రిక్టుకోర్టు, కడప.	3౬-౦-౦	౨-౦-౦
౩౧. నిష్టలవేదగిరి అయ్యగారు కడప.	3౬-౦-౦	౯-౦-౦
౩౨. పెండ్యాల రామసుబ్బయ్యగారు గుంటూరు.	3౬-౦-౦	౧౭-౦-౦
౩౩. దేచిరాజు సాంబశివ వరప్రసాదరావుగారు ప్రాత్రగుంటూరు.	3౬-౦-౦	౧౨-౦-౦

3౬. దేచిరాజు రామారావుగారు } 3౬-౦-౦ ౨౫-౦-౦
ప్రాతగుంటూరు.
37. గుండవరపు వేంకట సుబ్బా } 3౬-౦-౦ ౨౪-౦-౦
రావుగారు గుండవరము.
3౮. రావినూతుల నాగభూషణము } 3౬-౦-౦ 3౬-౦-౦
గారు అంగలకుదురు.
3౯. కోటంరాజు సూర్యనారాయణగారు రేపల్లె. } 3౬-౦-౦ ౧-౦-౦
౪౦. వేల్పురు సూర్యనారాయణగారు వేల్పురు. } 3౬-౦-౦ ౧౮-౦-౦
౪౧. కొలిచిన కామశాస్త్రిగారు } 3౬-౦-౦ ౧౨-౦-౦
బి. ఎ. నత్తెనపల్లె.
౪2. పిళ్లారిసెట్టి వేంకటాచలపతి } 3౬-౦-౦ ౧-౦-౦
రావుగారు గురుజాల.
౪౩. జంపాల గోపాలరావుచౌదరి } 3౬-౦-౦ ౧౨-౦-౦
గారు తహసీల్దారు, ఒంగోలు.
౪౪. గుండవరపు సూర్యనారాయణగారు కరణము, కొత్తపల్లి. } 3౬-౦-౦ ౧౦-౦-౦
౪5. చిల్లర హనుమంతరావుగారు } 3౬-౦-౦ ౧-౦-౦
వెల్లూరు.
౪6. రావిపాటి వీరయ్యకుమారుడు } 3౬-౦-౦ ౧౨-౦-౦
వేంకయ్యగారు వేటపాలెము.

సశేషము.

౫౪. ఎల్లాప్రెగడ అనంత పద్మనాభ } ౩౬-౦-౦ ౩౬-౦-౦
య్యగారు కరణము సిరిపూడి.
౬౨. డి. సంజీవరావుగారు రెవిన్యూ } ౩౬-౦-౦ ౧౨-౦-౦
ఇన్ స్పెక్టరు, ఎల్లూరు.
౬౩. కోగంటి వేంకటసుబ్బయ్యగారి } ౩౬-౦-౦ ౧౨-౦-౦
భార్య అచ్చయ్యగారు కూచపూడి.
౬౪. పున్నమరాజు పెదవేంకటరావు } ౩౬-౦-౦ ౫-౦-౦
గారు, Alias వేంకటదాసుడుగారు.
౬౫. నగరూరు సుందరయ్యగారు బల్లారి ౩౬-౦-౦ ౧౨-౦-౦
౭౦. బోయనపల్లి వెంకటనరసింహ } ౩౬-౦-౦ ౩౬-౦-౦
రావుగారు రంగూర్.

సశేషము.

భక్తిసంజీవని చందాదారులు.

౯౦౧. ఎం. వాసుదేవశాస్త్రిగారు, } వీరి పూర్తి విలాసము
నెల్లూరు. } తెలిసినవారు మాకు
౨౫౦. వి. వేంకట రంగయ్యగారు, } వ్రాయఁ బ్రార్థితులు.
నర్సారావుపేట.

—* ఆత్మతెలియని యోగికద్వైతములు మెండు. *

జూలై నెల సంజీవనియందు జీవ బ్రహ్మైక్య వేదాంత
రహస్యమందలి కొన్ని సంజ్ఞాముఖమును దీర్చువారెవ్వరా
యని యాలోచించ ననంతపురమండలమున ధర్మవరమునమీచ
ముననుండు చిగిచెర్లయను గ్రామమున బ్రకృతము విచ్చేసి

యుండు శ్రీకృష్ణపరమహంసలవారు తాము శ్రీకృష్ణుని
 యవతారమనియు వీరి యుపదేశవాక్కులు విన ఋషీశ్వ
 రులు కాచిపడియున్నారనియు వీరి కాగ్రంథమందు విశేష
 పరిచితి స్వీయాభిమానము గలదనియు విని నాసందేహములు
 తీటుకాలము నేటికి లభించెగదా యని యుప్పొంగి వారు
 ప్రత్యుత్తరములీయఁ బ్రార్థింపఁబడిరి. ఆ సంజీవనియందుఁ
 బ్రకటించినప్రకారము వారు ప్రసాదించిన ప్రత్యుత్తర
 మిందుఁ బొందుపఱుపఁబడెను. పాఠకులు ప్రాణాయామా
 నన విషయప్రశ్నములేమి? వృషతాడనం దంత భగ్నమన్నట్లు
 ప్రత్యుత్తరమేమి? యని కినియకుందురుగాక. అంభియగాక
 యక్షరజ్ఞానములేక - శబ్దజ్ఞానములేక - యర్థజ్ఞానములేక -
 యన్వయజ్ఞానములేక - విషయజ్ఞానములేక వ్రాయఁబడిన
 వెట్టివ్రాతల నెట్లు సంజీవని ప్రకటించెననియుఁ గోపింపకుం
 దురు గాక. అది వ్రాసినవారు పరమహంసలు - అతీతులు -
 సంతతాగ్నిహోత్రులు - కృష్ణమూర్తులు - కావున వారియందు
 దోషమెంతరాదు. వారిమాటలు మనుష్యులకేకాదు - దేవ
 తలకుఁగూడ నర్థముకాదు. హంసలభాషలు మనుష్యుల
 కర్థముకాఁగలదా, హంసయాన నరస్వతికిని దెలియదు. పరమా
 హంసపై నెక్కు పరమనరస్వతికిఁ దెలియవలె - దమయంతి
 కిఁ దెలియవలె. తెలిసికొనలేనిదోషము మనదేకాని వారిది
 గాదు. హంసయనఁగా Goose, duck, flamingo అని Apte
 అప్త నిఘంటువునందు బాతు అని వ్రాయఁబడియున్నది.

హంసయే గూన్ గామాతెనని శాబ్దకులు చెప్పుచున్నారు. ఆ పక్షులమాటలు మనుష్యుల కర్థముకాగలదా. కావున వారి ననరాదు.

వారు వ్రాసినయుత్తరమేకాక కొన్ని సందేహములను వ్రాయవలసివచ్చెను. పాఠకులు సంజీవనిని ఆవిషయములను బ్రశ్నింతురేమో యను భీతిచే వారే సెలవిచ్చిన సంజీవనీభారము తస్వనని వానిని వ్రాయవలసివచ్చెను. తమింతురుగాక వారు వ్రాసిన యుత్తరమిది.

—❖— “ఆత్మవిచారణ.” —❖—

1. రెండువిద్యులను దెలిసికొనడగినది. అనగా శబ్ద బ్రంహ్మమును పరబ్రహ్మమును చక్కగా తెలిసికొనినవాడు వకరిని తప్పపట్టడు తనతప్పుచు దానుచూచుకొనును. సదరు విడిచినవానికి గోచరము అని ధర్తవాచ. శాంఘి.

2. బుద్ధిశాలియైనవాడు వేదశాస్త్రములను అభ్యసించి జ్ఞాన విజ్ఞానము జ్ఞానము దెలివి. విజ్ఞానము తెలిసికొనినప్రకారముగా అనుభవముపొంది విడువని ప్రయత్నము కలవాడైయుండును. ధ్యానమును గోరువాడు వేదశాస్త్రములను విడువవలయును అని బుధులవాచ. దీనిభావము ఆత్మవిచారణపరులకు తెలియును. గాన సాధనపరులకు తెలిసినదిగాదు. ఆసనములుగావు, ముద్రలుగావు, యోగములుగావు, మనస్సుగాదు. గాన యీఆత్మను మీరు ప్రశ్న అడి

గితిరి. మనస్సుకు మనస్సే సాక్షిగాయున్నది. తమయొక్క ఆశీర్వాచనమునకు ఎదురుచూచువాడను. తత్వవేత్తలగువారు అన్నిటిని దైవస్వరూపముగా చూచువారు యీ అర్చిరాది మార్గమును యేసాధనలేక కనడగును. ఆత్మసాక్షిని గనవలయును. అని యీ కేవలాత్మమనవి శిరస్సానమస్కారములు.

౩. భక్తవర్యులగువారికి సదరు శిష్యులకు ఆశీర్వాదములు ఇచ్చినపిదప వారలుచేయు దుష్కార్యములు సత్కార్యములు గురువులకు చెందునని పెద్దలు విన్నపము. గాన పెద్దలును తిరస్కరించడముతో మనస్సు సాక్షులగుచున్నారు. దీని అంతరార్థములో ఆలోచించవలెను మానవులయొక్క నడతలు త్రిగుణరహితులగువారికి తెలియును. తాము నిర్మల చిత్తులై యీ మహా వాక్యార్థమును గమనించి భగవద్గీతలో 14 అధ్యాయమును సూడవలయును. అని యీ ఆత్మయొక్క మనవి తాము కోరినప్రశ్న అందులోనేయున్నది. అహింసా పరమోధర్మమును అనగా ఎట్టిది అని చూడగా ఒకరిని వాదించడము, అలక్ష్యముచేయడము, దూషించడము మనస్సు నొప్పించడము, నేను ఎక్కువ నీవు తక్కువ యని తిరస్కరించడము. ఇవి హింసయని ఆత్మను దర్శించిన జీవన్ముక్తులకు ఎరుక. ఇది అతీతము అని పెద్దలగు వారుపలుకుదురు. శాస్త్రమువదలి మనస్సు సాక్షినిగని జన్మసాఫల్యము చేసుకొనవలయునని దైవజ్ఞాన. తెలిసినవారు దీనులకు దీనులైయుందురని భక్తశిఖా

మణుల విన్నపము ఇది తమలో తాము దీర్ఘాలోచనచేసి ఆశీర్వాచనము దయచేయవలయును. వస్తువును చూచి వస్తునైయుండువారెవ్వరో భగవంతుని ఎరుక. ఆదినుంచి ఇదివరకు మోక్షమును ఎవ్వరు పొందియుండలేదు. మోక్షమునుకొరకై పెద్దలు కాచియున్నారట. శాంతిః శాంతిః శాంతిః.

తా. “భూలోక భువర్లోకమునందు మించువాడ అనిభావము ఫాలనేత్రమును ధరించినవాడ - ఆధారమైనవాడ - బ్రహ్మమునిష్ఠాగరిష్ఠుల అంతరంగమునందు ఆనందించువాడ - ఆనందింపజేయువాడ - కామము విరాగము చేసినవాడ కడగంటిచూపుచే గనవాడ - నిను గనుటకు ఆత్మసాక్షిగాను గనుగొంటి తండ్రి ఇతరమార్గములచే గనదగదు. ఏసాధనలేక గనదగును. శాంతిః శాంతిః శాంతిః.

శ్రీ కృష్ణపరమహంస
23-8-1930. అవధూత ఆశ్రమము”

ఈ ముక్తాయంపువాక్యముతో పరమహంసగారిలేఖ ముగిసినది. దీనిపై సంజీవనికిఁ గల సందేహములు.

౧. శరమహంసగారూ! శబ్దబ్రహ్మము - పర బ్రహ్మము రెండు విద్యలని యంటిరే. అట్లైన వేద్యమేది?

౨. శ్రీశంకరరామానుజ మధ్వాచార్యులు దక్కిన నర్వ మతాచార్యులును వక్రమార్గములఁ బోవువారినే కాక

భిన్నాభిప్రాయములఁ గలవారినిగూడ నాక్షేపించి సవరించిన వారేకదా. వారు తెలిసినవారు కారా ?

౩. మీరు కలికృష్ణులుగదా. తాము ద్వాపరకృష్ణులుగా నున్నప్పుడు అర్జునునకు జ్ఞానోపదేశము చేయునపుడు అనురులనేల దూషించితిరి. అప్పటివిషయ మిప్పుడు జ్ఞప్తి యందులేదేని భగవద్గీత చూడుఁడు. కొందఱను నరాధము లని మూఢులని అట్టివారిని శ్రీ ఘ్రమున నరకమునఁ ద్రోయు దునని యిట్టి కరోరవాక్యములు సెలవిచ్చితిరే. అప్పుడు తమ కీ జ్ఞానము లేదాయెనా? ఉన్నతెలివి పోయెనా?

౪. తప్పులుపట్టుట యనఁగా లేనిదోషములఁ జెప్ప రాదని మీ యభిప్రాయమా? లేక శిశ్నోదరపరాయణులై మేము యోగీశ్వరులము మేము పరమహంసల మని దేశము మీఁద బయలుదేఱి చేయరానిపనులు చేయుచుఁ జెప్పరానివి చెప్పుచు వంచకులై కామినీ కాంచనానకులై మూఢులగు లోకులఁ జెఱుచుచు లోకద్రోహులైనవారి మాటలను టక్కులను అసత్యములను దొంగచేష్టలను లోకమునకుఁ దెలిపి మోసపోకుఁడి యని హెచ్చరించుట దోషమని మీ యభిప్రాయమా? సంజీవని మొదటికార్యము చేసినదా రెండవ కార్యము చేసినదా. సకారణముగ శ్రీముఖ మనుగ్రహింపుఁడు.

మదనవల్లితాళాకా గోళ్లపల్లె గ్రామములోని శూద్రుఁ డొకఁడు పోలీసుపనిలోనుండి బర్తరపుకాఁబడి పెండ్లా

మును దొంగలకుఁదోలి చిడ్డల విడనాడి వేషమువేసికొని తిరుగుచు నచ్చటచ్చట నర్థచంగ్రప్రయోగములు పాదరక్షా బహుకరణములు సందుఁజూ గానని దూరదేశమునకు వచ్చి జనులను మోసగించుచున్నాఁడని వింటిని. వీని వృత్తాంతమంతయుఁ దెలుపుట గుణమా దోషమా? తమ సమృద్ధిదీసికొని తమరెట్లుచెప్పిన నట్లు చేయువాఁడను. కొందఱు ద్వైతులు తత్త్వమసి యనుచున్నారు కాని ద్వైతులు వాఁడు వీడగునా కాఁడనుచున్నారు. మనస్సునకు మనస్సే సాక్షి - అత్తను దర్శించినమీఁదటి జీవన్ముక్తుల కిది యెఱుకగాని ఋజువర్తనులగు సాధకులకుఁ దెలియునదికాదు. కావునఁ దత్త్వము తమరే తెలుపవలయునని మనవి. శాంతిః శాంతిః శాంతిః.

౫. సదరు విడిచినవానికి గోచరమంటిరి. పూర్వవాశ్యమున సదరు దేనితో నన్వయము - గోచరమేది? బ్రాంతిః బ్రాంతిః బ్రాంతిః.

౬. “బుద్ధిశాలియైనవాఁడు వేద మభ్యసించి” యని వ్రాసి వెంటనే “ధ్యానము గోరువాఁడు వేదశాస్త్రముల విడువవలయు” నంటిరి. ధ్యానము గోరువాఁడు బుద్ధిశాలి గాఁడనియేకదా మీ యభిప్రాయము?

హంసల యవ్యక్తధ్వనులు హంసలకును - వాని యువదేశముకై కాచియుండు ఋషిపుంగవులకుఁ దెలియవలయును

గాని మనుష్యులకుఁ దెలియునవి కావు. కావున సందేహములు కలిగెను.

౭. ధ్యానముగోరువాఁడు వేదశాస్త్రముల నెప్పుడు వదలవలయును? ఆదియందా? మధ్యమందా? అంతమందా?

౮. విచారణశబ్దమున కర్థమేమి? వేదశాస్త్రములను వదలిన యాత్మవిచారణపరులు ఏ ప్రమాణములఁగొని విచారణ చేసెదరో తెలిపెదరా? విచారణావిచారములకు భేదము తెలియదు కాబోలు.

౯. సాధనపరు లనఁగా నెవ్వరు? దానికర్థము - అన్వయము తెలియునా? ఆత్మవిచారణాపరులకు సాధనములు లేవా? అమానిత్వాదు లేమిటి? సాధన చతుష్టయము లేమిటివి? పరమహంసలకు బీడిలు సాధనములుగాని యివికావు కాబోలు. అట్లైనఁగా సంతతాన్ని ముఖులగుదురు? అగ్ని ముఖావైదేవా యని ప్రమాణముకలదుకదా? బ్రాహ్మణోస్య ముఖమాస్తీత్తని యుండుటచేతనేకదా మీతోడ భుజించు బ్రాహ్మణుల ముఖములకు నది ధూపమాఘ్రాపయామి యని సమర్పణ చేయుచున్నారు.

తాము ద్వాపరకృష్ణాఁడుగా నున్నప్పుడు ఆత్మ సాధనమునకు ఆసనము యోగముకావలయునని యర్జునున కుపదేశించితిరే. (భగీ - ౬ - ౨). సర్వోద్రియాణి సంయమ్య అనుశ్లోకమునంతు ఖేచరీముద్ర భోధించితిరే. ఇప్పుడు వలదను

చున్నారే. చేతగాకయేకదా? ద్వాపరకృష్ణునిమాట నిజమా కలికృష్ణునిమాట నిజమా చెప్పెదరా? వాంతిః వాంతిః వాంతిః.

౧౦. ఆత్మవిచారమునకు ధ్యానమునకు నిశ్చించలమైన మనస్సు కావలయునా యక్కటలేదా? కావలసియుండిన యోగ మక్కటలేదా? అసన మక్కటలేదా? యోగమనగా నేమో శబ్దార్థమైనది దెలియునా?

పరమహంసల కీ యాననములు పనికిరావు. కులటాననములు కావలయును గాఁబోలు. సంయోగమేకాని యితర యోగము పనికిరాదు. వీరికీ సాధనములు పనికిరావు గాని హఠతి యెత్తెడివారివలన 1—0—0 పాదపూజకు 10—0—0 శ్రీలు పురుషులు తొడలుపిసుకుటయు నివి ముఖ్యసాధనములు గదా?

ఈ దాసునిపైఁ గోపింపక తెలిపెదరుగాక. ప్రశాంతిః ప్రశాంతిః ప్రశాంతిః.

౧౧. మఱియొకమనవి తెలియక యడుగుచున్నాను. పరమహంసలకు నాదవానిమాలది గుర్విగానుండవచ్చును గదా? వారతీతులు. ఎట్లున్నను దోషముకాదు కదా?

౧౨. మీవిషయమున నొక కర్ణకరోరవార్త వింటిని. కొందఱు బ్రాహ్మణ పుణ్యజనులు తమతో నవంత్కిభోజనము చేయుచు దమ పాదతీర్థామృతమును గ్రీలుచు ధన్యులగు

చుండఁ గొందఱు బ్రాహ్మణు లట్లుచేసియు మరలఁ బ్రాయశ్చిత్తములు పెట్టుకొనుచున్నారని వింటిని? ఇది నిజమా ఇట్టి వారును గలరా. ఏమి కలికాలమహిమ, వారికి ఏమి ప్రాయశ్చిత్తము. అగ్నిసంస్కారమా? శాంతంపాపమ్. శాంతిః ప్రశాంతిః ప్రవాంతి.

౧౩. ఈదాసుని యాశీర్వచనము గోరితిరి. ఏమని నేటి శ్రీకృష్ణు దీవింపవచ్చును? అయినను పరమహంసలు మీమాట దాటరాదు కావున సహస్రప్రతీపదర్శిని సంయోగసిద్ధిరస్తు. అని దీవించెదను.

౧౪. అర్చిరాదిమార్గ మేసాధనలేక కనఁదగునని వ్రాసితిరి. అర్చిరాది మార్గమేనో యదియేమిటో సాధించిన వారెట్టివారో. ఆత్మోప నెవ్వరెవ్వరు పోదురో తెలియునా? మాటమాత్రమే తెలియునా? దాని విధానము పూర్ణముగఁ దెలిసియున్నవారు వెట్టిప్రాతల వ్రాయు - ఇట్టివి శిష్యులకు బోధముచేయువారి కేమిగతి - వారిచ్చు డబ్బేగతి ఆవల సరక మేగతి.

౧౫. అయ్యా మఱియొక పెద్దసందేహము. కేవలత్త మనవి శిరస్సానమస్కారములని సెలవిచ్చితిరి. మనవి చేయుటకు కేవలత్తకు నోరున్నదా? నమస్కరించుటకు శిరస్సున్నదా? దేహోత్తాభిమానముగల మాదృశులకుఁ కేవలత్త చమస్కరింపవలసినంత దుర్దశ దానికేమి నచ్చెను. కేవ

లాత్మకుఁ గాళ్లు నేతులు లేవు కాఁబోలు - ఊడిన తన పాద రక్షలను శిష్యులచే మోయించునా? నేను గురువును వీరు శిష్యులునను దురభిమానము దురహంకారముచే నందురా? పరాశీర్వాచనముగోరుట నమస్కరించుట వీనిచేతనే మీరు తెల్లహంసలో నల్లహంసలో యని నందేహము కలుగుచు న్నది. ప్రశాంతిః ప్రవాంతిః ప్రభాంతిః.

౧౬. శిష్యులపాపములు గురువులకు వచ్చినట్లు లోక ద్రోహులై శిశ్నోదరపరాయణులై దాంభికలై తిరుగు బక వ్రతుల బిడాలకుల పాప మెవరికిఁబోవును? వీరి యుపదేశము విని చెడినవారి పాప మెవరికిఁబోవును?

౧౭. మనస్సాక్షీత్వము కష్టసాధ్యమని తలఁచియుంటిని. పెద్దలను దిరస్కరించుటచే మనస్సాక్షులగుచున్నారని సెలవిచ్చితిరి. కావునఁ దమ శిష్యులలో మనస్సాక్షీత్వము గోరువారు తమకంటె పెద్దలు వారికి లభింపదుగావున తమ కనుకూలులై పాడైపోవక మిమ్ముఁ దిరస్కరించి మనస్సాక్షులై బాగుపడుదురు గాక యని దైవమును బ్రార్థించుచు న్నాను.

౧౮. తాము గోరినప్రశ్న అందులోనే యున్నదంటిరి. నేను గోరినది ప్రశ్నగాదు ప్రత్యుత్తరము. పరమహంసల కారెంటికి భేదము తెలియదు కాఁబోలు. ఎంతైనను వారు సర్వసములు - భేదబుద్ధిరహితులు గదా. పరమహంస

లకుఁ దల్లికి భార్యకు భేదము తెలియదట. ఇంక నీ యల్ప భేదములా వారికిఁ దెలియును.

౧౯. జీవన్ముక్తుడైన జనకుఁడు శత్రువుల వధించెను - దుష్టుల దండించెను. కావున దుష్టులను లోక ద్రోహులను దూషించుట హింసగాదు గాని తమవంటి పరమహంసలకు జీవన్ముక్తులకుఁ గేవలాత్మలకు యోగీశ్వరులకు నిది దూషణమని యిది భూషణమని యెట్లు స్ఫురించెనో.

౨౦. జీవన్ముక్తులమని పరమహంసలమని యోగీశ్వరులమని కేవలాత్మలమని పలుకుచుఁ గొంచెమైనను శాస్త్రజ్ఞానముగాని వివేకముగాని యంతఃకరణశుద్ధిగాని లేక తాము చెప్పనది తమకే తెలియక నోరికివచ్చినది వదరుచు దుర్బోధములుచేయు నీచులగు లోకవంచకులకంటె జీవముక్తులు శ్రేష్ఠములని నాయభిప్రాయము. ఇది సత్యమని తమ రేఖీ భవించెదరని నమ్మెదను.

౨౧. 'శాస్త్రమువదలి' ఇది భ్రష్టులు తప్పించుకొని తిరుగుటకు పులభోపాయము. ఏమయిన నీ వీ యకార్యము చేసెదవనిన మేము శాస్త్రాతీతులము శాస్త్రములు మమ్ము బాధింపవు. అని భ్రష్టులు చెప్పుచుందురు. వీరికి మాంసము కోడిగ్రుడ్లు - బీడీలు - సిగారెట్లు - లంజలు సేవకులు సేవకురాండ్రు డబ్బు పిండివంటలు అన్ని కావలసినవే - శాస్త్రము మాత్రమే వలదు. ఎవఁడు శాస్త్రముతోనాకుఁ బని లేదని

వదరుచుఁ గొంచెమైనను నైహిక కార్యములం దానుత్తుండగునో వాఁడు వంచకుఁడు లోకస్రోహి భ్రష్టుఁడు పతితుఁడు నగుటయందు సందేహములేదు. సగారామిఁడ దెబ్బవేసి చెప్పవచ్చును.

౨౨. తెలిసినవారలు దాసులకు దానులైయుందురని భక్తులు చెప్పదురుగాని దీనులకు దీనులైయుందురని చెప్పరు. భక్తియన నెంతమాత్రము తెలియునో మాటలకర్థ మంత మాత్రమే తమకు తెలియును.

౨౩. పరమహంసలు కలికాలకృష్ణులు మరల నా యాశీర్వచనముఁ గోరితిరి. తమకోరిక నెఱవేర్చకయుండఁ జాలను. పరశ్శత పుత్రావృత్తిరస్తని దీవించెదను.

౨౪. వస్తువునుజూచి వస్తువైయుండువా రెవ్వరో భగవంతుని కెఱుకయంటిరి. మొదటివస్తు వేది? రెండవవస్తు వేది. మూడవ భగవంతుఁ డెవఁడు? ఇటువంటి యున్నత ప్రలాపములు శిష్యులయెదుట వాగిన బలే బలే మాగురు వెంత తత్వవేత్తయని వారు చంకలు కొట్టుకొందురు గాని నలుపురికిఁ దెలియునట్లు వ్రాసిన లోకము నవ్వునని నైన మీకుఁ దోఁపలేదా? అట్లు తోఁచుటకుఁ గొంత తెలివి కావలెను. అదేదీ? భగవంతుఁ డెవ్వఁడో పుష్పత్పత్తిర్థమును బట్టి తెలిపి యావలఁ దక్కినవి వ్రాయఁగోరెదను. వస్తువు మీరు మీవలె వస్తువైయుండువారు మీశిష్యులు-వీరిగతి భగవంతునికే యెఱుక.

౨౨. ఆదినుండి యింతవఱకు మోక్షము నెవ్వరు పొందియుండలేదు. మోక్షమునకై పెద్దలు కాచియున్నారట. యను యమూల్య వాక్యరత్నములు వేదశాస్త్రములు విడిచి యనాఘ్రాత పురాణేతిహాసాదులైన తమవంటి కేవలాత్మలు జీవన్ముక్తులు పరమహంసలు నగు నపూర్వజ్ఞానులు చెప్ప సాహసించురు గాని కొంచెమైన యధార్థజ్ఞానము గ్రంథవాసన గలవారు చెప్పరు. మీరు వ్రాసిన వాక్యమును ఆదినుంచి యింతవఱకు మీవంటి గురువుల వారి శిష్యులు మోక్షము నెవ్వరు పొందియుండలేదు అని వ్రాసిన యధార్థముగ నుండును. మీరు వ్రాసినదే సత్యమగునేని మోక్షోపాయములు తెలుపు నుపనిషత్తులు - మోక్షమును బొందినవారు గలరని చెప్పు పురాణేతిహాసాదులు తమ బీడీలకై యుపయోగింపఁదగినవే కదా?

శుకుఁ డేలోకమున నున్నాఁడు? బ్రహ్మలోకమునుండి యూర్ధ్వలోక మేగినవారందఁ డెందున్నారు. బ్రహ్మలందఁ డెందున్నారు. శ్రీరామునివెంటఁ బోయినవారందఁ డెందున్నారు. గజేంద్రునిగతి యేది? శిశుపాలుఁ డేమైనాఁడు. ద్వాపరమందుఁ దామే కొందఱకు గోపికాదులకు ముక్తినిచ్చితిరే. మఱచితిరా?

౨౩. మోక్షముకొఱకై పెద్దలు కాచియున్నారట ఎవరిని? నాలుకలమీఁద తొలసాకుతో శ్రీయని వ్రాయించుకొనినవారు మీకై కాచియున్నారా?

౨౪. పారకమహాశయులారా! ఈ కడపటి ముక్తా-
యింపు వాక్యమును బరిశీలింపుడు. వీరు భూలోక భవన్లోక
ములను మించువారట. భూలోకమున మించువారు మను-
ష్యులు. భవన్లోకమున మించువారు భూతప్రేత పిశాచా-
దులు వీరి రెండు లోకములందు మించిరేకాని స్వర్గముఖ-
దర్శనమైన వీరికి బ్రాప్తిలేదు. అని వారే చెప్పుకొనుచు
న్నారు. తక్కిన లోకముల మాటయేల?

వీరు ఫాలనేత్రులైనచో పాదనేత్రులుండుట వీ రెఱు-
గరు కాఁబోలు. గ్రంథము పెరిగినది కావునఁ దక్కినవిష-
యములు సంక్షేపించెదను.

అయ్యా మీరు పరమహంస యని చేవ్రాలు చేసితిరి-
గదా. పరమహంస యెట్టివాఁడు దాని కథకారి యెవ్వఁడు
ప్రమాణమేది? తొలి మూఁడుదాఁటి పరమహంసయైతిరా?
ఎత్తుకోఁగానే యైతిరా? హంసశబ్దోత్పత్తియేమి? హకార
స్థానమేది? సకారస్థానమేది? హంసశ్వాసముగాఁ జెప్పఁగారిణ
మేమి? దానికి సన్న్యాసిత్వమునకు నేమిసంబంధము. సన్న్యా-
సుల కాపేరువచ్చుట కేమికారణము? పరమహంసలక్షణము
లేవి మీ యందుండుగుణములు పరమహంసగుణములా?
పరమహంస యెప్పుడైతిరి. ఉద్యోగ మూడినయనంతరమా?
హంసనుసోహమని యేల తలక్రిందుగాఁ జదువవలె? సోహం
అనుటకు మాఱుసాహస్యనరాదా - దోషమా - ఏల? లేదేని
రెంటికి సామరస్యమెట్లు దీనిని విశదీకరించి మీ పరమహంస

త్వము స్థాపించుకొనుడు. హంసశబ్దప్రచారఫలమునకు వ్యాకరణ, యోగ, తత్త్వశారీర ప్రకృతిదర్శనముల ప్రకారము స్వానుభవముచే సమన్వయించి మీరు చెప్పఁగలిగిన నిజముగఁ బరమహంసలనియే సంజీవని కొనియాడును. చెప్పకపోయిన పరమ్ X అహంస వాయున మనియే తలఁచును.

పరమహంసగారూ! తాము కృష్ణమూర్తులుగదా. తమరు నీళ్లు ఒడునని చెప్పినచోట బండలుగుండ్లు ఏలపడెను. తమదృష్టికి నీళ్లు - లోకులదృష్టికి రాలయ్యెనా. అయ్యో వా రెంతపాపులో పూర్వము ధృతరాష్ట్రునకిచ్చిన మీదృష్టి వీరి కియ్యలేకపోయితిరా? లేక మిమ్ము నమ్మినవారికి గతి రాలుగుండని తెలుప నూరకుంటిరా? శాంతిః పరమ శాంతిః. అయ్యో హంసగారు తమ వ్రేలియంగర మెక్కడిది? మీ సోగసులకుఁ గాను వైశ్యునికి వానిభార్యకుఁ గలహముపెట్టుట న్యాయ్యమా? ఇది కృష్ణహంసలకు (నల్లకాకులకు) తగును గాని పరమహంసలకుఁ దగునా? ఇప్పుడైన వారి కుటుంబకలహము మాన్పెదరా? తమరు పోలీసులో నుంటిరిగదా. మీచిర్యలే సెక్షనుక్రింద వచ్చునో చెప్పెదరా? ఎవరైన దావాచేసిన మెడగొలుసు కాలిగొలుసును నేమో? దయయుంచి యింకనైన గ్రామజనుల బాగుపడినిండని ప్రార్థించుచున్నాను. పరమ హంసలగు తమ కేవలాత్మత్వము ఆత్మవిచారణ యిటువంటిదా?

ఇట్లు, దాసోహం,

వాసు దాసుఁడు.

భక్తిపాతశాల - ఒంటిమిట్ట.

ఈ యాశ్చర్యము విజయదశమినుండి శ్రీరవాసుదాసస్వామివారు భక్తినిగుఱించి పారముచెప్పుదురు. ప్రార్థన మద్దపడనివారువచ్చి వివచ్చును. వెనుక చింతించుట వెఱ్ఱితనము.

ఇట్లు విన్నవించు, దాసోహమ్,

సుబ్బదాసుఁడు.

శ్రీరామ
భక్తి సంజీవని.

ఇది శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామ సేవక సమాజమువారి
కైంకర్య రూప మానవత్రిక.

దీనికి సర్వస్వామి శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామమూర్తి
విలేఖకుఁడు — ఆంధ్రవాల్మీకి వావిలికొలను ముప్పరావు (వాసుదాసుఁడు)
ప్రకటనస్థలము — వాల్మీకేశ్రమము ఒంటిమిట్ట కడప మండలము.

చందాల వివరము.

ఉపచారము	సంవత్సరమునకు	౨—౦—౦
ధారకులు	„	౫—౦—౦
జీవాతువులు	„	౧౦—౦—౦
పోషకులు	„	౨౫—౦—౦
రక్షకులు	„	౫—౦—౦
ఉజ్జీవము	„	౧౦౦—౦—౦

అంతకుఁ బైపడి యిచ్చువారు ప్రతిష్ఠాపకులు

సంవత్సరము చందాకుఁ దిక్కున గ్రహింపఁబడదు.

మూర్త్యవస్థయందున్న భక్తిమాతకు విసనకఱ్ఱలపీచుట లోనగు
నుపచారము చేయువారివంటి వారుపచారకులు.

సుత్తుక యెండకుండ ప్రత్తితో పాలను తడిసి ధారధారగా పోయు
వారు ధారకులు.

స్మృతిగలిగించు నౌషధములవంటివారు జీవాతువులు

దేహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు పోషకులు

మరల నపాయమురాకుండ ప్రతికూలములనడచి యనుకూలముల
రక్షించువారు రక్షకులు.

ఉజ్జీవింపఁ జేయువారు ఉజ్జీవకులు

స్థిరముగ నిలుపువారు ప్రతిష్ఠాపకులు.

ః డిపత్రిక 0—5—0

వాణిజ్యము నుబ్బరాయకృతము.

రెండ్రు నాల్గవ రాయణము.

రూ. పై

శ్రీమదాంధ్ర వాణిజ్య రామాయణము, 4-న కూర్పు			
విశేషలఘుగ్రంథము	8	0	0
మూడు సంపుటములు	10	0	0
పదు సంపుటములు	13	0	0

వాసుదాస ప్రకాశము.

శ్రీమదాంధ్ర వాణిజ్య రామాయణము	0	4	0
శ్రీ భాగవతము ప్రథమాంశము	0	4	0
ముముక్షుసా చరిత్ర—ప్రథమభాగము			
(సేపర్ కవర్)	0	14	0
ద్వితీయభాగము			
(సేపర్ కవర్)	0	14	0
రెండు భాగములు కలిపి కాల్కినో పై	2	2	0

భక్తి సంజీవని ౧౯౨౯.

౧౨ సంచికలు	3	0	0
విడి సంచిక ఒకటాకటి	0	5	0

కొలది ప్రతులేయున్నవి, త్వరితము.

భక్తిసంజీవని

శ్రీ భక్తి సంపదని.

ఇది భక్తి భావనలను వివరించే పుస్తకం.

మహానాథుల వ్రాసినది.

—భక్తి భావనలు—

శ్రీ గంగానాథాచార్యుల వ్రాసినది.
విశేషము - శ్రీ గంగానాథాచార్యుల వ్రాసినది.

(వాసుదాసులు) వ్రాసినది.

“భక్తిలేమైనా గమయితి, ఇంతైమైనా నమ్మయితి |
భక్తినిశ్చల పుణ్యము” చా. శ్రీ.

భక్తియే భగవంతుని బోధించును. ఆయనకు దీర్ఘము
జేయునది భక్తియే. భగవంతుని భక్తివలన.

సంపుటము	౨	{ ౧౯౩౦ సంవత్సరము నవంబరు నెల ప్రమోద సం॥ కార్తిక మాసము. }	సంచిక ౧౧.
---------	---	--	--------------

శ్రీ రామాయనమః

శ్రీవృత్తము.

సీ-తా-దే-వీ.

—దాంపత్యము.—

మహాభారతమున శకుంతలావాక్యములు.

- క. సతియును గుణవతియుఁ బ్రజా
వతియు ననువ్రతయు నై నవనిత నవజ్ఞా
న్వితదృష్టిఁ జూచు నతిదు
ర్మతి కిహముం బరము గలదె మిదిఁ బరికింపకా.
- సీ. ధర్మార్థకామసాధన కువకరణంబు గృహసీతివిద్యకు గృహ
ము, విమల | చారిత్రశిక్ష కాచార్యకం బన్వయసితికి మూ
లంబు సద్గతికి నూత | గౌరవంబున కేకకారణం బున్నత
సిరగుణమణుల కాకరము హృదయ | సంతోషమునకు
సంజనకంబు భార్యయ చూవె భర్తకు నొండ్లు గావు
ప్రియము
- గీ. లెట్టిఘట్టములను నెట్టియాపదలను
నెట్టితీతిములను ముట్టఁబడిన
వంతలెల్లఁ బాయు నింతులఁ బ్రజలను
నొనరఁ జూడఁ గనిన జనుల కెందు.

ప. మఱియు భార్య పురుషునం దర్థం బగుటంజేసి పురుషునకు
మున్న పరేతయైన పతివ్రత పరలోకంబునం దనపురుషుం
గూడఁ దదాగమనంబు ప్రతీక్షించుచుండు; బురుషుండు
మున్న పరేతుడైనం బదంపడి తానును బరేతయై తనపు
రుషుం గూడ నరుగు, నట్టిభార్య ననమానించుట యధర్మం
బు మఱియును బురుషుండు భార్యయందుఁ బ్రవేశించి
గర్భంబునఁ బుత్రుండై తాని యుచ్ఛవించుఁ గావున నంగా
దంగా త్సంభవసి యను నిదియాదిగాఁగల వేదవచనంబుల
యందు జనకుండును బుత్రుండును ననుభేదంబు లేదు.

క. విను గార్హస్థ్యమును న

య్యనలము విహరింపఁబడు నాహునీయం

బన నెలుఁగు, నట్ల మెలఁగును

జనకుండు దాఁ బుత్రుండై నిజమృతితోడఁ. ఆదిపర్వము.

అర్థము.

పతివ్రతయును, సద్గుణములుగలవెయు, బిడ్డలఁ గలది
యు, భర్తయనుష్ఠించువ్రతయును దాను నాచరించునదియు
నగుభార్యను ననమానదృష్టిఁ జూచు కుమితికి నెంత యాలో
చించినను నిరూపింపరము రెండును లేవు.

ధర్మము- అర్థము- కామము నాధించుటకు భార్యయే
నాధినియు- భార్య గృహస్థధర్మమునకు నిల్లుమాటిది - ఇల్లులేని

వాఁడు పరులపంచలయందో యారబయల్లయందో యెట్లు పడి యుండవలయునో భార్యలేనివాఁ డట్లు గృహస్థధర్మమునకు బాహ్యుఁ డగును. చక్కనినడవడిని నేర్పుటయందు నుపాధ్యాయురాలు- (భార్యలమూలమున నియమము లనుసించి బాగు పడుచుండువారు సమాజమందే కలరిగదా) పంశము నిలుచుటకు వేరు. మంచిగతులు కలుగుటకు నూతెగోల- ఆధారము. గౌరవంబునకు ముఖ్యకారణము గొప్పవై స్థిరములైన గుణరత్నములకు గని మనస్సునకు సంతోషము కలిగించునది భార్యయే. భర్తకు భార్యవలెఁ బ్రియమైన పదార్థము వేటొండు లేదు. ఎట్టి కఠినసందర్భములందును నెట్టియాపదలందును ఎట్టి శ్రోయరానికార్యములందును గలిగినదుఃఖములెల్ల భార్యలను బిడ్డలను జూచువానికిఁ దొలఁగిపోవును.

భర్తయందు సగము భార్య గావున ముందు పతివ్రతయగు భార్య మరణించెనా భర్త వచ్చువఱకు స్వర్గంబునఁగాచి యుండును. ముందు భర్త మరణించెనా యట్టిభార్య వచ్చువఱ కతఁడు స్వర్గమందుఁ గాచియుండును. కాబట్టి యట్టిభార్యను నవమానించుట ధర్మమునకు విరుద్ధకార్యము. మఱియును బురుషుఁడు తానే తనభార్యగర్భమందుఁ బ్రవేశించిపుత్రుఁడై పుట్టును. అంగమంగమువలన నీవు కలిగితి వనునర్థముగల వేదవాక్యములవలనఁ దండ్రీకిఁ బుత్రునకు భేదము లేదు. య

జ్ఞానులందు గాఢాపత్మ్యాగ్నినుండి యాహవ వీయాగ్నివలె జనకుడేపుత్రుఁ డగును అని శిశుంతల ముష్టితునకు బోధించెను.

కావుననే జ్యేష్ఠపుత్రుఁడై పుత్రుఁడనియుఁ బుత్రుఁడు కలిగినపిమ్మట భార్య భర్తను గలియఁదనికూడ గ్రంథములు చెప్పుచున్నవి-“జ్యేష్ఠే నైవ చ కర్తవ్యం మాసికం చ మహాలయ” మ్మని పెద్దకొడుకే తిండికి మాసికములు మహాలయములు పెట్టవలయు నని శాస్త్రము చెప్పుచున్నది- అయినను నొకకొడు కున్నయెడల వానియాముపు నమ్మరాదు. తనకు వెనుక నీళ్లు విడుచువారు లేకుండజేసేమో యని“ఏకాభార్యా త్రయః పుత్రే” యని భార్యయొక్కతె పుత్రులు మువ్వురని కొందఱు ఋషులు శాసించిరి- భార్యయందుఁ బుత్రులు కలుగుటకు ముందే యామె మరణించెనేని పుత్రులు లేరనునెవమున పురుషుఁడు మరల వివాహము చేసికొనిట ప్రశస్తముగాదు కామాత్తులు చేసికొందురు. “పుత్రార్థం నోద్వహేదన్యాం కిర్మ పుత్రాహి యోగినః” పుత్రులనిమిత్తమై వేరొకస్త్రీని వివాహమాడిరాదనియు నుత్తమగతుల నిమిత్తమై యోగ మభ్యసింపవలయుననియు ఋషులు చెప్పిరి- ఇట్లుండ జారుఁడై కులనతుల విడనాడి పరస్త్రీలయందు రేతిస్థులనముచేయువాఁ డేలోకమునకుఁ బోవును? పరులజ్యేష్ఠములయందు బీజములు చల్లినచో నాపైరు తనపై రగునా? తనయాతలి కడ్డ

ము వచ్చునా? జారుడైనపతి తనభార్యకు అంకాడుట కనుజ్జ
యిచ్చినవాడే యగును. అట్టిభార్యను ఆపతి యాక్షేపింప
రాదు. సహించి శాంతుడై “ఆత్మవత్సర్వభూతాని” నావలె
నే యందఱు నని వకానియై యుండవలయును. అట్టి వాఁపురు
చచ్చి యెఱ్ఱగా కాలిన యినుపమగబొమ్మను భార్యయు నట్టి
దయగు నాడుబొమ్మను బురుషుఁడు కొఁగిలింపవలయును.
పురుషుఁడు దుగ్గీతిపరుడైనను భార్య శీలవతియై యుండేనేని
యుభయలోకముల భర్తతో సుఖించును

ఈకాలమున దీర్ఘబ్రహ్మచర్యము వానప్రస్థము సన్న్యా
సము నిషిద్ధములు- స్థలనములేకుండ వానిని నిర్వహించుట
యసాధ్యము కావుననే యన్నియుగములందును గృహస్థాశ్ర
మమే శ్రేష్ఠ మని కొనియాడబడినది. గృహస్థుఁడు కామక్రో
ధములచేఁ బొరపాటునఁ బాపముచేసినఁ బ్రాయశ్చిత్తము
కలదు. తక్కినవారి కది లేదు ఉండినవో, కడుకరినములు-
కావున గృహస్థుడే శ్రేష్ఠుఁడు- నైషిక్బ్రహ్మచర్యము చేతను
సన్న్యాసముచేతను సాధించుగతులను గృహస్థుఁడును సాధిం
పవచ్చును. అట్టిగృహస్థధర్మమునకు నిలువనీడ గృహిణి. అట్టిగృ
హిణిని బారత్వ చోరత్వ ప్రతికూలభాషిణీత్వాది గుణములు
లేనిదానిని నిరాదరించువాఁడు తననోటఁ దానే మిన్ను వేసికొ
నువాడై యుభయభోష్టుఁ డగును. ఇట్లనటచే బారత్వము

చోరత్వము ప్రతికూలభాషిణీత్వము గలయిల్లాలిని వదలి ను
 ఖంపరాదనియు తెలియనితనముచేతనో ప్రమాదముననో తప్పు
 చేసినఁ గోపింపరాదనియు భార్యాదానుడై యుండవలెననియు
 నర్థము కాదు. ఒక యాత్మయే రెండురూపములుగా నగుట స్మ
 రించి యొక దేహమున గుడిభాగ మెడమభాగమును నొప్పిం
 చుట బాగో- మెడమభాగము కుడిభాగమును బాధించుట
 బాగో యాలోచించి వర్తింపవలయును. ఏభాగమునకు బాధయె
 నను దేహమున కంతయు బాధయే ముఖ్యముగ సమాజసభ్యు
 లు పతకములు హృదయమందు ధరించుట యలంకారార్థము
 గాదు. అందుండువారు సీతారామలక్ష్మణులు హనుమంతుడు.
 వీరు కోదండరామసేవక సమాజసభ్యుల కాదర్శకులు. మార్గ
 ము చూపించువారు. వారు చూపించిన మార్గమున నడచి
 వారివలె మనము కావలయును. మోక్షము గోరువారు బ్ర
 హ్మైవభవతి బ్రహ్మమే యగును. బ్రహ్మమువలె నగును. అని
 వేదము చెప్పుచున్నదిగదా- బ్రహ్మమువలె నగుటకు నట్టిగుణ
 ములు రూపము కావలయునుగదా? సమానరూపము- సమా
 నగుణములేక యొకదానిలో నొకటి కలియునా? నీళ్లు నూనె
 కలియునా? బియ్యము నువ్వులు కలయునా? అట్లులే విరుద్ధవ
 స్తువులు కలియవు- కావున మన మేదేవతను కొలిచెదమో
 యాదేవతయందుండు గుణములను మనము సంపాదించినచో
 తారెయందుఁ గలియుదుము. కాని విరుద్ధగుణము లుండినగలి

యునుమా? సాత్త్వికప్రభువు తామనుఁడగునేవకు నాదరించునా? పతివ్రతయగుస్త్రీ అంకుటాలి నాదరించునా? కావున మనమెవరి నాదర్శముగాఁ గొందుమో వారికి సమ్మతమై వారు సంఘోషించుకార్యములే చేయవలయును. శ్రీరాముఁ డేకపత్నీవ్రతుఁడు ధర్మాత్ముఁడు- సత్యసంధుఁడు ఆయన భార్యయొద్దలేనికాలములోఁ బరస్త్రీసాంగత్యము చేసెనా? రెండవపెండ్లియైనఁ జేసికొనెనా? అట్టిప్రభువు నెదుట మనము భార్యలననాదరించి యేమని నిలువఁగలము? ఆయన మనల నాదరించుటఁజూడనీ మనముఖమైనఁ జూచునా? అట్లులే భర్తలకుఁ బ్రతికూలమైన స్త్రీలు సీతాదేవి యెదుటి కేమని పోదురు? మనము చేయు దుశ్చేష్టలకు సాక్షులుగా నుండుమనియా వారిని మనహృదయమందు ధరించుట- కాదు. వారిని జూచినప్పుడంతయు వారిశీలము సత్యసంధిత్వము ఏకపత్నీవ్రతత్వము ధర్మచర్య స్మరించి యట్లు ప్రవర్తింపవలెననియే కాని వారియెదుటనే దుష్కార్యములు చేయుటకుఁ గాదు. బాహ్యముగా వీరిని ధ్యానించి ధ్యానించి యావల హృదయమందు వారిని జూడవలయును. అట్లులే లక్ష్మణునిజూచినపుడు ఆయనచేసిన కైంకర్యమును హనుమంతుని జూచినపుడు దాస్యమును స్మరించి వారివలె నడువ మనము దృఢముగ సంకల్పించి ప్రవర్తించవలయును. శ్రేయస్కాముల కిది యనివార్యము- సమాజ

మునఁ జేరినమాత్రమున- నేదియో నాలుగక్షరములు వదరి
 సంతమాత్రమున నడవడి నరిగా లేదేని ప్రయోజనములేదు.
 సమాజమున జేరుటకు ముం డెట్టివారైనను భయములేదు.
 సమాజములోఁ జేరినతరువాత దుష్టాచారము దుష్టవిహారము
 సంపూర్ణముగ మానవలయును. నెయ్యి మం
 చివదార్థము. జ్వరరోగి వేసికొనిన విషమించి చచ్చును. రోగ
 ము నివర్తింపఁ జేసికొని యావలఁ దినిన బుద్ధిబలము దేహబ
 లము కలుగును. కావున సమాజసభ్యులు ప్రమాణముచేసిన
 చొప్పున దృఢవ్రతులై భగవద్భక్తిరతులై తమశ్రేయస్సునం
 దు సమాజకీర్తియుదు నిరతులై యుండవలయును. దీనివలన
 నిష్పృ డిట్లులేరని యర్థముకాదు వారిమనస్సులు దృఢపఱుచు
 టకై ప్రమాదమురాకుండుటకై యష్టాష్టషు హెచ్చరించు
 చుండుట వారిశ్రేయస్సు కోరినసంజీవనికిఁ గర్తవ్యవిధి.

మీఁదననువదించిన భారతవాక్యమునందు శుష్కవే
 దాంతులకుఁ గర్ణరసాయనమైన వాక్యము గలదు. “జనకుండు
 పుత్రుండు ననుభేదములేదు.” ఇది వారికిఁ బ్రమాణ మగును.
 దీని కర్థమో-తన భర్తకుఁ దనపుత్రునకు భేదములేదు. మగఁడే
 కొడుకుగాఁ బుట్టెను. గావున మగనితో సంభోగించినట్లు కొడు
 కుతో నేల రమింపరాదని వారివాదము. ఇట్టిదియు నుండునా?
 సంజీవని యింతటిపసుషవాక్యములు వ్రాయవచ్చునా? యని

కొండలు ముఖము చిట్టింతురు గాక. ఎవరికి నొప్పులు దెప్పులు మెప్పులు యోచినను సంజీవనికి నిజము చెప్పకతప్పదు. వాసుదాసుడు గుంటూరిమండలమున సంచరించునపుడు గుంటూరికి ౬ మైళ్లదూరమున నుండు తక్కెళ్లపాడు గ్రామమందుఁ గరణముగారి వాకిట సాయంకాలమందుఁ గొండలు పెద్దమనుష్యులతో మాట్లాడుచుండఁగా నొకఁడు వేదాంతి కాషాయ వస్త్రధారి-మతాధిపతియట- శిష్యులశిష్యు రాండ్రఁగలవాడట-వచ్చి స్వామి యీపద్యమున కర్థము చెప్పఁ డని వాసుదాసుని కోరి దీనిని జదివెను.

“అండాండముసున్న - పిండాండముసున్న - బ్రహ్మాండముసున్న-బ్రహ్మసున్న- విష్ణువు సున్న-రుద్రుఁడు సున్న-సూర్యుఁడు సున్న చంద్రుఁడు సున్న నక్షత్రములు సున్న భూమి సున్న-అన్ని సున్న సున్న సున్నాలో కలిసెను” అని చదివి యర్థము చెప్పఁగోరెను-ఇటువంటి పద్యరత్నమునకు నీవంటివే బాంతిరత్నముగాక మఱియెవఁ డర్థము చెప్పఁగలఁడు. నీవే చెప్పమని యాయన యనెను. ఏమున్నదండీ ఏమిలేదు, అంతయు సున్నయే. ఇప్పుడున్న సూర్యుఁడు ఇంక కాసేపటికి లేడు పోయినవాడే కదా యనెను. అట్లైన రేపటియదయమునఁ దూర్పునఁగనఁబడునే సున్నయైన నెట్లు కనఁబడునయ్యయని వాసుథాసుఁ డనెను. దానికేమిలే పోయినవారందఱు

వచ్చినారా యనెను వానిమాటలఁ బట్టివాఁ డచలమతస్కుఁ డైన నూన్యవాది యని గ్రహించి వానినోరనే జగత్కారణ మొకటి యున్నదనిపింపవలెనని వాసుదాసుఁడు నీకుఁ దండ్ర యిన్నాఁడా యనెను. నాతండ్ర యెవఁడో నాకుఁ చెలియదు. అని యతిఁ డనెను. నీతండ్ర యెవఁడైనది నీ కెట్లు తెలియఁగలదు కాని నీకుఁ దల్లియైనఁ గలదని తెలియునా? యని వాసుదాసుఁ డనెను నాతల్లిని నాకుఁ చెలిసిననేమి నాతల్లికి నేనే మగఁడను అని వాఁ డనెను. అదెట్లని వాసుదాసుఁ డనెను- నేను తల్లికడుపులోనుండి బయటవచ్చిన తరువాతనా శిశ్నము ను దెచ్చి కఱపించుకొంటినా? పుట్టినపుడు శిశ్నమునకుఁ దగిలిన దేహముగాదా యిప్పుడు మాత్రమేమి యనెను. వాసుదాసుఁడు నివ్వెరపడి యాలోచించుచుండఁ బ్రక్కనున్నవారున్నామీ! వీఁడు కోడిగ్రుడ్లు కోళ్లు మాంసము తిని సారాయి త్రాగుచున్నాడనిరి. అదేమయ్యా! యని వాసుదాసుఁ డనెను. వాఁడు నాది రామానుజమత మనెను. వాసుదాసుఁడు నిరుత్తరుఁడై యూరకుండెను. ఇట్టవేదాంతులు, ఇట్టిపరమహంసలు ఇట్టియోగీశ్వరులు ఇట్టినన్నాసులు చుండి స్త్రీలనర్థరాత్రమందు నొక్కొక్కరినే గదిలోనికి రమ్మని “మాతృయోని పరిత్యజ్య విహరే త్వర్వయోనిషు” మాతృయోనిని విడిచి తక్కిన యన్ని యోసులయందు విహరింపవచ్చునుఅని యుపదేశముచేయువారు ఈవాక్యము శాక్తగ్రంథములందలిది మాతృయోని

యనిన వీరు చెప్పునది సరియైన యర్థముగాదు. యోని యనఁగా వ్రేలిగణువునకు పేరు. శాక్తేయులు చూపుడువ్రేలి మొదటిపై రెండు గణువులు మాతృయోనియందురు. పురుష దేవతల జపించువారు నడిమివ్రేలి శక్తిందిగణువులు రెండు మాతృయోనియందురు. మాతృయోని యెట్లు దాఁటరాదో జపముం దీరెండు గణువుల నట్లు దాఁటరాదని భావము సమాజసభ్యులిది యెఱిగిన విషయమే. రహస్యవిషయములు రహస్యభాషలోఁ జెప్పట పూర్వుల నాంప్రదాయము గంగా యమునయోర్మధ్యే బాలరండా తు జాయతే” గంగా యమునలనడుమ బాలరండ గలదని దానితో సంయోగము శ్రేయస్కర మని యోగశాస్త్రములు చెప్పుచున్నవి. దీని కర్థము బాలవిధవలతో సంభోగింపుమని దొంగయోగులు చెప్పుదురు. గంగాయమునలు

ఇడాపింగళానాడులు నడిమి బాలరండ సుషుమ్న
అట్టశూలాజనపదాః శివశూలాః చతుష్పదాః
యువత్యాః కేశశూలిన్యః భవిష్యంతి కలాయుగే.

ఇది భారతమందలి వ్యాసఘట్టములలో నొకటి. ఇందుఁ గేశశూలిన్యయనఁగా వెంగ్రుకలనమ్మువారని యొకరు వ్రాసిరి. దీనికిసరియైన యర్థ మాంధ్రభాతిమున నిట్లు వ్రాయఁబడినది.

గీ. “ అన్నవిక్రయు లయ్యెద రఖిలజనులు
వేదవిక్రియు లగుదురు విప్రవరులు

పణ్యయోనులు నగుదురు పద్మముఖులు

కిష్టతిరమైన యాకిలికాలమునను-ఆరణ్యపర్వము.

శిష్యాభ్యానము సంప్రదాయజ్ఞానము లేక భగ్గిష్టులు విప
 కీతార్థములు చెప్పించుఁ జెలియనివారిని భగ్గిష్టులఁ జేయుచు
 న్నారు ఇట్లులే పీత్వా పీత్వా పునః పీత్వా యను దానికి సా
 రాయము పూర్తిగఁ ద్రాగు మని యర్థము కాదు మీఁద
 మీఁద ప్రాణాయామము చేయు మని యర్థము

—పుండ్రము—

(గతి సంచికాశేషము చూగు పుట ౪౫౮)

ఇతఁ దిర్వ్యక్తుండ్రవిధానము చెప్పవలసియున్నది. తిర్వ్య
 క్తుండ్రమనఁగా నడ్డముగాఁ బెట్టు పుండ్రము. రేఖలు మూఁ
 డగుటయందు సుభయవిధపుండ్రధారులు సమానులే. మూఁటి
 నిగుఱించి ముందు చెప్పఁబడినదే యిప్పుడు నన్వయించును.
 ఊర్ధ్వపుండ్రధారులకు శ్వేతిమృత్తిక - గోపీచందనము సంప్ర
 దాయసిద్ధమైనట్లు తిర్వ్యక్తుండ్రధారులకు భస్మము సంప్రదా
 యసిద్ధమైనది తిర్వ్యక్తుండ్రవిషయమున వాసుదాసుఁ డనభి
 జ్ఞుఁ డగుటచే నట్లుపెట్టుటయందుఁ దాత్పర్య మేమి యని య
 వ్యైతులను కొండఱఁ బ్రశ్నించెను గాని యెవరు తగిన సమా
 ధానము చెప్పఁజాలరైరి. ఎవరైన నడ్డముగ ఋజువుగా సమ
 రేఖలుగ విబూది పెట్టఁ గారణము వ్రాసిపంపిరేని సంజీవని
 ప్రకటించును.

ఒకరిద్దరు మాత్రము ఋజువుగాఁ బెట్టరాదనియు చంద్రరేఖవలె గొన లెత్తుకొని యూర్ధ్వముఖముగ నుండఁబెట్టవలయుననియుఁ జెప్పిరి.

ఇది సమంజసముగ నున్నది. భస్మధారులు శైవులు-శివుఁడు చంద్రరేఖరుఁడు - చంద్రుఁడు భస్మము ధవళములు. కావున చంద్రరేఖవలె భస్మము ధరించుటచే నూర్ధ్వపుండ్ర విషయమునఁ జెప్పినట్లు సారూప్యస్మరణమునకు సహాయపడుచున్నది. నొసటకుంకుమ మాఞ్జాచక్రమందలి యగ్నిని సూచించున్నది భేచరీముద్రాసాధకులకు నిది సహాయపడఁగలదు. ఆస్థానమట్టిదనిసూచించి స్మరింపఁజేయుటకే స్త్రీలు ఎఱ్ఱకుంకుమము పురుషులు నెఱ్ఱని పచ్చని చూర్ణములు నొసట (రంగు పొట్లగావు)ధరించుట వాడుక. ఉద్దేశ్యము పోయినది ఆచారముమాత్రము నిలిచినది.

విష్ణుభక్తులకు నూర్ధ్వపుండ్రధారణ మెట్లువిధియో శైవులకు భస్మధారణము విధి విష్ణుభక్తులు భస్మధారులగుటగాని శివభక్తు లూర్ధ్వపుండ్రధారులగుటగాని ప్రశస్తముగాదు. ఏదేవతా భక్తుఁ డాదేవతానురూపములైన చిహ్నముల ధరించుట శ్రేయస్కరముగాని రాజులలోఁ గొలుపు నవాబులలో నొళువన్నట్లు లోపల నొకవిధము వెలుపల మఱియొకవిధముండరాదు

“అంతశ్చైవం బహిశ్చాత్మం సభామధ్యేతు వైష్ణవ”
 మన్నట్టు మనోవాక్కాయకర్మములు మూడు మూడుతో
 వల నుండుట సరిగాదు. ఏదో యొకటి రాచుకొనుద మనువా
 రికి నేదైన నొకటియ. ఏదిలేకున్ననొకటియ. కాని దానివలన
 బాగుపడఁ గోరిక కలవారికిఁ ద్రికరణశుద్ధి ముఖ్యము. భస్మ
 ధారులందు విష్ణుభక్తులు లేరా యందుచేమో- లేరని యుం
 డఁగూడ గని నేను జెప్పరాలేదు. భస్మధారియైన విష్ణుభక్తుని
 కంటె భస్మధారియైన శివభక్తుడే శ్రేష్ఠుఁడు. పాశ్చాత్యశ్రీలు
 కొందఱు హిందూమత మంగీకరించి వారివేషములు వదలి
 మనవారివలె జీరలు కట్టుచున్నారు. ఏల? మునుపటివేషములే
 యుంచుకొని మనస్సులందు హైందవమతావలంబులుగ నుండ
 రాదా? వాసుదాసుఁడు గుంటూరుమండలమున సంచరించు
 నపు డొక బ్రాహ్మిఁడు ముఖమున విబూదిబూసి దానిపై
 నూర్ధ్వపుండ్రమును ధరించినచ్చి దర్శన మిచ్చెను. ఇది యేమి
 వేష మని వాసుదాసుఁ డడిగెను. నాకు శివకేశవు లిరువురు
 సమానులు. నా కిరువురయందు సమానభక్తియే యని
 యాయన చెప్పెను. నీమనస్సును నీవు పరిశోధించి చూ
 చితివేసి నీ కిరువురయందును భక్తిలేదని వాసుదాసుఁ డ
 నెను. సమానముగ భాగించి తక్కెడలందుంచి తూచుటకు
 భక్తి వంకాయకాదు. ఊర్ధ్వపుండ్రము పెట్టునియోగియిం
 టికి నతిథియై పోయి విస్తరిముందు కూర్చుండి భోజనమున

కాపోశనమిచ్చు సమయమందు నీపూర్వపుండ్రము దీసి భస్మము ధరించినఁ గాని నేను భుజింపను. లేచి పోయెదనని బెడరించు భస్మధారి యొక్కఁడు గలఁ డని వింటిని - అట్టి నీచపు టతిథిని లేచిపోమ్మని గృహస్థు చెప్పట దోషము కాదు. అన్ని విషయములందును ద్రికరణశుద్ధి యనివార్యమని సంజీవని యభిప్రాయమైనను నీవటుపెట్టుకో నీ విటుపెట్టుకొమ్మని కాని నీ వాడేవుని గొలువుము నీవీడేవుని గొలువుమని కాని యెవరికిని జెప్పదు. ఒక దేవతయందో గురువునందో భక్తి గలవారు వారి కనురూపమైన రూపము ధరించుట శ్రేయస్కరమని మాత్రము చెప్పను. అది యుత్తమపక్షము బోధించునే కాని గౌణపక్షవాదుల నాక్షేపింపదు. బృహజ్ఞా బాల్యపనిషత్తునందు భస్మమునుగుఱించి యీవాక్యములు కానవచ్చుచున్నవి.

విభూతి ర్భసితం భస్మం త్వారం రక్షేతి భస్మనో భవంతి పంచనామాని పంచభి ర్నామభి భృత మైశ్వర్యకారణా ద్భూతిః భస్మ సర్వాఘభక్షణాత్ భాసనా ద్భసితం త్వారణా దాపదాం త్వారం భూతప్రేతపిశాచ బ్రహ్మరాక్షసాపస్మార భవభీతి భ్యోభిరక్షణా ద్రక్షేతి ప్రథమబ్రాహ్మణమ్. విభూతి-భసితము భస్మము- త్వారము- రక్ష-అనివిబూది కైదుపేర్లు గలవు-ఐశ్వర్యము గలిగించును గావున విభూతి- సర్వపాపములను భక్షించును గావున భస్మము- ప్రకాశించునది కావున భసితము ఆ

పదలఁ దొలఁగించును గావున త్కారము- భూతప్రేత పితౄచాదులవలని భయమునుండి రక్షించునది కావున రక్షయని పేర్లు.

వీని యుత్పత్తులు- కపిలగోమయము వలన నైనది- విభూతి. కృష్ణగోమయము (నల్లయావులపేడ) వలన-భసితము. రక్తగోమయము (ఎఱ్ఱయావులపేడ)- భస్మము. శ్వేతగోమయమువలనత్కారము. చిత్రవర్ణగోమయమువలన రక్ష. అగ్నేర్వీర్య మిదం ప్రాహు స్తద్వీర్యం భస్మయత్తతః అని యుండుటచే నగ్నియందు గోమయమును అగ్నిత్యాది మంత్రములచే దగ్ధము చేయవలయును.

వర్జింపఁదగిన గోమయము.

వికటాంగము- ఉన్నత్తము- మహాఖిలము, మలినము- శివాది చిహ్నాన్నితముకానిది,లింగాకారముగా వాతలు వేయనిది-కృశించినది- దూడలేనిది-శాంతిలేనిది (ప్రాడుచునది తన్నునది) పాలీయనిది- ఇంద్రియములు లేనిది (కన్ను కాలు చెవి తోఁత మొదలైనవి లేనిది) తృణము భక్షించునది (గడ్డిగాక చీపురుకట్టలు మొదలైనవి తినునది వెండ్రుకలు, గుడ్డలు, ఎముకలు పుల్లాకులు) తినునది ఋతుసమయమున నాఁబోతుచే వెంటాడఁబడిన యావు. త్రొత్తగా నీనినది - రోగముకలది. ఇట్టి యావులపేడ పనికిరాదు. నేలఁబడిన తరువాత గ్ర

హించిన పేడయుఁ బనికిరాదు- భూమిమీఁదఁ బడకముందే పట్టుకొనవలయును - శుద్ధమైన స్థలమందుఁబడిన దానినైన గ్రహింపవచ్చును- తెల్లయావు- కపిల వీని గోమయము శ్రేష్ఠము- ఇవి దొరకనియెడల నేయావుదైన సరియ- దోషపర్జితమై యుండవలయును.

భస్మముచేయువిధము.

శాస్త్రప్రకారము సంస్కారమునేయని భస్మము ధరింపరాదు. ఈవిషయము ముందు వ్రాయఁబడును- “ఆగావ. ఇతి” మంత్రముచే ముందు గోవును నభిమంత్రింపవలెను. “గావో భగో గావ”యనుమంత్రముచేదానికి నీళ్లు పెట్టవలయును. ఏపక్షమందైనను వ్రతపరుడై చతుర్దశినాఁ డుపవాస ముండవలయును. మఱుసఱినాఁ డుదయమున లేచి స్నానముచేసి శుచియై సమాహితుడై ఉదికి యారవేసిన తెల్లని మడివస్త్రమును గట్టుకొని యావును బలవంతముగా లేపి గాయత్రీమంత్రముచే మూత్రమును సంగ్రహింపవలెను. దీనికి బంగారు- వెండి- రాగి- మంటిపాత్రము లుపయోగింపవలెను- తక్కినవి పనికిరావు. తామరాకు, మోదుగాకు, గోశృంగము పనికివచ్చును. ఇట్లు గోమూత్రమును గ్రహించి “గంధద్వారేతి” మంత్రముచే గోమయమును గృహస్థుఁడు ఘుండుచెప్పిన ట్లది నేలపైఁ బడకముందే మీఁదఁజెప్పినపాత్రములందు గ్రహింపవలెను. గృహీగృహీ

యని యుపనిషత్తు చెప్పటచే గృహస్థుడు కానివాడు(భార్య లేనివాడు) ఆపనిచేయరాదని శిష్యుడెడిని. తరువాత “శ్రీర్మే భజతు” మంత్రముచే గోమయమును శోధింపవలెను. అలక్ష్మీర్మే” మంత్రముచే దానియందు ధాన్యము లేకుండఁ జేయవలయును. ఆనల “సంత్యాసింఛామి” మంత్రముచే గోమూత్రమును గోమయమందుఁజూసి “పంచానా” మ్మను మంత్రముచే దానిని ౧౮ ముద్దలుగ సూర్యకిరణములందు శోధించి చేసి ముందుచెప్పిన పాత్రములందు వానినుంచవలయును. తరువాత వారివారి గృహ్యసూక్తముల విధులవొప్పున నగ్నిని ప్రతిష్ఠించి యాద్యంతములఁ బ్రణవోచ్ఛారణముచేయుచు దానియందుంచవలయును. షడక్షరసూక్తులచే న్వాహంతముగా నాయాదేవతలకై యాసిండ్లములు హోమము చేయవలెను.

ఈప్రకారమింగను ననేక మంత్రములచే గొన్నికర్మములు జరిపి మూడుదినము లగును లంచుంచి బ్రాహ్మణులకు భోజనము పెట్టి తరువాత వ్యాహృతులచే గొంతకర్మము గావించి యగ్నినుండి తీసి యందు కుంకుమపువ్వు లోనగు వాసనపదార్థములఁ బ్రణవమంత్రములతోఁ గలిపి మిఠి గొంతకర్మకాండము జరిపిన తరువాత దానిని ఈశాననామమున శిరస్సునందు, తత్పురుషనామమున ముఖమందు, అఘోరనామమునఁ దొడలయందు, వామదేవనామమున గుహ్యమందు, సద్యో

జాతనామమున పాదములందు, ప్రణవముచే సర్వాంగమందు ధరింపవలయును. తరువాత సర్వాంగ ముద్ధాశనముచేయవలెను. ఉద్ధాశనమనగా దేహమున కంతయుఁ బూసికొనుట. దీనిని ఉద్ధాననమని మహిమ్న స్తోత్రమందు వ్రాయఁబడియున్నది. భస్మకల్పము నాలుగువిధములు.

౧. అగ్ని హోత్రమున విరజానలమునఁ బుట్టినది అనుకల్పము.

౨. అడవియందలి యెండినపేడ తెచ్చి వారివారి గృహ్యసూత్రముల ప్రకారము శాస్త్రము విధించిన చొప్పున కల్పించునది యుపకల్పము.

౩. అడవియందలి యెండిన గోమయము తెచ్చి పొడి గొట్టి గోమూత్రముచే ముద్దలుచేసి కల్పప్రకారము సంస్కరించినది యుపకల్పము

౪. శివాలయస్థము శతకల్పము అకల్పము, ఈనాలుగిటిలో నేదైన ధరింపవచ్చును. భస్మము ౩౨ స్థానములందు ధరించుట మొదటిపక్షము.

శిరస్సు, నొసలు, చెవులు, కన్నలు, ముక్కరములు, నోరు, కంఠము, రెండు మూఁపురములు, మోచేతులు, మణి కట్టు, హృదయము, రెండుప్రక్కలు, నాభి, రెండు గుహ్యప్రదేశములు, తొడలు, పిఱిదులు, మోకాళ్లు, పిక్కలు, పాదములు.

ఇవి ౩౨ స్థానములు, ఈస్థానములందలి దేవతలస్మరించుచు ధరింపవలయును.

ఊడశస్థానముల ధరించుట రెండవపక్షము. శిరస్సు, లలాటము, చెవులు, ముక్కులు, రెండుబాహువులు, హృదయము, నాభి, తొడలు, మోకాళ్లు, పాదములు, ఈ ౧౨ స్థానములందైనను ధరింపవలయును.

అష్టస్థానములందు ధరించుట మూడవపక్షము గురుస్థానము, నొసలు, చెవులు, రెండుచూపులు, హృదయము, నాభి.

దేశకాల విరోధమువలన మీఁదఁ జెప్పినట్లు ధరింపలేనివారు, శిరస్సు, బాహువులు, హృదయము, నాభి యియ్యై ముస్థలములందైనను భస్మము ధరింపవలయును

ఈ యైదువిధముల నుద్ఘాతము చేయశక్తిలేనివారు లలాట, హృదయ, నాభి, కంఠ, మణిబంధ, బాహుమూల, పృష్ఠములందు కీర్తమందు లలాటే బ్రహ్మణేనమః యని యాస్థానములం దాయాదేవతల నమస్కరించుచు త్రిపుండ్రము ధరింపవలయును. ఓషిక శ్రద్ధ కొలఁది స్థానములందు ధరింపవచ్చును గాని భస్మము సంస్కరింపఁ బడియుండవలయును. ఆయాదేవతల నమస్కరించుచు ధరింపవలయును.

ఇవి యనివార్యములు.

శ్లో॥ త్రైవర్ణికానాం సర్వేషా, మగ్నిహోత్రసముద్భవం
 ఇదం ముఖ్యం గృహస్థానాం విరజానలజంభవేత్
 విరజానలజం చైన ధార్యం ప్రోక్తం మహర్షిభిః॥

అనియుండుటచే బ్రహ్మక్షత్రియ వైశ్యులు విరజానల
 భవమైన భస్మమునే ధరింపవలయును అందు విశేషించి గృ
 హస్థులు ఔపాసనాగ్నివలనఁ గలిగినదే ధరింపవలయును బ్ర
 హ్మచారులు సమిధలవలన వగ్నివలనఁ గలిగినది ధరింపవల
 యును శూద్రులు శ్రోత్రియుల (యజ్ఞముచేసిన నిత్యాగ్ని
 హోత్రుల) యింటనుండి తెచ్చుకొని ధరింపవలయును

అతివర్ణాశ్రములు స్మశానాగ్నివలనఁ గలిగినదానిని ధరిం
 పవలయును శివాలయమందలి భస్మమునందఱు ధరింపవచ్చును.
 శివాలయమందలి దనఁగా మంత్రసంస్కారములచే దగ్ధముచేసి
 లింగమునకుఁ బూసినదని యర్థము. మంత్రసంస్కారముగాని
 దెవ్వరు ధరింపరాదు. భస్మధారణము సేయక కర్మముచేసిన
 వ్యర్థమగును.

ఈభస్మధారణవిధి శివపరత్వ మంగీకరించి శివుఁడే మో
 క్షదాత యని శివుఁడే పరతత్త్వ మనుకేవల వీరశైవులకేయని
 సూతసంహితవలనను, మహాజాబాల్యపనిషత్తు వలనను దెలి
 యవచ్చుచున్నది; అద్వైతిముగాని ద్వైతముగాని విశిష్టాద్వై
 తముగాని శివపరత్వ మంగీకరిండు. వీరశైవులగు నారాధ్యులు

లింగాయతులు శాక్తేయులుతప్పఁ దక్కినవారు శివనిర్మాల్యముగ్రహింపరు శివప్రసాదము భుజింపరు. ఇదివైవశాత్రునమ్మతమే. శివాలయమందలి పూలువాడుకొనరు. శివాలయము స్మశానమేకదా. కాకికి మహాస్మశానమని నామాంతరము శాక్తేయులు నిశ్చేష్టుఁడుగాన శివుని శవముగానే చెప్పుచురు అంతియకాదు సూతసంహితయందు

శ్లో॥ పాంచరాత్రేచ కాపాలే తథా కాలాముఖేషి చ
శాక్తేన దీక్షితా యూయం భవత బ్రాహ్మణాధమాః
అని గౌతముఁడు బ్రాహ్మణుల శపించినట్లున్నది. ఇందుఁ బాంచరాత్రము కేవలవైష్ణవాగమము. ఇది శ్రీవిష్ణుభక్తినే ప్రతిపాదించును శాక్తనిగమము శివశక్తినే ప్రతిపాదించును. వీనికిచేరిన యిరువురు పైశ్లోకమందు బ్రాహ్మణాధములని దూషింపఁబడుటచే వీరికి విభూతిధారణము నిషిద్ధమని యేర్పడుచున్నది.

హాళితః

శ్లో॥ త్రిపుండ్రం బ్రాహ్మణో విద్యాన్ లీలయాపి నధారయేత్
త్రిపుండ్రం ధారణా ద్విప్రః పత త్యేవ నసంశయః
త్రిపుండ్రము (తిర్యక్పుండ్రము) వినోదమునకైనను బ్రాహ్మణుఁడు ధరింపరాదు. త్రిపుండ్రధారణముచే బ్రాహ్మణుఁడుపతితుఁ డగును. అనియు.

పరాశరధర్మశాస్త్రము, ఉత్తరఖండము ౧౮ అధ్యాయమందు.

శ్లో॥ కపాల కేశ భ స్నాస్థి, శుక్తి పామాణ ధారణమ్
త్రిపుండ్ర ధారణం విప్రం, చండాల మివ సంత్యజేత్ ॥

పుట్టెలు, వెండ్రుకలు, విబూది, యెముకలు, ముత్తైపు చిప్పలు, రాలు, ధరించువానిని త్రిపుండ్రముధరించిన బ్రాహ్మణునిని చండాలునివలె వదలవలెను. అనియు వాక్యములు గలవు.

శ్లో॥ అభ్యంగే చోదధిన్నానే, వివాహే పుత్రజన్మని
మాతాపిత్రో ర్మృతాశౌచే నకుర్యా ద్భస్మధారణమ్॥

తలంటుకొనిననాడు, సముద్రస్నానమునందు, పెండ్లి నాడు, కొడుకుపుట్టిననాడు, తల్లిదండ్రుల మృతాశౌచము నందు భస్మముధరింపరాదు. పాడుమొగముతో నేకర్కముచేయరాదు. కావున సూర్యపుండ్రమునే ధరింపవలెను.

శ్రీభాగవతమందును బద్ధపురాణమందును విభూతిధారణమును నిషేధించువాక్యములు కానవచ్చుచున్నవి. వాని ననువదించు టనావశ్యకము. అయినను మన మాలోచింపవలసిన విషయములు రెండు. విభూతి నిషిద్ధమా? తిర్యక్పుండ్రము నిషిద్ధమా? శైవులకు మంత్రపూతమైన విభూతి నిషిద్ధముగాదు. ఊర్ధ్వపుండ్రధారణమందు యోగ్యపదార్థములలో నట్టి విబూ

దియుఁ జేరియున్నది. అదియునుగాక యౌపాసనాదులందుఁ గడపట రక్షామంత్రము చెప్పి యంద తాయగ్నివలనఁ గలిగిన విబూదిని నొసటఁ బెట్టుకొనుచున్నారు నిషేధవాక్యములం దిట్టి భస్మము నిషిద్ధ మని చెప్పలేదు. కావున విబూదిని తిర్యక్ పుండ్రముగా ధరించుట నిషిద్ధ మని యేర్పడుచున్నది. కొన్ని వాక్యము లదిగ్రాహ్య మని చెప్పుచున్నవి. విధినిషేధవాక్యములు రెండును తత్తత్ప్రమాణగ్రంథములందే యున్నవి. కావున నిట్టి సందిగ్ధసందర్భములందుఁ బూర్వులు చూపినమార్గమునఁ బోవుటయే శ్రేయస్కరము. జీవహింసావిషయమందు అహింసాపరమో ధర్మ యను వేదములందే యజ్ఞాదులందుఁ బితృకార్యములందు జంతుహింస కర్తవ్యముగాఁ జెప్పఁబడినది. శాస్త్ర మాధారముగ దేవతాప్రీతికై మంత్రవంతముగఁ జేయు హింసహింస గాదనియు జిహ్వచాపలముచే నాత్మార్థమై యమంత్రకముగఁ జేయుహింస హింసయనియుఁ బెద్దలు నిర్ణయించిరి. దేవతలపేరు పెట్టిచేసినను శాస్త్ర మాధారముగానిది మంత్రవంతముగానిది నిషిద్ధమే. అట్లులే తత్తచ్చక్రాంకనమందు విధినిషేధవాక్యములు గలవు ఆవిషయమునఁ బ్రశ్నలువచ్చియున్నవి.

నారదః,

శ్లో॥ హుతాగ్నితప్త చక్రా ద్యై,రాయుధైః పంచభి ర్హరేః
ప్రతప్త బౌహుమూలం యే,ప్రాప్నుయ్యుస్తే పరంపదమ్

తాకికాగ్ని సంతప్తై శక్రాదై వ్య ర్యది లాంఛితాః

ద్విజాదయో మహారాజ ప్రాపుయు ర్నరకం ధృవమ్॥

హేమామసుచేయఃబడిన యగ్నియందుఁ దప్తమైన చక్రాదుల
చేదప్తములైన బాహువులు గలవారు వైకుంఠమునకుఁ బో-
దురు. తాకికాగ్నియందు సంతప్తములైన చక్రాదులచేఁ జిప్పి-
తములైన యన్నివర్ణములవారు నరకమునకుఁ బోదురు. సత్య-
ము. పద్మపురాణము, ఉత్తరఖండము ౩౦ అధ్యాయము.

శ్లో॥ హుతాగ్ని నైవ సంతప్య సర్వపా పాపనుత్తయే
చక్రంవా శంఖచక్రేవా తథాపంచాయుధానివా
ధారయత్తైవ విధివద్భృహృకర్మసమాచరేత్,
హుతాగ్నితప్తచక్రేణ శరీరంయస్యచిహ్నితం
తేన తీర్థానియజ్ఞాశ్చసంప్రాప్తానాత్రసంశయః
అథృత్వావిధినాచక్రం బ్రాహ్మణోజ్ఞానదుర్లభః
గర్హితస్సర్వలోకేషు బ్రాహ్మణ్యా త్ప్రియ్యతోభవేత్,
అథృత్వావిధినాచక్రం బ్రాహ్మణఃప్రాకృతోభవేత్
సతస్యకించిదగ్నే యాదపిక్రతు సహస్రిణః”

అర్థము.

సర్వపాపములు నశించుకొఱకు హుతాగ్నిచే సంతప్త-
మైన శంఖచక్రాదులనే శాస్త్రప్రకారము ధరించి కర్మములను
జేయవలయును. హుతాగ్నివలన సంతప్తమైన చక్రాదులచేఁ

జిహ్వాతమైనదేహముగలవానికిఁ దీర్థములు యజ్ఞములు సంప్రాప్తమయినట్లే, ఇందునందేహములేదు.

శాస్త్రమునఁజెప్పిన చొప్పునచేయకజ్ఞానహీనుడై బ్రాహ్మణుఁడెవఁడు చక్రమును ధరించునో నాఁడు సర్వలోకగర్వితుఁడు. భ్రష్టుఁడు. శాస్త్రముదప్పించి చక్రము ధరించువాఁడు ప్రాకృతుఁడు వాఁడు నూఱుయజ్ఞములుచేసినవాడైనను వాని చేతిదేదియుఁ గొంచెమైనఁ దినరాదు. వాతరోగనివారణమునకై మనుష్యులకు పశువులకు నమంత్రకముగా వాటిలు వేయుదురు. భవరోగనివారణార్థమునమంత్రకముగా సారూప్య స్మరణమునకై భగవదాయుధధారణము.

ఇట్లు హుతాగ్నితప్తములు గ్రాహ్యములని లోకకాగ్ని తప్తములు నిషిద్ధములని శాస్త్రములు నిర్ణయించినవి. కావున శైవులైనవారు ముందు చెప్పినవిధముగ యథా శాస్త్రముగ మంత్రవంతమైన విబూదిని ధరింపవచ్చును. ధరింపవలయును. శైవులు కానివారు సమంత్రకమైనను తిర్యక్పుండ్రముధరింపరాదు అమంత్రకమైన భస్మధారణము శైవులకైనను నిషిద్ధమే. బూడిదను దిర్యక్పుండ్రముగా ధరించువారు తిర్యక్కులేయను పరిహాసవచనము మంత్రముచేఁ బూతముకాని బూదిని నాసమయమునకు నేకుంపటిలోనిదో ప్రాయ్విలోనిదో తెచ్చి దేహమునకు రాచుకొనువారివిషయమందే సార్థకమైయన్వయించు

ను. కీర్తిశేషులైన మహామహిమాపాద్యాయ వేదము వేంకట
రాయశాస్త్రిలవారు “బూడిదెలో పొందేది గాడిదేకదా”
యనిచెప్పినట్లువానికి వారికి నేమిభేదము. “బూడిద పూసికొను
టచేతనే మోక్షమువచ్చునేని వీధికుక్కల కదిలభించినదే”
యని కులార్ణవతంత్రమందుఁగలదు.

గీ. ఆవగింజంత బూదిమైనలఁదికొనిన

వెలఁది ! గుమ్మడికాయంతనెఱిపుట్టు, కాశీఖండము

అమంత్రకమైన బూడిదయందు భస్మ, భసిత, రక్షాది
శబ్దములు సార్థకములగునా ? ఎన్నటికిని గావు. తమ్ము
ధరించినవారిని పవిత్రులఁ జేయునది తెల్లనుద్దగాదు. ప్రా
య్యిలోని బూడిదగాదు. మంత్ర పూతములైన పదార్థములు
కావున సమంత్రకము లైన వానిని ధరించుట వ్యర్థములు.
అందు నిట్టి భస్మధారులు పాపండులగుదురు భస్మమున
కు భృగుశాపములును గలవు. కావున విష్ణుభక్తి గలవారు
సమంత్రకముగ విష్ణునామోచ్ఛారణ పూర్వకముగ సంప్రదా
యానుసారముగ సూర్యపుండ్రమును శంఖచక్రములను ధరిం
పవలయును. శివభక్తిగలవారు శివనామోచ్ఛారణ పూర్వక
ముగధరింపవలయును. కేశవనారాయణయని వైష్ణవులొకమిం
తురు ఆపేర్లుచెప్పక శైవులు మహేశ్వరాది నామముల నాచ
మింతురు. అట్లులే చేయవలయును. మఱియొక విధముగఁజే

యుటపడిగాదు. భక్తి యేకముఖముగనుండవలయును. అందు
 ద్వైవిధ్యము పనికిరాదు. నీవేదేవతను గొలువుము. నీవే దేవ
 తను గొలువవలదని సంజీవనిచెప్పదు. ఏదేవతను సేవించినను
 నిండుభక్తితో శ్రద్ధచే నైకతానముగఁ గొలువుమనును. నీవీ
 పుండ్రముపెట్టుకో నీవీ పుండ్రమును ధరింపవలదని సంజీవనిశా
 సింపదు. నీవేదేవతనుగొలిచెదవో దానికనురూపముగ శాస్త్ర
 ప్రకారము త్రికరణశుద్ధిగాఁ బ్రవర్తింపుమనును చక్రాంకనము
 విషయమై ప్రశ్నించినవాఁకినిదే ప్రత్యుత్తరము. ఏకోదేవః కేశ
 వోవా శివోవా యన్నట్లు దేవుఁడొక్కఁడే ఆయనను కేశపుఁ
 డని కొలిచెదరా ఆసంప్రదాయప్రకారమే వర్తింపుఁడు. శివుఁ
 డనికొలిచెదరా ఆసంప్రదాయప్రకారము వర్తింపుఁడు. అఱ
 గొఱలువలదు త్రికరణశుద్ధి ముఖ్యము ఒకమార్గమందుండు
 వారు రెండవమార్గమందుండువారిని ద్వేషింపవలదు. వారు
 పొరుచేసిన కర్మములఫలము వారువారనుభవింతురు. వారిప్ర
 శంస తక్కినవారికేల? వక్రమార్గమందుఁ బోవువారిని సవరిం
 చుట దుష్టముగాదు. ఏదియోయొక సత్సంప్రదాయము ననుస
 రించువారిని సభిప్రాయభేదముచే నాక్షేపింపరాదు. దుష్టసంప్ర
 దాయములు గ్రాహ్యములుగావు. అజ్ఞానముచేతను నుపేక్షచే
 తను సదాచారములు ఖలములై దురాచారములుగ నగుటచే
 వానివాని తాత్పర్యము కారణము తెలిసినమాత్రము చెప్పవల

యుననియు చేతనైన సాహాయ్యము కార్యములందుఁ జేయ
వలయుననియు సంజీవనియాశయముగాని యితరముగాదు.

భస్మధారణము విషయమైన యీ శ్లోకములు వాని
అర్థము నిత్యకర్మాప్తకమునుండి గ్రహింపఁబడినవి ఇవిమొదటి
కూర్పునందుఁగలవుగాని తరువాతి కూర్పులందుఁ గానరావు.
ఇవి గ్రంథమందు లోపించినను అనుష్ఠానమందు లోపింపరాదు.
శ్లో॥ సర్వభస్మాగ్ని హోత్రాంతే, ధార్యమేవాగ్ని హోత్రాభిః
అనాహితాగ్నే ర్భాహ్నిఖ్యై, మాపాసన సముద్భవమ్

ఆహితాగ్నులైనవారు అగ్ని హోత్రములైన తరు
వాత సర్వమును నాభస్మమును ధరింపవలయును. అనాహితా
గ్నులగువారు (అగ్ని హోత్రములులేనివారు) నిత్యేపాసనా
సంతరమున బ్రాహ్మమును పేరుగల ఆభస్మమును ధరింప
వలయును.

శ్లో॥ ఔపాసనాగ్నిజంబ్రాహ్మం, సర్వభస్మంతు వైష్ణవం
సర్వభస్మపరంబ్రహ్మ ద్వయంసంసారతారకమ్
తయోరన్యతర త్సేవ్యం సంసారభయభీరుణా.

ఔపాసనాగ్నివలనఁ గలిగినభస్మము బ్రాహ్మము సర్వ
భస్మము వైష్ణవము. సర్వభస్మపరంబ్రహ్మ (వైష్ణవ)ము. ఈ రెం
డును సంసారతారకములు గనుక సంసారభయభీరువగు నతఁడు
ఈ రెంటిలో నేదేని ధరింపవలయును.

దీనివలన నగ్ని హేమాత్రము ఔపాసనము ముగియువ
 అకు భస్మముధరింపరాదు. సంసారములో బడియుండఁ గోరు
 వారు ఔపాసనాగ్నివలనఁగలిగిన భస్మమును ధరింపవలయును.
 సంసారబాధ తప్పించుకొనఁగోరువారు నర్యభస్మము (వైష్ణవ
 ము పరబ్రహ్మము) ధరింపవలయును. దీనివలనఁ బాడుముఖ
 ముతో దేవపితృకార్యములు చేయరాదు గావున సూర్యపుం
 ద్రముధరించితే అగ్ని హేమాత్రము ఔపాసనము చేయవల
 యునని యేర్పడుచున్నది. ఈరెండులేని భస్మధారులగతి యే
 మో చెప్పఁబడలేదు

శ్లో॥ ధార్యంభస్మంత్రసంధ్యంతృ గృహిణాజలసంయుతమ్

పర్వకాలే భవేత్తీర్ణాం, యతీనాంజలవర్జితమ్.

గృహస్థుమూఁడు సంధ్యలయందును జలయుతముగ భ
 స్మముధరింపవలయును. యతులును స్త్రీలును పర్వకాలమున
 జలవర్జితముగ ధరింపవలయును.

కొందఱు మేము ధరించునది కుంపటిలోనిదిగాదు ప్రా
 య్యిలోనిదిగాదు విబూదిపండని యందురుకాబోలు. సంతో
 షమే. ఇది పండగుట యెంత యథార్థమోదాని పవిత్రత్వమంత
 యథార్థమే. విభూతి పిండము విబూదిపండయ్యెను.

ఈపండవ్వరుసిద్ధముచేసిరి? ఏవిధిననుసరించి సిద్ధముచే
 సిరి? మంత్రము తంత్రము నటుండనిచ్చి యిది భస్మము అవు

పేడదే బట్టెదిగాదనియైన ధైర్యముగాఁ జెప్పఁగలరా? దానిన
మ్మి జీవించువారేక సుమాలముతో దాని సిద్ధముచేయుచున్నా
రో యెఱుఁగుదురా? తెలియనప్పుడది పవిత్రమని యెట్లుచెప్పఁ
గలరు ?

ఊర్ధ్వపుండ్రము ధరించినవారు భగవన్నామములు
చ్చరించుచు ధరించినఁ జాలునంటిరే అట్టులే భస్మధారులేల
చేయరాదందురేమో సుద్దకుఁగాని చందనమునకుఁగాని తొల
సివృత్తికకుఁగాని గోపిచందనమునకుఁగాని యూర్ధ్వపుండ్రము
గాధరించునే పదార్థమునకు శాపమువలనఁగలిగిన యాశౌచ
ములేదుకావునఁ బదార్థమును శుద్ధిచేయుకార్యములేదు. భస్మ
మునకో శాపప్రియుక్తదోషముగలదు కావుననే దానికి శాస్త్ర
ము విశేషసంస్కారములు విధించుచున్నది కావునఁ దొలుతఁ
బదార్థమును సంస్కరించి యావల శివనామములతో నూర్ధ్వ
పుండ్రము ధరించువారివలె శైవులును జేయవచ్చునని సంజీవని
విన్నపము. ఆవల వారివారి యిష్టము శ్రద్ధాభక్తి విధ్యుక్తధ
ర్మము కొలఁది ఫలము.

—శ్రీరామమతే ధర్మములు—

లక్ష్మణ కైంకర్యము.

(గతసంచికాశేషము చూడు ౪౭౯ పుట)

11. సీతారామలక్ష్మణులు గంగ దాటుసమయంబున సు
మంత్రుఁడు మీతల్లిదండ్రుల కేమిచెప్పెదవనిన లక్ష్మ
ణుఁడు.

కం రాముడే భాగ్యయు, భర్తయు,
 రాముడే ప్రియబంధు వరుడు రాముడే సుమీర్
 రాముడే నాజనకుండును
 భూమిపునెడ లేదు జనక బుద్ధి సుమంత్రా.
 అయోధ్య ౧౫౧౩.

అనిచెప్పెను. కైంకర్యపరుని దృఢవిశ్వాసమిట్టిదైయుం
 డవలయును. ధారణపోషణములకు యోగక్షేమముల కన్నిటికి
 భగవంతుని మీదనే యాధారపడి నిర్భయుడై నిర్భరుడై
 యుండవలెనుగాని సాపాధికబంధులైన తల్లిదండ్రులు నన్నద
 మ్ములు చుట్టాలుతన్నక్కఱవసరముల నాదుకొందురని నమ్మ
 రాదు. ఎంతవఱకు మనవలన వారికిలాభము సౌఖ్యముగలదో
 యెంతవఱకు మనము వారి కనుకూలురమై వారి చిత్తవృత్తి
 ననుసరించి యుండు మోయంతవఱకు వారు మనల ననుసరించి
 యుందురు. వారి సుఖలాభములకు భగగముకలిగెనా వారు
 మనలను విడుచుటేకాదు దూషించుటేకాదు ప్రత్యక్ష శత్రువు
 లగుదురు. ఇదిలోకానుభవసిద్ధము. మనకనుకూలురుగ నుండు
 సమయమునందైనను మనయందెంత ప్రీతిగలవారైనను విపత్తు
 లందు మనకు సహాయపడజాలరు. రామునిచరిత్రమే దృష్టాంత
 ము. ఆయనయందేమి దోషము గలదని యాయనను దల్లిదం
 డులు వనములపాలుచేసిరి. తమనిమి త్తమైకదా? పాముచుట్టు

కొనిన కృష్ణుని తల్లిదండ్రులు ప్రాణప్రియులైన గోపికాగోపకజ సంబు లేమాత్రము రక్షించిరి. ద్రౌపదికి మానభంగసమయంబుననే భర్తలు, ఏమామలు, ఏతాతలు, ఏపెద్దమనుష్యు లెవరడమువచ్చిరి ?

తనకుఁ గష్టమని దమయంతిని నొంటిగ నడవులలో మృగములపాలుచేసిపోయినవాఁడెవడు? కట్టుకొన్న మగడు కాఁడా?

తన యష్టనక్తై చంద్రమతి నమ్మినవాఁడెవడు? భర్త గాఁడా?

ఇట్టివానికిఁ బౌరాణిక నిదర్శనము లక్కఱలేదు. అనుభవమేచాలును. తమలంజలకూడిగములుచేయుమని తమధర్మ పత్నులను బీడించు చండాలురెవరు? కట్టుకొన్న భర్తలుగారా? కనుక నన్నదమ్ములను దల్లిదండ్రులను చుట్టములను వదలియైన భగవత్సేవచేయవలయును వారిసేవకై భగవత్సేవ వదలరాదు. స్త్రీలు తక్కినయందఱ విడిచినను బలితుఁడుగాఁడేని భర్తను మాత్రము విడువరాదు. పతులులేనివారు శాస్త్రార్థమైయైన నెవరినో యాశ్రయించి నిందలకుఁ బాలుపడనిరీతి వర్తింపవలయును. సైవ్యరవృత్తితగదు.

శ్లో॥ పితరంమాతరందారాణాం పుత్రాణాంబంధూణాంసఖీణాంగురూణా
 రత్నాని ధనధాన్యాని త్రైతాణిచ గృహాణిచ
 సర్వధర్మాంశ్చ సంతృప్త్య సర్వకామాంశ్చ సాక్షరాణా
 లోకవిక్రాంతచరణౌ శరణం తే వ్రజం విభో॥

అర్థము.

తండ్రిని దల్లిని, భార్యలను, కొడుకులను, చుట్టములను
 స్నేహితులను, గురువులను, రత్నములను, ధనధాన్యములను,
 భూములను, ఇండ్లను సర్వపుణ్యకార్యములను గోరికలతో స్వ
 గ్రాదిఫలములతోడ వదలి ప్రభూ! లోకముల నా క్రమించిన
 నీచరణములను శరణుపొందుచున్నాను. ఇది కింకర కర్తవ్య
 కార్యము

12 సీతారామలక్ష్మణులు పంచవటిని జేరిరి. అప్పుడు శ్రీ
 రాముడు లక్ష్మణునితో

శా. అన్నా! పంచవటీ ప్రతీతి గలరమ్యంబైనదేశం బిదే
 కన్నారం గననౌ నువుప్పితలతాక్ష్యాజాతజాతంబులో
 విన్నాణీపరికించి చెప్ప మింకఁ బృథ్వీకన్యకున్ నీకు నా
 కున్నిండారముదంబునాశ్రమమెటం గూర్పంగనౌలక్ష్మణా.
 ఉ. నీటికిదవ్వుకాక రమణీయవనీహృదయంగమస్థి
 వాటులు గల్గి మిఱులును బల్లములేకసమప్రదేశమై

గాటముగాఁగఁబూవులునుగట్టియలుకగుళలుకసమీపమై
నేటగుపైకతంబయిననిర్మలదేశముఁ జూడుమీ యనక
అన్నా' లక్ష్మణామనకు మువ్వరకువసియింపఁదగినస్థలమే
దోచూచిచెప్పమనిన లక్ష్మణుఁడు.

ఉ. అంజలిచేసి జానకి సమక్షమునం దిటువిన్నవించె భూ
రంజనశీల యియ్యెడఁదిరంబుగమీరుశతాబ్దముల్ ముదా
త్నం జరియింప మీకుఁబరితంతుఁడనే, నటుగానమీరెనా
కుం జనవారనాజ్ఞ యిడఁగోరెదమీకురుచించుస్థానము॥
అని ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను.

మాభార్యాభర్తలకు నీకు నెక్కడనుండిన సుఖమనితోఁ
చునో యచ్చటఁబర్ణశాల నిర్ణయింపుమని రాముఁడందెప్పెను.
అప్రకారము లక్ష్మణుఁడు చేసియుండిన నాయనయందు రెండు
దోషము లేర్పడును.

! తనసుఖముచూచుకొనుట !! స్వాతంత్ర్యము ఈ రెం
డును దానలక్షణములుగావు. దాస్యవిరోధులు, కావునఁ దన్నుఁ
బరీక్షింపుటకై రాముఁడిట్లు చెప్పుచున్నాడని తెలిసికొని నేను
బరతంత్రుఁడను. మీసౌఖ్యమే నా సౌఖ్యము. కావున మీకె
క్కడ సుఖమో మీరేచూచి చెప్పుడని కోరెను. దాసుని
యందుఁ బ్రమాదబుద్ధి పతనకారణమగును. కావున స్వతంత్ర

భావ మేకాలమందును సమీపమునకు రానీయరాదు. తనను
ఖము భోగము నాలోచింపనేరాదు కొందఱు భోజనపదార్థ
ములు సిద్ధముచేయుటయందుఁ దమరుచి తమకోరిక చూచు
కొని సిద్ధముచేసి నివేదింతురు. ఇది సరిగాదు. ఇది భగవం
తుఁడారగించు పదార్థము. ఇది యిట్లుచేసిననాయనకుఁ బ్రీతిక
రమని యిదిమన మశ్రద్ధతోఁజేసిన దేవుఁడెట్లారగింపఁగలఁడని
సిద్ధముచేయవలెను. ఒక ప్రభువు మనయింటికివచ్చెనేని మనమే
పదార్థమెట్లుచేసిన నాయన ప్రీతుఁడగునోయని యాలోచింతు
మేకాని మనయింపే యాయనకింపని మన యిష్టమువచ్చినట్లు
చేయముకదా. రాజోపచార మెట్టిదో దేవోపచారమట్టిదే.
సశేషము.

నిత్యభోగమునకు, చెల్లించినది ౫౦-౦-౦ వాగ్దానము
౫౫ ఎల్లాపెగడ అనంతపద్మనాభయ్యగారు ౫౦-౦-౦.

పూడివాడ సశేషము

మందరము వ్రాయుకాలములో నెలకు ఒక చూపాయ
వంతున ౩ సంవత్సరములవఱకు శ్రీస్వామి నై వేద్యమునకు
నీయనంగీకరించినవారి వివరము.

౫౩. తడవర్తి బాపయ్యశ్రేష్ఠిగారు. వాగ్దానము చెల్లించినది.

ధూళిపూడి. ౩౬-౦-౦ ౧౨-౦-౦.

౪౪, సందేపూడి పరబ్రహ్మయ్యగారు వంగి పురము. ౩౬-౦-౦ ౧౫-౦-౦

౨౫. బంధావేకటప్పయ్యగారు, గురిజాల ౩౬-౦-౦ ౨-౦-౦
 ౩౬. గోపరాజు చిన పుల్లయ్యగారు చిఱుమామిళ్ల ౩౬-౦-౦ ౧౦-౦-౦
 (సశేషము)

మందరనివేదనోత్సవము.

ఇది యీ సంవత్సరము అక్టోబరు ౫-వ తేదికి సరి
 యయిన యాశ్వయుజ శుద్ధ ౧౩ యందొంటిమిట్ట శ్రీకోదండ
 రామాలయంబున జరగెను. మందరమనునది యాంధ్రవాల్మీకి
 రామాయణ వ్యాఖ్యానమని లోకులెఱుంగుదురు. తననూతన
 గ్రంథములు లోకమున వ్యాపింపకముందే యాయాగ్రంథము
 లను భగవంతున కర్పించుట వాసుదాసుమతము కావున నది
 వఱకుస్వహస్తలిఖితమైయుండిన దీనిని శ్రీకోదండరాములకర్పిం
 చెను. దీనినే యిప్పుడు సర్వము తిప్పివ్రాయుచున్నారు. ఇట్లు
 జేయుటవలన నొక్కొకభాగమో కాండమో ముద్రితము కాఁ
 గానే లోకమునఁ బ్రచురింపసాధ్యమగును. అటుకానియెడల
 గ్రంథము సమగ్రముగ ముద్రితమగువఱకు వెలిపుచ్చ సాధ్య
 పడదు. అటుచేయుట యెన్నిసంవత్సరములకార్యమో. ఉద్దిష్ట
 దినమున నుదయమున శ్రీ కోదండ రామస్వాములవారికి సహ
 స్రనామార్చనాదులు జరగెను. ఆవలగ్రంథమును శ్రీసీతారామ
 లక్ష్మణాదులుండుంచి స్వాములవారి కనకమయ పాదుకలతోడ
 మేళతాలములతోడను భజనములతోడను గ్రామమందూరే
 గింపఁబడెను. అమృతలూరు అంగలకుదురు మొదలగు గ్రామ

ములనుండి వచ్చిన కోదండరామసేవక సమాజసభ్యులే నిర్వాహకులైరి.

గ్రామ ప్రదక్షిణాసంతరము దేవాలయమందు సభకూడెను. పెక్కురుస్త్రీలు పురుషులు నాలుగువర్ణములవారు దాని నలంకరించిరి. దాని కగ్రాసనాధిపత్యమును కడపమండల కర గ్రాహకులు (జిల్లాకలెక్టరు) మహారాజశ్రీ శి కే. మానవేదనరాజా బి. ఏ గారు వహించిరి. సభకలెక్టరు బ్రహ్మశ్రీ రాజశ్రీ సుందరయ్యగుగారును తహశీల్దారు బ్ర॥ శ్రీ॥ బదరీనారాయణరావుగారును వారికి సహాయులై యుండిరి.

అప్పుడు బ్రహ్మశ్రీ యామర్తి సుబ్బదాసుడు గారు మందరమందలి పీఠికాపద్యములు చదివి యావల మొదటిరెండుపద్యముల వ్యాఖ్యానము చదివిరి. అప్పటికే చాలబ్రౌదెక్కియుండుటచే నప్పటికి గ్రంథము స్వామికి సమర్పించి సభచాలింపబడెను.

మధ్యాహ్నముమీఁద ౩ గంటలకు మరల సభకూడెను. ఆంధ్రీవాల్మీకి రామాయణమునకు నాంధ్రీవ్యాఖ్యాన మావశ్యకమాయను విషయము చర్చించుచు సంస్కృత రామాయణమందలి కొన్ని సూతనవిషయములగుఱించి వాసుదాసుడు పన్యసించుచు

- శా. శ్రీరామాయణ మంత్రశాస్త్రమునకున్
 శ్రేష్ఠంబు లేదేదియున్
 శ్రీరామాయణ ధర్మశాస్త్రమునకున్
 శ్రేష్ఠంబు లేదేదియున్
 శ్రీరామాయణగృహ్యసూత్రమునకున్
 శ్రేష్ఠంబు లేదేదియున్
 శ్రీరామాయణముక్తి శాస్త్రమునకున్
 శ్రేష్ఠంబు లేదేదియున్
- శా. శ్రీరామాయణకావ్యరత్నమునకున్
 శ్రేష్ఠంబు లేదేదియున్
 శ్రీరామాయణ సత్పురాణమునకున్
 శ్రేష్ఠంబు లేదేదియున్
 శ్రీరామాయణయోగశాస్త్రమునకున్
 శ్రేష్ఠంబు లేదేదియున్
 శ్రీరామాయణమే నిధానము సుండి
 శ్రేయోద్ధులొవారికిన్.
- గీ. రాముచరితంబు లక్ష్యంబు రాముననుజు
 గితలక్షణ సూత్రంబు ధాత్రి నాచ
 రణమురూపునఁ జూపించె రాముఁ డెద్ది
 యదియెబోధించెఁ గృష్ణుఁడై యర్జునునకు.

గీ. చెప్పె నేధర్మచరితఁ బ్రా చేతసుంఁక
 సంగ్రహమ్ముగఁ గావ్యలక్షణము చెడక
 దానినే వివరించె వ్యాఖ్యానముగను
 భారతామ్నాయమునయందు వ్యాసమాని.

అను మందరపద్యములు చదివి వీనియర్థమువిశదీకరించెను.

ఆవలఁగార్యక్రమ పత్రమునందు సూచించినప్రకారము
 దేవాలయోదర్కముగుఱించి మ-రా-శ్రీ బ్రహ్మశ్రీ శి వెం
 శోబరావుగారును (తాడిపర్తి) మ-రా-శ్రీ కొండ్లూరు వేంకట
 శివరాజుగారును నుపన్యసించుచు గుంటూరు మండలమువారు
 వాసుదాసునిఁ దమమండలమునకుఁ దోడుకొనిపోవ యత్నిం
 చుచున్నారనియుఁ గడప, అనంతపురము, చిత్తూరు మొదలగు
 మండలములవారు వారిని నొంటిమిట్టయందేనిలుప బ్రయత్నిం
 పవలయుననియు వారి ప్రతిబింబమును దేవాలయమున సాపిం
 పవలయుననియు నుపన్యసించిరి. మహారాజశ్రీ చమర్తి చిన్న
 సామి రాజుగారును వారి యభిప్రాయమునే బలపఱిచిరి.

గుంటూరుమండల కోదండరామసేవక సమాజసభ్యుల
 పక్షమున సంగలకుదురుకరణము బ్రహ్మశ్రీ రాజశ్రీ రావినూ
 తుల నాగభూషణ శర్మగారు వారికిఁ బ్రత్యుత్తరమిచ్చుచు

గుంటూరు మండలమున నేడువందలకు మించికోదండరామసే
 వక సమాజసభ్యులు సభ్యరాంధ్రున్నారనియు, ఇంకను జేరుట
 కుఁ గొందఱు సిద్ధపడి వీరి రాకకై యెదురుచూచుచున్నారని
 యు వారికందఱకు నెడపాదడపావీరుదర్శనమిచ్చి చెప్పవలసిన
 విషయములు చెప్పి యాచారమునేర్పి చక్కదిద్దవలసిన భార
 ము వాసుదాసునందుఁగలదనియు మామండలము వారిచ్చటికి
 రావలయుననిన ధనాభావము శక్త్యభావముచే నాధ్యముకాదని
 యు వారందఱిచ్చటికివచ్చుటకై వెచ్చముచేయవలసినధనము
 వాసుదాసుగారికిచ్చిన నేదైన ధర్మకార్యమునకు దేవతాకా
 ర్యమునకు నుపయోగింపఁబడుననియు భక్తితోడ రమ్యనిపిలు
 చువారిని విడిచి భక్తిహీనులైన యీజనుల నడుమవారుండు
 ట సరిగాదనియు ఇచ్చటివారువారివలన బాగుపడు మార్గము
 తెలియక తెలిసికొనఁజాలు తెలివితేటలు లేకయున్నారనియు
 ఇచ్చటివారు మావిషయమున గడ్డివామిమీఁది కుక్కవలే
 వర్తించుట సరిగాదనియు వారుబాగుపడక మమ్ముబాగుపడ
 నీయక పోవుట వీరికి ధర్మముగాదనియు పోయినసారి తామి
 చ్చటికివచ్చియుండినపుడు ఈయూరిజనులు స్వామికి నైవేద్య
 మునకై తామిచ్చిన ప్రసాదమును దాముదినక పరులకుఁబెట్టక
 మునుగఁబెట్టి యావలఁ బాఠపోయుట కన్నులారఁ గంటిమని

సంబరు నెల. మందరనివేదనోత్సవము.

౫౪౩

యు నిదియే వీరిదైవభక్తిని వేయినోళ్లఁ జాటుచున్నదనియు
నీగ్రామజనులు కాటులాడుచు వాసుదాసు మనస్సునకు వ్యా
కులత గలిగించి మందరలేఖన కార్యము సాగనీయకున్నారని
యు ఇహమునకుఁగాని పరమునకుఁగాని తనకుఁగాని యితరుల
కుఁగాని లాభకరముగాని యీచింతగలిగించి యేయితర చింత
లేని వీరిని వ్యాకులపఱుప సరిగాదనియు నీకారణముచే నైనవీరి
గ్రామము విడుచుట బాగనియు నుపన్యసించిరి.

ఆవల వాసుదాసుఁ డిట్లుపన్యసించెను. నాశ్రేయస్సు
కోఁగిన యధికారులు పెద్దమనుష్యులు నీవీకుగ్రామమందు నింత
కార్యము చేయుచున్నావే నీకు వెనుక దీనినెల్లఁ గాపాడువారె
వ్వరిని పలువురు ప్రశ్నించుచున్నారు నాకొరసులులేరు. ఉత్త
రాధికారులుగలరుగాని వారు వ్యర్థులు కావునఁ బ్రతిసంవత్సర
ము మరణశాసనము వ్రాసి తగిన యేర్పాటు చేయుచున్నాను.
ఈమరణశాసనములందుఁ దొలుతోల్త నాసర్వస్వము హిందూ
మతాదాయశాసనాధికారులకువశపఱునట్లు వ్రాసితినిగానివిజ్ఞులు
వారికధికార మీయవలదనియు దేవాలయ స్వగ్రహణమందు
వారికుండుశ్రద్ధదేవాలయాభివృద్ధియందులేదనియుఁజెప్పిరి. వీరు
చెప్పినదిసత్యమని యిప్పటి నాయనుభవముచేఁ దెలిసికొంటిని.
కావుననాకుఁగల సర్వస్వము కోదండరామ సేవకసమాజసభ్యు
లపేర(౨౧-౧౮౬౨) సంఘశాసనము ప్రకారమువ్రాసియిచ్చి

వేయ యోజించి దానినిజట్టప్రకారమువ్రాయుటకు మ-రా-శ్రీ
 కే. గుంజూరావుగారినిగోరితిని పక్షవాదులు దరిద్రపక్ష్యునియం
 దుపేక్ష వహింతురుగాని శీఘ్రకార్యకారులగుదురా? ఆకారణ
 ముచేనది యింకను గార్యరూపమువహింపకున్నది. శీఘ్రకాలము
 నందే యది క్రియగఁ బరిణమింపఁగలదు. భవిష్యత్కాలము
 నాటిమాట యట్లుండ నిష్పడీగ్రామమున దేవకార్యముచేయు
 టకు సాధ్యపడకున్నది. గ్రామమునందుఁ గలహముమెండైనది.
 ఈగ్రామమందు బ్రాహ్మణులు, వైశ్యులు, రెడ్లు, బలిజలు
 నున్నారు. బ్రాహ్మణు లల్పసంఖ్యులు. బీదవారు వారేకార్య
 ముచేయును విచారింపను శక్తిగలవారుగారు బలిజలు పెక్కు
 రున్నారుగాని వారును బీదలు వివేకముగలవారు కారు.
 అందుఁ బెక్కురు దేవాలయమం దెవరైన నేదైన మఱి
 తురా? యని వచ్చువారేకాని శ్రద్ధాభక్తులెట్టివో వారె
 ఱుఁగరు. వారికి రెడ్లకుఁ బ్రబల విరోధము ఇంతవఱకు సూరా
 రెడ్డిగారు నాపక్షమున దేవాలయకార్యము చేయుచుండుటచే
 తను ఆయన సేవాకుటీరసమీపమందే వసించుటచేతను ఆయన
 పక్షముననేనుండి తమ కేదో కీడుచేయుచున్నానని బలిజలకు
 నాపైఁ గోపముకావుననే కొలఁది దినములక్రింద ఏకలోనొకఁ
 దువచ్చి మీరు సూరారెడ్డికి సాహాయ్యము చేసినయెడల మీ
 కును గీడుగలుగునని బుద్ధిచెప్పిపోయెను. ఇక సూరారెడ్డిగారో

నవంబరు నెల.

మందరని వేదనోత్సవము.

౫౪౫

మంచి యాలోచనపరుడు. వ్యవహార పిదుడు. సాహసీకార్య కరణునిమి ధుడు, గంభీరుడు. కావున హృదయము పట్టియి య్యుడు. ఆయనకు నాయందు విశ్వాసమేకలదో యవిశ్వా సమో కలదో నేటిసభయందుఁ చెలియఁగలదు. సూరారెడ్డి గారి విషయమునఁగాని బలిజలవిషయమునఁగాని నేనేమైనఁ జెప్పితి నో లేదోయధికారులయిన మీ కే తెలియును.

సూరారెడ్డిగారికి బలిజలకేగాక సూరారెడ్డిగారికి వై శ్యులకును మనఃస్పర్ధగలదు దేవాలయమందు రెండుమూఁ డుకుటుంబములరెడ్లు తాముముందు మర్యాదలు గ్రహించి యావలవైశ్యులకిచ్చెద మనుచున్నారు వైశ్యులు దీనినిసహిం పజాలకున్నారు. కొందఱు దీనిని సంఘవిరోధమని సమాధాన పఱుపఱుచెదరుగాని సాంఘిక విరోధమైనచో సర్వత్రయుండ వలెను ఇది పొడుగుచేతులవాని పణ్యారము కావునఁ గొన్ని స్థలములందే కానవచ్చుచున్నదికాని యెల్లచోటులలేదు. ఇది మల్లప్రభువుల ప్రతినిధు లగుటచే నిట్లు జరగుచున్నది గాని వారు పోయినను ఇదిమాత్రమునిలిచినది. ఈ కారణముచే వైశ్యులెవ్వరు నీదేవాలయ మాధరించుటలేదు ఈ రెడ్లు ప్రముఖులు దేవాలయమునకుఁ దామెక కాసిచ్చుటయులేదు. ఇచ్చెడివారిని ఇయ్యనిచ్చుటయులేదు. ఇవన్నియు దీర్ఘక్రో

ధములు వీరికందఱకుఁ గలహాకారణము. రణభూమి దేవాల
యము. వీరిలో దేవాలయమందు భక్త్యభిమానములు గల
వారులేరు. ఈదినము నుదయమున దేవునివాహనమును మో
యువారు లేక చూడవచ్చిన భక్తులచే మోయింపవలసివచ్చెను.
శుక్రవారోత్సవమునకు నిట్లే మనుష్యులు కూలి యిచ్చినను
లభించుట దుర్లభము. ఈ మేషయుద్ధమందు నాస్థితిజంబుకము
వంటిదైయున్నది. వారితెరువునఁబోక దూరమందున్నను నిరు
వురు పొడువవచ్చుచున్నారు. కొలఁది దినములక్రింద కుటీరమం
దుఁ బనిఁజేయుదానినిఁగొట్టి యిచ్చటనుండకుండఁ జేసిరి. అట్లే
నాసేవకునిఁగొట్టిరి మరలఁగొట్టనున్నారని వాఁడప్పుడప్పుడు
చెప్పుచున్నాడు. కొందఱు పందిటిసామాను దొంగిలింపఁగా
నీయిరువురువచ్చి మాతోదానినిజెప్పటయే యీ ప్రహరణము
లకుఁ గారణము సమాచారము మాకుఁ దెలియరానీకుండుట
కై వారిని వెడలఁగొట్టు నుద్దేశముతో నీపని జేయుచున్నారు.
ప్రకృతమాప్రత్యక్షతటస్థము. భవిష్యత్తునంగా యాదరణశూ
న్యము ఇట్టిచోట నీదేవాలయమునకు నేమిచేసి యేమిప్ర
యోజనమని నాయభిప్రాయము దేవాలయ కార్యముచేయవ
లనుపడదేని నేనీ గ్రామమందుండవలసిన పనియేలేదు. పిదికెడి
ఈవును విడిచి తన్నెడి బ్రత్రెను గట్టుకొని నేనేల యేడ్పుచుం
డవలయును. ఈరెడ్లు మంచిమనస్సుగలవారై రేని యీకలహ

నవంబరు నెల. మందరని వేదనోత్సవము.

౫౪౭

ములన్నియు నేటితోమానును. దీనికుభయవాదులంగీకరించిరి కావున దేవాలయము గ్రామము చక్కబడును. అట్టిభావము వారికి లేదేని నేను బుద్ధిమంతుడనైనచో సీగ్రామమును విడిచి యెందైనఁజని సుఖంతును ఈగందరగోళము లోఁబడి స్తిమితమైనమనస్సులేక నేను వ్రాతపని యెట్లుజేయఁగలను? ఈ దేవాలయకార్యము ధనసాధ్యము. దాని నే ధనికుడైనఁజేయఁగలఁడు. నామందరభారము నెవ్వఁడు మోయఁగలఁడు. కావునఁ బెద్దమనస్సుచేసి తమకు శాశ్వతకీర్తికరమైనకార్యముచేయ రెడ్లను బ్రార్థించెదను నెలుగుచేనుమేసినఁ గాచువారెవ్వరని సామెతగలదు. గ్రామమందు నయముతోనో భయముతోనో శాంతినెలకొలుపవలసిన యధికారులే కలహకంటకవృక్షమును నీరుపోసిపెంచి పెద్దచేయుచున్నారు ఈతాలూకా కధికారిగా నుండిన యొక మహానుభావుఁడే దేవకార్యవిరోధియగుటయేకాక పక్షపాతియై కలహములుపెంచి రెడ్లను భ్యంసముజేయఁ గంకణము కట్టుకొనెను గాని మగనితోడ మంగళసూత్రముపోయినట్టు లధికారముతోఁ గంకణము జాతీపోయెను ధర్మకర్తల నేర్పాటుచేయునధికారి తొలుత నొకని నూతన ధర్మకర్తగా నేర్పఱచెనుగాని యావిషయము ప్రాతధర్మకర్తకుఁదెలిపినవాఁడుకాఁడు. ఇతఁడాప్రాతధర్మకర్తకాదే శముగవచ్చినవాఁడో సహాయుడో చెప్పినవాఁడుకాఁడు. ఈ

కారణముచేఁ బ్రాతఃధర్మకర్త పక్షమువారికిఁ గ్రోతధర్మకర్త పక్షమువారికి దేవోత్సవవిషయమై గొప్పకలహము జరుగ సిద్ధమైయుండెను. అది జరగియుండిన హత్యలు జరగియుండును. ఈగండము డివిజనల్ మేజిస్ట్రేటువారి యుత్తరవువలన నణగెను. ఈవార్తవిని నూతన ధర్మకర్తను నేర్పాటుజేసిన యధికారి యతనినేర్పాటు జేయుటకుఁ దనకధికారము లేదనియు నతఁడు ధర్మకర్తగాఁడనియు వ్రాసి ప్రాతఃధర్మకర్తకుఁ దెలిపెను. ఈయధికారి తన యధికారమెంతయో యదికూడఁదెలియక, తానీ కార్యముచేసిన ఫలమెట్లుండునాయని యూహించుకొనియు లేక వ్యవహరించెను ఇంతతోఁబోయినమేలే మరల నాయధికారియే యాసందర్భములందే యామనుష్యునే ధర్మకర్తగా నేర్పాటుచేసెను ప్రాతఃధర్మకర్త కీవిషయము దెలుపక యర్చకునిపేర నీవీ నూతన ధర్మకర్తకు లోపడి పనులు చేయవలసినది ఆయనకు నీ పవిధేయుఁడవై వర్తించితివేని యతఁడు తెచ్చుదావాకు నేను తరవాదినిగానని నెంబరులేని తాకిడునొకదానిని బంపెను. అదియాపక్షమువారు కల్పించిన సంకల్పించిన వానికిఁగాక నిజమైన యర్చకునకుఁ జేరెను. ఆయన దానిపై నన్నేర్పాటుచేసిన ధర్మకర్త యొకఁడున్నాఁడు. ఇప్పుడుమీరాయనను దొలగించి యీయనను నేర్పాటుచేసితిరా? లేకసహాయుఁడుగానా ఏదియుమీరు వ్రాసిన వారుకారు.

(సశేషము)

శ్రీరామ భక్తి సంజీవని.

ఇది శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామ నేవక సమాజమువారి
కైంకర్య రూప మాసపత్రిక.

దీనికి సర్వస్వామి శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామమూర్తి
విలేఖకుఁడు — ఆంధ్రవాల్మీకి వావిలికొలను నుబ్బరావు (వాసుదానుఁడు)
ప్రకటనసలము — వామ్మిశాశ్రమము ఒంటిమిట్ట కడప మండలము.

చందాల వివరము.

ఉపచారములు	సంవత్సరమునకు	౨—౦—౦
ధారకులు	„	౫—౦—౦
జీవారువులు	„	౧౦—౦—౦
పోషకులు	„	౨౫—౦—౦
రక్షకులు	„	౫—౦—౦
ఉజ్జీవకులు	„	౧౦౦—౦—౦

అంతకుఁ బైపడి యిచ్చువారు ప్రతిష్ఠాపకులు

సంవత్సరము చందాకుఁ దక్కువ గ్రహింపఁబడదు.

మూర్ఖావస్థయందున్న భక్తిభూతకు విననకఱ్ఱలవీచుట లోనగు
నుపచారము చేయువారివంటి వారుపచారకులు.

కుత్తుక యెండకుండ ప్రతితో పాలను తడిసి ధారధారగా పోయు
వారు ధారకులు

స్మృతిగలిగించు నామధములవంటివారు జీవారువులు

జేహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు పోషకులు

మరల నపాయమురాకుండ ప్రతిక్షాలములనడచి యనుకూలముల
గ్రహించువారు రక్షకులు.

ఉజ్జీవింపఁ జేయువారు ఉజ్జీవకులు

సీరముగ నిలుపువారు ప్రతిష్ఠాపకులు

ఓడిపత్రిక 0—5—0

వావిలికొలను సుబ్బగారయ్యకృతము.

ఆంధ్ర వాల్మీకి గామాయణము.

— — —

రూ. ఆ. పై

శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకి గామాయణము, 4-వ కూర్పు	
విశేషలఘుటీకతోడ రెండు సంపుటములు మును	
పరిశీలించి జక్కగ సవరింపబడినది	8 0 0
మూడు సంపుటములు	10 0 0
ఏడు సంపుటములు	13 0 0

వాసుదాస ప్రణీతము.

శ్రీవాసుదాసు స్తోత్రము	0 4 0
శ్రీ భక్తిస్థల ద్రవ్యసంహితము	0 4 0
ముముక్షుహిత చర్య—ప్రథమభాగము	
(పేపర్ కవర్)	0 14 0
” ద్వితీయభాగము	
(పేపర్ కవర్)	0 14 0
రెండు భాగములు కలిపి కాలిగ్రో బైండు	2 2 0

భక్తి సంజీవని ౧౯౨౯.

౧౨ సంచికలు	3 0 0
విడి సంచిక ఒక్కొక్కటి	0 5 0

కొలది ప్రతులేయున్నవి, త్వరితము.

PRINTED AT SODEN & CO. MADRAS & PUBLISHED BY V. SODEN & CO. MADRAS

శ్రీ భక్తి సంజీవని

ఇది భక్తి జ్ఞాన కర్మ యోగములఁ డెలుపు మాధవ తీర్థ

ప్రతి హాణిమాసాశుభంబున వెలుఁపఁజేయుదును,
విలేఖకుఁడు- ప్రకాశకుఁడు చావలికొలను సుబ్బరావు,
(వాసుదాసుఁడు) ఒంటిమిట్ట.

“భక్తిరేవై నం గమయతి, భక్తిరేవై నం దర్శయతి
భక్తివశే పురుషః॥” మా. శ్రుతి.

భక్తియే భగవంతుని బొందించుననుటయనను దర్శింపఁ
జేయునది భక్తియే. భగవంతుఁడు భక్తివశుఁడు.

సంపుటము ౨	{	౧౯౩౦ సంవత్సరము డిశంబరు నెల	సంచిక
		ప్ర మోద సం॥ మార్గశిరము.	

శ్రీ రామాయనము:

స్త్రీవృత్తము. సీతక-మాతక-బూతక-భూతక
నారీవృత్తము. మెలతక-దలతుక-గొలుతుక-వలతుక.

ప్రార్థనము.

౧౯౩౧-వ సంవత్సరమునకు భక్తిసంజీవనికిఁ జందాదారులుగా నుండఁగోరువారు వారివారి చందాలను ఈ నెల ౩౦ తేదిలోపల మాకుఁజేర మనితర్థరుగాఁ సొమ్ముబంపఁ బ్రార్థితులు.

— ప్రశ్నోత్తరములు —

ప్రశ్నలు. 1. ఋతుకాలము మీఁతిన తరువాత స్వభార్యతో భోగించుట దుష్కామ మగునా?

2. ఋతుకాలము మీఁతిన తరువాతఁ బురుషుఁడు బ్రహ్మచర్య మవలంబింపవలె నని యుండెనేని భార్య కామాతురయై పిలిచిన నామె కామము వ్యర్థము చేయవచ్చునా?

3. ఋతుకాలము మీఁతిన తరువాత భార్య బ్రహ్మచర్యవ్రత మవలంబింపవలయు నని యుండినను భర్త బాధించెనేని భార్య యేమిచేయవలయును?

ఉత్తరము. ఇట్టి వింత ప్రశ్నములు వచ్చుచున్నవి ఈ విషయముల సంజీవని యనుభవశాలిని గాదు. అనుభవజ్ఞులు వ్రాసి పంపుదురుగాక.

ఈ సందర్భమున నొకటిమాత్రము సంజీవని తెలుపఁగలదు. స్త్రీలు కామినులు వారికి ఋతుకాలంబులఁ గామమెక్కువ. అట్టి స్త్రీలకు ఋతుకాలానంతరము కామము గలు

గదు. అట్టికోరిక యుండెనేని యది కంఠాతియే. అట్టిసమ
యంబులఁ గలయుట కంఠాతి నివారణార్థకామసంతర్పణమే
కాని రతిగాదు. రతి వేఱు. కంఠాతి వేఱు అట్టిదినములందు
సంభోగించుటవలనఁ బురుషునకు రేతస్సు వ్యర్థ మగుచున్నది.
రేతస్సే తేజస్సు. రేతస్సే ఓజస్సు. రేతస్సే ఆరోగ్యము అదియే
మనోబలము. అదియే బుద్ధిబలము. అదియే దేహబలము. ధన
దరిద్రునకన్న వీర్యదరిద్రుఁడు నిర్భాగ్యుఁడు ఋతుకాలంవినిదేవి
రమణం పరివర్తయేత్తనుట (ఋతుకాలమందుఁడప్పుఁ బతితోఁ
గలియరాదనుట) మఱిచియో యెఱుఁగక యో యుపేక్షించి
యో దానియందు విశ్వాసబుద్ధి లేక యో యుల్లంఘించి యీ
కాలమున విధినిషేధములు లేక ఋతుకాలానంతరమందు
వీర్యము వ్యర్థము చేయుటచేతనే యాచల గర్భము నిలుచున
ప్పటికీ వీర్యదారిద్ర్యమో దుర్బలవీర్యమో కలుగుటచే జీవచ్ఛ
వములవంటి బిడ్డలు దేశమున వెల్లివిరియుచున్నారు ఋతుకా
లానంతరము గర్భకోశము ముకుళితమై యుండుటచే రే శోగ్ర
హణశక్తి ముగాదు కావున వీర్యము వ్యర్థముచేయరాదు. పతివ్ర
తలైనస్త్రీలు సహధర్మచారిణులు కావున భర్తలు బ్రహ్మచర్యమ
వలంబించెదమనిన వారును నట్టులేచేయుదురు భర్తలు బ్రహ్మ
చర్యవ్రతము నవలంబించెదమనిన వారిని భ్రష్టులఁజేయ భార్య
లు యత్నించెదరేని తమనెత్తిపై దామే మన్న వేసికొనినవా

రగుదురు. కామములేని స్త్రీతోఁ గలియుటచే పురుషుని దేహము చెడును. కావున నట్టి సమయములందు భర్తయు జితేంద్రియుఁడై యుండవలయును గాని నీవు రాకున్న నేను మఱియొకదాని యొద్దకుఁబోయెద నని బెదరింపరాదు. ఇట్లు బెదరించువాఁడు భార్యపిలిచినపుడు తాను బోకుండిన వామె యట్లు బెదరించినఁ దనగతియేమో యాలోచింపవలయును. అర్థకామములను బ్రధానముగ నెంచక భార్యాభర్తలు ధర్మము ప్రధానముగ నెంచితవలె స్త్రీలు, రామునివలె బురుషులు, వ్యవహరించుట జ్ఞేమకరము (పతిహితచర్య సతీహిత చర్యచూడుఁడు), ఉత్తమదాంపత్యమెట్టిదనిన,

సీ. అన్నియవస్థల ననుగుణ మగుచును

సుఖదుఃఖముల నొక్కచొప్పు గలిగి

ముదిమియందేనియు వదలక హృదయ వి

శ్రామంబుఁ గలిగించు ప్రేమ కలిగి

పరిణయ మాదిగా భర్తదేహము వీడు

నందాఁకఁ బరిణయమైన నాఁటి

న్నేహంబుఁ బోలినన్నేహసారంబునఁ

గలఁగని స్థిరమైన కలిమి గలిగి

తే. పరగుచుండెడి మేలిదాంపత్యమునను

గలుగు నైక్యంబు ముఖ్యమై వెలయుచున్న

జ్ఞేమ మెయ్యెదో దానిచేఁ జెలఁగుచుండఁ

గోరువాడను సర్వప్రకారములను.

ఉ. రా.

ఇట్టి దాంపత్యసౌఖ్యముగలవానికి స్వర్గమేల? కాల్పనా?

భార్యాభర్తృసంభోగము పోతు పెంటి కలియుట
చలెఁ గామసంతర్పణకార్యమని యెంచువారు పశువులని నిత్య
తంత్రమునఁ గలదు బృహదారణ్యకోపనిషత్తునందు స్త్రీపురు
షసంయోగము పవిత్రమైన హోమముగాఁ జెప్పఁబడినది.
అష్టమాధ్యాయము ద్వితీయబ్రాహ్మణము.

దేవా అన్నం జుహ్వతి తస్యా ఆహుత్యై రేతస్సంభ
వతి॥౧౨॥ యోషావా అగ్ని ౯ గౌతిమ! తస్యా ఉపస్థ ఏవసమి
ల్లోమాని ధూమో, యోని రర్చి, ర్యదంతః కరోతి తేంగారా
అభినందా విస్ఫులింగా స్తస్మిన్నే తస్మి న్నగ్నా దేవా రేహోజు
హ్వతితస్యా ఆహుత్యై పురుష స్సంభవతి సజీవతి యావజ్జీవ
త్యథా మ్రియతే॥౧౩॥ అచైన మగ్నయే హరంతి తస్యాగ్ని రేవా
గ్నిర్భవతి సమి త్సిమిద్ధామో ధూమోర్చి రంగారా అంగారా
విస్ఫులింగా విస్ఫులింగా స్తస్మి న్నేతస్మిన్నగ్నా దేవాః పురుషం
జుహ్వతి తస్యా ఆహుత్యై పురుషో భాస్వరవర్ణ స్సంభవతి॥
౧౪॥ తే య ఏవ మేతద్విదుః యేచామీ అరణ్యే శ్రద్ధాం తస్య
ముపాసతే తేర్చిరభినంభవంతి అర్చిషో హరహ్నా ఆపూర్య
మాణ పక్ష మాపూర్యమాణ పక్షాద్యాక్ష్ మణ్మనానుదంజా
దిత్య ఏతి మాసేభ్యో దేవలోకం దేవలోకా దాదిత్య మాది

త్యా ద్వైద్యుతం తాన్వైద్యుతా త్పురుషోఽమానస ఏత్య బ్ర
హ్మలోకా న్మయతి తేషు బ్రహ్మలోకేషు పరాః పరావతో
వసంతి తేషాం నపునరావృత్తిః॥౧౫॥

అరము.

మనుష్యుడే అగ్ని. ఈయగ్ని యందు దేవతలు అన్న
మును హోమాము చేయుదురు. దానివలన రేతస్సుకలుగును.
౧౨॥స్త్రీయే యగ్ని గౌతమా! ఆమెయపసమీ(పిఱుడులు),
సమిధలు. వెండ్రుకలే పొగ. యోనియే జ్వాల. సంభోగమే మి
ణుగురులు. దీనియందు రేతస్సును హోమాము చేయుచు
న్నారు. దీనినుండి మనుష్యుడు పుట్టుచున్నాడు. వాడు జీవిం
చునంతకాలము జీవించును. వాడు మరణించినపుడు అగ్ని
హోమాత్రమునకై కొనిపోబడును. అప్పుడు వానిలోని అగ్ని
యగ్నియగును. సమిధలు సమిధ లగును. ధూమము ధూమ
మగును. జ్వాల జ్వాల యగును. అంగారము అంగారము లగు
ను. మిణుగురులు మిణుగురులగును. ఈయగ్నియందు దేవ
తలు పురుషుని హోమాము చేయుదురు. ఆయాహుతిచేత
బురుషుడు తేజము గలవాడై జనించును (వాడగును.)

ఈ జ్ఞానముగలవారును ఏకాంతప్రదేశమున శ్రద్ధతో
సత్యమును (బ్రహ్మమును) నుపాసించువారును అర్చినిగుఱించి
పోదురు. అర్చినుండి దినము దినమునుండి శుక్లపక్షము శుక్ల

పక్షమునుండి యుత్తరాయణము అందుండి దేవలోకము దేవ
లోకమునుండి యాదిత్యుని ఆదిత్యునుండి విద్యుత్తును (మెఱు
పు) పొందును. అందుండి మహాపురుషుఁ డొకఁడు బ్రహ్మలోక
మునకుఁ గొనిపోవును. ఆ బ్రహ్మలోకమునందు శాశ్వతముగ
నుందురు. మరల వారికి జన్మము లేదు.

దీని కే యర్చిరాదిమార్గమని పేరు మరల జన్మములకు
రానివా రీమార్గమునఁ బోదురు. మీఁదఁజెప్పినదానికిఁ బంచా
గ్నివిద్య యని పేరు. దేనిని చెలిసికొనుటచే జన్మరాహిత్య మ
గునోదానికి విద్యయని పేరు ఇట్టివి ముఖ్యముగ ౩౨ గలవు.
అందిది యొకటి. అయిదగ్గులలోఁ గడపటియైదవయగ్ని భార్య.
అట్టి యగ్నియందు “మైథునం ప్రచరే ధీమా” దేవతాభావచే
ష్టిత” మ్మని యుండుటచే నిదియజ్ఞమువంటి పవిత్రమైన దేవతా
కార్యమని యెవఁడు రేతస్స నెడి యాహుతిని భార్యయందు
హోమముచేయునో వానికిఁ బునర్జన్మములేదని యుపనిష
త్తు చెప్పుచున్నది. పునర్జన్మమునుగోరి యంతరాళమున నల్లా
డు జీవునకుఁ గరణకళేబరమను తరణసాధనము నిచ్చుట దేవ
తాకార్యము గాదా. పూర్వకాలమున మరణించి దీర్ఘ కాలము
స్వర్గసుఖము లనుభవించి యందుండి పంపఁబడిన పుణ్యాత్ము
లు కొందఱు మరలఁ దాము భూమిపై జన్మింపఁ దమకుఁ దల్లి
దండ్రులుగా నుండఁదగిన పవిత్రదంపతులు తమజాతులందు మన

దేశమున లేకుండుటచే యిష్టములేకయు వేఱుగతిలేక యన్య దేశములందు జనించుచున్నారు సరకమునుండి విడుదలకాబడిన వారీ దేశమున నుత్తమజాతులందుఁ బుట్టుచున్నారు. ఇట్టివారి కిఁ దల్లిదండ్రులుగా నుండఁదగినవారు మనదేశమున వేలకొలఁ దులున్నారు ఉత్తమఫలము రతి దేవతాకార్య మనుభావము తోఁ జేయువారికిఁ గలదు కాని కామదాసులై చేయువారికిఁ గాదు. పశుధర్మమని చేయువారికిఁ బశుత్వమే ప్రాప్త మగును. బ్రహ్మక్షత్రియవై శ్యులకు భార్యతోడనగ్ని వచ్చును. ఆమెతోడ నగ్ని పోవును. కావున భార్యయే యగ్ని. ఎవఁడు పవిత్రమంత మైన తనరేతస్సును దనవివాహితపత్నియందుఁ దప్ప నితరస్త్రీ లయందు విడుచునో లేక వ్యర్థముచేయునోవాఁడు కపిలగోవు నేతిని సంపాదించియు పవిత్రమైన తనయగ్నియందు హోమ ముచేయక దినదినము కుక్కలకుఁ బెట్టువానికంటెను వీధిలోఁ బాఱబోయువానికంటెను నికృష్టుఁడగును. అట్టి పవిత్రమైన యాజ్యమును బాఱబోయువానికిఁ బాపములేదుగాని రేతస్సు వ్యర్థముచేయు వీనికి ఘోరపాపము గలదు. మోఁద వివరించిన విషయమే బృహదారణ్యకమున నష్టమాధ్యాయమందు నాల్గ వ బ్రాహ్మణమందును గలదు, “తస్య వేది రుపథో లోమాని బర్హి శ్చర్మాధిపవణో సమిధో” దీనియందు స్త్రీలమర్మాంగము యజ్ఞ వేదిగాఁ జెప్పఁబడినది కుక్కకూర్చుండిన యజ్ఞ వేది యె

ట్టిదో అంకుటాండ మర్కాంగములట్టివ. ఈమీఁద వ్రాసినదెల్ల గృహస్థులకేయని శ్రీ శంకరాచార్యులవారు వ్రాసియున్నారు. దుష్ట వేశ్యలయంగములు నడివీడ్చోళ్లు, రచ్చతిన్నెలు, వారిటో మ్ములు సంత సొరకాయలు. కావునవారికిది యన్వయింపదు. బ్రహ్మచారులకు సన్న్యాసులకు నన్వయింపదు. అరణ్యమం దే కాంతముగనుండిపర బ్రహ్మపాసము చేయువారి కేఫలమో మీఁదఁజెప్పినట్లు వర్తించుభార్యభర్తలకు నాఫలమేచెప్పఁబడి నది దీనియర్థ మేమో బుద్ధిగలవారు గ్రహింపఁగలరు.

అర్చిరాదిమార్గమునుగుఱించి వివరముగా వేటొకపత్రి కయందుఁ బ్రకటింపఁబడును. మీఁదఁ జెప్పినట్లు నడచుకొను గృహస్థులకు గృహిణులకు జన్మరాహిత్యముచెప్పి యాయుపని షత్తే అథ యజ్ఞేనదానేన తపనా లోకాంజయంతి తే ధూమ మభిసంభవతియని యజ్ఞము దానము తపస్సు వీనిచే నూర్ధ్వలోకములకుఁ బోవువారికి మరల జన్మముఁ గలిగించు ధూమాదిమార్గము చెప్పఁబడినది. దాంపత్యశ్రేష్ఠత్వము గుఱించి యింతకంటె సంజీవని యేమిచెప్పఁగలదు. ఈ ప్రకారమువర్తించి బాగుపడుఁడని చెప్పఁగలదు. స్వైరవిహారులై చెడిపోకుఁడని చెప్పఁగలదు ఆవల వారివారి ప్రారబ్ధ మెట్టిచ్చిన నట్లు వారు వారు పోఁగలరు. దానిఫల మనుభవింపఁ గలరు. నవ్వుచుఁజేసి నవా రేడ్చుచు ననుభవింతురు.

ప్రశ్నము. సమాశ్రయణ మననేమి? అది యెట్టివారి కావశ్యకము? సమాశ్రయణమునకుఁ దప్తచక్రాంకనముముఖ్యమా? అదిలేక సమాశ్రయణము కారాదా?

ప్రత్యుత్తరము. సమాశ్రయణ మనఁగా సమ్యక్+ఆశ్రయణము పూర్ణముగ యధావిధి సాంగముగ భగవంతు నాశ్రయించుట. పూర్ణముగ ననఁగా మనస్సునం దఱిగొఱలులేక నిండుమనస్సుతో నీవే తప్ప నితఃపరం బెఱుంగనని యన్యదేవతలను, నన్యోపాయములను అన్యప్రయోజనమును విడిచి భర్తను పతివ్రతయగు భార్య యాశ్రయించినట్లు చాతకము మేఘమును నాశ్రయించినట్లు లాశ్రయించుట పూర్ణముగ నాశ్రయించుటగును. యధావిధిగ ననుటచే నిట్టియాశ్రయణ మెట్లుచేసినఁ బూర్ణమగునని శాస్త్రములు చెప్పుచున్నవో యాశాస్త్రపద్ధతిప్రకారము చేయుట. సాంగముగననఁగా ఈకార్యము చేయుటయందు దీని కంగములుగ నేయే కార్యములు చెప్పఁబడినవో యవి యెల్లఁ జేయుట. ఇది చాతకన్యాయనిష్ఠులై దాసోహమ్మను భావముగల విష్ణుభక్తులకందఱి కవశ్యకము. అహంబ్రహ్మస్మి నేనే బ్రహ్మమని నోటిమాటలుమాత్రము చెప్పుటగాక తర్కించుటగాక సర్వదా యట్టిభావమందు నిష్ఠుఁడై యుండువానికి నది యనావశ్యకము. నేనే బ్రహ్మమైనప్పుడు నేను మఱియెవరి నాశ్రయింపవలె.

పరులరక్షణముపై నాధారపడియుండువాఁడు దన్నురక్షింప సమ
 గుఁడగువాని నితరుని నాశ్రయింపవలెగాని స్వతంత్ర శక్తిగల
 వానికిఁ బరాశ్రయణమేల? ఇట్టి స్వతంత్రశక్తి వచ్చినపిమ్మటఁ
 బరాశ్రయణమనావశ్యకమేకాని నాకు స్వతంత్రశక్తియెన్నఁజో
 రాఁబోవును అని యిప్పుడే నిరాశ్రయుఁడైయుండుట నేను గొ
 న్నాశ్లమీఁద నిట్టనిలిచి పరువైత్తిగలను. నా కితరులతో నితర
 సాధనములతో నేమి పనియని దోఁగాదు పసిబిడ్డ చెప్పినట్టెయ
 గును. సమాశ్రయణము పాణిగ్రహణము వంటిది. ఒకపురుషు
 నకు భార్యకాఁబోవు కన్య నాదేహమునందుఁ గొంత నేను న్వా
 ధినమందుంచుకొనెదను. భర్తవశముచేయును అనిన నావివా
 హము పూర్ణమా? నీవు నామగఁడవు నేనునీకు భార్య నయ్యె
 దననిన చెప్పి యట్లుండిన నది విటీపిటుల సంభాషణమే కాని
 వివాహమగునా? హామము దానము సప్తపది మంగళసూ
 త్రము పాణిగ్రహణ మనఁబడునుగాని పాణిగ్రహణ మనఁగాఁ
 జేతిని బట్టుకొనుటయేకదా. చేతిని బట్టుకొనినఁజాలును. మెడ
 లో మంగళసూత్ర మేల యనిన నేమి చెప్పవలయును? కావున
 నేకార్యమందును త్రికరణశుద్ధి శాస్త్రవిధానము సాంగకర్మాచ
 రణమత్యం తావశ్యకములు అనివార్యములు ఈపాణిగ్రహణవి
 ధానమూ వేశ్యల కనావశ్యకము ఏల? వారు స్వేచ్ఛిలు. గృ
 హిణులు కారు. సామాన్యలుగావున వారికి సర్వపురుషులయం
 దు సమానదృష్టి. వారు లోక దాసికలే కాని యొకనికి దాసికలు

గారు. సమాశ్రయణమయి నియమమునకు విరుద్ధముగఁ జరించువారు అంకుటాండ్రవంటివారు. పతిని మాత్ర మనుసరించుట వ్రతముగాఁ గలవారు పతివ్రతలు. కావున సీమూఁడుమార్గముల లో వారు వారు వారి వారి యిష్టము వచ్చినట్లు వర్తింపవచ్చును. పతివ్రతలు భక్తులు సమానులని సంజీవని పలుమాఱు వచించియే యున్నది కావున స్త్రీలకుఁ బాణిగ్రహణమువలె విష్ణుభక్తుల కందఱకు సమాశ్రయణ మావశ్యకమై యున్నది కావున నేదాసాహంభావముగల విశిష్టాద్వైతులు ద్వైతులు దీనిననుష్ఠించుచున్నారు. పెక్కురు అహంబ్రహ్మస్మి యనువా రట్టిదశకు రాకున్నను వచ్చుటకైన యత్నింపకున్నను యత్నించిననునది సాధ్యముగాకున్నను అల్లగు విధానముగాని యామాట కర్థముగాని తా మేమతమువారమని యందురో యామాటకర్థముగాని యనేకులకు తెలియకున్నను పేరునందు నభిమానము మాత్రము వహించి సాహంతలేక దాసాహంతరాక అతోభ్రష్టులు తతోభ్రష్టు లగుచున్నారు ఇందుఁ గొందఱు పరుల వెక్కిరింపఁబోయి వెల్లకిలఁ బడుచున్నారు. ఈసమాశ్రయణమునకే పంచసంస్కారవిధి యనియుఁ బేరు. ఇట్టి పంచ సంస్కార విధిని బొందినవారే స్రపన్నులు.

శ్లో॥ సంస్కృతాః పంచసంస్కారైః, స్తాపాద్వైర్విమలైశ్శుభైః
నారాయణం ప్రపద్యేరన్, సరావై మోక్షకాంక్షిణి॥

మోక్ష కాంక్ష గలనరులు శుభకరమై పాపములను హరించునదియై తావాదులచేఁ గూడినదగు పంచసంస్కారవిధిచే సంస్కరింపఁబడినవారు నారాయణునిఁ గూర్చి ప్రపత్తిచేయుదుడు అని ప్రశ్నచుహించియుండుఁ గలదు

శ్లో॥ అచక్రధారిణం మంత్ర, మధ్యాపయతి దేశికః

శిష్యేణ నరకయాతి, కల్పకోటిశతం ద్విజః

తస్మాత్తాపాదిసంస్కారం, కృత్వామంత్రమనుత్తిమం

అధ్యాపయేద్గురుస్సమ్య, గన్యథా నరకం వ్రజేత్ ॥

చక్రధారణములేని శిష్యునిచే నేత్రాహ్వానము గారాయణాస్తాక్షరీమంత్రము నధ్యయనము చేయించునో వాఁడు దీర్ఘకాలము నరకము పాలగును. కావునఁ దాపాది సంస్కారములయినవానికే యనుత్తమనారాయణ మంత్రము నుపదేశింపవలయును. అని పరాశరధర్మశాస్త్రము చెప్పుచున్నది.

శ్లో॥ ముముక్షు శ్చక్రచిహ్నీది, రహితో యది మాధవమ్

ప్రపద్యేత నరో మోహం, త్స చండాలో భవేద్ధృణమ్ ॥

మోక్షమునందాసక్తిగలవాడయ్యు చక్రాదిచిహ్నములులేక యెవఁడు మోహముచేఁ బ్రపత్తిచేయునోవాఁడు చండాలుడగును. అని నారదసంహిత

శ్లో॥ విప్రద్యాస్తేచ శూద్రాశ్చ, యదైవకృతలక్షణః

తదా తుయోగ్యావిజ్ఞేయా, హరిసంశ్రయణాదిషు ॥

విప్రులు మొదలయినవారును శూద్రులును ఎప్పుడు చి
హ్నములధరించుచున్నారో యప్పుడు విష్ణు సంశయణమునకు
యోగ్యులగుచున్నారు. అని విష్ణుమందిరమందుఁగలదు.

శ్లో॥ తస్మాత్త్వమసి రాజస్వే, విష్ణుసాయుజ్య మిచ్ఛసి
దీక్షామార్గవిధానేన, ధారయిత్వా సుదర్శనమ్॥
నారాయణపదద్వంద్వం, తదేకం శరణంప్రజ

సీవు విష్ణుసాయుజ్యము కోరుచున్నావు కావున నోయి
రాజస్వీ దీక్షామార్గము ననుసరించి చక్రము ధరించి నారాయ
ణచరణారవిందములను మాత్రమే శరణువొరుము అని పద్మపు
రాణము ఉత్తరఖండమునఁగలదు. ఇట్టి ప్రమాణము లింకను
గలవు. దీనివలన నారాయణప్రపత్తి చేయువారికిఁ బంచసం
స్కారదీక్ష యత్యవశ్యకమని యేర్పడుచున్నది. తాపనము,
ఘండ్రధారణము, దాస్యనామకరిణము, మంత్రోపదేశము, భగ
వదారాధనము, అనునవి పంచసంస్కారములనఁబడును. వీనికే
పరమసంస్కారమనియుఁ బేరుగలదు. ఈపరమసంస్కారము
నకు నాలుగువర్ణములవారు యోగ్యులే ఇందుఁ దత్తచక్రధా
రణము ద్విజులకు నందుఁ బురుషులకు ననివార్యము

శ్లో॥ ద్విజాతీనామిదంప్రోక్షం, తిష్ఠచక్రస్యధారణమ్
అతస్తువాపిశూద్రాణాం, భవేయైర్వైష్ణవాయది॥

ఈత ప్తచక్రధారణము ద్విజులకుఁ జెప్పఁబడినది. విష్ణు భక్తిగలవారై రేని శూద్రులుఁ దత్తము కాకపోయినను ధరింప వచ్చును.

శ్లో॥ స్త్రీణామనుపనీతానాం, శూద్రాణాం చ విశేషతః

లాంఛనం శంఖచక్రాభ్యాం, తత్ర హోమంనకారయేత్ ॥

స్త్రీలు ఉపనయనము కానివారు శూద్రులు వీరు శంఖ చక్రములధరింపవలయునుగాని సుదర్శనహోమము చేయవ లసిన పనిలేదు.

ఈవాక్యములవలన బ్రహ్మక్షత్రియ వైశ్యులందుఁ బురుషులు తత్తచక్రాంకనమునే ధరింపవలయును. స్త్రీలును ఉపనయనముకానివారును శూద్రులును వారివారి రుచిప్రకారము తత్తమైనను నతత్తమైనను ధరింపవచ్చును అయినను ఇప్పుడందఱు తత్తమునుధరించుటే సంప్రదాయమైనది. ఏకకాలమునఁ దత్తచక్రాంకనము గోరువారందఱు శూద్రులై రేని ముందొక ద్విజుఁడుధరింపఁజేసి యావలఁ దక్కినవారికిఁజేయుట యాచారమైనది. ఇట్లుండ,

శ్లో॥ తత్తముద్రాంకితందృష్ట్వా, శివలింగధరం తథా

ఆదిత్యమండలంపీక్ష్య, నత్వా స్తుత్వా విశుద్ధ్యతి॥

తత్తముద్రాంకితుని జూచినను శివలింగమును ధరించిన వానిఁజూచినను సూర్యమండలమును జూచి నమస్కరించి స్తు

తించి పరిశుద్ధుడగును. అను నిట్టి యాత్మేషము లశాస్త్రీయకృతముల కన్వయించును ఇందుఁ జెప్పఁబడిన రెండును దుష్టములుగావు. శైవదీక్ష కింగమగు లింగధారణము సర్వదా శివస్మరణమున కనుకూలమగుచున్నది. లింగధారులు ప్రతిదినము పూటపూటకు ముందాలింగమును జేతిలోనుంచుకొనియైనఁ బూజించి యాతీర్థము తీసికొనియే భుజింతురు. ఇట్టివారి నాత్మేపించుట పాప మార్జించుట కనియే సంజీవని యభిప్రాయము. నీచపు లోహములచేఁ జేయఁబడి యిహమునకుఁ బరమునకు నెక్కుని లాకెట్టులను పనికిమాలిన బిళ్లలను ధరించుట వుణ్యమును శివలింగమును భక్తితోధరించి దానిఁ బూజించుట పాపమా? దైవమును స్మరింపఁజేయునది యేదియైనను దోషము కాదు. శాస్త్రవిశ్వాసములేని సర్వభ్రష్టులకు నేదియు ననావశ్యకమేకాని దైవభక్తి శాస్త్రవిశ్వాసముగలవారికిఁ బుండ్రమెట్లనివార్యమో యట్లు విష్ణుభక్తిగలవారికిఁ జక్రాంకనము శివభక్తిగలవారికి లింగధారణ మత్యంతావశ్యకములు వానివలనవచ్చునష్టియేదియులేదు. కాని వివేకముగలవానికి లాభమెంతోగలదు. పరమతద్వేషదూషితచిత్తుల యున్నత్రప్రలాపముల విని యాయాసంప్రదాయజ్ఞులు తమ సదాచారములు మానకయుండురుగాకయని సంజీవని ప్రార్థించుచున్నది.

శ్లో॥ బ్రాహ్మణస్యతనుర్దేయా, సర్వవేదమయీ యతః

తస్మాన్నతాపయేద్విద్యా, చక్రలింగాది హేతిభిః॥

అంకసం శంఖచక్రాద్యైః, ద్విజో దేహే నధారయేత్
ఏకజాతే రయంధర్మో, నద్విజానాం కదాచన॥

బ్రాహ్మణునిదేహము సర్వవేదమయము కావున దా
నిని చక్రలింగాదులచే దపింపజేయరాదు. బ్రాహ్మణుడు
దేహమునందు శంఖచక్రాదులచిహ్నములను ధరింపరాదు. ఇది
శూద్రులకు ధర్మమేకాని ద్విజులకుఁగాదు.

ఇత్యాదివాక్యములు విధి ననుసరించి హోమాగ్ని
యందుఁ దప్తముకాని చక్రాంకనములవిషయమే కాని విధిరూ
పమున శాస్త్రప్రకారము తప్తముచేసినవాని విషయముగాదు.

శ్లో॥ హుతాగ్నితప్తచక్రాద్యైః, రాయుధైః పంచభిర్వరేః
ప్రతప్తబాహుమూలా యే ప్రాళ్ళుయుస్తే పరంపదమ్
తాకికాగ్నిషు సంతప్తై శ్చక్రాద్యైర్యదిలాంఛితాః

ద్విజాదయోమహారాజప్రాళ్ళుయుర్నరకంధ్రువమ్॥నారదః
వద్మపురాణము, ఉత్తరఖండము త్రింశాధ్యాయము.

శ్లో॥ హుతాగ్నినైవ సంతప్య సర్వపా పాపనుత్తయే
చక్రంవా శంఖచక్రేవా, తథా పంచాయుధానివా
ధారయిత్వైవ విధి వద్భ్రహ్మ కర్మసమాచరేత్
హుతాగ్నితప్తచక్రేణ, శరీరంయస్య చిహ్నితమ్
తేన తీరాని యజ్ఞశ్చ, సంప్రాప్తా నాత్ర సంశయః

అధృత్వా విధినాచక్రం, బ్రాహ్మణోజ్ఞానదుర్లభః
 గర్హితస్సర్వలోకేషు, బ్రాహ్మణ్యా త్రుచ్యతోభవేత్
 అధృత్వా విధినాచక్రం, బ్రాహ్మణః ప్రాకృతోభవేత్
 సతస్య కించిదశ్నీయా, దపిక్రతుసహస్రిణః
 బ్రాహ్మణ్యమంత్రసిద్ధ్యేచ జ్ఞానసిద్ధ్యేవిముక్తయే
 సర్వాశ్రమేషు వసతాం బ్రాహ్మణానాం విశేషతః
 విధినా వైష్ణవం చక్రం ధార్యం హి శ్రుతిచోదితమ్॥
 ఇట్టి ప్రమాణవాక్యములనేకములు గలవు.

పీనికర్థము.

హేమామాగ్నియందుఁ దాపముచేయఁబడిన చక్రాదు
 లతో నైదింటితో నెవఁడు భుజములను దప్తము చేయించుకొ
 నునో వాఁడు పరమపదమును బొందును. తాకికాగ్నియందుఁ
 దప్తమైనవానిచే ధరించు ద్విజాదులు సరకము పాలగుదురు.
 పాపములన్నియు నశించుకొఱకు శంఖచక్రములుగాని పంచా
 యుధములుగాని హోమాగ్నియందుఁ దప్తమైనవానినే ధరిం
 పవలయును. శాస్త్రప్రకారముధరించియే బ్రహ్మకర్మము నాచ
 రింపవలెను. హేమామాగ్నిచేఁ దప్తమైన చక్రమును ధరించు
 వాఁడు తీర్థములందు స్నానము చేసినఫలము యజ్ఞములుచేసిన
 ఫలము నొందును.

శాస్త్రప్రకారము చక్రమును ధరింపని విప్రుడు జ్ఞాన దుర్లభుడై లోకగర్హితుడై బ్రాహ్మణ్యమునుండి పతితుడగును. వాడు నూఱుయజ్ఞములుచేసినవాడైనను వానిపదార్థము దినరాదు. బ్రాహ్మణత్వము నిమిత్తము మంత్రసిద్ధినిమిత్తము జ్ఞానసిద్ధినిమిత్తము ముక్తిలభించునిమిత్తము నన్నియాశ్రమములవారు అందు ముఖ్యముగ బ్రాహ్మణులు వేదము శాసించుటచే శాస్త్రప్రకారము విష్ణుచక్ర చిహ్నమును ధరింపవలయును.

బ్రాహ్మణుని దేహము వేదమయముకావునఁ దస్తము చేయరాదనికదా యాక్షేపము? బ్రాహ్మణుని బ్రాహ్మణ్యము జన్మాజ్ఞతమా? కర్మాజ్ఞతమా? ఒక బ్రాహ్మణునకు వేదసంపన్నునకు సజాతి బ్రాహ్మణపత్నియందుఁ బుట్టినవాఁ డొక్కఁడుపనయన సంస్కారము మానెనేని వానిదేహము వేదమయమా? ఉపనయనసంస్కార మయినది. సంధ్యవార్పుటలేదు. వాడు బ్రాహ్మణుఁ డగునా? వానిదేహము వేదమయమగునా? ఒక బ్రాహ్మణుఁడు ప్రతిదినము సంధ్యవార్పుచునే యున్నాడు నిషిద్ధాహారము దినుచున్నాడు. నిషిద్ధసాంగత్య మనఁగా శూద్రస్త్రీతో సంభోగించుచున్నాడు. వీఁడు బ్రాహ్మణుఁడా? వీనిదేహము వేదమయమా? ఉప్పులో నూరిన మామిడికాయవలె నే బ్రాహ్మణుని దేహము సంతతవేదాధ్యయనమున నూరి నరము

లు వేదస్వరమునకుఁ బ్రతిభాషించునో యట్టి బ్రాహ్మణుని దేహము వేదమయము గాని తక్కినవారి దేహము లమేధ్యమయములే. కావున బ్రాహ్మణదేహము వేదమయమనుట యమేధ్యమయదేహుల కన్వయింపదు. ఈ వేదమయదేహునకే వాతరోగమువచ్చి కీళ్లుపట్టుకొనిపోయిన వనుకొనుఁడు వైద్యుఁడు వచ్చి కీలేటిగి వాతపెట్టుమన్న తీసునితోనో దబ్బనముతోనో పశువులకు వాతలు వేసినట్లు కాల్చె ననుకొనుఁడు. ఆ వేదమయదేహ బ్రాహ్మణునిగతి యేమి? వానిని జూచినవారందఱు ప్రాయశ్చిత్తము పెట్టుకోవలయునుగదా? పశువులకు కింక వాయువు వచ్చినపుడు నూదులతో బొడ్డుమీఁదనో నొసటనో వాతలు వేయుదురే ఆ పశువుల గతియేమి? అగ్నిహోత్రముచేఁ గాల్చిననే కాల్పుగాని కాస్తిక్కుచే (క్షౌరము) చేఁ గాల్చినఁ గాల్పు కాదా? భుజములందు భగవచ్చిహ్నుములు ధరించిననే కాల్పుగునుగాని పంటచేయునపుడో ప్రాయ్యిలో కట్టె లెగసన దోసినపుడో వేడినీళ్లలోఁ జేయిపెట్టినపుడో వేడియన్నము తినునపుడో గంధకాది ద్రావకములు తాకినపుడో దీపావళి పండుగనందు బాణములు కాల్పునపుడో చేతులుకాళ్లు కాల్పుకొన్న నది కాల్పుకాదా? అట్టివారిగతి యేమి? చికిత్సలయందు దోషములేదందురేని దేహవ్యాధి కదిచికిత్సయైనచో భవరోగవ్యాధికి భగవచ్చక్రాంకనము చికిత్సయే. అది కాదని

యెమనంగలరు? వాతనోగమునకు వాతలు వైద్యశాస్త్రసమ్మతమేని చక్రాంకినము శ్రుతిస్మృతిశతప్రసిద్ధము.

ఇప్పుడు సదాచారివిష్ణుడైన యొకసన్న్యాసి నేను ఎను బదినాలుగుచెప్పన్నములు వేదము చదివినాను నాతో సంభాగించినస్త్రీలు దివ్యత్వము నొందుదురని కొందఱస్త్రీలఁ జెచించి యొకతెకు దివ్యత్వమునకు సాక్షిగా సంతాన సౌఖ్యము గలిగించెను. వీనిదేహము వేదమయమా

మహాపనిషత్తునందు బ్రహ్మసూక్తి.

శ్లో॥ దక్షిణేతు భుజే విప్రో, బిభృయా ద్వై సుదర్శనమ్
సవ్యేతు శంఖం బిభృయా, దితి బ్రహ్మవిదోవిదుః
బ్రాహ్మణుఁడు కుడిభుజమందుఁ జక్రమును ఎడమభుజమందు శంఖమును ధరింపవలయు నని బ్రహ్మవేత్త లెఱుగుదురు.

కాణ్యవేదమందు.

దేవానామేన విధృతేన బాహునా సుదర్శనేన ప్రాచాం స్వర్గమాయాంతి నామనవో లోకవిస్ఫుస్తాతన్వంతి బ్రా (బ్ర)హ్మణస్తద్వయంతి సర్వావై దేవతానాం సర్వావై విప్రాణాం సర్వావైక్షత్రియాణాం సర్వావై వైశ్యానాం సర్వావై శూద్రాణామిత్యగ్నినా వై హూత్రా తప్తచక్రం ద్విభుజే,

ధార్యం అధోర్ధ్వపుండ్ర మాలిఖేత్ తస్మా ద్విరేఖం భవతి
పునరాగమనంన, బ్రహ్మణస్సాయుజ్యం సలోక తా మాప్నోతి.
అధర్వణసుదర్శనోపనిష త్తునందు,

శ్లో॥ యజ్ఞోపవీతీ ధృతచక్రధారీయోబ్రహ్మవిద్భ్రహ్మవిదోమసీషా
హిరణ్య మాదాయ సుదర్శనం కృత్వా॥

పవిత్రమి త్యగ్నిః అగ్నిరైవసహస్రారః సహస్రారోనేమిః
నేమినా తప్తతనుః బ్రహ్మణః సాయుజ్యం సలోక మాప్నోతి॥

ఇట్టప్రమాణవాక్యములు ఋగ్వేదమందును యజుర్వేదమందును సామమందును గలవు. గ్రంథ విస్తరభీతివలన యన్నియు నుదాహరింపబడవయ్యెను. దీనివలన నాలుగు వర్ణముల వారును హోమామాగ్నితప్తమైన చక్రాంకనము ధరింపవలయుననియు దానివలన పరబ్రహ్మసాయుజ్యము సాలోక్యముప్రాప్తిం చుననియుఁ దెలియవయ్యెడిది. ఈవిషయ మింకను దెలియఁ గోరువారు వృద్ధమను వాసిష్ఠ విహగేంద్ర శాండిల్య పరాశర విష్ణుతత్త్వ వామనాదిలైం గాగ్నేయ స్కాంద బ్రహ్మాండ బ్రహ్మకైవర్త పాద్మ వారాహగారుడ శేషధర్మ పాంచరాత్రాగమములందును జూడవచ్చును

అమంత్రక భస్మధారణము నిషిద్ధమైనట్లు లమంత్రక చక్రాంకనము నిషిద్ధము. ఈసంప్రదాయ మితరమతములవార విరోధభిరోధములచేఁ బడుపాటగుచుండుట లేదుగాని దీని నుద్ధ

రింపవలసినభార మెవరియందున్నదో వారిధనాశవలననే పడు పాటగుచున్నది.

ఈసంప్రదాయమందు భక్తిశ్రద్ధలుగలవారుగూడ నాచార్యునిభార్యకు రు.౫౦-౦-౦ లచీర ఆచార్యునకు రు.౨౫-౦-౦ దోవతులు తదుపరి నాచార్య ప్రాచార్యేత్యాది సంభావన లీయలేక వీనికి భయపడి దీనిని మానుకొనుచున్నారు.

సశేషము.

ప్రశ్నము. ఇప్పుడు కొందఱు స్వాములమని పరమహంసలమని వచ్చి యుపదేశములు చేయుచున్నారు. మీజాతియేది యనినఁ జెప్పరు. జాతితో నేమిపని? ఏజాతియైన నేమి యనుచున్నారు ఇట్టివారిని గురువులుగా స్వీకరింప వచ్చునా?

ఉత్తరము. ఇతముందుపోవును గాని యింతవఱకుఁ బ్రతిమను ఘ్యునకు మనదేశమున జాత్యభిమానము గలదు. ఉండ వలయును. వాసుదాసునొద్ద దూదేకులజాతికిఁ జేరిన యొకఁడు సేవకుడుగా నుండెను. వాఁడు చూచుటకు శూద్రుఁడుగా నుండును. పేరు హిందువులపేరు. ఎల్లప్పు. వీని నొకరు నీవెల్లప్పుయని పేరుపెట్టుకొంటివే యేజాతి శూద్రుఁడవని యొకపల్లెలో నడిగిరి వానికిఁ జిట్టునఁ గోపమువచ్చి కులము దాచిపెట్టుమనియెదవా? మేము దూదేకులవార మనెను.

ఒకజాతియందుఁబుట్టి మఱియొక జాతిపేరు చెప్పవచ్చును
తనతల్లి లంజెయని తాను అన్యబీజమునకుఁ బుట్టినవాఁ
డని చెప్పకొన్నట్టే. అందునందేహములేదు. జాతిపేరు
చెప్పనివాఁడు నాలుగువర్ణములలోఁ జేరినవాఁడు కాఁ
డని ధైర్యముగఁ జెప్పవచ్చును. ఎఱుకులు ఏనాదులు
తుదకుఁ బంచములుకూడ తమ జాతిపేరు దాచరు.
పలుజాతులకుఁ బుట్టినవాఁడు తానెవ్వరి రేతస్సునకుఁ
బుట్టినది తెలియదు కావునఁ జెప్పకోలేక పోవచ్చు
ను. లేక హీనజాతుఁడై యుత్తమ జాతులను మోసము
చేయుటకై జాతిదాచినను దాచియుండవచ్చును.

శ్లో॥ యస్య నజ్ఞాయతే శీలం, కులం తస్య చ సంశ్రయమ్
నతస్య సంగతిం కుర్యాది త్యువాచ బృహస్పతిః

ఎవనినడవడి తెలియదో యెవనికులము తెలియదో యె
వడు పుట్టినది పెరిగినది యుండునది మొదలయిన యాశ్ర
యము తెలియదో యట్టివాని సాంగత్యమేచేయరాదనియుండ
నిఁకఁ గులము తెలియనివానిని గురువుగా గ్రహింపవచ్చునా
యనిననేమి చెప్పవలయును? అట్టివానిని గురువుగాఁగొని గురు
పరంపర యేమని చెప్పుదురు? పాలో యమ్మ పాలోయని వీధి
లోనమ్మువారిని నేపాలమ్మా ఆవుపాలా బట్టెపాలాయని య
డిగిన దోషమా? అమ్మెడివా రేపాలైన నీ కేమి యనవచ్చు

నా? అట్లు చెప్పకుండుట మోసబుద్ధిచేతనే కదా. ప్రాకృతపదార్థ ములందే యిట్టిజ్ఞాన మావశ్యకమై యుండ నధ్యాత్మ విషయ మిందిట్టి విచారమత్యం తావశ్యకమని వేఱుగఁజెప్పవలయునా? అందు మోసగాండ్రు వెల్లివిడిసియుండు నీకాలమున లోకులు హెచ్చరికగలిగియుండుట మిక్కిలి యావశ్యకము. నీచహతినా రిని గురువులుగా గ్రహించి నీచజన్మములకుఁ బోవుటకంటె నజ్ఞులై యున్నస్థితియందుండుట శ్రేష్ఠము. దోషము తెలివి మాలిన యాశిష్యులదేకాని యామోచుగురువులదికాదు. పురు గులుపోయి మంటలోఁబడిన దోషమెవరిది? మీరు వచ్చినా లోఁబడి చావుడని మంట ప్రార్థించెనా? కెంపనగొని నిష్పాను దాఁకినఁ గాల్పక మానునా?

—భక్తిసంజీవనీ పాఠశాల—

ఒంమిట్ట.

ప్రధానోపన్యాసకుఁడు వాసుదాసుఁడు

సహాయోపన్యాసకుఁడు-యామర్తి వేంకటసుబ్బ దాసుఁడు.

బోధవిషయము.

భక్తి-జ్ఞాన-కర్మయోగాదులగుఱించి యుపన్యాసరూప ముగ నేదైన భక్తిగ్రంథము నాధారముగఁజేసికొని చెప్పఁబడును.

కాలము.

అమావాస్య, పూర్ణిమలు, పాడ్యములు, ఉత్సవదిన ములు సంచారముచేయుదినములు తప్ప దక్కినదినములందు పగలు ౨ మొదలు ౩ గంటలవఱకు

ఉపాధ్యాయవేతనము. ఆయన చెప్పినదివిని ఆప్ర
కారము నడచుటయే

వినువారు. జీతమియ్యవలసినది లేదుగాని వారివారి భోజ
నవసతులు వారువారేర్పాటుచేసికొనవలయును. విజయదశ
మినుండి యీపాఠశాల ప్రారంభము.

ముముక్షుహితచర్య చదివి విషయములు బోధింపఁబడి
నవి భగవద్గీతప్రారంభింపఁబడినది.

కోదండరామసేవక సమాజసభ్యులు తమకు వాసుదా
సుఁ డేమియుఁ జెప్పలేదని యనవలసిన పనిలేదు. భక్తిశ్రద్ధలు
గలవారు వచ్చి వినవచ్చును. ప్రారబ్ధ మడ్డపడినవారు మానవ
చ్చును. చెప్పవలసినవిషయము లన్నియుఁ బూర్ణముగ నిందు
బోధింపఁబడును. సందేహములుగలవా రడుగవచ్చును.

గ్రామసంచారసమయమున నిది సాధ్యపడదు. అన్య
గ్రామములందుఁ బెక్కునాళ్లుండుటకు సాధ్యపడదు. కావున నిది
యొంటిమిట్టయందున్నప్పుడు జరుగవలసియున్నది.

— శివకేశవతారతమ్యము. —

“ఏకోదేవః కేశవోవా శివోవా”

అను నీభర్తృహరివాక్యమును బంగారక్షరములతో
వ్రాసి యుంచుకొనఁదగినది. కేశవుఁడో శివుఁడో దేవుఁ డో
క్కడేయని దీని యర్థము. దీనివివరణము నాయనయే

శ్లో॥ మహేశ్వరేవా జగతా మధీశ్వరే

జనార్దనే వా జగదంత రాత్మని

న వస్తుభేద ప్రతిష్ఠితి చస్తు మే

తథాపి భక్తి స్తురుషేందు శేషరే॥

ప్రపంచమునకు నధిపతియగు మహేశ్వరునందుఁగాని జగదంతరాత్మయగు నారాయణునందుఁగాని యీయన యొక వస్తువు. ఆయనమఱియొకవస్తువు అనుభేదబుద్ధి నాకు లేదు. అట్టులున్ననునాకు భక్తి శివునందే యని యీశ్లోకమునకర్థము. భక్తి స్వభావసిద్ధమైనది. జన్మముచే గర్భముచే వచ్చునది కాదు. పూర్వజన్మపాసనాబలమున సంస్కారవశమునవచ్చును వర్ణమునుబట్టి భక్తిరాదు. వంశమునుబట్టి భక్తిరాదు. పూర్వ జన్మమున నేది యభ్యసించెనో యదియే యీజన్మమున వచ్చును. భక్తి యాత్మవిషయము. ఒకవంశమందు జన్మించుట ఋణానుబంధవిషయము, ఋణముకొలఁది శైవుఁడైన తండ్రికి శైవవంశమునఁ బుట్టినంతమాత్రమునఁ నాను శైవుఁడుగా నుండవలయునను నిర్బంధములేదు. ప్రహ్లాద విభీషణాదులే దీనికిఁ బౌరాణికసాక్షులు. సంస్కారముకొలఁది మనస్సు పోవును. స్వభావము దురతిక్రమము. సంస్కారమొకప్రక్కకీడ్చుచుండఁ దా నొకప్రక్క కీడ్చినేని యుభయభిప్రాయం డగును.

శ్లో॥ శైవావయం నఖిలు తత్ర విచారణీయం

పంచాక్షరీ జపపరా నితిరాం తథాపి

చేతో మదీయ మతనీకుసు మావభాసం

స్మేరాననం స్మరతి గోపవధూ కిశోరమ్॥

కృష్ణకర్ణామృతమ్.

అరము.

మేము శైవులము. అది విచారింపవలసిన విషయము గాదు. విశేషముగ శివపంచాక్షరి జపము చేయువారము. అయినను నామనస్సు అవిసెపూవువన్నెచేఁ బ్రకాశించుచుఁ జిఱునవ్వుగల మోమున విలసిల్లు గొల్లదానిపిల్లవానినే స్మరించుచున్నది.

ఇట్లు చేయుటచే లీలాశుకుఁడు ముక్తుఁ డయ్యెనుగాని భృష్టుఁడు గాలేదు.

ఇఁక బమ్మెరపోతన తల్లిదండ్రులగుఱించి యాయనయే యిట్లు చెప్పెను. ఈయనతండ్రి కేసన (కేశవన్న) తల్లి లక్కమాంబ (లక్ష్మమ్మ)

తనకు లక్కమాంబ ధర్మగేహినిగాఁగ మనియె శైవ శాస్త్రమతముఁ గనియె. అని తండ్రిగుఱించి చెప్పెను

ఉ. సదాశివ పాదయుగార్చ నానుకం

పా నయవా గృహానికిని బమ్మెర కేసన లక్కసానికి

అని తల్లినిగుఱించి చెప్పెను.

కం. ఆమానినికిం బుట్టితి

మే మిరువుర మగ్రజాతుఁ డిశ్వరినేవాకాముఁడు తిప్పన
అని తనయన్నను గుఱించి చెప్పెను.

ఇట్లు తన తల్లిదండ్రు యన్న పైవులై యుండ బమ్మెరిపో
తన వైష్ణవుడయ్యెను

గతజన్మఋశానుబంధముకొలది దాపరించువారుతల్లి
దండ్రులు నాదరులు. ఆశ్మశంస్కారవశమున లభించునది
భక్తి పోయినజన్మముననేదేవతయందు భక్తి నభ్యసించి యుం
డునో యాదేవతయందే యీజన్మమున సప్రయత్నముగ భక్తి
లభించును. ఇట్టి భక్తులలో నైపులు వైష్ణవులు శాక్తీయులు
విశేషించియున్నారు.

కేవల శివునకే పరత్వముఁ జెప్పుచు శివుడే పరతత్త్వ
మనిమోక్షదాతయని, విష్ణుడు లతనికంటె దక్కువవాడై
యాయనయోజ్ఞకు లోపడి కార్యములు చేయువారని నైపులు
చెప్పుదురు వీరు విష్ణు నధమునిఁగాఁ జూతురు ఆయనను గొం
దఱు ద్వేషించుటయుఁ గలదు. వీరే యారాధ్యులు. లింగా
యతులులోనగు వీరనైపులు.

వీరు నైవవిశిష్టాద్వైతులు. వైష్ణవ విశిష్టాద్వైతులు
త్తముఁ డని విష్ణువును జెప్పెడుచోటులనెల్ల వీరు శివునిఁ జెప్పి
దరు. మతమునందు భేదములేదు. వీరు పరదైవ మొక్కఁడే
యాయనపేరు శివుఁ డందురు. సంధ్యవార్చనపుడు వైష్ణవులు

కేశవాది నామములు చెప్పిన వీరు శివాదినామములు చెప్పెదరు. వీరు రుద్రాక్షులు భస్మమునుధరింతురు. లింగాయతులు లింగమును ధరింతురు. వీరిది యేకభక్తి. అది శివునియందే యుంతురు. వీరు తిర్యక్ష్పండధారులు. దేవతార్చనకు మార్గేడు పత్రి వీరికి శ్రేష్ఠము.

వైష్ణవులలో విష్ణువే పరతత్త్వమని చెప్పుచు నాయనకే పరత్వముఁజెప్పుదురు. మోక్షదానాధికారి యాయనయే కాని శివుఁడుకాని మఱియెవ్వరుకాని కాఁడందురు. శివాదులు విష్ణ్వంశజులనియు నాయన యాజ్ఞ శిరసావహించి కార్యములు చేయుచుందురనియుఁ జెప్పుదురు. వీరు శివుని హీనదృష్టిఁజూతురు. కొందఱు ద్వేషించుటయుఁ గలదు. వీరూర్ధ్వపుండ్రమును ధరింతురు. తులసిమాలలు తామరపూసలనరములు ధరింతురు. దేవతార్చనకుఁ దులసి వీరికి శ్రేష్ఠము. వీరు సర్వకార్యములు విష్ణునామముతోనే తీర్తురు. వీరిదియేకభక్తి. దేవుఁ డొకఁడే యాయన వీరు నారాయణుడని విష్ణువని వాసుదేవుఁడని యందురు.

శక్తిని బూజించువారు శాక్తీయులు వీరు శివశక్తులొక్కటేయని వాదించినను శక్తికే ప్రాధాన్యమిత్తురు. ఈ క్రిందివాక్యములు వీరిమతతత్త్వమును దెలుపఁగలవు.

॥ శివః శక్త్యాయుక్తో యది భవతి శక్తః ప్రభవితం

నశ్చేదేవం దేవో నఖిలు కుశలః స్పందితు మపి

అతస్త్యా మారాధ్యాం హరిహర విరించ్యాదిభి రపి
ప్రణాతుం స్తోతుం వా కథ మకృతపుణ్యః ప్రభవతి.

అర్థము.

శక్తితోఁగూడినపుడే శివుఁడు సృష్టింప సామర్థ్యముగ
లవాఁడు. ఆమె లేదాయెనా శివుఁడు కదలుటకును శక్తుఁడు
గాఁడు. ఇట్లుండఁ బుణ్యమునేయని నేను హరిహర బ్రహ్మాదుల
చే నారాధింపఁబడు నిన్ను నమస్కరించుటకు స్తుతించుటకు
నెట్లుశక్తుఁడఁ గాఁగలను.

శ్లో॥ తసియాంశం పాంసుం తవచరణపంకేరుహభవం
విరించిః సంచిన్వృత్ విరచయతి లోకా నవికలమ్
వహ త్యేనం శౌరిః కథమపి సహస్రేణ శిరసాం
హరః సంక్షు బ్యైనం భజతి భసి తోద్ధూళన విధిమ్॥

అర్థము

నీపాదరేణువులోని యొక్క యల్పభాగము గ్రహించి
బ్రహ్మదేవుఁడు సృష్టిచేయ శక్తుడయ్యెను శౌరి తనసహస్రభ
ణములచే నెట్లెట్లో భూమిని భరింప శక్తుఁ డయ్యెను. వారు
డు వారు సృష్టించిన రక్షించిన ప్రపంచమునంతయు భస్మము
చేసి యాబూది దేహమునఁ బూసికొనును. వీరు శక్తిశక్తుల
కభేదము చెప్పినను దృష్టిపథమిట్లున్నది ఈశ్లోకము లానందల
హరిఁగోనివి. వీరి శివశక్తికి వైష్ణవుల లక్ష్మీకి గుణములందు

విశేష భేదములేదు గాని వీరు మగనిచే భార్యకు మౌక్తికం తురు. వా రట్లుచేయరు. వీరిమతమునకు విశిష్టావైవృతమున కుఁ గడవటఁ గొంచెముభేదముతప్ప, దక్కినదానియందు భేద ము లేదు. వీరిలో మాంసభక్షకులు మదిరాపాయులుగలరు. వీరిప్రశంస యక్కఱలేదు.

జగత్సృష్టిస్థితి సంహారములకు ముక్తి నొసఁగుటకు శక్తి మంతుఁ డెవ్వఁడో వాఁడు దేవుఁడు. ఈకార్యములు చేయఁగ లవాఁడు విష్ణు వొక్కఁడేయని వైష్ణవులనుచున్నారు. శివుఁ డని శైవు లనుచున్నారు. ఇందు యధార్థ మేది?

విష్ణువున కేయధికారములు నేగుణములు గలవని వైష్ణవులు చెప్పెదరో శివునకు శైవులగుణములే యాయధికార ములే చెప్పుదురు. అట్టి యధికారములు గుణముల కలవాఁడొ క్కఁడే కాని యిరువురు లేరని శాస్త్రములు చెప్పినపుడు ఆరెం డు పేర్లొక్కనికే యున్నవనుటయే న్యాయము. సత్యము. కా వుననే శివపర్యాయనామములన్నియు విష్ణువునం దన్వయించు చున్నవని వైష్ణవులందురు. అప్పయ్యదీక్షితులవారు నారాయణశబ్దము దప్ప, దక్కినవన్నియు శివపర్యాయముగ'సాధించిరి. అంతశ్రమ మిప్పుడు పడవలసిన పనిలేదుగాని మచ్చునకైకొన్ని నామము లుదాహరించుచున్నాను.

నామము.

అర్థము.

శంభువు

సుఖము కలిగించువాడు.

ఈశుడు-

విశ్వర్యము గలవాడు.

పశుపతి-

జీవకోటిని బాలించువాడు.

శివుడు-

అనందస్వరూపుడు.

...

శుభముతోఁ గూడినవాడు.

...

సాధువుల మనస్సుల యందు

...

శయించి యుండువాడు.

మహేశ్వరుడు-

శ్రేష్ఠుడైన యీశ్వరుడు.

ఈశుడు-

ప్రభుత్వము గలవాడు

శంకరుడు-

సుఖము కలిగించు వాడు.

హరుడు-

పాపముల హరించువాడు.

మృదుడు-

భక్తులకు సుఖ మిచ్చువాడు.

ఈ ప్రకారము గుణవాచకములన్నియు విష్ణువునందు నన్వయించును. నేనుజెప్పినది శైవులెవ్వనికిఁ బరత్వము చెప్పి దరో యాపరమశివునిగుఱించియే కాని దేవతలలో దిక్పాలుఁ డుగ నుండు శివునిగుఱించికాదు. మహావిష్ణువన్నప్పుడు వసువు లలో నొకఁడైన విష్ణువుగుఱించి యెల్లుకాదో యట్లేశివుఁడన్న ప్పడుపరమశివునిగుఱించి కాదని తెలియవలయును. శ్వేతా శ్వతరోపనిషత్తునందు విష్ణుశబ్దమే లేదు అన్నియు శివనామ

ములే. అయిననువైష్ణవులు వానినన్నిటిని విష్ణుపర్యాయములు గనరముచెప్పుచున్నారు. దీనివలన నొకనికే రెండునామధేయములని గ్రహింపవలయునుగదా.

పరతత్త్వము వేఱు. విభూతులు వేఱు. పరతత్త్వమంశి. విభూతు లంశములు. రెండును పరతత్త్వము లని గ్రహించితిమేని వస్తుభేదములేమిచే భేదమురాదు. వచ్చుటకు వలనుపడదు. ఒకచోటబరతత్త్వమును గ్రహించి రెండవచోట విభూతిని గ్రహించిన హెచ్చుతగ్గులు కానవచ్చును. భేదప్రతిపత్తి కిది కారణము మూర్తి యొక్కడే యైనప్పుడు రూపమొకటిగా నుండక రెండువిధములుగా నుండనేల యను ప్రశ్నము వచ్చును. కార్యభేదమువలన రూపభేదము.

సృష్టిస్థితిసంహారములు చేయువాడును ముక్తి నిచ్చువాఁ డొక్కడేయని మీఁదఁ జెప్పఁబడెను కావున నొకరూపముతో నొక కార్యము మఱియొకరూపముతో మఱియొక కార్యము చేయుచున్నవాడు. కార్యమునకుఁ దగినవేషము వేషమునకుఁ దగినభాష లోకవిరుద్ధముకాదు గదా? ఒకఁడు బిడ్డలను బుట్టించుటకై భార్యప్రక్కలోబండుకొన్నప్పుడుండూ వేషము పుట్టిన బిడ్డలకుఁ బాలునీళ్లు పోయునపుడు ధరించునా? బిడ్డలను దండించునపుడు ధరించునా? దండించునపుడు ముఖము మటమటలా డుండును. కన్నుల సెప్పలు గ్రక్కుచుండును. మాట భైరవ

డిశంబరు నెల.

శివకేశవ తారతమ్యము.

౫౮౩

ముగా నుండును. చేత దండాయుధ ముండును. మీఁద గుడ్డ
యుండిన నుండును. లేకుండిన లేకుండును. ఈవేషము బిడ్డలఁ
బుట్టించునపుడు పిల్లవాండ్ర రక్షించునపుడు పనికివచ్చునా?

బిడ్డలపుట్టించువాడు రజోగుణయుక్తుడై యుండవల
యును. రజములేకున్న బిడ్డలు పుట్టరు. రక్షించువాడు సాత్త్వి
కుడై యుండవలయును. కోపముతోఁగూడిన మనస్సుగలదై
తల్లిబిడ్డకు బాలిచ్చెనేని యాబిడ్డకు దప్పక రోగమువచ్చును.
మటుమటు మాఁడు మొగముతో నాకులో యన్నము భార్య
పెట్టినను దిన బుద్ధిపుట్టునా? మనస్వాస్థ్యములేక తినినను మే
లుగలదా? కావున సత్త్వగుణము కలవారే పోషింప
యోగ్యులు

దండించునపుడు కోపియైయుండవలె. క్షీణించువాడు
చవ్వుచునే గొంతులు గోయును గాని మేలుగోరినవాడు కోప
ముతోనే చెప్పను. కావున బ్రహ్మాయందు రజోగుణము విష్ణు
పునందు సత్త్వగుణము శివునందుఁ దమోగుణము సర్వగ్రంథ
ములు చెప్పుచున్నవి

పరికరసామ్య మిదివఱకే సంజీవని ప్రకటించియున్నది.
కావున మరలఁ జర్చిత చర్చణమేల?

స్మృతానవాసము, భస్మధారణము, కపాలమాల, సర్ప
భూషణము, చర్మధారణము, దిగంబరత్వము, భూతప్రేతశా

చసహవాసము ఇవన్నియు నసహ్యములు గావా యందురు. సంహారకార్యము చేయువాఁడు స్మశానమందుండక పురిమేడ యందుండునా? అట్టివానికి స్మశానవాసులు భూతములు పరిచరులుగాక మఱి యెవ్వరగుదురు? అతఁడు భస్మమునుగాక ధరించుటకు శ్రీచందన మెందుండి వచ్చును? అట్టివానికిఁ గపాలములుతప్ప మంచిముత్తైము లెట్లు వచ్చును. స్మశానమందుండి సంహారకార్యములు చేయవలసివచ్చినపు డాప్రదేశమునకుఁ గార్యమునకుఁ దగినవేషము వేయవలయును గాని చలువదోవ తులు గట్టుకొని పూలుపెట్టుకొని గంధముపూసికొని ముత్యాలపేరులు మెడలో వ్రేలఁ దాంబూలము నమలుచు సుందరులతో నవ్వుచుఁ బ్రేలుచుస్మశానమునకుఁ బోయి పీనుఁగులకగు కార్యము చేయవలయునా? అది యసంభావితము గాదా? ఇంట నున్నప్పు డీవేషము స్మశానమందున్నప్పు డావేషము. ఇక్కడికిది యుచితము. అక్కడికిది యుచితము.

తనస్మశానవాసమునకుఁ గారణము శివుఁడు పార్వతి కిట్లుచెప్పి నట్లు భారతంబున నానుశాసనికపర్వంబునఁ గలదు.

(సశేషము.)

గంట్లూరు మాండలికసభా తృతీయవాక్చికోత్సవము
జమ్మలపాలెము.

శ్రీకోదండరామసేవక సమాజమువారిని జమ్మలపాలె
మాండలి బ క సమాజమువా రాహ్నినించి యుండుట సమా

డిశంబరు నెల. గుంటూరుమాండలికసభా తృతీయ

వార్షికోత్సవము

జనభ్యుల కందఱరకుఁ దెలిసినవిషమే ఉపసమాజములవారు
సభానాయకు నెన్నుకొనవలసియున్నది దానికి యోగ్యులగు
వారిపేర్లు పోయిన సంవత్సరముననే సంజీవని తెలిపియున్నది.
నూతనముగ జేరినవారిలో మహారాజశ్రీ జంపాల గోపాలరా
వు చౌదరీ ఎం. ఏ గారు ప్రముఖులు. వీరు నిజమైన భక్తులు.
కార్యనిర్వహణ సమర్థులు. వీరిప్పుడు ఒంగోలు తహశీలుదా
రుగా నున్నారు. ఈసారి వీరి నెన్నుకొనుట సమాజమునకు
శ్రేయస్కరమని సంజీవని యభిప్రాయము సమాజమువారుకో
రిరేని తామాకార్యము నిర్వహించెదమని వారంగీకారము నూ
చించియున్నారు. అయినను బలువురు పలువురి నెన్నక యంద
ఱు నాలోచించుకొని యోగ్యుడైన యొకని నెన్నుకొనుట
శుభప్రదము. ఉపసమాజములవారి యభిప్రాయము ఈనెల
10 తేదిలోపల సంజీవనికిఁ దెలియవచ్చినచో నది ప్రకటించ
సాధ్యపడును

జమ్మలపాలెము భక్తసమాజమువారును నాహ్వనసం
ఘము నేర్పఱిచికొని వారిపేర్లును సంఘాధ్యక్షునిపేరును సభ
యేతేదులందు జరుపనిశ్చయించినదియుఁ దెలుపఁ బ్రార్థితులు.

పిఠ్రవరి 21-22-23 తేదులందుఁగాని పిఠ్రవరి 28 మా
ర్చి 1-2 తేదులందుఁగాని జరపుట వారి కనుకూలముగనుండిన
శ్రాగుపిఠ్రవరి 21-22 తేదులు సెలవుదినములు. కావున నవి
రాఁదలఁచిన యుద్యోగస్థుల కనుకూలదినములు.

ఉపసమాజములు.

సమాజశబ్దార్థమును గుఱించియు సామాజకుల నడవడి గుఱించియు సంజీవని వ్రాసినవిషయమును గొందఱు సమాజ సభ్యులు చదువనే లేదో చదివినను వారిమనస్సులు తత్పూర్వమే దురభిమానపూరితమై యుండుటచే నదిమనస్సున కెక్కనేలేదో యెక్కినను బ్రారబ్ధచుడ్డపడినదో తెలియదు. కోదండరామసేవక సమాజమందుఁ జేరినవారు రెండుసంవత్సరములవఱకుఁ బరస్పర సంబంధము లేకయెవరికి వారు వారి వారి శ్రద్ధాభక్తులకొలది ప్రార్థనా పత్రమందు బ్రమాణము చేసినట్లు చేయుచుండిరి. ఇప్పుడును గొన్ని గ్రామములందట్లే యున్నారు. ఆవల సమాజములోఁ జేరినవారొక్కొక్క గ్రామములో నుండువారందఱుగలసి యొక్కటిగఁ బనిచేసిన బాగనియుఁ బరస్పర బోధములచేతను నైకమత్యము చేతను లాభముకలుగునని కోరుటచేతఁ గొన్ని స్థలములందప సమాజము లేర్పఱుపవలసివచ్చెను. కొన్నియుపసమాజము లందలివారాపద్ధతిప్రకారమే యన్యోన్యమైత్రితోఁ గలిసి భజనలుచేయుచు సంజీవనులను జదివి వినిపించుచుఁ దమకుఁ దెలియనివి పరుల నడిగి తెలిసికొనుచు జ్ఞాఖింపఁదగిన నడవడిగలవారై యున్నారు. కొందఱో యదియేదో గొప్పపదవి తమకు లభించినట్లెంచి మైత్రి తుంగలలోఁ ద్రొక్కి సోదరభావము చూపులలోఁ జెక్కి యాత్మోన్నత్యమును దలపై నెక్కించు

కొని సమాజసభ్యులనే యవమానదృష్టిఁ జూచుచున్నారు. ఇది కేవల శోచనీయము. భజనాదులకో పరనాదులకో నియమితకాలముగలదేని యప్పు డొకరినొకరు పిలువవలసిన పని లేదు. వారియంతట వారు సకాలమునకు రావలసినదే విధి. పిలిచెడి పనిపెట్టుకొనిరా యందఱను బిలువవసినదే విధి. తక్కినయందఱను బిలిచి యొక్కరినిమాత్రము పిలువకుండుట వచ్చినవారిలో నందఱ నాదరించి యొక్కనిమాత్ర మాదరింపకుండుట యసభ్యుల లక్షణముగాని సాధుల వర్తనము గాదు. ఇది నిష్కారణ మనస్తాపమునకుఁ గారణము. హింస యిదిగాకున్న నితనేది? అయోగ్యతచే సభకు రాఁగూడని వాఁడుండినయెడల నీయం దీ దుర్గుణము గలదు. కావున నీవు సభకు యోగ్యుడవుకావని వానికిఁ జెప్పి వానిని సమాజమునుండి తొలఁగించు ప్రయత్నము చేయవలయును. ఆశొచాది కారణములచే నలుపురిలోవచ్చి కూర్చుండుటకు ననందర్భములుగలవారి కుచితస్థలములఁ జూపవలయును. లేదా సభలు, భజనములు, పరసములు చాలించుకొని యెవరంతటవారుండవలయును. కొన్ని గ్రామములందు భజనవిషయమై ప్రమాణముచేయించుట భజనచేయు విషయమునకే యన్వయించును గాని యప్పుడు లేరనుకారణముతోనో యావలఁ జేరినారనుకారణముతోనోయితరులఁ బరిభ్రమించుటకుఁగాదు. కొందఱు సమాజసభ్యులు జాతిద్వేషములను మతద్వేషములనుపరస్పరవ్య

క్తి ద్వేషములను అసూయామాత్సర్యములనుదురహంకారదుర
భిమానములను నిష్పటికినిమానకుండుటచూచితక్కినవారుమిగు
లశోకించి యత్యంతసుందరమైనదేహమం దెచ్చటనోయొకకుష్ఠ
పుమచ్చపుట్టి దేహమునకంతయు నింద కలిగించునటు లీయల్ప
సంఖ్యాకులచే సమాజమునకంతయు నపకీర్తివచ్చునని భయప
డుచున్నారు గుణగౌరవము గౌరవముగాని సంఖ్యాగౌరవము
గౌరవముకాదు ఒకపాలమునందు వెయ్యి కంపచే ట్లుండుటక
న్నఁ బదిఫలవృక్షము లుండుట మేలు. కావున నితరవిషయము
లవా రెంతగొప్పవారైనను దుర్గుణములు గలవారు సభయం
దుండ యోగ్యులుగారని సమాజసభ్యులందఱు స్పష్టముగఁ
దెలిసికోవలయును ఈసమాజమువారు ౯ మండలములం దు
న్నారు. అయినను అదృష్టవశమున నీసమాజకేదారమందు నే
వో ౫-౬ మాత్రమే కంపచెట్లున్నవి. తక్కినవన్నియు ఫలవృ
క్షములే. ఈకంపచెట్లను బీఁకి పాఱివైచిన సర్వమనవద్యముగ
నుండును. లేదా కంపచెట్లే ఫలవృక్షములుగ మాఱవలయును.
ముండ్లుకొట్టివేసి ముండ్లచెట్లను పండ్లచెట్టులఁ జేయవలయునని
యే సంజీవని శ్రేణిఁబుచ్చుచున్నది. బలవంతులు బలహీనులఁజేరఁ
దీసి రక్షింపవలయును. బుద్ధిమంతు లజ్ఞానులకు బోధము చేయ
వలయును. కులీనుడ ననుకొనువాఁడు కులహీనుని సాదరదృష్టిఁ
జూడవలయును. కన్నలుగలవాఁడు కన్నులులేనివానికి మార్గ

దర్శియై సహాయపడవలయును. ఇది గొప్పవారి వర్తనము. విరుద్ధవర్తనము నీచలక్షణము. నీచులు సభ్యులుగానేరరు. సమాజసభ్యుల చెడునడతలగుఱించి యప్పుడప్పుడు వ్రాయవలసి వచ్చుట సమాజమునకుఁ గీర్తికరముకాదు. వీనిని జదివినవారి సమాజమువారి బ్రదుకీమాత్రమా యని తలంతురని సంజీవని యెఱుఁగును. అయినను కోదండరామసేవక సమాజము మేడిపండుగా నుండఁగూడదు. మిరపగింజవలె నుండవలయును. సంజీవని మసిపూసి మారేడు నేరేడును జేయనొల్లదు ఉన్నది దాఁపదు. లేనిదారోపింపదు. ఈసమాజము దుష్టుల సహింపదని లోకమునకు సమాజసభ్యులకుఁ దెలియవలయును. తొమ్మిది మండలమాలపైకి పై నడవడిగలవా రొకయుపసమాజమునారేయైనను నిదిసహ్యముగాదని యందఱును హెచ్చరించుటకై యిందు వ్రాయవలసి వచ్చెను.

— శ్రీరామాష్టాక్షరీమంత్రార్థము —

జీవస్వరూపలక్షణము.

పూర్వజన్మమందు నీయభ్యాసము వికేషించి చేసినవారి కీజన్మంబున శీఘ్రకాలమందే యాత్మసాక్షాత్కరించును. ఈయనుభవము పలువురకుఁ బలువిధముల నుండును. కావున నిది యిట్లులే యగునని చెప్పసాధ్యపడదు. ఈయాత్మ సాక్షా

త్కారము స్వపాండిత్యమువలన స్వయంకృషివలన పెద్దల సేవ
వలన నిత్యాదికారణములచే సాధ్యమగునది కాదు. కేవలదై
వానుగ్రహములేక రాదు. భక్తిలేక దైవానుగ్రహము రాదు.
అటని కృషిచేయక యుండరాదు. ప్రతిదిన ముదయకాల
ములందు నర్ధరాత్రమున దిగంబరులై ధ్యానింప వలయును.
ఇట్లైన నుపాధిరాహిత్యము శీఘ్రముగస్ఫురించును. తొలుతఁ
దన ప్రతిస్వరూపము గానవచ్చును. అట్లు కానిపించెనేని
యింకను సాపాధిక ధ్యానమందే యున్నానని దానిని దొలఁ
గించుకొను నుపాయము చేయవలయును. ఇట్లు చేయఁగాఁ
జేయఁగా మఱికొన్ని యనుభవములు గలిగినమీఁద నాత్మ
సాక్షాత్కార మగును. ఇవన్నియు వ్రాయరాదు. మోస
గాండ్రు తెలిసికొని మా కట్లయినది మా కిట్లయిన దని తెలి
యని వారిని మోసపుచ్చుదురు ఇంత కృషిచేసియు సాక్షా
త్కారమైనపుడు కొందఱు భయపడుదురు. కొందఱి యే
మియైనది తెలియక మిణకరింతురు. ఈసాక్షాత్కారము భక్తి
కిఁ బ్రారంభదశ. ఇది యెండను జూచినట్టులే కాని సూర్యుని
జూచినట్టు కాదు. కొందఱి ఊయింతతోనే సంతోషింతురు. అది
సరిగాదు. ఇట్టితేజస్సుగలవాఁ డెవఁడని యావస్తువును జూడఁ
గృషిచేయవలయును. తస్మాః శిఖాయాం మధ్యే పరమాత్మా
వ్యవస్థిత యని యాశిఖామధ్యమందుండు పరమాత్మస్వరూప
మును జూడఁ గృషిచేయవలయును జీవాత్మధ్యానము శ్రేయః

స్కరముకాదు సంకోచవికాసములుగల ప్రత్యగాత్మభావనము
 శ్రేయస్కరముగాదు. అట్టిస్వభావజన్య దోషములేని పరమా
 త్మను ధ్యానింపవలెను. నే ననువస్తు వీప్రత్యగాత్మ. దీనికిఁ బర
 మాత్మకుఁగల సంబంధము ధ్యానింపవలెను. ఇట్టి సంబంధము
 సూర్యునకు నెండకుఁ గలసంబంధమువంటిదని తెలియవలెను.
 ఈసంబంధము పలువిధములుగఁ జెప్పబడును.

శ్లో॥ పితాచ రక్షక శ్శేషీ, భర్తా జ్ఞేయో రమావతిః

స్వా మ్యాధారో మమాత్మాచభక్తా చాద్యమనూదితః

కం. రాముఁడే భ్రాతయు భర్తయు

రాముఁడే ప్రియబంధువరుఁడు రాముఁడే చుమ్మి

రాముఁడే నాజనకుండును

భూమిపు నెడ లేదు జనకబుద్ధి నుమంత్రతా.

ఇట్టిసంబంధము కల్పించుకొనవలయును. దీనికర్థమేమన.

(సశేషము)

— లక్ష్మణకైంకర్యము —

ఇంకొకవిషయముఁ జెప్పి యీవాప్యసమును ముగించె
 దను. త న్నరణ్యమునకుఁ బిలుచుకొని పొమ్మని శ్రీరాముని
 లక్ష్మణుఁడు ప్రార్థించినపుడు అహం సర్వం కరిష్యామి సర్వ
 కైంకర్యములు నేనే చేసెదనని చెప్పెను. ఈవాక్యానుసారము
 గనే పట్టాభిషేకసమయమందు లక్ష్మణుఁడు “రాముశీర్షంబుపై

వ్యజనంబువీచుచు నన్యహస్తంబున వెలిచామరముఁ బూని నిలిచియుండె” యుద్ధ ౨౯౪౪ ప. ను. ఎడమచేత స్వామిసేవ చేయవచ్చునా యను కొందఱు సందేహము నిది మానువుచు న్నది. దేవపూజచేయు సమయమందు నెడమచేత గంట వాయింపరాదని కొందఱుభిప్రాయము. కారణ మేమన నెడమ చేయి యపవిత్రముగనుక నని చెప్పుదురు. లక్ష్మణుచర్యయది పొరబాటభిప్రాయమని తెలుపుచున్నది. కుడిచేతితో నేపని చేయక యూరకున్నప్పు డెడమచేయి పనికిరాదుగాని కుడిచేతి తో దేవపూజచేయు సమయంబున నెడమచేయి పనికిరాదనుట సరిగాదు. ముకుందమాలయందు,

శ్లో॥ జిహ్వే క్రియ కేశవం మురరిపుం చేతో భజ శ్రీధరమ్
పాణిద్వంద్వ సమర్ప యాచ్యుతకథా శ్రోత్రద్వధుత్వం శ్రుణు
కృష్ణం లోకయలోచనద్వయహరే ర్గచ్ఛాంఘ్రియు గ్మాలయం
జిఘ్రీ ఘ్రీణ ముకుందపాదతులసీం మూర్ధన్నమాధోక్షజమ్.

అర్థము.

జిహ్వ! కేశవుని కీర్తింపుము. మనస్సా శ్రీధరుని భజం
పుము. రెండుపాణులారా! యచ్యుతునిఁ బూజింపుడు రెం
డుచెవులారా! అచ్యుతకథల వినుడు. రెండుకన్నలారా! కృ
ష్ణుని జూడుడు. రెండుపాదములారా! దేవాలయమునకుఁ

బొందు. నాసికమా! భగవంతుని పాదతులసిని వాసనచూడుము. శిరమా! అధోక్షజు నమస్కరింపుము. అని యిట్లు సర్వాంగములతో భగవంతుని సేవించుట శాస్త్రవిరుద్ధముగాదు. ఇట్లుండ నొకచేతఁ బూజించునపుడు మఱియొకచేత గంటవాయించుట సరిగాదనుట సరిగాదు. భుజగశయనుఁడు విష్ణువని భుజగభూషణుఁడు శివుఁడని నాగప్రతిష్ఠచేసి పూజించి వరములఁ బొందుచు నాగమయ్యప్రత్యక్షమైన రాలతోఁ గట్టెలతోఁగొట్టి చంపుటకంటె వేదాంతదేశికులు ఘంటావతారమని లోకములోని గంటలను దాఁకుట యధర్మమా.

శ్లో॥ ఆదౌజగదాధారశేషః, తదనునుమిత్రా నందనవేషః
తదుపరిధృతహలముసలవిశేషః, తదనంతరమభవద్గురురేషః॥
ఈయన రామానుజాచార్యులు తొలుత జగదాధారుడైన శేషుఁడు. ఆవల లక్ష్మణుఁడు. ఆవల బలరాముఁడు. ఆవల నీగురువుగానయ్యెనని చెప్పుచు నాగుఁబామునుజంపుట దోషముగాదుగాని దేశికులు ఘంటావతారము గావున నేగంటనైన నెవడమచేతితోఁబూజవేళ దాఁకుట దోషమట.

శాస్త్రనిషేధముకానిదానిని భావవికారముచే మనము నిషేధించెదమేని యెడమచేతితో నీళ్లు ద్రాగరాదని స్పష్టముగా శాస్త్రము నిషేధించుచున్నదికదా. భోజనసమయమున ధప్పియగునేని యేమిచేయవలయును?

శంఖః॥ పీతావశేషితం పీత్వా, పానీయం బ్రాహ్మణః క్వచిత్
 త్రిరాత్రం తు వ్రతం కుర్యా ద్వామహస్తేన వా పునః
 అత్రిః॥ ఆస్యేననపి బేత్తోయం తిష్ఠ న్నాంజలినాపి బేత్
 వామహస్తేన శయ్యాయాం తద్ధేవాన్యకరేణ వా॥

త్రాగఁగా మిగిలిన నీళ్లు బ్రాహ్మణుఁడు త్రాగనేని, యె
 డమచేత నీళ్లు త్రావెనేని, మూఁడురాత్రులు వ్రత మాచరింప
 వలెను. నోటితో (పశువులవలె) నీళ్లు త్రాగరాదు. నిలబడి
 కాని దోసిటితోఁగాని యెడమచేతఁగాని పడకమీఁదఁ గూ
 ర్చుండికాని యితరుని చేతితోఁగాని త్రాగరాదు

శ్లో॥ వామహస్తేన యోభుంక్తే, యోషః పిబతి వా ద్విజః
 సురాపానేన తత్తుల్యం మనుం స్వాయంభువోబ్రవీత్ ॥

ద్విజుఁడు యెడమచేతితో భుజించినను నెడమచేత నీళ్లు
 ద్రావినను నది కల్లుత్రాగుటవంటి దగును అని స్వాయంభువ
 మనువు చెప్పెను.

ఇట్లు లెడమచేత నీళ్లు ద్రావవలదని శాస్త్రము నిషేధిం
 చుట భోజనకాలమందు గాం తడుచుకొని లోకులు చావవల
 యునని కాదు. ఏలన

శ్లో॥ భుంజానోదక్షిణం బాహుం, నసంయుంజ్యా త్కదాచన
 ఉద్భృత్య వామహస్తేన తృషార్తస్సలిలం పిబేత్ ॥ రత్నాకరము.

దీనివలన భోజనకాలమందు దాహమగునేని యెడ
మచేతితోఁ బాత్రమెత్తుకొని నీళ్లు ద్రాగవలయునే కాని
యెంగిలిచేతితోఁ బాత్రముఁ దాఁకరాదు. అని చెప్పుచు
న్నది. అన్నము నోటిలోఁ బెట్టుకొనుట నీళ్లుద్రాగుట యేక
కాలమున జరగు కార్యములు కావు. అట్లుండ వామహస్తము
జలమునకుఁ బనికిరాఁగా కుడిచేయి పూజనేయు సమయంబున
నెడమచేయి సోమరిగా నుండవలయు ననుట సరిగాఁ దోఁపదు.

నిత్యభోగమునకు వాగ్దానము. చెల్లించిన
౧౧౮. బెల్లంకొండ వేంకటస్వామి సెట్టిగారు ౩-0-0 ౩-0-0
౧౮౯. ఆకునూరి లక్ష్మీనారాయణరావు } ౫0-0-0 ౫0-00
నాయఁడుగారు ... ... }

మందరమునకు.

౨౪. రాజా వేంకటస్వామి సెట్టిగారు 3౬-0-0 3౬-0-0
౩౨. కస్తూరి సుబ్బారావుగారు 3౬-0-0 ౧౨-0-0
,, లింగంవేంకటసూర్య నారాయణరావు } 3౬-0-0 ౨-0-0
గారు విజయనగరము ... }

మందరనివేదనోత్సవము గతనంచికాశేషము పుట ౫౩౮ చూడు

ఏదియుమీరు వ్రాసినవారుగారు. వారిద్దఱు విరోధులు
గావున పరస్పరవిరుద్ధములైన యుత్తరువులు వారిచ్చునెడలనే
నెవరియొజ్జకులోపడి వర్తింపవలయును. నూతనధర్మకర్తకు నే
నవిధేయుఁడనై వర్తించిన సతఁడు తెచ్చుదావాకు నేను తరవాది

గానంటిరి. ప్రాతధర్మకర్తకవిధేయుడనై నేనువర్తించిన నాయన తెచ్చుదావాకు మీరు తరవాదులుగ నుండెదరా తెలుపుడని ప్రత్యుత్తరము వ్రాసిపంపెనుగాని దానినాయధికారి గైకొనక తిప్పివేసెను. ఇటీవల నీయుత్తర్వు కాగితములు మిథ్యా స్పష్టప్రములని వింటిని.

సామ్రాజ్యపట్టాభిషేకమహోత్సవకాలమున స్వామికి నలంకరించినవి భక్తులు సమర్పించిన యాభరణములను నెట్లో యెవరిమూలముననో సంగ్రహించి వాసుదాసుని న్యాయస్థానమందు నాట్యమాడింపవలయునని కొందఱుచేసిన ప్రయత్నముగుఱించి యుత్సవకాలమందే సభలో నాయన తెలిపియేయున్నాడు.

ఇత్యాదికారణములవలన

శ్లో॥ గంధాధ్యాసా భువనవిదితా కేతకీ స్వర్ణవర్ణా
పద్మభ్రాంత్యా చపలమధుపః పుష్పమధ్యే పాత
అంధీభూతః కుసుమరజసా కంటకైర్లునపక్షః
సాతుం గతుం ద్వయమపిసఖే నైవశక్తోద్విరేఖః॥

అనుసూక్తికిఁ బాత్రుడనై యున్నాడను. ఆకేపాటి మూరారెడ్డిగారు రామకార్యధురంధరులేయైరా నాకిందుండుటయే కలుగును. కామకార్యధురంధరులైరా నేనుబుద్ధిగలవాడనైతినని నాస్వస్థానము చేరికొందును. అదియో యిదియో యిప్పుడు వారుచేయఁబోవు నుపన్యాసము పరిష్కరించును

అనిమి త్తముగానే యీసభ యేర్పాటుచేసితిని. అదివినినాకు శ్రీ
యస్కరమార్గమును, బెద్దలుపదేశింతురుగాక అని విరమించెను

ఆవల మ-రా-శ్రీ ఆకేపాటి సూరారెడ్డిగారులేచి వాసు
దాసునకుఁ దానుజేసిన వాగ్దానమునుమఱచి యేవియోగొన్ని
ముసలమ్మ ముచ్చటలు ముచ్చటించి యప్రస్తుత ప్రశంసలుచేసి
స్వాసన మలంకరించిరి.

అవునని నిశ్చయించుకొనిన దొకటి యైనది మఱియొ
కటి యగుటచే నగ్రాసనాధిపతిగారు వాసుదాసుని ముఖముఁ
జూచిరిగాని యాయన లజ్జచేఁ దలపంచుకొనెను.

ఆవల నగ్రాసనాధిపతిగారు సుబ్బరావుగారిని వ్యాఖ్యా
నరచనకుఁ బ్రేరించినవాఁడు శ్రీరామచంద్రమూర్తియే యనియు
దనగ్రంథము సమగ్రముగ నెఱవేర్చుకొన్న శ్రీరాముడే యీ
యనచేఁ బలికంచుచున్నాడనియు నిది సాంతముచేయ భగవం
తుడాయనకు నాయురారోగ్యము లనుగ్రహింప వలయునని
యుఁ దమగ్రంథములకుఁ దామే వ్యాఖ్యానమువ్రాసిన గ్రంథ
కర్తలు పెక్కురులేరనియు గ్రంథకర్తయొక్కఁడు వ్యాఖ్యాత
మఱియొకఁడు నైనపుడు వ్యాఖ్యాత యెంత పండితుడైనను
గొన్నిచోటులగవి హృదయము కనుగొనుట కష్టమైయుం
డుననియు నిరువురు నొకరేయైనచో నట్టి లోపముండదనియు,
భారతరచనానంతరము వ్యాసులహృదయమునందువలె సుబ్బ

రావుగారి హృదయమునందును దానింతవఱకుఁ జేసిన నేవతో
భగవంతుఁడింకను సంతసింపలేదనితోఁచుటచేఁ దానీకృతీకిఁ బ్రా
రంభించెననియు నిట్టివానికి మనోవ్యాకులత్వముగలిగించుట సరి
గాదనియు నాయనకట్టి సంకటముగలిగించి యూరు వెడలిపోవ
నీగ్రామజనులు వర్తించిరేని నప్టపడువారు గ్రామజనులేగాని
వారుగారనియు దామీమండలమునకువచ్చి రమారమి యి సంవ
త్సరములైనవనియు నీకాలములో దేవాలయకార్య మెంతో
జరగి యభివృద్ధికివచ్చినదనియు నాయన యూరువిడిచెనేని దే
వాలయము మరల యథాస్థితికివచ్చి పశుపాక్షైపోవుననియు నీ
మాటలు నేనగ్రాసనాధిపతిగాఁ జెప్పుచున్నానుగాని జిల్లాకలె
క్టరుగాఁగాదనియు నా విధముగావర్తింపవలసినవచ్చినపు డేమి
చేయవలయునో యది తెలిసినవిషయమేయనియుఁగావున
గ్రామములోఁగలహములులేక వర్తింపుడనియు బోధించిరి

అంతతో సభముగిసెను.

వాసుదాసు నుపన్యాసమందలి కొన్ని వాక్యములు లో
గుట్టుఁజెలియనివారికర్థముగాక పోవచ్చును. కావున నావిష
యము స్పష్టికరింపఁబడుచున్నది.

వైశ్యసముదాయమునకు మ-రా-శ్రీ.నూరారెడ్డిగారికిద్దఱు
కాలముగ దేవదానవమైత్రిగలదు అదిగాక యిప్పుడు గ్రామమం

దు సూరారెడ్డిగారికిని బలిజప్రముఖులకుఁ బ్రత్యక్షవిరోధము ప్ర
బలమైయున్నది. కావున వైశ్యులు బలిజవారు నేకమైరి. అం
దుబలిజముఖ్యులు తమ యధికారము సాగెనేని వర్ణాశ్రమధర్మ
ప్రకారము మీకు మర్యాదలు జరపెదమని వైశ్యులకు వాగ్దానము
చేసిరనియు నా కారణముగ వారిరువురు నేకమైరనియు వాసు
దాసుఁడు విని యిటులైన గ్రామములోఁ గలహములు పెరిగి
పోవునేమో తనకు స్వామికార్యములందు సహాయుఁడుగా నుం
డిన శ్రీ. రెడ్డిగారికిఁగీడుకలుగునేమోయని యాలోచించి సూర
రెడ్డిగారితో నీవుబుద్ధిపూర్వకముగా వైశ్యులకు మర్యాదలంగీ
కరించితివేని నీకు శాశ్వతకీర్తికలుగును. స్వామికార్యములు చ
క్కఁగా జరగును. గ్రామము శాంతిపడును. వైశ్యులు నీకు వశప
డిన బలిజవారును సీమార్గమున నే వత్తురు. శ్రీరామునికార్యము
లు చక్కఁగా జరపి విభీషణుఁడవయ్యెదో యటుగాక రావణుఁడ
వయ్యెదవో అది నీచేతిలోనికార్యము. వేనవేలుధనము శ్రీనాథు
నకిచ్చి అనవేమారెడ్డి కీర్తి సంపాదించెను నీయొద్దనొక కాసైనఁ
దీసికొనక యంత కైక్కువకీర్తి శాశ్వతముగ నీకు సంపాదించి యిచ్చె
దను. ఇట్టికీర్తియందఱకు లభ్యమగునదికాదు ప్రీతిపూర్వకము
గ నేను జెప్పుచున్నాను ఇప్పుడు చెప్పుటయేకాదు. నీకిదివఱకుఁ
బలుమాఱు వ్రాసియున్నాను. చెప్పియున్నాను. ఇప్పుడు నీవు
గౌరవమని తలంచునది నీకవకీర్తికి బహుజన విరోధమునకుఁ

గారణమగుచున్నదిగాని నీకు లాభమేమియులేదు. మీరాకటి రెండిండ్ల రెడ్డికజాతి సంతయు నవమాన పఱచుట తగదు. మ-రా-శ్రీ ఎం. నాగిరెడ్డిగారు ధర్మకర్తగా నున్నప్పుడు వర్ణాశ్రమధర్మప్రకారము జరుపలేదా అప్పుడు నీకువచ్చిన యపకీర్తి యేమి? ఇప్పుడునీకువచ్చిన కీర్తియేమి? మీరెట్లే యనేకులు మీనడవడి సరిగాదనినాతో జెప్పియున్నారు. కావున గ్రామము దేవాలయము నీవు బాగుపడు నాలోచనచేసి కీర్తిపరుఁడవుకమ్మని హితముపదేశించెను. సూరారెడ్డిగారును దాని కియ్యకొని వారికి నేను లోపడినట్లుగాక యీకార్యము నిర్వహింపుమని వాసుదాసునిఁ గోరెను. ఇట్టిసభ యేర్పాటుచేసిన ముఖ్యయోజన. ఇటుచేసిన మందరకార్యము ముఖ్యముగను దక్కినదిగౌణముగను గనఁబడును. ఉభయకార్యములు చక్కఁబడును. నివేదనకార్యమునకై గ్రంథముసమాప్తించువఱకుఁ గాచుకొనిన నేకలమెట్లుండునో యెవరికెఱుక అంతవఱకు నర్పింపకయుండుటెట్లు? కావున నయినంతవఱకుఁ గ్రొత్తదితక్కినది యిదివఱకు వ్రాసియుంచినది సమర్పించు నెవమున నీకార్యము సమకూర్చెదనని తనయభిప్రాయము సూరారెడ్డిగారికిఁ దెలిపెను. వారు ఆయాలోచన బాగున్నదని యంగీకరించిరి.

నీవొకఁడ వంగీకరించినఁజాలునా? నీవారందఱు నంగీకరింపవలదాయని వాసుఁదాసుఁడడిగెను. నేనంగీకరించిన న్నునఁ

గాదని పోవువారెవ్వరు అందఱు ననుకూలురై వచ్చెదరని రెడ్డి గారు చెప్పి యేమి వ్రాసియియ్యవలయునో మీరే వ్రాసి యిండ్లని వాసుదాసునడిగెను. ఆయనయు సమాధానపత్రము వ్రాసియిచ్చెను. దానినిసవరింపవలసినచోటుల సవరించి మీయుపన్యాసముకాఁగానే నేను మావారిచే వ్రాలుచేయించిన యీ కాగితమును మీయొద్దసభలోనిచ్చెదను. అని రెడ్డిగారు చెప్పిరి అట్లు లేకానిమ్మని వాసుదాసుఁడనెను రేపుసభయనఁగా నీనాటిసాయంకాల మాశ్రమమునకు వచ్చి నేను వ్రాసియిచ్చినస్వ్య వైశ్యులు విరోధముమానక నాకు కీడుచేయఁదలఁతురేని నేనుభయభ్రమఁడనగుదునేయని చెప్పెను. అట్లెప్పుటికిఁగాదు. సభలో స్వామియెదుట మ-రా-శ్రీ నాగిరెడ్డిగారికి నీకు సమాధానము కుదిర్చినట్లు నీచేతి తాంబూలములు వారికిప్పించి వారిచేతి తాంబూలములు నీకిప్పించి యింకమనలోమనకు ద్వేషము వలదు మానుకొందమని ప్రముఖులచేతఁ జెప్పించెదనని వాసుదాసుఁడు చెప్పెతని అట్లులైన సరియని రెడ్డిగా రంగీకరించిపోయిరి. ఇట్టిట్లు జరుగవలసియుండును మీరందఱు స్వామినిధానమునకుఁరండని వైశ్యప్రముఖులకు వాసుదాసుఁడు జెప్పెను ఇంతిచేసి తుదకు నేను మ-రా-శ్రీ సూరారెడ్డిగారికిఁ జేసిన హితోపదేశము కృష్ణవిభీషణులు దుర్యోధన రావణులకుఁ జేసినట్టిదయ్యెను. అయిననొక భేదము వారొకటిచెప్పిమఱి

యొకటి చేయలేదు. వారెంతటిదుష్టులయ్యు మొదటినుండియు నొకమాట మీదనేనిలిచిరి.

వాసుదాసుఁడు సామదానభేదరూపమునఁజేసిన సమాధానప్రయత్నము విఫలమగుటకుఁ గారణభూతులు శ్రీసీతారామచంద్రులేకాని మఱియెవ్వరుగారు ఏదియోశుభోదర్శమునకుఁగాకున్న శ్రీరాముఁడిట్లు వాసుదాసుని మోసగింపపడలఁపఁడు తలఁచెనుబో దానివలన వాసుదాసునకుఁ రాఁగల సప్తియులేదు మ-రా-శ్రీ కోటి రెడ్డిగారు బి ఏ బిఎల్ కడప వాసుదాసునకుఁ జేసిన భవిష్యద్విషయమైన యుపదేశము వ్యాకులుఁడైన వాసుదాసునకు సాక్షాచ్ఛ్రీరామవాక్యామృతమువలె మనశ్శాంతికలిగించెను అంతవఱ కాయుపాయము వాసుదాసునకుఁ దోఁగినదికాదు. వారిట్లుచెప్పిరి ఆయ్యా సీవేల విచారపడియెదవు? నీవు స్వామికిఁ గానీయఁబోవునేది వర్ణాశ్రమధర్మప్రకారముజగుగు నిబంధనముపై నిమ్ము. ఆవలదేవాలయము నధికారులు రాఁబట్టుకొననీ పోఁగొట్టుకొననీ. నీభారము తొలఁగునని యుపదేశించిరి. ఈవిషయమున వారే నాకుగురువులని భగవతేనమయని నమస్కరించి యాప్రకారము చేయుటకై నిశ్చయించితిని వాసుదాసుఁడు వంచింపఁబడిన సభఫలమన్యమండలము వారెఱుంగరు. అన్యమండలములందు సమాజమునందే ముఖ్యముగ వైశ్యులయందును కమ్మవారిలో

ను నెంతెంతో గొప్పవారు హేమాహేమీలు ఘటాఘటీలుగలరు. వాసుదాసునిమిత్తమై వీరందఱు నొంటిమిట్టకువచ్చువారే ఇట్టి పురుషసింహులగువారు న్వామిదర్శనార్థమై కోవలకుఁబోయినపుడు కడపదాఱినఁ గాసుచేయని నిరక్షరకుక్షులు నిర్భాగ్య దామోదరులునగు నిరుపసర్గసంగ్రామ సింహములు వారిని జులకనాడినచో నాయవమానము వాసుదాసునిదై వాసుదాసుఁడుచేయించినవాఁడో చేసినవాఁడో యగును ఇది వాసుదాసునిభయము వర్ణాశ్రమధర్మప్రకారము నడపుడని సామాజకులకు బోధించుచు “చాతుర్వర్ణస్యరక్షతా”యని నాలుగువర్ణములధర్మములు పరిపాలించిన రామునియెదుటనే దానికి విరుద్ధముగజరగుట వాసుదాసుఁడు సహించుటకంటెనర్వసంగ పరిత్యాగముచేసి దేహమో దేశమో దేవలమో వదలుట యతనికి యశస్కరము శ్రేయస్కరము

మనవి.

చెఱపు జమ్మలపాలెమునందు జరిగఁబోవు శ్రీకోదండరామసేవక సమాజముయొక్క తృతీయగుఱ్ఱురు మాండలికసభాకావ్యసన సంఘాధ్యక్షునిగ మ-రా-శ్రీ ఊట్ల పెదవీరయ్యగారి నేర్పాటుచేసికొనినట్టులు సభావిషయమున సంజీవని ప్రకటించినవిమ్మట నాగ్రామభజనసంఘమువారు వ్రాసియున్నారు.

సభాధ్యక్షుని నెన్నుకొనుటనుగుఱించి సంజీవని యిదివఱలో నూచించినదానిని గమనించి యుపసమాజములవారు

తమయభిప్రాయమును డిశంబరు నెల ౧౫-వ తేదిలోపునఁదెలు
పఁబ్రార్థితులు సభయేయేతేదిలను జరుగునది సంజీవని కరువా
త విన్నవించుకొనఁగలదు.

ఇట్లు విన్నవించు

దాసోహమ్

సుబ్బదాసుఁడు

1929 సంవత్సరము భక్తిసంజీవని యేప్రిలుసంచిక పున
ర్ముద్రణమయి సిద్ధముగానున్నది. పలయువారు అయిదణాల
చీట్లు పంపినయెడల సంచిక పంపఁబడును

భక్తిసంజీవని
కార్యాలయము }
ఒంటమిట్ట.

సుబ్బదాసుఁడు,
కార్యనిర్వాహకుఁడు.

విన్నపము.

శ్రీకోదండరామసేవక సమాజమున డైరక్టరులుగానుం
డ నంగీకరించినవారందఱు 1930 సం॥ డిశంబరు 30-వ తేది
నాటికి నొంటిమిట్టకు దయచేయఁ బ్రార్థితులు. సమాజమును
రిజిస్టరుచేయు సందర్భమున డైరక్టరులందఱు ముఖ్యముగా
నుండవలయునుగనుక విన్నవించుకొనినాఁడను.

ఇట్లు విన్నవించు

శ్రీవాసుదాసస్వామివారి

అంతేవాసి

సుబ్బదాసుఁడు.

శ్రీరామ భక్తి సంజీవని.

ఇది శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామ సేవక సమాజమువారి
కైంకర్య రూప మాసపత్రిక.

దీనికి సర్వస్వామి శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామమూర్తి
విలేఖకుడు. — ఆంధ్రవాత్మికి వావిలికొలను నుబ్బరావు (చానుదానుడు)
ప్రకటనస్థలము — వామ్మిశాశ్రమము ఒంటిమిట్ట కడప మండలము.

చందాల వివరము.

ఉపచారకులు	సంవత్సరమునకు	౨—౦—౦
ధారకులు	„	౫—౦—౦
జీవాతువులు	„	౧౦—౦—౦
పోషకులు	„	౨౫—౦—౦
రక్షకులు	„	౫౦—౦—౦
ఉజ్జీవకులు	„	౧౦౦—౦—౦

శ్రీంతులఁ బైపడి యిచ్చువారు ప్రతిష్ఠాపకులు

సంవత్సరము చందాకుఁ దక్కువ గ్రహింపఁబడదు.

మూర్ఖావస్థయందున్న భక్తిమాతకు వినకఱులపేరుట లోనగు
నుపచారము చేయువారివంటి వారుపచారకులు

కుత్తుక దొండకుండ ప్రత్తితో పాలను తడిపి ధారధారగా పోయి
వారు ధారకులు

స్మృతిగలిగించు నౌషధములవంటివారు జీవాతువులు.

దేహమునకు కొంచెము బలముగలుగునట్లు చేయువారు పోషకులు.

మరల నపాయమురాకుండ ప్రతికూలములనడచి యనుకూలముల
రక్షించువారు రక్షకులు.

ఉజ్జీవింపఁ జేయువారు ఉజ్జీవకులు

స్థిరముగ నిలుపువారు ప్రతిష్ఠాపకులు.

విడిపత్రిక 0—5—0

వావిలికొలను సుబ్బరాయకృతము.

ఆంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము.

రూ. అ. పై

శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము, 4-వ కూర్పు.			
విశేషలఘుటీకతోడ రెండు సంపుటములు మును			
పటికంటె జక్కగ సవరింపఁబడినది	8	0	0
మూడు సంపుటములు	10	0	0
ఏడు సంపుటములు	13	0	0

వాసుదాస ప్రణీతము.

శ్రీవాసుదాసు శ్లోకనలు	0	4	0
శ్రీ భక్తకల్ప ద్రుమశతకము	0	4	0
ముముక్షుహితచర్య—ప్రథమభాగము			
(పేపర్ కవర్)	0	14	0
,, ద్వితీయభాగము			
(పేపర్ కవర్)	0	14	0
రెండు భాగములు కలిపి కాలిగో బైండు	2	2	0

భక్తి సంజీవని ౧౯౨౯.

౧౨ సంచికలు	3	0	0
విడి సంచిక ఒకటొకటి	0	5	0

కొలది ప్రతులేయున్నవి, త్వరపడుచు.